உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாத்துகவிகள்.

இஃது

வியாசர்பாடியில

ஞானசூரியராகவிளங்கும

ராமாநுஜயதீஸ்வரரால்

இயற்றப்பட்டது.

யேகவஸ்து நவநீதவத் வ்யாவ்ருத்யாநந்தவாங்மயம்
ஸத்யமேகவஸ்து நவநீதவத் வ்யாவ்ருத்யாநந்தவாங்மயாத்
ஸத்யாநந்தசிதா ஸௌம்யாகாந்தம் ஸ்வகாந்த்யா
ஸ்ரீராமாநுஜநவநீதம் நந்தமி நாதம் ச சாந்தம்.

வேதாந்தாச்சார்யகமலாநாய நமோஸ்த்ராநாய தேஜஸே
ஸச்சிதாநந்தரூபாய நித்யாயாக்லிஷ்டகாரிணே
வ்யாஸபாதாரவிந்தஸ்ய ராமாநுஜயதீஶ்வரம்
ஞாநஸூர்யாகாந்தவித்யாம் பஜே விதந்ஞாநந்தப்ரதம்.

சென்னைச் சர்வகலாசாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதராகிய

இயற்றமிழாசிரியர்

கோ - இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சிச்சிதானந்தவநன்குன்றமெனப்பலசெப்பிமறையின்சீர்த்த
உச்சிதானந்தமறுவொருபெருவாழ்வெளியாதலுணர்த்தவாறு
நச்சிதானந்தவிலமெனவுணர்த்துகைவல்யநவநீதககுச் [ல்.
சச்சிதானந்தப்பேர்பெருந்தகையோருரைவிரித்துச்சாற்றினரே

சாத்துகவிகள்.

ஷை பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியருமாகிய

தி - சீநிவாச சண்முகம்பிள்ளை

இயற்றிய

கலிவிருத்தம்.

தன்னனுபவம்புவிதனிற்கைவலியந்தா
னென்னநனிசொற்றுலகினின்னறெறுவித்தான்
மன்னுபிரமத்துருவமாவிவண்வயங்கும்
தன்னிகரிருண்டவராயத்தவனுமனறே.

இத்தகையநூறகியலுணர்ந்தனுபவஞ்சான்.
மெய்த்தவராலாதவர்விளக்கமதுருரொன
றித்தறைமிசைப்பிறைசையின்னவிருவோனன
முத்தனருணுசலன்மொழிந்தனனொருனையே.

இன்னவுரையாருடதசைககுரிமையின்றே
வின்னபடியெனறறிகிலாரெனலுணர்ந்தீண்
டன்னபெரியோன்சச்சிதானந்தனனவந
துன்னரும்விருததியுரையெனறுரைசெயதானல்.

அன்னவுரைபாடியமெனப்பொலிவதலலா
லின்னபரிசென்றெமன்றோராவிவணறிநதே
பன்னிடுதரத்ததலவென்னினுமபரிநதிட்
டென்னெனவுரைக்குதுமெடுத்ததனையமமா.

புலவர

திருவலலிககேணி

வேங்கடாசலபிள்ளை

இயறறிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருததம.

வேதாந்தமென்னுமபாற்கடலையுண்டு
வீங்கிருளைவிலக்குமவெண்மதியமேபோல்
ஓதாரவேலையெலாங்கையிற்றிரடடி
யுண்டமுனியரசென்னவதிசயித்துத்

தாதார்ந்ததுளவணிவோன்மாலேயானுன்
தாமரையிலொளிர்வோனுமறைவாயுற்றுன்
சீதார்ந்தகைவல்யவிருத்திகண்டே
சிசசிதாசுத்தசிவஞ்செய்தார்காணே.

இஃது
சேலஞ்சில்லா வைகீல
அத்துவிதானுபவி
அப்பாசாமிபிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய
ஆசிரிய விருத்தம.

திருமருவுமான்முதற்றேவர்யாரினுமிக்க
சிவசொரூபமேகருணையால
செகமதனிலஞானபரிபாகருககாகவே
தேசிகோத்தமமூர்த்தமாய்
மருமலாசசோலேசெறியீசூரொனும்பதியில்
வந்தவதரிததுமேலா
மகிமையுளவத்துவிதநிலேயிஃதெனத்தெரிய
வகுத்தருள்புரிநததன்றி
உருவநாமந்தனேவுளளபடியாராயி
லுனேயன்றிவேறில்லேயென்
றுண்மையையுணர்ததுநவநீதகைவல்யபத
வுரையினேமிகத்தெளிவதாய
அருமையிதுவெனமகிழகரதலாமலகமென
வருளியவிருததியுரையை
அசசிலுமியறறிவைததருளினனசச்சிதா
னந்தசறகுருநாதனே.

வெணபா.

அருததமெனுமபொனமலருக்கானந்தவாச
விருத்தியுரைசெய்தான்விளங்கத்—திருத்தியாய்
அச்சமொழிநதன்பர்க்கறிவின்பமேலிடவே
சசசிதானந்தகுருதான.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அய்யாகுருசச்சிதானந்தமேயறிவாமபொருளே
மெய்யாந்திரிசியமவேறுமனறென்றனறெனவிரித்தே
செய்யாமொழிநிகர்நின்னுரையாமிதைத்தேர்ந்தவாக
ஆய்வாராயிக்கதிபெறுவார்சத்யமுண்மையிதே.

மட்டுவிருத்தம்.

உருவநாமந்தனைநோக்காதுணர்வேபொருளாநோக்குதற்கே
கருவியாயநவநீதகைவல்லியமாநூலுரைக்குப்
பெருகுமவிருத்தியுரையளித்தபெருமானேநினபேருதவிக
கொருகைம்மாறுங்காணகிலன்யானுனருள்சரணஞ்சரணமே.

திருமூலமரபு
சதாசிவப்பிரமயோகியின
மாணாக்கர்

தே - சுப்பராயமுதலியார்

இயற்றியது.

இருநிலத்தெமமகத்தவருமிரிய
ஒருதனியாயொளிர்நிட்டாபீடத்
துதித்துச்சுருதியுத்தியனுபவ
மிதயத்தியையத்தேர்ந்துகைவல்ய
நூற்குவிருத்தியுரைதனைநுவன்றனன
தோற்கப்போலிஞானியாசொருப
நிச்சயமவிளக்குநிபுணன
சச்சிதானந்தத்தனிப்பெயரோனே.

சேலம்
கவர்ன்மென்ட்
காலேஜ தமிழ்ப்பண்டிதர்

அ - க - அமிர்தலிங்கபிள்ளை

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்த மறைமுடிவிற் றிரண்டபெருஞ் சொற்றொடரின்
றிறத்து வண்மைக

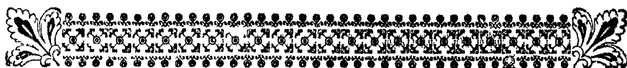
கூர்பூத்த பயன்சுருங்கி விரிவகைதாண டவராயக்
கோமா னன்பாற்
போர்பூத்த செழுந்தமிழாற் கைவல்ய மெனவொருநூல
பிறங்கச் செய்தான்
பார்பூத்த மாணபமைந்தோ ரந்நூலின் சிற்றுரைசீர்
பற்று வாற்றை. (க)

நேர்ந்துதர முற்றவாக டமையன்றி மற்றையருஞ்
செய்வ னேகொண
டோர்ந்துயயு மாறுபயன விரியவுரைத் தருள்கென்ன
வுரைபப வனேபே
கூர்ந்துமுந்த சுருதியுத்தி யனுபவங்கள் கற்குமுள்ளங
கொள்ள வாயமை
நேர்ந்துவிசே டமபயப்ப விருத்தியுரை செயதுலகி
னிலவித தானும். (உ)

அச்சுதா நகமான மறைமுடிவே தாநுக
வசல மான
வுச்சிதார்த் தப்பயனே யுளவொளியா னுணர்ந்துபய
னுற்று மலகு
மிச்சிதா பாசரிலக கணமுடித்தத தன்னியறபேர்க
கிசைந்த வுண்மைச
சச்சிதா நந்தபயன ருனை வனுபூதித்
தலைவன மனனே. (ங)

இ ஃ து
சேலம - ம-ா-ா-ஸ்ரீ
கோமளேஸ்வரமுதலியார்
இயற்றிய
நேரிசைவெணபா.

அகல்வரிய வஞ்ஞான வாரிருளை நீககும்
புகலவரிய மெய்ஞ்ஞானம் பூட்டும்—இகல்வரிய
சச்சிதா நந்தகுரு சாமி விரித்துரைத்த
வுச்சிதகை வலய வுரை.

உ

கடவுள் துணை.

கைவல்லிய நவநீதம்.

முகவுரை.

இந்நூற் குறைசொல்லப்புகுவார், அனுபவிகளாகவேண்டும். அனுபவமாவது, யாதானுமொன்றை நான்கு காலத்தினு மித்தையாக்கவேண்டும், அங்ஙன மித்தையாயதைப் பரமாக்கவேண்டும், அங்ஙனம் பரமாயதைத் தானாக்கவேண்டும், இங்ஙனமாக்கற்கு வலியினரேல் யுத்தியினாலேனும் அங்ஙனமாக்கவேண்டும்; யுத்தியாவது ஞாயம், சோதனை, பொருத்தம், இம்மூன்று மியைவது; இம்மூன்றானும் முரணின்றிக் கூறுவது; இங்ஙனமேனுங் கூற வலியினரேல் சுருதி முகத்தாலேனும், அங்ஙனம் முரணின்றிக் கூறவேண்டும்; கூறலாவது, யுத்திக்கு மாறின்றிக் கூறல்; மாறாவது, உபமான உபமேய சாதாரண தர்ம்மங்கட்குப் பொருத்தமின்றிக் கூறல்; இங்ஙனங் கூறுவதினும் வாய்பொத்திக் கிடக்கை நன்று; ஏனெனில், அனுபவமில்லாவிடத்து அனைத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாக்கி யனுபவித்தல் கூடாது; யுத்தியேனுமின்றேல், பிரபலசுருதியென்பதற்கு விக்கினம் வரும்; சுருதி மாத்திரத்தாலாயினுங் கூறப்புகின் ஏனைய பண்டிதர் வித்வான்களைக்காட்டினும் தாம் வேதாந்தசாம்பிரதாயத்தா ரென்பதி லென்சிறப்பு; எந்நூல் கிரந்தகர்த்தாக்களுந் தத்தங்கருத்தை வாக்கியப் பிரயோகத்திலேனும் செய்யுட் பிரயோகத்திலேனு மமைத்தனர், அங்ஙன மமைத்ததை யுணரவேண்டின் எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பலங்காரந் தர்க்கமுகத்தாலன்றிக் கூடாது; ஆயிற் பண்டிதரே சாலுமெனின் வேதாந்தானுபவ ரசமுமுண்டேற் சாலும்; இன்றேற் பதவுரைக் கதிகாரியரன்றிச் சாம்பிரதாயத்தாரல்லர், சாம்பிரதாயத்தாரெனத் தமைக் கொள்ளிலோ

யுத்திக்கு முரணாது சுருதியனுபவங் கூறவேண்டும்; அங்ஙனமின்றேல் தான்தோன்றி சாமபிரதாயத்தா ரெனப்படுமென்றே இங்ஙனமாவதினு மூடமௌனமா யிருக்கை பிறர் மதிகளைக் கன்கு சிறப்பு. இஃதன்றியும குருததனம் விழையாதா ரொருவனுமில்லை; விழையினுந் தத்த மையந்திரிபகன்றாரல்லர், அக ரார்போற காட்டினும பிறர்பா லென்செயவர், ஞான நூல்போ ஞாயஞ், சோதனை, பொருத்தமென்னு மிமமூன்று முகத்தா கன்மம் பத்தியென்னும் அறப சுருதிக ளுணர்ததாவென்பவை யெங்ஙன நிலையுறுத்தவலலார்; யாரோனு மிஙஙன முரணின்றி யுணர்ததவல்லரா யுரையிடின் அஃது யாமேறப மலலமென்பார் யாநினைவிலனவினுவில, எமது சாமபிரதாயத்தா ரலலராதலினெ ன்பர்; ஞாயஞ் சோதனை பொருத்தமுளதேற கூடாதென்னை இங்ஙனமின்றி யெமதாசான் சொல்வதைக கேட்ட லெமது மா பென்பர்; இவர்களிடு மு[illegible]யென் சிறப்பிற்றே அதை யேறகும் விவேக மென்சிறப்பிறறே முற்று முணர்ந்தாரோ யிதனை யறிய வேண்டும; இதனினும் யாமுணர்ததவேணடுவ தென்னையுளது இது நிற்க, இன்னுமுரைககிற பெருகுமாதலிற சுருக்கி யுரைத் தாம.—

உ

கடவுள்துணை.

கைவல்லிய நவநீதம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

கேவலத்தின்றன்மை கைவல்லியம்; நவநீதம்-வெண்ணெய்; எனவே, அனன்னியமாகாது தானேதானாய நிலையெனப் பெறும். இவ்விருபதமு மாரியம்; தன்னைத்தான் விசாரிப்புழிச் சுத்தாசுத்த சகல கேவலமிறந்து தான் மாத்திர மிஞ்சிநிற்கும், நிற்கவே சச்சிதானந்தம் விளங்கும், விளங்கவே நிரதிசயானந்தமதாம், ஆகவே யனைத்து மிங்ஙனமாக விளங்கும்; விளங்கவே தானே யனைத்துமா யனன்னிய முடியும், முடிவதா லிது கேவலமெனப்படும்; படுவதா லிதனை நவநீதமென்றார். ததியனைத்துங் கடைந்துழியன்றி வெண்ணெ யாகாததுபோ லிங்குந் தத்துவங்களனைத்திலுந் தன்னைத் தான் விசாரியாதுழித் தானேதான் விளங்காது, ஆதலிற் றன்னை நவநீத மெனக் கொண்டாம், கொள்ளவே தானாகிய நவநீதமென்றாயிற்று. கைவல்லியந் தனித்துநிற்கை. மூடசுழுத்தியுங் குண்டலிசத்தியு மிங்ஙனமா தற் கிடம் பெறுதோவெனின், நனவிற்சுழுத்தி யாதுக்கென வினா வாராது காக்கவேண்டும், என்னை "வினவிற்பரத்தையறிவுறுத்தற்கவத்தைபுலன்வினை மாறியே, நனவிற்சுழுத்திநிலை வரினப்பொருட்டிகழ்நலனாகவே" என்றார் தத்துவராயர். இந்நூ லலங்காரமென்றற்போல இந்நூல் கைவல்லியநவநீதமென்னல் காரியவாகுபெயர்; நவநீதகைவல்லியமென்னாது கைவல்லிய நவநீதமென்ன லுருவகம்.

இந்நூ லுரையாசிரியர் நிலைமை.

முன்னரிந்நூலுக்குரைசெய்தார் இந்நூல் கர்த்தாகருத்து சிறிதேனும் வழுவாது சுருதி யுத்தி யனுபவ வொற்றுமைநயத்தா லுணர்ந் துரைசெய் தனரன்றி யேனையோர்போ லன்று. இதனை யாங்காங் கனுபவத்தாற்காண லாம்.

இவருரைமேற் பழுதுரைப்பாரை மறுக்க விரித்தியுரையாக்கப் புகுந்தனம்; விருத்தியுரையாவது, காண்டிகையின் மிக்கது: என்னை "சூத்திரத் துட்பொருளன்றியுமாண்டைக், கின்றியமையாதியாவையும்விளங்கத், தன் னுரையானும்பிறநூலானு, மையமகலவைங்கண்டிகையுறுப்பொடு, மெய் யினையெஞ்சாதிசைப்பதுவிருத்தி" என்றார் பவணந்தி.

நூ லா ர ம் ப ம்.

க-கவி. அவதாரிகை.

[சிவேசுரராகவும், கூடஸத பிரம மாகவும், விளங்குவது யாதோ அது தனனையடைபவாககோசரமாகவும், கோசரமாகவும், அருளிறையாகவும, குருமுகூர்த்தமாகவும், உபாசனு முகூர்த்தமாகவுந தோனறகிறகும. அதை யஙஙன மஙஙனம் வழுத்துவான புகுநதா ரிககவியில் வஸதுவை யகோசரமாகத துதிககினறூர.]

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருநதா ருளளங்
தன்னிலந் தரத்திற் சீவ சாக்ஷிமாத திரமாய நிறகும்
எஙநிலங் களினு மிகக வெழுநில மவற்றின் மேலா
நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதஙகள போறறி.

(இதன்பொருள்.) பொன்னில மாதராசை பொருநதினா பொருநதாருள்ளந்தன்னில், எனபது. பொன் மண பெண ணிவைகளில விருபபமுடையோரும் அகன்றோருமாகிய விவவிருவ ருளளத்தினகண; — அநதரத்திற சீவசாட்சிமாததிரமாய நிற்கும, எ-து. ஆகாயததைபபோலச சீவசாடசி மாத்திரமாக விளங்குவோன்;—எஙநிலஙகளினுமிகக வெழுநில மவறறின மேலா நன்னிலமருவும, எ-து. எவவகைபபதவி நிலஙகளினு மிகசசிறந்த அலலது அஞ்ஞானபூமிகளினு மிகசசிறநத வெழுவகையாயுளள ஞானபூமிகளினு மேலாயுளள துரியாதீதத்தி லீசசாடசிமாத்திரமாக விளஙகுவோன் யாவனோ;—ஏகநாயகன பதஙகளபோறறி, எ-து. அநதவேகநாயகனது திருவடிகட்கே வநதனம, எ-று.

பொருநதினர் பொருநதாரெனபதனு லஞ்ஞானியும் ஞானியுமெனக கொள்க: அந்தரத்தி லென்பதனுல, சந்தனததினகணணு மமேததியததின கண்ணு நிறைந்துள்ள வாகாயத்திறகுச சுததாசுதத மினமையைக காட டுங் குறியெனபபெற்றும. அதுபோலச சீவசாடசி மாததிரமாகிறகு மெனபதனுல, அநதச சீவசாடசியாகிய சைதனனியஞ சலடசணமாயினும விலட்சணமெனக் குறிகக நின்றதெனக் கண்டாம. சாடசியெனறுது சீவசாட்சியென்றதனுல், ஈசசாட்சியெனக கொண்டாம். ஒருகாறசுததமு மொருகாலசுத்தமுமா யிருப்பினு மிருவகையுமனறெனக குறிக்கு வுளளமெனறூர். நிற்கு மருவுமென்பதை யுயர்திணையாண்பாலாக்கியது ஏகநாயகனென்னு முயர்திணை யாண்பாலைப்பற்றியென்க. இதனைப பல்லோரபடர்க்கை முன்னிலை தன்மையிலென்னுஞ் சூத்திரவிதியாறகாண்க. யாவனென்னும விறு வருவித்ததைபபறறி யந்தவெனனுஞ் சுடடு வருவிக்கப்பட்டது, நிறகு

மருவு மென்னும் வினைகள் கூடஸ்தனுக்கிற்கு மேகநாயகன், பிரமமாக மருவு மேகநாயகனென முடிக்கிற் பெயரொச்சங்களாம். இக்கவியின் மூன் றுமடியி னெதுகை தநகரமாயினும் இனமாதற்பற்றி யாதலின் வழுவின் றெனவுணர்க.

(கருத்து.) எந்த வேகநாயகன் ஞானி யஞ்ஞானியர துள்ளத்தின்கண் ஜீவசாட்சி மாத்திரமாயும் ஞானபூமியேழினு மேலாய துரியாதீதத்திற் பரசாட்சி மாத்திரமாயு மிருக்கின்றானோ அந்த வேகநாயகனது திருவடி கட் கெமது வணக்க முண்டாகுகவென்பது. இங்ஙனமன்றேல் மூரணும். ஜீவசாட்சியாயென்னுது மாத்திரமென மிகைபடக்கூறியது சயம்பெனக் குறிக்க. எந்நிலங்களினு மெனபதற்குக் கீழேழ் மேலேழ் நிலமெனக்கூறு வது புராணசம்மதம். இன்னும் சகலமத நிச்சயங்களாகிய வெந்த நிலங் களினுமெனப் பொருள்கொள்ளினு மொருசாரமையினு மமையும். ஜீவசா ட்சி கூறியதுபற்றி யீஸ்வரசாட்சி வருவித்த தருத்தாபத்தி. ஜீவேஸ்வர ராக விளங்குவ திருவகைசாட்சியெனவும், இவ்விருவகை சாட்சியாக விள ங்குவ தேகநாயக னெனவும் பொருள்படுதலா லிங்கே வணக்க மைக்கிய மெனக் குறிப்பிக்கின்றது. உள்ளந்தன்னி னிற்கு மேகநாயகனென்னில, நன்னிலமருவு மேகநாயகனென்னப் பொருள்கொள்ளுதும். உள்ளந்தன்னிற் ஜீவசாட்சிமாத்திரமாநிற்கு மென்றதனால, மேலா நன்னிலந்தனி லீஸ்வர சாட்சி மாத்திரமா மருவுமென்றும். உள்ளந்தனனி லேழாம்வேற்றுமை விரி, நன்னிலந் தொகை ; அந்தரத்திலெனபதை, யிரண்டிடத்து மொட்டுக. ஏகநாயகனென்பதி லேகமென்றது, சாட்சித்துவித மற்றகு மிகைபடக் கூறியதெனக. ஏகநாயகனென்னு நிலைச்குச சாட்சித்துவிதங் கற்பிதம், இந்தச்சாட்சித்துவித நிலைக்குச ஜீவேஸ்வரத்துவிதங் கற்பிதம, இந்தச் ஜீவேஸ்வரக் கற்பிதநிலையைக் கற்பிதமென்றுணரா திவற்றையே யாண் டானடிமையெனக் கொண்டனா மதத்தா. அத்துவிதி வணக்கத்தையு மே னையமதத்தா வணக்கத்தையுங் குறிப்பிக்க நின்றது இந்நூலாசிரியரது வணக்கமெனக்கொள்க. அவற்றினு மென்றவுமமை தொக்கி நின்றமையின் வருவிக்கப்பட்டது. ஏனையமதஸ்தா வணக்கம பேதமெனவும், இந்நூலா சிரியா தனது வணக்க மபேதமெனவுங் காட்டப் போற்றியென்றார். ஏக நாயகன் போற்றியென்னுது பதங்கள் போற்றியென்றமையின், பதங்க ளிருவகை சாக்ஷிகளாகிய கூடஸ்த பிரமத்தையெனக்கொள்க. அவயவியை யன்றி யவயவமின்மைபோல, ஏக நாயகனையின்றி யிருவகைசாக்ஷியு மின் மையின பதங்கள் போற்றியென்றார். ஏனைய வவயவங்களுக்கு வணக்கங் கூறாதது, தன்னை யிழிந்தோனெனக் காட்டற்கு. ஜீவேசருக்குச் சலட்சண விலட்சணமாயிருத்தலிற், சாட்சியென்றார். நன்னிலமருவு மேகநாயகனெ னபது குருவெனினுமமையும். (௧)

உ - கவி. அ - கை.

[இருத்தமுறையானே வஸ்துவைக் கோசரமாக விக்கவி-
யில் துதிக்கின்றார்.]

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனும் மாலாய்
ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யனந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும்
பூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனாய் நாளுந்
தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே.

(இ - ள்.) ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக்கேதுவாம், எ - து. சிருட்டி திதி சங்காரஞ்செய்யுங் கிருத்தியங்கட்குக் காரணகர்த்தர்களாகிய; — அயனும்மாலாயான்றவீசனுமாய், எ - து. பிரமாவாகியும் விஷ்ணுவாகியும் சிறந்த ருத்திரனாகியு மிருப்பதுமன்றி; — தானேயனந்தமூர்த்தியுமாய், எ-து. தானே யின்னு மளவிறந்த மூர்த்திகளாகியும், நிற்கும்பூன்றமுத்தனுமாய், எ-து. இருந்தபடியிருக்கும்பரிபூரணஞானியாகியும்;—இன்பப்புணரியாதவனாய், எ-து. பிரம்மானந்த சாகரத்திலுதிக்கு ஞானசூரியனாகியும்; — நாளுந்தோன்றிய விமலபோதசொரூபத்தைப்பணிகின்றேனே, எ - து. சதோதயமாக விளங்குங் களங்கரகிதமான பிரக்ஞாசொரூபத்தை வணங்குகின்றேன், எ-று.

இங்கே கோசரமாவது, ஞானம்; இந்த ஞானமே யிங்ஙனமாகக்கூறிய வனந்தபேதங்களுமா மென்பதுதோன்றத் தானேயென்ற தேற்றேகாரங் கொடுத்தனர்; புணரியாதவனென்னு தின்பப்புணரியாதவனென்றதனால், ஞானசூரியனென்றும்; என்று மொருதன்மைத்தா விளங்குதலென்பார், நாளுந்தோன்றிய வெனவும், சமஸ்தமுமாக நின்று விளங்குவதாற் பிரக்ஞா சொரூபத்திற்கு வணக்கமெனவுங் கூறினார்; இதுபற்றி வேதமாதா நான்கு வேதத்தினு முடிவாயுள்ள மகாவாக்கிய நான்கனுள் முதல்வாக்கியமாகப் பிரக்ஞானம் பிரமமெனக் கூறப்பட்டதெனக்கொண்டாம்.

வினா.—இந்தப் பிரக்ஞானமென்பதைக் கோசரமெனக் கொள்வதென்னை?

விடை.—அறிவு, ஆனந்தமென விரண்டாம்; அவற்றுள், அறிவன்றிச் செகசீவபரமுண்டாயி னறிவன்றி யானந்த முண்டாகலாம்; இன்றேல் அஃது மின்றாம். எங்ஙனமெனின், சோதனையி லறிவாகமுடியாத திரிபதார்த்தங்களி லொன்றுமில்லை, இவைகளனனியமாகாதிருக்க ஆனந்தமென்பதெங்ஙனமன்னியமாக முடியும், யாரு மறிவாதலா லெம்மா லிதனை விசாரித்தனுபூதித் தனுவாகக்கூடும், ஆதலின் கோசரமெனத்தகும்.

வினா.—அறிவே சிருட்டி திதி சங்காரமாயதை யெங்ஙன மறியலா

விடை.—அறிவாகிய சத்தையன்றிப் பிராதிபாஸிகம் வியவகாரிகம் பாரமார்த்திகமெனனுஞ் சத்து மூன்றில்லை, பிராதிபாஸிகசத்தே சிருஷ்டி, வியவகாரிகசத்தே திதி, பாரமார்த்திகசத்தே சங்காரமாம், ஆதலி னிதனை மறுத்தற கிடமெனனே.

(க-து.) பரஞானசொரூபமே சிவமாதலி னதனையே பொருளாக விங்கே வணக்கங் கூறியதெனபது, இந்த வணக்க மெல்லாமா -சிற்கு மவசரத்தினமேனினறது. (உ)

௩ - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே வஸ்துவை யருளிறையாக விக்கவி யில துதிக்கின்றார்.]

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பாற்
கவருடைய புவன மெல்லாங் கற்பித மென்ற றிந்து
சுவரிடை வெளிபோல யானே சொரூப சுபாவ மானேன்
அவருடைய பதும பாத மனுதினம் பணிகின் றேனே.

(இ-ள்.) யானேயெங்குமாம்பிரமமெனறும், எ-து. நானே யெங்குமா நிறைந்துள்ள பிரமசொரூபமெனறும் ;— கவருடையபுவனமெல்லா மென்பாறகறபிதமெனறும், எ-து. அனந்தபேதமாகத தோற்றுகின்ற வண்டங்கள் பலகோடிகளு மெனனிடத்தில மித்தையெனறும ; — எவருடையருளால் யானேயறிந்து சுவரிடைவெளிபோற சொரூபசுபாவமானேன், எ-து. யாருடைய வனுக்கிரகத்தினுல் நானேயறிந்து சுவரினு நிறைந்துள்ள வாகாயம் போலச்சாடசாதகார சொருபசுபாவ மானேனோ;—அவருடைப்பதுமபாத மனுதினமபணிகினறேனே, எ-து. அந்த மகானுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைச சதாகாலமும் நமஸகரிக்கினறேன, எ-று.

என்று, எனபதை யீரிடத்துமொட்டுக. எண்ணும்மை தொக்கின்றன. யானே பிரமசொருபமென் றுசுகியவிடத தகிலுள்ள சமஸ்தபேதங்களு மெனபாலாதலால என்பாற கவருடைய புவனமெல்லா மெனவும், அனைத்து மெனது சொருபமாக விளங்கலிற கற்பிதமெனவும், இங்ஙனமாய நிலையை யறிவுக்கறிவாகின் றருளிறை யறிவிக்க அங்கறிந்தது யானேயாதலால யானே யறிந்தெனக்கூட்டிப் பொருள்கொண்டாம். சுவரிடைவெளி போலென வுவமித்தது, தடையின்மையைக்குறிக்க ; அஃதிருந்தபடி யிருந்தேனென்பதை விளக்கச் சொருபசுபாவமானேனெனவும், இங்ஙனமுணர்த்த வல்லா ரொருங்கணுமில்லையென்னு மருமைதோன்ற எவருடையருளாலெனவும், கைம்மாறு வேறின்மையின் பணிகின்றேனெனவுங் கூறினர்.

(க-து.) சமஸ்தமு மித்தையாக்கிப் பிரமமாக்கியதன்றி யானென்வு மாக்கினுனென்பது விசேடம், இதனுல் விளங்குவதியாதெனில், ஏனையத்த

விர யாதொன்றுமில்லை யென்பது என்னை "எனனைத் தவிரமறறிங சேதுமில்லையென்றுணே பொனனைத் தவிரவிலாப பூடணம்போற, பொனனையுரு, வேறாகவிப பேருனாதத வேற்றுமைபோ னம்மையுமவ வாருப பருதததுனாத தோ மால்;" எனறா சொருபஞானதேசிகர்.

சுவரிடையென்பதி லும்மை தொசகிகினறது. நேரே விளஙகாமையாற்கொணடுகூட்டிப் பொருளுரைத்தாம. "இக்கவியி லிவவருளிறையா லாய பயன" எனக கயலெனக கொணடிருநத பிரமம யானேயெனறும, சகல வுலகமு மென்னிடததிலென்றும, அவை வெறுமபொய்யெனறும, அவற றைச சினமாததிரமாககிக காட்டலா லெனையனறி யிலலையெனறும, எம் தச்சுபாவமாக வேணடியதோ அது வானேனெனறுங கொளகவிடர்தது. ()

ச - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே வஸதுவைக குருமூாததமாக விக கவியில துதிக்கினறா.]

என்னுடை மனது புந்தி யிந்திய சரீர மெல்லாம
என்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன் னிமமே யாகி
என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைககியஞ் செயய
என்னுடைக் குருவாத் தோனறு மீசனை யிறைஞ்சி னேனே.

(இ - ள்.) என்னுடைமனதுபுநதியிநதியசரீரமெலலாம, எ-து எனதா ககொணடிருநத மனம புததி ஐபுணாவு சரீரமுதலிய வஸதுதையும, — என்னுடையறிவினாலேயிரவிமுன்னிமமேயாககி, எ-து. எனதறிவைச சுயம பிரகாசமாக விளககி யநதவறிவினாலேயே சூரியசனனிதானப பனிபோலழி தது;—என்னுடைநீயுநானுமேகமெனறயிககஞசெயய, எ-து. எனது சொரு பமாகிய நீயெனபதும, உனது சொருபமாகிய நானெனபதும், ஒனறே யென்றயிககஞ செயவானவேணடி ;—என்னுடைககுருவாததோனறுமீசனை யிறைஞ்சினேனே, எ-து. எனதாசிரிய மூர்த்தமாக வெழுநதருளிய பரம சிவததை நமஸகரித்தேன், எ - று.

என்னுடை யென்னுநான்கும என்னுடையவென் றிருககவேண்டுமாத லாற் கடைக்குறை. சகலதத்துவஙகளையு மெனதாக மெய்யெனறிருநத வெ னதறிவைக்கொணடே யவற்றைப பொயயாககினுனெனபது தோனற, என னுடை மனது புந்தி யிநதிய சரீரமெலலா மெனனுடை யறிவினாலே யிரவி முன்னிமமேயாக்கி யெனவும், உபாதித்திரயத்தால நீ நானெனனும் பேத ங்காட்டலேயன்றி யறிவினால சற்றுமிலலையெனபது தோனற, என்னுடை நீயுநானுமேகமென்றயிக்கஞ்செய்ய வெனவும், என்னுடைநீயுமெனறதனால உன்னுடைநானுமென்றும். ஞானகதப்பிரததியக்ஷததிலன்றி ஐககியமென்

பது நிச்சயத்தாலும் பாவனையினாலும் பயன்படாதென்பது தோன்ற, இர விமுன் னிமமேயாக்கி யெனவுங்கூறினார். சரீரமென்றது சரீரமெல்லா மென மிகைபடக்கூறியது ஸ்தூலம் சூக்குமம் காரணம் எனபவற்றைக் குறிக்க.

வினா.—உபாதித்திரயத்தி லொன்றாயிருக்க என்னுடை மனதென வேறுபிரித்த தெற்றிற்கு?

விடை.—அந்தக்கரண பிரதிபலனன சிதாபாசனென்னு மிடத்தும்; பற்றிப்பாயுந் தகையதென்னு மிடத்தும், ஆதார ஆதேய தாமதத்தைப் பெற்றிருக்கில் மனமேதானன்றே யெனக்கூறத்தகும். அங்ஙனமனுபவமியாவா ற்றானு மில்லாததால் ஒன்றெனப்படாது. அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதம் என்ற மூன்றதக்கது பரமசிவத்தை நயனறியின்றாதலால், என்னுடைக் குருவாத் தோன்றி ஈசனென்றார். நீயென்ற நானே நீயென்றுயவிட்டது இறைஞ்சி னென்னற நேத்தகையாயவணக்கமோ வத்தனைப்புணர்ந்தாரோ யறியவேண் டும். என்னுடை நீயுநானும் ஏகமென்றவிட்டது, உபாதிசகித வறிவுக்கன்றே ... பெறும்.

ஏழியுந்தினானிறவிக்கு மசாமுத்தத மருளிறையெனவும், நே மாவிடச்சடை சாற்றிவந் தடியானைத் தடுத்தாட்கொள்ளு மவசரங் குறுத்ததனனவு மிருப்பதுபற்றி யிவ்வாறு கூறியதெனக. (௪)

௫ - கவி. அ - ஸை.

[நிறுத்தமுறையானே மேற்கூறிய குருமுகாத்தத்தை வண ங்கி யுண்மையாவ திததையதென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்]

அந்தமு நடுவு மின்றி யாதியு மின்றி வான்போற்
சந்தத மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப்
பந்தமும் வீடுங் காட்டப் பரந்தநூல் பார்க்க மாட்டா
மைந்தரு முணரு மாறு வஸ்துதத் துவஞ்சொல் வேனே.

(இ-ள்.) அந்தமு நடுவுமின்றியாதியுமின்றி, எ-து. ஆதிமத்தியாந்தரகி தமாய —வான்போற் சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றி, எ-து. ஆகாயத்தைப்போல விடைவிடாதிருந்து சதோதயமாக விளங்குகின்ற ஞா னவடிவமாவுள்ள சற்குருநாதனது திருவடிகளைவணங்கி:—பந்தமும்வீடுங் காட்டப்பரந்தநூல, எ - து. பந்தநிலையினையதெனவும் முத்திநிலையினைய தெனவும் காட்டுவானவேண்டி விரிவாகக் கூறப்படுகின்ற வேதாந்தசா ஸ்திரசாகரங்களை.—பார்க்கமாட்டா மைந்தருமுணருமாறு, எ-து. ஆராயந் துணரத்தக்கசக்தியில்லாத சிட்ரு மெளிதிலுணரும்படி:—வஸ்துதத்துவஞ் சொலவேனே, எ-து. உண்மையாயவஸ்து விஃதெனக் கூறுகின்றேன், எ-று.

இங்கே-சந்ததமென்பது; காலத்தின்மேலும், வானபோலென்னு முவமை; யிடத்தினமேலும் நின்றது. பாநதவெனபது நூலெனபதறகுப பெயரெசசமாயினும் பிறராலனறித தானேபரவுநதன்மை நூலுககின்மையி னந்தவினையைச் செயபபாடடுவினையாககிறும. அநதமுநங்வுமினறியாதியுமின றிவானபோற் சநததமொளிருமெனனும விசேடணம் ஞானநதுககே யுரியது. அதுவாக விளஙகுபவ ராசிரியராதலா லாசிரியருககுமாம. ஞானகுருவெனறது சற்குருவெனமிகைபடககூறியது - அஞ்ஞான சநதேக விபரீதஙகளைச் சுருதிமுகத்தால மாத்திர மகறறுதல பறறியும, இதுவுமினறிய வேனையோரு மிபபெயா கொணடதுபறறியுமெனச. சறகுருவென்றது ஞானகுருவெனறது, சரியைகிரியை யோககருககள னெறெனபபிரிகக. மைநதருமென்னு மும்மை, யிழிவு சிறபபு. எனவே, போதனு சகதியை விளககிறது.

(க-து.) உணரச சகதியற்றவாகளுமு உணாநதுகொள்ளும்வித முணரவுண்மையைத தெரிவிககப புகுநதனனெனபது, இது சீவகாருணியம செருககனறு. (௫)

ரு - கவி. அ - தை.

[முன்னே வஸ்துததத்துவமெனப பொதுபபடககூறி யிககவியிலஃதினையதெனக கூறுகின்றா]

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும பாற்கடன் மொணடு முன்னூற
குடங்களி னிறைத்து வைததார் குரவர்க ளெலலாங் காயச்சிக
கடைந்தெடுத் தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீ தத்தை
யடைந்தவர் விடய மண்டின் றலைவரோ பசியி லாரோ.

(இ-ள்.) படாநத வேதாநதமெனனும பாறகடன மொணடு முன்னூற குடஙகளி னிறைததுவைததாா குரவாகள, எ-து. முன்னுள்ள வேதாநதாசாரியர்கள் தமது காலத்துககு முனனரோ விஸதாரமாகச சொலலபபடடு வரையின்றி விரிநதுள்ள வேதாநதமென்னுந திருபபாற கடலில மொணடு தம்மாலாய முதனூலெனனுங குடஙகளி னிறைததுவைததாாகள்:—எலலாங்காய்ச்சிக கடைநதெடுததளித்தே னிநதக கைவலய நவீநததை, எ-து. அக்கடஙகளி னிறைததுவைததவனைததையு மொருஙகுசோததுககாயசசிக கடைநது அதிலெழுநத வெணணெயககுக கைவலய நவநீதமெனப பெயாதந்து இதனை யாவருமுணணுமபடி யெடுததுககொடுததேன —அடைந்தவா விடயமண்டினறலைவரோ பசியிலாரோ, எ-து. இதனை யேறறுணபவாகள விடயமாகிய மணணைத்தினன வலைவார்களோ அலலாாகள. ஏனெனிற பசியில்லாதவர்களாதலால, எ-று.

படர்ந்த வேதாந்தமென்னும் பாற்கடலென்பதும், முன்னூறகுடஙகளென்பதும், கைவல்யநவநீதமென்பதும, விடயமணணெனபதும உருவகம. வேதமுடிவி லகண்டபரிபூரணமாக விளஙகாநினற சுயஞ்சைதன்ய சாட

சாத்சாரத்தைப் படர்ந்த வேதாந்தமென்னும் பாற்கடலெனவும்;—மகான்கள் தத்தமக்கியைந்த வளவு அதையேற்றுச் சிந்தித்துத் தெளிவுற்றதைப் பிற்றுய்யப் பாக்களிலும் வாக்கியங்களிலுங் குறைவற வமைத்தன ரென்பதை, மொண்டு முன்னூற்றக்குடங்களி னிறைத்துவைத்தார் குரவர்க ளெனவும்,—அவ்வனுபவ ரசங்களையெல்லா மொருங்கே யெனனுளத்திற் கொண்டென் றனுபவ ஞானக்கினியி லியையச் சிந்திக்கச் சிந்திக்கச் சேடித்துநின்றது நிரதிசயானந்தமாதலா லிதனை யெடுத்துணர்த்தினே னென்பதை, எல்லாங்காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத்தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீதத்தையெனவும்—இதனருமையுணர்ந் திதனை யடையுமா றடைந் தாதற்குமாறுய நிலையையடையத் தவிப்பரோ நித்தியதிருத்தியி ராதலிற் றவியாரென்பதை அடைந்தவர் விடயமண்டின் றலைவரோ பசியிலாரோ யெனவுங் கூறியவாறு காண்க. இந்த வேற்றுப்பால தல்லாத கைவல்ய நவநீதமென்னுந் திவ்விய மேலாயநிலையை யதற்கியைந்த மொழிகளாக்கித் தந்தமையின் கைவல்ய நவநீதம் விடயமும்,—அதற்கியைந்த மொழிகளாலாய கவிகளும் அக்கவிகள் மயமாய விந்நூலு மவ்விடயத்தை யுணர்த்தற்கியைந்த துணைக்கருவியாதலா லிந்நூல் சம்பந்தமும்,—இதனை யுணரவேண்டியவா றுணர்ந் தனுபவித்தற்குரியார் அதிகாரியும்,—அங்ஙனமனுபவித்தலாலாயது துக்கநிவிர்த்தியுந் தடையற்ற வானந்தமு மாதலா லிவை பயனும் எனக்கொண்டாம், கொள்ளவே யிந்நான்கும் அனுபந்த சதுஷ்டய மென்றாயிற்று.

வினா.—எதை விடய மண்ணென்றெனின் ?

விடை.—சாவமத்தத்தருங் கூறுங் கைலாய முதலிய சகல பதவிகளும், அவற்றாலாய தாரதம்மிய சுகபேதங்களுமென வறிக.

வினா.—இவற்றை மண்ணென்பானேன் ?

விடை.—மண்ணை யாகாரமாக்கியவிடத்து நாசத்துக்கே யிடந்தரல் போல, விடயத்தையே சுகாகார மாக்கியவிடத்து ஓயாப் பிறப்பிறப்பிற்கே யிடந்தரலா லென்க.

(க-நு.) அனுபந்த சதுஷ்டயத்தினிலை யிஃதென விளக்கியதென்பது. இங்கே விடயமண்ணென்பதின் முக்கியார்த்தம், அறிவுக்கயலே. (சு)

எ - கவி. அ - கை.

[மேனிறுத்தமுறையானே வஸ்துவை யுபாசனு முகூர்த்தமாகத் துதித் திந்நூலை யிருவகைப்படலமாக்கி யவற்றிற் குரியபெயரை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

மூர்த்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யெனையாட் கொண்ட
கர்த்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவநீ தத்தைத்
தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தேகந் தெளித லென்றும்
வைத்திரு படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே.

(இ-ள்.) முத்தனை வேங்கடேச முகுந்தனை யெனையாட்கொண்ட காத்தனை வணங்கி, எ-து. பாசமகன்றவனாகியுந் திருவேங்கடாசலபதிக்கு முகுந்தனாகியு மென்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட காத்தனாகியு மிருப்போனெவனோ அவனைவணங்கி — சொல்லுங் கைவல்ய நவநீதத்தைத் தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தேகந் தெளிதலென்றும் வைத்திருபடலமாக வகுத்துரை செய்கின்றேனே, எ-து. சொல்லப்புகுந்த விந்தச்சகைவல்லிய நவநீதமென்னு நூலைத் தத்துவ விளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந் தெளிதலென்று மிரண்டுபடலவகையாக வகுத்துவைத்து, அவற்றைச் சொல்லத்துணிகின்றேன், எ-று.

"ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரினிறுதி யொருவினை கொடுப்ப"தெனனும் விதியால், முத்தனை வேங்கடேச முகுந்தனை யெனையாட்கொண்ட காத்தனை வணங்கியென்றார். (எ)

அ - கவி. ஆ - கை.

[மேலிரண்டாக வகுத்த படல வகைகளுட் டத்துவ விளக்கத்தை முன்னர் கூறுவான்வேண்டி யதனை யேற்றற்பாலனாகிய வதிகாரியின் சாதனசதுட்டயங் கூறப்புகுந்தா ரிக்கவியி லவற்றின் பெயரையும், நிலையையும் முறையே யுணர்த்துகின்றார்.]

நித்திய வநித்தி யங்க ணிர்ணயந் தெரிவி வேகம்
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோ கங்களி னிராசை
சத்திய முணரக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றுறு சட்டம்
முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவர்சா தனமிந் நான்கே.

(இ-ள்.) நித்தியவநித்தியங்க ணிர்ணயந் தெரிவிவேகம், எ-து. நித்தியவஸ்து, அநித்தியவஸ்துக்களி னிச்சயங்களைத் தெரிகிறவிவேகத்தை நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமென்றும் — மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களி னிராசை, எ-து. இடையாயுள்ள வியமை மறுமைகளில் வரும்போகங்களில வெறுப்பெழுதலை யிகமுத்திரார்த்தபலபோக விராகமென்றும் — சத்தியமுணரக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றுறுசட்டம், எ-து. உண்மையாக வுணரக்கவேண்டியவாறு சமாதியென்று கொள்ளத்தகும் கூட்டத்தைச் சமாதிசட்க சம்பத்தென்றும் — முத்தியைவிரும்பு மிச்சை, எ-து. ஐக்கிய முத்தியை விரும்பத்தக்க விச்சையை முமுட்சுத்துவமென்றும் — மொழிவர் சாதன மிந்நான்கே, எ-து. கூறத்தகு மிந்நான்கையுஞ் சாதனசதுட்டய மென்ப ரறிவுடையோர், எ-று. (அ)

கூ - கவி. ஆ - கை.

[முன்னர் சமாதிசட்க சம்பத்தெனனுந் தொகையை யிம்மி யிரண்டுகவியில் வகையாக்கிக் கூறுகின்றார்.]

சமந்தமம் விடல் சகித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாறுஞ்
சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்டம்

அமர்ந்தனை விவகா ரங்க ளருகலே விடலென் றாகும்
அமர்செயுஞ் சுகதுக் காதி யனுபவிப் பதுசகித்தல்.

(இ-ள்.) சமந்தமம் விடல்சகித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தையாறும், எ-து, முன்னர் சமாதிசட்க சம்பத்தென்றவை, சமம் தமம் விடல் சகித்தல் சமாதானம் சிரத்தை யெனவாறும் — சமம் அகக்கரணத்தண்டம், எ-து. சமமாவது, அகமாயுள்ள மனத்தைத் தண்டித்தலாம் — தமம் புறக்கரணத்தண்டம், எ-து தமமாவது, புறமாயுள்ள ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களைத் தண்டித்தலாம் — அமர்ந்தனை விவகாரங்களருகலே விடலென்றாகும், எ-து விடலாவது தானமாகவுள்ள கன்மவிவகாரங்களைச் சுருக்கஞ்செய்தலாம் — அமர்செயுஞ் சுகதுக்காதி யனுபவிப்பது சகித்தல், எ-து. சகித்தலாவது, விடாது கலந்துசெய்கின்ற சுகதுக்கமுதலியவைகளை யவ்வவ்வாறாகாதனுபவித்தலாம், எ-று.

இச்சை செல்வழியெல்லா மனஞ்செல்லாது காத்தல்-அகக்கரணதண்டமெனவும், முன்பழக்கவழிச் செல்வழியெல்லாம் பொறிகள்செல்லாது காத்தல்-புறக்கரணதண்டமெனவும், விவகாரவிரிவைச்சுருக்கல்-அமர்ந்தனை விவகாரங்களருகலெனவும், இருவினைப்பயன் வழித்தாயாகாமை-சகித்தலெனவும் பொருந்துமாறுகாணக் கலக்குச்செய்தல், மனமொருவழித்தா யொருக்கச்செய்யா நிலைபெறச்செய்தல். (௬)

கஎ - கவி. அ - கை.

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ் சிந்திக்கு மாறு
சரசமா வைக்கு மித்தைச் சமாதான மென்பர் மேலோர்
பரமசற் குருநூ லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகும்
வரமிகு சமாதி யாறு வகையின்சொற் பொருளி தாமே.

(இ-ள்.) சிரவணப்பொருளைத் தானேசித்தஞ் சிந்திக்குமாறு, சரசமாவைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர் மேலோர், எ-து. வேதாந்த சிரவணார்த்தத்தையே சித்தஞ்சிந்திக்கும்படி யினியலீலையாக நியமித்துக்கொண்ட விந்துசன்மார்க்கத்தைச் சமாதானமாவதெனச் சான்றோர்கூறுவர்:— பரமசற்குருநூலன்பு பற்றலே சிரத்தையாகும், எ-து. சிறந்தசற்குருநாதனிடத்திலும் வேதாந்தநூலினிடத்திலும் மிக்கவன்புவைத்தலே சிரத்தையெனப்படுவதாம் — வரமிகுசமாதி யாறுவகையின் சொற்பொருளிதாமே, எ-து. எல்லாவரத்திலுமிக்க ஆறுசமாதிவகையின் சொற்பொரு ளிஃதேயாம், எ-று.

இனையவற்றைச் சிரவணப் பொருளென்றது வேதாந்த'மென்றது; சமாதிசட்க சம்பத்து நான்குசாதனத்துள் மூன்றாவதாதலானும், சமாதி யாறனுள் சமாதான மைந்தாவ தாதலானும், பின்சாதன முமூட்சுத்துவ

மாதலானுமென்க. தானே யெனனு தேற்றேகாரந் தநதது பிறவன்றென ற்கு. காதானுகர்தலைச சிரவணமென்றா. பொருளிதாமென்றது, தொகை யொருமை. வேதாந்தார்த்தமாவது; அங்கலிங்காாததததை மாததிரம பிர திவாதிபபது. ஏனையவற்றையோ கனமகாண்டம பததிகாண்ட மெனக குறிபபிகக நினறது. [க-து.] இநநூலதிகாரிக கிந்நான்குசாதனமு மஙக மாயிறறென்பது. (௪0)

கக - கவி. அ - கை.

[அவ்வவற்றிற்குரிய சாதனமினறியககண யாது மமையா தென பதையும, அமையி னத னருமையையு மிககவியிற கூறுகினறா.]

சாதன மின்றி யொன்றைச சாதிபபா ருலகி லிலலை
ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க கறிவுண் டாகும
நூதன விவேகி யுள்ளி னுழையாது நுழையு மாகிற
பூதசென் மங்கள கோடி புனிதனும புருட னமே.

(இ - ள்.) சாதனமினறி யொனறைச சாதிபபா ருலகிலிலலை, எ-து. அவ்வவற்றிற்குரிய சாதனமில்லாவிடதது யாதுகாரியததையுஞ சாதிபபா ருலகெங்கணுமிலலை —ஆதலா லிநதநானகு மடைநதவாக கறிவுணடாகும, எ-து. ஆகையா லிந்நானகு சாதன முடையோாககே ஞானோதயமுணடா கும:—நூதனவிவேகியுளளி னுழையாது, எ-து. நூதனசாதன விவேகியுளள ததின்கண ஞானார்த்ததததை நுழையுமா றெடுத்துககூறினுஞ் சறறும நுழை யாது.—நுழையுமாகிற பூதசெனமஙகள கோடிபுனிதனும் புருடனுமே, எ - து. நுழையுமானால அவன முனனனேககோடி செனமஙகளிற செயத சிவபுணணியஙகளாற சிததசுததி யுடையோனாகிய பரிபாக புருடனென றெண்ணபபடுவன, எ-று.

பொதுபபட நீதிபறறிக கூறியதென்பது தோனறச, சாதனமினறியொ ன்றைச சாதிபபா ருலகிலலலையெனறா. நிசசயமாதலி னறிநதவாககேயெ னத் தேறறேகாரம வருவிததாம ஏனையபாலினும "ஒருமொழி யொழிதன னினங்கொளறகுரிததே" யெனனும விதியால புனிதனெனபதை யொடடுக. அஃறிணையினு முளளுககத்திரியும ஞானகினியா லெரிநததெனனு மைதிக சாம்பிரதாய மிருத்தலிற கூடும.

(க-து.) ஞானஞ்; சாதனசதுஷடயமினறி யமையாதெனபது. இஙகே யறிவுணடாகுமெனபது, மெய்யுணாவை. மெயயுணாவாவது ; அயலையறி யாது தன்னைத்தானறிதல். எனனை, "மெயம்மையறி வலலதமில வேறறிவ தெல்லாந் தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே" யெனறா தததுவரா யர். சுவானுபூதி நூலையேனும், சுவானுபூதி யுததியேனும், சுவானுபூதி நவநவ வற்புதத்தையேனும், இடைவிடா திரவும்பகலுமா வெதிரினின றெடுததுப

புலப்படுமவண்ணம் போதிக்கினு மிங்ஙனமாய சத்தஞ் சிறிதும் நுழையாது. செவிடோர்; உலகசத்தத்துக்கன்று. எனனை, "கேட்பினுங் கேளாத தகையவே கேள்வியாற் றோட்கப் படாத செவி" என்றார் திருவள்ளுவநாயனார். ()

கஉ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமாய சாதனசதுஷ்டய வதிகாரியான வொருவ னதிதீவர பக்குவரீலையை யிசகவியிற் கூறுகின்றார்.]

இவனதி காரி யானோ னிந்திரி யங்க ளாலும
புவனதெய் வங்க ளாலும் பூதபௌ திகங்க ளாலுந்
தவனமூன் றடைந்து வெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப்போல் வெம்பி
பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னானே.

(இ - ள.) இவனதிகாரியானோ னிந்திரியங்களாலும புவனதெய்வங்களாலும பூதபௌதிகங்களாலுந் தவனமூன்றடைந்து, எ-து. இந்தநான்கு சாதனத்துக்கு மதிகாரியானோனுகிய விவன, மனமுதலிய வாறிந்திரியங்களாலும, பூமியிற் றனக்கிடுக்கணுக நேரிடுந் தெய்வசெயல்களாலும, பஞ்சபூதங்களாலு, மதனது பௌதிகங்களாலும நேரிடும மூன்றுவித தாகமடைந்து —வெய்யிற்சகித்திடாப புழுப்போலவெம்பி, எ-து. வெய்யிலாற் சகிக்கப்படாத புழுவைப்போல வதைந்து —பவமறு ஞானதீர்த்தம படிந்திடப் பதறினன், எ-து. செனியாத ஞானதீர்த்தத்தில் மூழகிவிட அதிதீவரமாக விரைவுற்றனன, எ-று.

இவன் தவனமூன் றடைந்து புழுப்போலவெம்பி ஞானதீர்த்தம் படிந்திடப்பதறினனென முடிக்க. ஆறிந்திரியங்களானேரிடுந்தவனமாவது; பொருளல்லவற்றைப் பொருளாக வுணாவதினுலாய சுகதுக்கவதை, இதனை யாதியாத்மீகமெனவும, புவனதெய்வங்களானேரிடுந் தவனமாவது; ஊழானேரிடுந் தனதிஷ்டத்தவறு, இதனை ஆதிதெய்வீகமெனவும; பூதபௌதிகங்களானேரிடுந் தவனமாவது, மண்முதலிய பஞ்சபூதங்களாலும, இடிமின்னல வீடிடிந்துவிழுகை முதலியவற்றானேரிடும்வதை, இதனை ஆதிபௌதீகமெனவும அறிவுடையோர் கூறுவர். தாபத்திரியாக்கினி யெனினும் பொருளபடும், தவனமூன் றடைந்து புழுப்போலவெம்பிப பதறினனென்னுங் குறியா லதிதீவரனெனக் குறிக்கப்பெற்றும. தவனமெனப தகக்கினியெனினுமமையும. இந்தத் தாபத்திரயத்துக் கியையாதா னிவனெனவே, ஏனையரியைந்தனரெனப பொருளபடுதலா லவாக ளதிதீவர ரல்லரெனத் தானே குறிக்கின்றது. இக்குறிக்கு வஞ்சகர் தமபா லிருப்பதாகக் காட்டினும் விரைவில மாறுவர்.

(க - து.) வெய்யிலால் வதையுண்டோன் றடாகமுதலிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கப் பதறுவான்போன்று, தாபத்திரயாக்கினியால மனச்சாக்ஷியாக வதையுண்டோ னேனைய தீர்த்தமவேண்டாது ஞானதீர்த்தத்திலேயே மூழ்கப்பதறுவனெனவறிக. பவமறுமெனபதை, ஞானத்துக்கு விசேடணமாக்

இப் பவத்தையறுக்கு ஞானமென்ப பொருள்கொளினு மமையும். தெய்வ மெனினு மூழெனினு மொக்கும். அறு, வினைத்தொகை. இது, தன்வினை பிற வினைப்பொது. (கஉ)

கங - கவி. அ - கை.

[இந்த வதிதீவிர பக்குவன் மேற்கூறிய தாபத்திர யாக்கினியாலே பீடிக்கப்பட்டா லீடணாத்திரயமூன்றுங் கடந்து ஞானசற்குருவுக்காக எங்குந் தேடி யலைந்து கண்டானென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

ஆனவிம் மனைவி மக்க ளாத்தவீ டணைகளூன்றிற்
கானவர் வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடு மான்போற்
போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று
ஞானசற் குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே.

(இ-ள்.) ஆனவிம் மனைவிமக்க ளாத்தவீடணைகளூன்றில், எ-து. தந் தமக்குரிய ஆழ்ந்தமைந்த இந்த மனைவியும் பெற்ற புத்திரர்களும் பெற்ற பொருள்களுமாகிய வீடணாத்திரயங்களின்கண் — கானவர் வலையிற்பட்டுக் கைதப்பி யோடுமான்போல போனவன், எ-து. வேடர்தம் வலையிற்சிக்கித் தெய்வ கதியால் தப்பித்துக்கொண்டு திரும்பிப் பாராமலோடு மான்போலத் தப்பித் தோடிப்போன விவகதிதீவிரன் — வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ் சென்று, எ-து. யாதொன்று மில்லாததாகப் போகாத பிரகாரம் போய் — ஞான சற்குருவைக்கண்டு நன்றாக வணங்கினான், எ-து. ஆசிரியனைத் தரிசித்து மனப்பூர்த்தியாக வணங்கினன், எ-று.

ஈடணாத்திரயத்தா னேரிடுந்துன்பமாவது; மனைவியா லுலையமறுமையும், மக்களா லவாவறுமையும், தாமீட்டிய பொருளின்பால் "இன்னறும் பொருளை யீட்டுதலுந் துன்பமே பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே பின்ன தழித்தலுந் துன்பமே யந்தோ பிறர்பா லிழத்தலுந் துன்பமேயாம்" என்று நகவிப்படி நேரிடுந்துன்ப மறுமையுமே. வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணமாவது; சாதன சதுஷ்டய பரிபாகத்தை விளக்குகின்றது. இங்கே நன்றாகவென்பது, திரிகரணமொத்தலை.

(க-து.) தாபத்திரியாக்கினியா லீடணாத்திரியத்தைக் கடந்து, ஆசிரியனைத்தேடிக் கண்டு வணங்கினனென்பது. (கங)

கச - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனந்தேடிக் கண்ட வாசிரியன்பால் தனது குறைகளை முறையிடுகின்றானென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

வணங்கிநின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ் வெனுஞ்சோ கத்தால்
உணங்கினே னைய னேயென் னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம்
பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலைச் சின்ன மாக்கி
இணங்கிய குருவே யென்னை யிரக்ஷிக்க வேண்டு மென்றான்.

(இ-ள்) வணங்கினெழுந்து சொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ் சோகத்தா லுணங்கினேன், எ-து. ஆசிரியனை வணங்கிப் பின் றெழுந்து முறையிடலாயினன். அதாவது, குடும்பத்தை மெய்யென்றெண்ணு மாயவாழ்வெனனுஞ் சோகத்தினால் மிகவதைத்தலே—ஐயனே யென்னுள்ளமே குளிரும்வண்ணம், எ-து. என்தாசிரிய முகூர்த்தமாக வெழுந்தருளிய கர்த்தனே யென துள்ளமாத்திரஞ் சீதளமாகும்படி—பிணங்கிய கோசபாசப் பின்னலைச் சின்னமாக்கி, எ-து. பேரின்பவாழ்வுக்கு மாறுயுள்ள பஞ்சகோசமாகிய வலையைத் துண்டுதுண்டாகத் தறித்து—இணங்கியகுருவே யென்னை யிரட்சிக்க வேண்டுமென்றான், எ-து. என்னையாந் திரிபகற்றுதற்சியைந்த குருநாதனே யடியேனைப் பிறவியறுகாவா றிரட்சிக்க வேண்டுமென் றிரந்தனன், எ-று.

மாயவாழ்வென்பது, பொய்யவாழ்வு. சோகமாவது, துன்பம். எனவே, பொய்வாழ்வு மெய்யாகச் சுகம்போலத் தோற்றலின் மெய்வாழ்வெனத் துணிந் தநுபவிக்க வனுபவிக்கத் துன்பமேலீட்டே கிகரற்ற பலனுகப் பெற்றும். மாயவாழ்வு, சந்தைக்கூட்டம்போலவது. தேகங்களெல்லா மண்பொம்மைகளாதலின் மீண்டு மண்ணுகின்றன. ஆயினும் வினைவழியே வந்தணைவதாதலி "விக்கணத்திருக்கு மினிவருங்கணத்து டிருக்குமோ மரிக்குமோ வுட ல்" மெனருரற்றினா. ஆதலி னிவ்வுடலை மெய்யென்னம்பி நானீயவனவ ளது வெனக்கொண்டு குலாவிமகிழ்தல மகிழ்வன்று, இதுபற்றி யிதனை மாயவாழ்வென்றார். இந்தப் பொய்யவாழ்வைப் பொய்யென்றுணராது மெய்யெனக் கொள்வதும், அவற்றாலாய சுகதுக்கவலைகளா லோயாது மொத்துண்பதும், இது சகசமென் றசசுழலிலதானே யிருக்க மீண்டுமீண்டுங் காமியத்தவமே புரிவதும், சிற்றின்பத்தையே கருதிச் சலிப்பின்றி யுழல்வது முள்ளமாதலானும் தாபத்திரயாக்கினி வதைத்தவிப்பும ஏடணைத்திரயத்தவிப்பு மிவவுள்ளத்திற்கேயாதலாலும், உபசாந்தம் வேண்டுவது வேறென்றிற்கு மன்றாதலாலும் உள்ளமே குளிரும் வண்ணமெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். பாசமென்பது, ஆசையாகிய கயிறு. கயிற்றாற பின்னியிருப்பதுபற்றிப் பின்னலை வலையென்றும.

(க-து) துக்கநிவாரத்தி வேண்டுமென்பது. (கச)

கறு - கவி. அ - கை.

[அவ்வேண்டுகோளுக்கியைந்த வாசிரியா யான சொன்னவாறுக் கியையி னங்ஙனமாகுதியென்றன னென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அன்னைதன் சிசுவை யைய ஞமைமீன் பறவை போலத்
தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிசசங் நிதி யிருத்தி
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டு சொல்வேன்
சொன்னது கேட்பா யாகிற் றொடர்பவந் தொலையு மென்றான்.

(இ-ள்.) அன்னைதன்சிசுவை யையனுமை மீனபறவைபோல, எ-து. தாயாகிய வாமையும் மீனும், படசியும், தன சிசுவைச செயயுமாறுபோலக குரு;—தன்னகங்கருதிநோக்கித தடவிச சந்நிதியிருத்தி, எ-து. தனதுளததிற சிந்திததும் திருநோககுவைததும அஸதமஸதக சையோகஞ்செயதும இம மூன்றுமாயினபின் தனது சந்நிதியிலிருககசசெயது'—உனனது பிறவிமாற்று முபாயமொன்றுணடு, எ-து. இனி யுனதுசெனனததை நீககததகக வோர் தந்திரமுண்டு:—சொலவேன சொனனது கேட்பையாகிற ரொடாபவந தொலையுமெனருன், எ-து. யானதைச சொல்லுகினறேன சொனனவாறு கேட்டு நிறபையாயின உனனைவிடாது தொனறுதொடர்ந்த தொடாநது வருகின்ற செனன முனனைவிடடு நீஙகுமென றுறுதிமொழிநதனன, எ-று.

ஐயனுமென்றவுமமை, தொகுகுினறது. அனனையென பதுவமையனறு, தன்சிசுவெனறதனல் ஆமை மீன பறவையென்பவைகடகு விசேடணமாயிற்று. எனனை, "படாகதை முபபெயரோடணையிற சுடடுபபெயா பினவருமெனருர்" பவணநதி. ஆமை மீன்பறவைபோலத தனனகங கருதிநோககித தடவியென்பது, நிரனிறைப பொருளகோள். இககவியில தனனெனப திரணடுண்டு, ஒனறு ஆமையாதிகடகும, மறறொனறு தனனகஙகருதி யென்பதனுற் குருவுககு மெனக்கொளக. யாதினுலெனில, போலவெனபதை யிடையிற்கொடுத்துப் பிரித்ததினுலெனக.

(க-து) அவன வேணடுகோளுக கிவரியைநததற கடையாளம,இவன தன்னைபபோ லாகுகவெனறுனனலும, நோககலும, தடவலுமேயெனபது. ஆமையாதிகட்குரிய வினையை யிவாமேலேறறலால அவைகடகுச சொலலாதொழிநதது, சுருஙகசசொலலலெனனு மழகு. அவைகடகுரிய தனிததனி வினையும் தததஙகுஞ்சுகள் தமமைபபோலுருபபடறகு. ஐயனெனபதினுல, வினைமுறறையு முயாதினை யாணபாலாககினும. அவன வநதானென்னிற பாலவழு. (௪௫)

கசு - கவி. அ - சை.

[அங்ஙனமாகுகவெனற வாசிரியா கூறிய வோா சிறியதநதிரததைக கேட்டமாததிரததி லவனெயதிய வுவகைமிகையை யிககவியிற கூறுகினருா.]

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேடட நேரந
தடமடு மூழ்கி னுன்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள ளாறி
அடருமன் பொழுகு மாபோ லானந்த பாஷ்பங காடடி
மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும் வணங்கினின் றீது சொல்வான்.

(இ-ள்.) தொடர்பவந் தொலையுமென்று சொன்னதைக் கேட்டநேரம், எ-து. தொன்றுதொட் டுன்னைத் தொடர்ந்துவருகின்ற சென்னந் தொலையுமென்று குருவானவர் சொல்ல அதைச் சீடன் கேட்டமாத்திரத்தில்;—தடமடு மூழ்கினன்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள்ளாறி, எ-து. வெய்யிலாற் களைப்பட்டோன் பெரியதடாகத்தில் மூழ்கி லெங்ஙனமோ, அங்ஙன மிவனுந் தனது மனது குளிர்ந்ததுமன்றிச் சரீரமு முட்புறமெங்குங் குளிர்ந்து வெப்பமாறி;—அடருமன்பொழுகு மாபோ லானந்த பாஷ்பங்காட்டி, எ-து. அகத்தில் மிக்கவன்பு பெருகுமாறுபோன்று புறத்திலும் விழிகளா லானந்தபாஷ்ப மொழுகக்காட்டி,—மடன்மலர்ப் பாதமீண்டும் வணங்கிநின் றிதுசொல்வான், எ-து. தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை மீண்டும் வணங்கியெழுந்துநின் றிதனைச் சொல்லப்புகுந்தனன், எ-று.

ஒருவரு மிங்ஙனஞ்சொல்லக் கேளாமையா லிங்ஙனமாய வியப்புதோன்றிற்று. மனங்குளிர்ந்தது மன்றியென்னத் தெரிவிக்கச் சரீரமுமென்றவும்மை நின்றமையி னிது இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. மடன்மலர், உவமைத்தொகை. (கசு)

கஎ - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனமுவகையின் மிக்கோனாகிய மாணாக்கன் ஐயனேயுபாயமொன்றுண்டென்றீரே யதனை யுணர்தற்கடியே னபாத்திரனாயினும் அதனை விளக்கி யிரட்சித்தல் தமதுகடமையே யென்றிரந்து கேட்டன னென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனா னாலுஞ் சுவாமி
நின்னது கருணை யாலே நீயென்னை யாள லாமே
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டென் றீரே
இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டு மென்றான்.

(இ-ள்.) சொன்னதுகேட்க மாட்டாத தொண்டனானாலும், எ-து. தாமுணர்த்துவதைக் கேட்கச் சக்தியற்ற தொண்டனாயினும்;—சுவாமி நின்னதுகருணையாலே நீயென்னையாளலாமே, எ-து. குருசுவாமியே யுமது கிருபாகடாட்சத்தினாலே யடியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ளலாமே தடையென்னை;—உன்னது பிறவிமாற்று முபாயமொன் றுண்டென்றீரே, எ-து. உனதுசென்னத்தை நீக்கத்தக்க வுபாய மொன்றிருக்கின்ற தென்றீரே:—இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டுமென்றான், எ-து. அஃதித் தன்மையதென் றதனியல்பைக் காட்டி யடியேனை யிரட்சிக்கவேண்டுமென் றிரந்தனன், எ-று.

(க-து.) இவ னிரந்துகோடலைக்கண் டகம்பாவ மற்றவனென் றுணர்ந்தாரென்பது. (கஎ)

கஅ - கவி. அ - கை.

[இவனே மெய்த்துக்குருத்துக் கிசைந்தானென் றன்னோ ரிந்துசேடருக் குறியாலுணர்ந் துபதேசிக்கத் தொடங்கினாரென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணினே
குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத்
தொடங்கிய குருவு மான்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி
உடம்பினுட சீவ னைப்பார்த் துபதேச மோது வாரோ.

(இ-ள்.) அடங்கிய விருத்தியானென் றறிந்தபின், எ-து. விருத்தியடங்கினவனென் றிவனை யறிந்தபின்னர்;—செறிந்தமண்ணின் குடம்பையுட் புழுமுன்னூதுங் குளவியின் கொள்கைபோல, எ-து. புரையறவமைந்த மண்கூண்டினுள் புழுவுக்கு முன்னின்று கோஷிக்குங் குளவியினது தன்மையைப்போல;—தொடங்கிய குருவு மான்மசொரூபமே மருவவேண்டி, எ-து. அவ்வுபாயமிதையென்த் தெரிவிக்கப் புகுந்த ஆசிரியரும், ஆத்ம சொரூபத்தையே யவனடையவேண்டி,—உடம்பினுட சீவனைப்பார்த் துபதேசமோதுவாரோ, எ-து. தேகத்தினுளிருக்குஞ் சீவனைப்பார்த் துபதேசிக்கத் தொடங்கினார், எ-று.

தடுக்கா தமைதிபெறநிற்றலே, அடங்கிய விருத்தியானென்றார் புழுவை யிரைக்கென்றனர் சிலர்.—யாதுபற்றியெனில், புழுவைக் குளவியாக்க லெங்ஙனம் பொய்யோ, அங்ஙனமே வேதாந்தமுழுவதுங் குளற லென்பதைக்காட்ட.

வி௫.—சமஸ்தமு மித்தையென்று வேதாந்த சாஸ்திர முழுவதும் பிரதிவாதிப்பது பொய்யோ?

விடை.—அனுதியாயிருக்கு மூலகைப் பொய்யென்பதனுற் குற்றமே.

வி௫.—பொருளிடங் காலங்களி லொன்றேனுஞ் சோதனையி லல்ல வில்லையென் றியையாது, ஆம - உண்டெனப்பட்டே யிருக்கவேண்டும், அங்ஙன மொருபொருளுஞ் சமமதியாதே, ஆதலி னனைத்து மித்தையென்னல் குற்றமோ?

விடை.—பொய்யாயி னமதிச்சா ஞானக்கிரியைக் கியைந்திருப்பானேன், கர்த்தத்துவ போகத்ததுவமா யிருப்பானேன், சித்துசட பேதமா யிருப்பானேன், அரசு - குடியென் றிருப்பானேன், பிறப்பிறப்பென் றிருப்பானேன், ஆதலிற் குற்றமே.

வி௫.—அனைத்தும் பூதவிகாரங்களாத லென்பதற்குப் பழுதென்னை, சுயம்பெனிற் காட்டலாம்.-அங்ஙனமே பூதமுஞ் சுயம்பெனின் விகாரமய

மலலா திருககக காட்டலாம, காட்டவலியின்றே லுனதுபிழை, நூலின்மே
ற பிழையென்னை?

விடை.—இங்ஙன முணராமையாற குற்ற மெனதேயென்றனன். (கஅ)

கக - கவி. அ - கை.

[அவ்வுபதேச மினியதெனச சாமானியமாகக கூறுவதை
யிககவியிற கூறுகின்றார்.]

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந் திறந்து
தீராத சுழல்காற் றுற்ற செத்தைபோற சுற்றிச் சுற்றிப
பேராத கால நேமிப பிரமையிற றிரிவன் போதம்
ஆராயுந தன்னைத் தானென் றறியுமவ வளவும் தானே.

(இ-ள.) வாராயென் மகனே தன்னை மறநதவன பிறநதிறநது, எ-து. எனது ஞானபுததிரா! எனது பூர்வபக்க சித்தாந்தவழியே வரககடவாய், எவன் தன்னைமறநதானோ அவன மாறாது பிறநதிறந்து,—தீராத சுழலகாற றுற்ற செததைபோற சுற்றிசசுற்றி, எ-து. ஓயாத சுழலகாற்றி லகப்பட்ட செததைபோல, எப்பதவிகளிலு நிலையினறிச சுற்றிசசுற்றி,—பேராத கால நேமிப பிரமையில திரிவன், எ-து அழியாத கால சக்கரமெனனு மயககத் திற றிரிநதுகொண்டே யிருப்பன,—போத மாராயுந தன்னைததானென ற றியுமவ் வளவுநதானே, எ-து. அறிவினு லாராயததககு தன்னைத் தானென றறியுமட்டுமே, எ-று.

எங்கெங்கே பூர்வபட்சப படுத்துகிறேனோ அநதநத நிலைகளை விட்டு, எங்கெங்கே சித்தாந்தப்படுத்துகிறேனோ அநதநத நிலையை விடாது பற்றி வருவாயாக வெனபார வாராயென்றார். தன்னை மறததலாவது; அயலைததானெனல. எடுக்கு முட்டெல்லாங் காலவளவில விடாது மாறி மாறிச சுழனறுவருதலின காலததைச சககரமெனறார். கால மிருநதபடி யிருகக அதனைச சக்கரமெனறது, உடலுக காயுள கணித்தலைபபற்றியும், அண்டங்கள சுழனறு வருதலைபபற்றியும, பிரமை யென்பதற்குச் சுழலெனப பொருள்கொள்ளின காலநேமி யெனபதனுற பொருநதும. மயக்கமெனப பொருளகொள்ளின காலநேமியை யாயுளாககக்கொண்டு மயங்கல் புருடனுதலா லவனமேற பொருநதும் தானெனபது போதமாதலால தன்னுல் தன்னை யாராயவேண்டுமென்பது தோனற, போத மாராயுந் தன்னையெனவும, அங்ஙன மாராயநதவிடத்தன்றித் தன்னைத தானெனவுணாதல கூடாமையின, ஆராயுந தன்னைத் தானென்றறியுமெனறார்.

(க-து.) தானே தானுகாத காலவளவும பிறவியகலாதென்பது. இது செனனநாச தந்திரம். ஏனையவோ தானென லயலாதற் பாலவாதலிற் போலிதநதிரம். இது மதத்தரிடத்தது, அது வேதாநதியிடத்தது, ஆதலின் வே

தாரதமே யனைத்தினு மிகையென லருததாபத்தி. யாதிஞலெனில, சதது, சித்து, ஆனநதததுக கியைதறபால தினையதெனவும் ; அசிாத, சட, துககத்துக் கியைதறபால தினையதெனவும, கலபபுருது விளககச சோதனை ஞாயம் பொருததஙகளை யுடையதுபறறி. (கசு)

உ0 - கவி. அ - கை.

[முன்னர் சாமானியமாகக கூறியதையே விசேடமாககசுறுதலை யிககவியிற கூறுகினறுா.]

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண டாலேனற
பின்னையத தலைவன ருனுய்ப பிரமமாயப பிறபபுந் தீாவன
உன்னைநீ யறிவா யாகி லுனகதொரு கேடு மில்லை
என்னைநீ கேட்கை யாலே யீதுப தேசித தேனே.

(இ-ள்) தனனையுந் தனககாதாரத தலைவனையுங கணடாலேனல, எ-து. ஒருவன தன தெதாாத்த நிலையினையும், தனக காதாரமாயுளள தலைவனதெதாாதத நிலையினையும பிரததியடசமாகக காணபாஞயின, —பினனையத் தலைவன் ருனுயப பிரமமாயப பிறபபுத தீாவன, எ-து பினன ரததலைவனே தாஞகவும, தானே யபபிரமமாகவும, ஏகமாய விடத்துச செனனததினின்றகல்வன், —(ஆதலின) உன்னைநீ யறிவாயாகி லுனகதொரு கேடுமிலலை, எ-து. உன தெதாாததவடிவை நீ யுணமையாகக காண வலலையாயின, உனகதொரு துனபமு மிலலை;—எனனை நீகேடகையாலே யீதுப தேசிததேனே, எ-து. பிறவித துயரகலததக்க தநதிர முணாத்தவேண்டுமென றெனனைநீ கேடடபடியா லிதனை யானுபதேசிததேன, எ-று.

தலைவன், பிரமம் ஐககியமாதற கியைதறபால துபாதிரகித படடாந பிரமமாதலா லிவறறையே தன்னையுந தனககாதாரத தலைவனையுமெனவும, பிரத்தியட்சத்தாலன்றிச சொல, நிசசயம, பாவனை முதலியவறறு லேசகிய மெய்துறுதென்பது தோன்றக கணடாலேனலெனவும; ஞானகதப பிரததியட்சததுககு முனனரன றைககியமாவதெனபாா, பினனையததலைவன் ருனுயப பிரமமாயெனவும, தலைவன ருனுயெனறதனுல தான தலைவனுயெனவுங் கொணடாம். ஐககியமாதலைபபறறி யிரண்டுதேறறேகாரம வருவித்தாம. ஐக்கியமெய்தியககண செனனததுக கிடமினமையின பிறபபுத தீாவனெனவும்; இது வேதாநதமரபென்பது தோனற ஆதலினென்றும. செனனமகறற்கு வேறின்மையி னீதுபதேசிததேனெனவுங கூறினுா.

வினு.—ஐக்கியத்தா லெஙஙனம் பவ மகலுமெனின் ?

விடை.—எங்ஙனமாய நிலையைக கூடஸதன் பிரமமெனறது, அது தெரிவி னைக்கியந்தெரியும, ஆதலின வெறுஞ சொலலா லாவதென்னே.

(க - து.) இதனினு மேலாய ஐக்கியமில்லையாதலா லிதுகிடைத்த லரிதரிதெனபது பற்றி, இதனைத் தத்தமக்குரிய சமயக்கொள்கையினமேலும அதிகாரத்தினமேலும, எச்சிலினமேலும, யோனியினமேலும், ஒருங்கு போறறுறறு மனவொருமையினமேலும, இன்னு மிவைபோன்றவைகளி னமேலுமவைத் தெனனசாதிக்கினு மைக்கியமாகுமா ஒருபோது மாகா தெனபது. (உ0)

உக - கவி. அ - கை.

[தன்னைத்தா னறியவேண்டுமென்ற வாசிரியரது லட்சியார்த்த மறியாது தனதுலட்சியார்த்தங் காரணமாக வுனனித் தன்னைத்தா னுணராதா ரில்லாதிருக்க, அவர்கட்குச் சென்னந்தவிரா த தென்னையென்ற வினவை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

என்னைத்தா னசட ருக வெண்ணியோ சொன்னீ ரையா
தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியு ளொருவ ருண்டோ
பின்னைத்தா னவர்க ளெல்லாம பிறந்திறந் துழலு வானேன்
நின்னைத்தா னமபி னேறகு நின்னைய மருளு வீரோ.

(இ - ள.) என்னைத்தா னசடருக வெண்ணியோ சொன்னீ ரையா, எ-து. என்னை யவ்வளவு மூடருக வெண்ணியா சொன்னீர் ஐயனே;—தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியி லொருவருண்டோ, எ-து. தன்னைத் தா னறியாத மனிதர்களொருவ ருலகிலுண்டோ, — பின்னைத்தா னவர்களெல்லாம பிறந்திறந் துழலுவானேன, எ - து (இங்ஙனமிருக்க) அவர்களெல்லாம பிறந்திறந் துழலுவதென்னையோ, — நின்னைத்தா னமபினேறகு நின்னைய மருளுவீரோ, எ-து உன்னையே தஞ்சமாக நம்பியவடியேனுக் குண்மையைத் தெரித்தருள வேண்டுமென விரந்தனன, எ-று.

அடியேனு முலகத்தாருந் தன்னைத்தா னுணராதாரல்லவே யிதென்ன வதிசயமெனபது தோன்ற, என்னைத்தா னசடருக வெண்ணியோ சொன்னீரையா, தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியுளொருவருண்டோவென்றார்.

(க - து) இவ்வாக்கியத்திற் கனுபவ மொவ்வாததென்னையென்பது. என்னைத்தான சடருவுள்ளத் தெண்ணியோ வெனப பாடமுமுண்டு. (உக)

உஉ - கவி. அ - கை.

[தன்னைத்தா னுணருமாக்க மிஃதெனத் தெரிவிக்கப் புகுந்தா ரிக்கவியி லாத்மானாத்ம விவேகத்தையே தன்னைத்தா னறிதலெனக் கூறுகின்றார்.]

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வன் யாவன்
அன்னவன் றன்னைத் தானென் றறிந்தவ னாகு மென்றார்
சொன்னபின் றேகி யாரித் துமமல் லாம லென்றான்
பின்னது கேட்ட வையர் பீடையு நகையுங் கொண்டார்.

(இ-ள்.) இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வன யாவன், எ-து, தேக மின்னதெனவுந் தேகி யினையனெனவு முணர்பவனெவனோ—அன்ன வன்றன்னைத் தானென றறிந்தவனுகு மென்றார், எ-து. அப்படிப் பட்டவ னே தன்னைத்தா னறிந்தோனென்பவனு மென்றார்.—சொன்னபின் றேசிகா ரித் தூலமல்லாம லென்றுன, எ-து. அங்ஙன மாசிரியர் கூறியபின் னித்தூல தேகத்தை யன்றித் தேகி யென்பவன வேறொருவ னுளனோ வினதெனவ வியப் பவன் யாவனென்றனன்:—பின்னது கேட்ட வையர் பீடையு நகையு ங்கொண்டார், எ-து. அது கேட்ட பின்ன ராசிரியர் சிறிது வருத்தமும பின்னாநகையுமானுர், எ-று.

ஒன்றுந் தெரியாத விவனை யெவ்வாறு மெய்யுணர வாக்குவதெனனும விசனமும், ஆயினு மதிதீவிரனுதலி னெனனுஞ் சிறிதுவப்பு முண்டாயின தை, பீடையு நகையுங் கொண்டா ரென்றார். பொதுப்பட வின்னது தேக மென்றார், அதனை யிவ னித்தூலமல்லாம லென்றுன. எனவே, தூலமதாக கும காரண மென்பவற்று ளிதறாலமென்றது வியப்பு. இந்த வியப்பாலு வப்பெய்தின ரொனினு மமையும. அயலாகார மானேன் ஏபாகாரமுமாவ னெனக்கோட, லுவப்பு. (உஉ)

உங - கவி. அ - கை

[அநாத்மாவே தானெனி லிது சாக்கிராவத்தை, ஏனைய விரண்ட வத்தையிலுந் தூலங் காணுமல வெவவேறாக்க காண அவற்றை யாங்காங்கு கண்டவனும, இவற்றை யெல்லா மொருங்கே யோ ர்ந் துணர்பவனும, ஆர, அவனைத் தெரிவி யென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றுய
மோகமாங் கனவில் வந்து முளைத்திடு மவனார் சொல்லாய்
சோகமாங் கனவு தோன்றாச் சுழுத்திகண் டவனார் சொல்லாய
ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேதோ சொல்லாய.

(இ-ள்.) தேகமல்லாமல வேறே தேகியார் காணே னென்றுய, எ-து. அநாத்மாவைத் தவிர வேறே யாதமாவென்பவ ஞர் இருந்தாற் காணப் பட்டாலு இல்லையாதலிற் காணேனென்றனை·—மோகமாங் கனவில் வந்து முளைத்தவ னவனார் சொல்லாய், எ-து. மயக்கமாயுள்ள சொப்பனத்திற றுஞக்வந்து முளைத்தவ னெவன் அவனார் சொல்லுதி —சோகமாங் கனவு தோன்றாச் சுழுத்திகண் டவனார் சொல்லாய, எ-து. மயக்கமாகிய வந்தச் சொப்பனமுங் காணப்படாத சுழுத்தியவஸ்தையைக் கண்டவனெவ ன வனு ரதையாயினுஞ் சொல்லுதி:—ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னே தோ சொல்லாய், எ-து. இவையனைத்து மொருங்காகச் சேர்த்து நீ சாக்கி ரத்தில் சிந்திக்க மறிவாவதியாது அதனையேனுஞ் சொல்லுதி, எ-று.

இருந்தாற காணுறுவென்பது நபாதி, காணுறுதலால் யானுங் கண்டி லனெனபது, நாஸதி. இதனை மறுகக அவஸ்தாத்திரியம், காட்சித்திரியம், அபிமானிததிரியம, குறிபபிததாா. குறிபபிககவே, இவற்றை யுணாவான் தேகியொருவ னுளனுகத தோனறுகினறது. தோனறவே, அத்தேகியென லறிவாகிற பொருளென விளஙக, ஆகசீ நனவிலெண்ணு மறிவுதா னேதோ சொலலா யெனறுா. எனவே, அவ்வறிவு பிரத்தியேகாத்ம சொரூபமாயி றறு. தேகமே யாதமா வென்றது, நாஸதிகம். அதனை மறுக்கச் சீவனெ னக குறிபபிததது, ஆஸதிகம். இவவாஸதிகத்தை மறுகக அறிவென்றது, வேதாநதம.

(க-து.) அறிவாகிற புருஷ னொருவ னிதோவிருககின்றுனென வாசசி யாாததததாற காடடியதெனபது. (உ௩)

உச - கவி. அ - கை.

[அஙஙனம வினுவிய வாசிரியருககுத தேவரீ ரொருவ னுளனு கக குறிபபித்தது மெய்யே சநதேகமிலலை அவனினையனெனத் தெரிவிககவேணடுமெனபதை யிககவியிற கூறுகினறுா.]

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீஙகிக்
கனவுகண் டதுமி ரண்டுங் காணுத சுழுத்தி கண்டுந்
தினமனு பவித்த லொகருங் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனதினி லுதிககும பின்னை மறைக்கும தருளு வீரோ.

(இ - ள.) நனவுகண டதுநான, எ - து. சாககராவஸதை கண்டதும் நானே — கணடநனவுளநினைவுநீஙகிக கனவுகணடதும், எ - து. எனறுற் காணபபடட சாககரா வஸதையா யுள்ள ஸமரணை நழுவிக் கனவாகத் தோனற அககனவு கணடதும நானே — இரணடுங் காணுத சுழுததி கண் டும, எ - து. இவ விரணடவததையுங காணபபடாத சுழுத்தியவத்தை கணடதுமநானே —தினமனுபவிதத லொகரும், எ-து. அஙஙனமாகயானே தினமனுபவிததுககொணடு வருதலால தேவரீ ரொருபுருட னுளனென்ப தொககுரு சறறு மையமிலலை — தெரியவுமிலலை சறறே மனதினி லுதிக் கும பினனை மறைககும, எ-து. அது பிரத்தியடசமாகக காணப்படவு மிலலை, இலலையென்று லஙஙன நிலலாது உளதாகக கொஞ்ச மனதில தோனறு கினறது அறியலாமெனில யாதோ வதனை மறைககின்றது:— (ஆதலின) அதருளுவீரோ, எ-து. அவவைய நீஙக வதனை யனுக்கிரகிப்பீ ராக, ஏ-று.

நானென்பதை முதனிலைததீபமாககி யேனைய வீரவத்தைபாலு மொ ட்டுக. கனவு கண்டதுமென்றதனுல, நனவுகண்டதுமென்றும். இவற்ருற் சுழுத்திகணடு மென்னும் வினையெச்சத்தை வினையாலணையும்பெயராக்கி னும. ஆககவே, நனவுகண்டதும நானே கனவுகண்டதும் நானே: சுழுத்தி

கண்டதும்நானே யெனப்பெற்றாம். கண்டவென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு நானென்பதை யெழுவாயாக்கில் நனவுகண்டதும் கனவுகண்டதும் சுழுத்திகண்டது மென்னும் வினையாலணையும்பெயர்களுக்குப் பயனிலையெங்கே, இருப்பதைவிட்டுத் தோன்றாவெழுவாயென நானென்பதை வருவிப்பானே னதுகூடாது, கண்டநனவென்பதற்கு என்னாற் காணப்பட்ட நனவென்பொருள்கொள்ளிற் பழுதென்னை. தினமனுபவித்தல் யானாதலாலிதனாலும் நானென்பது மூன்றிடத்து மெழுவாயாதற் குறுதிபெற்றாம். அஞ்ஞானமகலாததாற் றெரியவுமில்லையெனவும், பூர்வசமஸ்காரமுள்ளதாற் சற்றேமனதினி லுதிக்குமெனவும், குருவாயத்தும் விளங்கும் பரிபாககால மின்னும் வராமையா லதுதடையாதல்பற்றிப் பின்னை மறைக்குமெனவுங் காரணங்கண்டாம். திணைமாதல்தோன்ற, நானேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தாம். எந்த ஸமரணையானு னனவாகத் தோற்றிற்றோ அந்தஸமரணையந்நனவாகிற கோலந்தவிர்ந்த வவசரத்தைக் கண்டநனவுள நினைவுநீங்கியெனவும்;—அங்ஙனநீங்கிய வக்கணமே தானே கனவாகத்தோற்றலி னதனைக் கனவுகண்டதுமெனவும், அந்த நனவுகோலம்போலக் கனவுகோலமுங் காணாதுநழுவியவக்கணமே தானே சுழுத்திகோலமாகத் தோற்றலி னதனையிரண்டுங்காணாத சுழுத்திகண்டுமெனவுங் கூறியதாகப் பொருள் கொண்டாம். கொள்ளவே, அவஸ்தாத்திரியம் காட்சித்திரியம் அபிமானித்திரியமென்னு மிம்முக்கோலமுமாக நின்றது வோர்ஸமரணையேயெனக் கண்டாம்.

(க-து.) இங்ஙனமாக நின்றிருந்தது நானாகத்தோற்றலா லதனைத் தினமனுபவித்த லொக்குமென்பதனைக் குறித்ததாமென்பது. சுழுத்தி கண்டதும வேறொன்றேபோலென்ப பாடமுமுண்டு. நினைவுநீங்கி யென்றது வேட்டதை வேட்டாரியாகக்கோடல் மரபு. உ-ம். ராசாவந்தான் தோட்டிவந்தான் பிறவுமன்ன.

(௨௪)

௨௫ - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனம் வினாவிய மாணாக்கனை விளக்கிவிப்பான்வேண்டி அதத்துவாவிருத்திலட்சணை தடத்தலட்சணை சொருபலட்சணை எனனுமூன்றனுள், தடத்தலட்சணை அதத்துவாவிருத்திலட்சணை காரணமாக வதிருக்கும் வஸ்துவுண்மையைத் தெரிவிக்கப் புகுந்தனரென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்]

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டு வார்போ
லாலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போற்
றூலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொரூப மான
மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரர் தொடங்கி னாரே.

(இ-ள்.) தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டுவார்போல், எ-து. தானின்ற நிலத்தருகேநின்ற சிலமரங்களைக் காட்டி யவற்று

ளொன்ருல் மூன்ரும்பிறையைககாட்டுவார்போலவும்;—ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வாரபோல, எ-து. ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திரங் களைக காட்டி யவற்று ளொன்ருகிய வருந்ததியெனபதைக காட்டுவார் போலவும;—தூலததை முனபு காட்டி, எ-து. முன்னர் தூலதேகத்தி னிலை யை விளக்கி — சூக்கும சொருபமான மூலததைப பினபுகாட்டி, எ-து பின்னா திரிகரணங்களாலு மெட்டுதற் கதிசூக்கும சொருபமாவுள்ள மூல காரண வுணமைநிலையை யையமற விளக்குவான்வேண்டி:—முனிவரா தொ டங்கினுா, எ-து. ஆசிரியா கூறததொடங்கினா, எ-று.

மரதத்தொகையு ளொன்ருலன்றித் தொகையாற காட்டொணுமையிற் றனியென்றுா. ஆதலிற தனியென்பதைப பிறையென்பதற்கு விசேடண மாகக வொண்ணுது. தாலமெனபதைப பனையாககின, ஆலமென்பதை யா தாககவேணடும. இவ்விரண்டுமொழிகளையுந தானமாகக லெவர்க்கு முர ணினமை. இவவிரணடுவமானதது ளொன்று கீழமேலகாட்டல். அது போலத திரிசியமாயுள்ள கீழ்நிலையைவிளக்கி மேலாநின்றுள்ள திருக்கு வை விளககல. மறறொன்று சமட்டதததுளளும் ஒன்றைப பிரததியேகமாகக் காட்டல. அதுபோலச சமட்டித திரிசியத்துளளுந திருக்குவைப பிரத்தி யேகமாகவிளககல. இவவிருவகை நயமாக வுபதேசிககப புகுந்தனனென பது தோனற விவவிருவகை யுவமானங கூறினுா. ஆலம, திசைசசொலி லொனறு. இவவிருநயமு மிந்நூலி லிருபபதாகத தெரிககுதும. ஒன்று பிறைகாட்டலபோல தஞசமாங குருவுஞ் சொனன தததுவ வழிதபபாம லெனனுங கவியிலும,— ஒன்று அருந்ததி காட்டுவாரபோல, தன்பதி யலலாபபோகட்மையலல னலலனெனறு ளெனனுங கவியிலும:—தானே சொபபிரகாச மென்பதை, எலலாஙகண டறியுமெனனே யெனனுங்கவியி லுங காணலாம. ஆதலின் மூனறிலக்கணையாலு முபதேசிககப புகுநதா ரிரணடிற குவமைகூறி யேனையவறறிறகுக கூருரோனு முபமேயங் கூறியிரு பபதா லுபமானமயாஙகோட, லருததாபததி.

(க-து.) இலககணாத்தத்தாலவஸதுவைவிளககப்புகுநதனரென்பது()

உசு - கவி. அ - கை.

[முன்கவியிற றாலமெனபதனுற பந்தமெனவும், மூலமென்பத னுன முததியெனவும பொருளபடுதலிற பநதமெனல மூடமென வும் முததியெனல தெளிவெனவுந திணணங்கொண்டு மூடத்தை யததியாரோபமெனவும, தெளிவை யபவாதமெனவும் பெயர் தநது இவறறை யிரணடுதத்திகளாக்கி யுபநிடதமனைத்துங் கூறு மாதலா லிஙகே யததியாரோபவுததியை முன்னர் தெரிவிக்கப் புகுநதனனென்பதை யிககவியிற் கூறுகினருர்.]

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லு
முத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்கும்வே தாந்த மெல்லா
மித்தையா மாரோ பத்தாற் பநதமா மபவா தததான்
முத்தியா மிவ் விரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய்.

(இ-ள்.) அத்தியா ரோப மெனறு மபவாத மெனறுஞ சொலலு முத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்கும் வேதாந்தமெலலாம, எ-து. பிரபல சுருதியாகிய வேதாந்தமனைத்தும அததியாரோபம, அபவாதம் எனககூறக கிடந்த விவ்விரண்டுதெதியிறை பநத மினையதெனவும, முததி யினையதென வுங் கூறுநிற்கும்:—மிததையா மாரோ பததாற பநதமாம், எ-து. பொய யெனப் பொருள்படுவதாகிய வாரோபமெனபதனல விளைந்தது பந்தமென ப்படுவதாம்:—அபவாதததால முததியாம், எ-து. மெயயெனப பொருள படுவதாகிய வபவாதமெனபதனல விளைவது முததியெனபபடுவதாம்:— இவ்விரண்டின் முநதியா ரோபங கேளாய, எ-து. இஙஙனஙகூறிய விவவி ரண்டினுள் முனனா அத்தியாரோபங கூறபபுகுது மதனைககேளுதி, எ-று.

மித்தையாமாரோபமென்பதனல, சத்தியமா மபவாதமெனரும். பொய்யாலாயது பந்தமெனபதுதோனற, மிததையாமாரோபததாற பந தமாமென்ரூா. இவையனைததும பினனா வருவதா லாஙகாங்கு விளககிக காட்டுதும்.

(க-து.) இரண்டுத்தியுள ளாரோபயுததியை யினிக கூறபபுகுவே னென்பது. (உ௬)

உஎ - கவி. அ - கை.

[அத்தியாரோபமெனற் கருதத மிககவியிற கூறுகின்ருா.]

ஆரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லா
மோரோர் வஸ்துவினை வேறே யோரோர் வஸ்துவென வோர்த
ஞருடு பணியாத் தோன்ற னரனுகத் தறியிற் றோன்ற
னீருடு கானற் றோன்ற னிரந்தரம வெளியிற் றோனறல்.

(இ - ள்.) ஆரோப மத்தியாசங கறபனையாவவெலலாம், எ - து. ஆரோபமெனவும் அத்தியாசமெனவும் கறபனையெனவும் இனனு மிவை போல்வனவாகக் கூறத்தகுவன வெலலாம்:—ஓரோா வஸதுவினை வேறே யோரோர் வஸ்துவென வோாதல், எ-து. ஒவவொரு பொருளையும வேறே யொவ்வொரு பொருளாக வுணர்தலும்:—நாருடு பணியாததோன்றல, எ-து. பழுதை பாம்பாத்தோற்றலும:—நரனுகத் தறியிற் றோனறல, எ-து. கட்டை கள்ளனுகத் தோறறலும்:—நீருடு கானற்றோனறல, எ-து. கான னீராகத்தோற்றலும்:—நிரந்தரம் வெளியிற றோனறல், எ-து. வெளி நிரந தரமாகத்தோற்றலும், எ-று.

இவ்வுருபு மயக்க மெல்லாம், "யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள்செல் மருங்கின வேற்றுமை சாரும், எனனுஞ்சூத்திரவிதியாற் றிருத்திப பொருளமைக்கப்பெற்றன. நிரந்தரம், இடையின்மை. ஆரோபம அத்தியாசம் கற்பனை இவைபோல்வன பொய்யென வுணாத்தற்கியைந்த பரியாய நாமங்கள். திருக்கு திரிசியமெனபவற்றுள், திருக்குவின்றர்மம், ஒன்றையொன்றாக வுணாதல, அதாவது , பழுதையைப பாம்பெனவும் கட்டையைக் கள்ளனெனவும் கிளிஞ்சலை வெள்ளியெனவு முணாதலாம். திருசியத்தின்றாமம், எங்ஙனமெங்ஙனமாக வுணாதலோ வங்ஙனமங்ஙனமாகத் தோற்றல, அதாவது; பழுதை பாம்பாகவும கட்டை கள்ளனாகவுங் கானல நீராகவும கிளிஞ்சல வெள்ளியாகவுந தோற்றலாம.

(க-து.) விபரீதமினையதென வுதாரணமுகத்தாற்காட்டியதெனபது.()

உஅ - கவி. அ - கை.

[இந்தத்திருஷ்டாந்தத்தை யேற்றற்கியைந்த தாஷ்டாந்தமினையதென விக்கவியிற் கூறுகின்றா]

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
யொப்பமா யிரண்டற் றொன்றா யுணர்வொளி நிறைவா நிற்கு
மப்பிர மத்திற் றோன்று மைம்பூத விகார மெல்லாஞ்
செப்பிய கற்பி தத்தாற் செனித்தவென் றறிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) இப்படிப்போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி, எ-து. யாங்கூறிய விதத்திருஷ்டாந்தம்போல நாமரூபங்க ளிரண்டுமில்லாமல:—ஒப்பமா யிரண்டற் றொன்றா யுணாவொளி நிறைவா நிற்கும, எ-து. எங்குமொருதன்மைத்தாயும இரண்டெனனுங் காரணகாரிய பாகுபாடின்றி யேகசொரூபமாயும் எங்கு நிறைந்துள்ள ஞானப்பிரகாசமாயு மிருப்ப தெந்தப்பிரமமோ:—அப்பிரமத்திற் றோன்று மைம்பூத விகார மெல்லாம், எ-து. அந்தப்பிரமத்தினிடத்தில மெய்போலத் தோற்றும் பஞ்சபூதமு மவற்றின் விகாரமுமாகிய வண்டாண்டகோடி சராசரங்களனைத்தும:—செப்பிய கற்பிதத்தாற் செனித்தவென் றறிந்துகொள்ளே, எ-து. முனசொலலிய கற்பிதத்தினு லுதித்தனவென் றறிந்துகொளவாயாக, எ-று.

சுயம்பாகப பழுதையிற் பாம்பெனனு நாமரூப மெங்ஙனமின்றோ, அதுபோன்று சைதனயமிருத்தலி னுமரூபங்க ளிரண்டுமினறி யெனவும ; பாம்பெனனும் பிராந்தி தோன்றியவிடத்தும மறைந்தவிடத்தும் பழுதை யங்ஙனமாகா தொருதன்மைத்தா நின்றவாறுபோன்று விசாரணைக்கு முன்னுள்ளதாயும விசாரணைக்குப பின்னில்லாததாயுந தோன்றுஞ் சகசீவபரம் போலாகா தொருதன்மைத்தாச் சைதன்ய மென்றும்விளங்கலின் ஒப்புமாயெனவும் ; பிராந்திபாம்பாற் பழுதை காரணமும் பாம்பு காரியமுமாயிற்று, மெய்யாகப் பாம்புகாரியமாயிற பழுதையும் மெய்யாகக் காரண

மாகலாம். அங்ஙனமின்றே லிங்ஙனமு மின்றும். ஆகவே, காரணகாரியத துவிதம் பழுதைக இன்மைவாறுபோனறு, பிராநதி சகசீவபரத்தாற் சைத ன்யங் காரணமுஞ் சகசீவபரங் காரியமுமாயிறறு. மெயயாகச சகசீவபரங காரியமாகில மெய்யாகச சைதனயமுங் காரணமாகலாம, அங்ஙனமினறே லிங்ஙனமு மின்றும். ஆகவே, காரணகாரியததுவிதஞ் சைதனயத்துக இன மையா லிரணடறறெனவும; பழுதைககுக காரணகாரியபபிராநதி வநத போது மதுதுவிதமாகவிலலை, நீஙகியபோது மேகமாகவிலலை, இரணடு காலத்தும் பழுதையிருநதபடி யிருககுமாறுபோனறு,சைதனனியத்துககுக காரணகாரியபபிராந்தி வந்தபோது மதுதுவிதமாகவிலலை, நீஙகியபோது மேகமாகவிலலை, இரணடுகாலததுஞ சைதனய மிருநதபடி யிருததலால ஒன்றுமெனவும்; இங்ஙனமாயவஸது தனனுருவாக மூயலவாரக இலசகா கஇறகுங் குறியெனததோன்ற வுணாவொளி நிறைவாகிறகுமெனவுங கூறி னார். இஙஙனகிறப தெநதப பிரமமோவெனற தெஞசினறது. பாமபு கள ளன் முதலிய பிராந்தி தோறறறகாதாரம பழுதை கடடை முதலியவை யானறபோலச சகமுதலிய திரிபதாரதத பராநதி தோறறறகுப பிரமமெ னப தாதாரமெனவிளஙக அபபிரமததிற றேனறு மைமபூத விகாரமெல லாஞ் செபபிய கறபிததததாற செனித்தவெனறா, சமஸதமு முணமையெ னக் கோடலைத தவிாதறகுக கறபிததததாற செனித்தவென றறிநதுகொள ளேயெனறா. இத்திரிபதாரததமுஞ் சோதனையி லாமுணடெனற இயைந துறுதியாகிலலா தலலவிலலையெனபதறகே யியைநதுறுதியாக நிறபதெ ன்னை, ஆதலினிவவுதாரணமனைததுமையமினறியேறறறபாலதெனவுணாக.

(க - து.) தாஷடாநதரத்தினிலே திருஷடாநதரததினுல விளஙகக கூறியதெனபது. நாமரூபஙக ளிரணடுமினறியெனபதறகு அவாஙமனோ கோசரப்பிரமமெனப பொருளகொளளினு மமையும. அபபிரமததிற றே ன்றுமெனபதை யேழாமவேறறுமை யிடபபொளாகக யுரைசெயததுமன்றி, ஐந்தாம்வேற்றுமைநீஙகறபொருளாகவேனும ஏதுபபொருளாகவேனுமுரை செயினு மமையும. ஏதுபபொருளாக வமைவது, அநதபபிரம மிஙஙன மாகுகவெனச் சஙகறபிகக அந்தபபிரமசஙகறபததா லுதித்தவெனககோ டல். ஏழாம்வேற்றுமையிற கோடல; அலை, இவலை, நுரை கடலி லுதித்து தொடங்கு மாபோ லென்னலை. இது வேதாந்திசம்மதம. ஏனையவை பிறா சம்மதம், பெருகுமாதலிற சுருககினும. (உ௮)

உ௯ - கவி. ௮ - கை.

[அனைத்துங் கற்பிதத்தாலுணடாய தெஙஙனமென வினவிய மாணுக்கனைநோககி முனனா செனிததவெனனுஞ் சிருட்டியை யுகபத்சிருட்டி, கிரமசிருட்டியென விரணடாககி, முன்னர் உக பத்சிருட்டி கூறுவான்புகுநதா ரிககவியி லவவியத்தத்தில முக குணவுதிபபைக் கூறுகினறார்.]

அதுதானெப் படியென் றககா லநாதியாஞ் சீவ ரெல்லாம்
பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்துமவ் வியத்தந் தன்னி
லிதுகால தத்து வப்பே ரீசனுட் பார்வை யாலே
முதுமூல சுபாவம விட்டு முக்குணம் வியத்த மாமே.

(இ - ள்.) அதுதானெப படியென் றககால, எ-து. அந்தச் சிருட்டி வகைதா னெங்ஙனமெனக்கேட்கில — அநாதியாஞ் சீவரெல்லாம, எ-து. அநாதியாயுள்ள சீவபேதமனைத்தும — பொதுவான சுழுத்திபோலப் பொருந்துமவ வியத்தந்தன்னில, எ - து. மறைவே வடிவாயுள்ள அவ்வியத்தமென்னு மூலப்பிரகிருதியினகண, சாதாரணமான சுழுத்திய வத்தையில தினமுந் தங்குமாறுபோன்று நிலையாகத் தங்கும — இது காலதத்துவப் பே, எ-து. இந்த வவ்வியத்தமே காலதத்துவமென்னும பெயரையுடையது — ஈசனுட பார்வையாலே, எ-து. ஈஸ்வரன தாதாமுக திருஷ்டியினால — முதுமூல சுபாவமவிட்டு முக்குணம் வியத்தமாம, எ-து. அநாதியாயுள்ள மூலப்பிரகிருதியான சுபாவந்தினின்று நீங்கிச சாத்வீத ராசத தாமதமென்னு முக்குணங்களும வெளிப்பட்டன, எ-று.

வியத்தம, வெளிப்படல அவ்வியத்தம, வெளிப்படாமை. சித்ரூபமே சீவராதலின் அநாதியாஞ் சீவரெல்லாமெனவும, சுழுத்தியகன்று நிலையாதலின பொதுவான சுழுத்தியென்வும, அவ்வியத்தத்தையனறிக காலதத்துவ மினமையின இதுகாலதத்துவப்பேரெனவும, உயிர்கள தாமே மறைவினின்று நீங்காவெனபதுதோன்ற ஈசனுட பார்வையா லெனவுங்கூறினர். தெளிவிக்கில மயக்கநீங்குமென்பதுதோன்றப் பார்வையாலே முக்குணம் வியத்தமாமென்றா. முக்குணம வியத்தமாதல, சிருஷ்டி வந்தவகை. இந்தச்சிருஷ்டி வந்தவகையைக கூறல, பிறவிமயக்கந தெளிவித்தற்கு. தெரிவிக்கில மீண்டுந் திரும்பாதென்னுங் கருத்துக்கொண்டு, ஈச னுடபார்வைகொண்டா ரெனககொளக. இங்கே யீசனெனபது, சுத்தசைதன்யத்தை.

(க-து) உயிர்களனைத்துந் தமமைத்தாங் கறபித்தசைதன்யமென றுணாந்துய்யுமாறு, முக்குணவியத்தங்கூறியதெனபது. தமது சிசவடிவம், உணர்வொளி நிறைவாகிறறல. பரிசோதனையாலனறித தமதுண்மைநிலை சற்றும் விளங்காது, விளங்கவேண்டி யிங்கே சிருட்டி கூறலாயினா. (உக)

௩௦ - கவி. அ - கை.

[முறகூறிய முக்குணங்களினிலை யினையவென விக்கவியிற் கூறுகின்றா.]

உத்தமம் வெளுப்பு நீல முபயமாஞ் சிவப்பு மாகுஞ்
சுத்தசத் துவந்த மத்தோ டசுத்தசத் துவப்பேர் சொலலுஞ்
சத்துவ மழுக்கி ருட்டாச் சாற்றுமுக் குணமு மூன்று
மொத்துள வெனினுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே

(இ-ள்.) உத்தமம் வெளுப்பு நீல முபயமாஞ் சிவப்பு மாகும், எ-து. சாத்துவிதம் ராசதம் தாமதம் எனக் குணமூன்றும். அவற்றுள், சாத்துவிதம் உத்தமம், ராசதம் மத்திமம், தாமதம் அதமம், இவைமூன்றும் யோகயிதை. சாத்துவிதம் வெண்மை, ராசதம் செம்மை, தாமதம் கருமை, இவைமூன்றுநிறம்:—சுத்தசத்துவந் தமத்தோ டசுத்தத் துவயபோ சொல்லும், எ-து. சாத்துவிதம் சுத்தம், தாமதம் அசுத்தம், ராசதம் சுத்தாசுத்தம், இவைமூன்றுந்தாமம், எனும்பெயர்களைச் சுருதிகள் சொல்லும்.—சத்துவ மழுக்கிருட்டாசசாறறும், எ-து. சாத்துவிதம் அழுக்கின்மை, ராசதம் அழுக்கு, தாமதம் இருட்டு இவைமூன்றுந்தோற்றம் எனச் சுருதிகள் முறையிடும்:—முக்குணமு மொன்றா யொத்துளவெனினும், எ-து. இந்த மூன்றுகுணங்களு மொன்றாகி நின்று தம்மு ளொத்துநின்றாலும்—தமமு ளொருகுண மதிகமாம், எ-து. தமக்குள்ளே யாதானு மோர்குண மிகுசிநிற்கும், எ-று.

"ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" யெனனும் விதியால், உத்தமமென்றதனால் மத்திமம் அதாமத்தை வருவித்தாம், உபயமாஞ் சிவப்பென்றதனால் மூன்றாவது நீலமென்றும். தமத்தோடென வொடுகொடுத்துப் பிரித்ததனால், ராசத மிசையெச்சமெனக் கண்டாம், கண்டதனால் ராசதம் சுத்தாசுத்தமாயிற்று. ஏனைய குணங்க ளழுக்கிருட்டென்றதனால், சாத்துவித மழுக்கின்மையென்றும். தாமத மிருட்டென்றதனால் சாத்துவிதம் வெளிச்சமெனினுமமையும் நெருஞ்சிமுள் மூன்றால் தமக்கு ளொத்துளவாயினும் யாதானுமோர்முள் மேலிட்டிருக்குமாறுபோன் றிருத்தலின் முக்குணமு மொன்றா யொத்துளவெனினுந் தமமு ளொருகுண மதிகமாமே யென்றார். இக்கவியை யுற்றுணராதாக கிங்ஙனமாய நயமெங்ஙனந் தோன்றும். இக்கவியை வேறுவிதமாகப் பாடமோதி யுரைகொள்வாருமுளர் பெரும்பாலு முரணும்.

(க-து.) சாத்துவிதமுதலிய முக்குணமும், யோகயிதை தாமம் தோற்றமெனப்படுவைகளைக் குறிப்பிற் றரவுணர்த்தியது, சுருதிசம்மதம். யுத்திக்கு முரணின்மையா லேற்றற்பாலதே. முக்குணம வியத்தமாமெனவே, யேனையவைகளைக் கூறவேண்டுவதின்று. முதற்காரண காரியமாதலின், அரசன் வெளிப்பட்டானென்புழி, யேனையசேனைமுதலியவைகளைக் கூறவேண்டுவதின்றுதல போலும். (௩௦)

௩௧ - கவி. அ - கை.

[உகபத்சிருஷ்டிகூறி யினிக் கிரமசிருஷ்டிகூறப் புகுந்தாரிக்கவியில் மூலப்பிரகிருதிமுதல் குணத்திரியமீறாக விடந்த நான்கினையுங் கூறுகின்றார்.]

ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேறாச் சொல்வா
ரருவமவ் வியத்தந் தானே மகதத்வ மாகு மென்று
மருண்மக தத்து வந்தா னகங்கார மாகு மென்றுங்
கருவகங் கார மூன்றாய்க் காட்டிய குணமா மென்பர்

(இ-ள்.) ஒருவழி யிதுவாமித்தை யொருவழி வேறுச்சொல்வர், எ-து. சிருஷ்டிவகையிரண்டி லிதுவொருவகையாம். இந்தச்சிருஷ்டியையே வேறொருவகையாகச் சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள் —மருவுமவ் வியத்தந்தானே மகத்தவ மாகுமென்றும், எ-து. முன்கூறக்கிடந்த அவ்வியத்தமென்னு மூலப்பிரகிருதியே மகத்தத்துவ மென்னப்படுவதாமெனவும் —அருண்மக தத்துவந்தா னகங்கார மாகுமென்றும், எ-து முன்கூறிய மகத்தத்துவமே யகங்கார மென்னப்படுவதாமெனவும் —கருவகங் கார மூன்றாக காட்டிய குணமா மென்றும, எ-து பிறவிக்குககருவாயுள்ள விவ்வகங்காரமே முன்னர் மூன்றாகக்காட்டிய குணங்களென்னப்படுவதாமெனவும், எ-று.

(க-து.) மூலப்பிரகிருதியே மகத்தத்துவமெனவும், மகத்தத்துவமே யகங்காரதத்துவமெனவும, அகங்காரதத்துவமே குணத்திரியமெனவு முன்னர்க்கூறியதென்பது. பணிபேதங்களின்ற பொன்னையும், படபேதங்களானூலையும், கடபேதங்களான மண்ணையும், தேகபேதங்களானேமபூதாமச சையோகத்தையு முற்றுமறந்தாராக கிபபேதங்களைத் தத்தமுதற காரணத்தினின்று வந்தவகையைத் தெரியிக்கி லஃதந்த முதற்காரணத்தையன்றி யதத்றகுரிய விகாரங்களிலலையென்றுண்மையாகவுணாந் தவ்வவ்வாதாரமறவாதிருப்பா இவ ரிங்ஙனமிருப்பதா லாதேயமாகிய விகாரங்களில்லாமறபோயினவோ, அவ்வாதார நாட்டமாகவே விகாரங்களைநோக்கி லனைத்து மவ்வாதாரமாகவே விளங்கும, இஃதுண்மையை நினைப்பூட்ட லாயிற்று. இந்தநினைப்புமறப்பு வோாபுருடனது புடைபெயாச்சியாதலானும், இப்புடைபெயாச்சியெழுச்சி தவிதலா லொன்றிலொன்று தத்தமக்குளில்லாம லன்னியோன்னியாபாவ முறுகின்றது, இவ்விரண்டுகாலத்தும் புருடனிருந்தவண்ண மிருந்து இவற்றைச் சாட்சியா யறிந்திருப்பதினானும், இப்புருடன் விகாரியுமல்லன், நிர்விகாரியு மல்லனென்பதை யுணாத்தச் சிருஷ்டிவகை கூறவந்ததேயன்றி வேறுக்காகவன்று. இதுபோலத் தாஷ்டாந்திரமுமென வூகித்துணாக. இதனையுணாவோா பரிபாகிகளல்லரேலனாத்தமதாம இஃதனறியு மிக்கவியின்கருத்தைக் கொஞ்சம் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்குதும், அதாவது;—அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகவிளங்குஞ் சைதன்யத்தில விஸமரணையாக வெழுந்தஞப்தியை மூலப்பிரகிரதியெனவும, அங்ஙனமெழுந்த ஞப்தியே நிலத்துளூன்றியவிதை யுபுககுமாறுபோல் திரிபதாாத்தங்களும வெளியாகா துள்ளடக்கிநிற்கு மவசரத்தை மகத்த்துவமெனவும், அங்ஙனம் வெளியாககா துள்ளடக்கிககாட்டு மவசரநிலையான ஞப்தியே வெளியருமபிய முளைபோல் சகசீவபரபேதங் காட்டாது பொதுவாக வெளியெழுதலி னவ்வெழுச்சியை யகங்காரதத்துவமெனவும், அவ்வெழுச்சி வடிவாநின்ற ஞப்தியே; அம்முளை மூன்றாகவெடிக்கு மாறுபோன்று, இனிச் சகசீவபரமாதற்கு மூன்றாக வெளிப்படுதலின் அவ்வவசரத்தை முக்குணமாமெனவுங் கூறியது. (௩௧)

௩௨ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் கூறியவற்று ளீருகவுதித்த முக்குணங்களிற் பிரதி பலித்த தினையதெனவும், அம்மூன்றில் சாத்துவிதகுண மிவ்வவ சரத்தி னென்பெயரை யேற்குமெனவும, அதிலுதித்த சிற்சாரயைக்குப்பெய ரினையதெனவும, குணரகிதமான சித்துக்குப்பெய ரினையதெனவு மிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ்சிற் சாயை தோன்று
முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயை யாகு
மக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி யாமி மாயை
யெக்குணங் களுமபற் றுதோ னிமித்தகா ரணனு மீசன்.

(இ - ள்.) இக்குணங் களிலே விண்போன றிருக்குஞ்சிற் சாயைதோன்றும், எ-து. இம்முக்குணங்களிலு மாகாயம்போன்றிருக்குஞ் சைதன்யத்தினது சாயாவடிவம் பிரதிபலிக்கும்.—முக்குணங்களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயையாகும, எ-து. இந்தமூன்று குணங்களிலும பரிசுத்தமாயுள்ள முதற்குணமான சாத்துவிதமானது மாயையெனப்படுவதாம.—அக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமி, எ-து. அந்தக்குணத்திற் பிரதிபலித்த பிரமத்தினது சாயாவடிவமானது, அந்தரியாமியெனப் பெயர்பெறுவதாம்:—மாயையெக்குணங்களும பற்றுதோ னிமித்தகாரணனுமீசன், எ-து. மாயாமயமான எவ்வகைப்பட்ட குணங்களுந் தன்னைப்பற்றாது நின்றுள்ளோ னிமித்தகாரணனுகிய வீசனும், எ-று.

விண்போன்று பரிபூரணமாயிருக்கை சித்துக்கன்றிச் சாயைக்கன்றுமையின் சித்தைப்பிரித்து எழுவாயாக்காது சித்தினது சாயையெனப் பொருள் கொண்டாம்:— சைதன்யம்போற் காணலைச் சிற்சாயையெனவும், சகசீவபரமாத்தற்கெனக் குறிக்கச் சிற்சாயை தோன்றுமெனவும, "பேதமுறுபுத்தியே மாயை" யாதலாலப்புத்தியை முதற்குணமெனவும, மாயாசகித வீசனென்பதுதோன்ற அக்குணப் பிரமச்சாயை யந்தரியாமியெனவுங் கூறினார். இங்கே யந்தரியாமியென்பது, ஈசனது காரணசரீரவபிமானநாமத்தை. நிமித்தகாரணனுமீசன் மாயாரகிதனென்பதுதோன்ற, மாயையெக்குணங்களும் பற்றுதோனெனப்பட்டது.— சிற்சாயை பிரமச்சாயையென்னு மிவ்விருமொழிகளும் ஆறும் வேற்றுமைத்தற்கிழமைப்பொருள். சித்தைச் செகசீவபரமென்றுது சாயையையெனக்கூறியது கற்பிதகைதன்யமென்றற்கு. இதனையுடன்பட்டற்கு மாறுள்ளேலசோதனை லன்றியின்லையென்றற் கியையாதுநிற்கக் காட்டலாம், காட்டவலியின் றெனக் காட்டவியுளோர்க் கடிமைபூண்டொழுகை யெளிதிலுணாதற்கியைக்கருதி.

(ச-து.) முக்குணப்பிரதிபலனசித்து கற்பிதமெனவும், மூன்றங்குணம் மாயையெனவும், அம்மூன்றங்குணப் பிரதிபலனசித்தை யந்தரியாமியெனவும், மாயாரகிதவீச னிவனேயனெனவுங்கூறியதென்பது. முக்குணமாக வெளிப்பட்டது ஞப்தியென்றதனா லந்தஞப்தி சுயம்பென்றுக் குறுதி யென்னை யின்றாதலா லதனையே யிங்கே சிற்சாயையெனக் கொண்டார். சிற்சாயை தோன்றுமிடம் முக்குணமாதலி னாதாரமெனப்படும். படவே, சிற்சாயை யாதேயமெனப்படும் படவே, யிவ்விரண்டுமாகின்ற தந்தஞப்தியே யிதிலேயுமுளதேல் தினமு நம்மாற் பிரத்தியட்சமாகக் காண்கின்ற மூன்றவஸ்தைகளி லெந்தெந்தவஸ்தை யெங்கெங்குளதோ, அந்தந்தவஸ்தையில் தோற்றற்குரிய தூலாதி மூன்றுகாட்சிகளி லொவ்வொன்றுளதாக வாங்காங்கு காணும், ஆங்காங்கு காணுந்தூலாதி காட்சிக்கிடம் மூன்றவஸ்தை. இம்மூன்றவஸ்தையு மாதாரமாகவே காட்சிகளாதேயமாயிற்று. இவ்விரண்டுமாகிற்பது, ஓர்சமரணேயே; இதுநிகழா வுயிரில்லையாதலா லேற்றற்பாலதே யாதலினையமொழிக. இதனால்மாயையென்பதும், ஈசனென்பதும், அந்தரியாமியென்னுங் காரணதேக வபிமானி நாமமென்பதும், முற்கூறிய ஞப்தியன்றி யில்லையென்பதும் பெறரும். இங்ஙன முணராதார் ஞானியரல்லர். ஏனெனில், கலக்கமகலாமைபற்றி. பேதமுறுபுந்தி மாயையெனவே பேதமறுபுந்தி யுளதாகக் குறிப்பிக்கின்றது, அப்புந்தி மாயாரகிதமென்றாயிற்று. இவ்விருதன்மையாகிற்பது மந்தஞப்தியே, இங்ஙனமாயதை யறியவேண்டில்; ஞப்தியரல்லாத ஞானி யஞ்ஞானிய ருளரோ இல்லையாதலி னேற்றற்பாலதே. இன்னுஞ் சிருஷ்டித் தொடர்புளதாதலிற் பின்ன ரிதனொருமையைக் கூறுது மிதுநிற்க. (௩௨)

௩௩ - கவி. அ - கை.

[முன்கவியில் சாத்துவிதகுணத்தை மாயையெனவும், ஈசனபிமானத்திரியத்தில் அந்தரியாமியெனவுங்கூறி; யிக்கவியிலு மதையே சுழுத்தியவத்தையெனவும், காரணசரீரமெனவும், ஆநந்தமயகோசமெனவுங்கூறி; யினிச் சீவனுக்கு ராசதகுணமவித்தையெனவும், அக்குணப்பிரதிபலனஞ் சீவனெனவும், அபிமானத்திரியத்திலிவனுக்குப் பிராகஞனெனவுங் கூறுகின்றார்.]

ஈசனுக் கிதுசு ழுத்தி யிதுவேகா ரணச ரீரங்
கோசமா னந்த மாகுங் குணமிரா சதம வித்தை
தேசறு மவித்தை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி
நாசமா முயிராக்கப் போது நாமமும் பிராக்ஞ னாமே.

(இ - ள்.) ஈசனுக்கிதுசுழுத்தி யிதுவே காரணசரீரங் கோசமானந்மாகும், எ-று. இந்தச் சாதவிதகுணமே யீசனுக்குச் சுழுத்தியவத்தையாவும், காரணசரீரமாகவும், ஆனந்தமயகோசமாகவுமிருக்கும்:—குணமிராசதம், எ-று. இனி யிராசதகுணமேதோவெனில்:—அவித்தை தேசறுமவித்தை,

தோறுஞ் சிறசாயை சீவகோடி, எ-து. அவிதனதயெனவும, மலினரூப மான வித்த வவிதனதகளிலெலலாம் பிரதிபலித்த சிறசாயைகளனைததுஞ் சீவகோடிகளெனவும்:—நாசமாமுயிாககபபோது நாமமும பிராகஞனுமே, எ-து. நாசமுறத்தகக விவவுயிாகளுக கவவவசாததிலியைநத நாமம பிராகஞனெனவுமாம, எ-று.

தேசுறுமவிதனதயென்றதனுல, தேசுளது மாயையெனக்கொளகினறது. சாததுவிதகுணம மாயையெனறூா, அமமாயைதோறுமெனறது அவிதனததோறுமெனறது; இதனைபபலவெனனிற பிரத்தியடசததிறகியைநதது, அதனைபபலவெனனி லபபிரததியடசமாதலி னெவருமுடனபடாா. ஆயினும் இநதுவேதாகமஙகள, முககுணஙகளில முதறகுணததைச சாததுவிதத்திற், சாததுவிதம ராசதம தாமதம எனபபிரிததாறபோல வேனையகுணஙகளையுமபிரித் தொன்பதுபாகமாககி முதறபாகஙகளைத திரிமூாததிகளாககி யொவவொருமூாததிகளு மளவிலதாகக கூறுகினறகும இதனையறியவேண்டிற் கடடளைகளிலும, பிரபுலிஙகலீலையிலும, ஏனையநூலகளிலுங் காணலாம். இவையெலலாம வாஸதவமெனபதைப பிரிதிவுததததுவமுதல நாததததுவமீறுக வொனறிலொனறுடுககிககாடடபபுகு மபவாதயுததியாற் காணலாம. சுருதி யுததி யனுபவமுககததா லொடுக்கிககாடடததெரியாமைகுறறததை நூலமேலேறறத திரியுஞானிய ரொஙகுமெளியா. வித்தை, ஞானம். அவிததை, அஞஞானம. ராசதகுண மவிதனதயெனவே, சாத்துவிதகுணம் விததையாயிறறு, இதையவிதனதயாகக அகஙகாரம வித்தையாயிறறு, இதை யவிதனதயாகக மகததததுவம விததையாயிறறு, இதை யவிதனதயாகக மூலபபிரகிருதி விததையாயிறறு, இதை யவிதனதயாககப பிரமம வித்தையாயிறறு. இஙஙனமாக விதறகபபாறசேறல, சொலலால் அநவததாதோடமநேரிடும எனவே, லடசியாாததத்தா னேரிடாதென்ப தருததாபததி. பகுதிமுதல விகுதியிறுவாககிடாத தத்துவவடுக்குகளனைத்து மறிவறியாமை யடுககுகளாயின எனனை "அறிவறியாமை யநேகவடுககே மேலுஙகீழு மெனமனுாபுலவா" எனபதனுற காணக.

௩௪ - கவி. அ - கை.

[அநதவவித்தையே யானநதமய கோசமெனவும, சுழுததிய வஸதையெனவும், காரணசரீரமெனவுஙகூறி யினிச சூககுமசரீரவாரோபமவருமா றிககவியிற கூறுகின்றூா]

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா னந்த கோசஞ்
சுழுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்னவிம மட்டு மோக
முழுக்குணத் திரண்டால் வநத மூலவா ரோபஞ் சொன்னோம்
அழுத்துசூக் குமவா ரோப வழியுநீ மொழியக் கேளாய்.

(இ-ள்.) அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவாக கதுவேயா னந்த கோசம, எ-து. அழுக்காகிய வவித்தாமயமாவுளள சீவாகளுக கவவவித்தையே

யானந்தமயகோசமாம் —சுழுத்தி காரண சரீரம, எ-து. சுழுத்தியவத்தை யுங் காரணசரீரமுமாம் — சொன்னவிமமட்டு மோகமுமுக்குணத் திரண் டாலவந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னேம, எ-து. கூறிய விதுகாறும் மோ கமயமான முழுக்குணமெனனபபட்ட சாததுவித ராசதத்தால்விளைந்த காரணசரீர வததியாசததைச சொலலினம:—வழுததுசூக் குமவாரோப வழியுநீ மொழியக கேளாய, எ-து. யாவருஞ சொலலபபட்ட சூக்குமசரீர வததியாசமாாகததையும யாஙகூற நீகேளுதி, எ-று.

மூலபபிரகிருதி, மகததததுவம, அகஙகாரதததுவம, முககுணம், மா யை, ஈசன, அவிததை, சீவன, இவவிருவா காரணசரீரம, சுழுத்தியவத் தை, இவவவததைககுரிய வபிமானநாமம், கோசம், என்பவைகளைக் கூறும போதெலலா மறவாதிருததற கடிககடி யாஙகாஙகு கறபிததகா லிவை செனிததவென்று நினைபபூட்டியவாறுபோனறு, இஙகும மறவாதிருத்தற் குச சூககுமவாரோபவழியு நீமொழியக கேளாயெனறார். மறறகி லிஙஙாற் பயன் சறறும வாயககாதென்ப தருததாபததி உததமம வெளுபபு நீல மெனனுங கவியில ராசத மழுகனெனக கூறியவாறே யிககவியிலு மழுக் கொடு பறறுஞசீவாகனெனறா. (௩௪)

௩௫ - கவி. அ - கை.

[சாததுவிதம, ராஜதமென்னுங குணஙகளின் கறபிதத்தைக கூறியவாறுபோனறு, தாமததமதையு மிரணடுசததிகளாககி யவ வறறிறகுரிய பெயரினையவென விககவியிற கூறுகினறார்.]

ஏமமா யாவி னோத வீசனு ரருளி னுலே
பூமலி யுயிர்கட் கெலலாம போகசா தனமுண் டாகத்
தாமத குணமி ரணடு சததியாயப் பிரிநது தோன்றும்
வீமமா மூட லென்றும விவிதமாங் தோறற மென்றும்.

(இ-ள.) ஏம மாயாவினோத வீசனுரருளினுல, எ-து. திரைச்சீலைபோ னற மாயையை விளையாட்டாகவுடைய பரமசிவததின கிருபையினுல:— பூமலி வுயிாகட கெலலாம போகசா தனமுண் டாக, எ-து. உலகில மிக குள்ள வுயிாகடகெல்லா மனுபோகத்திறகியைந்த சாதனககருவிக ளுண் டாகுமபடி;—தாமத குணமிரணடு சத்தியாயப பிரிந்துதோன்றும், எ-து. முககுணஙகளிற கடைககுணமாகிய தாமதகுணமானது இரண்டுசத்திக ளாகப பிரிநதுதோறறும்:—வீமமா மூடலெனறும் விவிதமாங் தோற்றமெ ன்றும, எ-து. பயகமபணுதிகட கிடமாயுள்ள வாவரணசததியென்றும், நானுவிதகூட்சிகளுக கிடமாயுளள விக்ஷேபசத்தியென்றும, எ-று.

தாமதகுணம்; ஆவரணம், விக்ஷேபமென மிரண்டுசத்திகளாகப் பிளவு பட்டுகிறகுமெனறுயிற்று. இஙஙனமாதற்குத் தாமதகுணத்திற்கு வலியின் மையின, ஈசனுரருளினுலேயெனவும்; பூமிமுதலியவை பின்னருண்டாவதா

யினும், இப்போதுகாணப்படுள்ள வுயிர்கட்கிடம் பூமியாதலாற் பூமலி யுயிர்கட்கெல்லாமெனவும, அபின்னமெனபதுதோனற விரண்டுசத்தியாயப பிரிந்துதோன்று மெனவுங்கூறினா. அறியாமையை மூடலென்றும், அறிவைத் தோற்றமென்றுங்கொள்க. (௩௫)

௩௬ - கவி. அ - கை.

[காரணதேகத்தையு மதற்குரிய வவஸ்தையாதிகறபிதஙகளை யுங் கூறினதுபோன்று, இனிச் சூக்குமதேகததையுந தூலதேகத தையுங் கூறவேண்டுவதால, முந்திச சூககுமதேகவுறபத்தி கூற ப்புகுந்தா ரிககவியில விக்ஷேபசததியிலெழுஞ சூககுமபூதவுறப த்தி வரலாறு கூறுகினறா.]

தோற்றமாஞ் சததி தன்னிற சொல்லிய விண்ணும் விண்ணிற்
காற்றதாங் காற்றிற் றீயாங் கனலினீர் நீரின் மணணும்
போற்றுமிவ் வைந்து நொய்ய பூதங்க ளென்று பேராஞ்
சாற்றுமற் றிவற்றிற் போக சாதன தனுவுண டாகும்.

(இ - ள்.) தோற்றமாஞ சததி தன்னிற சொலலியவிணணும், எ-து. விக்ஷேபசத்தியில் ஞானவானகளால வழஙகப்படுவருகின்ற தனமாத திரையென்னு மாகாயமுதிததது:—விணணிற காறறதாங காறறிறறீயாங கனலினீர் நீரினமணணும, எ-து. அவவாகாயததிறகாறறு மக்காறறி லக கினியு மவ்வககினியிற சலமு மநதசசலத்தில மணணுமுதிததன.—போறறு மிவ்வைந்து நொய்யபூதஙக ளென்றுபேராம, எ-து. மேலாகசசொலலப பட்ட விந்தத்தன்மாத்திரைகளைநதுஞ சூக்குமபூதமெனப பெயாபெறும:— சாற்றுமற்றிவறறிற் போகசாதனதனுவுணடாகும, எ - து. இஙஙனம பெ யர்பெறக்கிடந்த வநதசசூககுமபூதத்தில் போகமு மதறகியை சாதனமா யுள்ள சூக்குமசரீரமு முணடாகும, எ-று.

பஞ்சீகரிக்கப்படாததா லபஞசிகரத பஞ்சமகாபூத மெனவுமாம. தூலதேகந் தூலபூதத்தாலாயதெனறேறபாா,மனது தூலதேகமாகுமா ஆகா தவிடத் தஃதோாதேகமனறே அஃதெநதபூதசையோகத்தா லாயவுடலெ ன்றெண்ணுததென்னை: வாதமாதிமூனறுநோயககு மாதாரந தூலமென் றாற்போலக், காம, வெகுளி, மயககமெனனு முககுற்றநோயககு மாதாரம மானதமென்றேலாததென்னை: அம்மூனறுலவதைவது தூலதேகம, இம் மூன்றுல்வதைவது மனது: அஃதிஃதாமா, இஃதஃதாமா, இஃதெனன விவேகம்: இச்சா ஞானப புடைபெயாச்சிககு வினைமுதல மானதம், கிரி யையென்னும் புடைபெயர்சசிககு வினைமுதல தூலதேகம். எஙஙனமென னின்; வந்தான், போனன், என்பவறறிற்கு வினைமுதல தூலதேகம்; கேட் டேன், பார்த்தேன், என்பவைகளுக்குவினைமுதல் ஞானேந்திரியம்; நினைத் தேன், மறந்தேன், என்பவைகளுக்குவினைமுதல் மனது; அறிந்தேன், அறி

யேன், எனபவைகளுககு வினைமுதல சீவன். இங்ஙனமிருக்க மிசிரிம்பிப்பா னென "சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியு" மென்னுஞ் சூத்திரத்திலுள்ளவும்மை சினையொடுசெறிதலபோல முதலொடுசெறித லவவளவு சிறப்பன்றெனபதை யுணர்ந்ததசிற்றலி னிழிவுசிறபபு. இஙகே வினைஞறியெனறது, அறிகருவியாகிய ஞானேநதிரியஙகடகும, அநதக கரணங்கட்கும முதறகாரணமாயிறறு. ஆகவே, தூலதேகததிறகு முதறகாரணந் தூலபூதமெனப பிரததியடசமாயிறறு. இதையு மறுததல, குதாககம. "நயம் படவுரை" யென்பதை யறியாரபோலும. மனமூலவுதறகிடஞ் சூககுமபூதம, தூலமூலவுதறகிடந் தூலபூதம. இவவனுபவமிலலாரிலலை யெங்கணும், இதுதிணணம. இரணடுமமை வருவித்தது, ௪0-கவியில, தூலதனுவும போகமு முணடாகவெனறதனால. (௩௯)

௩௭ - கவி. அ - கை.

[முககுணமெனறவைகளை மும்மூனறெனபதுபாகமாககி முததுன் மூனறையுந திரிமூர்ததிகளாகவும, இரணடாஙகுண மூனறையுஞ் சீவாதமா அநதராத்மா பரமாத்மாககளாகவும பிரித்து மூன்றாஙகுண மூனறையுங கரணேநதிரியம பிராணாதி கன்மேநதிரியந தனுவாதி தூலபூதஙகளாககூறபபுகுந்தார, இககவியில முதறகுண கறபிதஙகளைக கூறுகினறார.]

ஆதிமுக் குணமிப பூத மடஙகலுந் தொடர்ந்து நிற்குங்
கோதில்வெண் குணத்தி லைந்து கூறுணர் கருவி யாகு
மோதிய பின்னை யைந்து முளமபுந்தி யிரண்டா ஞான
சாதன மாமிவ் வேழுஞ் சற்குணப் பிரிவி னாலே.

(இ-ள.) ஆதிமுக குணமிப பூத மடஙகலுந் தொடாநது நிற்கும், எ-து. தாமததமாகினற சாத்துவிதமுதலிய மூன்றுகுணஙகளிலு மிந்தச்சூக்கும பூதங்களனைததுங கூடியிருககும — கோதிலவெண்குணததி லைந்துகூறுணா கருவியாகும, எ-து. புனிதமான சாததுவிதகுணததில் ஐந்துவிதமான பாகமுணரபபடட ஞானேநதிரியஙகளாம்:—ஓதிய பினனை யைந்து முளம் புநதி யிரணடாம், எ - து. முனனாகூறிய மறறப்பாகமாகிய வுககரணமைந்தும், மனம புத்தி யெனவிரணடாகததேறும;—ஞானசாதனமா மிவ் வேழுஞ சறகுணப்பிரிவினாலே, எ-து. சாத்துவிதகுணச் சமஷ்டிவியஷ்டிபபிரிவினா லிநதவேழு மறிகருவியாம், எ-று.

கோதிலவெண குணததிலெனவும், இராசகுணத்திலெனவு மிடபபொருளாகயதால, ஆதிமுககுணமென்பதை யிடபபொருளாக்கினும், கோதிலவெண குணமென்றதனால சாத்துவிதமென்றும். ஓதியபின்னையைந்தென்றதனால் முன்னையைநதென்று வருவித்துப் பின்னையவைந்தைச் சமஷ்டியெனவும், முனனையவைந்தை வியஷ்டியெனவும் பொருள்கொண்டாம். இஙகே யைந்து ஐந்தென்றது தன்மாத்திரைகளை. இவையனைத்தும் கூ

டுகளில் விரிவாகவிளங்கக கூறியிருபபதால தாஙகொண்டகருத்தை விரி த்துத்தெளிவிக்கச சுருககியுரைததனா. இதுநிறக. அந்தக கரணஙகளை யைந்தெனவும், நானகெனவும், மூனறெனவும், இரணடெனவுந தததமக கியைநதவாறு கூறுநிற்பாபோ லிவருமிரணடெனச சுருககமபறறிக கூறி னர். கன்மசாதனமென றிருபபதுடபறறி ஞானசாதனமாமெனறுா. இவை யேழுந தாமததநிற சாத்துவிதப்பிரிவெனபது குறிபபு. (௩எ)

௩அ - கவி. அ - கை.

[இரண்டாஙகுணக கற்பிதஙகளைககூறி யிஙஙனமாயக்லையே சூககுமதேகபபிரபஞசமென விககவியிற கூறுகினறுா.]

இராசத குணததில் வேறிட டெடுத்தகூ றைந்து மைந்தும
பிராணவா யுக்க ளென்றும பெருந்தொழிற கன்ம மெனறும
பராவிய பெயரா மிந்தப பதினேழு மிலிஙக தேகஞ
சுராசுரர் நரர்வி லஙகாத தோனறிய வுயிர்கட் கெலலாம.

(இ - ள.) இராசதகுணத்தில வேறிட டெடுததகூ றைநதுமைந்தும, எ - து. இராசதகுணததில வெவ்வேறுகபபிரித்தெடுதத கூறைநதைநதா வது,—பிராணவாயுககளெனறும பெருந்தொழிறகனமமென்றும பராவிய பெயராம, எ - து. பிராணுதிவாயுககளெனவும, பாரிததகொழிறகியைநத கன்மேநதிரியஙகளெனவும எவருமேறகப பரவியபெயாகளையுடையதாம,— இநதபபதினேழு மிலிஙகதேகம, எ-து. இநதபபதினேழுதததுவமுஞ் சூக குமதேகமாம; — (யாவாககெனின) சுராசுராநரா விலஙகாத தோன்றிய வுயிாகட்கெலலாம், எ-து. தேவா - இராககதா, மனிதா - மிருகமாதியாகத தோற்றிய வுயிாகளனைததிற்கும, எ-று.

ஐந்துமைந்துமெனறது, நிரனிறை. பிராணுதிவாயுககள சமஷ்டியெண வும், கன்மேநதிரியஙகள வியஷ்டியெனவுமாம. சூடசுமதேகத்தைச சில ரிருபத்தைந்து தததுவமெனவும, சில ரிருபததுநானகெனவுங கூறுநிறபா. சத்தபரிசாதிவிடயமைநது, சிததமகஙகாரமிரணடு, ஆகவேழையுஞ்சுருக கிப் பதினேழெனறு ரிநநூலாசிரியா. (௩அ)

௩௯ - கவி. அ - கை.

[இந்தச்சூககுமதேகததிறுற் சீவேஸ்வராகளுககமையுங கற்பனு நாமஙகளை யிககவியிற கூறுகின்றுா.]

இவ்வுடன் மருவுஞ் சீவற் கிலங்குதை சதனென் றுகு
மிவ்வுடல் மருவு மீசற் கிரணிய கருப்ப னுகு
மிவ்வுட விரண்டு பேர்க்கு மிலிங்கசூக் குமச ரீர
மிவ்வுடல் கோச மூன்று மிதுகனு வவத்தை யாமே.

(இ - ள்.) இவ்வுடல மருவுஞ்சீவறகிலஙகுதை சதனெனறுஞும், எ-து. இநதச சூககுமவுடலை யானென்றபிமானிககுமவசரததிற சீவனுக்கு விளங காநின்ற தைசதனெனனுமபெயாவரும:— இவவுடல மருவுமீசற் கிரணிய கருபபனுகும, எ-து. இநதசசூககுமசரீரத்தை யானெனறபிமானிககு மவ சரத்தி லீசனுககிரணிய கருபபனெனனும பெயாவரும·—இவவுட லிரண்டு போசகுமிலிஙக சூககுமசரீரம, எ-து. இநதசசரீர மிவவிரணடுபேர்ககுஞ சூககுமசரீரமாம.—இவவுடலகோசமூனறு மிதுகனவவததையாமே, எ-து இவவுடலுககுப பிராணமயம, மனோமயம், விஞ்ஞானமயமெனனுங கோச மூனறுகும, இநதவுடலே சொபபனவததையாம, எ-று.

ாசனுககுச சமட்டியுஞ சீவனுக்குவியட்டியு மென்பதுதோனற, இவ் வுடலிரணடுபோசகு மிலிஙகசூககுமசரீரமெனவு ,, இவவுடலுககே மூனறு கோசமும, சொபபனவததையு மென்பதுதோனற, இவவுடலகோசமூன று மிதுகனவவத்தையாமே யெனவுங்கூறினா.

(க-து.) இருவாககு மபிமானிநாமம, இனனசரீரம, இனனினனகோ சம, இனனவவததையெனத தெரிவித்தாரெனபது. இவையெலலாம் வநத நறசவசரம விரிககிறபெருகும். (நுக)

சo - கவி. அ - கை.

[உயிர்களுககுப போகநுகாதறகுச சூககுமதனுமாததிரம் தூலதனு வனறி யமையாமையின தூலபபிரபஞசமும வேணடு மெனபதை யிககவியிற கூறுகின்றா]

சூககும சகமிம மடடுஞ சொல்லினே மிப்பாற றூல
மாககுமா ரோபங தானு மடைவினின மொழியக கேளாய
தாககுமிவ் வுயிாககுத தூல தனுவுமபோ கமுமுண் டாகக்
காக்குமிவ் வீசன் பஞ்சீ கரணஙகள செயதான றுனே.

(இ - ள.) சூககுமசக மிமமடடுஞ சொலலினேம், எ-து. இதுகாறுஞ சூககுமபபிரபஞசததைப்பறறிச சொன்னேம்.— இபபாற் றூலமாககுமா ரோபஙதானு மடைவினின மொழியககேளாய், எ-து. இனித தூலபபிரபஞ சத்தை யுணடாக்கிய வத்தியாசத்தையுங கிரமமாக யாங்கூறககேளுதி:— தாககுமிவவுயிாககுத் தூலதனுவும் போகமுமுணடாக, எ-து. இன்பதுன் பஙகளிற றுககுறுகினற விவவுயிாகளுககுத தூலசரீரமும போகமுமுண் டாகுமபடி.—காக்குமிவ் வீசனபஞசீ கரணஙகள் செய்தான்றனே, எ-து. எவ்வுயிர்களையுங காத்தலையேயியலபாகவுடைய விநதசசிவன அபஞ்சீகிர தத்தைப் பஞசீகரிததனன், எ-று.

சூககுமசகமெனறதனுல தூலமாக்குமென்பதனைத் தூலப்பிரபஞ்சத் தையெனறும், உண்டாகவெனனுஞ் செயவெனெச்சம, பிறவுமேற்கும்

பிற" வெனபதினறு செயதானெனனும வினைமுறறைை யவாவியது. தாககு துயிர்க்குங் காககுத லீசனுககு மியறகையாதலிற பிறவறறே டொட்டா தொழிக. அபஞ்சீகிரத பஞசபூததத்தின விகாரம பஞசீகிரத பஞசமகா பூதமென்பதுதோனறப, பஞசீகரணஙகள் செயதான்றனே யெனறா. சூக குமபூதத்திற கித்தூலபூத மபேதகாரியமாதலிற சோதனையிலிபபூத மித தையாகின்றது. யாதினுலென்றுறறுணாவாரிலலை இலலாததினு லததற கு முதற்காரண மிலலாமறபோயிறறே, இஃதெலலா மனனரு சறறுமில லாதகுற்றம. எனனை, "தமபிரானருளிச செயத சவணமாததிரததினமட டே, யிம்பராருலகநதனனில யாவரு மறிவதன்றி, யமபொனே மனனநதா னு மறிபவ ரில்லையானறு, செமபொனே ஸவானுபூதி செபபவேணடுவது முண்டோ" என்றா ததததுவராயா. முனனா சூககுமவாரோபமெனறற போல விங்கே தூலமாககுமாரோபமெனறது, மிததையெனலை மறவாதி ருகக. மறத்தலியலபென்னில (முயலவாலனறேமறததது) மிது சொல வாதம, நினைததலுமறததலுந தனனுலாதலி னியலபனறு. இரணடுகாலத துந தானிருததலினுனும, இவவிரு புடைபெயாசசிககும் தான வினைமுதலா தலாலும, தனனையனறி யிவவிருபுடைபெயாசசியு மினறுதலானும, தானி வையனறுதலினுனும, இயறகை செயற்கையைபபறறித தனியேவாதிதரல மூடம். தானுகிய எழுவாய்விடாமை விவேகம். (சO)

சக - கவி. அ - கை.

[முன்னா பஞசீகரணஙகள செயதானெனறுகூறி யிககவி யிற செயதவகையை விளஙககககூறுகின்றா.]

ஐந்துபூ தமும்பத் தாக்கி யவைபாதி நந்நான் காககி
நந்துதம் பாதி விட்டு நாலொடு நாலுங் கூட்ட
வந்தன தூல பூத மகாபூத மிவறறி னின்றுந
தந்தன நான்காந் தூல தனுவணட புவன போகம.

(இ-ள்.) ஐந்து பூதமும பத்தாககி யவைபாதி நந்நான் காககி, எ-து. அபஞ்சீகிருத பஞசபூத தனமாததிரைகளைப பததுபபஙகாககி முதறகூறை நதைவிட்டுப பிறகூறைநதை நநநானகாககி —நநதுதம பாதிவிட்டு நாலொ டு நாலுஙகூட்ட, எ-து. மித்தையான ததததனு சுயாமச பாதியைவிட்டு விட்டு ஏனைய நான்கு சுயாம்சத்தோடு பிறபாதி நானகையுஙகூட்ட —வந தன தூலபூதம், எ-து. தூலபூதஙகளுணடாயின.—மகாபூத மிவறறினின்று ந் தந்தனநான்காந் தூலதனுவண்டபுவனபோகம, எ-து. இந்தத தூலமகா பூதஙகளினின்றுந் தூலசரீரஙகளும சகலவண்டஙகளும் அவறறுளொனறு கிய பூமியும் போகஙகளுமாகிய நானகுமுண்டாயின, எ-று.

சுயாம்சமே கற்பிதாம்சமாகத் தோறறலின், ஐநதுபூதமும் பத்தாககி யெனவும், அந்தக் கற்பிதாம்சமைந்தும் தத்தனு சுயாமசததோடு கூடும

போது பிரிதிவிற்பிரிதிவு, பிரிதிவிலப்பு, பிரிதிவிற்றேய்வு, பிரிதிவில்வாயவு, பிரிதிவிலாகாசம், எ-ம். அப்புவிற்பிரிதிவு, அப்புவிலப்பு, அப்புவிற்றேய்வு, அப்புவில்வாயவு, அப்புவிலாகாயம், எ-ம். இவ்வாறே மற்ற மூன்றையுமாக்க ஐயைந் திருபத்தைந்தாம், ஒவ்வொருபூதத்தி லைந்தையு மிப்போதேயாராயச்சியிற் பிரத்தியட்சத்திற் காணலாம் பொய்யன்று. தத்தஞ்சுயாம்சமிருப்பதா லதைத்தள்ள வொவ்வொன்றும் நந்நான்காம். ஆதலி னவைபாதி நந்நான்காக்கியெனவும், ஒவ்வொரு பூதமைந்தனு ளொவ்வொன்றுந் தத்தஞ்சுயாம்சத்தை யியல்பாகவேயகலாது, ஆதலி னதைக்கொள்ளவேண்டுவ தின்றெனப்பார், நந்துதம்பாதிவிட்டெனவும், ஏனைய நான்கினையும் மற்றச் சுயாம்ச நான்கோடுகலக்கத் தூலபூதமுதிக்குமாதலால், நாலொடு நாலுங்கூட்ட வந்தன தூலபூத மெனவுங்கூறினார். இதையுந் தத்துவக்கட்டளை பழுதறவிளக்கும். (சக)

சஉ - கவி. அ - கை.

[இந்தத் தூலதேகத்திற் சீவேஸ்வராகளுக்கமையுங் கற்பனாமங்களை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தூலமே மருவுஞ் சீவன் சொல்லிய விசுவ னாகுந்
தூலமே மருவு மீசன் சூழ்விராட் புருட னாகுந்
தூலஞ்சாக கிரவ வத்தை சொன்னதோ ரன்ன கோசந்
தூலகற் பனையீ தென்று தொகுத்தது மனத்திற் கொளவாய்.

(இ-ள்.) தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகும், எ-து. வியட்டியில் தூலதேகத்தை தானாகமருவிய சீவனுக்கு அபிமான நாமமாகச்சொல்லப்படுவது விசுவனென்னும்பெயராம்:—தூலமேமருவுமீசன் சூழ்விராட்புருடனாகும், எ-து. சமட்டியில் தூலதேகத்தைத் தானாகமருவிய வீசனுக்கு அபிமானநாமம் எங்கு நிறைவான விராட்புருடனென்னும் பெயராம்:—தூலஞ்சாககிரவவத்தை, எ-து. தூலதேகந் தானாகத் தோற்றுமவசரஞ் சாககிராவஸ்தையாம்:—சொன்னதோரன்னகோசம், எ-து. ஐந்துகோசங்களி லிதுதூலதேக மோரன்னமயகோசமாம்:—தூலகற்பனையீதென்று தொகுத்தது மனத்திற்கொளவாய், எ-து. காரணகற்பிதமும் சொப்பனகற்பிதமும்போல விதுவுந் தூலகற்பிதமென்று தொகுத்துக்கூறியதை மனதில் வைசகுதி, ஏ-று.

இருவருந்தூலதேகமா நின்றவவசரத்தி லபிமானிநாமமும், அவஸ்தாநாமமும், இன்னவிதகோசநாமமுமாம். மீண்டும் நினைப்பூட்டக் கற்பனையீதென்று தொகுத்தது மனத்திற்கொளவாயென்றார். சிருஷ்டியைத் தொகை, வகை, விரியெனப்படுவனுள் வகைவிரியையேலாது தொகுத்தது, தானெடுத்துக்கொண்ட தத்துவவிளக்கம், சந்தேகந்தெளிதலென்னு மிவற்

றை வகை விரி யாக்கற்கு. உக்பதசிருஷ்டியையுங் கிரமசிருஷ்டியையுங் கூறினது, மெய்யென்பவர்களை மறுத்தற்கு. செகசீவர்களைப்போலப் பரத்தையு மித்தையெனக்கூறியது ; "அல்லைபல்லையீதென வருமறைகளு மனமைச்சொல்லின்ற றுதிதனைக்கு மிச்சுந்தரநாடற்கு" எ-ம் "ஆணல்லன் பெண்ணல்ல னல்லாவலியுமல்லன், காணலுமாகா னுளனல்லனில்லனல்லன், பேணுங்காற்பேணு முருவாகுமல்லனுமாம்" எ-ம். கூறுவதெனை. ஆதலிற்றகுமெனவறிக. இல்லனென்னி னுளனெனவரும், உளனென்னி னில்லனெனவரும், இந்தத்திராவழகைத் தவிர்ப்பதெவர்க்குமரிது இதை யெங்களுங்காணலாம். வேதாந்திபோல வழக்கற்றகுடன்பட்டா ரேனையா. (சஉ)

சங - கவி. அ - கை.

[இருவர்க்கு முபாதியுண்டாயிற் பேதந்தெரிவ தெங்ஙன மென்றற்கு விடை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சீரிய வீச னுர்க்குஞ் சீவற்கு முபாதி யொன்றே
லாரிய குருவே பேத மறிவதெப் படியென் றக்காற்
காரிய வுபாதி சீவன் காரண வுபாதி யீசன்
வீரிய மிகு சமட்டி வியட்டியாற் பேத மாமே.

(இ-ள்.) சீரியவீசனுர்க்குஞ் சீவற்குமுபாதியொன்றே லாரியகுருவே பேத மறிவதெப்படியென்றக்கால், எ-து. மேலானயீசனுக்குஞ் சீவனுக்கு முபாதியொன்றானுற் பேதந்தெரிவதெங்ஙனமாகு சிறந்தகுருமூர்த்தியே யெனவினவில — காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன், எ-து காரியவுபாதியாகிறபவன் சீவனெனவும், காரணவுபாதியாகிறபவ னீசனெனவுமாம் — (இஃதனறியும்), வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாம், எ-து. இழிவுற்ற சமட்டிவியட்டியாலும் பேதமாம், எ-று.

காரணசரீரத்தில் மாயைகாரணம், அவித்தைகாரியம். சூக்குமசரீரத்தில் அபஞ்சீகிருதபஞ்சபூதங் காரணம், மனம் காரியம். ஸ்தூலசரீரத்தில் பஞ்சீகிருதபஞ்சபூதங் காரணம், தூலதேகங் காரியம். ஒன்றுக்கொன் றுபாதான வுபாதேயமாயிருத்தலின் மறுத்தற்கிடமின்று, இஃதெவரு மேற்றற்பாலதே. (சங)

சச - கவி. அ - கை.

[முன்னர் சமட்டிவியட்டியென்றார், அதனை யிக்கவியில் திஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தமுகத்தால் விளக்குகின்றார்.]

மரங்கள்போல் வியட்டி பேதம் வனமெனல் சமட்டி பேதஞ்
சரங்கடா பரங்கள் பேதந் தனியுடல் வியட்டி யென்பார்
பரம்பிய வெல்லாங் கூட்டிப் பார்ப்பது சமட்டி யென்பா
ரிரங்கிய பலசீ வர்க்கு மீசற்கும் பேத மீதே.

(இ-ள்.) மரஙகள்போல் வியட்டிபேதம் வனமெனல் சமட்டிபேதம், எ-து. தனிததனி மரஙகளைபபோல வியஷ்டிபேதமும், தோபபென்பது போற சமஷ்டிபேதமுமாம்:—(இதுபோல) சரஙகடாவரங்கள்பேதந் தனியுடல்வியட்டியென்பார், எ-து. சரமசரமெனனு முயிர்களின பேதத்தை விளககுிறபது தனிததனியுடலகளாம, அவ்வுடலகளை யறிவுடையோர் வியஷ்டியெனககூறுவா·— பரம்பியவெலலாஙகூட்டிய பாரபபது சமஷ்டியெனபார், எ-து. இஙஙனநதனித்தனி யெஙகணுமபரவிய சமஸதபௌதிகங்களையெலலா மேகமாககிபபார்பபது சமஷ்டியென றறிவுடையோர் கூறுவா:—இரஙகியபலசீவாககு மீசறகும பேதமீதே, எ-து. இரககமுறத்தக்க சமஸதசீவர்களுககும,ஈஸவரனுககும வநதவுபாதிபேதமிதுவாம், எ-று.

எலலாத தூலதேகஙகளு மவனுக்கோாதூலதேகமும, எலலாசசூக்குமதேகஙகளு மவனுககோா சூககுமதேகமும, எலலாககாரணதேகமு மவனுககோா காரணதேகமுமாம —இது சமஷ்டிவியஷ்டி பேதததினதனமை. காரணகாரியததானும, சமஷ்டிவியஷ்டியானும விளஙகுதல பேதமேயாதலி னிருவரு மேகமாகாரொனத தாபிக்கபபுகுநதது, பினனேகமாககறகு.

(க-து.) இவவேதுககளாலிருவரு மேகமாகாரொனபது, இருவருங் கற்பிதசகிதராதலினெனக. (சச)

சரு - கவி. அ - கை.

[இதுகாறுங கறபிதம வநதவகையைத்தெரிவித தினி யபவாதஞ் சொலலபபடுகுதுமென விககவியிற கூறுகினறா.]

கறபனை வந்த வாறு காட்டினேங் காணப வெல்லாஞ்
சொற்பனம போல வெண்ணித் துணிந்தவன ஞானி யாவான்
செற்புதை மழைககா லம்போய்த தெளிந்தவா காயம போல
வறபுத மூததி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய.

(இ-ள) கற்பனைவநதவாறு காட்டினேங்காண்பவெலலாஞ் சொற்பனம்போலவெண்ணித துணிநதவனஞானியாவான், எ-து. வெறும்பொய்யாகிய சகசீவபரந தோறறனமாத்திரமாக வநதவகையைக்காட்டத் தகுந்தவாறுகாட்டினேம, ஆதலி னகமபுறத்திற் காணப்படுவனவாகிய சமஸ்த திரிசியஙகளையு மிவ்வேதுக்களைமறவாது சொப்பனம்போலப் பொய்யெனச சிநதிததுததெளிநதவனயாவனே வவனே யையமினறி ஞானியாவான்:—(இஙஙனமிருக்க) செற்புதைமழைககாலம்போய்த் தெளிநதவாகாயம்போல, எ-து. மேகஙகள் நெருங்கத்தகக மழைகாலநீங்க யாதொரு மாசுமின்றித் தெளிந்தவாகாயத்தைப்போல:—அற்புதமுத்திசேரு மபவாத வழியுங் கேளாய், எ-து. அற்புதமான வைக்யமுத்தியையடையத்தக்க அபவாதமென முனனர்கூறிய்யுத்தியின் வகையையும் யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

பகுதிவிகுதி யிடைநிலையனைத்துந் தோற்றமாத்திரமென வாங்காங்கு நிலைப்பூட்டி வந்தோமென்பார், கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோமெனவும், ப்ராதிபாஸிகாதிசத்து மூன்றையும் பகுதிவிகுதியிடைநிலையென்றும். யாங்காட்டியவாறு கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதலால், அஞ்ஞானஞ், சந்தேகம், விபரீதமற்றவன் சீவன்முத்தனாவானென்பார், காணப்பட்டவெல்லாஞ் சொப்பனம்போலவெண்ணித் துணிந்தவன் ஞானியாவானெனவும், இங்ஙனமாய விசாரத்தெளிவைக்காட்டச் சேறுபுதைமழைக்காலம்போயதெளிந்தவாகாயம்போலவெனவும், தானேதானாகுமுத்திபோலவ தொன்றின்றாமையின், அற்புதமுத்தியெனவுங்கூறினார். ஏனையவை, பதவிமுத்தி போகவென்பதைப் போயென்றது, காலமயக்கம். மொழியுங்கேளாயென்றவும்மை, அத்தியாரோபத்தைச் சொன்னதுமன்றி யென்பபொருட்டாலிறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. இங்கேகற்பனை, ஒன்றையொன்றாப்புத்திவிகற்பத்தாற்கோடலே. (௪௫)

௪௬ - கவி. அ - வை.

[மேலபவாதமென்று ரஃதித்ததையதென விக்கவியிற் பழுதறக்கூறுகின்றார்.]

அரவன்று கயிறென் றுற்போ லாளன்று தறியென் றுற்போற்
குரவன்ற னுபதே சத்தாற் கூறுநூல் வெளிச்சங் கொண்டு
புரமன்று புவன மன்று பூதங்க ளன்று ஞானத்
திரமென்றும் பிரம மென்றுந் தெளிவதே யபவா தங்காண்.

(இ - ள்.) அரவன்றுகயிறென்றுற்போ லாளன்றுதறியென்றுற்போல, எ-து. இதுபாம்பல்ல கயிறென்றுகாட்டினாலெத்தகைத்தோ வதுபோலவும், இவன்கள்ளனல்லன் கட்டையென்றுகாட்டினாலெத்தகைத்தோ வதுபோலவும்:—குரவன்றனுபதேசத்தாற் கூறுநூல்வெளிச்சங்கொண்டு, எ-து. ஞானசிரியரனுக்கிரகித்த ஞானக்கண்ணினாலும் மகான்களாற்சொல்லப்பட்ட வனுபூதிநூலென்னும் விளக்கத்தினாலும்:—புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்களன்று, எ-து. யானெனப்படுவது அஸ்தியாதியிருபத்தைந்து தத்துவமாகக்காணப்பட்ட தூலதேகமுமல்ல, இந்தத்தூலதேகத்துக்காதாரமாயுள்ள பூமியுமல்ல, இந்தப்பூமிக்குமாதாரமாயுள்ள ஸ்தூலபூதமு மதற்காதாரமாயுள்ள சூக்குமபூதமு மதற்குமாதாரமா வடுக்கடுக்காகின்றுள்ள குணத்திரயமும் அகங்காரமும் மகத்தத்துவமும் மூலப்பிரகிருதியுமல்ல:—ஞானத்திரமென்றும் பிரமமென்றுந்தெளிவதே யபவாதங்காண், எ - து. பரஞானம் அபரஞானம் ஸ்திரஞானமென்பவற்றுள் ஸ்திரஞானமெனவும், அந்தஸ்திரஞானமே நிரதிசயானந்தமாதலி னதுவேபிரமமெனவும், ஐயந்திரிபின்றித்தெளிவுறுவதே யபவாதமென்னு முத்தியெனக்காணுதி, எ-று.

பழுதையைப பாம்பெனபதும, கடடையைக்களளனென்பதும் மூடம், இதனையத்தியாசமெனறூா, இதையுடையாரததுவிதிகளலலாதார். (எங்ஙன மெனில) நானெனறகுசசுயமபுவடிவம், மெயயுணாவு. இதைமறந்த அறிவு, மூலபபிரகிருதி. இதைமறநதஅறிவு, மகததததுவம் இதைமறநதவறிவு, ஆகங காரததததுவம். இதைமறநதவறிவு, குணததிரியம. இதைமறநதவறிவு, ஈசன. இதைமறநதவறிவு, சீவன. இதைமறநதவறிவு, சூககுமபூதம. இதைமறநத வறிவு, சூககுமபௌதிகமான மனது. இதைமறநதவறிவு, ஸதூலபூதம. இதைமறநதவறிவு, ஸதூலபூதபௌதிகமான ஸதூலதேகம. இதைமறந்த வறிவு, எழுவகைததோறறததி லோாதோறறம. இதைமறநதவறிவு, வால மதியூகமதியுளொனறு. இதை மறநதவறிவு, வருணுசிரமஙகளிலொனறு. இதைமறநதவறிவு, ஆண பெண் பேடியுளொனறு. இதை மறநதவறிவு, தாய, தநதை, அணணன, தமபி, தமகை, இளையான, பேரன, பாடடன முதலிய பாததியவகையுளொனறு. இதை மறந்தவறிவு, விருபபுவெறுப பை யியலபாககோடல. இனனுமிதனினுங கீழாககிடநத வுணாவுபே தஙகளுள. இபபேத வுணாவுகளினினறுஞ சறறுமகலா ராதலினுனும, அலலவிலலையெனறகே யியைநத திரிபதாாததஙகளையு மாராயசசிககுச சற் றுமுடனபடாது மிருகாதிகளைபபோ லெஙஙனமெஙஙனம யாதுயாதுகா ணபபடுகினறதோ அஙஙனமஙஙன மதையதைச சததியமெனககண டுழல யதினுனுமெனவுணாக. எனவே, கீழாகசசெனறிழியு முணாவினகடையை ஆரோபமெனவும, மேலாகசசென்றேறு முணாவினமுடிவை யபவாதமெ னவுங கூறுவதைககாணக. நானலலாத விபபேதவுணாவுகளை நாமெனறு ணாதல்தவிாநது, மெயயுணாவை நானெனபபழுதறவுணாந ததுநானுக விளஙகல அபவாதமெனறூா. தத்துவககுழாததையே யானெனககொணட திடததைததவிாககப புரமனறு புவனமனறு பூதஙகளனறு, எ-ம. தனது சொரூப மிஃதனறிஃதன்றென விசாரிததுக கையிழந்துழி நீயறிவெனவிள ங்கலினுனும, அவவிளககமே வீடடாலபரஞானமும பரஞானமுஙகழன்று தான் ஸதிரஞானமாகிறறலினுனும ஞானஸதிரம், எ-ம. அறிவேயானநதமா தலின பிரமமெனவும, ஞாஞேயத்தி லானநதோதயமும், ஆனநதோதய த்திலஞாஞேயமும இவவிருபேதமுமிறநது விளஙகலைத் தெளிவதேயப வாதமெனவுஙகூறினூா.

(க-து.) தனனை யுபாதித்திரியத்து ளொன்றுககசாண்டல் ஆரோபம், தனனை ஞானபபிரகாசமாக விளஙககககாணடல அபவாதமெனபது. இவ்வி ருமுயறசியுந தனதாதலில தானேஞாஞஞானமெனவும், இவைமாறினுந் தான்மாறுததால் தானிவையனறெனவுங் கணடாம். இரட்டுறமொழித லென்னுமுத்தியால, இலலாதது பாமபுங களளனுமெனவே, யிருப்பது செததையுங கட்டையுமெனறுயிற்று. அதுபோல இல்லாதது சகசீவபர மெனவே, யிருபபது ஞபதிப்பிரியமெனறுயிறறு. இதனறியும் பழுதையே

பாம்பாகத்தோன்றுமாறுபோன்று, பிரகனுேயே சகமாதியாகததோறற லின் அபேதகாரணகாரியமாயிறறு. இது சோதனைக்கியைநததாதலின, கன்மமபத்திபோற் கதையனறு, உணமைநூல. விருததிஞானமும சான ரோரனுபவமுமினறி யொனறுன் மாத்திர மையமகலாதாதலி னிரணடும வேண்டும. அபவாதம - மயஙகாமை. (சசு)

சஎ - கவி. அ - கை.

[முன்கவியி லபவாதமாவது; அபேதகாரணகாரியமெனக குறிப பிதத ரதனை யேகமெனறுணாத்த இககவியிலு மபவாதத்தையே கூறுகினறுா.]

படமுநூ லும்போற செய்த பணியும்பொன் னுமபோற பாாக்கி
கடமுமண் ணுமபோ லொனறுங் காரிய கார ணங்க [ற
ளுடனமுதற சுபாவ மீரு யொன்றிலொன் றுதிதத வாறே
யடைவினி லொடுககிக காணப தபவாத வுபாய மாமே.

(இ - ள.) படமுநூலுமபோறசெயத பணியுமபொனனுமபோறபாாக கிற், கடமுமண்ணுமபோலொனறுங காரியகாரணஙகள், எ-து வஸதிரமும நூலும்போலவும, செயதவாபரணமும பொன்னுமபோலவும், மடபாததிர மும் மண்ணுமபோலவும, திருககுதிரிசயத்தைச சிநதிததுபபாாககுமிடததி லபேதகாரணகாரியமாயிருத்தலி னேகமேயாம —உடனமுதற சுபாவமீரு யொன்றிலொனறுதிததவாறே, எ-து. விருதிநூலதேகமுதல பகுதிசுபாவ மீருகத் தத்துவங்களைத தததமகுள முனன ரொனறிலொனறுதித்தவா றெங்ஙனமோ வஙஙனமே:—அடைவினிலொடுககிககாணப தபவாதவுபாய மாம், எ-து. கிரமமாக வொனறிலொனறொடுககி யுணமையைககாணப தபவாதமெனனுநதநதிரமாம், எ-று.

பாாககிலென்றதனுல, திருககுத்திரிசியம்வருவிததாம. இம்மூன்றுப மானங்களு மபேதகாரணகாரியமெனத தெரிவிககபபுகுநதது, திருககுதத ரிசிய நிலைமைநோககி. எஙஙனமெனில. நூல, பொன, மண, இவைகளையன றிப், படம, பணி, கடம, எஙஙனமினறு வஙஙனம ஸமரணையயனறி யவஸ்தாததிரியம, காடசித்திரியம், அபிமானிததிரியம, சமஷ்டிவியஷ்டிக ளாகவிருககவேணடும. அஙஙனமின்றே யாதலி னையமினறிபபொருநதும. எங்கெங்கேஸ்மரணையுணடோ வஙகஙகே சமஸ்தமுமுணடு. இனறேலின றும். தோற்றமுமொடுக்கமும் ஸ்மரணைககன்றிச சகததுககெனின னறே, சகத்தைத்தனித்துவிசாரிபபுழி யாராய்தலுககுமுன்னா் நாமரூபமாகவும், பின்னர்பாழாகவுக்தோறறலென்னே. அஃதிஙஙனமாறியதினறேல ஸ்மரணை யின் பிறழ்தலாகவேண்டும், ஸ்மரணையின்பிறழ்த லெங்ஙனமெஙஙனமோ வங்ஙனமங்ஙனந்தோற்றல செகத்தினதியலபாகவேணடும். அன்றேல முர

ணின்றிச்கூறுக. வலியினறேற சொன்னவாறு கேளுதி. இதனாற் சகமாதி மூன்றும் ஸமரணைக் குபாதேயமாயிற்று. சித்துசடபேதமுளதெனின், அறிவையன்றி யறியாமை யிருக்கவேண்டும், உண்டெனி னாராய்தலின்கண் ணல்லவில்லையென்றகண் றறிவுமாத்திர மினுசிதிறபானேன, சிறறலி னறிவேசமஸதத்திறகு முதறகாரணமாயிறறு. ஆகவே, அறிவு திருக்கும், அறியாமை திரிசியமுமாயிறறு. அறிவறியாமை யிரண்டாதலா லிவை காரண காரியமாமேயெனின், பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றறிந்த லெந்த வறிவோ, அந்தவறிவே பொருளைப்பொருளென றறிவதன்றோ; வேறெனின், எந்தவறிவு பழுதையைப்பாம்பென்றதோ, அந்தவறிவே பழுதையைப் பழுதையென்றதும், வேறன்றாதலால் அறிவேயறியாமையாயிறறு. அறியாமைபற்றி யறிவுகாரணமாயிறறு, அறிவுக்கன்னியமன்றாமையி னறியாமை காரியமாகாது, அதனாலறிவுகாரணமாகாது. இதனாலறிவே காரணகாரியமாமெனப்பெற்றாம் பெறவே காரணகாரியங்களொன்றென்ற கையமெனின், இன்றுதலி னொன்றாங் காரியகாரணங்களென்றா. இதனை யபவாதவுபாயமென்ற கிழக்கெனின், ஒன்றிலொன்றுதித்தது சுபாவமுதலுடலீறுய தெங்ஙனமோ அங்ஙனமே யுடன்முதறசுபாவமீறு யடைவினிலொடுக்கிக்காணப் தபவாதவுபாயமாமெனமுடிக்க. இம்முறைசற்றுமறியாதாரிந்நூலையாளல் குங்குமஞ்சுமந்ததுபோலும், ஆயுதபாணிபேடிபோலுமாம். தாமே யத்தரவாதியாக விக்கவிக்கு வழக்கறுத்துரைகூறும் வேதாந்திகளெங்களுமரியா இருக்கி லவாமொழிபுலப்படலரிது. எங்ஙனமெனில், உள்ளதையில்லதாகவும், இல்லதையுள்ளதாகவும், ஆமெனலையல்லதாகவும், அல்லதையாமெனபதாகவும் ஆக்கும் சுவானுபவவலியினராதலின். இங்ஙனமாயமேலாய நிலையைச் சைவந்திலும், வைணவத்திலுங் காணலாம். இவ்விருமதவபிமானங்களுமுலாந்தாக கிஃதேதாகதைபோலும்.

(க-து.) அபவாதவுபாயம துவிதமாக்கா தேகமாகுமெனபது. இது சுவானுபவமின்றேலமுரணும். (௬௭)

௬அ - கவி. அ - கை.

[விக்ஷேபம, ஆவரணமெனத தேவரீர்கூறிய சத்தியிரண்டிலுள் விக்ஷேபசத்தியை விளக்கியவாறுபோல, ஆவரணசத்தியினிலையையு மினையதெனத தெரிவிக்கவேண்டுமென்று மாணாக்கன் வினவினதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றா.]

தூடணா தமத்தில் வந்த தோற்றமாஞ் சத்தி செய்யு
மீடணை விகாரஞ் சொன்னீ ரிரண்டுசத் திகளென் றீரே
மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோகமுஞ் சொல்லு மையா
கேட்டறு குருவே யென்னைக் கிருபையோ டருள்செய் வாரே.

(இ-ள்.) தூடணாதமத்திலவந்த தோற்றமாஞ்சத்திசெய்யு மீடணைவிகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசத்திகளென்றீரே, எ-து. முக்குணங்களிலு மிழிவா

யுள்ள தமோகுணத்தினின்றுதித்தன விரண்டுசத்திகளென்றீரே, யவற்றுள் ளொன்றாகிய விக்ஷேபசத்திசெய்யு மீட்டுத்திரயத்திற்கிடமாயுள்ள விகார ரூபமான தேகாதிப்பிரபஞ்சம் வந்தவகையைச்சொன்னீர்:— மூட்டலாஞ்சத் திசெய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா கேட்டுருகுருவேயென்ன, எ-து. மற் றொன்றாகியவாவரணசத்திசெய்யும் பிராந்திரூபமானவிபரீதத்தையு மினைய தென் றையனே, களங்கரகிதமான குருமூர்த்தியே யடியேனுக்குத் தெரி விக்கவேண்டுமென் றிரந்துகேட்க:— கிருபையோடருள்செய்வாரோ, எ-து. மகாகருணையோடு தெரிவிக்கப்புகுந்தனர், எ-று.

அனாத்தரூபமாதலின் றூட்டணத்மமெனவும், தாலஞ்சுகருமந்தோற்றன மாத்திரமாதலின் றோற்றமாஞ்சத்தியெனவும், இத்தோற்றத்தை மெய் யெனக்கோட்டலால் வினையுமப்பயனிஃதெனப்பார் ட்டணை விகாரமெனவும், திரைபோலவதின மூட்டலாஞ்சத்தியெனவும், ஒன்றை யொன்று யுணர்த்த லியைதற்பாலதின மோகமெனவுங் கூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) விக்ஷேபசத்தியைப்போல வாவரணசத்தியையும் விளக்கவே ண்டுமென்பது. (௪௮)

௪௯ - கவி அ - கை.

[ஆவரணமென்பது மறைப்பாதலா லிச்சத்தி செல்லிடஞ் செல்லாவிட மினையவென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தானிகர் தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் களைத்தாங் கண்ட
ஞானிக ளுமையு மன்றி நாஸ்தி நபாதி யென்னு
மூனிறை யுயிர்க ளுள்ளி னுணர்விழிக் குருடாம் வண்ணம்
வானிலந் திசைகண் மூடு மழைநிசி யிருள்போன் மூடும்.

(இ-ள்.) தானிகர்தனக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத்தாங்கண்ட ஞானி களுமையுமன்றி, எ-து. தனக்குத்தானேநிகராயுள்ள மாயாரகிதவீசனையும், தங்களைத்தா முள்ளவாறுகண்டுள்ள மகான்களையுமறைக்காதன்றி—நாஸ்தி நபாதியென்னு மூனிறையுயிர்களுள்ளி னுணர்விழிக் குருடாமவண்ணம், எ - து. இல்லவேயில்லையென்பது நாஸ்தியும், இருந்தாற்காணுமென்பது நபாதியுமாதலி னிவற்றையே யுண்மையெனனும் மாமசதேகத்தினிறைந்த மூடவுயிர்களி னுள்ளத்திற் சதோதயமாக விளங்கு ஞானக்கண்குருடாகும் வண்ண மெவ்வண்ணமோ வவ்வண்ணம்·— வானிலந்திசைகண்மூடு மழை நிசியிருள்போன்மூடும், எ-து. இஃதாகாயம், பூமி, திக்குகள், என்றுதெரிய வொட்டாமல் மூடிக்கொள்ளுகின்ற மழைகாலத்தமாவாசை யிராக்காலத் துக் கருக்கலைப்போல ஆவரணசத்தி மூடியிருக்கும், எ-று.

(க - து.) இந்தவாவரணசத்தி; மாயாரகிதவீசனையும், சீவன்முத்தா ளையு மூடாமல், ஆஸ்திகர்களாக மெய்யோனடித் தகத்தில் தேகமேயா ன்மா போகமேமுத்தியென றுறுதிகொண்டு ராகாதிகளைக் கைவிடுவது

போறகாட்டிக கரவிலாளுகின்றவாகளையே மூடுமெனபது. மாயாசகித னென்றெனககாட்டத தாணிகர்தனககாமீசனெனவும், அவித்தாசகிதரனெற் னககாட்டத தஙகளைததாஙகண்ட ஞானிகளெனவும, மூடுமெனனுங்குறிப் பேறறோ சகிதனெனவும, மூடாமலெனபா ரன்றியெனவும, நாஸ்தி, நபா தியெனபவறறைத் திரிகரணசாட்சியாகவேறபவா நாஸதிகா, வாககுக காயஙகலாஉ மனசசாட்சிமாத்திரமாகவேறபவா போலியாஸ்திகர், என் பதுகுறிபபிறறேனற நாஸதிநபாதியென்னு மூனிறையுயிாகளெனவுங் கூறி னூா. ஊனைத் தேகமெனனல, காரணவாகுபெயா. ஒருணாவுமுதலையுணா விறுவாயுள்ள வுணாகருவிக ளுயிருககெனக. சததமுதலிய பஞசவிடயங கட்கு மிவை யுணாகருவியாலு லிவறறிற குணாகருவி மனமாகவேண டும, இமமனதிறகுணாகருவி யுயிராகவேணடும, இவவுயிருணாவாயினு முடலைததானெனறிருததலா லறியாமையாகவேணடும், இவவறியாமைக குணாகருவி யோாசுயமபறிவிருககவேணடும, அதனினுமேலாய கணணின மையி னதனையுருவகபபடுத்தி, யாதுகுருடாமவணண மிருளபோல மூடுமெ னறு ரிஃதெவாககு மநுபவமாதலிற றடையெனனே. அவவுணாவு; தனனை யுந தனககாதாரத தலைவனையுங்காணுததற கேதெனனே, இவவாவரணததா லன்றோ, அனறேற கூறுக. இவவாவரணமாவது; பஞசகோசம். ஆவரண மெனினுங கோசமெனினுமொககும. இஃதெவவுயிர்பாலினறு, உளதாத லிற பொதுபபட வுயிாகளெனறூா. இதனைத தனபாலிருககக காணத தெரியாதாா மதத்தராதலி னிதனைமறுபபா, வேதாநதிமாததிரஞ சோத னையகலாலுதலின மறுக்கான. கணடதேகாட்சி, கொணடதேகோலமெ னனுங கொளகையையகனறு ரொருவருமிலலை. இவாகளைவிட மததத னெனபவாகிடையாா. இவாக ளிவவாவரணசததியை யேறபதெவன. இவ் வாறே போலிஞானியரும, அடாஞானியரு மிதனையேலாா. ஏலாமைககே திமமறைபபாலெனவுணாக. (சக)

ருo - கவி. அ - கை.

[கூடஸதபிரமமாகிய வதிஷடானததிறகும் சீவேஸவரா னனு மாரோபத்திறகுமுள்ள பேதநதெரியவொட்டாது மறைப் பது மிவவாவரணசததியேயென விககவியிற் கூறுகினறூா.]

பூன்றமாம பிரமத் திறகும் புறத்துள விகாரங் கட்கு
மானறகூ டத்த னுககு மகததுள விகாரங் கட்குந்
தோனறிய பேதஞ் சறறுந தோன்றுமன் மறைதது மூடு
மூனறிய பவ வியாதி யுண்டாககு முபாதி யீதே.

(இ - ள்) பூனறமாம்பிரமத்திற்கும புறத்துளவிகாரஙகட்கும், எ-து. பரிபூரணமாயுள்ள பிரமததிறகும, அதற்குபபுறமபாயுள்ள ஈசனும், அவ னதுபாதிகுணந தொழில்களுமாகிய விவைகட்கும:—ஆன்றகூடத்தனுக்கு

மகத்துளவிகாரங்கட்கும், எ-து. எவற்றினுஞ்சிறந்த பிரத்தியேகாதமாவுக்கும், அதற்குவெதிருத்தமாக வகத்திலுள்ளசீவனும், அவனது பாதிருணந்தொழில்களுமாகிய விவைகட்கும்— தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றும ண்மறைத்துமூடும், எ-து உண்டானவதிஷ்டான வாரோபபேதஞ் சிறிதுந் தோன்றவொட்டாம லதனையறியவெழுந்த வுணாவைமறைத்துச் சத்தென்றுணரும்படி யசத்தாயுள்ளவைகளை மூடிக்காட்டும் — ஊன்றியபவவியாதியுண்டாகக்குமுபாதியீதே, எ-து நிலையாயுள்ள பிறவிநோயை விடாது விளைவிக்கத்தக்க வுபாதியாவ திவ்வாவரணசத்தியே வேறன்று. எ-று.

இவனெதற்கு முபாதியாயிருக்கின்றனென்னுமிடத்தில் தடையென்ப பொருடரலா லிங்கேதடையென்ப பொருள்கொண்டாம. தன்னைத்தானுணாதற்குத்தக்க முயலவெங்குள்ளதோ வங்கே தடையாயிரா தேனைய விடத்துந் தடையாயுறுமென்றதனால, பத்திகாண்டி, சன்மகாண்டியைக் குறிப்பிக்கின்றது இவ்விருவருள பத்திகாண்டியுந் தன்னை யடிமையாக வியதேயன்றித் தன்னைத்தான விசாரித்துத்தெளியவில்லை, யிதனால பொருளல்லவற்றை யாண்டானடிமையென்றுன், தன்னையடிமையாகிய விம மூயற்சி சித்தசுத்திக்கியைந்ததன்றி யாவரணசத்தியை யகற்றுகின்று. (எங்ஙனமெனில) பஞ்சகோசவிசாரத் தெளிவின்மையினனும, ஆசானின்றித் தன்னைத்தானாராயவுழி யெட்டாமையி னலதியெனவும, இச்சாஞானக் கிரியையென்னும புடைபெயாச்சியிருத்தலி னிவை வினைமுதலின்றிகழா, வினைமுதலிருக்கவேண்டுமெனி னிருந்தாற் காணப்படானுவென்பது நயாதியெனவுங் கொள்ளுங்கொள்கை யகலாமையினனுமெனக. சொரூபசமாதி, சகசசமாதியெனக்குறிக்க அகம்புறமென்றது சொரூபசமாதி யகத்தினிகழ்வது, சகசசமாதி புறத்தினிகழுவது. சொரூபசமாதியிலதிஷ்டானம, கூடஸ்தன. இதற்காரோபமான விகாரங்கள சிதாபாசன, வியஷ்டிமன முதலிய கரணக்குழாங்கள, இதற்குவிடயம, சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தமென்னுந் தன்மாத்திரைகள, சுரோத்திரம, தொக்குமுதலிய வையுணாவுகள, இதற்குவிடயம், சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தமெனனும ஸதூலபூதாம்சங்கள், வாக்கு, பாணி, பாதம, பாயுரு, உபஸ்தம, என்னுங்கன்மேந்திரியக்குழாங்கள, இவற்றிற்குவிடயம், வசன, தான கமன, விசற்க ஆனந்தமென்னுங் குழாங்கள, பிராண, அபானமுதலிய தசவாயுக்கள, இவற்றின்சேட்டைப்பிரிவுகள, மெய, வாய, முதலியவவயவங்கள, இவற்றிற்கவயவி, தூலதேகம், முதலியவைகள். இன்னுமித்தூலதேகத்திற்கு விகாரங்கள் குழவிமுதலிய பருவபேதங்கள, சராசரபேதங்கள, எழுவகைத்தோற்ற பேதங்கள், வருணாசிரமபேதங்கள, அண்ணன, தம்பி, தாய, தந்தை முதலியபாத்தியவகைகள, இவைபோலவனபிறவுமாம. இதனையிங்ஙனம விளக்க, ஆன்றகூடத்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்குமெனவும, இங்ஙனமாயசொரூபசமாதி நிறைவேறினன்றிச் சகசசமாதிகைகூடாது. இம்மா

புறோககிப புறமெனவும, சொரூபசமாதியாவது ; அகத்தில தேகமுத லானமாவிறுதியாக நின்ற தததுவஙகளை நியதிகளைநதுசேறல, இது வஸது வை யணுவுககணுவாகத தரிசிததல. இதனைச சொருபசமாதியெனவும, அகசசமாதியெனவுஙகூறுவா. இதுவறக, சகசசமாதியாவது ; தேகததுக குபபுறமபி லுடலாதிப பிரமமிறுதியாகநினற வியாபகவியாபபியஙகளை நியதிகளைநதுசேறல, இதுவஸதுவை மகததுககு மகத்தாகததரிசிததல. இதனைச சகசசமாதியெனவும, புறசசமாதியெனவுஙகூறுவா. சகசசமாதியி லதிஷடானம, பிரமம இததறகாரோபமான விகாரஙகள, ஈசன, சமஷடி கரணஙகள, அதறகியைவிடயஙகள, ஞானபபொறிகள, அதறகியைவிட யஙகள, கனமப்பொறிகள அதறகியைவிடயஙகள, வாயுககள, தேகஙகள, புவனஙகள, தூலபூதம, சூககுமபூதம, குணததிரியம், அகஙகாரததத்துவம, மகததத்துவம, மூலப்பிரகிருதி, இவைபோலவன பிறவுமாம. இதனை யிஙங னமவிளககப பூனறமாமபிரமததிறகும புறததுளவிகாரஙகட்கு மெனவுங கூறினா. சுறபஞசகிகததைக கறடஞாகிதமெனச சீவேஸவரனைககோ டல, ஆவரணததாலாதலின மறைததுமூடமெனமுா. இம்மறைபபையேலா ரகனறவராகவேணடும. அஙஙனமினறே, பொருளலலவறறைப பொருளெ னறுணாவராதலின தனனைத்தா னெஙஙனமுணாவா, அஙஙனமுணராக காறு மயலை நானெனனுமபிராநதி யெஙஙனமகலும, அகலாககாறும் வினை யுடலகள வநதுவநதுநீஙகும, ஆதலின பவவியாதி யுணடாககு முபாதி யீதேயெனறது. சததியம சததியம. ஞாயமுஞ, சோதனையும, அனுபவமு மிருததலி னிதனைமறுததலமூடம.

(க-து.) மெயககுமபொயககும் பேதநதெரியவொடடாமல மெயயே பொயயாகவும, பொயயேமெய்யாகவும காணசசெயயுமெனபது. (ருo)

ருக - கவி. அ - கை.

[முன்னர் பொயயை மெயயாககக்கோடலபோனறு சீவேஸவ ரானைக கூடஸதபிரமாகக கோடலிற பொய்மெயககுள்ள பேத நதெரியவொடடாமல மறைககததககது ஆவரண சததியென ருசிரியாகூற, மாணககனையனே ; பொயககுமமெய்ககு மிடையி னின ரொனறிவறறைமறைகக இதனுல் மெயமறைபடினும் மறை படாவிடினும பொய்யஙஙனமாகா தொருபடித்தாநின்று தோற் றற்கேதென்னையோவென வினவ, அதறகுததா மிககவியி லாசிரி யா கூறுகினமுா.]

ஆதார மறைந்து போனு லாரோப மெங்கே தோன்று
மாதார மறையா தாயி னுரோப மிலேயே யென்மு
லாதாரஞ் சமம் விசேட மாமென விரண்டு கூமு
மாதாரஞ் சமமா மெங்கு மாரோபம் விசேட மாமே.

(இ-ள்.) ஆதாரமறைந்துபோனா லாரோபமெங்கேதோன்றும், எ-து. ஆதாரமாகிய கூடஸ்தபிரம்ம ஆவரணசத்திமறைக்க வதனால்மறைபடுமாயின், அவ்வதிஷ்டானத்திற் காரோபமாயுள்ள சகமாதித்திரிபதார்த்தங்களு மெங்ஙனங்காணப்படும், காணாமற்போகவேண்டியதே, யதுநாயம் காணப்படுகின்றதே — ஆதாரமறையாதாயி னாரோபமில்லையேயென்றால், எ-து. ஒன்று மறைக்க வதனாலாதார மறையமாட்டாதெனப்பீராகி லப்போதா ரோபமறைபடவேண்டுமே மறைபடாததென்னை, என்றுகேட்பையாகில் — ஆதாரஞ் சமம்விசேடமாமென விரண்டுகூறும், எ-து. அதற் காசிரிய ராதாரமென்பது; சமமெனவும், விசேடமெனவு மிரண்டுகூறுநிற்கும் — ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே, எ-து ஆதாரமேசமமாதலி னச்சமமென்ப தெங்கணும் பரிபூரணமாய்நிறைந்துள்ள வதிஷ்டானமாம், விசேடமென்பதேகதேசமாயுள்ள கற்பிதமாம், எ-று.

ஆதாரங்காணாதபோ தாதேயங்காணவேண்டுவதின்றே காண்பானே ன், ஆதாரந்தோன்றும்போ தாதேயந்தோன்றவேண்டுவதின்றே தோன்றுவதென்னை, என்னுங்கேள்வியினபிப்பிராயம், மெய்ஞ்ஞானம் விளங்காதார்க்குச் சகந்தோற்றுவதும், விளங்கினார்க்குந் தோற்றுவது மென்னை யென்பது. எனவே, ஆதாரமுண்டாயி னாரோபமுண்மையும், ஆதாரமின்றாயி னாரோபங்காணமையு மிருத்தலி னாதாரவாதேயமென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருத்தமெங்கேயென்பதைக் குறிப்பிக்க, இங்ஙனம் வினாவினதாகப் பெறும். அதற்குவிடை கூறப்புகுந்தார், சூரியனே கானல் சலமென விரண்டானாற்போல, ஆதாரஞ் சமம்விசேடமாமென விரண்டுகூறுமென வும், கானலென்னுமுண்மைக்குச் சலங் கற்பிதமாயதெங்ஙனமோ அங்ஙன மாயதெனக்காட்ட, ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமேயென வுங்கூறினார். சமமாதாரமாமெங்கும், விசேடமாரோபமாமெனமுடிக்க. ஆதாரத்தைத்தவிரச் சமம்விசேடமின்றெனக்காட்ட விங்ஙனங் கூறவந்த தன்றி வேறன்றெனக. மெய்ம்மையென்றுலகைக்கருதிக் கடாவல தவிர்தி யெனச்சொல்லாதுசொல்ல விவ்விடைதந்தனர், இவையாவுங்கற்பிதமென விடாஅ தாங்காங்கு காட்டிவந்தனராதலி னெனக. தனக்கெனச் சொரூப மொன்றிலாத சகசீவ பரங்களைச் சத்தெனக்கோடலைத் தவிர்த்தற் கத்தி யாரோபமபவாதங் கூறவந்ததன்றி யிருந்துகூறவந்ததன்று. சுவானுபவ முறையே முற்றியவிடத்தன்றி யிவ்வுளவெங்ஙனந்தெரியும். தூமந்தோற் றியவிடத்துந் தோற்றாவிடத்து மக்கினியிருக்குமாறுபோன்று, ஆரோபந் தோற்றியவிடத்துந் தோற்றாவிடத்து மாதாரமிருக்குமெனவறிக. இத னைத் தினவனுபவத்தில் நம்மிடத்தில்நாமே காணலாம். எங்ஙனமெனில், சகந்தோற்றியபோதுந் தோற்றாதபோதும் ஸ்மரணையிருக்கின்றது, இருபட் டாலேலையவீரவத்தைகளினு நிகழ்வதையுணருகின்றது. (௫௧)

ருஉ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் சமம் விசேடமென்றதைத் திட்டாந்த தாட்டாந்தங் களினு லிக்கவியில் விளங்கக்கூறுகின்றார்.]

சகமதி லிதுவென் சுட்டாச சமானகக்கண் மறைந்தி டாது
மிகவுமை கயிறும பாமபும விசேடக்கண் மறைநது போகு
மகமெனுஞ் சமானம் தன்னை யஞ்ஞான மறைநதி டாது
பகவாதோர் விசேடஞ் சீவன் பரனெனு மவனை மூடும.

(இ-ள்.) சகமதி லிதுவென சுட்டாச சமானக்கண மறைநதி டாது, எ-து. உலகமெவற்றிலும யாவராலு மிஃதெனச சுட்டியறியவொண்ணுத சமமாகிறகண, ஒன்றுமறைக்க, அதனுலமறைநதிடாது·—மிகவுமை கயிறும பாமபும் விசேடக்கண மறைந்துபோகும, எ-து பெருமபாலு முலகத்தா ராலவழங்கத்தக்க பழுதையும்பாமபுமாகிறவிசேடக்கண; ஒன்றுமறைக்க அதனுலமறைநதுபோகும·—(அதுபோல) அகமெனுஞ்சமானநதன்னை யஞ் ஞானமறைததிடாது, எ-து. சமமெனபபடுவதாகிய தானெனும்பொருளை யஞ்ஞானமெனனு மாவரணமானது மறைக்கமாட்டாது·— பகாவதோர் விசேடஞ்சீவன் பரனெனுமவனைமூடும, எ-து. சொலலத்தக்கமற்ருென்று விசேடமெனபபடுவதாம, அஙஙனமவிசேடமெனபபடுவதாகிய சீவேஸ்வ ராகளை மறைக்கும, எ-று.

திருஷ்டாநதத்தில சமமாக நின்றதூஉம, விசேடமாக நின்றதூஉங் கண்ணே. எஙஙனமெனில, பழுதைபாமபாகவும மீணடுமதுபழுதையாகவு மாறவில்லை, இது பாாவையின் பிரதிபலனமேயனறி வேறனறு, பாாவை பழுதையையாராயவதன்முனனா பாமபாகவும், பினனரனருகவுந தோற மியதியாது, பழுதையனறே, யஃதிருந்தவண்ணமிருக்கின்றதே, பாமபுண் மையன்றே, பிராநதியனறே, அந்தப்பிராநதி யறிதலினகண்ணதோ, சட்த தினகண்ணதோ, அவவெழுசசி சட்ததினறாமமமெனில, உணாதலினறிய விடத் துண்டாகட்டும, அஙஙனமினறே யறிதலினறாமமமே. அனறெ னின ஞாயமவேண்டும, இனறெனின வாயபொத்திக்கிடக்கை யுத்தமாக் கழகு. பாமபாகபபிரதிபலித்ததும, அதனை மெய்யெனக்கண்டதும, கண்டு பயகமபஞ்திகுறிகளாகினறதும், பின்னா தெளிந்ததும், அககுறிகளின்றி நின்றதும, இவவிருவியபபு முணாததநினறதும், பழுதையா, அதுசட்மன றே, ஆதலின கண்ணேயாம. கணணிங்ஙனமாறிறறே, இனறெனின், கணணையனறி யிக்குறிகளுணடாகட்டும, இன்றெனின், கணணுக்கிரண்டு தாமமமிருககினறது. இததனைவிகாரமாநின்றதுந்தானே, அன்றுய்ச்சாட்சி யாநினறதுநதானே. இஃதனறியும், பொருளல்லதைப் பொருளென்றுண ாநததும், அஙஙனமுணாநததாற் பொருளலலது பொருளாகத்தோற்று வதும், பின்னர் பொருளைபபொருளென் றுணர்வதும, அஙஙனமுணாந

த்தாற் பொருள்பொருளாக விளங்குவதும், உணர்தல்தர்மமாகிய கணணையன்றியின்றுமையின் தானே ஞாதுருஞானமாகின்றதும், ஙிறகவே யிங்கே திருக்குதிரிசியம் வேறன்றாயிற்று, ஆகவே, தானே விகாரமும் நிர்விகாரமுமெனப் பொருட்டாகின்றது, தாவே, கற்பிதமுஞ் சுயம்புந் தானேயெனப்பெறும், பெறவே, சமமும், விசேடமும் வேறன்றெனத் தானேயருத்தாபத்தியாற் கூறிக்கின்றது. தானே பழுதையாகவும் பாம்பாகவு மாறியக்கண்ணுந் தானங்ஙனமாகாது சாட்சியாகின்றது கண்ணுதலால், அதுபோலப் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணர்தலும், பொருளைப் பொருளென்றுணர்தலும், அறிவாதலா லிந்தவறிவுக்குக் கற்பிதமென்றும், எதார்த்தமென்றும் பெயர்வரலாமே, ஆதலாற் கற்பிதவறிவுக்குச் சீவேஸ்வரரெனவும், எதார்த்தவறிவுக்குக் கூடஸ்தபிரமமெனவும் பெயர்வரத்தகும். திஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தங்கட்குப் பழுதின்மையை யிவ்வேதுக்களா லுணர்க: கண்ணென்ப துலகத்தையறிதலன்றி யறிதற்கருவியு ளானன்றெனவுலகத்தா ரறிவாரென்றி யத்துவாதலையும், அங்ஙனமாதலே, திரிபுடியாதலையும், இது தானெனவறியாதயலெனக்காணலையும், அங்ஙனங்கண்டு விருருப்புவெறுப்புற்றழிதலையும், இன்னு மிவைபோன்ற புடைபெயர்ச்சிகளையும், இவையே பந்தத்துக்கியைந்ததென்பதையும், இது பராமுகதிருட்டியா லாயதென்பதையும், இதனையனாத்தமுமாயது கண்ணுலாதலா லிவையாவுமழிவதுங் கண்ணுலேயேயெனச் சகசசமாதியென றோராருந்தவ மிருக்கின்றதென்பதைம், அஃதகமுகதிஷ்டியா லாவதென்பதையும், இதனாலாய பயனதுக்காபாவம், கிருதகிருத்தியம், சாவகாமாபதிகம், பராபதிபராபயம், என்பவற்றையுங் கேட்டுமறியார் பார்த்துமறியாரிவாக விங்ஙனமாயிலையதெனக் கண்ணை யெங்ஙனங் கணிப்பரென்பதுதோன்றச் சகமதிலிதுவெனசுட்டாகக் கண்ணெனவும், பந்தமுத்திக்கியைந்த புடைபெயர்ச்சி தனக்காயிருப்பினுந் தானங்ஙனமங்ஙனமாவதுபோற் காணட்டலேயன்றி மாறு தென்றுமொருபடித்தாயிருத்தலின், சமம், விசேடம், எனபவற்றுள் கண்ணைச் சமமெனவும், அதிஷ்டானமாதலின், மறைந்திடாதெனவும், மாறுந்தகையதாதலின் கண்ணை விசேடமெனவும், ஆரோபமாதலின் மறைந்துபோகுமெனவும், அதிஷ்டானமு மாரோபமுந் தானேயாதலின் சமானக்கண் விசேடக்கண்ணெனவும், அதுபோலத் தானனனியமாகாது விளங்குதலின், பரகஞையைக் கூடஸ்த பிரமமென்பார், அகமெனுஞ் சமானமெனவும், அவிததியாமாயா ரகிதமாதலின், அஞ்ஞானமறைத்திடாதெனவும், தானனனியமாகவிளங்கலின், ப்ரக்ஞையைச் சீவேசரென்பார், விசேடஞ் சீவன்பரனெனவும், அவித்தியாமாயா சகிதமாதலின், அவரை யஞ்ஞான மூடமெனவுங் கூறினா. இவ்வுரையை யுத்தமாமறுக்கா, சோதனைஞாயத்தாற் புகடட்டினெனக. இங்கேயஞ்ஞானமென்ற தாவரணத்தை. இக்கவியில், திஷடாந்தஞ் சமமவிசேடமெனவும், தாஷ்டாந்தஞ் சமம் விசேடமெனவு மிரு[illegible] கவியில, விசேடமாரோபமென்றதனால் சமம்-அதிஷ

டானமெனறுயிறறு. அறிவே யதிஷ்டான மாரோபமெனக்காட்டக் கண ணே யதிஷ்டான மாரோபமெனக் குறிப்பித்தார். (ருஉ)

ருங - கவி. அ - கை.

[உண்மைவிளங்கவொட்டாமல மறைப்பது விக்ஷேபசத்தியா யிருக்க, ஆவரணசத்தியின்மே லிப்பழியையேற்றியது யா துபற்றியோவென, மாணாக்கனவினவுவதை யிக்கவியிற கூறுகினறார்.

கேவல நிலைதோன் றாமற கெடுத்தது பஞ்ச கோசஞ்
சீவனுஞ் சகத்து மாகிச் செனித்தவி க்ஷேப மன்றோ
வாவர ணந்தா னேபா ழநர்த்தமென் றுரைத்த தேதோ
மேவருங் குருவே யென்று வினவிய மகனே கேளாய்.

(இ-ள்) கேவல நிலைதோன றாமற கெடுத்தது, எ-து. நிரதிசயானந்த வாழவு, விளங்கவொட்டாமல மறைத்துக்கெடுத்தது —பஞ்சகோசஞ் சீவ னுஞ் செகத்துமாகச் செனித்தவிட்சேபமன்றோ, எ-து. பஞ்சகோசமாக வும் சீவனாகவும் செகத்தாகவுமுண்டான விக்ஷேப சத்தியல்லவா, இங்ஙன மிருக்க —ஆவரணந்தானேபாழநாத்தமென றுரைத்ததேதோ, எ-து. ஆவ ரணசத்தியேபாழெனறும அனாத்தரூபமெனறுங கூறியது யாதுபற்றி யோ —மேவருங்குருவேயென்று வினவிய மகனேகேளாய், எ-து. கிடைத்த றகரியகுருநாதனே யிதனைவிளக்கவேண்டுமென றிரந்துவினவினவனை நோ க்கி ஞானபுத்திரா யானகூறக் கேளுதி, எ-று.

தானேதானாக விளங்குவதைச கேவலநிலையெனறார். கெடுத்ததெனப தை மறைப்பாறகெடுத்ததாதலின மறைப்புவருவித்தாம. விக்ஷேபசத்தி யின சேட்டை, கேவலநிலை தோன்றாமற கெடுப்பது. அதனதுநிலை, பஞ்ச கோசஞ் சீவனுஞ் சகத்துமாகச செனிப்பது. அனாத்தம, தனக்கெனச சொ ரூபமொனறிலலாதது. நமதுண்மைவடிவை விளங்கவொட்டாமலு மதை யுள்ளனவொட்டாமலு மறைக்கினறது ; கோசமுஞ் சீவனுஞ் செகத்தும பிரத்தியட்சமாதலினும், இவைமயமாகினறது ; விக்ஷேபமாதலினும் விக்ஷேபத்தினமேல வைத்துப பழிகூறினன். ஆனநதமயகோசத்தைப்ப றறி மறற நானகுகோசமு மிருத்தலினும, இனம்பற்றி யிருத்தலினு மிங்கே கோசமைநதெனவும, விக்ஷேபசத்தியனறேனும் பஞ்சகோசவாதர வினிறறலி னிதுபறறிச சீவனெனவுங கூறினா. இது வழுவனறு. (ருங)

ருச - கவி. அ - கை.

[செனனத்துக் கனுகூலமாயினு முத்திக்கு மனுகூலமாயிருப்ப தனறோ விட்சேபசத்தி; ஆவரணசத்தி யங்ஙனமனறே, சென னத்துக்கே யிடமாயதென விக்கவியிறகூறுகினறார்.]

தோற்றமாஞ் சத்தி தானே துன்பமாம் பவமா னாலு
மாற்றலான முத்தி சேர்வார்க் கனுகூல சகாய மாகு

அ

தோற்றமாம் பகற்கா லம்போ லுபகார நிசியி னுண்டோ [தே.
மாற்றமென் னுரைப்பேன் மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல் லா

(இ-ள்.) தோற்றமாநு சத்திதானே துன்பமாம் பவமானாலும், எ-து. விக்ஷேபசத்தியே துக்கருபமாகிய ஜெனனத்துக் கிசைந்தகருவியாயினும்·— ஆற்றலான் முத்தி சேர்வார்க் கனுகூலசகாயமாகும், எ-து. திடகாமவலி யா லிலக்கியமுத்தியடைபவர்க் கிசைந்தசகாயமாகவுமிருக்கும்·—தோற்ற மாம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியினுண்டோ, எ-து. தெளிவுக்கிடமாகிய பகற்காலத்தைப்போல வுபகார மிராக்காலத்திலுண்டா:—மாற்றமென்னு ரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல்லாதே, எ-து. அந்தப்பகைமை யைக்குறித் தென்னசொல்லுவன ஞானபுத்திரா, அறிவைமறைப்பதே யிய ல்பாகவுடைய வாவரணசத்தியானது யாதினு மிகக்கொடியது, எ-று.

விக்ஷேபசத்தியைவிடப் பவம்வேறன்றெனத்தோன்றத் தேற்றேகாரந் தந்தனர். பவத்துக்கியல்புதுன்பமெனலைத் துன்பமாம்பவமென்றார். அறி வெனப்தேவிக்ஷேபம் அறியாமையெனப்தே யாவரணமெனக்குறிக்கப், பக ற்காலமெனவும் நிசியெனவு முவமானித்தார். ஒன்றையொன்றாவுணர்தல் விக்ஷேபம், அதனு லொன்றுமற்றொன்றாகத் தோற்றல் ஆவரணம். உணருந் தகையதாதலி னையப்புழிப் பொருளைப்பொருளென வுணரினுமுணரும், உணர்வதாற் றுக்கநிவிர்த்தியுந் தடையற்றவானந்தமுந்தரும், அங்ஙனம் தரலே முத்தியாதலால் விக்ஷேபசத்தி முத்தியடைவார்க் கனுகூலசகாய மாகுமென்று ரஷித்துணமை. ஆவரண மங்ஙனமாகாதெனபதற்குமாறெ ன்னை. இவையெல்லாந் தனனையுமுலகையும் விசாரிக்கத்தக்கவாறு விசா ரிப்பார்க்கேதெரியுமன்றி யேனையோரொத்திறத்தராயினு மவாக்கெங்ஙனம விளங்கும், விளங்குமெனச்செருக்குறினு மிழுக்குறுவர். உலகம் மெய்ம மைபோறறோற்றலி னுவரணமாம, இவ்வுலகம மெய்ம்மையென மயக்கா தவைரை இன்றுதலி னெங்ஙனமுண்மையைவிளக்கும் விளக்கற்பால தன் றுமையின், உயிர்களெங்ஙனமுய்யு முயதற்கிடமின்மையின மறைப்பது மிகப்பொல்லாதேயென்றார். ஒன்றுமற்றொன்றுதோற்றல், ஸமரணைசெ கத்தாகத்தோற்றலே. இதனையறியார், மதஸ்தராதலி னநாதிசித்தியமென பர, படைப்பென்பர், சுபாவமென்பர், தமக்குப போகசாதனவஸ்துவெ ன்பர், இன்னு மிவைபோலவனவாகக் குழறிவழிந்துவழக்கிடுவர். இங்ஙன மாகாது ஸ்மரணையாகவுலகைக்கண்டு களித்திருப்பவன வேதாந்தியொரு வனே அவனேஞானி. ஏனையர் தத்தமையேஞானியரெனக்கொள்ளினு மஞ் ஞானியரே. (௫௪)

௫௫ - கவி. அ - கை.

[ஆவரணமென்னல் தேசமும்பிரபஞ்சமுமென்றால் பிராரத்த முடிவிலும் சலப்பிரளயாந்தத்திலு மழியுமன்றே; அழியி னதுமுத்தியன்றோ, முத்தியாயின் விக்ஷேபசத்தியாலயாது

பயனென ஆசிங்கித்ததுபோலத் தானே யாசிங்கித் ததற்கு
விடை யிக்கவியில் தானே கூறுகின்றார்.]

சுழுத்தியிற் பிரள யத்திற் றோற்றமாஞ் சகங்கண் மாண்டு
மழுத்திய பவம்போய் முத்தி யடைந்தபே ரொருவ ருண்டோ
முழுத்தவிட் சேப மெல்லா முத்தியிற் கூட்டு கிற்கும்
கொழுத்தவா வரண முத்தி கூடாமற் கெடுத்த கேடே.

(இ - ள்.) சுழுத்தியிற் பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும், எ-து. தினசுழுத்தியிலும், சலபிரளயத்திலும் தோற்றன்மாத்திரமாவுள்ள தேகமுதலியசமஸ்தபிரபஞ்சங்களும் மாண்டவிடத்தும் — அழுத்தியபவம்போயமுத்தியடைந்தபேரொருவருண்டோ, எ-து. அவித்தையிற்* பதித்திருக்கின்ற ஜென்னசஞ்சிதங்கணசித்து முத்தியடைந்தவர்கள் யாவராயினுமொருவருளரோ விலரோ — முழுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும், எ - து. தாமதமென்னு முழுக்குணத்ததாகிய விக்ஷேபசத்திபாகமன்றதும் முத்தியிற்கூடும்படிசெய்யும் — கொழுத்தவாவரணமுத்திகூடாமற்கெடுத்தகேடே, எ-து. மூட்டத்தன்மையில்மதாத்த வாவரணசத்தியானது முத்தியிற்கூடாமற் கெடுத்தகேடிதுவாம், எ-று.

தேகத்துக்குப் பிராரத்தமுடிவுகாலஞ் சேய்மையாதலி னணிமைபற்றிச் சுழுத்தியெனவும், செகத்துக்குப் பிரளயம் பலவற்றுள்லாதலின் பொதுப்படப்பிரளயமெனவும், சுயம்பாகவொன்றிலாமையிற் றோற்றமாஞ் சகங்களெனவும், கணமேனுங்காணுமற்போதலால் மாண்டெனவும், இழிவுசிறப்பும்மையென்பதுதோன்ற மாண்டுமெனவும், எதிர்மறையெனக்காட்ட வுண்டோவெனவும், கரணமைந்தும், பொறியைந்தும், இன்னுமிவை போல்வன பிறவுமாதலின் விக்ஷேபமெல்லாமெனவும், இவற்றுற சற்குருமந் திரிகரணமொத்துப்புரிபவ ரெங்குமுளராதலினும், இம்முயற்சி விக்ஷேபசத்தியின புடைபெயர்ச்சியாதலினும் முத்தியிற்கூட்டுகிற்குமெனவும், முன்னரே யாவரணசத்தியினையதென்றும், அதனாலுற்றுணருமிடத்தில் முத்திதருந்தற்கியைந்ததன்றாமையின், முத்திகூடாமற்கெடுத்தகேடே யெனவுங்கூறினார். பிரளயமுண்டென்பதற்கடையாளம், பூமியைத் தோண்டிக்கொண்டுபுகுந்தோறும் வெங்காயப்புகைக ளுரிக்கவுரிக்க வடுக்கடுக்காயிருக்குமாறுபோன றிருத்தலானும், ஆங்காங்குப்பற்பல விநோதங்களிருத்தலினும், சர்வமதசாஸ்திரிகளும் மறுத்தற்கிடமின்மையினும், சலப்பிரளய மாங்காங்குவரக் கண்டுகொண்டிருப்பமாதலினும் மேற்றற்கையமின்றென வுணர்க. தேகாதிப்பிரபஞ்சநாசமே முத்தியென்பாரை மறுத்தது. (௫௫)

௫௬ - கவி. அ - கை.

[ஆவரணம்போலன்றி முத்திக்குமியைந்தது விக்ஷேபசத்தி யெ
னறீர், இதுவு முன்னர்மிதத்தையென்றீர், இதுகாரணமாவ

ருமுத்தியு மித்தையாமன்றோவெனத் தானேயாசஙகிதது விடை தானேயிக்கவியிற்கூறுகினறார.]

சுத்தியில் வெள்ளி போலத தோன்றிய தோறற மான
சத்தியும் பொயயே யெனறுற சத்திசா தனமா வந்த
முத்தியும் பொயயா மென்னின மோகநித் திரைவி லங்கா
னித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய யாமே.

(இ-ள்.) சுததியிலவெள்ளிபோலத் தோனறியதோறறமான சததியுப பொய்யேயெனறால, எ-து கிளிஞசலில தோறறிய வெள்ளிபபிராநதி யெனனம்பொய்யோ அதுபோலச சைதனனியததில மிததையாகததோற றிய விக்ஷேபசததியும, பொயயாகுமேயானால — சததிசாதனமாவநத முத் தியுமபொயயாமெனனின, எ-து. அநத விக்ஷேபசததிகாரணமாவநதமோ க்ஷமும பொயயாகுமலலவாவெனக் கேடபையாயின் — மோகநிததிரை விலஙகா னிததிரைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமெயயாமே, எ-து. மய க்கமானசொபபனசிஙகஙகாண வசிஙகத்திறு லககணமே யநநிததிரை நீஙகித் தெளியுமாறுபோனறு, அசசததியாலுணடாய முததியுருசத்திய மாம், எ-று.

அதறகுக் கூறியவிடை சொபபனம்பொய்யாயினு மதிலெழுநதசிங கமும்பொய்யே யதுவிழிககசசெயததுபோல விக்ஷேபசத்தியுஞ் சிரவண மனனாதிகளானிறைததுச சாடசாதகாரமவிளஙகசசெயய அவவிளககமே தீர்ககசொபபனசகந தெளியசசெயதலி னிஙஙனஙகூறியதே தகுமென வுணர்க. மானதம் விக்ஷேபசததியாதலானும, அநதமானதம் விஸமரணை யாதலானும, அநதவிஸமரணை யனனிதாககாத தததுவமாதலானும, விடய மேபயனாகநுகாதலானும, இதறகுக்காலவரையறை யினறுதலானும, பிறப பிறபபு, துனபவினபம, மாறுககவலை, ஒழியாசசஞசலம், தணியாவவா, முதலியவிவறறையே விநோதமாககொளள வியற்கையாக வரையினறிய வூழ நிகழ்வதானும, இவையாவு மதோமுகதததாதலானும, இதனுககியைந தது காமியத்தவமாதலானும, இவறறிறசலிபபுறுவ தரிதாதலினனும, தேவ கதியா லோாபோதிதுநேரிடினு மாதர்முக திருஷடி யிணையதெனறறியா ததினு னீமேழிசிலலாதுமாறும், இஙஙனநேரிடுவதும மீணடுமாறுவதுங் கணக்கின்றிநிகழும், நிகழ்வுழி யிஃதென்னைகொலோ விஙஙனம பலதர மாயினேமேயெனச சறறெண்ணமவரும, அந்தவெண்ணமும் விடயப்பிராக கால்மாறும், மாறாமலிருத்தற் குபரதிபூணவரும், அதுவும் பிறவிமாறமா றும், மாறினும் பூர்வசெனம சமஸகாரமாதலால சறறேநினைவுவரும், வரி னத்தவக்குறையினின் றெடுத்தாளவரும், அதுமேலீடடால, வைராக்கியம வரும், அதுவும் பிறப்புமாறுவதால மாறிமாறி முடிவி னிலையுறும, இதுமே லீடடால் ஞானத்திற் சற்றே விசாரமுறும், அதுவும் பிறபபு மாறமாற வெழுகிழுவி யெத்தனையோ சென்மாந்ததில நிலையுறும. அதுவும, சிர

வணம், மனனம், நிதித்தியாசனம், சமாதி, சாட்சாத்காரம், என வைந்து பாகமாம். இவற்று ளொவ்வொன்று மனந்தபிறவிகளி னிலைத்தலரிது, இவ்வைந்தும் வாய்க்கினும், சகசசமாதி கைகூடலரிது, இதுகைகூடல் வரையு மெத்தனையோசென்மங்கள் வந்துவந்துபோகும், கைகூடினும் சொருபசமாதியுஞ் சகசசமாதியு மேகமாதலரிது, அதுவு மெத்தனையோபிறவி களில் கைகூடலரிது, அங்ஙனங் கைகூடலன்றேமுத்தி, இம்முறையாக வரற்பால தாதலினானும் விக்ஷேபமாகியமானதம முத்தியிற் கூட்டுகிறகு மென முன்கவியிற்கூறினா, அதனைநிலையுறுத்த விக்கவியினு மிங்ஙனங் கூறினாரெனபதி லையமென்னை. பொய்யே மெய்யை விளக்கிவிக்குமென்ற தற் கெடுத்துக்காட்டிய வுவமானத்திற் பழுதென்னை. ஞாயஞ், சோதனை, பொருத்தம், இனையவெனக் கேட்டறியாத ஏட்டுஞானிகளாற் பழுதுறி னதுபழுதன்று. இதனைச் சிந்தித்துத் தெளிக. மயங்கறகவென்பார் நிரு வாணநிலை மெய்யாமேயென்றார். இங்கே சிங்கமென்றது, விருத்திஞான த்தை. நிர்வாண நிலையென்றது, ஞானஞ்ஞானரகித நிலையை. எனனை, "வாலமதி பூகமதி போனஞான வஞ்ஞானக் காலமுநாங்கண்டு கழித்தோ மே." என்றார்சொருபஞானதேசிகர். கந்தரனுபூதியில, "குறியைக் குறி யாது குறித்தறியு" மென்னுங்கவியில். "அறிவற் றறியாமையு மற்றதுவே" யென்று ரருணகிரிநாதா.

(க-து) பொய்யைப் பொய்யாற் கெடுக்கலாமென்பது. (ருசு)

ருஎ - கவி. அ - கை.

[பொய்யைப் பொய்யாற் கெடுக்கலாமென்றதை வலியுறு த்த இன்னுந் திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தங்களை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

இம்பரி னஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பா லெய்யு
மம்பினை யம்பாற் பற்று மழுங்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பர்
வம்பியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பா பின்னைத்
தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே.

(இ-ள்.) இம்பரினஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பா லெய்யும், அம பினை யம்பாற் பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பா, எ-து. இவ்வுலகத் தில் விஷத்தை விஷத்தினாலும், இரும்பை யிரும்பினாலும், பிரயோகிக்கி ன்ற அம்பை யம்பினாலும, படிந்த வழுக்கை யழுக்காலு மாயத்துவிடுவர். (அதுபோல) —வம்பியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர், எ-து. நிலையின்மையையே யியல்பாகவுடைய மாயையென்பதை நிலைமையையே யியல்பாகவுடைய மாயையென்பதினாற் கெடுப்பா:— பின்னைத் தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே, எ-து. அங்ஙன மாய்த்த பின்னா நிலையான வந்தமாயையும நிலையற்ற மாயையோ டொக்கப் பிரே,

தத்தைத் தகிக்கச்செய்கின்ற தடியு முடிவி லபபிரோதத்தோ டொகக நீருவ தெங்ஙனமோ வங்ஙன நாசமாம், எ-று.

விஷத்தை விஷத்தாற் கொலலல, இரும்பை யிரும்பா லறுததல, அம்பை யமபாற் றடுததல், அழுககை யழுக்காற கெடுததல, எனனு மதநற்குரிய சிறபபுவினைகளை மாய்ததலெனனும் பொதுவினையான் முடித தது, விதிபற்றி யென்க. எனனை, "வேறுவினைப பலபொரு டழுவிய பொதுச்சொலும, வேறவற் றெண்ணுமோரா பொதுவினை வேணடும." என்றா பவணந்தி. வமமெனபதற் கொழுஙகினமையெனப பொருடநது கூறினு மமையும். ஒழுங்கின்மையாவது; பொருளலலவறறைப் பொருளாகக கோடல். இதனாலசுத்தமாயையெனவும், ஒழுஙகினமையென்றதனு லொழுங்குண்மையெனக கொளககிடநதது. அதாவது; பொருளைப பொருளாககோடல. இதனாற் சுததமாயையெனவும பொருடர நினறது. நிற்க வே, விக்ஷேப மானதமென்ருயிறறு, ஆகவே, மானதம மாயாகாரியமாயினு மிஙகே காரியத்தைக காரணமாக வுபசரிததுச சுததமசுததமென விரண டாகக் கூறியதாகபபெற்றும். மாயையெனபது; புததிவிகற்பமே மாயை யாதலி னசுததமெனவும், நிர்விகறபமே யஃதலலாமையிற சுததமெனவுங காணக்கூறினுர். ஒனறை யொன்ருககொளவது, மனதாதலா லநதமனதே யுள்ளதை யுளளதாகக கொள்ளுமன்றே; இதனுல மனதுக்குப பகிர்முக திருஷ்டி யந்தர்முகதிருஷடி யெனபபெறறும், பெறவே, பகிர்முகதிருஷ் டியை யந்தர்முகதிருஷடியாற கெடுததது மனதாதலாலும, மனதையன்றி யிக்கிரியை யிலலாமையாலும, இககிரியையை வினைமுதலாககி மனத்தை யடக்க மனநதுணை யாகுமென்றா சானறோரபலரும. அதுபோலவே யிந நூலாசிரியரு மதற்கியைந்த உபமானஙகளாலே யககருத்தையே கூறின தாகக் கணடாம். தனது புடைபெயாசசி பேதததாற றனிரணடெனப் பட்டதேயன்றி வேறோகாரணததா லனறுமையின மனதொனறேயாம். எஙஙனமெனில; ஒருவனுககே, துஷ்டனெனறும பினனா யோககியனென றும், வந்தது அவனது சேடடையாலனறி யவ னிரணடலலன், அக்கிரியை யால், துஷ்டன் யோககியனென் றிவனுச கெஙஙனமாயிற்றே; அதுபோல, மனதுக்கும் வநததென வுணாக. இஙஙன முணாகாறுதா ரெஙஙனந் தெளி வர், இது, ஒருவன தனனைத்தானே யோக்கியனுகத் திருத்திககொணடாற போலும். ஆதலின் மாயைதனனை மாயையால மாயபபரெனவும், பொரு ளல்லவற்றைப் பொருளெனவுணாதல, மயககம். பொருளைப பொருளென வுணர்தல், தெளிவு. மயககத்தைக கெடுக்கவெழுந்தது தெளிவாதலா லது மாய்ந்தபின்னர் தானு மொகக மாயுமன்றே; அதுபறறித் தம்பமா மதுவுங கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற போமே யென்வுங கூறினுர். மருளுந தெரு ளுந் தானல்ல, தன்னைத்தவிரவு மில்லை. தெருணசித்தவிடத்துந் தானசி யாததா லதனைச் சூனியமென்றெண்ணறக. இங்ஙிலை தானேதானுககற் றென வுணர்க. அஞ்ஞானமே தானென்ன நிருநதாற்போல, ஞானமே தா

னென றிருந்தால தானுகுமா, இரண்டுே தானலலவெனக குறிகக விங்ஙனங கூறினா. இது மனனததாலனறித தெளிவுபெறச செய்யாது. இதைப்பதவுரையாக வாசித தெனபயன. சொலவெள்ளை; விடயம் வெள்ளையோ ஆழமாழமாதலி னெனவுணாக. (ருஎ)

ருஅ - கவி. அ - கை.

[இவவிரு மாயையுஞ சீவாகளிடத திருபபதைக காட்டச் சத்தாவததைகளைத தொகைபாக விககவியிற் கூறுகின்றா.]

இந்தமா யையினுற சீவர்க கேழவத் தைகளுண் டாகு
மந்தவே ழவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக கேளாய்
மூநதவஞ் ஞான மூடன் மூளைத்தலகா ணுத ஞானஞ்
சநததங் கண்ட ஞானந் தழலகெடல குளிாமை யாதல்.

(இ - ள) இநதமா யையினுற் சீவர்க கேழவத் தைகளுண் டாகும், எ-து. சுதத மசுததமெனககூறிய விவவிருமாயையினல, சீவாகளுக் கேழவததைகளுணடாகும —அந்தவே ழவததை தம்மை யடைவினின் மொழியக கேளாய, எ - து. அந்த வேழவத்தைகளையுங கிரமமாக யாங கூறக கேளுதி —(அவை) மூந்தவஞ ஞான மூடல மூளைத்தல காணுத ஞானஞ சநததங கணட ஞானந தழல்கெடல குளிாமையாதல, எ - து. முதலிலுள்ள வஞ்ஞானமும, ஆவரணமும், விக்ஷேபமும், பரோட்சமும, அபரோட்சமும, துககநிவிாததியும, தடையறறவானநதமுமாம், எ-று.

அஞ்ஞானம, ஆவரணம, விக்ஷேப, மிவைமூனறு மசுத்தமாயை. பரோட்சம, அபரோட்சம, துககநிவிாததி, தடையறறவானந்தம், இவை நான்குஞ சுததமாயை. அவைமூனறு மசுத்தத்துக கியலபு. இவை நான்குஞ் சுத்தத்துக கியலபு அசுததம், பநதம. சுததம், முததி. எனவே, யிவ்விருதகையாயதும் மாயையென லேறகபபெறறும். வரமபுடையது, வேதாநதம. ஏனைய, பிற. (ருஅ)

ருகூ - கவி. அ - கை.

[அவவவத்தைகளை, வகையாகக கூறப்புகுநதா ரிககவியில அஞ்ஞானமுதல பரோட்ச மீறுயுள்ள நானகினையுங் கூறுகின்றார்.]

பிரமமாங் தனை மறந்த பேதமை யேயஞ் ஞானம்
பரநிலை காணே மென்று பகர்தலா வரண மூட
னாறெரு கருத்தாற் சீவ னுனென மூளைத்த றேறற்ங்
குரவன்வாக் கியத்தாற் றன்னைக் குறிக்கொளல் பரோட்ச ஞானம்

மகாமகோபாத்தியாய

(இ-ள்.) பிரமமாந் தன்னை மறந்த பேதமையே யஞ்ஞானம், எ-து. பிரமஸ்வரூபமாகிய தன்னை மறந்த மறதியே யஞ்ஞானமெனப்படுவதாம்—பரன் இல்லை காணேமென்று பகர்தலாவரண மூடல், எ-து. பிரமசொருபத்தினிலை யெங்ஙனமாயதோ வதனைக் கண்டிலமே யிருந்தாற் காணுதாவெனக் கூறுதல் ஆவரணமெனப்படுவதாம்—நரனொருகருத்தாற் சீவனென்னு முளைத்த தோற்றம், எ-து. புருடனோவிதனினைவாற் சீவனே நானெனக் கோடல் விக்ஷேபசத்தியெனப்படுவதாம்—குரவனவாக்கியத்தாற் றன்னைக் குறிக்கொள்ளல் பரோட்ச ஞானம், எ-து. ஞானாசிரியர் துபதேசமொழியால் தனதுண்மைவடிவ மின்னயதெனக் குறியாது குறித்துக்கோடல் பரோட்சஞான மெனப்படுவதாம், எ-று.

சைதன்யத்தையன்றித் தனக்கோர் சொரூபமின்மையின், பிரமமாந் தன்னையெனவும், நாஸ்தி நபாதியென்பது தோன்றப் பரனில்லை காணேமென்று பகர்தலெனவும், இங்கே நரனென்பது புருடன். புருடனென்டது, உடல்தோறு நின்றுணர்வான அவன், தேகமன்று தேகி. அவனுக் கெவ்வுடலுஞ் சுதந்தரமன்று, ஆதலிற் பிரத்தியேகாதமா இவ்வாதமா, உணர்தல் தகையதாதலி னறிவு. இவ்வறிவே புருடசத்தத்துக் கியைந்ததன்றி வேறுபொருளன்மையி னிதுமறுக்கற்பாற்றன்று. காரறுத்தானென்னு மாகுபெயர் போல்வதின மனிதனெனக் கோடற்கவென்பார், நரனெனவும், இந்த வறிவாகிய புருடன் தன்னை மறந்துழிச் சாயினையதென்தெரியாது தத்தளிக்குங்கா லிது நானென்றருத தூலதேகமநேரிட்டதாலிதனைக் கோடல் சீவனெனவும், இஃதோ ரவசரமாதலி னொருகருத்தாலெனவும், நியதிகளைந்தவிட்டத்தி லாசிரியர் நீயறிவென றுணர்த்த லுபதேசமாயினு மின்னும விளங்காமையிற் பரோட்சமெனவுங் கூறினார்.

(க-து.) தன்னை மறந்தபேதமை, யஞ்ஞானம் அப்பேதமையை மறந்தபேதமை, யாவரணம். அப்பேதமைகளைக் கெடுத்தற் கொருவாறு தனக்குளெழுந்த மூடஸ்புரிப்பு, விக்ஷேபம். இதனை விளக்கக் குருவாலெழுந்த விசாரஸ்புரிப்பு, பரோட்சம். எ-து. (௫௯)

௬௦ - கவி. ௮ - கை.

[ஏனைய வபரோட்சம் துக்கநிவிர்த்தி தடையற்ற வானந்தமென்னு மூன்றையு மிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந் தேக மும்போ
யத்துவி தந்தா னுத லபரோக்ஷ ஞான மாகுஞ்
சித்தனுஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம் போதன்
முத்தனு யெல்லாஞ் செய்து மூடிர்ந்தா னந்த மாமே.

(இ-ள்.) தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந்தேக மும்போய் யத்துவி தந்தானுத லபரோட்ச ஞான மாகும், எ-று. தத்தெனல யாது, துவமெனல யாதெனச் சிரவண மனனாதிகளாற் றகோபால விசாரணைசெய்து அவ்வவற்றிலுள்ள சகலசந்தேகமு நீங்கி யசியென்னும் பதத்தினு, லத்து விதமாகிய வைக்கியநிலை தானாகவிளக்க லபரோட்சஞான மென்பப்படுவ தாம் — கத்தனுஞ் சீவ பேதங் கழிவந்தே துக்கம போதல, எ-று. தான லதைத் தானென்றதற்குக் கர்த்தத்துவனு னின்றுள்ள சீவ னனந்தபேத சரா சரமாககாண்டலி னந்தச்சீவபேதங்க ளொக்கநசித்ததலே துக்கநிவிர்த்தி யென்பப்படுவதாம: — முத்தனு யெல்லாஞ் செய்து முடிந்ததா னந்த மாமே, எ-று. சிவனமுத்தனுய ஞானுஞானு சாதனகக்கிரியைக ளனைத்தையுஞ் செய்துமுடிந்ததே தடைபற்றவானந்த மெனப்படுவதாம, எ-று.

நிருபாதிகமாக, தத், அது. துவம், நீ. யெனப்பிரித்து, அசி, ஆனுய. எனக்கொண்டு அவவிருபதங்கட்கு மிடையில தேற்றேகாரம வருவித்து, அது, பரம. நீ, சீவன. என்றாக்கி, பரமே சீவன சீவனே பரம். எனறைக் கியங்கோட்ற காணுயெனபதனை யிவறறூடுசோதது, அதுவே நீயானுய், நீயே யதுவானுயெனத் தெளிந்து தான் துவிதமற விளங்கலே, அபரோட்ச ஞான மெனவும், அவவிளக்க மேலிடமேலிடப பழைய வாசனுத்துவிதங்க ளணுவணுவாக கழியும, கழியவே, சமஸ்தமுஞ் சின்மாத்திரமாக விளங் கும, விளங்கவே, அன்னியமெனப திறந்துபோம. இறக்கவே, திணைபாலிட மென்ற கிடமின்றாம, இன்றாகவே, காமாதிகளின்றாம், இன்றாகவே, மானத மெனபதின்றாம, இன்றாகவே, யாதொரு துக்கமு மெங்வனமெழும், எழு தற கிடமினமையைத் துக்கமபோதலெனவும், அந்தத்துக்கநிவிர்த்தி மே லிடமேலிட அஷ்டவிதானந்தத்து ளொவவொன றனுபவத்துக்கிடையந்த வவசரவாறு தோனறித் தோனறி யடங்கும, அடங்கவே, இத்தடைகளிறந்த வானந்தமதாம, ஆகவே, தானே சச்சிதானந்தமாம, இங்ஙனமாதலே யான ந்தமாமெனவுங் கூறினா. இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியால தத்துவம், உணமை. ஞானத்தைத்தவிர வுணமை யெங்கணு மினறுதலால, தத்துவ மென்றது ஞானமெனப பொருள்கொண் டிக்கவிக் குரைசெயின் முரணு தலையும. ஈசனெனபதறகுச சீவன வேறுதலின, சீவன், ஈசனெனப் பேதங் கற்பித்தறகுச சீவபேதமென்று ரொனினுமமையும. எல்லாஞ்செய்து முடிந் ததெனக் கவியிருத்தலி னதனை யானந்தமென்பதற்கு விசேடணமாக்கி, முத்தனென்பதறகுக் கிருதகிருத்தியனெனப்பொருளிருப்பினு மங்ஙனங்கூறு தல, கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமாம், அங்ஙனம் வராமைக்குச் சீவன் முத்தனெனப பொருட்டாம.

(க-து) அங்ஙனமெழுந்த விசாரஸ்புரிப்பே சொப்பிரகாசமாக வின் ங்கல, அபரோட்சம். அங்ஙனமெழுந்த விளக்க மேலீட்டால் பசுபதி பா சஞ் சின்மாத்திரமாக விளங்கும, விளங்கவே, மனோவிருத்திக் கிடமின்றாம், இன்றுதலே, துக்கநிவிர்த்தி, இந்தத் துக்கநிவிர்த்தியே யளவிலின்பமாதலி

னிதுவே தடையற்றவானந்தம், என்பது. வியட்டியுபாதி யளவாத் தனனை க்கொண்டல், சீவபேத மெனினு மமையும், எனனே. "பொன்று முட்டமப ளவாகி யிருப்பாரும் பூசுர ராவர்களோ, என்று முளவறி வானவ ரனறோ விருபிறப் பாள ராவார்." என்றா தததுவராயா. சீவபேதததா-லீசுரபே தம், சாட்சித்துவிதபேதம, ஏகவாதம, உணடாகலாயிறறு. சுசாதி முதலிய மூன்றுமினமையே யபரோட்சமென்பது. (௬0)

௬௧ - கவி. அ - கை.

[இவவேழுவததைனையயு மையுமினறி யேறகத் திருஷடாநதமாகத தசபுமான கதையை யிககவியிற கூறுகினறா]

இதுநினைக கறியும் வண்ண மிபபடி யொருதிட டாநதம
புதுமையாங கதைகேள பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீநதி
யுதகதீ ரத்தி லேறி யொருவனொன் பதுபே ரெணணி
யதனொடு தான்பத் தாமெனன் றறியாமன் மயங்கி நின்றான்.

(இ - ள்) இதுநினைக கறியும வணண மிபபடி யொருதிட டாநதம புதுமையாங கதைகேள், எ-து. இந்த வேழுவததையினிலே யினனு முனகரு விளங்கும்படி யிதேபிரகாரமாகத் தெரிவிககததகக புதுமையான தசபுமா ன்கதை யொனறுணடு, அதனைத திருடடாநதமாகக கூறுகினறேன கே ளுதி:—(அதாவது) பததுப புருடரோ ராறறை நீநதி யுதகதீ ரதது லேறி, எ - து. பததுபே ரொருநகே யோராநா ளாழமுளள வோராறறை நீநதி யந்தீரககரையி லேறி—ஒருவனொன பதுபே ரெணணி, எ-து அபபதின மரு ளொருவ னொனபதுபேரையெண்ணி — அதனொடு தானபததாமெனன றறியாமன மயஙகி நினறான, எ-து அநத வெணணிக்கையோடே, தான பத்தாவது புருடனென றெணண வகையறியாமல திகைததுநினறனன, எ-று.

நீநதியென்பதனால், ஆழமுங காலமும வருவிததாம. (௬௧)

௬௨ - கவி. அ - கை.

[இககதையைபபோல வவவேழுவததைகளையுந தனித்தனிச காட டபபுகுநதா ரிககவியில அஞ்ஞானமுதல பரோடச மீறாகானஙகளையுங கூறுகினறா.]

அறியாத மயலஞ் ஞான மவனிலே காணே மென்னல்
பிறியாவா வரண மாகும் பிடைகொண் டழல்விட் சேபம
செறியாளன் றசம னுண்டு நிற்கின்றா னென்ற சொல்லைக்
குறியாக வெண்ணி நோக்கிக் கொளவது பரோட்ச ஞானம்.

(இ-ள்.) அறியாத மயலஞ் ஞானம், எ-து. அஙஙனந் தசமனைக கா ணாத மயக்கம்போல்வது அஞ்ஞானமாம:—அவனிலே காணே மென்னல

பிறியாவாவரண மாகும, எ-து. அவனிலலவே யில்லை யிருந்தாற் காணு அதனு லவனைக காணேமென்பதுபோலவது அகலாத வாவரணமாம:—பீடைகொண டழலவிடேசபம, எ-து. விசனமுற் றழுதலபோலவது விக்ஷேபமாம:—நெறியாளன றசம னுண்டு நிறகின்று னென்ற சொல்லே, எ-து அவவழிச செல்வோனொருவ னிமமடமையைககண டிதெனன வதிசயம் பததாவதுபுருட னிருககிறான அவனீயாக நிறகிறு னென்று சொலல அச சொலலே,—குறியாக வெணணி நோககிக கொளவது பரோட்ச ஞானம், எ-து. ஓர்குறியாக நினைத்து அவனிருககினறுனென மதிபபுறுவதுபோல் வது பரோடசஞானமாம, எ-று.

உணடெனபதே சாலும, நிறகின்றுனென மிகைபடக கூறியதனுல நீயாக நிற்கினறுனென வுரைகொணடாம. இககவியும பினகவியு மெய்தது ககாடடுவமை. (கூஉ)

கூங - கவி. அ - கை.

[இககவியி லேனைய மூனறினையுங கூறுகின்றா]

புண்ணிய பதிகன் பின்னும புருடரோன் பதின்மர் தம்மை
யெண்ணிய நீபத் தாவா னென்னவே தன்னைக் காணல்
கண்ணினிற கண்ட ஞானங் களைதலபோ வதுநோய போத
றிணணிய மனதி லையந தெளிதலா னந்த மாமே.

(இ - ள.) புணணிய பதிகன பினனும் புருடரோன் பதினமர் தம்மை யெணணிய நீபத தாவா னென்னவே, எ-து. புணணியமான விரககுண முளள வநெறிசசெலவோன மீணடு மவவொனபதுபேரையு மவனைக்கொணடே யெணணச்செயது,இஙஙன மெணணிய நீ பததாவது புருடனன்றோ வுனனை யேனெணணுது விடடுவிடடனை யெனறதடடி வினவ வினவவே:—தனனைக காணல கணணினிற கணட ஞானம், எ-து. தனனைததா னென்னிப பிரததியடசமாகக காணலபோலவது அபரோடசஞானமாம்:—களைதலபோ வதுநோய போதல, எ-து. காணேமென்ற துகக நீங்கல்போல் வது துககநிவிாத்தியாம்:—திண்ணிய மனதி லையந் தெளிதலா னந்த மாமே, எ-து. தனனைத்தான கணடதினுல திடமுறற மனதினகண் சநதேக நீங் கித தெளிதலபோலவது தடையற்றவானந்தமாம், எ-று.

விடயகதபபிரத்தியடசம் ஞானகதபபிரத்தியடசமெனக் கோடற்கி யைந்த பிரததியடசபபிரமாணம் அஷ்டவிதப்பிரமாணத்து ளொன்று. இங் ஙனமிருககப பரோட்சஞானத்தை யபரோட்சஞானமென வெண்ணிச் செருக்குறுவோரை மறுககக கண்ணினிற கணடஞான மென்றார். சுந்தா ஷவெழுசசி ஐயந்தெளிதலேயெனக குறிப்பிக்கச சுருக்கினர். ஈழுந்த யெனக் கண்ணுற் காணுக்காறும் பாம்பென்னுந் திகி லெங்ஙன மகலும் அக லாககாறும் பயகம்பனுதிக ளெங்ஙன மகலும். அதுபோலத் தானறிவெ னக கண்ணுற் காணுககாறும் பாசமென்னுஞ் சோகமெங்ஙன நீங்கும், நீங்

காக்காறு மலல லெஙஙன நீஙகுமட ஆதலின் ஞானகதப பிரத்தியட்சமி ன்றி யமையாது, செருபபென வாயாறகூறிற சமைககவொணணுது தீப மெனக்கூறி விருணீங்காது. இதுபறறியே வேதமுஞ் சானறோரு மியைந தனர். கண்ணினிற கணட ஞான மபரோட்சமெனவே, யேனையவை ஞானம ன்றாயிற்று. ஞானமெனின திரிபுடி யகனறுருணடோ உணடெனின சுசாதி விசாதி சுகதபேத மகலாததற கேதென்னை, முரணும. விளஙகினேரும நவநவினேதவழியாக வதிற் பிராககாகச செனறனா. செலலா தவவிளக கத்தையே கைபபறறி யவவினேதஙகளையெலலாம ஞானகறபிதமெனறு ணாக் தவ்வழி மருளா தவறறை யெரிபபவ னததுவிதியொருவனே யென பதுதோனற, அபரோட்சததைக் கணணினிற கணட ஞான மெனறா. பெ ருகுமாதலிற சுருக்கியுரைததாம தாஷடாநததிற பதிகன, ஆசான. தசம ன, ஆன்மா. ஒனபதுபோ, விசுவன, தைசதன, பிராகஞன, வைசுவாநரன, சூததிரானமா, அநதரியாமி, சிறசொலிதை, பொறபுவிசாநதன், பிரசாபத தியன் என்பன. (௬௩)

௬௪ - கவி. அ - தை.

[தசபுமான தன்னைததான் கணடதுபோல யானுமெனனையா ன் காணதெரிததருளவேணடுமெனற மாணுககனுககுச சாமவேத மகாவாககியங காரணமாக விககவியி லனுககிர கிககப் புகுகினறா.]

தெசபுமான் றனைக்கண் டாற்போற றேசிக மூர்த்தி யேயென்
னிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல வேண்டு மெனறுன்
சுசிபெறு மிலக்கி யாாத்தந் தொம்பதந் தற்ப தங்க
ளசிபத மயிககியஞ் செய்யு மதிசய வுண்மை கேளாய்.

(இ-ள) தசபுமான் றனைககண் டாறபோல தேசிக மூாததியேயென னிசவடி வினையான காண நீாகாடடல வேணடுமெனறுன, எ-து. பத் தாவான் தன்னைததான கணடதுபோலச சறகுருநாதனே யெனதெதாாத தவடிவத்தை யானகாண நீர காட்டவேணடுமென்றுன:—சுசிபெறு மிலக கி யார்த்தந் தொமபதந தற்பதங்க ளசிபத மைககியஞ செயயு மதிசய வு ண்மை கேளாய, எ-து. உனதெதாாததவடிவை விளககததக்கது வாசசி யாாத்தம், லட்சியாாத்த மெனபவறறுள், லடசியாாத்தம். இநதப பரிசுத் தமான லட்சியார்த்தத்தைப் பறறித ததவமசி யெனனு மூனறுவது மகா வாக்கியத்தைத் தொம்பதந் தற்பத மசிபதமென மூனறுகக, அதனுலாய முப்பதங்களுஞ் சீவேச ரேகமென வைக்கியஞ சாதிககும. அங்ஙனஞ சா திக்கு மற்புதமான வுண்மைநிலையை யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

என்னிசவடிவென யான்கொண்டவைகளையெலலா மன்றெனமறுத தமையி னிங்ஙனம் வினவியதென்க. இனியன்றோ மறுக்கபபோவது, மறுத் ததாக விறந்தகாலத்தாற் கூறிய தெனனையெனின், முன்னர், தேகமலலா

மல வேறே தேகியார் காணே னென்று யென்னுங் கவியிலும், நனவுகண் டதுநான் கண்ட னனவுள நினைவு நீங்கி யென்னுங் கவியிலும், பொதுப்பட நியதிகளைந்து காட்டியதா லிங்ஙனந் தானனைத்துமாமெனக் கருதிக் கேட்டதெனக். யானறியவெனின் பாவனையாமெனச் சருதி யான்காண் வென்றும், காணவென்னுந் தனவினைகருக் காட்டல பிறவினை. இந்தப்பிறவினையை யவாபால வைதததது சொல, குணம, குறிகளா லன்றெனற்கு இதெலலாஞ் சைகளைஞு. இந்தச சைகளைஞருபமே யாசிரியராதலின் காட்டவென்றுங் கூறினன். சுசிபெறு மிலக்கி யாரத்த மென்றது, வாச்சியார்த்த மசுசியென்றற்கு இலக்கியார்தத மென்றதனுனும, ஐக்கியமென்றதனுனு மிங்கே தற்பத தொம்பதார்த்தமென்றது; கூடஸ்த பிரமத்தை காணுமறகாணல, காட்டாமற்காட்டலெனனு மனுபூதியிருத்தலி னிஃது மறுக்கற்பாற் றன்று. இவன சலவிஞானததில மிக்கோனென்பது இவன விஞவாலறிக. சுருதி யுத்தி யனுபவமென்னு மூன்றனுள், சுருதிபூர்வமா வுணர்த்தப் புகுதலைக் காட்டத, தத்வமசியென்றா இஃதுபதேசத்துக் கியைந்த வாக்கியம். தொம்பதத்தை முன்னாகக்கூறியது, முந்தித் தன்னை விளக்கற்கு. (௬௪)

௬௫ - கவி. அ - கை.

[இந்தமகாவாக்கியம் முப்பதத்தா லுணர்த்துவதைத் திருஷ்டாந்தபூர்வமாகக் கூறப்படுகுந்தா ரிககவியில, ஆகாயத்தைப் போலச் சைதன்யம் நான்காயிருப்பதைக் கூறுகின்றார்.]

விண்ணொன்றே மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும் பாரி
மண்ணென்ற கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண் ணென்று [ன்
மெண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம் பிரம மீச
னண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ னெனகுசை தன்ய மாமே.

(இ-ள்) விண்ணொன்றே மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும், எ-து ஆகாயமொன்றே மகாகாயமென்றும, மேகசலப் பிரதிபிம்பாகாயமென்றும — பாரின் மண்ணென்ற கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண் ணென்று மெண்ணுங்கற் பனைபோல, எ-து. உலகத்தில மண்மயமென்றற்குரிய கடத்திலிருப்பதைக் கடாகாயமென்றும, அக்கடசலத்திற் றோற்றுவதைக் கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமென்றும, நினைக்கத்தக்க விபரீதமாயிருப்பதுபோல — ஒன்றே யெங்குமாம் பிரம மீச னண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ னனகுசை தன்ய மாமே, எ-து. ஏகசைதன்யமே, பரிபூரணப் பிரமமெனவும, ஈசனெனவும், நிரந்தரமாயுள்ள கூடஸ்தனெனவும, சீவனெனவுங் கற்பிதமாக நான்கு சைதன்யமா யிருக்கின்றது, எ-று.

கடசலவிண்ணென்றதனால, மேகசல விண்ணெனக்கொள்க. மகாகாயத்துக்கு நான்காகாய மெங்ஙனமோ, அங்ஙன மேகசைதன்யத்துக்கு நான்குசைதன்ய மிருத்தலி னிவவுவமை பொருந்தும். நான்கு சைதன்யமாமெ

ன்றதனால், ஒன்றேயென்பதை யேகசைதன்யமென்றும். அறிவையன்றி யொருநானென்றற்குப் பொருள்வேறில்லை, இல்லையாகவே சமஸ்த நானென்னுமெல்லா மறிவையன்றி வேறாகுமோ; ஆகுமெனில், சோதனையிற் புகுதும். புகுதற்கு வலியின்றேல் வாயபொத்திக்கிடக்கை நன்று. உபாதிகுண பேதமாயினுஞ் சலபேதமுண்டோ; அதுபோல, வுபாதி குண பேதமாயினு மறிவு பேத முண்டோ. உண்டெனி னெந்நானுக்கெப்பிறவி சுதந்தரம். இன்றேலெந்தத் திணை பாலிடஞ் சுதந்தரம் சுதந்தரம்போற் காணடலேயன்றி யாது மூடன்பாடன்று. இங்ஙன மெல்லாவறிவுமாறு லொன்றே, பலவோ, ஒன்றெனிற் பலவாகாதிருக்கவேண்டும். பலவெனிலுபாதிகுணந்தானாகவேண்டும். இருமையு மன்றெனில், சாயாதிருக்கவேண்டும. அதுகாறும் பலவாகத் தோற்றலின், ஒன்றே நானகு சைதன்யமாமே யென்றார்.

(க-து.) இந்த வேகசைதன்யஞ் சமஷ்டி வியஷ்டி சகிததத்தாற சீவேசனெனவும், ரகிததத்தாற கூடஸ்த பிரம்மமெனவுங் காணுமாதலி னநேக சைதன்யமெனல் கூடுமெனபது. சோதனை ஞாயந் தெரியாதா ரிதனை மறுத்தென. (௬௫)

௬௬ - கவி. அ - கை.

[அநதமுப்பதங் காரணமாக நானகு சைதன்யத்திறகும் வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்த மினையவென விக்கவியிறகூறுகின்றார்]

பூச்சிய வீசன் சீவன புகலபத மிரண்டி னுக்கும்
வாச்சிய மிலக்கி யந்தான் மலமிலாப பிரம மான்மா
காய்ச்சிய பாலி னெய்போற கலந்தொன்றுங் கடைநதெ டுக்கு
மாச்சிய மென்ன வுன்னை யறிநதுநீ பிரிந்து கொளளே.

(இ-ள்.) பூச்சிய வீசன் சீவன புகலபத மிரணடி னுக்கும வாச்சியம், எ-து. வெறும்பெயர மாத்திரவடிவாயுள்ள சீவேசாகள் முன்னர்க கூறிய தத்துவமென்னு மிருபதங்கட்கும் வாச்சியார்த்தமாம: — இலக்கி யந்தான் மலமிலாப் பிரம மான்மா, எ-து. மலரகிதமான கூடஸ்தன பிரம மிரணடு மிலக்கியார்த்தமாம்: — காய்ச்சிய பாலி னெயபோற் கலநதொன்றும, எ-து. காய்ச்சின பாலினகண் வெண்ணெய் யெங்ஙனம் வேறறுமையின்றி யபேதமாக் கலந் தொன்றாயிருக்குமோ, அதுபோல, வாச்சியார்த்தத்தி லிலக்கியார்த்தம் வேற்றுமையின்றி யபேதமாகக் கலந்தொன்றாயிருக்கும்: — கடைந்தெடுக்கு மாச்சிய மென்ன வுன்னை யறிநது நீபிரிநது கொளளே, எ-து. அங்ஙன மிசிரிம்பித்த வெண்ணெய்யை மாத்திரங் கடைநதெடுக்குமாறுபோன்று வாச்சியார்த்தத்தில மிசிரிம்பித்திருக்கின்ற வுனதெதார்த்த சொரூபத்தை மாத்திரஞ் சிரவண மனனாதிகளா லேயந்திரிபறச் சிந்தித் துணர்ந் தக்கற்பனைகளினின்று பிரத்தியேகமாக நிற்றி, எ-று.

அவன்காரியம பூசசியமாயிறறென்னு மூலகவழக்கததில, பூசசியம் - வெறுமையைத தரகினறது. பொனனையனறிப பணிக ளௌஙஙனமோ வங ஙனஞ சாட்சியையனறிச் சீவேசா தோறறனமாததிரமா யிருத்தலின் பூச சிய வீசன சீவனெனவும, இவவிருவரு முபாதி குணசகித கற்பிதராதலின் வாசசியார்த்தமெனவும, பொன்போனறு பாரமார்த்திகமா யிருத்தலின் மலமிலாப பிரம மானமாவெனவும, இவவிருசாட்சியு முபாதிரகித வதிஷ் டானமாதலி னிலககியார்த்தமெனவும, காய்சசிய பாலினெய்யென்றதறு காயசசாத பாலினெய் சிறநததனறெனக குறிப்பிககினறது. அதுபோல, ஐயந திரிபற்ற வுணாவு நிரதிசயாநந்தோதயததுககிடமாம, அறுதவுணர் வவவுதையததுக கிடமனறும். கடைநதெடாவிடத்தும பாலாயினும் வெ ணணெய மிசிரிமபித்திருக்குமாறுபோனறு, ஆயாதவிடதது மறிவாயினும நிரதிசயானந்த மிசிரிமபிததிருததலின பாலினெயபோற கலநதொனறுமெ னவும, கடைநதவிடததன்றி வெண்ணெயெழாததுபோல, ஐயந் திரிபறு விடத தானநதமெழாது. ஆதலின, கடைநதெடுககு மாசசிய மென்ன வுன னை யறிநதுநீ பிரிநது கொளளே யெனவுங கூறினா.

(க-து.) வாசசியார்த்ததைத விட்டு லட்சியார்த்ததைப பற்றுக வெ னபது. இதைபபறறலே யசிபதார்த்தங கைகூடல. தத - ஈசன. துவம் - சீவன. அசி - பிரமம. இது வாசசியார்த்தம; தத - பிரமம். துவம - கூட ஸ்தன. அசி - ஐககியம. இது லட்சியார்த்தம. (சுசு)

சுஎ - கவி. அ - கை.

[பிறிநதுகொளளுமவகை தெரிகிலனே யெனற மாணுககனுககாசிரி யா தூலதேகமும் பிராணாதி வாயுககளு நீயலலே யென பதை யிககவியிற கூறுகினறா.]

பிறிவதெப் படியென் றக்காற் பிணமாகு முடனு னென்னு
மறிவினைக கொல்லல் வேணடு மைமபூத விகார மன்றோ
வெறியதோர் துருததி மூசசு விடுவது போல மூககா
லெறிபிரா ணனுநீ யல்லே யிராசத குணவி காரம.

(இ - ள.) பிறிவதெப படியென றககாற பிணமாகு முடனு னென்னு மறிவினைக கொலலல வேணடு மைம்பூத விகாரமனறோ, எ-து. பிறிநதுகொ ளளுமவகை யெஙஙனமெனக கேட்பையாயின சொலலுதுங் கேளுதி யினி ப பிணமாதற கியைநத தூலதேகததை நானெனனு மகஙகாரமாகிய வறி வைக கொலலல வேணடும் யாதினாலெனில, ஸதூல பஞசபூதாம்ச சை யோக விகாரபபொருளன்றிச சுயமபெனற்குப் பொருள யாதானும் வே றுளதோ, ஆதலி னது நீயலலே. ஆயிற் பிராணவாயு யானாகல்வேண்டுமே யெனின்:—வெறியதோா துருத்தி மூசசு விடுவது போல, எ-து. உணர்வி ழநததாகிய வோர் துருத்தியானது காற்றை வாஙகி விடுவதெஙஙனமோ

வதுபோல: — மூக்கா லெறிபிரா ணனுநீ யல்லை யிராசத குணவி காரம், எ-து. மூக்கினால் காற்றை வாங்கிவிடுகின்ற தசவாயுக்களிற் சிறந்த பிராண வாயுவும் நீயல்லை, யாதினாலெனின் இராசதகுணத்தின் விகாரத்தாலாயதன்றே சுயம்பன்றாதலிற் கூடாது, எ-று.

இருக்கும்போது நடைபிணமென்றும், இறந்தபோது கிடைபிணமென்றும் வழங்கலிற் பிணமென்றார். தனித்தனி சொல்லப்புகினு மல்லைய லலை யென்றற்கே யுரியவாமாதலின் முக்கியத்தைப் பிராணனுமென விறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை கொடுத்துக் கூறியதென்க. தன்னையு மறியாது மற்றொன்றையு மறியாதென்னு மிழிவுதோன்றப் பிராணவாயுக் குவமை கூறவந்தவர் துருத்தியென்னாது வெறியதோர் துருத்தியென வடை கொடுத்துக் கூறியதைக் காண்க. தாமதகுணத்தில் ராசதகுணவிகாரம் பிராணாதிவாயுக்களும், கன்மேந்திரியங்களு மாதலின், ராசதகுண விகார மென்றார்.

(க-து.) தூலதேகமும் பிராணாதி வாயுக்களு நீயல்லையென்பது. பின் கவியி லவஸ்தை, தனு, கோசம், அபிமானி, காட்சி, நீயல்லையெனக் கூறப்படுகுதலா லிக்கவியில் தூலம் பிராணனோடன்றிச் சாக்கிராவஸ்தையும், அன்னமயகோசமும், பிராணமயகோசமும், விசுவனும், தூலக்காட்சியும் நீயல்லையெனக் கூட்டுக. முன்பின் னோக்கலா லிது சிங்கநோக்கு (சஎ)

சஅ - கவி. அ - கை.

[ஏனைய தத்துவங்களுநீயல்லையென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கரணமா மனது புந்தி கருத்தாவா மிவையான் மாவோ
தரமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குணவி காரம்
வரமறு கனவா னந்த மயனையு நானென் றோதே
விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகார மாமே.

(இ-ள்.) கரணமா மனது புந்தி கருத்தாவா மிவையான்மாவோ, எ-து. அந்தக்கரண மெனப்படுவதாகிய மனதும் புத்தியுமாகிய விவைகள் கர்த்தாவாதலின் கர்த்தாவாகிய வான்மாவாகுமா ஆகாவே ஆதலி னீயல்லை.— தரமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குண விகாரம், எ-து முதலதர மிரண்டாந்தரங் கூறியதால் ஏனைய மூன்றாந்தரம் நான்காந்தரமாயுள்ள மனோமயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமுமோவெனில் தாமதத்தில் சாத்துவிதகுண விகாரமாதலி னிவை நீயல்லை.—வரமறு கனவா னந்த மயனையு நானென் றோதே, எ-து. சிறப்பற்ற கனவையும் ஆனந்தமயகோசத்தையும் ஆனந்தமயகோசனாகிய பிராக்ஞனையும் நானெனக்கொள்ளற்க, யாதினாலெனில்:—விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகாரமாமே, எ-து. சுயம்பல்லாத தாமதமும் அவித்தையுமாகிய விவ்விரண்டு விருத்தியின் விகாரமாகும் ஆதலிற் கூடாது, எ-று.

சித்தத்தை மனதிலும், அகங்காரத்தைப் புத்தியிலு மடக்கிக் கூறியது சுருங்கச்சொல்லலென்னு மழகுபற்றி. கரணமெனப் பொதுப்படக் கூறியதனாற் புறக்கரணத்தையுங் கொள்க. ஆன்மாவைக் கர்த்தாவென்பதனாற் கரணத்தை யகர்த்தாவென்றும் கரணம், சூக்குமதனு காட்சி, சூக்குமப்பிரபஞ்சம். அபிமானி, தைசதன். ஆனந்தமயகோசத்தையு மபிமானியையுஞ் சொன்னதினால் அவஸ்தை, சுழுத்தியும், காட்சி, பாழுமெனக்கொண்டாம். தநு, அவித்தை. எனவே, இஃதொன்றினமுடித்தலென்னு முத்தியாயிற்று. ஆகவே "சொற்றவற்றியலான மற்றைய பிறவுந் தெற்றெனவுணர்தல் தெள்ளியோர் கடனே" யென்னும் விதியால் இவ்வவசரத்திற் கூறாத தத்துவங்களையெல்லாங் கூட்டி நியதிகளைக வென்பதுபெற்றாம்.

(க-து) இதுகாறுந் தத்துவங்களை நியதிகளைந்ததென்பது. (கூஅ)

கூசு - கவி. அ - கை.

[நீயாவதினையதென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சத்தொடு சித்தா னந்தஞ் சமந்திரஞ் சாக்ஷி யேக
நித்திய மியாபி யான்மா நீயது வாவ றிந்து
பொத்தொடு சடந்துக் காதி பொருந்துபே தங்க ளான
குத்திரப் பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய்.

(இ-ள்.) சத்தொடு சித்தா னந்தஞ் சமந்திரஞ் சாட்சி யேகம், நித்தியம் வியாபி யான்மா நீயது வாவறிந்து, எ-து சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சமம், திரம், சாட்சி, ஏகம், நித்தியம், வியாபி யென்னப்படு மான்மாவாதலின், நீ யந்தவான்மாவென வுன்னை நீ யறிந்து --பொத்தொடு சடந்துக்காதி பொருந்துபே தங்க ளான, எ-து. அசத்து, சடம், துக்கமுதலியவைகளைத் தமக்கியல்பாக வுடைய பேதப்பொருள்களாய் நின்றுள்ள —குத்திரப் பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய், எ-து. பஞ்சகோசமென்னும் வஞ்சகக் குகைகளினின்று வெளிப்படுதி, எ-று.

சத்து - உள்ளது, சித்து - இங்கே தன்னையறிவது, ஆனந்தம் - மாறாச் சுகம். சமம், என்று மெங்கு மொருபடித்தாகிற்றல். திரம், இங்ஙனிற்றற் கு மாறின்மை. சாட்சி, அதுவதுவாகியு மாகாதவற்றை விலட்சணமாகநின் றுணர்தல். ஏகம், பலவாகியுமாகாது தனியாகிற்றல். நித்தியம், இங்ஙனே நிற்றலொருபோதன்றெனல். வியாபி, வியாபகத்துக்கெல்லாம் வியாபகமா நிற்றல். ஆன்மா, இக்குணங்களுக்கெல்லாங் குணியாக நிற்குமறிவு. நீ, இக் குணிதா னீயெனப்படுவது. எனவே, நீ வேறாகாது நில்லென்பதாயிற்று. அறிவுக்கயல்; பஞ்சகோசங்களுக் கயலன்மையின் அசத்தாதிகளைப் பஞ்ச கோசங்களுக் கடையாக்கினார். அசத்தாதிகட் கருத்தம் விளங்கச் சத்தா திகளைக் கூறினும். ஆதியென்றதனால், சமம், திரம், சாட்சி, ஏகம், நித்தியம், வியாபி, பூரணம் என்பவைகளுக்கு மாறாய மொழிகளுளவே

லவையுங் கொள்க. சென்மங்கட் கியைந்தது தேகம். அறிவின்மையின்றி அறிவே சத்து. தன்னை யறிந்தபாலது வேறன்றாமையி னறிவே சித்து. சத்து தேசித்து சித்தேசத்து என்ற கியைந்தபாலது வேறன்றாமையி னறிவே யானந்தம். யாவு மறிவாகிற்றலி னறிவே சமம். அதனை யெவ்வித வாதத்தானு மாற்றக் கூடாமையி னறிவே திரம். தானே சமஸ்தமாயினு மன்றாகினி றிவற்றைச் சாட்சியாக வறிதலி னறிவே சாட்சி. சராசரபேதமறிவுக்கன்மையி னறிவே யேகம். முதலிடை கடை யின்மையி னறிவே நித்தியம். சமஸ்த வியாபகமுந் தன்னிடத் திருத்தலி னறிவே வியாபி. இங்ஙனமாய குணங்களுக் கெல்லாங் குணியாக வழங்கிறந்து சிறற்றபாலது வேறன்மையி னறிவே யான்மா. ஆன்மாவையன்றி நானீ யென்பவைக ளில்லை யாதலி னான்மாவே யறிவு. அறிவையன்றி யான்மாவென்ப தில்லையாதலி னறிவே நீ. அறிவையன்றி நீயென்பதற்குப் பொருள் வேறின்மையி னீயது வாவறிந்தனவும், பஞ்சகோசமு மறியாமையாதலி னதனைவிட்டு வெளியிலாவாயெனவுங் கூறினர்.

(க-து.) இங்ஙன மாராய்ந்து சொல்வதாற் றெறிய தறிவே யான்மாவென்பது. இதனை மறுப்பார் ஆத்தவாதிகளல்லர். ஆத்தவாதிய ரரியர். சொல்வாதிய ரெளியர். அதனை யாராய்தி. (௩௧)

எ0 - கவி. அ - ௯௧.

[அங்ஙனந் தெரிவித்தவாறு நின்ற மாணாக்கன் றையந்தெளி விக்கவியிற் சொல்லப் புகுகின்றார்]

பஞ்சகோ சமும்விட் டப்பால் பார்க்கின்ற போது பாழே
விஞ்சிய ததுவல் லாமல் வேறொன்றுந் தெரியக் காணே
னஞ்சன விருளை யொநா னகமென வனுப விப்பேன்
வஞ்சமில் குருவே யென்ற மகன்மதி தெளியச் சொல்வார்

(இ-ள்.) பஞ்சகோ சமும்விட் டப்பால் பார்க்கின்ற போது பாழே விஞ்சியது, எ-து. தேவரீர் நியதிகளின்தவாறு பஞ்சகோசமுந் தாண்டி யப்பாலுண்டாயிற் பார்க்கும்போது மிஞ்சிநின்று காணப்படுது பாழே — அதுவல்லாமல் வேறொன்றுந் தெரியக் காணேன், எ-து. அந்தப்பாழ் காணப்படுகின்றதேயன்றி, வேறொன்றுங் காணக் கண்டிலன் — அஞ்சன விருளை யோநா னகமென வனுப விப்பேன், எ-து. கருமையான விருளையா நானென் றனுபவிப்பன்:—வஞ்சமில் குருவே யென்ற மகன்மதி தெளியச் சொல்வார், எ-து. உண்மையாகத் தெளிவிக்க வெழுந்தருளிய குருநாதனேயென் றிரந்துகேட்ட மாணாக்கனது மதிதெளியுமவண்ணந் தக்கவிடை தருகின்றார், எ-று.

பஞ்சகோசத்தை விடுதலாவது; அவை தானன்றென்ற அழுத்தத்தை. அதாவது, பஞ்சகோசமும் விகாரரூபமன்றிச் சுயமன்றெனக் காட்டியத

றுனும், காட்டிப்பெண்ணத் தானுந் தோட்டங் காணத தானே யவவழுத்தஞ் சிறிது சிறிது தளருமாதலினுனும், தளரத்தளர அவ்வவற்றினுள்ள பாச மணுவணுவாக நழுவுமாதலானும், நழுவினும், அவவவ்வாசனை விளைவிலக லாது, சிறிதுசிறிதகல அவ்வவ வவற்றினிலக்கும விடும, இங்ஙனம் விடுதலே யென வறிக. இங்கே பாழாவது; பஞ்சகோசமுங் காணுமை. முன்னர் பஞ்சகோசமா நின்ற தறிவாதலா லிப்போ தனறுறிறபது மறிவே. முன்ன ரறிவுவிளங்கி லிப்போது மறிவு விளங்கலாம. முன்னா நாமரூபமா விள ங்கியவாறுபோல லிப்போது பாழா விளங்குகின்றது எனனும விவேக மிவனுக்கின்றேனும பாழிற பயனின்மைபற்றிப பஞ்சகோசமுமவிட்டப பாற பார்க்கின்றபோது பாழே விஞ்சியததுவலலாமல வேறொன்றுந் தெரி யக் காணேனெனவும, நாமரூபமும், பாழு மறிவினது கற்பிததந்தோற றம, அவையோரா முதலன்று, இவ்விருமைக்கு முதலாயிருப்ப தறிவு. இவ்வ றிவே யிவனுயினும விளங்காமைபற்றி யஞ்சன விருளை யோகா னகமென வனுப விப்பனெனவுங் கூறினன பஞ்சகோசமும் பா[illegible] மறிவையனறி யிலலையென்று முளவு அவவனுபவிக்குந் தெரியுமனறி யேனையோராக செங ஙனந் தெரியும இவரனுபவியாதலிற றெளிபச சொலலவொனபபட்டது. உலகில ஞானநுனுபவிக வொழிய வேனைய குருக்களனைவரும இது பஞ்ச கோசத்தி லொன்றுமேயெனத தெரியா ததனை மெயததேவ பாவமெனக கொண்டு பேதைசிந்துக களிததுத திரிகின்றனர், இங்ஙனமாய பாவமெலலா மஞ்ஞேசங்கறபமனறே, இது மஞ்ஞேசங்கறபமெனவறிந் திவற்றைவேண்டா து மெயபபொருளை யுணாததததக்கவனைக குருவாக விவன விழைந்து பலநூழிகால மெயததவம் புரிநததஞாலன்றே விததகையான குரு விவனு க்கு வாயததனா. யாவரு முணர்ந் துயயுமபடி யிங்ஙனமாய மரபு தெரிவி க்கப்பட்டது. (எ0)

எக - கவி. அ - கை.

[தசமன்பாழாகி னியும பாழாகலாமெனபதை யிக்கவியிற கூறுகின்றனா.]

முன்புகல தசமன புததி மோகததா லெண்ணி யெண்ணி
யொன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனுந் தனைக்கா ணுது
பின்பவ னிடையிற கண்ட பெரியபா ழவனே பாரா
யனபுள மகனே காண்ப தடங்கலுங் காண்பா னீயே.

(இ-ள்.) முனபுள தசமன புததி மோகத்தா லெணணி யெண்ணி, எ-து. முன்னாகககூறிய பததாவான தனது புத்திவிகறபததாற் பலகா லெ ணணியெணணி:— ஒன்பது பேரைக கண்ட வொருவனுந் தனைக்கா ணுது பினபவ னிடையிற கண்ட பெரியபா ழவனே பாராய், எ-து. ஒன்பதுபே ரைக கண்ட வொருவனுகிய தன்னை யெணணிககாணுது, பின்ன ரவன் தன் னிடத்திற கண்டபெரிய பாழதானு; தசமனெனப்படுவோ னிதனை நன்கு

சிந்தித்துக் காணுதி— அன்புள்ள மகனே காண்ப தடங்கலுங் காண்பா னீயே, எ-து. எனது பிரியமுள்ள ஞானபுத்திரா; அகம்புறத்திற் காணப் படுவனவா நின்றுள்ள திரிசியமனைத்துங் காண்பவ னீயேயாகும், எ-று.

புத்திமோகம், கலக்கப்புத்தி. அவன்பாழல்லனென் மறுக்க வெதிரம றைப்பொருட்டா நின்றது ஓகாரமெனவறிக. இங்கே பாழ்ப்பவ தொன்றுந் தோன்றாமை. நாமரூபமுதல் பாழீறாய வனைத்தையுங் காண்ப தடங்கலு மெனவும், அடங்கலுங் காண்பதறிவு, அவ்வறிவு நீயேயெனக் குறிப்பிக்க, அடங்கலுங் காண்பானீயே யெனவுங்கூறினார்.

(க-து) பகுதி விகுதி யிடைநிலைக் கற்பிதங்க ணியலல்லை யிவற்றிற்குச் சாட்சிநீயென்பது. (எக)

எஉ - கவி. அ - கை.

[முன்னர்ச் சாட்சி நீயேயென்பதை வற்புறுத்தக் கூறிய வாய்மையை யிக்கவியில் மீண்டுங் கூறுகின்றார்.]

தூலசூக் குமவஞ் ஞானந் தோன்றுமூன் றவத்தை தாமுங்
காலமோர் மூன்றுஞ் சனமக் கடலெழுங் கல்லோ லங்கள்
போலவே வந்து வந்து போனதெத் தனையென் பேனு
ஞலமர் கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே.

(இ-ள்.) தூலசூக் குமவஞ் ஞானந் தோன்றுமூன் றவத்தை தாமுங் காலமோர் மூன்றும், எ-து. தூலம், சூக்குமம், காரணம் என்னு மிம்மூன் று தனுக்களும், இவை காணப்படுத்தற் கிடமாயுள்ள சாக்கிரம், சொப்ப னம், சுழுத்தி யென்னு மூன்றவஸ்தைகளும், இவற்றிற்குக் காலவரை யறையா நின்றுள்ள இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர், என்னு முக்காலங்களுமாகிய விவைகள்:— சனமக் கடலெழு கல்லோ லங்கள் போலவே வந்து வந்து போனதெத் தனையென் பேனு, எ-து. பிறவிசாகரத்தில் தானே யெழுந் தடங்குதலை யியல்பாகவுடைய பேரலைகளைப்போலவே தோன்றித்தோன்றி யழிந்ததாகிய தொகை யெத்தனையெனக் கணக்கிடுவன யான் — ஆலமர் கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே, எ-து. முன்னாச் சனகாதிகட் கனுக்கிரகிக்கக் கல்லால விருட்சத்தின்கீழ்க் குருமூர்த்தமாக வெழுந்தரு ளிய பரமசிவத்தின்மே லாணைப்படி யந்தத் திரிசியங்களனைத்திற்குஞ் சாட் சியாநின்றுள்ளது நீயே வேறில்லை நீ யிதனை யனுபவித்துக் காணுதி, எ-று.

போனதென்பது, தொகையொருமை. கடலுக் கலைக ளியல்பாமாறு போன்று, பிறவிக்குத் தூலமுதலிய விவ்வொன்பது மியல்பாமென்றதா யிற்று. இதற்குத் தடையுள்தேல் கூறுதும், நம்பிக்கை யன்று. கேளுதி ஞாயமுகத்தால். எங்ஙனமெனின், இப்போது யாம நின்றுளது பிறவியோ, வன்றோ; பிறவியெனில், இந்தப்பிறவியில் தூலமுதலிய விவ்வொன்பதுந் தோன்றித்தோன்றி மறைகின்றனவோ, இன்றோ; மறைகின்றனவெனில், இப்பிறவி நழுவளவு மிங்ஙனமாய தொகையொருமை யெத்தனை. கணக்

கிலலை யெனின், பிறவிதோறு மிங்ஙனமாவதுளதோ, விலதோ; இலலையெ னின், இப்பிறவிக் கிவை யிலதாகவேண்டும், உளதாதலிற் பிறவிதோறுமுள தாக வேற்கவேண்டும், இதனை மறுத்தற்கிடமின்று. இனிப் பிறவிக் குபா திகளோ, அறிவுக்கோ, உபாதிக்கெனின், உபாதி சடமாதலி னறிவாகுமா; ஆகுமெனின், உபாதி தனனாலதா னறியப்படுகின்றதோ, அன்னியத்தாலோ; தனனாலெனின், சொப்பனசுழுத்திகளி லறிந்துகொள்ளவேண்டுமே யங்ஙன மின்றாமைக்கேதென்னை யறியாதேனும் யோனிவழித்தாத வுடலாதலி னுபாதிக்கேயாம் யோனியெனபது, நாலவகையை. இதுசிறக்க. இனி உபா திக் கறிவோ, அறிவுக் குபாதியோ, உபாதிக்கெனின், உபாதிக் கறிவு யாது க்கு சுகசாதனத்துக்கெனின், அறிவு சுகசாதனமாயின் சுகத்தை யனுப வித்தல் யாது உபாதியெனின், தன்னையேனு மனனிப்பதனையேனு முணரத் தகையதாகவேண்டுமே, அப்போது ஸ்தூலமன்று. சூக்குமமெனின், சுழுத்தி யிற் கேவலசுகத்தை யனுபவித்தற் கியைந்த வுணர்வினதாகவேண்டுமே, இல்லாததால் சூக்குமமன்று. காரணமெனின், அவித்தையாகவேண்டுமே, தன்னைத்தா னறிதற்பால தன்றாமையின் தன்னைத்தான் சுகிக்குமா றெங்ஙனங்கூடுமே, கூடாததால உபாதிக் கறிவன்று. அறிவுக் குபாதியெனின், ஒருவாற்றாற் பொருந்தும அவஸ்தாத்திரியம், சாட்சித்திரியம், உபாதித் திரியம், அபிமானித்திரியமா கிறப திவ்வறிவேனும், சாக்கிரத்தில் தூலத் தைத் தனுவாகப்பெற றுலகபோகத்தை நுகாவதும, சொப்பனத்தில் சூக் குமத்தைத் தனுவாகப்பெற றங்குள சுகத்தை நுகாவதும, சுழுத்தியில காரணத்தைத் தனுவாகப்பெற றங்குள கேவலசுகத்தை யனுபவிப்பது மறி வெனினும, அஃதிங்ஙன கிறதலை யறிவா ரெங்ஙனு மின்றாதலா னதனைக் கண்டப தெரிந்தன்று, இதுசிறக்க. அறிவுக் குபாதியெனல், இது தனனைத் தா னறியுமட்டோ தந்திரம எங்ஙனமெனில், இம்மூனறு தனுவு மருந்தா ன தனுவாகுமபோது ஞானதனு விருக்கவேண்டுமே, அதுவு மறிவுக்குச் சுத்த வுபாதியாகவேண்டுமே, சுத்தவுபாதியி லசுத்தவுபாதியும், அசுத்தவு பாதியில சுத்தவுபாதியு மின்றாயினும, அறிவிருத்தலாற சாட்சியாகவேண டுமே. அறிவேநீயாதலால நீயே சாட்சியென்றா. இதற்குமே லுண்மை யின் றாதலாற கடவுளாணை யெனப்பட்டது. வந்துவந்து போன தெத்தனை யெனபேனயானெனவே, இனிவரப்போவ தெத்தனையோ வெனக் குறிக் கின்றது. உபாதிக்கே பிறவி, அறிவுக்கன்று; அறிவு நீயாதலி னீயே சாட்சி யெனபது பொருந்தும.

(க-து.) இதனினு மையங்கொள்ளா திருப்பதற கிங்ஙனங் கூறியதெ ன்பது. (எஉ)

எங - கவி. அ - கை.

[ஒவ்வொன்று மற்றொன்றா லறியப்படுமாறுபோன்று யானும்
யாதா லறியப்படுவனென்ற மாணாக்கன் வினாவுக்
கிசைவியில் விடை கூறுகின்றார்.]

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று
சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதி சுடருக்குச் சுடாவே றுண்டோ
யல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பார்த்ததுந் தனைகொண் டேதா
னல்லாது பதினொன் றூனு மவனிடத் துண்டோ பாராய்.

(இ-ள்.) எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று சொல்லாதே, எ-து. சமஸ்தத்தையும் பார்த் தறியப்பட்ட வென்னை யெதைக்கொண் டறிவேனென்று பிறர்சொல்வதுபோலச் சொல்லாதே — சுயமாஞ் சோதி சுடருக்குச் சுடாவே றுண்டோ, எ-து. சுயம்பாயுள்ள பிரகாசரூபமான சூரியனைக் காணடற்கு வேறோர் சூரியன் வேண்டுமோ, அல்லது வேறுண்டோ — பலலார்முன் றசமன் றனைப் பார்த்ததுந் தனைக் கொண் டேதா னல்லாது, எ-து. தானல்லாத மற்றொன்பதுபேர்முன் பத்தாவான் தன்னைக் கண்டுகொண்டதுந் தன்னைக்கொண்டே யல்லாமல — பதினொன் றூனு மவனிடத் துண்டோ பாராய், எ-து தன்னைத்தான் காணுந் தொழிற் பதினோராவது புருடனு மவனிடத் துளனோ நீயே காணுதி, எ-று.

சுடருக்குச் சுடாவே றுண்டோவென்னு முவமையால், ஆன்மா பிரகாசவடிவமெனவும், சுயமாஞ்சோதியென்னு முவமையால, சொப்பிரகாசமெனவும் பெற்றாம். மற்றொன்றாலன்றி யான்மா தன்னைத்தானறியாதெனும் போலிஞானிகள்போல கூறற்கவெனபார், எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று சொல்லாதே யெனவும, தன்னைத் தான் விகற்பித்துப்பார்க்குந்தொழில் தன்னிடத்தல்லது வேறிடத்தின்மை போலத் தன்னைத்தா னிர்விகாரமாகப் பார்க்குந்தொழில் தன்னிடத்தில ல்லது வேறிடத்தின்மையின பதினொன்றூனு மவனிடத் துண்டோ பாரா யெனவுங் கூறினர். ஒன்பது பேரெனக் குறிக்கப் பல்லாரென்றது. என்னை, "ஒன்றல் லனபல தமிழ்நடை வடநூ, லிரண்டல் லனபல வென்றிசினோ ரே." என்றார் பிறரும். நினைவினுங் கனவினுஞ் சுழுத்தியினுந் திரிபுடியை விளக்குவிப்பது சோம சூரியாக்கினி யவ்விடத்தின்றே யாதுவிளக்குவிப் பது, ஆத்மப்பிரகாச மென்ற கையஞ் சிறிதுமில்லை. இஃதோருயிர்பால ன்று, எவ்வுயிரினு மாதலின் தடுத்தற்பாலதன்று.

(க-து.) தானாகிய வறிவு சொப்பிரகாசமென வுணர்த்தினானென்பது. இதனை நம்பற்க வென்னுது பாராயென்றார். ஐயந்திரிபகன்றார்க்கே யிது விளங்கும். (எங)

எச - கவி. அ - கை.

[நீ சகத்துமல்லை பாழு மல்லை யறிவேயென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றெண்ணு
மறிவற்ற குதர்க்க மூடர்க ளனவத்தை பலமாத் தீரு

மறிபடு பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீ யல்லை
யறிபொரு ளாகு முன்னை யனுபவித் தறிவாய் நீயே.

(இ - ள்) அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவேறுண்டென் றெண்ணும், எ-து. ஞானத்துக்கும் ஞான முணர்த்தத்தக்க ஞானம் வேறுளதென் றெண்ணுகின்ற —அறிவற்ற குதார்க்கமூடர்க கனவதனைப் பலமாத் தீரும், எ-து. மெய்யுணர்விழந்த குதார்க்கவாதிகளாகிய மூடஞானிகளுக்க கனவஸ்தா தோடமே பிரயோசனமாக முடியும். (ஆதலினாசெறிச் செல்லறக):—அறிபடு பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீயல்லை, எ-து. அறிபடு பொருளாகிய பதிபசுபாசமு நீயல்லை, அறியப்படாததாகிய பாழெனும்பொருளு நீயல்லை. (ஆயினை யானுவ தியாதெனின்) — அறிபொருளாகு முன்னை யனுபவித் தறிவாய் நீயே, எ-ம். தன்னைத்தானுணர்தற்பாலதாகியபொருள் மெய்யுணர்வாதலா லதுவே நீ, அங்ஙனமாய வுன்னை நீயே யனுபவித் தறிதி, எ-று.

சைவெண்ணெயை நெய்யென்றறிபர் தலைவார்போன்று, தானாகிய வறிவினுண்மைநிலை யிஃதென் றுயர்ந்தனுபவிக்க வகையறியாது, அறிவுக்கறிவென்பர், (அதாவது) சீவவறிவு, பரவறிவு, என விரண்டு. பரவறிவுணர்த்தாது சீவவறிவு தன்னைத்தா னுணராதென்ல. மெய்யே, சீவவுணர்வுணர்த்தல் பரவுணர்வு. பரவுணர்வுணர்த்தல், வேறுணர்வுண்டாகவேண்டும். அதனை யுணர்த்த வேறுணர் வுண்டாகவேண்டும். அதனையுணர்த்த வேறுணர் வுண்டாகவேண்டும். இங்ஙனஞ் செல்லில் முடிவெங்குளது, இன்றுதலினிதனை யனவத்தாதோடமென்பா கலையல்லோ. இங்ஙனமாகுமென வறியாது, அறிவுக்கறிவென்க் கூற்றதப்பயன் அனவத்தாதோடம் இதனை யறியாந்தா லறிவற்ற குதார்க்கமூடரென்றா. இதில் தோடமென்னை? இவரை ஞானியென்பா ரிவரினும் விவேகியார்போலும். இது ஞானமாகுமா, இவர் ஞானமென்பதைக் கேட்டுமறியார் போலும், அந்தவூரிலு மிருந்தறியார் போலும். இங்கே குதார்க்கமூடரென்பதில், குதார்க்கமாவது; ஒழுங்கின்றி வாதித்தல. அதாவது, ஸமரணையையன்றிச் சகசீவபர்த்துள சகமெனல் யாதெனி, லிதோ தோற்றுகின்றதே யது தானெனல. அதற்குரிய பெயருளதாயிருக்கச் சகமெனும்பெய ரேற்றற்பால தெதுவெனில், முன்போல மீண்டும் விடைதரல். இது தோற்றமன்றோ, வுளதேல் காயத்தாற் சுட்டிக் காட்டெனின், விரலாலிதுதானெனச் சுட்டிக்காட்டல. இவ்விர லுடலன்றியில்லை, இவ்வுடல், உலகன்றி யில்லை, நீயுடலன்றுதலால, நீ வேறாயிருந் துலகைக்காட்டுகவெனில, இதற்கு நேராக வுத்தரவின்றிக் கண்டபடி சொலவாதஞ்செயல். காயத்தாற் சுட்டிக் காட்டவொண்ணாதேனும், வாக்கா லேனுங் காட்டுதியெனில், சொல்லா லிதுவெனக்கூறல. சொல், சத்தத்தையன்றி யில்லை, சத்தம், ஆகாயத்தையன்றி யில்லை, நீயாகாயமன்றாதலால், நீ வேறாயிருந் துலகைக் காட்டுதியெனில், இதற்கும் முன்போலச் சொல்

வாதஞ்செயல. காயததாலும் வாக்காலுஞ் சுட்டிக்காட்ட வகையினறே னும், மனத்தாலேனுஞ் சுட்டி யறிகிலெனில, எங்ஙனமெனவரும. மனம உலகாகிலலாது வேறாயிருந துனனவேணடுமெனில, வேறாயிருநதுதா னுன னினே னெனவரும். வேறிடம பாழனறோ அங்கே மனமெங்கே, உனனுத லெங்கே, காணபபடு முலமெங்கேயெனில, முனபோலச சொலவாதமவரு ம். இங்ஙனஞ் செய்தலே குதாக்கமென வுணாக. இங்ஙனமாய வழக்கில மூழ்கியெழாதார்க்கு வேதாநதபட்சமிது, சித்தாநதபட்சமிதுவென றெங் ஙனந் தெளிதறகிடநதரும. ஆதலி னவாவழிசசெலலா திதனைக கேளுதி. நீ யுன்னு லறிபபடுபொருளாமெனி னுலகமாம, உலகஞ சடமாதலி னீயலலை. நீ யுனனு லறிபடாப பொருளாமெனின சூனியமாம, சூனியஞ சடமாதலி னீயலலை. இவவிரணடையு மறிவ தறிவாதலி னது நீயாமெனபாா, அறிபடு பொருணீ யலலை யறிபடாப பொருணீ யலலை யறிபொரு ளாகுமெனவும, சொலலளவாகவும், நினைவளவாகவும போகாதே யென்பாா, அனுபவித தறிவாய நீயே யெனவுங கூறினா. நீயே யெனபதில, ஏகாரந தேறறப பொருள் இவவுரை காணிலனறிக குதாக்க மடஙகாது. (எச)

எரு - கவி. அ - கை.

[அறிவாகிய நினதமலததை யனறித துவிததஙிறகுப பசையினை றென வுபமானததாலிககவியிற கூறுகினறாா.]

மதுரமாய் கட்டி சுட்ட மாப்பணி யார மெல்லா
மதுரமாக் கியவ தறகு மதுரந்தான சுபாவ மனறோ
வதுவிது வெனுஞ்ச டஙக ளறிவாக வறிவைத் தந்தே
யதுவிது விரண்டு மாகா வகமபொரு ளறிவாய் நீயே.

(இ - ள்.) மதுரமாங கட்டி சுட்ட மாபபணி யார மெலலாம், எ-து. தித்திப்பாகிய வெலலககட்டி சோததுச சுட்ட மாபபலகாரஙகளையெல லாம்:—மதுரமாக் கிய வதறகு மதுரநதான சுபாவ மனறோ, எ-து. தித்திப பாகிய வவவெலலககட்டிககுத தித்திபபு சுபாவமலலவா. (அதுபோல)·— அது விது வெனுஞ சடங்க ளறிவாக வறிவைத தநது, எ-து. அதுவெனனும பிரமமும், இதுவென்னுங கூடஸதனும, ஏகசைதன்யததுககுச சடஙகளா தலா லந்தச சடங்கள ஏகசைதனய மாகுமபடி யுனனுடைய ஞானதிருஷ் டியைக் கொடுத்து:—அதுவிது விரணடு மாகா தகமபொரு ளறிவாய நீயே, எ-து. அது விதுவென்னுங் கூடஸத பிரமத் துவிதமாகா தகமபொருளா கிய தானென்னு மேகசைதனனியததை யதுவாகத் தரிசனஞ செய்தி, எ-று.

வெல்லமானது தனமதுரத்தால மாவைத் தனமயமாக்குவ தெங் ஙனமோ; அங்ஙனம் உனது ஞானதிருஷ்டியானது தனது சொப்பிரகாசத தால் சாட்சித்துவிதத்தைத் தனமயமாக்குமெனப் பொருள்படகின்றது.

தனமயமாககல், ஏகமாக்கல். இங்ஙன மாககலால வெலலப்பலகாரங்கள் மதுரமாததிரமா நின்றுறபோலச, சாடசிததுவிதங்கள், ஞெப்திமாத்திர மா நிறகுமென வறிக, இதுதா னததுவித மெனபபடுதல. இதனையே யக ம்பொருளெனவும, இதுமெய பொயயெனபதை யறியவேண்டின் நிட்டை கூடுதி, யபபோது நீயே யறிவாயென்பாா, அறிவாய நீயே யெனவுங கூறி னா. சாடசிததுவிததததிறகுச சீவேசா சடமாஞறபோல, ஏகசைதனயத் திறகுச சாடசிததுவிதஞ சடமாகவேணடுமே, அதஞ லது விது வெனுஞ சடஙகளெனபபடடது. ஐககியமாககற் கியைநதது சாட்சிததுவிதமனறிச சீவேசனெனல் பொருநதாது. அது நேரோயியையும, இது வலிநது வியை யும. வலிந் தியையினுந தூரத்ததாம.

(க - து.) சாடசிகள துவிதமாககாணில, உனதனுபவ லபுரிபபைக கொடுககி லஃதேகமாக விளஙகும. அஙஙனம விளஙகலே வியாபகவிளக கம, அவவியாபகவிளககமாக நிலலுதி யெனபது. (எரு)

எசு - கவி. அ - கை.

[உபதேசிகக வெடுததுககொண்ட தத்தொமசியென்னு மகா வாககியததில, ததொமென்பதை வாசசியாாததம லடசி யாாததமென விரணடாககி, வாசசியாாததததுக கைககயங கூடாதென விககவியிற கூறுகின்றா.]

இட்தநீ தொமப ததி னிலககியப் பொருளா மெனறும்
பந்தமில் பிரம மேதற பதந்தனி னிலககி யார்த்த
மந்தமாஞ் சீவ னீச னவர்களே வாசசி யாாத்தஞ்
சந்ததம் பேத மாவார் தமக்கயிக கியங்கூ டாதே.

(இ - ள) இநதநீ தொம்பததி னிலக்கியப பொருளாம், எ-து. இங தநிலையாயுளள நீ யென்னுங கூடஸதனே தொமபததினது லடசியாா ததமாம —எனறும் பநதமில பிரம மேதற பதந்தனி னிலககி யாாததம, எ-து. எபபோதும பநதரகிதமாயுளள அதுவெனனும் பிரமமே தறபதத் தின லடசியாாத்தமாம்:—அநதமாஞ சீவ னீச னவர்களே வாசசி யார்த தம, எ-து. முதலீறுள்ள சீவேச னெனபபடுபவாகளே, நீயெனனுந தொம் பததிறகும, அதுவெனனுந தறபததிற்கும வாசசியாாத்தமாம்:—சநத தம் பேத மாவார் தமககயிக கியஙகூடாதே, எ-து. ஐககியமாககினும எப போதும பேதமுறுவராதலி னிவாகளுக கைககியமென்பதே கூடாது, எ-று.

நீ தொமபதமெனறதனுல் அது தறபதமெனவும், பிரமந தறபதமெ னறதனுல, கூடஸதன் தொமபதமெனவும, அநதமாமெனறதனுல் ஆதி யெனவும, சீவ னீச னவாகளே வாசசியாாத்த மெனறதனுல், தொம்ப தந் தறபதம் நீ அது வெனவும, உரைகொணடாம. பேதமாவாரென்ப் பொதுபபடககூறினும் சமஷ்டி வியஷ்டிபேதஞ சாட்சிக்கின்மையின் சீவே

சனைக் குறிக்கப்பெற்றும். பெறவே கற்பித சைதன்யனொன்றாயிற்று. இது சுருதிபூர்வமாக வுபதேசிக்கப் புகுமாத்தம.

(க-து.) ஐக்கிய மின்னயதற்கெனவும், கூடாமை யின்னயதறகெனவுங கூறியதெனபது. அநதததா லாதிவருவிததாம். (எசு)

எள - கவி. அ - கை.

[ஐககியங கூடாமைக கே திககவியிற கூறு கின்றா.]

பேதமா னதுவுங கேளாய் பேராலு மிடங்க ளாலு
மோதரு முபாதி யாலு முடலாலு முணர்வி னாலும
பாதலம விசும்பு போலப் பலதூர மகன்று நிறபா
ராதலா லிவர்க்கெந நாளு மயிக்கியமென் பதுகூ டாதே.

(இ-ள்.) பேதமா னதுவுங கேளாய, எ-து. முன்னாப பேதமெனறு மே யதுவு மின்னதெனக கூறக கேளுதி —பேராலு மிடஙக ளாலு மோதரு முபாதி யாலு முடலாலு முணாவி னாலும, எ - து. சீவேசனெனும் பெயாகளாலும் பூமிமுதலிய விடஙகளாலும், கைலாய முதலிய விடஙக ளாலும, சொலலுதற்கரிய சமஷ்டி வியஷ்டியென்னு முபாதிபேதஙகளா லும், காரணசரீரம காரியசரீரமெனனுந தேகபேதஙகளினாலும, பேரறிவு சிற்றறிவெனனு முணாவுபேதஙகளினாலும —பாதலம விசும்பு போலப பலதூர மகன்று நிறபாா, எ-து. பாதாளமுஞ சுவாககமு மெயஙன மதிதூ ரமோ வதுபோ லவவள வதிதூர நீஙகிநிறபாாகள·—ஆதலா லிவாககெந நாளு மைககியமென பதுகூடாதே, எ-து. ஆகையா லிவவிருவாககு மைக கியமென்ப தெநநாளுங கூடாது, எ-று.

பெயா, இடம, உபாதி, உடல, உணாவு, எனறுமிவைகளால தனித தனி பேதமுடையோா சீவேசா. எனவே, இஙஙனம பேதமுறற சிததம எனறு மலலலுறுதெனபதைக குறிககபபெறறும. அவா பேதமுறுவதா லாயபய னெமககெனனையென்னுங கடாவரி னிதுவிடையெனககொளக. நானெனனுதா ருலகி லொருவரு மிலலை, அதனை யாராயப புகுவாரு மிலலை, உளரெனில ஆராய்நதாராயநது சென்றுசென்றெட்டாமையி னஙகே பொ ருளலலதைக் கொணடனா, கொணடதனுற றுவிதபேத மறுதறகிடமிலலை, இல்லாததாற சிற்றறிவு சிறறின்பம, பேரறிவு பேரினபமெனனும பேத மெஙஙன மகலும், அகலாததால, சுகம தனககயலெனப தெஙஙனநீங கும், நீங்காதாகவே, தேகமே நானென முனபோல வரும, வரவே, ஆண பெண்பேதம் தானேவரும், வரவே, மோகாதிகட கிடமாம, இடமாகவே, பந்தம்பலப்படும், படவே, ஆலம்விழுதுபோற கெட்டியாம். இவையெல லாம், நானலதை நானெனககொணட விபரீதத்தாலனறோ; இஙஙனமாய வவசரத்தில் உடனழுவில உடலையனறி நானெனறகுப பொருளறியா தொ ழிந்த நானென வறிவா. உடலோடொழிநததெனில, உட னுகைவேண்டும.

ஆகுமெனின், அன்னியத்தா லறியப்படாமலும் அபிமானிக்கப்படாமலும் உபசரிக்கப்படாமலும் தானே கர்த்தத்துவமாக நின்று ஆலிங்கனை முதலிய வற்றாலாய சுகப்பேற்றை யனுபவிக்கவேண்டும் அங்ஙனமின்றே. ஆதலின் கர்த்தா. இதனைத் துணைக்கருவியாகக்கொண் டனுபவிப்போன் கர்த்தா. அவன் ஆன்மா. அவனுடலன்று அவன் சித்து. உடல் சடம். ஆதலின் எங்ஙனம் ஒன்றும். போகத்தாகமுடையோன் ஆன்மா. அவனுக்கிவ்வுடல் நீங்குவதாற் போகத்தாக மொழிந்ததோ இல்லையே ஒழியாதளவு மிதுபோன்ற வுடல் யாதேனும் வேண்டும். வேண்டவே, எங்ஙனஞ் சென்மகலவா அகலாதளவும் அல்லலன்று ஆதலால், நானென்பதை யறிந்தேதீரவேண்டும். இதனை மறுத்தற்கிடமின்று. நானென்பதை யுள்ளவாறறிந்தா லப்போது பேதமெங்கே அறியாதளவு முண்டெனக் குறிப்பிக்கப் பேதங்காட்டப் புகுந்தனரன்றி வேறன்று. அறிவையன்றிச் சிவேசரின்றுதலா லந்தநாட்டத்தி லேகம். இது லடசியார்த்தம். தன்னை யறிவேவடிவெனக் கேட்டுங் காணுதானுக் கயனுன்னைக் காணுமாதலா லவனுக் குபாதியன்றிச் சிவேசனொன்றற்குப் பொருள்வேறென் றெங்ஙனம்படும் படாது, ஆதலின் நாட்டந்திற சிவேசர் பெயர் இடம் உபாதி உடல் உணர்வு முதலிய வற்றாற் பேதமாகக் காணப்படுவரன்றே, ஆதலிற்பேதம். இது வாச்சியார்த்தம்.

(க - து) லடசியார்த்தம் ஏகத்தையும், வாச்சியார்த்தம் பேதத்தையும் விளக்கின்றதென்பது. இனி யேகமாதற்குப் பேதங் காட்டியதென வறிக. (எஎ)

எஅ - கவி. அ - கை.

[வாச்சியார்த்தமென்னும் பேதவாதத்தை மறுத்தற்கு லடசியார்த்தமென்ற பேதவாதமா நின்றுள்ள மூன்றிலக்கணு வாகக்கியத்தின் பெயரை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

வடநூல்வல் லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்சே ராமல்
விடாகிற பொருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வர்
திடமான வதுவு மூன்றுச் செப்புவார் விட்ட தென்றும்
விடலிலா தென்றும் விட்டு விடாததென் றும்பே ராமே.

(இ-ள்.) வடநூல் வல்லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்சேராமல் விடாகில், எ-து. சமஸ்கிரதப் பூரணப்பண்டிதர் வாச்சியார்த்தத்திற் பிரதிவாதிக்கும் வாசகார்த்தம் பொருத்தமாகாமற் பேதிக்குமாயின்:—பொருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வர், எ-து. பேதநீங்கி யனர்த்த மர்த்தரூபமாக விளங்க இலக்கணுவாக்கியத்தால் திருத்திப் பொருள் கொள்வார்கள்:—திடமாக வதுவு மூன்றுச் செப்புவார், எ-து. அந்த லக்கணுவாக்கியமு மூன்றுவிதமா யிருப்பதாகத் திடமாகக் கல்வல்லோர்

சொல்வார்கள்:—விட்ட தெனறும் விடலிலா தென்றும் விடு விடா தெ ன்றும்பேராமே, எ-து. அவை, விட்டலட்சணையென்றும், விடாதலட்ச ணையென்றும், விடுவிடாதலட்சணையென்றும் பெயர்பெறுவனவாம, எ-று.

வாசகப்பொருள் சேராம விடாராதல் எனபது; அவர்கள் வாசரியார் த்தமுழுது முணர்ந்தவிடத தையநதோன்றுமாறு; நாமுஞ சீவராதலி னிப பேத மென்றகலுதுமோ வெனவரும, வரின, யாமாரென வரும. அடிமை த்திறத்துக் கனர்த்தமாமெனின், இதனபலன யாதெனவரும. நலவினைதீவி னைக கியைந்த சுகதுககமெனின, ஒனறிலொன் றிலலாமறபோத லபபய னுக் கியலபு நமசகியல் பிவறறோடு மொததுணடிருததலோ வெனவரும். இருவினையொபபு, மலபரிபாகம், முதலிய பயனவேறுள, இவறறிற கியை நத தவம்புரியி னிவையும வாயககு மடபோ திவ்விடர் நீஙகுமெனின, இப போதிலலாத வப்பய னெப்போது மிருககுமாவெனவரும். அது கேளவிய ல்லவெனின, யானே யையமயமாயிருககினறேன விடையு மையமயமாயி னென்செயவேனெனவரும். அதறகுறுதிமொழி யிலலாமறபோதலே யிட ராதலெனவறிக. பொருளாமவணணமெனறது; எதைச சீவனெனல. எதை யீசனெனல். உபாதிகுணமெனின், ஓாமுதலனறே யிவை யோாமுதலுககு த் துணைககருவியாமே யெனவரும். எதுவாஞ லறிகினறதோ வதுவெனின், புடைபெயாசசியா, அதுவும வினைமுதலனறே யெனவரும். விகுதிமுதல பகுதியிறுவாக கிடந்த தத்துவககூட்டஙகளெனின, தத்துவசோதனையில் அல்லவல்லவென்று வரலாமா வெனவரும. அறிவெனின, சின்னவறிவு பெ ரியவறிவென்று வரலாமாவெனவரும. உபாதியாதியாலெனின, முனனமே யறிவனறென முடிந்ததே யெனவரும. இஙகே விடைதரறகு மொழியின மையி னிது லட்சணவாககியமினறி யமையாதென்பதுபறறியெனக. கொ ள்வதொன்னும வினைககு வடநூலவலலவாகளெனவே, சொலலுமெனனும வினைக்குக் காத்தா சுருதியெனககொளக.

(க-து.) லட்சணாத்தமினறித் துவிதபேத மருதெனபது. லட்சணர்த தமெனினும், இலககியார்த்தமெனினு மொக்கும.

வினு.—மீமாம்சத்திலுள்ள கர்மம், பத்தி, ஞானம, எனபவற்றுள் கலை வல்லோரும் ஞானத்தை யேலாததற கேதெனனை?

விடை.—அஃதெட்டாமைபற்றி.

வினு.—அதனுற் கலவிஞானததுக்குச் சிறப்பென்னை?

விடை.—தம்மை யொழுககவழி நடாத்துதலே யென்க.

வினு.—இவரோனு முணராவிடத் திவர்செய்த பாஷியத்தி லென்சிற ப்பு?

விடை.—இவர்போன்றனர் மதிக்குமதிப்பே யெனவுணர்க.

வினு.—துவிதபாவ முடலிலோ, உணாவிலோ? உடலிலெனின், உணருமா, உணர்விலெனின, அவவுணாவு தனனை யறிதறபாலதா; அயலை யறிதறபாலதா? தனனை யறிதறபாலதெனின, அயலெனவுண்டா? அஃதிரணடாகுமா? இவையெலலாஞ சொலவாதமெனின !

விடை.—இதறகுமேற ரேன்ருமையின, குதாககமென வோராது தாக்கமெனவெணணி முன பினபொருத்தமினறி வாதிபப ரிறுவேயனறி வேரேே பசையுமின்றென வுணாக.   (எஅ)

எகூ - கவி. அ - கை.

[மூன்று லடசணாதநத்தையு முதாரணமுகததா லிக்கவியிற கூறுகினருா.]

கஙகையிற் கோஷ மென்றுங் கறுப்புசசேப போடு தென்றுந
தஙகிய சோயந தேவ தததனென் றுஞ்சொல வார்க
ளிங்குதா ரணங்க ளாக்கி யிந்தமூன றுகைக ளாலே
துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம பொருளாந் தானே.

(இ-ள.) கஙகையிற கோஷமெனறுங கறுப்புசசேப போடு தென்றும், எ-து. விட்டலககணையெனபது; கஙகைககண ணுளளது இடைசசேரியெனறும, விடாதலககணையெனபது; கறுபபுஞ சிவபபு மோடுகின்றதெனறும:—தஙகிய சோயந் தேவ தததனென றுஞசொல வார்க ளிங்குதாரணஙக ளாககி, எ-து. விடடுவிடாத லககணையெனபது; அவனெனவு மிவனெனவு நினறுளானதேவதததனெனறு மிவறறை யிஙகே யுதாரணங்களாககிச சதது்ககள சொலலுவாாகள —இநதமூன றுகைக ளாலே துங்கநூல் விரோத மான சொலலெலாம பொருளாந் தானே, எ - து. இநதமூன்று லடசணாத்ததஇிறை பிரபலசுருதிககு முரணுயவறபசுருதி வாககியங்களனைததும பொருளாகமுடியும், எ-று.

கங்கைக கிககரையினினரேன செவியி லக்கரையில தயிாவிற்போன் சததங கேடடவளவி லிசசத்தங கஙகையின்கண ணுள்ளதாகக் கருதி நீரிலிருககுமா விடைசசேரி, கரையிலிருககும. நீரிலிராதெனபுழிக் கங்கைவிட்டது. அதுபோல, உணருநதாம முபாதிதோறு மிருத்தலி னஃதுபாதியின் தர்மமமா, வேறெனறின தாம்மமா? சடமாதலி னுபாதியின் றர்மமன்றென்புழி யுபாதி விடடது. (இது விடடலககணை.) இஙகே யுபாதியென்றது, தூலமுதலிய மூனறுதனுவை. ஒருவன் தனது கறுப்புபபசுவையும், சிவப்புககுதிரையையும பற்றச் செல்லுமபோது, அவைகள் விரைவாகவோட விவ னலுததுகின்று அம்மாாககமா யெதிரில வருவோனைக கண்டு, கறுப்புஞ் சிவப்புங கண்டையாவெனக் கேட்க, அதற்கவ னிரண்டு மோடுகின்றதெனக் கூற, இதனல் கருமையுஞ் செம்மையுங குணமாயிற்றே யஃதோடுமா, ஓடுதலாகிய புடைபெயர்ச்சிக்கு விஜைமுத லுடலாயிற்றே யந்தவுட

லே குணியெனப்பட்டது, பட்டவே அவன் குணத்தைக்கேட்க, குணத்தை விடாது குணியைக்கண்டு விடைதந்தானென்றாயிற்று. ஆகவே குணம்விடாதது. அதுபோல, முன்ன ருபாதியன்றென் நின்றது யாதெனின்: அது மனோவாக்குக் காயங்களா லின்னதென வறிதற்கரிதாதலின், குணங்காரணமாக வறியவேண்டுமென, நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், சத்து, சித்து, ஆனந்தம், இவைபோன்ற பரவஸ்துவுக் கியைந்த வெண்ணிறந்த குணங்க ளமைக்கப்பட்டன. இவைகளில் யாதானு மோர்குணங் காரணமாக வறியநின்றது, பரம். எனவே, குணம்விடாதது. (இது விடாதலக்கணை.) இங்கே குணமென்றது, சகுணங்களை. தேவதத்தனென்னும் பெயருடையா னொருவன், காசியிற் சிலகால மரசனாயிருந்தான். அஃதூழவழியா வந்ததுபோனீங்க, அதனால் விரத்திவந்து தென்றிசையிற் கடுந்துறவியானான் என்னுமிடத்து, அவ்வரசவேடமும், அக்காலமும், அவ்விடமும்; இந்தச் சன்னியாசவேடமும், இக்காலமும், இவ்விடமும், தேவதத்தனையன்றி யில்லாமையின், அரசனே சன்னியாசி, சன்னியாசியே யரசன், என்றாகவேண்டுமன்றோ; ஆயினும், குடும்பத்திற் சன்னியாசமும், சன்னியாசத்திற் குடும்பமும், ஒன்றிலொன் றில்லை, இல்லையேனும், இவ்விரண்டினுந் தேவதத்தனில்லனோ, உளனெனில், இவ்விரண்டுந் தேவதத்தனு அலனெனில், இவனையன்றி யவையுளவோ, இல்லையெனில், தேவதத்தன்மாத்திர முண்மை, ஏனைய வேடமுதலிய வனைத்துங் கற்பனை. இவ னவையல்லனாதலின் விட்டும், இவனையன்றி யவை யில்லையாதலின் விடாதும், இருப்பதுபற்றி இது விட்டுவிடாதது. இதுபோல, அறிவல்லாத நானென்ப தெங்கணுமில்லை, உள்ளதே லறியட்டும். இல்லதே லறிவாகட்டும். எனவே, அறிவையன்றி நானென லில்லை, நானென்னு மகம்பாவ மில்லாத வுயிர்களில்லை யென்றாயிற்று. ஆகவே, திணைபா லிடமல்லாத வுயிர்களுளவோ, இல்லவோ? இல்லவெனில், எந்தத் திணைபாலிடங்கட் கென்றுமுரியன. யாதுக்கு முரியதன்றெனின், இந்தவுயிராகிய வறிவு; எந்தக் காலமிடங்கட்கும் பெயர்கட்கு முரியதா? யாதுக்கு முரியதன்றெனின், அப்போதறிவு யாவு மல்லவாகவேண்டும். அல்லவெனின், இத்திணைபாலிடங்க ளன்னியமாகவேண்டும். ஆகாதெனின், யாவு மறிவல்லவெனவு, மறிவன்றி யில்லையெனவும் பெறாம். அறிவுண்மை. அயல் கற்பிதம். அயலல்ல வறிவென்புழி விட்டது. அறிவன்றி யயலில்லையென்புழி விடாதது. (இது விட்டுவிடாத லக்கணை.) இங்ஙனமுணர்ந் தனுபவித்தல், லட்சியார்த்தம். இங்ஙனமுணராது பாவித்தல், வாச்சியார்த்தம். இது நிஜானுபூதி வாக்கியமென்பதை யறியவேண்டின், தினந்தோறும், சகலத்தில் யாவுமாயும், கேவலத்தி லல்லாததாயும், நீயாகிறவற்வு நிற்பதைக் காணலாம். ஐயந்திரிபுக் கிடமின்று. இங்ஙனமுணர்ந்தார்க்கே யிம்மையில்தானே முத்தியென்பதுகூடும். என்னை, "ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வான நணிய துடைத்து" என்றார் திருவள்ளுவநாயனார். ஞானகாண்டமாகிற விம்மூன்றிலக்கண வாக்கியத்தால், க

மம், பத்தி யென்று மிவ்விரண்டு காண்டமாகிற வாச்சியார்த்தமனைத்தும் பொருளாதற் கிடமுண்மையின் இந்தமூன் றுமைக ளாலே துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெல்லாம் பொருளாந் தானே யென்றார். துங்கநூல், உயர்வுநூல். அது, பிரபஞ்சசுருதி. அது, ஞானகாண்டம் விரோதம், எதிர்மறை. துங்கநூலுக் கெதிர்மறை பஞ்சமி, காமம், இவை யறபசுருதி. ஆதலின் துங்கநூலென்பது, பண்புத் தொகை. ஞானகாண்ட மின்றேல் யாவுமூ ரணும். மதத்ததோ, சான்று. (எக)

அ0 - கவி. அ - கை.

[இந்த விலக்கணு வாக்கியத்தைமாத்திரம் விடாது சிந்திக்கில் துவிதபாவ மிறக்குமென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

பன்னிய சோய மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்த
மன்னிய தேயங் கால மவனிவ னென்ப வெல்லாஞ்
சொன்னவிவ் விரோதம் விட்டுத் தொகையிலக் கியம்விடாம
லுன்னிடிற் றேவ தத்த னொருவனை வெளியாகக் காட்டும்.

(இ-ள்.) பன்னிய சோய மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்தம், எ-து. முன்னாகக் கூறிய சோ, அயம் என்னப்பட்ட பதங்களின் வாச்சியார்த்தமாவது,— அன்னிய தேயங் கால மவனிவ னென்ப வெல்லாம், எ-து. வெவ்வேறான இடமும், காலமும், அவனும், இவனும், எனச்சொல்லப்பட்டவனைத்துமாம் —சொன்னவிவ் விரோதம்விட்டுத் தொகையிலக்கியம் விடாம லுன்னிடில், எ-து. இங்ஙனமாகக்கூறிய விவ்விரோதக் கற்பிதங்கிலேகளை விட்டு முடிவாயுள்ள இலக்கியார்த்தத்தை விடாது சிந்திப்பையாயின் — தேவ தத்த னொருவனை வெளியாகக் காட்டும், எ-து தேவதத்தன் கற்பிதங்க ளல்லனுதலி னவனைமாத்திர மவ்விலக்கியார்த்தம் பிரத்தியக்ஷமாகக் காட்டிவிடும், எ-று.

சோ, அயம், வாச்சியார்த்த மெனவே, தேவதத்த னிலக்கியார்த்த மென்றுயிற்று. ஆகவே, சோ, அயம், எனபவை, சுத்தம், அசுத்தமென நிற்கும். சுத்தம், கூடஸ்தபிரமம், அசுத்தம், சீவனீசன, கூடஸ்தபிரமத்திற் கைக்கிய முரணின்றித் தானேயமையும். சீவேசருக் குபாதி குணங்கள் சமஷ்டி வியஷ்டியாயும், பேதகாரண காரியமாயு மிருத்தலின், ஐக்கியம் முழுதுமுரணும். முரணுவவசரம், லட்சியார்த்தம். முரணுமவசரம், வாச்சியார்த்தம். ஆதலின் தொகையிலக்கியம் விடாமலெனவும், சொன்னவிவ் விரோதம் விட்டெனவும், இங்ஙனமாய நிலேயாலன்றி யேகசைதன்னியம் விளங்காதாதலின் உன்னிடிற் றேவதத்த னொருவனை வெளியாகக் காட்டுமெனவுங் கூறினார்.

(க-து.) உண்மை விளங்கற்பாலது விட்டுவிடாத லட்சணையென்பது. விளங்கல், தன்னைத்தான் காண்டலே. தன்னைத்தான் காணுமா றிங்ஙனமெ

ண வீறியாதார், எங்ஙனமாய நிலை சொல்லினுங் கேளார். சுரபபுநீர் போல வதன்றி யானந்தம் மோழைபோல்வதன்று. இனிக கூறுநிலையானு முணா க. சு:—அயம், சோயம். இது குணசந்தி. (அ0)

அக - கவி. அ - கை.

[தற்பதம் தொமபதமெனனு மிருபதஙகளும அவறறினி லககியா ர்த்தங்களு மைக்கியத்தை யுணாததறபாலவென வசிபதங காட்டுநிலையை யிக்கவியிற கூறுகினறாா.]

தத்துவப் பதங்க டாமுஞ் சாட்சியாய்ப் பிரம மான
வத்துவை விடாமற பேத வாச்சியார்த் தத்தை விட்டு
நித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகு மென்னு
மர்த்தமு மகண்ட மென்றே யசிபத மைக்கியங் காட்டும்.

(இ - ள்.) தத்துவப் பதஙக டாமும், எ - து. பேதம அபேதமெனபவ ற்றுள் அபேதநிலையை யேறறறகியைநத வவசரத தறபதந தொமபதமெ ன்னு மிவ்விருபதஙகளும.—சாடசியாயப பிரமமான வத்துவை விடாமல, எ-து. சாடசியாகினறுளள கூடஸத பிரமமாக விளஙகிய சுயஞசைதன்ய த்தை லட்சியிக்கும் லட்சியம விடாமல:—பேத வாசசியாாததததை விடடு, எ - து. சீவேஸவர பேதமாயுள்ள வாசசியாாதததததைக கையறவிடடு.— நித்தமுமதுநீ யாகு நீயது வாகுமென்னு மாததமும, எ - து. எபபோதும பிரமமே கூடஸதனும் கூடஸதனே பிரமமாம எனனு மாததமும —அக ண்ட மெனறே யசிபத மயிககியங காடடும, எ-து. ஏகமென்றே யசிபத மானது துவிதநாசத்தை விளககும, எ-று.

சாட்சியாயப பிரம மான வததுவெனறதனால, லடசியாாததமாயிறறு. பேதவாச்சியாாத்த மெனவே, அபேத லடசியாாத்தமென வுரைகொண டாம். தத்துவப் பதஙகடாமும் அாததமும ஏகமெனறே அசிபதமானது ஐக்கியஙகாடடுமெனக கூடடிப பொருளகொளக. அசிபதமானது; வாச சியார்த்தத்தை விடடு வததுவை விடாமல ஐககியஙகாடடுமென முடிகக. அது நீ யாகும் நீ யது வாகு மென்பது ஏகாரந தொககிநின்றவெனக் குறி க்கின்றது. லட்சியார்ததங கூடஸத பிரம மெனறதனால, வாசசியாத் தஞ் சீவேசனெனறுயிறறு. அசியெனனும பதமானது ஐககியததையே காட்டுகிற்கும் பதம.

(க-து.) அசியெனனும பதம்; வாசசியார்த்ததநிற பிரமமெனப பொ ருடந்து, லட்சியார்த்தததில ஐககியபபொருளைத தரும். இவ்வைககியத தை மறுப்பா ரிதனை யேறறற்கோ ருத்திசொலலுதும. அதாவது; உடல தோற நிறகு மறிவு வுடலன்று, அபபோது பிரத்தியேகவஸ்து. அதனை யறியவேண்டினேன் குறியி லுடலதட்டுமோ தடடாவிடத் தவனுக கறிவு பலவா, ஏகமா? பலவெனில், உபாதி தடடவேணடும். இனறெனில, ஏகமா

கவேண்டும். இங்ஙனமாவதாலும், அனுபவ மிருத்தலாலும், மறுத்தற்கொண்ணாது. (௮௧)

௮௨ - கவி. ௮ - கை.

[ஐக்கியத்திற் கியைவ தினையதெனவும், இயையாத தினையதெனவும், உபமான பூர்வமாக விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே
குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன் றாமெப் போது
மிடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகந்
திடமாகச் சுவானு பூதி சிவோகமென் றிருந்தி டாயே.

(இ-ள்) கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே, எ-து. கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமும், மேகசலப் பிரதிபிம்பாகாயமு மித்தையே — குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன் றாமெப் போதும், எ-து. கடாகாயமும் மேகாகாயமு மெப்போதுங் கலந் தேகமாதற்பாலன:— (அதுபோல,) இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம், எ-து. எவற்றிற்கு மிடமாயுள்ள பிரமமும் கூடஸ்தனுமாகிய விரண்டுமெப்போது மேகமேயாம்.—(ஆதலின்,) திடமாகச் சுவானு பூதி சிவோகமென் றிருந்தி டாயே, எ-து. யாதோரையமு மின்றித் திடமாகச் சுவானுபூதியாகிய சிவோகமென் றிருந்திடுதி, எ-று.

வாச்சியார்த்தமாகிய சீவேசா மித்தையாதலா லவற்றிற் கேகத்வமைக்கியங் கூறத்தகுமென்பார், உபமானத்தாற் கடநீரின் மேகநீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே யெனவும், மேகநீரில வானென்றதனால், குடவானென்றுபோல மேகவானென்றும் இதனால் கடாகாயமும் மேகாகாயமு முண்மையாதலி னிரண்டுங்கூடி யேகாகாயமாகத் தகுமென்பார், குடவானும் பெரியவானுங் கூடியொன் றாமெப் போது மெனவும், அதுபோலக் கூடஸ்தனும் பிரமமு முண்மையாதலி னிரண்டுங்கூடி யேகைதன்னியமாகத் தகுமென்பார், இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகமெனவும், இதுவே ஸ்திரமான வனுபூதியென்பார், திடமாகச் சுவானுபூதியெனவும், இதுதா னகம்பிரம்மமென்பார், சிவோகமெனவும், இதனினு மேலாயநிலை யெவ்விதத்தினு மில்லையாதலி னிருந்திட்டாயே யெனவுங் கூறினார். சிவ, அகம், என்பது, சிவோகமென்றாயிற்று. எவ்வுயிருமாகிய வறிவும் தேகோகம், பிராணோகம், இந்திரியோகம், மனோகம், புத்தோகம், முத்தோகம், பூரணானந்தோகம், சத்தோகம், சித்தோகம், சாந்தோகம் முதலிய விவைபோலவன பிறவுமாகத் தானுதற்பாலதின் முடிவாகச் சிவோகமெனல் சுருதி யுத்தி அனுபவ சம்மதமெனவறிக.

(க-து.) ஐக்கியநிலை சிவோகமென முடித்துச் சும்மாவிருந்தனர் ர்சிரியனென்பது. இஃதுபதேச முடிபு. (௮௨)

௮௫ - கவி. அ - கை.

[அவ்வுபதேசத்தா லிவன் தரிசித்த தினையதென்
விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமற்
பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாழையுந் தள்ளி யுள்ளிற்
கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரம மென்னு
நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமல், எ-து. துக்கநிவிர்த்திக்குத் தஞ்சமா யிருந்துள்ள குருநாத னனுக்கிரகித்த தத்துவசோதனைவழித்தாசச் சென்று சிறிதுந் தவறாமல்—பஞ்சகோ சமுங் கடந்து பாழையுந் தள்ளி, எ-து பஞ்சகோசங்களையு மோவ்வொன்றாகக் கடந்து அப்பாற் றோற்றும் பாழையு மொழித்து—உள்ளிற் கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரம மென்னு நெஞ்சமு நழுவி, எ-து. உள்ளத்தினகண் ணொழிந்த பற்றுக்களன்றி மிச்சமாக வொதுங்கி மறைந்து நின்ற அற்பவாசனை யிருப்பையும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரமமென்னு நினைவும் மெல்லநழுவி:—ஒன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான், எ-து. ஏகமாகப் பிரகாசித்துநின்ற பரிபூரண சைதன்னியத்தை யகக்கண்ணால் தரிசித்தனன், எ-று.

தத்துவவழி, தத்வமசி யென்னும் வாக்கியவழியைத் தப்பாமல், கடந்து, தள்ளி, விட்டு, நழுவி, கண்டான் எனமுடிக்க. கொஞ்சமா மிருப்பென்பது போனதொழிய மீந்த வாசனை. நழுவுதல் சுத்தசங்கற்பமுஞ் சிறிது சிறிதகலல். ஒன்றாய் நின்ற பூரணத்தைக் கண்டானென்பது திரிபுடியிழப்பைக் காட்டுகின்றது மெய்யே, கண்டானென்புழிக் காணுதல் ஞானம், காணப்படுதல் ஞேயம், காண்பான் ஞாதுரு. இங்ஙன மிருக்கத் திரிபுடி யிழப்பென லெங்ஙனங்கூடும் இது சொப்பிரகாசத்தின் மகிமை. என்னை, "அத்துவித வத்துவைச் சொப்பிரகா சத்தனியை" என்றார் தாயுமானவர். உள்ளத்திலென்பது உள்ளிலென விடைக்குறையா நின்றது

(க-து.) குருநெறிச்சேறலா லாய பயனைக் கண்டனனென்பது. இது தான் ஞானக்ஷப்பிரத்தியட்சமெனப்படுதல். இதனையறியாதாரொன்சொலினு மெனனை. இதனைத் தானேதானாகவிளங்கலென்பார் சத்துக்கள். (௮௫)

௮௬ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் விளங்கிய பிரத்தியட்சஞானத்தின் பின்னர் விளைந்த வனுபூதிநிலைக ளினையவென விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அனுபவா னந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித்
தனுகர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற் குருவுங் காண
நனவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மானான்.

(இ-ள்.) அனுபவானந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகி, எ-து. சொரூபப்பிரகாச வெழுச்சிக் கனுபவமாயுள்ள தடையற்றவானந்தப் பிரவாகத்தில் மூழ்கி, மூழ்கவே யகண்டபரிபூரணமே தானாகி.—தனுகரணங்களாதி சகலமு மிறந்து, எ-து. தனு கரண புவன போகங்கள் முதலிய சகல கற்பிதமு நசித்து—சித்தாய மனதுபூரணமாய, எ-து. தெரிவே வடிவாகியும் சின்மாத்திரமானதால் மனது பரிபூரணமாகியும்.—தேக மானசற் குருவுங் காண, எ-து. பூரணமே மானிடத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிய சற்குருநாதனுங் காணும்படி—நனவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மானான், எ-து தூங்காமல் தூங்குதலாகிய நனவிற்சுழுத்தி நிலையதாகியுஞ் சற்புத்திர னின்று தனது சுபாவமாகிய நிரதிசயானந்த வடிவமாயினன், எ-று

பிறவியந்தக னொருவ னோர்நாள் தேவகதியால் தனக்கு விழிவர அதனால் பூதத்தினகரனைக் கண்டாங்கு இவன் ஞானதினகரனைக் கண்டான், அவனுக்குப் பயக்கப்பனாதிக ளெங்ஙன மின்றோ அங்ஙன மிவனுக்கு மின்றாம், இன்றாகவே யெங்ஙனமாய வனுபவானந்த மவனுக்குச் சற்றோ, அது போ லிவனுக்குச் சற்றோ அன்றாதலின் அனுபவானந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகி யெனவும், அவனுக்குச் சூரியப்பிரகாச மேலீடும் ஆனந்தமேலீடு முண்டாகுமன்றோ அம்மேலீட்டால் தனுகரணாதி நான்கு மிருக்க அவனுக்குக் காணுமா இவனுக்குக் காண, காணாதாதலின் தனுகரணங்களாதி சகலமு மிறந்தெனவும், அவனறிவு சூரியப்பிரகாசமாகின்று பூரணமாகுமே, அதுபோல விவனறிவும், ஞானசூரியப்பிரகாசமாயப் பூரணமாகலாமே, ஆதலின் சித்தாய மனதுபூரணமா யெனவுங் கூறினார். ஊன விழித்திறப்புக்கே யிவ்வளவு வியப்பாயின் ஞானவிழித்திறப்புக் கெவ்வளவு கோடி வியப்பாகலாம். இதனைத் தெரிவிக்க விவ்வுவமை கூறினாம். இங்ஙனமாய ஞானானுபவ மில்லா ரெங்ஙன மிதனை யேற்பா ரென்னை, "முக்கணியும் பாற்சோறு முன்பிருக்க நாயருந்திக், கக்கிய சோற்றைக் கருதுவார் எக்கலைக்கும், எல்லாப் பொருட்கு மிருமபொருளயா மெனாது, வல்லார்க் கடிமை புகுவார்" என்றார் சொரூபானந்தர். தானாகிற வறிவைக் காணாதார் அறிவுக் கறிவெனக் குழறி ஞானவரம்பைக் காணாது வாளாபோயினார். இவரை ஞானியென் றேற்பா ரிவர்போலவார். இவர் "மோனமென்பது ஞானவரம்பு" என்னும் பிரபலசுருதி முடிவை யெங்ஙன மெட்டுவார். ஆயி னிவர்கூறு மோனமோ இதனுக்குக் கீழாய மோனவகையுளொன்று. இவருந் தானானந்தமென்பார், இஃதயலையோ தன்னையோ? தன்னையெனின் தானே சச்சிதானந்த மென்னாரகளா? அயலையெனின் தானாகிற வறிவை யளவைகளா லளந்து தனக்கயல் காட்ட வலியுண்டாகவேண்டும், வலியின்றேல் சும்மா விருக்கவேண்டும். தா னறிவு, அய லானந்தமெனின், தனக்கானந்த மன்னியமாகவேண்டும். அனனியமாயின் தா னானந்தமென் றிருக்கவேண்டும். நல்லது, தனக்கயல் சிவம் அது சச்சிதானந்தமே

னின் றானெனனவாகவேண்டும். சத்துரு சித்தெனின, அநதசசிதது தனனை யறிதற்பாலதோ அன்னியததையோ? அன்னியததையெனின, அபபோது சடமாகவேணடும். சடமெனின சததெனப தசததாகவேணடும். ஏனன னில, தன்னால தானறியபபடுவது சதது. அன்னியததா லறியபபடுவ தச த்து. அசதது சடததையா சத்துசிததெனனல. இபபடித தானிருககு மய லைச சசசிதானநதமெனனுலும போதும. இதுநிறக பினவரு மபபோது விளககுதும.

(க-து.) நனவிற சுழுததிநிலையோடு சுபாவநிலையு மெயதிறறென்பது

அரு - கவி. அ - கை.

[இவவாறுய நிடடைதெளிந தாசிரியனை வணஙகி நிற் மறுனறுசொலவானுயினு னெனபதை யிககவியிற கூறுகினறுா]

அளிமக னெடுமபோ திவ்வா றுனபின மனது மெலல
வெளியில் வந் திடவு ணாந்து விமலதே சிகனைக் கணடு
துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழ்ந தெழுந்து சூழ்நது
குளிர்முகச் சுவாமி கேடகக் குமபிடடு நினறு சொலவான.

(இ-ள்) அளிமக னெடுமபோ திவவா றுனபின மனது மெலல வெளி யில வந்திட வுணாநது விமலதே சிகனைக கணடு, எ-து. அனபுள்ள புத திரனுகிய மாணுககன வெகுநேர மிஙஙனமாய நிடடை புரிநதபினனா மெலலத் தனது மனம துரியாதீததததினினறு துரியத்திலவர அதினினறு சாமானியமாக விஸமரணையிலவர அதினினறும் விசேடமாகச செகததாக ஸ்புரிகக அதினினறும் பௌதிகமாக ஸபுரிகக இஙஙனம ஸபுரிதததனு லுலகை நனகுணா, இஙஙன முணாநததனால களஙகரகிதமாக விளஙகிய குருநாதனைக கணடு —துளிவிழி சொரியப பாதந தொழுதுவீழந தெழு ந்து சூழநது, எ-து. கணகளினின்று மானநதபாஷபஞ சொரியத திருவ டிகளை யஞசலியோடு வணஙகி மீணடெழுநது வலமபுரி யிடமபுரியாகப பிரதடசணமவநது:—குளிாமுகச சுவாமி கேடகக குமபிடடு நினறு சொ ல்வான், எ-து. உபசாநதவதனததையுடைய குருநாதன கேடகும்படி யஞ்சலிகரத்தனுக நினறுகொண டிதனைசசொலலுவன, எ-று.

உணாநது கணடு தொழுது வீழந் தெழுநது சூழந்து குமபிடடு நினறு சொல்வான எனமுடிததல சிறபபேயனறித தனிததனி வினைமுறறுக்குத லிற் சிறப்பிலலையாதலின ஒரு வினைமுறறுககி முடிததாம. (அரு)

அசூ - கவி. அ - கை.

[இஙஙனமாய வுதவிககுக கைம்மா றறியேனெனத் துதித்தலை யிககவியிற் கூறுகினறுா.]

ஐயனே யெனது ளேநின் றனந்தசென் மங்க ளாண்ட
மெய்யனே யுபதே சிக்க வெளிவநத குருவே போற்றி

யுய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன்
செய்யவே றொன்றுங் காணேன் றிருவடி போற்றி போற்றி.

(இ-ள்.) ஐயனே யெனது ளேகின னனந்தசென் மங்க ளாண்ட மெய்யனே, எ-து. கர்த்தனே அடியே னுளத்தகலாதுசின றனந்த சென்மங்க டோறு மாண்டுவந்த மெய்யனே — உபதே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி, எ-து என்னை விளக்குவிக்க வெளிதி லெழுந்தருளிய குருநாதனே நமஸ்காரம் — உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி, எ-து. பிறவியினின் றுய்யும்படி நிரதிசயானந்த மாக்குவித்த வுதவிக்குப்பதிலுதவியை — நாயேன் செய்யுமா றொன்றுங் காணேன் றிருவடிபோற்றி போற்றி, எ-து. நாய்போலப்பவருகியயான செய்யும்படியான மார்க்கம் வேறொன்றுங் கண்டிலன் ஆதலின் தேவரீர் திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், எ-று.

பிறவிகடோறு மெனதுளேகின றாண்டதென்பது, ஏற்றபாலதோ தள்ளற்பாலதோ? தள்ளற்பாலதெனில், யாவரு மிங்ஙனமாய சுவானுபூதியெளிதிற் பெறலாமே; யா னெளிதி லிம்மையிற் பெற்றது, பிறவிகடோறு மெனதறிவைத் திருத்திவந்தமையால் ஏற்றபாலதேயென வறிக. இதனாலன்றே வுபதேசிக்க வெளிவந்த குருவே யென்றார். இதற்குக் கைம்மா றிவ னறிவாய்விட்டது வே றின்மையின், உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன் செய்யுமா றொன்றுங் காணே னெனப்பட்டது. இதனினு மேலாய வுதவி யின்றெனப்தைச் சுருதி யுத்தி யனுபவத்தாற் காணலாம். இவ்வனுபவ மத்துவிதத்தி லொழிய வேனையவிடத் தின்றென்பதை ஞாயஞ் சோதனையாற் காணலாம். (அகூ)

அள - கவி. அ - கை.

[அதற் காசான சொரூப நிட்டனாக மாற்றிருப்பதனினும் வேறு கைம்மா றில்லையெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சிட்டனிவ் வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கிக்
கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ டருளிச் செய்வார்
துட்டமாந் தடைகண் மூன்றுந் தொடராமற் சொரூப ஞான
நிட்டனா யிருப்பா யாகி னீசெயு முதவி யாமே.

(இ-ள்.) சிட்டனிவ் வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கி, எ-து. மாணாக்க னிங்ஙனங்கூற வதற் காசிரியர்மகிழ்ந் தவனைப்பார்த்து:— கிட்டவா வென விருத்திக் கிருபையோ டருளிச்செய்வார், எ-து. கிட்டவாவென் றவனை யருகிலிருத்தி மிக்க கிருபையோ டினனு முறுதிமொழி கூறலாயினார்:—(அதாவது,) துட்டமாந் தடைகண் மூன்றுந் தொடராமல், எ-து. மிக்க கொடியனவாகிய தடைகள் மூன்றுள, அவை மூன்றும் நின்னைத்தொடராமல்:—சொரூப ஞான நிட்டனா யிருப்பாயாகி னீசெயு முத

வியாமே, எ-து. சொரூபஞான நிட்டையில மாறுதிருப்பையாயி னதுநா னிசெய்வதாகிய வுதவியாகும், எ-று.

சொரூப ஞானநிட்டையாவது;—அறிவே வடிவாய்விளங்கல. உண்மைஞானிகள வேண்டுங கைமமா றிதனையேயன்றி வேறன்றெனக்குறிக்கின்றது, இவர்கூறிய கைம்மாறு. எனவே, பொருள் புகழ் அடிமை முதலியவை வேண்டியன்று. இவை வேண்டினோர் அறுசிரியரெனப்படுவோர். இவரே யுலகிற பெருமபானமையோர். அவரரியர். ஆதலி னிந்நிலை வழுவறகவென்றாயிற்று. வழுவறகவென்றது, நீ வழுவின அந்நிலை வழுஉம, வழுவின் முன்போற சகந்தோன்றும், தோன்றின் அகமமதை யுண்டாம, உண்டாயின பந்தவினைவுக கிடமாம், இடமாயின தவனையாம, தவனையாயின பிறவிக்கிடமாம, இடமாயின ஒழிவின்றும, இன்றாயின அமைதியின்றும, இன்றாயின நித்தியதிருத்தியின்றும், இன்றாயின் அல்லலே யொழிவின்றிய பயனுமுடியு மாதலைப் பற்றியெனக.

(க-து.) நீ வழுவாதிருப்பினும் தடைக ளிருப்பதால வழுவச்செய்யும, செயயினும் முன்ன ரவைகளால நீ பட்ட வருத்தத்தை யுன்னுக, உன்னிடில சொரூபநிட்டனுயிருப்பை, இருத்தலே கைமமாறெனபது. (அஎ)

அஅ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனந்தெளிந்த ஞானமு நழுவுமோவென றையுற்ற மாணுக்கனைநோக்கித் தடைகள்வரில அனுபவநழுவுமென மீண்டுங் கூறுதலை யிக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

நீநானென் றிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கு
நானுகத தெரிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்றான்
றானுகும பிரம ரூபஞ் சற்குரு நூலாற் றோன்று
மானாலுந் தடைக ளுண்டே லனுபவ முறைத்தி டாதே.

(இ - ள்.) நீ நானென றிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கும, எ-து. நீயென்றும் நானென்றுங கூறப்படும பேதமிரண்டினறி யெங்கணும் பரிபூரணமாக வியாபித்திருப்பது·—நானுகத தெரிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்றான, எ-து. எனது சொரூபமாகத தெரிந்துகொண்ட ஞானமானது நழுவிப்போகவுங கூடுமோ? எனது குருமூர்த்தமேயென்று மாணுக்கன் கேட்டான்.—தானாகும் பிரம ரூபஞ சற்குரு நூலாற றோன்றும், எ-து. தானேதானாக விளங்கிய பிரமஸ்வரூபமானது சற்குருவினாலும் பிரபலசுருதியினாலுங காணப்படும:—ஆனாலுந தடைக ளுண்டேல் னுபவ முறைத்திடாதே, எ-து அங்ஙனங காணப்படுவதாயினும் அதனை மறைக்குந தடைகளுள, உளவாகவாயககி னனுபவ முறுதிப்படுமோ? வுறுதிப்படாதே, எ-று.

தத்துவங்களனைத்தையு மாராய்ந்து தெளியத்தக்கது ஞானமன்றி வேறன்று. அந்தஞானத்தையன்றி நானென்பது வேறன்று. அந்தரான பகிர்முகத்தில் நானீயென விரண்டாத்தற் கியைந்த கண்டங்களாயும், அந்தர்முகத்தில் நானீயென விரண்டாத்தற் கியையாத கண்டமாயும் நிற்பதால் இங்கே முத்திநிலைக் கியைந்தவாறு நீநானென்ன லிரண்டிலாமனிறைந்தபூரணமா யெங்கு நானாகத் தெரிந்த ஞானமெனவும், அஞ்ஞானநிலையினும் ஞானநிலையினு முள்ள நானெனல் அவ்வவ்வாறு விளங்கும், விளங்கினு மவை தானன்று தன்னையன்றி யவையில்லை, ஆதலினமுவும். இந்நிலை பேதங்களனைத்தும் விளக்கத்தக்கது ஞானானுஷ்டானம். இவ்விளக்கத்திலதான ஞானஞானன ரகிதமாயிருக்கவேண்டும், இங்ஙனமாகவேண்டு நிலை ஞானானுஷ்டான மின்றியக்கண ணுறுதிபடாது அதுபற்றித் தடைகளுண்டே லனுபவ முறைத்திடாதேயெனவுங் கூறினார்.

(க-து) தடைகளவயத் தாகாவிடி லனுபவ நிலைக்குமென்பது. நூலால் மாத்திரமெனின் அனுபவமவராது. சற்குருவால் மாத்திரமெனின் சானறோரனுபவமு மிதுதானோ என்னு மையந்தீராது. ஆதலினிரண்டு மின்றியமையாது. இது தெள்ளியோர்கடமை. (௮௮)

௮௯ - கவி. ௮ - கை.

[தடையென் வினையதெனவும், அதனைக்கெடுத்த வினையதெனவு மிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

தடைகளே தெனிலஞ் ஞானஞ் சந்தேக விபரீ தங்கள்
படாசெயு மந்த மூன்றும் பலசன்மப் பழக்கத் தாலே
யுடனுடன் வருமவ் வந்தக்கா லுயர்ஞானங் கெடுமி வற்றைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே.

(இ-ள்.) தடைகளே தெனிலஞ் ஞானஞ் சந்தேக விபரீ தங்கள், எ-து. தடைகளியாதெனில், அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமென்பன — படாசெயு மந்த மூன்றும் பலசென்மப் பழக்கத் தாலே யுடனுடன் வரும், எ-து. துன்பத்தையே விளைவிக்கு மந்தமூன்றுவிதமும் அனந்தசென்மப் பழக்கத்தி னடிக்கடிவரும். — வந்தக்கா லுயர்ஞானங் கெடும், எ-து. வந்தால் மேலாய ஞானப்பிரகாசங் கெடும். — (ஆதலின்) அவற்றைத் திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாலே, எ-து. அம்மூன்றையு முறுதியாக நின்று கெடுத்தல்செய்தி கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் என்னு மிம்மூன்றேதுக்களாலும், எ-று.

அஞ்ஞானம், பொதுவாகப் பழுதையைப் பாம்பெனவும், கட்டையைக் கள்ளனெனவுங் கோடல். சந்தேகம்; பழுதையோ பாம்போவெனவும், கட்டையோ கள்ளனோவெனவுங் கோடல். விபரீதம்; ஸ்திரமாகப் பழுதையன்று பாம்பெனவும், கட்டையன்று கள்ளனெனவுங்கோ

டல. கேட்டல்; சிரவணமாகிய சட்விதலிங்க தாற்பரியம். சிந்தித்தல்; மனனமாகியயுத்தி தர்க்கம் அனுமானமென்பன. தெளிதல்; நிதித்தியாசனம் சமாதி சாட்சாத்காரமென்பன. நிதித்தியாசனம்; மந்திரயோகம் பரிசயோகம் பாவயோகம் அபாவயோகம் மகாயோகமென்பன. சமாதி; சவிகற்பசமாதி நிர்விகற்பசமாதியென்பன. சாட்சாத்காரம்; ஜீவன் முத்தி விதேகமுத்தியென்பன.

(க-து.) தடைமாறாக்கமும் அதனைக் கெடுக்குமாறாக்கமு மினையவெனத் தெரிவித்தாரென்பது. கணமும் விடாதுபழகுக வென்றாராசா ன்ரோ. (அகூ)

கூ0 - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனஞ் செய்யாவிடிற் பந்த நசியாதென்பதற் குவமை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அக்கினிக் கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது
மக்கின ஞானத் தீயால் வந்தபந் தமுமவே வாது
சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்துத் தெளித லாலே
விக்கின மஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே.

(இ-ள்.) அக்கினிக் கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது, எ-று. மந்திரத்தா லக்கினி கட்டுப்படுமாயின் சிறுதுரும்பையு மெரிக்கமாட்டாது — (அதுபோல,) மக்கின ஞானத் தீயால் வந்தபந் தமுமவேவாது, எ-து. ஞானாக்கினி மந்தப்படுமாயி னக்கணத்தெழுந்த பந்தந் தினைத்துணையாயினு மதனை யெங்ஙன மெரிக்கும், அதனா லஃதெங்ஙனமொழிபடும் — (ஆதலின்,) சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளித லாலே, எ-து. உடனே சான்றோர்பா லிடைவிடாது பழகிச் சந்தேகங்களைக் கேட்டலும் விடையைச் சிந்தித்தலும் சிந்தித்தவாறு தெளிதலுமாகிய விவேகங்களால்:— விக்கின மஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே, எ-து அனுபூதிக்குத் தடையாயுள்ள அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமென்பவற்றைப் போக்குதல்செய்தி, எ-று.

ஞானம் அக்கினியாகாவிடின் பந்தம் நீறுவதெங்ஙனம், நீறாகாவிடின் சின்மாத்திரமாகச் சகலமும் விளங்கலெங்ஙனம், விளங்காவிடின் அல்லலற்று மன மமைதிபெறலெங்ஙனம், இன்றேல் ஞானசாதனத்தா லென்பயன், ஆதலின் சான்றோர் பலரும் ஞானத்தழலென்றார். இதனை மறுப்பா ரனுபவித்தறியார். பிரமமெனினும் ஞானமெனினு மொக்கும். என்னை, "பிரமமேயப் பிரம நெருப்பிடை, பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினால், பிரம மாய சருவுடன் பெய்துபின், பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள்" எ-ம். "அறிவு தாகிய வங்கியி லேகொள, அறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார், செறிவு தானுசமத் தீயிடை யோசில, ரொறிய தாய புலன்களை யீவார்கள்" எ-ம்.

கூறினார் கண்ணபிரான். மக்கின ஞானத்தீயால எனப்பாடமோதி யுரை கூறினும். வந்தபந்தமும் வேவாது என்றதனால இனிவரும் பந்தமும வேவா தெனப பொருடரலால எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மையாயிற்று. (கூ0)

சகக - கவி. அ - கை.

[அத்தடைகளி னிலக்கண மினையவெனத் தனித்தனி யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞானங்
குரவன்வாக கியநம பாமற் குழமபின மனஞ்சந் தேகங்
திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே
விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர்.

(இ-ள்.) பிரமபா வனையை மூடிப பேதஙகாட டுவதஞ ஞானம், எ-து. சைதன்னியத்தைக் கணடுகண டிதுநா னிதுநானெனக கொளளுந திட பாவனையை மறைத்துத திணைபாலிட பேதஙகளைக காடடுவது, அஞஞான மெனபபடுவது —குரவனவாக கியநம பாமற குழமபின மனஞசந்தேகம, எ-து, ஞானாசிரிய ருபதேசமொழியை நமபாமல கலஙகின மனதே சந தேகமெனபபடுவது —திரமறு சகமெய் யெனறுந தேகநா னென்றும, எ - து. நானகுகாலத்து நிலையிலலாத செகததை மெய்யெனவும், ஸதூல தேகததை நானெனவும —உளளே விரவிய மோகந தானே விபரீத மென் பா மேலோா, எ-து. அகததிற கலஙகிய அநதமயககமே விபரீதமெனப படுவதெனக கூறுவாசானறோ, எ-று.

பேதம, அபேதமென விருவகை அவற்றுள், உபாதான முபாதேயமெ னத தோனறுமை பேதமும, தோனறுதல அபேதமுமாம். அதாவது; கடபேதஙகளை மணணெனவும, பணிபேதஙகளைப பொனனெனவு முணரா மை, தோனறுமை. உணாதல, தோனறுதல சைதனயவிளககமே பரமென பதோ, ஆனநதபபெருககே பரமெனபதோ எனககலஙகல சநதேகம். இவறறுளொனறும நிலையுறுமை விபரீதம. இம்மூனறு முறுதா ரொஙகணு மிலா, இதனைககாடட இஙகே விளக்கியதெனக. (கூக)

கூஉ - கவி. அ - கை.

[அத்தடைகளைக் கெடுக்கத்தகக கேடடல முதலியவறறி னிலககண மினையவென விக்கவியிற கூறுகினறார்.]

தத்துவ வனுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பா
ரொத்துள பொருளு கததா லுசாவல்சிந் தித்த லென்பார்
சித்தமே காந்த மான தரிசனந் தெளித லென்பார்
நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே.

(இ - ள்.) தத்துவ வனுபோ கந்தான சாதித்தல கேட்ட லெனபார், எ-து. தத்துவமசியெனனு மகாவாக்கியானுபவம் விளஙக விடாது நிட்டை கூடலைக கேட்டலெனவும:—ஓதததுள பொருளை கத்தா லுசாவலசிந திதத லெனபார், எ-து. பேதமாகா தொததுநினறுளள அசிபதாாததமாகிற வை க்கியபபொருளி லையமுறி லதறகியைநத யுத்திகொ டாசான்பால விசாரித தலைச சிநதித்தலெனவும்:—சித்தமே காநத மான தரிசனங் தெளித லெ னபார், எ-து. அஙஙனம விசாரிததுச சிந்திககச சிநதிகக வையந தஙகற கிடமினறுக வககணமே விபரீத மகலுமாதலின மனமானது சாவகறபி தமு மிறநதவிடததுச சதோதயமாக விளஙகு மேகாநத தரிசனததைத தெளிதலெனவுங கூறுவா சததுக்கள், எ-று.

ஆசான்பாற் கேட்டவாறு நிட்டை கூடலைக கேடடலெனவும், ஐககி யங கூடுமா றெஙஙனமெனச சிநதிக்க வுசாவலைச சிநதிததலெனவும, அங ஙனஞ் சிந்தித்தலாலாய பயன சிததமயககந்தீாநது சுயமபாவிளஙகலைத் தெளிதலெனவுங கூறினா. இஙகே அஞ்ஞானம, சநதேகம், விபரீதம், என பன மூனறும பநதம். கேடடல், சிநதிததல, தெளிதல் எனபனமூன்றும முத்தி. இநதப் பநதமுத்தி யெயதுவது செயறகையாலோ இயறகையா லோ? இயறகையாலெனின், விதி நிடேதம் வேணடுவதின்றே. செயறகை யாலெனின், இநதசசெயகைககு வினைமுதல சீவனோ ஈசனோ? ஈசனெ னின், பிறநதிறநதானென் றிருககவேணடும. சீவனெனின், பநதததுககா முததிக்கா? பநதததுககெனின், முததிககோ? ஈசனெனின, இவன வினை விப்பானேன, அவனதை யழிபபானேன. சுபாவமெனின, முடிவுதானின றே? இனறெனின, உபசாநதமின்றுமே; இனறுயின அலலலறறிருபபதற கிடமினறே; ஆதலின, இஙஙனம வாசிததுத் தெளிவதினு மூடனாயிருககை மிகவுநன்று, இஙஙனமனறு; நானலலாதவுடலை நானெனறபிமானித தழு ந்திய தெந்தவுணாவோ அநதவுணாவா லபபந்ததைதக கெடுககவேணடு மனறி வேறொனறுலெனபது மூடம. எஙஙனமெனின, அவனவனபநத மவ னவனால விளைந்ததனறேல அவனவனபநத மவனவனற களைதலொண ணுது. தேகோகபாவத்தோறறம உடலாலோ உணாவாலோ? உடலாலெ னின, சடம். உணர்வாலெனின, தகும. அந்தவுணாவுதானே யுயிா. அநதவு யிர் தேகநீககத்தில தேகோகபாவவிழபபு; தன்னாலோ வேறொனறுலோ? வேறொனறுலெனி னனுபவ மிருககவேணடும. தேகோகபாவங தனனாலா யதால தனனு லிழபபாகவேணடும். அநதவிழபபே மரணவாதனைககுறி. சிலருக் கிவ்வாதனை யிலலாமையுமுணடு. தமரகவாயவினுலேனும் மூசசுஸ் தமபிததலாலேனும், ஞானநாட்டத் துறுதியாலேனு மெளனவுணாக. பெ ண்டு பிள்ளை பணடஙகளி 'லவனவன வைததபாசம ஆனிவநதுழி யவன வனை வதைக்கக் காணகின்றோம். தனனால்வநத பந்தந தனனாலழிவுறும னறி வேறொன்றாலாகாது. தன்னாலனுபவிததேனும் ஞானககினிகொண டெரித்தேனுமென வுணர்க. என்னை, "தன்னால் வினையுஞ் சகசீவபரந், தன

ஞு லழியுந தனதாம் விழியால, என்ஞு லெலே யெனனி லெனக்கருளும, மன்னே யடியே னபய மபயம்" எனஞாததுவராயா. தன்ஞல்விளேந்தது; அஞுஞானம சந்தேகம விபரீதமாதலி னவை தன்ஞு லழியவேண்டுமென் பதுபறறிக கேடடல சிநதித்தல தெளிதலசெயதி. இஙஙன மனுதினமூஞ் செயவையாயின் நிர்வாணம பெறுவாயென்ருா. ஏனேயோ ரனறெனவில கதறகு நீயேயெனப் பிரிததலின பிரிநிலேயேகாரம. இநத ஏகாரததா லவ னவனபாத மவனவ னறுக்கவேணடுமெனபதாயிறறு. இதனே யறிந்து செயதி. (கூஉ)

கூ௩ - கவி. அ - கை.

[நிததமு மிஙஙன முயலவேண்டுமெனறீா, முடிவின்ருே வெனற மாணுககனேநோககிக காலவரையறை யிககவியிற கூறுகின்ருா.]

எத்தனே நாணுஞா தாவு ஞானமு மிருககு மென்மை
யத்தனே நாளும வேண்டு மப்பாலோா செயலும வேண்டா
நித்தமும வெளிபோற் பறறு ஞேயமாத திரமாய்ச சீவன்
முததரா னவாவி தேக முத்திபெற நிருபப மென்றும.

(இ-ள.) எததனே நாணஞா தாவு ஞானமு மிருககு மெனமை, எ-து. எவவளவுகாலங காணபானுங காடசியு மெனனேவிடடகலவிலலே யெனமை யோ —அததனே நாளும்வேணடு மப்பாலோா செயலுமவேணடாம, எ-து. அவவளவுகாலமு மிவவிடைவிடாமுயறசி வேணடுமேயனறித திரிபுடி யறி லபபாலோா முயறசியும வேணடுவதின்று —நிததமும் வெளிபோற பறறு ஞேயமாத திரமாய்ச சீவன முததரானவா, எ - து. எபபோதுந் தனனே யொனறு பறறினுந தானெனறையும் பறருத பூதாகாயமபோலச சகலகறபிதஙகளுநதனனேபபறறினுந தானெனறையுமபறருதசிதாகாயமா ததிரமாகச சீவகறபிதங கடநதசீவனமுததாகள —விதேகமுததிபெறறிரு பபமெனறும, எ - து, விதேகமுததிபெறறுக காலவரையறையினறிததா னேதானுகவிளஙகிநிறபா, எ-று.

விடயமபயனுகபபெறில ஞாதுருஞானமவேண்டும, அறிவுதனனேததா னேபயனுகபபெறில ஞாதுருஞானம்யாதுககு. எனவே, தானேஞாதுரு ஞானஞேயமெனபபெறறும். விடயநதனதுகற்பிதமாதலினதிரிபுடிவேண் டும். ஞானநதனததிடடானமாதலினதிரிபுடிவேண்டுவதினறு. திரிபுடியை த் தனது விருததிஞானததைக கொடுததுககாணில அனேததுஞ்சொயபி ரகாசமாகவிளங்கும். அஙஙனஙகாணுவிடில திரிபுடிமயமாநிறகும். இதனே த்தினவனுபவததிறகாணலாம. 'புராணம்போ னம்பிக்கையனறு.' பிரத்திய ட்சம. நீ முனனாக கறபிதமாயவிடததுத திரிபுடியுங் கறபிதமாயிற்று. நீ யிபபோது சொபபிரகாசமாகபபழகில் திரிபுடியுஞ் சொப்பிரகாசமாக

விளங்கும். அங்ஙனமாயதும நினதுமுயற்சிகாரணமாகவன்றோ? இஙஙன மாவதும நினதுமுயறசிகாரணமாகவெனககூறவேணடுமோ? அபபோது விடயமயமானதுபோல, இபபோதுசினமயமாவையெனபதுறுதியாதலால, சின்மாத்திரமயமாகசசினனுளபழகில் திரிபுடியுமஙஙனமாம, ஆதலின அப பாலோாசெயலும் வேணடாமெனறா பகிாமுகததில ஞேயம்விடயத தையும, அந்தாமுகததில ஞேயமஞானததையுஙகுறிகக நினறது. ஆதலிற சிதாகாயமெனறும.

(க - து.) பொனனைபபறபல பணிபேதஙகளாககறகுபபன்னுளவேண டும, அவையனைத்தையும‌பொனனுவுருககறகு நிமிடமாகிறசினனுளவேண டும். அதுபோலத, தனனைககறபிதமாகிய சகசீவபரமாககறகுப பனனுள வேணடும, அவறறைததாறுககறகுத தவமுடிநதோனுககுச சினனுளவே ணடும, ஆதலினீபழகுகவெனபது. இஙஙனமாயமுயறசிவிடாதோரோ சீவ னமுததராகிப பினனாவிதேகமுததராறுா, இதனையுமுணாதியெனபாா, ஞேயமாத்திரமாயச சீவனமுத்தரானவா விதேகமுததிபெபறறிருபபாரொன றுா. இதுகாறுமுணாததததுபதேசமாககமெனவுணாக (௬௩)

௬௪ - கவி. அ - கை.

[இனிஞானததினமகிமைதோனற, அதனைததாறுகைபபெறற சீவனமுததாநாலவரின பெயரினைபவெனவிசகவியிற கூறுகினறுா.]

ஞானமார் சீவன் முத்தர் நாலவகை யாவா் கேளாய்
வானிகா் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்ட
னனவர் நாம மீதா மவா்களிற் பிரம விததின்
றனமு மறறை மூவா தாரதம மியமுஞ் சொலவேன.

(இ - ள) ஞானமார்சீவனமுததா நால்வகையாவாகேளாய, எ - து. அறிவேவடிவாகபபரிபூரணமாநிறைநதுளள சீவனமுததரெனபோா நான குவகையாயிருபபா, அதனையாஙகூறககேளுதி.—வானிகாபிரமவிதது வர ன்வரியான்வரிட்டன ஆனவாநாமமீதாம, எ-து. ஆகாயமபோனறபிரமவி ததெனவும, வரனெனவும, வரியானெனவும், வரிட்டனெனவுமாயினோா நாமமிதுவாகும:—அவாகளிற் பிரமவிததினறனமு மறறைமூவா தாரதம மியமுஞ்சொலவேன, எ-து. அநநாலவருளபிரமவிததினிலையையும், ஏனைய மூவரினதாரதம்மிய நிலைகளையு மினிசசொலலபபுகுவன, எ-று.

இந்நான்குவகையான சீவனமுத்தருஞ் சிதாகாயமேதானெனத தெ ளிந்தவராதலின் வானிகரொனவுவமைகூறினாா. பிரமவித்தை யுமமைகொடு த்துப்பிரித்தது, விதிவிலக்குவழுவாதுபலவிவகாரஙகள்செயய அதனுல்வரு மின்பதுனபங்கள்நுகா்தலபற்றி. நுகரினுஞ்சிதாகாயமாககுவன். இதனைப பின்வருங்கவிகளாலுணா்க. (௬௪)

௬௫ - கவி. அ - கை.

[இந்நாலவருளபிரமவிததுககள தமதொழுக்கநடைகளில வருண
சிரமஙகளைவழுவினறிநடததிக்காட்டலை யிககவியிற்
கூறுகினறார.]

தீரராய்ப பிரம வித்தாய்த தெளிந்தவா தெளியு முன்னர்
வாரமா யிருநத தங்கள் வருணமாச் சிரமஞ் சொன்ன
பாரகா ரியமா னாலும பலாககுப கார மாக
நேரதாச் செயவார் தீர்நத நிலைவிடாச் சீவன் முத்தர்.

(இ-ள) தீரராயபபிரமவிததாயததெளிநதவா, எ-து. (பிரமவித்தெ னபபடுவோா) யாதோரபாயஙகடகுஙகலஙகாத தீரமுடையராயும், பிரம விததெனனும பெயருடையோராயு நினறு ஐயநதிரிபினறிநதனனைத தெளிந்தவா — தெளியுமுனனாவாரமா யிருநத தஙகள வருணமாசசிரமம, எ-து. இஙஙனநதெளிதறகுமுன்னரே தமககுரிமையாநின்றுளளவருணாசிர மதருமம —சொனனபாரகாரியமானாலும பலாககுபகாரமாகநேரதாசசெ யவாா, எ-து. கனமிகளுககாகசசொனனபாரமானகாரியமாயினு மவறறை பபலருசகும முனனடையாகக்காண விதிவிலககொழுஙகொககசசெய்து காடடுபவா —தீரநதநிலைவிடாசசீவனமுததா, எ-து. வழுககனைத்துநதீரநத நிலையாதோ அநநிலையினினறுநீங்காதசீவனமுததி திசையுடையவா, எ-று.

சாவமுஞ் சினமாததிரமாவிளஙகலின பயகமபஞ்திகளுக கிடமின்று, ஆதலின தீரராயெனவும, தாம பிரமஞானமாநிறறலின பிரமவிததெனவும, தாமமுனனாவருணாசிரமவொழுககவழித்தாயசசேறலி னிவவுணமைநிலை வாயததது இவவாறனைவாககும வாயககவேண்டுமென்னுங கருணைபற்றி முனனடநதுகாடடலேயனறித தமககாகவனறெனபாா, பலாககுபகாரமா க நேரதாசசெயவரெனவுங கூறினா. (௬௫)

௬௬ - கவி. அ - கை.

[இதுமுதன் மூனறுகவியானு மநதபபிரமவிததுககளினரிய வியபபுநடைகளை விளஙககககூறுகின்றார.]

காமமா திகள்வந் தாலுங கணததிறபோ மனத்திற் பற்றார்
தாமரை யிலைத்தண ணீர்போற சகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார்
பாமர ரெனககாண் பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டா
ரூமரு மாவா ருள்ளத துவகையாஞ் சீவன் முத்தர்.

(இ - ள்.) காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார், எ-து. காமககுரோதாதிகள்யாதோரோதுவினாலநேரிடினு மககணமேயவற் றையறிவாககளைத்தலினெஙஙனநிலையுறும்,நிலையுறாவாதலின்கணத்தினசிக் குமனறே நசித்தலின், எஙஙனமனம்? பறறவிடம்பெறுவர் பெறார்:—தாம

ரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார், எ-து தாமரையிலை தண்ணீரிலிருந்து மெங்ஙனம்பற்றற்றுநிற்குமோ அங்ஙனஞ்சகத்தோடுகூடி நின்றும் பற்றின்றிவாழ்கிறபா:—பாமரரெனக்காணப்பபா பண்டிதத திறமைகாட்டார், எ-து. மூடரைப்போலத்தமமைக்காட்டிக்கொண்டுதிரிவர் பண்டிதராயினு மதத்திறமைதமமிடத்திலில்லாததாகக் காட்டிக்கொண டிருப்பா:—ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முததா, எ-து. ஊமைகள்போலவுமிருப்பா, உள்ளத்தினகண்மாறுதஞானக்களிப்புடைய பிரம வித்தாகியசீவன்முத்திநிலையுடையோா, எ-று.

மனஞ்சொபபிரகாசமாக விளங்கலின, மனத்திற் பறறுஎனவும், சொபபிரகாசபபிரதிபலனஞ்செகத்தெனக்காணபரனறி யஃதோாமுதலெனவெங்ஙனஞ்சித்தத்திலவைப்பனெனபாா, தாமரையிலைத தண்ணீாபோற சகததொடுங்கூடிவாழ்வாரெனவும, தோற்றினுஞ்செகத்தைச்சினமாததிரமாகக் கரைப்பதேதொழிலாகவுடையவ ரிவரெங்ஙனமபண்டிதத திறமை காட்ட நேரமுடையவரெனபதுதோனறப பாமரரெனக்காணபபாா பண்டிதததிறமைகாட்டாரெனவும, யாதோர்கறபிதமுமினறிச சொபபிரகாச மாத்திரமவிளங்கிக்கொண்டிருக்க வேறெனனசொல்லவிடமுண்டெனபாா, ஊமருமாவாரெனவும, சொபபிரகாசமாக வவருள்ளநதோதலினுனும, அன்னியக்களிப்புக கெங்ஙனமிடமாம, தறபிரிதிக்கே யிடமாதலினுனும, உள்ளத்துவகையாஞ்சீவன்முத்தரெனவுங்கூறியவாறுகாணக. வந்தாலும, சகத்தொடும, ஊமரும, ஆகியமூனறு மிழிவுசிறப்புமமை. ஊழாலனறித தமக்குச்சறறும்பிரியமில்லையெனபதுதோன்றச சகததொடுங்கூடிவாழ்வா ரெனபபட்டது. (கூகூ)

கூஎ - கவி. அ - கை.

[இ - து.]

பேதகன் மத்தால வந்த பிராரத்வ நாநா வாகு
மாதலால் விவகா ரங்க ளவரவர்க் கான வாகு
மாதவஞ் செயினுஞ் செயவர் வாணிபஞ் செயினுஞ் செயவர்
பூதலம் புரப்ப ரையம் புகுந்துண்பர் சீவன் முத்தா.

(இ-ள்.) பேதகனமத்தாலவந்த பிராரத்வநாநாவாகும, எ-து. பேதகன்மம், அபேதகனமமெனக்கனமமிரண்டாம், அவறறுள, பேதகனமம, உலகம்வேறாகக்கண்டுபுரியுங்கனமம. அபேதகனமம், தானாகக்கண்டுபுரியுங்கன்மம. இங்ஙனமிருக்கப பேதகன்மத்தாலவந்தவூழ் நானாவிதமாம:—ஆதலால்விவகாரங்களவரவர்க்கானவாகும், எ-து. ஆதலின விருத்திகளெவரெவர்க்கெத்ததுவோ அவரவர்க்கதுவதுவாம்:—(எங்ஙனமெனின,) மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வர் வாணிபஞ்செயினுஞ்செயவர், எ-து. மகாதவத்தைச்செய்யவிருப்புற்றுச்செய்யினுஞ்செய்வா, வியாபாரஞ்செய்யவிருப்புற்றுச

செயயினுஞசெய்வர் — பூதலம்புரப்பனாயம் புகுநதுண்பர் சீவனமுத்தர், எ-து. பூமியையாளவேணடினுமாளுவா, பிசசைபுகுநதிரந்துண்பினு முணபா (இவாகளாரெனின,) பிரமவிதரெனனுஞசீவனமுத்தாகள், எ-று.

ஊழெனபது, பூாவஞசெயதவினையை. அபேதகனமமாதலின்நிலையொததனா. பேதகனமமாதலின கிர்ததியமபேதிததனா. எனனை, "ஊழிற் பெருவலியாவுளமறறொனறு சூழினுந்தானமுநதுறும" என்றாதிருவள்ளுவா. ஞானமாத்திரம, அபேதகனமம. ஏனையவிரணடும பேதகனமம். பேதகனமம், உடலுககியைநதது. அபேதகனமம், உணாவுககியைந்தது. அபேதகனமமிருபபதுபற்றிபபேதகனமமெனறா. புரபபினுமெனறதெஞசியது, ஐயமபுகுந்துணபினுமெனறது மறறே. இநதவும்மை களிடடததைக காடடினறன. (கள)

கஅ - கவி. அ - கை.

[இ - து.]

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்முன்
னின்றது புசிப்பார் வெயயி னிலவாயவிண் விழுது வீழ்நதும்
பொனறின சவம்வாழந தாலும் புதுமையா வொன்றும் பாரார்
நன்றுதீ தென்னுர் சாட்சி நடுவான சீவன் முததர்.

(இ-ள.) செனறதுகருதாாநாளைச சோவதுநினையாாகணமுன னின்றதுபுசிபபாா, எ-து. போனதைபபறறிநினையாா, இனிவருவதைப்பற்றியுநினையாா, இபபோதியாதுகிடைபபதோ அதனைமாத்திரமபுசிபபார்:—வெய்யினிலவாயவிணவிழுதுவீழந்துமஎ-து. உடடணகிரணமானது சீதளகிரணமாயாகாயததினினறுலம விழுதுபோறபலருமவியககவிறஙகினும்: — பொனறினசவமவாழநதாலும் புதுமையாவொனறுமபாரார், எ-து. செததபிணமீணடுமுயிரோடுகூடிவாழினும், ஒனறையுமதிசயமாகபபாராாகள்:— நனறுதீதென்னுாசாடசி நடுவானசீவனமுததர், எ-து. இதுநன்கு, இது தீதெனறுஞசொல்லாாகள, இவவிரணடிறகுமநடுவாகசசாடசியாநினறுள்ள பிரமவிததாகியசீவனமுததாகள, எ-று.

வீழநதாலுமெனபது வீழநதுமெனவந்தது காலமயக்கம். இனனதனுபவிததது, அனுபவிககினறது, அனுபவிபபது, எனனுமுக்காலபேதம, அவருககுச்சினமாததிரமாவிளஙகினும, பசிதணிதலபறறிவேணடுவதாதலின கணமுனனின்றதுபுசிபபாரெனவும, எததனையறபுதமானவியபபுஞசிதாகாயமாகிறறலி னசசிதாகாயநாடடமகலாாககெஙஙனநதோனறும, எங்ஙனமவியபபரென்பாா, புதுமையாவொனறும்பாராரெனவும, யாவுமித்தையாயததாலுவிளஙகலின், நனறுதீதென்னுரெனவும், ஞானுஞ்ஞானங் கட்காதாரமான நிலையினரெனபதுதோன்றச், சாட்சிநடுவானசீவன்முத்தரெனவுஙகூறினர். இவையனுபவவிநோதம். (கஅ)

௯௯ - கவி. அ - கை.

[ஏனையமூவரினரியவியபபுநடைகளை யிககவியிற் கூறுகின்முா.]

பின்னைமூ வரிலி ரணடு பேர்களுஞ் சமாதி யோகந்
தன்னையுற் றிருப்பார் தேக சஞ்சார நிமித்தந் தானு
வுன்னுவோன் வரன்வேற றோரா லுணர்பவன் வரியா னுகு
மன்னியர் தமமாற் றன்னு லறியாதோன வரிட்ட னுமே.

(இ - ள்.) பினனைமூவரிலிரணடு போகளுஞசமாதியோகந தனனையுற றிருப்பாா, எ - து. மறறமூவரிலிரணடுபோ சமாதிஞானததையகலாதிருப பர்:— தேகசஞசாரநிமிததந்தானுவுனனுவோன்வரன, எ - து. தேகசஞசா ரத்துககாக வுணணநினைபபோன வரனெனபபடுவோன —வேறறோரானு ணர்பவன்வரியானுகும, எ - து. பிறாவலிந்தூட்டலாலுணவறிவோன வரி யானெனபபடுவோன·— அனனியாதமமாறறனனுலறியாதோனவரிட்டனு மே, எ-து. அனனியராலும், தன்னுலுமுணவுநேரிடலையறியாதோன வரிட டனெனபபடுவோன, எ-று.

தானேசெனறிரந்தோரவேளையேனுமபுசிபபவன் வரன், பிறாவலிந் தூட்டவுணவுண்போன வரியான, உறககத்திலவலிநதூட்டியதாயைநோககி யெனககேனிராததிரியுணவிட்டிலலையெனற சிறுபிளளையைபபோலததானு முணவுணடதையறியாதான், வரிட்டன எனவே, தனபசியைததனனுலறி வோனவரனெனவும, பிறராலறிவோனவரியானெனவும, தனனுலுமபிறரா லுஞ்சறறுமறியாதோன, வரிட்டனெனவுநகுறிககபபெறறும. தானேதன் பசிதெரிநதுணண லுடலவளாததறகனறே, வதைதவிாததறகனறிவேறுக கனறு, வதையாலநிட்டைபஙகமும, நிட்டைபஙகததாலமனககலககமும், மனககலககததால முனபோலச சுகதுககததிலமொதததுணடலை தலுமாம, ஆதலினெனக. இசசை, பரவிசசை, அநிசசையெனபபிராரதவமூனறெனலை யிஙகே காணக. (௯௯)

௧00 - கவி. அ - கை.

[இநநாலவகையாயசீவனமுததாகளுக்கு முததியிறபேதமிலலை. ஆயினும, பேதகன்மஙகளாலுணடாகுநதாரதமமியங களை யிககவியிறகூறுகினமுா.]

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னுலு முத்தி
சரியாகும் பாடுபட்ட சமாதிக்குப் பலனே தென்முற
பெரிதான விட்ட துக்கம் பிரமவித் தனுப விப்பன்
வரியானும் வரனு மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமா வாழ்வார்.

(இ - ள்.) அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றனேகரானுலுமுத்திசரியாகும், எ-து. கிடைத்தற்கரிதாகியவிச்சீவன்முத்தர்க ளிங்ஙனமனேகபேதமுடை

யராயினும், முத்திப்பேற்றிற்பேதஞ்சற்றுமிலர் — பாடுபட்ட சமாதிக்குப் பலனென்னென்றால், எ-து. பாடுபட்டபேதசனமமாகியசமாதிக்குப்பலனியா தெனின் —பெரிதானவிட்டதுக்கம்பிரமவித்தனுபவிப்பன, எ-து. மிக்கவி னைப்பதனங்களைப் பிரமவித்தேயனுபவிப்பன — வரியானும்வரானும்மற்றைவ ரிட்டனும் சுகமாவாழ்வார், எ-து மற்றவரியானும், வரனும், வரிட்ட னும் நிரதிசயானந்தமாகவாழ்வார்கள், எ-று.

சிதாகாயத்தையனறியிவர்களுக்குநிலைவேறின்மையின், முத்திசரிபாகு மெனவும், பலவாறனவிசாரங்களிற்சமபந்தப்படுதலி னவைவற்றிற்குரி ய நயங்கஷ்டங்களதமேவரும், வரவே, அதனாலிளைப்புண்பாங்களவிளையும், விளைதலையனுபவிக்கத்தகக்கோனதாலுதலால், பெரிதானவிட்டதுக்கம்பிரம வித்தனுபவிப்பனெனவும், அனுபவித்தாலுமிந்தவினையுஞ்சிதாகாயமாகிய தன னைப்பொட்டிப்பாகக்த தினைத்துணையுமில்லாததாகக் கண்டுகொண்டிருப்ப னாதலி னிவனுக்குமமுத்திசரிபாகுமெனவுங்கூறினார். கூறவே, நனவு, நினைவு, கனவு, சுழுத்தியெனநான்காம். இவை, விபமரணையாகவேணும், தஸமரணையாகவேணுமிருக்கும். இந்நாலவருநதஸமரணையர். ஆயினும், பிர மவித்து, நனவாசவும, வரன, நினைவாகவும, வரியான், கனவாகவம், வரிட்டன, சுழுத்தியாகவு மிருப்பனெனபதுபெறறும நனவுவிஸமரணையா தல, சகத்தாகப்பரிணமித்தலே. நனவுதஸமரணையாதல, சிறபரகாசமாக விளங்கலே. நனவுவிஸமரணையாயினங்ஙனமாகவும, நனவுதஸமரணையாயி னங்ஙனமாகவுமவிரிந்தோங்கும். இங்ஙனமாயவிரிவைப்பகத்தைச, சங் கோசவிகாசமெனபர். இசசகலகேவலங் கறபிதமெனவும, எதார்த்தமென வுமிரண்டாகிறகும. கறபிதங்கெடுதல, எதார்த்தத்திற். எதார்த்தங்கெடுத ல், ததாகாரத்திலெனறிருத்தலி னிவர்சாதனந்ததாகாரமாதறங்கனவுறிச. இவர்சுழுத்திநனவிறசுழுத்தியெனவும், ஏனையசுழுத்திமககினசுழுத்தியென வுமாம. மூவரும்விடாகிடைடையிலிருப்பதுபறறிச சுகமாவாழ்வாரெனவும், விவகரித்தலைப்பற்றி யிட்டதுக்கம்பிரமவித்தனுபவிப்பனெனவுங் கூறினதே யமையுமெனின, பிரமவித்தைப்பற்றி யுள்ளதுவசையாருசிவனமுத்தரெ னவும, தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வாரெனவும், இன்னுமிவைபோனறவறபுதகுணமுடையரெனவுங் கூறியதெற்றுக்கு, பார் ப்பவர்களுக்கு இங்ஙனந்தோற்றலேயன்றிவேறன்று இதுமுடிந்தமுடிந்த லென்னுமுத்தி. (கூ0)

க0க - கவி. அ - கை.

[அருஞானியர்போலஞானிகள்விவகரிப்பினு மாகாரென்ற இக்கவியிலுவமைகூறுகின்றார்.]

பிரமஞா னிகளுங் கன்மப் பேதையர் போலே வாழ்ந்தாற்
றிரமறு மஞ்ஞா னம்போயசசெனியாத வழியே தென்னிற்
பரவுமா காய மொன்றிற பற்றாது மறறை நான்கும்
விரவினு தோடுங் கூடும் விதமிரு வோரு மாவார்.

(இ-ள்.) பிரமஞானிகளுங்கன்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால், எ-து. பிரமஞானமுடையோருங் கன்மத்தையேயனுசரிக்குமூடர்களைப்போல விவகாரிப்பில்லாததுவாழின் - திரமறுமஞ்ஞானமேபோய்ச் செளியாதவழியேதென்னில், எ-து நிலையின்றியவஞ்ஞானாகிப்பதெங்ஙனம், நசியாவிட்டில இனிச்சென்னியாவாரெங்ஙனமமையுமனைக் கேட்டையாயின், (ஆதனை கூறக்கேளுதி) - பரவுமாகாயமொன்றிற்பற்றாது, எ-து, எங்குமொருத்தைத்தாவியாபித்துள்ளவாகாயமானது தமக்கிறப்பற்றினுந் தானொன்றிலும் பற்றாது — மற்றைநானகுமவ்ரவினதோட்கூடும் விதமிருவோருமாவார், எ-து. ஏனையநான்குபூதமுந்தமதச்சம்புறத்திற் பூரணமாநிறைந்து கலந்துள்ளதாகத்தோற்று மாகாயத்திற் பற்றுமவிதமெங்ஙனமோ வங்ஙனம்வவிருகிறத்தோருமாவார், எ-று

பற்றலலாதவாகாயத்தைப் பற்றுசநான்குபூதமும்பற்றுமாறுபோன்று, யாதோர்பற்றுமல்லாதசுகத்தைப் பாசபந்தம் கச்சருதிடப்பற்றுவதஞானமாதலினஞ்ஞானிபமாணவும், யாவுந்தன்னைப்பற்றுகப்பட்டறிதும் தானெங்ஙனமாகாது விலட்சணமாநிற்றுள்ளவாகாயம்போன்று, எல்லாப்பற்றுகளுஞ்சுகமாகக்காணத்தன்னைப்பற்றுகப்பட்டறியும் தானங்ஙனமாகாதல்லவெலவென்றகன்றுவிலட்சணமாகநின்றுவிளங்குஞ்சுகாதாரகலஞானமாதலின் ஞானியொனவும், உபமானமுகத்தாறசூறியது பேதங்காட்டற்சென்க. ஐயந்திரியகன்ற ஞெபதிப்பிரியமாகவிளங்குவோர்ஞானியர், ஏனையரல்லாதார், இதுவேட்டேதம மற்றைநானகும விரவினர்சேர்ங்கூடுமவ்விதமிருவோருமாவர்ரென்பபாட்டமோதி நாற்குபூதமுந்தமமாலமிசிரிமபித்த பவுதிகங்களோடுமேபற்றுய, இவ்விதமாக ஞானியருஞானியிருவருமட்டேதமாவாரொன்றுரைகூறுவாருமுள்ளர் உபாதிகாரணமாக ஞெடதிப்பிரியமிரண்டாகநிறபோரஞ்ஞானியர், உடாதிரகிதங்காரணமாக ஏசமாகவிளங்குவோர்ஞானியர், ஏமனனில், ஞெடதிப்பிரியத்தைக்கற்பிதமாகக்காண்போர்வர் அன்றுக்கக்காண்போரவர். கற்பிதமென்னில், சொதனையிலனற்கப்போவானேன், ஆதலினிரண்டுமேகம் ஏசமென்னின், முனனிரண்டானுலன்றோ இப்போதேகமென்னலாம் இரண்டாகக்காணப்படுதலுபாதிசகிதநாட்டத்தாலன்றிடென்றெனின், ஒன்றுகக்காணப்படுதலு முபாதிரகிதநாட்டத்தாலன்றியின்றெனபம். நாட்டமேபதத்தாலங்ஙனந்தோற்றியதன்றி ஞெபதிப்பிரியமிரண்டுமன்று, ஒன்றுமன்று. இங்ஙனங் காணபோர்தாந்தஞானியர், இதிலதடுமாற்றமுடையோர்ஞானியரேனுமஞ்ஞானியரே, இவரைத்தானஞ்ஞானியரொன்றுநூலாசிரியர். ஏனையோர்சசொலவதிலிவவளவுசிறப்பின்று வெள்ளைமொழியெனக்கண்டபடியுரைகொள்ளற்க. இதுவேபரம்பரையுரையென்லேஞாயத்தாறகாணுதி.

(க-து.) ஞெடதிப்பிரியமேகமென்றகும, அன்றென்றகுமியையுமென்போர ஞானியரொன்பது இது தீரக்கவாராயச்சியின்றேல விளங்காது. உலகோரையஞ்ஞானியரொனக்கொள்ளினிழிவன்றே. (௧0௧)

க0உ - கவி. அ - கை.

[சீவன்முத்தரைச்சேவித்தலாலாய பயனையும், இவர்களினியார்க்குமவிதேகமுத்திநிலைகூறப்படுதலையு மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சீவன்முத்த ரைச்சே வித்தோர் சிவனய னெடுமா லான
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செய்து சன்ம
பாவன மானு மொன்று பலமறை முழங்கு மிப்பால்
மேவருஞ் சீவன் முத்தர் விதேகமுத் தியுநீ கேளாய்.

(இ-ள்) சீவன்முத்தரைச்சேவித்தோர், எ-து. யாவரிடைவிடாமல் சீவன்முத்தரை முறைப்படிதரிசனஞ்செய்துவருபவரோ அவர்கள்.—சிவனயனெடுமாலான மூவருமகிழ நோன்புமுழுவதுஞ்செய்து, எ-து. சிவனும் பிரமாவும் விட்டுணுவுமாகிய மும்மூர்த்திகளுமகிழும்படி செய்யவேண்டிய தவங்களனைத்தையுங் குறைவின்றிச்செய்துமுடித்து — சன்மபாவனமானு மொன்றுபலமறைமுழங்கும், எ-து சென்மஞ்சுத்தமாயினவொன்று சகலவேதங்களுமுறையிடும் — இப்பால்மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய், எ-து. இனிக்கிடைத்தற்கரிய சீவன்முத்தர்களைப்பற்றிச் சொன்னதுமன்றியும் அவர்களுடையவிதேகமுத்திநிலையையும் யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

இவரைத்தரிசித்தலால் விரதநோக்குப்பட்டுக்கொண்டேவரும், வருதலன்றியும் இவர்கள்நல்லவர்களென்றுணரவுங்கிடைக்கும், இங்ஙனமாயினல்லது, எந்தத்தவம்பேற்றினுமிக்குறலின் சன்மபாவனமாதற்குத்தடையென்னை. சென்மநாசனமானுமொன்கூறுமையினேற்றபாலதே. சென்மசுத்தமென்றது, ஞானசாதனத்துக்கியைந்தனுவை. பலமறைசசுருக்கம் நான்மறையாதலின் பலமறையென்றார். சீவன்முத்தி யறிவேதானுதல், விதேகமுத்தி துரியாதீதமாதல். இதெல்லாஞ்சொல்லலாலன்று, உழப்பாலென வுணர்க. (க0உ)

க0௩ - கவி. அ - கை.

[ஞானிகளின் ஆகாமியமுதலியமூன்றுவினைகளும் படும்பாட்டை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பஞ்சினை யூழித் தீப்போற் பலசென்ம விவித வித்தாஞ்
சஞ்சித மெல்லா ஞானத் தழல்சுட்டு வெண்ணீ றாக்கும்
கிஞ்சிதா காமியந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும்
விஞ்சிய பிராரத் துவத்தின் வினையனு பவித்துத் தீரும்.

(இ-ள்.) பஞ்சினையூழித்தீப்போல், எ-து. பஞ்சைவடவாக்கினியெங்ஙனநீறாக்குமோவதுபோல்: — பலசென்மவிவிதவித்தாஞ் சஞ்சிதமெல்லாஞானத்தழல்சுட்டுவெண்ணீறாக்கும், எ-து. பலசென்மங்களுண்டாதற்கு நான்குவிதவித்தைப்போலுமிருக்கின்ற சஞ்சிதவினைகளனைத்தையும் ஞானாக்கினி

யெரித்துவெண்ணீறாக்கிவிடும்:— சஞ்சிதாகாமியந்தானகெட்டாமலவிட்டுப்போகும், எ-து ஆகாமியந்தினைததுணையேனுங்கெட்டாமலவிட்டோடிப்போகும்:—விஞ்சியபிராரத்துவத்தின விணையனுபவித்துததீரும, எ-து. அவைநீங்கலாகமிஞ்சிநின்ற பிராரத்துவவினையை யனுபவித்தேதீரவேண்டும, எ-று.

ஆகாமியம், சஞ்சிதம, பிராரத்துவம, என வினைமூன்றும. அவற்றுள், ஆகாமியம; மதி, விதி யெனவிரண்டாம. தானிச்சித்தவண்ணமவேண்டுமெனல, மதி. அவ்வண்ணங்கைகூடல், விதி. கூடாமை, சஞ்சிதம். சஞ்சிதம், பை. என்றால், கைகூடா அவாக்களினைத்து மடைக்கப்பட்டமடை. விதி, ஊழ், பிராரத்துவமென்பன வொருபொருட்கிளவி. மதி, பாதம, விந்தியென விருதிறத்ததாம. பந்தகன்மம், பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்வேண்டியவாவல விந்திகன்மம, பொருளல்லவற்றைப பொருளன்றெனச் சோதனை, ஞாயம, பொருத்தமெனனுமிம்மூன்றுமுகத்தால ஐயந்திரிபின்றிக்கண்டு துள்ளதையுள்ளதாகக்கோடல விந்திகன்மவிதி, இவ்வண்ணநேரிடல. பந்தகன்மவிதி, அவ்வண்ணநேரிடல. இப்பாகுபாட்டின் முறைப்படிசெல்லில யாதுமமுரணாது. விதிமதியளவுதெரியாதார் தீர்வுகொள்ளின் "வரமபின்றிவட்டாடியற்றே" யெனபதுபோலும பிறவிக்கேதுவாதல, பந்தகன்மம முத்திக்கேதுவாதல விந்திகன்மம.

(க-து.) இக்காலவரும் விந்திகன்மத்தானென்பது ஞானாக்கினியின மிக்கவக்கினியுண்டென்பார் தறகாணார். பந்தகன்மமாகின்றது, அஞ்ஞானம. விந்திகன்மமாகின்றது, ஞானம். இங்கேஞானமென்றது, பரஞானமாதலின ஞானத்தீயென்றார் இந்தஞானத்தீயேயெங்கணுமேவிடலின், சஞ்சிதமபஞ்சுபோலவதா லெங்ஙனமதனைமுன்னிறகும. இனியவாவுமாகாமிய மெங்ஙனந்தோன்றும. இங்ஙனமிருக்கப பிராரத்துவமனுபவித்துத்தீராம வெங்ஙனமொழியும்; ஆதலின விஞ்சியபிராரத்துவத்தின விணையனுபவித்துத்தீருமென்றார். இந்நெறிசெல்லார், குதார்க்கிகள். (௧௦௩)

௧௦௪ - கவி. அ - கை.

[இவர்கள்முன்னாசெய்த நலவினைதீவினைகளைக்கனுமவகை யிங்ஙனமெனவிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

பொறுமையாற பிராரத் துவத்தைப புசிக்குநாட் செய்த கனம
மறுமையிற் றொடர்ந்தி டாமன் மாண்டுபோம வழியே தென்னி
சிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி செய்தபா வத்தைக் கொள்வ [ர்
ரறிபவ ரறிந்து பூசித் தறமெலாம பறித்துண் பாரே.

(இ-ள்.) பொறுமையாற் பிராரத்துவத்தைப் புசிக்குநாளசெய்தகன்மம், எ-து. மிக்கவமைதியோடுமபிராரத்துவத்தையனுபவிக்குங்காலத்தில தன்னையறியாமலசெய்தசன்மமானது:—மறுமையிறறொடாந்திடாமல மா

ணடுபோம்வழியேதெனனில், எ-து. இனிவருமபிறவியிலதொடாந்துவராம லழிந்துபோதறகுவகையாதென்னில. —சிறியவரிகழநதுஞானி செயதபாவ ததைககொளவா, எ-து. மெய்யாபோனடிததுககாடடுமபுததியினா மெய் ஞானியானாத தமது புனனடைவழிச சென றிலரனவைது அவரறியாது செயதபாவததைபபறிததனுபவிப்பா —அறிபவரறிநதுபூசித் தறமெலாம பறிததுணபா‌ா, எ-து. இவாசிறிய ரிவாபெரிய ரெனவறியததகுநதிறததி ன ரிவாமெய்ஞ்ஞானியரெனறுணாநது அருககைபாததியமுதலியவறறால திரிகரணமொததுமெயயனபுடனகாடிபூசித தவாசெயத நலலறமனைததையு மபகரிததனுபவிபபா, எ-று.

பொறுமையாவது, முனனும்பினனும யோசிததுநடததல. அதா வது, இனபமுநது னபமுமாறநதனகையதாதலின செலவமவநதுழிககளிபப தும, வறுமைவநதுழிததுககிபபது மின்றிநிறறல. செயதகனமமெனறது, நறகனமதுறகனமதனத. நறகனமம, நடந்துகாடடல. துறகனமம, பொய சொலலலல. பொய்சொலலலாவது, இவாரினறுழிவிளைநதோடிமபசுவை ததானகாணினும, பினனாரைநாழிகைகழிததததனைபபறற வவவழித்தாய்க் கைவாளகொடுவிளைந்தோடுவோ னிவனைககண்டுகேடக, இவரிவனைகவா ளகணடறியேனெனனல, இதுபோலவனபிறவுமாம சிறநததுயிரோ, உண வோ? உணவெனின், அனனம, காய, கனி, கிழஙகு முதலிவையனறோ? அதனாலவலியினறெனின், உமனுடல, எறும்பு, கரையான, நாய, புலிமுத லியவறறிறகிரையாகாசமமதிபடையா, அதுபோலெனறறி. கொலைபாதக ன புலிமுதலியவைகளுயிரனறோ விவறறைககொலலலாமெனபதென்னை? இடுககணேரிடடுழியெனக. தனனுயிரபோறகாணுதுழியெனபயன, இவை யனைததையுமனுநூலாறகாணக. இஃதறிந்துசெயதல. அறியாதுசெயதலா வது, நடநதுசெலலுழி எநதனையோவுயிா காலிலகபபடடுமாளாலும், இன் னுமிவைபோலவனபிறவுமாம செயதகனமமெனபபொதுபபடக்கூறியதனு ல, அறிநதுசெயதகனமம, அறியாதுசெயதகனமமென்றும. இஃதனறியு மி கசவியிலதானே யிவாசெயதபாவம,இவாசெயத புணணியமெனறிருககின றன, ஐயமெனனை (௧0௪)

௧0௫ - கவி. அ - கை.

[அவிததைமுதலியமூனறுதனு நசிககுமாறிஙஙனமென விககவியிறகூறுகின்றா.]

அரியமெய்ஞ் ஞானத் தியா லவிததையா முடனீ றுமே
பெரியதூ லமுங்கா லததாற் பிணமாகி விழுமந் நேர
முரியசூக குமச ரீர மூலையிருமபுண்ட நீர்போற்
றுரியமாய் விபுவாய் நின்ற சொரூபத்தி லிறந்து போமே.

(இ-ள) அரியமெயஞ ஞானததீயா லவிததையாமுடனீறுமே, எ-து. கிடைததறகரியமெய்ஞ்ஞானமெனனுமககினியிறை, லவிததையெனனுஙகார

ணசரீரமபஸ்மமாம்—பெரியதூலமுங்காலததாற்பிணமாகிவிழும், எ - து. பருத்ததூலதேகமும் பிராரததமுடிவுகாலததிற் பிணமாகவிழுந்துவிடும்—அந்நேரமுரியசூக்குமசரீரமுலையிரும்புண்டநீர்போல, எ - து. அக்கணமே தனக்கென்றுரியசூக்குமசரீரமோ வுலகங்களததி லக்கினியிற்காய்ச்சி வெளியிலெடுத்தவிரும்பிற்பெய்த நீரொங்ஙனஞ்சுண்டிடப்போமோ அதுபோல்—துரியமாயவிபுவாயன்றசொரூபததிலிறந்துபோமே, எ - து. துரியமாயும வியாபகமாயும விளங்காநின்ற பிரமசொரூபத்திலநாசமாம், எ-று.

அவித்தைநாசமவேறென்றலன்மையின ஞானத்தியாலெனவும், புலபூண்டுநாசமாயினு மீண்டுமுளைப்பதுபோலாமெனனுங்குறிப்பைமறுக்க நீருமெனவும், தூலநாசமவேறென்றலன்மையின காலத்தாலெனவும், அவித்தைநீருயவிட்டது மீண்டும்முளைக்காதெனபதுதோன்றப் பிணமாகிவிழுமெனவும், அவித்தைநாசமவரினும சொரூபமுத்தியாவிடததது திக்குமெனபது தோன்ற, அந்நேரமுரியசூக்குமசரீரமுலையிரும்புண்டநீர்போல துரியமாய விபுவாயநின்றசொரூபத்திலிறந்துபோமேயெனவுங் கூறினார். அவித்தை, ஒன்றையொன்றாவுணாதல். அவித்தையாகியகாரணசரீரநீங்காவளவும மனமாகிய சூக்குமசரீரங்கணக்கினறிவநதழியும அம்மனமாகியசூக்குமசரீரம நீங்காவளவும தூலசரீரங்கணக்கினறிவநதழியும். காரணசரீரநசிப்பே சூக்குமசரீரநாசம், சூக்குமசரீரநசிப்பே தூலசரீரநாசம். இங்ஙனமாதலைவிளக்க விக்கவியிற்கூறியமுறையென்க. (க0ரு)

க0சு - கவி. அ - கை.

[காரணசரீரநாசவாசனைவிழப்பே விதேகமுத்தியாதலா லிந்த விதேகமுத்திநிலையைச் சீவன்முத்தர்களடைவரென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

கடமெனு முபாதி போனற ககனமொன் றானற போல
வுடலெனு முபாதி போன வுத்தரஞ் சீவன முத்த
ரடிமுடி நடுவு மின்றி யகம்புற மின்றி நின்ற
படிதிகழ் விதேக முத்திப் பதமடைந் திருப்ப ரொன்றும்.

(இ-ள்.) கடமெனுமுபாதிபோனற ககனமொனறானறபோல, எ - து. குடமென்னுமுபாதி யழிந்துபோனால நானகாகாயமுமேகமாவதெங்ஙனமோவதுபோல:—உடலெனுமுபாதி போனவுத்தரஞ்சீவனமுத்தர், எ - து. காரணசரீரத்தோடேயிரண்டுசரீரமு மொக்கநசிக்கும், நசித்தவக்கணமேசீவன்முத்தர்கள்:—அடிமுடிநடுவுமின்றியகமபுறமின்றி, எ-து. ஆதிமத்தியாந்தமென்பதின்றியும அகம்புறமென்பதின்றியும:—நின்றபடி திகழ்விதேகமுத்திப்பதமடைந்திருப்பரொன்றும், எ - து. இருந்தவண்ணமிருந்தென்று மொருதன்மைத்தாகவிளங்குகின்ற விதேகமுத்திநிலையை யென்றுமொருப்படுத்தாயடைந்திருப்பர், எ-று.

கடமெனுமுபாதிபோனாற்றகனமொன்றானாற்போல என்றதனால், மேகமெனுமுபாதிபோனாற்றகனமொன்றானாற்போலவென்பதைவருவிக்கவேண்டும், வருவித்தாலமாத்திரம் நான்காகாயமுமேகமாகலாம். அங்ஙனமன்றேல் கடாகாயமும் படசலப்பிரதிபிம்பாகாயமுமொன்றானாற்போல வென்பபொருள்படும். படவே, சீவனுஞ்சிவசாட்சியுமேகமாம், ஏகமாயின், ஈசனும் ஈஸ்வரசாட்சியுமேகமாவதென்றோ, இன்றாயின், மாயாநாசமின்றாம், இன்றாயின் மீண்டுமவித்தைதோன்றும், தோன்றவே, முன்போலவிபரீதமயமாம். ஒன்றைச்சொல்லும்போ ததனினத்தையுங்கூட்டிமுடிக்கவேண்டும். என்னை, "ஒன்றினமுடித்தறனினமுடித்தல" என்பதோருத்தி, என்றாபவணர்க்கு உடலெனுமுபாதிபோனவுத்தரமென்பதற்குப்பொருள், மாயை, அவித்தையென்னுங்காரணசரீரத்தைக்கொள்ளாவிடில், சூக்குமம், தூலம், தனுநாசத்தான முத்தியாயதற்பாலதோ, அடைந்தாருளரோ, அங்ஙனங்கூறுஞ்சுருதியாதானுமுளதோ, உளதெனிலஃதற்பச்சுருதி, இஃதுநம்பிக்கைநூலபோலன்று, யதார்த்தம். எங்ஙனமெனின், உணர்தற்பாலதுடலன்று, உயிராதலின், உணர்வையுயிரெனப்பெறறும், இங்ஙனமாயத்தைவிளக்க விதேகமுத்திப்பக்கமடைந்திருப்பபொன்றா.

(க-து.) சீவன்முத்திமேலீட்டே விதேகமுத்தியென்பது. (கoசு)

கoஎ - கவி. அ - கை.

[இவ்வுருபவம்பலையுடையதேயென வுதாரண முகத்தாலிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சொல்லிய மகனே யெங்கும் சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணைக
கெல்லிய பின்னா தோன்றுங் கிணற்றி னாயம போல
வொல்லையாம் பிரம நூலா லுற்றது போலே தோன்று
மெல்லையி னும்மெப் போது மேகமென றிருந்தி டாயே.

(இ-ள்) சொல்லியமகனேயெங்குஞ்சூழ்வெளியிருக்க, எ-து. என்கிட்டப்படிகிட்டைகூடிச சொல்லியஞானபுத்திரா! பூமியைச்சூழ்ந்த வெளியான துள்ளும்புறம்புமெங்கணும்பூரணமாயிருக்க வதனைவிட்டு:— மண்ணைகெல்லியபின்னாதோன்றுங் கிணற்றினாயம்போல, எ-து. மண்ணைக்கிண்டியாழமாகத்தோண்டியபின்னா புதிதாகத்தோன்றுங்கிணற்றிலுள்ள வாகாயத்தைப்போல—வொல்லையாம் பிரமநூலா லுற்றதுபோலத்தோன்றும், எ-து. பழமைக்கெல்லாம்பழமையாகியபிரமசொரூபமானது, ஞானசாஸ்திரத்தா லிப்போது நூதனமாகவுதித்ததுபோலவிளங்கும். (அங்ஙனம ன்று.) —எல்லையினுமெப்போதுமேகமெனறிருந்திடாயே, எ-து. காலாதீதமானநா மெட்போதுமேகமாகவிளங்கும் பிரமசொரூபமென்றகலாதிருந் திடுக, எ-று.

கிணற்றாகாயம்புதிதாகத்தோன்றுமாறுபோன்று, ஞானசாஸ்திரவிசாரமுகத்தாற பிரமநூதனமாகவுதித்ததுபோறறோன்றினும் அங்ஙனமெண்ண

ளற்க. நாமேபிரமசொரூபமாயிருக்க முன்னாவிளங்காததென்னை, இப்போது விசாரித்ததுபோல அப்போதும் விசாரிக்கின் இதேபிரகாரமாகவிளங்குதும், ஆதலின் அப்போதொருபடித்து இப்போதொருபடித்துமன்று நாமென்பார், எல்லையிலுமெப்போதுமேகமென்றிருந்திடாயென்றனா.

(க-து.) என்றுமொருபடித்தாவிளங்குவமாதலின் விடாதுபற்றுகவென்பது. இன்னநிலையின்மைபாமென்று றளைநூலாசிரியர் கணித்தற கரிய மென்பபொருள்கொள்ளினும், எல்லையிலுமென்பது பொருந்தும் (கமள)

கரு௭ - கவி. ௮ - கை.

[இதனினுமுறுதிமொழிவேறின்றென விக்கவியிற்கூறுகின்றனா.]

கானனீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகரக் ஞவூர
வானமை கயிற்றிற் பாமபு மலடிசேய் முயலின் கோடு
பீனமாந் தறிபு மானிற பிரபஞ்ச மெல்லாம பொய்யே
ஞானமெய் மகனே யுன்னை நம்மாணை மறந்தி டாதே.

(இ-ள) கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தாப்பநகா கஞவூர வானமை கயிற்றிற்பாமபு மலடிசேய்முயலின்கோடு பீனமாந்தறிபுமானிற பிரபஞ்சமெல்லாமபொய்யே, எ-து கானலின்கண்ணீர்போலவும், கிளிஞ்சலிலவெள்ளிபோலவும், கந்தாவநகரம்போலவும், சொப்பனப்பிரபஞ்சம்போலவும், ஆகாயத்திற்கருமைபோலவும், பழுதையிற்பாம்புபோலவும், மலடிபுத்திரன்போலவும், முயல்சகொம்புபோலவும், பருத்தகட்டையிற் கள்ளன்போலவும், சமஸ்தபிரபஞ்சமும்பொய்யே — ஞானமெய்மகனேயுன்னை நமமாணை மறந்திடாதே, எ-து. பரஞானமொன்றுமேமெய், சற்புத்திராநீஞானமாதலி னுன்னையென்மேலாணைப்படி மறவாமலதுவாகவிளங்குதி, எ-று.

சமஸ்தமுமித்தையென்பதற்குதிருஷ்டாந்த மென்பதுவகையுள், மலடிசேயென்பதொன்றுஞ் சொலமாத்திரம். ஏனையவெட்டும், சொலமாத்திரமுந் தோற்றமாத்திரமுமாம். ஒவ்வொருபூதமுந் தத்தங்காரியவகையாலமகத்தும், காரணவகையாலணுவுமாதல்போல, அண்டபிண்டமுதலிய பௌதிகமுமாம். இதனைவஸ்துபரிசோதனையாற்காணலாம். இஃதன்றியும், ஆகாயத்தையன்றிநானகுபூதமும், நான்குபூதத்தையன்றி யண்டபிண்ட சராசரவடிவங்களுமில்லையே, ஆகாயம், சமஸ்தத்திற்கு மாதாரமு மகம்புறமுமாகிற்பதுபோலத் தனக்கெங்கே, இன்றெனின், யாதுபொருள். இருந்தாலன்றோகணிக்கலாமெனின், எவற்றிற்குமாதாரமாவானேன? அங்ஙனந்தோற்றன்மாத்திரமன்றி வேறன்றெனின், சூனியமென்னலாமே; யிதனை மறுப்பதுவழு. சூனியமெனல்பொய்யன்றோவெனின், தனக்கெனசசுயம் பொன்றின்மையின் பொய்யே. ஆகாயம்பொய்யாயின், அதன்காரியமனைத்தும் பொய்யாகவேண்டுமேயெனின், சூனியமாமுடியாது சோதனையிற் காட்டவேண்டுமே, கூடாதெனின், மறுப்பதென்னை. அதலின் சமஸ்தமும

பொய்யெனவும், பொய்யென்றேற்றற்கியைந்த வொன்பது வகைதிருஷ்டாந்தமிணையவெனவுங்கூறினா. கூறியதாற்குற்றமெனனை, உண்டெனின், சோதனையாதியாலுணாத்தவேண்டும். கூடாதேல பேசாமைநன்கு. கானலாதியேநீரதியாக மாறுதற்தோற்றுமாறுபோன்று, ஒருபதியேசகமாதியாகமாறுதற்தோற்றலினிவ்வுவமைபொருந்தும். நீராதியாரோபம், கானலாதியதிட்டானம். அதுபோலசசகமாதியாரோபம், ஒருபதி, அதிஷ்டானம். சமஸ்தமும்ஒருபதியன்றேல், சோதனையிலசமஸ்தமும ஒருபதியாக முடிவதெனனை. ஆதலின், பொருந்தும். இதன்றியும், ஆராயவதன்முன்னருலகமநாமரூபமாகவும், பின்னரன்றுகவுங்காணடலியாது நாமரூபமபாழிலும், பாழநாமரூபத்திலுங்காணுதலென்னை. ஒன்றிலொன்று தினறுதலினிஃதன்னியோன்னியாபாவமாயிற்று. இங்ஙனமாகின்றபதும, தினறுணாவது மறிவாதலா லிதுபாவம. பாவம, மெய. அபாவம; பொய. எனவே, அறிவையனறியாதுமினறெனபபெறறும. பெறவே, அனைத்துந்திரிசியம, தானறிவு, எனறுயிற்று. ஆகவே, தன்னையனறியாததுமின்றெனககணடாம. காணவே, மறககவேணடியதனைத்தையும, மறவாமலிருபபது தனனையுமெனபபொருடருகின்றது. தருதலின், ஞானமெய்யமனேயுன்னைமறந்திடாதேயெனவும், இதுபோறசத்தியமவேறொன்றின்மையின நமமாணையெனவுங்கூறினர். மத்ததரிதனைமறுககவலியுளாரோல தமதுஒருபதியைததளளியுலகிருககததெரிவிககட்டும பூரணபணடிதருமோ; யாதானுமோாபெயாச்சொல்லையேனும், வினைசசொல்லையேனும, வஸ்துசோதனையில, அல்லவல்ல, இல்லையில்லையென்றகலா திருககவு மபாதானவுபாதேயவகையால விகாரமினறியோாமுதலிருககவுந தெரிவிககட்டும. கூடாதெனின், மறுத்தலும வலியுளாரபோற கூறலும, தமபோறபேதையா வியககவனறே. இதுநிறக. அனைத்துமித்தை, அறிவேசத்தியமெனறு வேதமுடிவும கீதைகளும, உபநிடதங்களுங்கூறுவது, மூடத்தாலோ, விவேகத்தாலோ? மூடத்தாலெனின், அறிவையனறிந்த திணைபாலிடமிருககத தெரிவிசகலாமே. கூடாதெனின, விவேகத்தாறகூறியதெனடம கூடாதெனின், சொல்வாதமாமுடியும, முடியவே, பயனின்றியசொல்லாறபகைநேரிட்டழிதும். இககவி தததுவவிளககபபடலமுடிவாதலா லிங்ஙனங்கூறினுமெனவறிக. நான்குகாலத்திலு மித்தையெனறகுத்தக்கவுதாரணங்கூறியது, என்றுமுலகுணமையெனககொள்ளாதிருத்தற்கும், இபபோதுமித்தையலலவெனவும, ஓரவஸ்தையிலமற்றோரவஸ்தையிலலாததாலமித்தையெனவும, வேதம பொயசொலலுமாவெனவும, இவ்வெல்லாமபகுவமுமனுபவமும வநதாலதெரியுமெனவும, இங்ஙனமெல்லாம்விளுவாது சொலவதைக்கேடப தெமதுமரபெனவுங்கூறி யுணாவைவளாக்கததெரியாதுணாவுவளாயபாாபோறகாட்டி யுடலைவளர்க்குங்களஞானியரிவரொனககாட்டறகுமெனக. இபபோதுமித்தையலலவெனின், அநநியோனனியாபாவமயாதுகக, ஆதலினவமு. ஓரவஸ்தையிலமற்றோரவ

ஸ்தையிலலாததா லபபோது மித்தையெனின, அவஸதையொனறிலொன றில்லாதேனுமுலகமினறே? உணடெனின, உலகைமிததையெனனலாமோ? இவனுககிலலையெனின, இவனுககுலகம. அனறெனின, வேறுயிருகக, இலலை யென்னலாமா? அதுவழு. வேதமபொயசொலலுமாவெனின, உயிாகளசெ னிககாததறகிவவுலக காலவரையறையாதோ, இனறெனின், வரையினறிய வுலகை வேதமிததையெனனலாமோ? இதனைசசான்றோாகளேறபதெனனே கொலோ? அபிமானததாலன்றே அனறெனின; எபபோதினறேவுலகம. எபபோதுமிருககினறதெனின, வேதமுஞசான்றோருமுலகை மிததையெ னககூறுவதுவழு. இதெலலாமபகருவுமனுபவமுமவநதாலதெரியுமெனி ன், இவவிரணடுமிலலையுமவநதீாமிததையெனறுலகைககூறலாகாதோ? கூறு வதையுணாதறகுவலியினறேலனை செயவேணெனின, சுருதி, யுகதி, அனுப வமெனனுமூனறனுள, அனுபவமபினனராகடடும, இபபோதுமூரணினறிச சுருதி யுலகைமிததையெனறுகுரைகூறலாகாதோ? வாசிததாலதெரியுமெ னின, வாசிககத்தெரிநதுமெவருமுறைகேடபானேன. இனனொருபோதா கடடுமெனின, எஙகேனுஙகேடடுவநது சொலலுதறகோ? அனறெனின, இபபோதுசொலலலாமே. யோசிககவேணடுமெனின, யோசியாமறறெளி நததெஙஙனம். இதெலலாமுழுபபுறடடு, ஆதலின வழு. இஙஙனமெல லாமவினுவாது சொலவதைககேடபதெமதுமாபெனின, அருஞானஞ சந தேகம, விபரீதந தெளிவதெஙஙனே? கேடடுககொணடுவரிலதானே தெளி யுமெனின, அஙஙனநதெளிநதீாசொலலலாமே. சொனனாலகேடகவலி யுணடோவெனின, உணடோவிலலையோ? அதைககுறிதது முனனமேபேசி யாயிறறு. முனபோலவளாத்துசசொலலல விவாததமாம ஆதலினிதுவும வழு. முறையேயிவையெலலாநதெரியாதாா, உலகுபொய், ஞானமெய்யெ ன்பதைவாசிததுமெனபயன். கேடடுதெளிநதாலனறிபபயனபடா கேட டுத்தெளிநதவனியாதலின, ஞானமாகியவுணமை மறநதிடாதேயெனவாணை யிடடுககூறினா. சததியஞ சததியம (கoஅ)

தத்துவவிளககபபடலம்
முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம

இனிச்
சந்தேகந்தெளிதல்படலம்.

சநதேகநதெளிதலாவது; சநதேகததினினறுதெளிதல. முனனாதத் துவவிளக்கப்படலத்தில தானுகிறவானமாவைவிளசுக விளஙகினாற்போல, தெசுமாதிதிரியதார்த்தங் காரணமாகவெழுமையதைததெளிவிக்கததெளி

தல. இஃதைநதாமவேறறுமைததொகை நீஙகறபொருள. ஆதலின தத்துவ விளக்கபபடலததின்பின வைககபபடடது.

க - கவி. அ - கை.

[முனனாசொரூபசமாதிககண தானேதானுகததனித்தசிநதவிருததியானது மீணடுநதிருமபாதஙஙனம் திடபபடவேணடியதறகு மாறுவுதிககுமையநதிரிபுகளையகற்றித தெளிவுபெறுநெறியையிககவியிறகூறுகினறார.]

நரர்குழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய கம்ப
முரமுறக குததிக் குத்தி யுரபபிகரு முபாயம போலப
பரமமாஞ் சொரூபந தன்னிற பறறிய மனோவி ருததி
திரமிலை பெறசசந தேகந தெளிதலை மொழிகின றேனே.

(இ-ள) நரர்குழிபறிததுமெள்ள நாட்டியநெடியகமபம, எ-து. மனிதாகளாழமாககுழிதோணடி மெதுவாகநாட்டினபெரியகமபமானது —உரமுறககுததிககுததி யுரபபிககுமுபாயமபோல, எ-து. இனியாதினுனுமசையாதுறுதிபடவேணடிக கலமுதலியவைகளைப்பெய தககுழியைககுததிககுததிப பலபபடுததுமாறெஙஙனமோவதுபோல — பரமமாஞ்சொரூபந் தனனிறபறறியமனோவிருததி, எ-து. பிரமசொரூபததிலழுநதியமனோவிருததியானது —திரமிலைபெறசசந்தேகந தெளிதலைமொழிகினறேனே, எ-து. அஙஙனமேயுறுதிபெறுமவணணஞ் சநதேகந்தோனறுமாயி னதனைககளைநதுதெளிவுபெறுமாறெஙஙனமோ வஙஙனமாயநெறியைத தெரிவிககினறேன, எ-று.

"சிததினமுயலவாறசிததாகுஞ் செடததினமுயல்வாறசெடமாகும்" எனறு மனோவிருததியிருபபதனால, மீணடுஞசடமாகாவணணஙகாககவேணடும், காததறகிடையூறென்னை? சகசசமாதியினறுதலின உலகநதோனறும. தனனெறிககணணிறகினஃதிருககினுநதோனறாது. அயாநதாலதோனறும, ஆதலினுலகைச சினமாததிரமாகக்காணகில தோனறினுநதோன்றாவிடினுமிடையூறினறு. அஙஙனஙகாணபபுழிததடைகளவரும். அததடைகளாவன; மலவிசர்சசனம, சலவிசாசசனம, இவைபறறியேனும, உணவுபறறியேனுஞ் சொரூபசமாதிவிடடகலவேணடும, அகலவுழிததேகநதோன்றும, தோனறவே சராசரநதோனறும, தோனறவே, தேசம் - காலம-வீடு-படடணமுதலியவைதோனறும், தோனறவே திரிபுடிதோனறும, தோனறவே இசசாஞானககிரியையுணடாம், உண்டாகவே, விாத்திகள்மேலிட்டழிவதுபோலவன. ஆதலின திடடைகளையுமபோதேசங்கற்பநதோனறும், அங்ஙனந்தோனறுவதுஞெட்டியாதலா லதனையஙஙனே சிற்பரகாசமாகவிளக்கி லனைததுமஙஙனமாம. திரிபுடியுஞசிற்பரகாசமா யேகமாகவிளங்கும். இங்ஙனமபழகலசகசசமாதி. இதற்குததடைசந்தேகம். இதனைக்கெடுத்தல்

தெளிதல்; ஆதலின் திரங்லைபெறச் சந்தேகந்தெளிதலைமொழிகின்றேனென்றார். திரங்லை, திரஞானமெனினுமமையும்.

(க-து.) பரஞானமாகவிளங்கியமனம், திரஞானமாதற்குத் தடைகளை ர்க்கோதலெனபது. (ச)

உ - கவி. அ - கை.

[தத்துவவிசாரமுதலவிதேகமுத்திபரியந்தம ஆசிரியனைப்பிரியாதிருந்தனனென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நற்கருத் துடையோ னாகி ஞானவா னாகி நின்றோன்
மர்க்கட நியாயம் போல மகாபூத விகாரந் தொட்டு
நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொன்ன
சற்குரு வினைவி டாமற் சந்தத மனுச ரித்தான்.

(இ - ள.) நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகிநின்றோன், எ - து. நிறசோதிநாட்டமசலாககருத்துடையோனாகியும், அயல்வழிவந்தானாகாது ஞானவடிவமேதானாகியும விளங்கினறமாணாக்கன —மாக்கடஞாயமபோல மகாபூதவிகாரந்தொட்டு நிர்குணவிதேகமுத்திநிலைபரியந்தம், எ - து. மர்க்கடஞாயமென்னுமோ வகைப்போலத் தூலபஞ்சமகாபூதவிகாரமாகியதூலதேகமுதல குணரகிதமாவிளங்குமவிதேகமுத்திநிலை பரியந்தமுள்ள வனுபவரசங்களை — சொன்னசற்குருவினைவிடாமல சந்ததமனுசரித்தான், எ-து. விடாமற்சொன்னசற்குருவை விட்டுநீங்காமல் சதாகாலமுந்தொடர்ந்திருந்தனன், எ-று.

மாக்கடஞாயம, குரஙகுப்போறபறறுஞாயம். அதாவது, கோபுரமேறி கீழ்க்குதிக்கினுந் தனதுதாயைவிடாதுபறறுமுறைமை. மாக்கடம - ரீக குணமாரியமொழியாதலின ரகரமாயிற்று. என்னை, "றனழஎஒவவுமு யிர்மெய்யுமுயிரள பல்லாச்சாரபுந்தமிழ்பிறபொதுவே" என்றாபவணந்தி. மாக்கடஞாயம்போலச் சற்குருவினைவிடாமல சந்ததமனுசரித்தானெனமுடித்துப்பொருள்கொள்க. (உ)

ங - கவி. அ - கை.

[மாணாக்கனைச்சோதிப்பானவேண்டி மூன்றுகேள்விகேட்டலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சந்ததம் புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாத வன்பா
மைந்தனை நோக்கிச் சாட்சி மாத்திர மாகின் றாயோ
சிந்தையி லைய மெல்லாந் தீர்ந்ததோ தெளிவி னுள்ளே
யந்தரங் கலந்த துண்டோ வனுபவ முறைசெய் வாயே.

(இ-ள.) சந்ததம்புருடனறன்னைச் சாயைபோல்விடாதவனபாமைந்தனைநோக்கி, எ-து. ஓர்புருடனது தேகசாயையானது எப்போதுமவனைவிட

ருநீங்காவாறெங்ஙனமோ அதுபோல ஆசிரியனைவிட்டுநீங்காத வன்பே வடிவாயமைந்தசற்புத்திரனைநோக்கி — சாட்சிமாத்திரமாகினாயோ, எ-து. கூடஸ்தபிரமமாக விளங்குகின்றனையோ — சிந்தையிலையமெல்லாந்தீர்ந்தவோ, எ-து. உன்மனதிற்கிடந்தசந்தேகங்களனைத்து நீங்கினவோ — தெளிவினுள்ளேயந்தரங்கலந்ததுண்டோ வனுபவமுறைசெய்வாயே, எ-து. பேதரகிதமானசுவானுபவத்தெளிவின்கண் யாதானும்பேதம்வந்துகலந்ததோ? இஃதெனக்குத்தெரியும்படியாக வுன்னநுபவத்தைச்சொல்லுதி, எ-று.

விடாமலெனின், வினைகொண்டுமுடியவேண்டும். அங்ஙனமின்றே, மைந்தனென்னும்பெயர்கொண்டுமுடிவதால் விடாதவென்பபெயரெச்சமாக்கினும். வலிந்துமாற்றிப்பொருள்கொள்வதினும் இதுநேரானதாலெனக. சாட்சிமாத்திரமானாயோவென்றுங்கால், சீவேசராகியகற்பிதத்தை விட்டென்றற்றொடக்கத்தொழிந்தசொற்களைத் தருதலினொழியிசை. சகசசமாதியாலன்றி யகலாசசந்தேகங்களின்னின்னவாதலினதனையுணர்த்தச் சிந்தையிலையமெல்லாந்தீர்ந்தவோவெனவும், பேதரகிதமேதெளிவாதலின் தெளிவினுள்ளேயெனவும், விகற்பப்புந்திசற்றேவருதலியல்பாதலின், அந்தரங்கலந்ததுண்டோவெனவும், நின்னநுபவமுறைத்தாலன்றியிவற்றைத் தெரிந்துகற்றுக்கொண்டமையின், அனுபவமுறைசெய்வாயேயெனவுங்கூறினார்.

(க-து) களங்கமற்றவனுபூதியாகிறகண்ணாடியி லழுக்குப்படிதலியல்பாதலெனத்தெரிந்தவராதலி னிங்ஙனம்வினவினானென்பது. இதுசோதனை.

௪ - கவி. ௮ - கை.

[தன்றநுபவவினோதவுல்லாசத்தைத் தானேதனக்குள்ளகண்டு வியப்புற்றாசிரியனைப்புகழ்ந்து துதிக்கின்றானென்பதை யிக்கவி யிற்கூறுகின்றார்.]

எனவுரைத் தருளு மாசா னிருபதும வணங்கி யெந்தாய
சனனவன் காட்டின் மோகத் தமத்தெழு பேதப் பேயக
ளுன்தரு ளுதய வெற்பி லுபதேச வருக்கன் றோன்றி
மனவிழி தெரிய ஞான வான்கதிர் பரந்தா லுண்டோ.

(இ-ள) எனவுரைத்தருளுமாசானிருபதமவணங்கி, எ-து. என்றுவினவியஞானாசிரியரதுபயபாதங்களையும்வணங்கி.— எந்தாயசனனவன்காட்டின்மோகத்தமத்தெழுபேதப்பேயகள், எ-து. எமதுகர்த்தனே பிறவியாகிய கொடியவனத்தின்கண் மூடியமோகமென்னுமிருளிலெழுதற்குரிய பேதமாகிறபேய்க்கணங்கள் :— உன்றருளுதயவெற்பிலுபதேசவருக்கன்றோன்றி எ-து. உன்றருளாகிறவுதயகிரியில ஞானோபதேசமென்னுஞ்சூரியனுதயமாய.—மனவிழிதெரியஞானவான்கதிர்பரந்தாலுண்டோ, எ-து. மனமாகிற கண்ணுக்குத்தெரியும்படியாக மேலானஞானகிரணங்க ளெங்கணும்வியாபித்துக்கொண்டாற் சுணமேனுந்தங்குமா, எ-று.

சஞ்சிதங்கள் காடுபோலடர்ந்திருத்தலின், சனனவனகாடெனவும், காடென்றதுவனமென்றது, எவருந்திகைத்து மீளாததன்மையதென்றற்கு; இதனைத்தத்துவஞானநுபவிகளறிவரன்றி யேனையோர்சற்றுமறியார், இதுநிற்க. மோகம், மயக்கம். அதாவது; தேகமுதலியபிரபஞ்சங்களைமெய்யெனக்கொண்டல். அடர்ந்தகாட்டுக்கிருளகலாமைபோன்று, அடர்ந்தசென்மங்கட்குமோகமகலாமையின், மோகத்தமமெனவும், உடலுமுயிருமபேதம்போற்றோற்றினுஞ் சடமுஞ்சித்துமாதலின்பேதமேகமாம், இங்ஙனமாயபேதமயமேயன்றி யனேகதுமெங்ஙனமேகமாகலாம், இப்பேதபுத்தியகன்றசமயவாணர்களெங்ஙனுமில்லையெனவே பேதபுத்தியைப்பேதமென்றது, குணவாகுபெயர். பேதபுத்திதனிப்பேயிற்பயங்கூடாமையி னிங்கேயதனையுடையோரையெனக. அதனையுடையோரத்துவிதிநீங்கலாகச் சமஸ்தமதஸ்தரும். அபேதவாதத்திற்கத்துவிதியொருவனேயுத்தரவாதி. அவ்விருளையகலாதுவாழ்தல் பேய்களாமாறுபோன்று, அம்மோகஞ் சற்றுமகலாதுவாழ்தல் பேதவாதமாதலின் பேதப்பேய்களெனவும், எழுவென்றது வினைத்தொகை. பேய்களெழுந்து சஞ்சரித்தற்குரிய திராக்காலம், அதுபோலப் பேதவாதிகளெழுந்து வாதித்துத் திரிதற்குரியது மோககாலம், ஆதலி னெழுவெனவுங் கூறினர். இதுபாதத்துக் கியைவதுபற்றியெனக. அருளின்றியக்கண் ணுபதேசமெழாது, உதயகிரியினறியக்கண் சூரியோதயமெங்ஙனமாம், ஆதலின் உனதருளுதயவெற்பெனவும், பூதசூரியனுதித்துழியன்றி யூனக்கண் காணவறியாது, அதுபோல, ஞானசூரியனுதித்துழியன்றியகக்கண் காணவறியாது, ஆதலி னுபதேசவருக்கனென்றனறியெனவும், கண்ணில்லாவிடத்துப் பூதசூரியோதயத்தாலென்னபயன், அதுபோலப் பரிபாகமனமில்லாவிடத்து ஞானசூரியோதயத்தாலென்னபயன், ஆதலின் மனவிழிதெரியவெனவும், இவ்விருசூரியர்மாழினுஞ் சோரர்முதலிய சத்துருக்கள் பதுங்கற்கிடஞ் சற்றுண்டாயினுமுண்டாகலாம், தமதுகிரணங்களெங்கணும்பரவி னப்போதிடமெங்கே, இடமின்றாகவே, யவர்களுளரோவெனப்பார், கதிர்பரந்தாலுண்டோ வெனவுங்கூறினர் இது விடுதிக்கியைவதுபற்றியெனக. உண்டோவென்பதெதிர்மறை, உண்டோவெனனுங் குறிப்புவினைமுற்றுக்கெழுவாய், பேதப்பேய்கள். சனனவன்காடு, மோகத்தமம், பேதப்பேய்கள், இவைமூன்றும், இவற்றிற்கெதிர்மறையாய, அருளுதயவெற்பு, உபதேசவருக்கன், மனவிழி, ஞானவான்கதிர், இவைநான்குமுருவகம். இக்கவியிற்கூறியது நிச்சயஞானமன்று பிரத்தியட்சஞானத்தை யவ்வுயிருமறிவையன்றியில்லை, அறிவனன்றே வுடன்றோறுநானெனபது. அந்தவறிவுதானே, தேகோகமுதல சிவோகமிறுதியாகநின்றது. வேறெனின் காட்டவேணடும், கூடாதெனி னொத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றெனி னறியாதிருக்கவேண்டும். ஆதலின், தேகமுதல்சிவம்வரையு மிவற்றையகமெனி லிவையகமாகுமா, இவையயலன்றோ, இதுஞானமாகுமா; அறிவு தன்னையேதானெ

னச சுருதியுத்தியாலோாதல, நிசசயஞானம. அது சுசாதிமுதலிய கற்பனை யறறதெனததேர்தல, அபாஞானம. அதனையுளளவாறுகாண்டல, பரஞா னம திரிபுடியனைததுஞ் சினமாததிரமாவிளஙகல, திரஞானம. இங்ஙன மிருததலி னிதனைமறுபபாா, அறிஞரெனப்படினு மேறபதெஙஙனம. (ச)

ரு - கவி. அ - கை.

[இஙஙனங துதித்தமாணுககு ஞூசிரியனைநோககி யின்னுமடியே னைத திருததவேணடியதுளதே லதனைததெரிததருளவேண்டுமெ ன றிரநதுகேடடதை யிககவியிறகூறுகினறாா]

மந்திர மூர்ததி தனனுனை மாறறிய பேயபோ னலு
மெந்திர வெழுதிக கட்டி யினிவரா வகைசெய வார்போன்
முநதியுன் னுபதே சத்தான் மோகமபோ னலு மையா
புந்தினின் றுறைக்க வின்னம புகலுமவிண் ணபப முண்டே.

(இ - ள) மநதிரமூாததிதனனுல மாறறியபேயபோனலும, எ - து. மநதிரககாரனுலே புததியைவிகாரபபடுததிய பேய்நீஙகினும:—எநதிரமெ ழுதிககட்டி யினிவராவகைசெயவாாபோல, எ - து. எநதிரஸதாபிதஞ்செ யது அநதபபேய மீணடுமணுகாவணணந தககதநதிரஞ் செய்பவாகளைப போல —முநதியுன்னுபதேசத்தால மோகம்போனலும, எ - து. முன்னரே தேவரீருபதேசிததததாலுதித்த ஞானசூரியனல மோகவிருணீஙகினும:— ஐயா புநதினினறுறைக்கவினனும புகலுமவிணணபபமுணடே, எ - து. ஐய னே யெனதுபுததியான தபபிரமததிலுறைந்திருககவேணடி யடியேனகேட் டுககொளளவேணடிய விணணபபஞ்சிலவுள, எ - று.

அறசிலதடுமாறறந தனக்குளதோனறலைபபறறிப புநதினினறுறைகக வினனும புகலும்விணணபப முணடேயென்றாா (ரு)

சா - கவி. அ - கை.

[துரியாதீதமாகக குருவைககாணடலி னிவரைச சிவமெனக் கருதித தேவரீாயாதுபறறிப பிரமம மனேவாககுககெடடு மெட டாமதென வேதததிறகூறினீ ரதனைத தெரிவிக்கவேணடுமெனறு மாணுககனவினவியதை யிககவியிறகூறுகினறாா.]

ஆகமப பிதிமா ணத்தா லறியெனறும வாக்குக கெட்டா
தேகமாம பிரம மெனறு மிதயததா லுணர்வா யென்றுஞ்
சோகமா மனதிற் கெட்டாச சுயஞ்சோதி யெனறுஞ் சொன்னீர்
மோகமா மிரண்டு சங்கை முளைத்தன பறித்தி டீரே.

(இ - ள.) ஆகமபபிரமாணததா லறியெனறுமவாககுககெடடா தேக மாம்பிரமமெனறும், எ-து. அஷ்டவிதபபிரமாணத்து ளொனறுகிய சத்தப் பிரமாணததா லறிவாயெனறும, மீணடுமெநதச் சததப்பிரமாணத்தா லந்த

ஏகமாகியபிரம முனக்கெட்டாதென்றும்—இதயத்தாலுணரவாயென்றுஞ் சோகமாமனதிற்கெட்டாச சுயஞ்சோதி யென்றுஞ்சொன்னீர், எ-து மன த்தாலறிவாயென்றும், மீண்டுமந்தசசோகமாகிய மனத்திற் கெட்டாச்சுயஞ் சோதியாகிய பிரமமுனக்கெட்டப்படாதென்றும் பூர்வத்திலீசனுக்கின்று வேதத்தைச்சொன்னீர்—மோகமாமிரண்டுசங்கை முளைத்தன பறித்திடீர், எ-து. இப்போதடியேனுக்குக் கந்தமயக்கமான விரண்டுசங்கைகளென் னகத்திலுதித்தன வவற்றை மெல்லத்தேவரீர் களைந்தருளவேண்டும், எ-று

பிரமசொரூபம்; வாக்குக்கெட்டு மெட்டாதென்றும், மனதுக்கெட்டு மெட்டாதென்று மாதியி லசரீரியாகநின்று வேதங்கூறினதுநீரன்றோ? அன் றெனில், இப்போதடியேனுக் கவ்வேதத்தி னரியரகசியங்களையெல்லாம வெளியாகவிளக்கிவித்தது நீரன்றோ? ஆதலின், நீரேயென்பதைத் தோன்று வெழுவாயாகநின்றும். சொன்னீரென்பதற்கு வேறுவினைமுதலின்றுதலப் ற்றியெனக் அன்றுசொன்னவர் நீராதலி னின்றுவிளக்கற்கு நீரானீர், ஆத லின் பரமசிவமே குருமூர்த்தமென்பதற் கையமின்று. இந்நூலிலதானே மாணுக்கன்சொன்னது ; ஈசனுமாயுருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே யென்றான். என்னை, " மறைமுடியதனில் விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப் போலவந்ததெனுமென் சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன." என் றூர் சாந்தலிங்கசாமிகள். இன்னும் பலருஞ்சொல்லினர். இங்ஙனமிருப்பது பற்றி வேதத்திற்கூறியதன்றி யில்லாததைச்சொல்வதன்று. விபரமாகப் பின்னர்கூறுதும். (சு)

எ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் பிரமம் வாக்குக்கெட்டாதென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றூர்.]

மறைமுப் பிரமா ணத்தால் வஸ்துநிர் ணயங்கூ டாதே
யுற்றதோர் விடயம பூத முபயமன் றூத லாலே
குற்றமாங் குணவி சேட ங் கூடாம லிருக்கை யாலே
யிற்றது வாக்குக் கெட்டா தென்பது மறிவாய் நீயே.

(இ-ள.) மறைமுப்பிரமாணத்தால வஸ்துநிர்ணயங்கூடாதே, எ-து. சத்தப்பிரமாணத்தா லனறியும், ஏனைய பிரத்தியட்சப், அனுமானம், உப மானமென்னு மூன்றுனும பிரமவஸ்து இன்னதிலையதென யாவரானு நிச்ச யிக்கவொண்ணுது :—(ஏனெனில்,) உற்றதோர்விடயமபூத முபயமன்றுத லாலே குற்றமாம், எ-து. எதிரிற்காணவுற்றது பிரத்யக்ஷமாகத்தகுவதெ னின், அஃதோர்விடயமாம. அனுமானிகக்த்தகுவதெனின, தனதுகாரியத திற்குத தானேகாரணமாம். உபமானிக்கத்தகுவதெனின், தனக்கோருப மானம்வேண்டலி னிரண்டாம. இங்ஙனமெல்லாந் தானன்றுயவிளங்கலின, இவற்றை யதன்மேலேற்றிக்கூறுவது குற்றமன்றே ஐயமின்றிக்குற்றமே

யாம் — குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே யிறந்தவாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாயநீயே, எ-து. இங்ஙனமாயவப்பரவஸ்து, தன்பாற் பிரத்தியட்சமுதலிய குணவிசேடங்களைப் பிறரேற்றிக்கூறினுந் தானவற்றிற் குடன்படாதிருத்தலின் வேதமாகிய சத்தப்பிரமாணத்துக் கெட்டப்படாதென்று கூறுவதையுநீயறிதி, எ - று.

மற்றும்பிரமாணத்தா லென்றதனால், சத்தப்பிரமாணத்தா லன்றியு மெனக்கொண்டாம். மற்றையவென்பது கடைக்குறை. நாதாந்தமாதலிற் சத்தத்தானும், திரிபுடிரகிதமாதலின் பிரத்தியக்ஷத்தானும், காரணகாரியரகிதமாதலின் அனுமானத்தானும், சுசாதி, விசாதி, சுகதபேதமிறந்ததாதலின் உபமானத்தானும் எங்ஙனமெட்டப்படும். படுமெனிற்குற்றமாம், ஆதலிற் குற்றமாமெனவும், பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், உபமானம், சத்தம், என்னுமிந்நான்கையும் பிறர் தன்மேலேற்றிக்கூறினுந் தானன்றாதலின் உற்றோர்விடயமாகு முபயமன்றாதலாலேயெனவும், இம்மூன்றும் வேதத்தையன்றியில்லாததால், வாக்குக்கெட்டாதெனவுங்கூறினார். குணவிசேடமென்பது மீமிசைப்பதம். குணவிசேடமென்ப திந்நான்கையுமெனக்கொள்க.

(உ - ம.) புனிற்றிளங்கன்று, மீமிசைஞாயிறு, நாகிளங்கமுகு, உயர்ந்தோங்குபெருவரை, என்பன, மீமிசை.

வினா.—ஏனைய அருத்தாபத்தி, அபாவம், ஐதிகம், சம்பவமென்னு மிந்நான்கானு மெட்டாதெட்டலா மென்றதென்னை?

விடை.—அருத்தாபத்தி, குறியானுணர்தல், குறிகடந்ததாதலின்கூடாது. அபாவம், பொய். நான்குகாலத்துஞ் சதோதயமாகவிளங்கலின் கூடாது. ஐதிகம், தொன்றுதொட்டுவழங்கல். சகசீவபரம்போலத் தொன்று தொட்டுவழங்கலன்று. தொன்று, தூதனம். என்னுங்காலங்கடந்ததாதலின் கூடாது. சம்பவம், ஒன்றன்கூட்டம், பலவினீட்டம், திரிபிணக்கமென்பபடும். அது பிண்டப்பொருளுமன்று பிண்டித்தபொருளுமன்று, ஆதலிற்கூடாது, இதுபற்றியென்க. இங்கே பிரத்தியட்சமெனல், ஞானக்கட்பிரத்தியட்சத்தை. பிரத்தியட்சம் - தரிசனம். அநுமித்தல் - அநுமானம். அருத்தத்துக்காபத்துவரல் - அருத்தாபத்தி. என்று முண்டெனல் - சம்பவம். இன்றெனல் - அபாவம். இகம் - இயதி, ஐதிகம்.

(க - து.) இன்னின்னவேதுக்களால வாக்குக்கெட்டாதென்பது. இதனை மறுத்தற்கேதென்னை. வலியுளார்போற்கூட்டுவார், ஆத்தவாதியரல்லர். உற்றோர்விடயமாகு முபயம் வஸ்துவன்றாதலாலே மறைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிரணயங் கூடாதேயெனவும், கூடாவிடத் திவைகுற்றமாம், இந்தக்குற்றமாங் குணவிசேடங்களைக் கூட்டினுங் கூடாமலிருக்கையாலே யெனவும், ஆதலினிறந்துவாக்குக்கெட்டாதெனவுங் கூட்டிமுடிக்க. இவற்றால் நாம் வஸ்துநிரணயம் பண்ணவுங்கூடாது, பண்ணினுமெட்டாது, என்

பத்து முக்கியத்துணிவு. என்னை, "வேதமுதலக்கலைகாட்சி முதலளவை விரிஞ்சன்முதல விண்ணோர்செயயுஞ், சோதனையுளகபபடாச சோதியுனைசசோதிக்கத் துணிநதேனநதோ" என்றார் பரஞ்சோதிமுனிவர். ஞானமாடக்கூடலான படலத்தில. (எ)

அ - கவி. அ - கை.

[எட்டாதெனககூறியவேத மெட்டுமெனமீண்டுங்கூறும, ஆயினு மிவவிரணடுவிதமு மினனின்னவேதுவினறகூடுமென விககவியிற கூறுகினறார்.]

வாக்கியந் தனக்கெட் டாத வஸ்துவென் றுரைத்த வேதம
வாக்கிய விருத்தி யாலவ வஸ்துவைக் காட்டிற் றன்றே
வாக்கியங் களிலே மான மாவதே தென்று யாகில
வாக்கிய மிரண்டு மெய்யே மறைகளபொய் யாநீ கோளாய்.

(இ - ள.) வாக்கியநதனககெட்டாத வஸ்துவென்றுரைத்தவேதம, எ-து. வாக்குககெட்டாதது பரவஸதுவெனககூறியவாநவேதமே —வாக்கியவிருத்தியாலவ வஸதுவைககாட்டிற்றனறே, எ-து. ஒருவன கேட்டவாறுநிலலா தவ்வாககியத்தைச சிரவணமனனாதிகளா லையநதிரிபறவிசாரதி செய்வதினு லஃதவவஸ்துவைககாட்டினதலலவா — வாககியஙகளிலேமானமாவதேதென்றுயாகில, எ-து இஙஙனமிருவகையாககூறிய வாககியஙகளிலயாதுசிறநததெனசகேட்குதியேல.—வாககியமிரணடுமெய்யே மறைகளபொயயாநீகேளாய, எ-து. இவவிரணடுவாககியமுமுணமையே வேதஙகள்பொயசொலலுமா, சொலலாவே, யிதனையாஙகூறநீகேளுதி, எ-று.

வாககியவிருததி, வாக்கியார்த்தமவிளஙகமுயறல். அதாவது; சொலலெலாம்பொருளாமவண்ணம் சிரவணமனனாதிகளாலையநதிரிபறமுயறல. இஙஙனமவிடாது முயனறாலவவஸதுவைக காட்டுமோ,காட்டாதோ? காட்டாதெனின, தீவிரதரமெறறிறகு. காட்டுவது திணணமாதலால, காட்டிற்றன்றேவென விறநதகாலத்தாறகூறினார். எறுமபுமுட்டைகொண்டுதிட்டையேறின் என்றறபோலும. என்னை, "சொறறிரியினுமபொரு டிரியா வினைககுறை" என்றாபவணநதி. வாக்கியவிருததிசெயததினால மகானகளுக்குவஸதுவைசகாட்டிற்றெனபபொருளகொளளின, அபபோதுகாலவழுவமைதியனறு. வாககியவிருததிசெயயினும வஸ்துவைககாட்டாதது அபக்குவங்காரணமாதலபறறி. ஆயினும், எஙஙனமேனுஙகாட்டிவிடும. இததிணணநோக்கித், "தெய்வததாலாகாதெனினுமுயறசி தனமெயவருநதக் கூலிதரும்" எனவும், இன்னும், "ஊழையு முப்பககங் காண்ப ருலைவினறித் தாழாதுஞறறுபவர்" எனவுஙகூறினாதிருவளளுவர். காட்டும் காட்டாதெனறது, அவரவர்முயற்சியளவும் பக்குவவளவும்பறறி. ஆதலினிரணடுமெய்யே மறைகள்பொய்யாவெனறார். வேறுகபபாடமோதவியையிணேறக!

உபாதேயஞ்சாண்டலா னுபாதானந்தக்கமுயலவாற்காணுத்தற்கேதென்னே.
உபாதேயம், விடயம். உபாதானம், ஞானம் இவ்விரண்டுமபேதம். (அ)

கூ - கவி. அ - கை.

[சுருதிகாட்டாமலகாட்டுமெனபதை யிக்கவியிற
கூறுகினறார.]

தன்பதி யல்லாப் போக டையைல்ல னல்ல னென்று
ளனபனைக் கேட்ட நேர மவளவெட்கி மௌன மானு
ளென்பது போல நீக்கி யிதன்றிதன் றெனச்சே டித்த
பின்பரப் பிரமந் தனனைப் பேசாமற பேசும் வேதம.

(இ-ள.) தனபதியலலாபபோக டையைல்லனலலனெனறுள், எ - து. தனது நாயகனலலாதபோகனை யிவனுவிவனுசினதுநாயகனெனப பிறாவின வுந்தோறு மிவனலலனிவனலலனெனறு சொலலிககொணடுவந்தாள:—அன் பனைக்கேடடநேர மவளவெட்கிமௌனமானு ளெனபதுபோல, எ-து. முடி விறுயகனைககேடடவககணததே யவளாணமுறறுபபேசாதிருநதனளென றுலகத்தாரகூறுவதுபோல —நீககியிதனறிதனறெனசசேடிதத பினபரபபி ரமநதனனைபபேசாமறபேசுமவேதம, எ - து. ஒவவொருததததுவததையுந் தனிததனிவிசாரியாநிறபுழி வேதமானதிதலலவிதலலவெனறுசெனறு முடி விலினிககூறவிடமினறி மிருசினற பரபபிரமவஸதுவை யுணாததாமலுண ாத்தும், எ-று.

மணமபுரிநதானேமருவிடவேணடித தனமனைககண் மாமனைமைபபித் துழி யவனதோழரோடுஙகூடியிருகக, அககலியாணபபெணணே யவளது தோழிக ளிவனுவிவனுசினதுநாயகனெனனுநதோறு மல்லவலலவெனக் கூறி முடிவிலிவனுவெனககேடக விடையின்றிமௌனமானுள. இஃதை நீகம. இதனைததிருட்டாநதமாககினுா, வஸதுஇதுபோனறிருததலின. என னே, "ஆணலலன்பெண்ணலல னலலாவலியுமலலன, காணலுமாகா னுளன லலனிலலனல்லன" எனறாசடகோடா. இனனும், "உருவனறருவன றுள தனறிலதன, றிருளன்றொளியன றெனகின்றதுவே" எனறாருணேகிரிநாதா. "அலலையலலையீ தெனவருமறைகளு மனமைச்சொலலினுற் றுதிததிளைக்கு மிசசுநதரநாடறகு எலலையாகுமோவென்மொழி" எனறூர்பரஞ்சோதிமு னிவா. தானறிவு அவனினபமாதலின, அவளவெட்கிமௌனமானுளெங்ங னமோ; அங்ஙனந தததுவககுழாஙகளை நியதிகளைநதுசெனறதறிவு, பிரம மானநதமாதலிற பேசாமறபேசும்வேதமென்றுர். சிற்றறிவும் சிற்றின்பமு மௌனமாககுழிப, பேரறிவும் பேரின்பமு மௌனமாககற் கிடையூறெ ன்னே, கேட்பானேன. எனவே, அறிவேசுகமெனக்காட்டகின்றது. ஆதலி னறிவானநதமெனறூர்கண்டோர். அறிவுதனனையயலாககககாணுங்காறு மா னநதந்தனககயலாககககாணும். அறிவைககண்டார்க்கானநதமயலன்று தா

னேயானந்தம் என்செங்கின்பஞ்செனிக்கின்றதோ, அங்கங்கறிவைக்காணி ன மோனமாம், ஆதலின்மோனமென்பதுஞானவரமபென்று ளவையாா. அங்கங்குபாதியைக்காணின்மாளாமோசமாம். மௌனமாமெனபாா டேசா மறபேசுமவேதமென்றா. மௌனமாவது, அலல வலலவெனறெகலலை இன னும், டேசிககொணடேவந்துபேசாமனிறறல காடடிககொணடேவநதுகா டடாமனிறறலெனினுமமையும. இதனைச் குருசீடவனுபவவகையுடகாணக.

(க-து.) சுருதிகாடடாமலகாடடல, அலலவலலவெனககூறிககொண டேவநதயாநது நிறறலெனபது அங்கன றறலனுஞதிமுடிபு. இதனையறி யாா பலபிதறறியுமெனனே (௬)

கഠ - கவி அ - சை.

[இதுகாறு முதறசங்கைககுத்தரங்கூறி, இனியிரணடாஞசங்கைககுத் தரங்கூறுவானவேணடி மனமினையமைநத தெரிவிககவெத னுறபததியையிககவியிற கூறுகினறா.]

முந்திய சங்கைதீர மொழிந்ததை யறிந்து கொளவாய
பிந்திய சஙகை தீரப் பேசுமுத தரநீ கேளாா
யிநதியங களுககி ராச னிதயமா மதினென் ணங்கள்
புந்தியு மனமு மெனறே புறத்தகத் துலாவி யாமே

(இ-ள) முநதியசஙகைதீர மொழிநததையறிநதுகொளவாய, எ-து முதறசஙகைககையநதீரவிடைதநததை யறிநதுகொளளுதி —பிநதியசங தீரபடேசுமுத்தரநீகேளாய, எ-து. பினசஙகைககையநதீரக கூறுமுத்தர ததைநீகேளுதி —இநதியஙகளுககிராசனிதயமாம, எ-து. மனமுதலியவிந திரியஙகளுககுததலைவனுயிருடபது ஞானமாம — அதினெணணஙகளபுநதியு மனமுமெனறே புறததகததுலாவியாம், எ-து அதினதுசஙகறபஙகள புததியெனவும மனமெனவுஙகூறபபடடுப புறமடியுமகத்திலுமுலாவுநட மாமே, எ-று.

இநதியஙகளுக்கிராசனமனமெனின, புநதியுமனமுமெனச சொலலாதி ருக்கவேணடும. சததபிரகரணமுதலியகடடளைகளில ஞானம, மனம, புததி, சித்தம, அகஙகாரம, எனககூறியிருககினறது. ஆகாயத்திலாகாயம, கஞானம. ஆகாயததிலவாயவ, மனம. ஆகாயத்திலககினி, புததி ஆகாயததி லபபு, சிததம். ஆகாயத்திற்பிரிதிவு, அகஙகாரம. அஙஙனஙகூறியதுமினன காரணமபறறியெனக. எனவே, மனமுதலியநானகுமறிவினஸ்புரியபென றுயிறறு. அனறேல, அறிதலதாமிலலாதிருககவேணடும. இருபபதாலமறு க்கற்பாற்றனறு. ஞானமினறியாதுநிகழும. யாதுணடு இனறுதலினேறற றபாலதே. ஆதலினிதயத்தைஞானமென்றும. அதினெணணஙகளபுந்தியும மனமுமெனவே, அதனதுபுடைபெயாசசியினவசரஙிலைகளையனறி மனமும புந்தியுமோாமுதலனறெனககுறிககக கூறியதாககணடாம. எவவுயிருந

ந்தேகோகமாகிற்றலின் தேகத்துக்குப்புறம்பகமெனவும், அகத்தில்மனமிச் சாஞானமாகநின்றுழற்றலும், புறத்தில்புத்திபலகிரியைகளாகநின்று நடித்தி யற்றலும் பற்றி யுலாவியாடுமெனவுங்கூறினார். உலகத்தாரவனவன்புரிதொ-ழிலைக்கண்டு வியப்பதும் இகழ்வதும் புத்தியையன்றிமனத்தையன்று. வினை த்தவேலையைக்கண்டு இவனதுபுத்தியென்னசிறந்ததெனவும், இழிதொழிலை க்கண்டு இவனதுபுத்தியென்னமடமையெனவுந் தொன்றுதொட்டுவழங் கலி னிதுவேசான்று. புத்தியுமனமுமெனக்கூறி யவற்றின்புடைபெயர்ச்சிக ளாகிய வுலாவியாடுமென்பவைகளை முன்பின்னாகக்கூறினும், புறத்தகத்தெ ன்றதனால் மாற்றிப்பொருள்கொள்ளின் வழுவன்று. மனமாவது, சமிசய நிச்சய சாருசலிய அபிமானங்களில், சமிசயமாதலினானும், அறிவின்புடை பெயர்ச்சியாதலானு மஃதோர்முதலன்று அன்றேனும், முதலாகநடித்த லின்றிதனைவினைமுதலாகக் யெட்டுமெட்டாதென்றற்குக்கூறவந்தா லிதனது நிலையிளையதெனக்காண்க.

(க-து) மனமெனல்வினையதெனவறிவித்ததென்பது. புத்தியைப் புந்தி யெனலுமெலித்தல்விகாரம். உரைபிறகோடலென்னுமுத்தியால், புறத்தகத் தென்பதைப் பகிர்முகமந்தர்முகமென்றாக்கிப் புத்தியுமனமு மிவ்விருமுகத் தில் யாதானுமொன்றிலேனு முலாவியாடுவதியல்பாதலெனக்கொண் டிங்ங னங்கூறினா ரெனினுமமையும். பகிர்முகம், பொன்னைப்பணியெனவும், பழு தையைப்பாம்பெனவுங்கோடல். அந்தர்முகம், பொன்னைப்பொன்னென வும், பழுதையைப்பழுதையெனவுங்கோடல். கொள்ளவே, சுத்தபுத்தி சுத் தமனம், எ-ம். அசுத்தபுத்தி அசுத்தமனம், எ-ம். பாகுபடுத்தற்கிடம்பெறலா யிற்று. இதனைப் பின்வருவதாற்காண்க. (௧௦)

௧௧ - கவி. ஆ - கை.

[முன்னறிதயமென்றஞானம், விருத்தியெனவும் சிதாபாசனெனவு மிருபாலதாயமுறையை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

உன்முகம் போற்கண் ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண் டாற்போற்
சின்மய வடிவின் சாயை சித்துப்போற் புந்தி தோன்றும்
நின்மல விருத்தி யந்த நிழல்வழி யாயு லாவும்
தன்மகன் மகனே யித்தைத் தானன்றே ஞான மென்பார்.

(இ-ள்.) தன்மகன்மகனே உன்முகம்போற்கண்ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண்டாற்போல, எ-து. அறம்வழுவின்றியசற்புத்திரா உன்துமுகம் போலொருமுகங்கண்ணாடியிற்காணப்படுமாறுபோன்று:—சின்மயவடிவின் சாயை சித்துப்போற்புந்திதோன்றும், எ-து. சின்மாத்திரமாகவிளங்குஞ் சைதன்யமானது புத்தியிற்றானேகாணப்படுமாறுபோன்று சாயாரூபமாகப் பிரதிபலித்துக்காணப்படும்:— நின்மலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவும், எ-து. மேற்கூறியசைதன்யமென்னு நின்மலவிருத்தியானது, அந்தச்சாயு

ரூபவழித்தாகவேயுலாவிக்கொண்டிருக்கும்:— இத்தைத்தானன்றே ஞான மென்பார், எ-து. இதையல்லவாசத்துக்களஞானமெனக்கூறுகிறபா, எ-று.

இங்கேசாயையென்றது, சிதாபாசனை. ஆடியால் முகம; பிம்பம பிரதி பிம்பமெனபபட்டாற்போலப, புததியால சைதன்னியம; விருததி சிதாபா சனெனபபட்டது. ஆடியாலனறி முகததிறகுமாறுப பிரதிபிமபமுகமென வருமா, அதுபோலப புததியாலனறிச சைதன்யததிறகுமாறுச சிதாபாச னெனவருமா? வநததால, சைதனயமவிருததியெனபபெயர்பெறறது. இங கேபுததியென்றது பகிர்முகநோககததததை. அதில, தோறறியசிததைச சா யையெனபதிலையமுளதேற சோதனையிறகாணலாம. எஙகெஙகோனென லுணடோ வவையெலலாஞசிதாபாசனனறே? சிதாபாசனெனினுஞ சீவ னெனினுமொக்கும. அறிவு நானலலைநானெனறதனு லிசுகறபிதபபெயா கள்தனக்குவநதன. இநதவறிவு சுயஞசைதனயததின பிரதிபலனமாகச சோதனையில முடிவதா லிதனைசசாயையெனவும, இஃததிஷடானமாகக காணடலி னிதனைசசிததுபபோலெனவும, சாத்தனெனனுஞசொல தன பால புடைபெயாசசியினறியககணபெயரொனவும, ஆகியககணணெழுவா யெனவுமெஙஙனமாயிறறே வதுபோலச, சிதாகாயமானது ; புததியிலசித் துபோறசாயையாகப பிரதிபலித்தலாகியபுடைபெயாசசியைத தனபாலி ல்லாவிடத்துச சினமயவடிவெனவும, உடையவிடத்துநினமலவிருததியெ னவும், அலலதுவிருததியெனவுமபெயாபெறும. இஙஙனமாதலபறறியிப பெயர்தந்தனரொனவும, நீரைவிட்டகலாததானலெஙஙனமோ அஙஙனம அக்கறபிதவறிவினின்று நின்மலவிருத்தியகலாதுலாவலின், நினமலவிருத தியநதநிழல்வழியாயுலாவுமெனவும, இஙகேநிழலெனபது சிதாபாசனை. இச்சிதாபாசன கறபிதவறிவனறியும, இக்கறபிதவறிவு நினமலவிருததிய ன்றியும், இந்தநினமலவிருததி சினமயவடிவனறியு மினறெனசசானறோ கணடோைபபதால இத்தைததானன்றே ஞானமெனபாரொனவுஙகூறினா. கூறவே, சிததுசம்பநதஞானமாதலி னிதனைவிருத்தியெனபபெயரிடககண டாம்.

(க - து.) இனிவிருத்தியெனவும், பலமெனவு மெடுத்தாளவேணடுதல பற்றி யிககவியில விருததியினையதெனககூறியதெனபது. (௪௯)

கஉ - கவி. அ - கை.

[சிதாபாசனையேபலமெனககூறி விருததியைககணணுகவும், பலத்தைவிளககாகவு மிககவியிறகூறுகினறா.]

உருக்கிய தராநீர் நாநா வுருவங்க ளானுற் போல
விருத்தியே கடப டாதி விடயமாப் பரிண மிக்கு
மருப்பல விடய மெல்லா மாபாசன் றேற்று விக்கு
மிருட்டினில் விளக்குங் கண்ணு மில்லாமற் பொருள்கா ணுதே.

(இ-ள்.) உருக்கியதராசீராது வுருவங்களானூறபோல, எ-து. குகையிலிட்டுருக்கியதராசீரானது; கட்டியவசசினவிகாரவண்ண மெங்ஙனநானு வடிவங்களாகுமோ அங்ஙனம —விருத்தியேகடபடாதிவிடயமாப்பரிணமிக்கும், எ-து. சித்துசமபந்தஞானமே சடசம்பந்தமாகின்று கடபடமுதலிய விடயங்களாகவிகாரப்படும்—அருபபலவிடயமெல்லா மாபாசன்றேறறுவிக்கும், எ-து. அருமையானபலரூபமாகநின் றவிடயங்களனைத்தையுஞ் சிதாபாசனுகிறசீவனதெரிவிப்பன —இருட்டினில்விளக்குங்கணணு மிலலாமறபொருளகாணுதே, எ-து இருட்டிலுள்ளபொருள்கள விளக்குங்கணணுமினறியவிட்ட தெங்ஙனங்காணபபடுங்காணபபடாவே, எ-று.

பொருளகாணுதேயென்பதுதொகையொருமை. முனகவியிலொருமையாசககூறியவிருத்தியெனபது விரைவி லிககவியிற்பனமையாதற்கேதெனனைகொலோ வினருதலி ஞெருமையாககினும. பரிணமித்த லதையன்றியிலலையெனத் திணணமாககறகுத் தேறறேகாரங்கொடுத்ததாமெனவறிக. எனனை, "சிறசொருபந்தானே செகசொருபமெனரா" சொருபானந்ததேசிகா. ஏறறபாலதனறெனின், பொருளிடங்காலமயமன்றிச செகத்துககுத் தனியேசொருபமெனனை? இனறெனின், தெரிவையனறியிமமூன்றையுங்காட்டவேணடும. கூடாதெனின், தெரிவேயாதார்மாகவேண்டும. ஆதாரமாயினும, முதறகாரணமெனனல்ாமாவெனின, தெரிவாகமுடியாதவற்றைச் சோதனையில சுயம்பாகமுடித்துககாட்டலாமே? காட்டப்படாது சூனியமாகமுடிகினறதெனின, அனனியோனியாபாவத்தா லொன்றிலொனறினருயழியும, அழியினும், அறிதலழியாமையாதலால, அந்தவறிவேயிங்ஙனநேோறறுமென்ரு. மறுபடதெனனை. அறிவுககுச்சகத்து சத்தாககாணடலோ, அசத்தாககாணடலோ? சத்தாகவெனின, அறிவினதுசத்தைத்தவிரச சகத்துவேறுசத்தாககாணலாமே? கூடாதெனின, மறுககறக. எலலாவிடயங்களையுஞ் சிதாபாசனபலரூபமாகநினறு தெரிவித்தலினனும், அனுபவித்தலினனும சிதாபாசனைபபலமெனல்கூடும. கூடவே, விருத்தி, கணணும. பலம, விளக்குமெனருயிறறு. ஆகவே, இவவிரணடி லொனறிலலாவிட்டத் தோர்பொருளுங்காணுதாதலா லிரணடுமேவேணடுமெனப பெற்ரும. இதுபகலிலனருதலினிருட்டினிலெனரு. அறிவுவிகாரியாதுகினறறியின திரிபுடிகாணுமா? காணுமாயின், தனதுவிகாரம். பிம்பமெங்ஙனமோ, அங்ஙனமபிரதிபிமபமாதலின மயககமெனனை. இனனும், கட்டியவச்சுகளெவவெவவிகாரமோ அவ்வவவிகாரமாந தராசீரென வுவமைகூறியதும் பொருந்தும. இவையெலலாந்தன்னைத்தானவிடாதுசோதிப்பாக்கேயன்றியேனையோாக்கெங்ஙனமுணமையாம். உருக்கியதராசீர கறபிதவழிச்செல்லாதுழித் திரியுமா அதுபோல, அறிவுதனதுகற்பிதவழிசசெல்லாதுழித் திரியுமா? எனபதறகேயிவவுபமானமெனவறிக. பரிணமித்தல், பால்தயிராதல போலும். இதனை நானகுதிருஷ்டாந்தத்தினுள பரிணாமதிருஷ்டாந்தமெனபா. இதுசத்தியம். சோதனையிறகாணலாம்.

(க - து.) விருத்தி பலனெனவுருவகப்படுத்தக் கண்விளக்கென்றுசொன்னபடி. இது முன்மொழிந்துகோடலெனனுமுத்தி. (கஉ)

கங - கவி. அ - கை.

[கண்ணும்விளக்குமாகியவிவ்விரண்டும்வேண்டுமவசரமிதுவென்றதெனவும், இவற்றுளொன்றுவேண்டுமவசரமீதெனவும் உபமேயத்தோடிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

எரிகின்ற விளக்கும் கண்ணு மிருட்பொருள் காணல் வேண்டும், தெரிகின்ற பரிதிகாணச் சென்றிடிற் கண்ணே போதும், விரிகின்ற சகத்தைக் காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டும், புரிகின்ற விருத்தி யொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காணப் போகக்கே.

(இ-ள்.) எரிகின்றவிளக்கும்கண்ணு மிருட்பொருள்காணல்வேண்டும் எ-து. எரிகின்றவிளக்கினாலும் கண்களாலு மிருட்டிலுள்ளபொருளைக்காணவேண்டும்.—தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிற்கண்ணேபோதும், எ-து. பிரத்தியட்சமாகக்காணப்படுகின்ற சூரியனைப்பார்க்கச்செல்லவேண்டில், கண்ணொன்றேபோதும்.—விரிகின்றசெகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும் வேண்டும், எ-து. எங்குமாவிரிந்திருக்கின்றசெகத்தைக் காணவேண்டில், விருத்தியும்பலமுமாகிய விவ்விரண்டும்வேண்டும்.—புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெய்ப்பொருள்காணப்போகக்கே, எ-து. அகமாகப்புரிகின்ற விருத்தியொன்றுமே மெய்ப்பொருளைக்காணப்போருக்குப்போதும், எ-று.

எனவே, கற்பிதரகிதவறிவைவிருத்தியெனவும், கற்பிதசகிதவறிவைப் பலமெனவுங் கூறியதாகப்பெற்றாம். பெறவே, ஓரறிவே யில்லதையுள்ளதாகநோக்கலிற்கற்பிதமெனவும், உள்ளதையுள்ளதாநோக்கலின், எதார்த்தமெனவும்படுதலாலும், ஓரறிவேயீரறிவாகக்காணப்படுதலாலும், சகத்தைக்காணவேண்டிலீரறிவும்வேண்டும். தன்னைத்தான்காணவேண்டி லெதார்த்தவறிவொன்றுமேபோதும். யாதினாலெனில், செகத்துகற்பிதவஸ்து, அதனையறிவதுகற்பிதவறிவாகவேண்டும். அவ்வறிவு எதார்த்தவறிவையன்றிவேறன்றாதலினிரண்டும்வேண்டும். தான் கற்பிதரகிதவஸ்து தன்னைத்தான்காணவேண்டில் எதார்த்தவறிவாலன்றிக்கூடாது. தான்கற்பிதரகிதமாகும்போது அறிவுங்கற்பிதரகிதமாகவேண்டும். தன்னைத்தன்னாலறிவதன்றிவேறொன்றாலன்றாதலின், புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெய்ப்பொருள்காணப்போகக்கேயென்றார். விளக்குங்கண்ணும்போலப் பலமும்விருத்தியுமெனக்கொள்க

(க-து.) விளக்குங்கண்ணுமின்றியக்கண்ணிருட்பொருள்விளங்காமைபோலப், பலமும்விருத்தியுமின்றியக்கண் செகத்துவிளங்காது. சூரியனைக்காண்டற்குவிளக்குவேண்டாவாறுபோன்று, தன்னைக்காண்டற்குப் பலம

வேண்டுவதின்றென்பது. மெய்ப்பொருளைக்காணுமவிருத்தியாவது, ஐயந்திரிபகலத்தெளிந்தஞானம். இதனையறியா ரபரஞானமென்பர். (கங)

கச - கவி. ஆ - கை.

[மனமாவதித்தகையதெனத்தெரிவித்தது, அது வஸதுவையெட்டுமெட்டாதென்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றார்]

விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமே மனமென் பார்கள் [ம்
கருத்தெழும் விருத்தி வேண்டுங் கணக்கினை மனதிற கெட்டு
வருத்திய பலமா மிந்த மனதிறகெட டாது கண்டா
யருத்தமிப் படியென் றைய மகன்றுநீ தெளிந்தி டாயே.

(இ-ள்.) விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள், எ-து சித்துசம்பந்தமானவிருத்தியும், சடசம்பந்தமானபலமும் மிசிரமிபித்தவிகாரரூபமே மனமென்சத்துக்கள்சொல்லுவார்கள் — கருத்தெழுமவிருத்தி வேண்டுங் கணக்கினைமனதிறகெட்டும், எ-து, அகமுகநாட்டக்கருத்திலெழும் விசாரஞானத்தெளிவுகாரணத்தா லந்தமனதிறகப்பரவஸதுவானதெட்டுமெனவும் —வருத்திய பலமாமிந்த மனதிறகெட டாதுகண்டாய், எ-து. யாவையும்வருத்துகின்றபலமேவடிவாகினறுள்ள விந்தமனதிறகெட்டாதெனவுங்காணுதி — அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே, எ-து, மனதிறகெட்டுமெட்டாதென்றகருத்த மிங்ஙனமாமென்று சிந்தித்தையந்தவிர்ந்துநீதெளிந்திடுக, எ-று.

சிறசடவடிவமனமென்றற்கு, விருத்தியும்பலமுங்கூடும்விகாரமேமனமென்பார்களெனவும், கருத்தாகவெழுமவிருத்தியென்பதமபிரித்து, இனிப்பங்கிமுகமாகாதிருக்குதுமென்றக்கரையோடெழும் விருத்தியென்பொருள்கொள்க. இஃதுரையிற்கோடலெனனுமுத்தி. இங்கேகணக்கென்றது விப்ரம அல்லது காரணம். விருத்திரூபமாயது சுத்தமனமெனவும், பலரூபமாயது அசுத்தமனமெனவும்பொருள்கொண்டெட்டுமெனவும், எட்டாதெனவுந், திண்ணமபறறிக்காணுதியென்பதைக் கண்டாயெனவுங்கூறினார். இங்கேயருத்தமென்பது சாமபரதாயபபொருள். சிந்தியாதுழி யையமகறலுந்தெளிதலுங்கூடாமையால் சிந்தித்தெனவருவித்தாம். எங்கணும்பரிபூரணமாய்நிறைந்துள்ளதுசைதன்யமாதலின "உள்ளத்திருந்துமொளித்தானபரனெனவும்," "பொன்னுலகத்தினிற புவியிலந்தரத், தென்னுடையுட்புறத் திலங்குகின்றது, மன்னுசிறசோதியே வடிவமயாவுமாயத, துன்னுவதெனவும்," "உலகெதுயாமாரொன்ன வுற்றுநின்றுணருமட்டுங் கலகமார்பிறவிமோகங் கஙகுலபோலமூடிநிறகும் அலகிலாவுலகும்யாமு மழிவிலசிறசோதியனறே" வெனவுங்கூறினா சானறோபலரும். கழுத்தளவாகினறுள்ளோ னிதுபாறகடலெனறெண்ணுதுமறந்துழித் தண்ணீரெங்கேயெங்கேயெனத் தாகமேலிட்டலைவானபோனறு சித்தாயிருந்தும் மனந்தவித்தலினெட்டாதெனவும், அங்ஙனம்பலவூழிகாலமலைவான் தெய்வக

தியாகக் கழுத்தளவாகின்றதைக்கண் டெளிதிற்பருகித்தணியப்பான்போன்று, இங்ஙனம்பல்லூழிகாலம் பற்பலகோடிசென்மமெடுத்தும் பற்பலவரியதவஞ்செய்து மெட்டவறியாதுதவித்துநின்றமனம் தெய்வகதியால்தனக்குள்பூரணமாகிநிறைந்துள்ள சிதாகாயத்தைக்கண் டெளிதிலுபசாந்தமெய்தலி னெட்டுமெனவுங்கூறுவது, கூடுமோ கூடாதோ? கூடாதெனின், இப்போதெவ்வாமனமு மல்லலகலாததாலெப்போதகலும். சுபாவமெனின், தினசுழுத்தியிற்சுபாவமெங்கே. ஆதலினன்விறசுழுத்தியென்றொன்றுளது, அதுவாயக்கி னல்லலென்றுமகலும். கூடாதெனமறுத்தல் விசாரத்தவறு.

(க-து.) மனதுகெட்டுமெட்டாதென விங்ஙனமாய்நிலையாலென்பது. சோதனைஞாயந்தெரியாதா ரிதனைமறுத்தல், தன்போலவாக்ளிப்புக ஏங்காந்துதிரிதற்கெனக. அசுத்தம் பகிர்முகம். சுத்தம் அந்தர்முகம். என்றுணர்கொள்க. (௧௪)

௧௫ - கவி. ௮ - கை.

[இதுகாறு மனோவாக்குக்குப் பிரமம்மெட்டுமெட்டாதென்பதைப் பற்றிவிளங்கக்கூறினர், இனிமனமசிவாததீபம்போ லென்று மிருத்தற்குபாயங் கூறவேண்டுமென்று மாணாக்கன்வினவ வதற்குத்தரமிக்கவியிற் கூறுகின்றார். வேறு.]

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவே சொன்ன வழிகளறிந் தே
னினியோர் வசனங் கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாயச்
சித்தந் ததாகார மாவதன்றோ சமாதி யோக, முஞ்சலையொத்
தலைவதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற் பலவுலகா வுதிக்கு
மிந்த, நெஞ்சகமவஸ் துவிலசையா நிவாத தீப நிலையடைவ தெ
ப்படியோ நீர்சொல் வீரே.

(இ-ள்.) வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தேனினியோர்வசனங்கேளீர், எ-து. களங்கரகிதமான பரமார்த்தகுருவே தேவரீரனுக்கிரகித்தமார்க்கங்களையெல்லாந் தெரிந்துகொண்டேன், இனியடியேனிரந்துகேட்டுக்கொள்ளும் விண்ணப்பமொன்றுளது அதனைக்கேட்டருளும்:—சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தந் ததாகாரமாவதன்றோ சமாதியோகம், எ-து. மனமானது யாதோர்சலனமுமின்றி யகண்டபரிபூரணமாகவுந் தன்மயமாகவும் விளங்கலன்றோ சமாதியோக மெனப்படுவது. (அங்ஙனமின்றி)—ஊஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற் பலவுலகாவுதிக்கும், எ-து. ஊஞ்சல்போலலைவது தனதுசுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகமாகப்பரிணமிக்கும்— இந்தநெஞ்சகமவஸ்துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைவதெப்படியோநீர்சொல்வீரே, எ-து. இங்ஙனமாய மனமந்தப்பரவஸ்துவிலசையாமல் நிவாததீபம்போன்றநிலையினை யடைவதெங்ஙனமோ வதனையடியேனுக்குத்தெரிந்தருளும், எ-று.

கரவாமலவிளக்கியதால வஞ்சகமிலெனவும, அநாசிரியரனறெனற குப பரமாாத்தகுருவேயெனவுங்கூறினா. அசையாவெனபது, அடைவதெனனுமவினைகொண்டுமுடிவதுசிறப்பு. அசையாதவெனககடைககுறையாககிப பெயரொசசமாககினுமமையும.

(க-து.) மனஞ் சறறுஞசலியாநிலையை யடையவேணடினனெனபது. இவவேணடுகோள சகசநிடடையில, இஙஙனமிவனபயிலாததாலெனக. உஞசலியாததிலேவது மனதின்சுபாவமாகில மாறறினுநதனனியலபாமேயெனின, பறறுக்களையலலாஞ சினமாததிரமாககுமளவுமியலபென்டம, அபபாலெஙஙனமாம சிறசடடபேதநதவிரின மனமெனலேது. சிற்சடடபேதஙகறறிதமபறிசசைநனயததிலெஙகே அறிவு வுளளுமபுறம்புமொருதகைததாவிளஙகாவவையு மிபபேதமகலாது. இதனை யிருவகைசசமாதியுழபபால வெறி யுணரவொணணாது (௧௫)

கசு - கவி. அ - கை.

[அவவிருவகருவிடைகூறுவானவேணடி மனதிறகுரியமுககுணததினிலையினையும, அவறறாலாயபயனையு மிக கவியிற கூறுகினறார்.]

கருதுமனே குணமூன்று மூன்றி லொன்று கதித்தெழுந்தா லை மறறிரணடுங கரந்து நிறகும், தருமமிகு சத்துவமே லானபோது சன்மாாக்க மானதெயவ சமபத் துணடா, மருவுமிரா சதமாநி லுலக தேக வாதனையாஞ் சாததிரவா தனையு மாகு, மருமக னே தாமதமே லான போதி லசுரசமபத துண்டாகு மறிநது கொளளே.

(இ-ள) கருதுமனேகுணமூனறுமூனறிலொனறு கதிததெழுநதாலமறறிரணடுஙகரநதுநிறகும, எ-து. நினைததலையேயியலபாகவுடையமனமானது மூனறுகுணமாயிருககும, அமமூனறில யாதானுமோாகுணமேலிட்டெழின மறறிரணடுகுணமுமமறைநதிருக்கும·—தருமமிகுசத்துவமேலானபோது சனமாாககமானதெயவசமபத்துணடாம், எ-து. சறகருமத்தாலமிகுநதசாததுவிதகுணமேலிடடவசரததில சன்மாாக்கமேவடிவாயுளளதேவசமபததுகிடைக்கும —மருவுமிராசதமாகிலுலகதேக வாதனையாஞசாத்திர வாதனையுமாகும, எ-து. அநதராசதகுணமேலிடடவசரததி லுலகவாசனையுநதேகவாசனையுஞ சாஸதிரவாசனையுமுணடாம:— அருமகனேதாமத மேலானபோதி லசுரசமபததுணடாகுமறிந்துகொளளே, எ-து. எனதருமையானஞானபுத்திரா தாமதகுணமேலிட்டவசரததி லசுரசம்பத்துகிடைககு மிதனையறிநதுகொளளுதி, எ-று.

அந்நததகுணமேலிட லுககியைந்தபயனினையதெனவே, மனதுமங்ஙனமாமென்பதுபெறறும. குணமியைநதவாறுமனமுமிறபதால், மனேகுண

மெனப்பட்டது. ஒன்றுமேலுமிலிரண்டுகரநதுசிறறலியல்பு. அதுபோலப பலனுமவவாறியைதலியலபு. எஙஙனமெனில, ஐமபூதஙகட்குநதனிததனி சுபாவமவெவவேறு, ஒனறேடொனறுமிசிரிமபிததவிடத்திலுணடாஞசுபாவம்வேறு, அவ்வவறறிறகுரிய காரணஙகளையுனனுமபோது சுபாவமென்பதுமாறும், இவையெலலாம்வஸதுசோதனையாறகாணலாம. (கசு)

கஎ - கவி. அ - கை.

[மனதுசத்துவாமசமாதலா லநிலையிலமாறுதுகிறஙி னிாவிகறபசமாதியெனிதிலெயதுமெனபதை யிககவியிற கூறுகினறா]

மனதுசத் துவசொரூப மறறி ரணடும வந்துகலந் தனவவற்றை மாற்றி றுறபோந், தனதுசன மார்ககமவிடா திருநத போது தாமதமு மிராசதமுஞ் சமிககும் பின்னைக, கனபரிணு மஞ்சலனம் போமபோ னககாற களங்கமற்று நினறவா காயம போலு, நினதுளமப் படியாமப் பிரமத் தொன்றுய நிருவிகறப சமாதியிலே நிற்குந் தானே.

(இ-ள்.) மனதுசததுவசொருபமறறிரணடுமவந்துகலந்தன வவறறை மாற்றிறுறபோம, எ-து. மனமெனபதுசததுவாம்சவடிவமாம, ஏனையராசததாமதகுணமோ விடையிலவநதுகலநதன, அவற்றையொழிககிலொழிநதுபோம். (எஙஙனமெனில,) — தனதுசன்மாாககமவிடாதிருநதபோது தாமதமுமிராசதமுஞசமிக்கும, எ - து. சைதனயததையகலாநாடடமுறலாகிய தனதுசன்மாாககநடையைவிடாதிருநதபோது தாமதமுமிராசதமுநதானேநசிககும — பினனைககனபரிணுமஞசலனம்போம போனககால களஙகமறறுநினறவாகாயமபோல நினதுளமபபடியாம், எ - து. நசிததபினனர் கனமாகப்பரிணமித்துககாணபபடுநதிரிசியமும போககுவரத்துமுதலியசகலவிதகிர்ததியஙகளு மககணமேநீஙகும நீஙகினவககணமே களஙகரகிதமானவாகாயமெஙஙனமோ அதுபோல வுனதுமனமுமஙஙனமாம — அபபிரமததொனறுய நிருவிகறபசமாதியிலேநிறகுந்தானே, எ - து. ஆதலா லநதபபிரமததினிடத்தி னிாவிகறபசமாதியி னினதுமனமசைவின்றி நிற்கும், எ-று.

சிற்பிரகாசபபிரதிபனைமே சாததுவிதமாதலாலும், அநதசசாத்துவிதமே மனமாதலாலும், மனதுசததுவசொரூபமெனவும், அககுணநெறிததாநின்று ஏனையகுணமிரணடையுந தவிாககததவிர்ந்துவிடும, அஙஙனநதவிாநதுதெனநிலலாது விடாதொளிரும் தனதுசததுவகுணததை யகலாதுநிறகில முன்னாதவிர்ந்தகுணமிரணடுந தாமேநாசமாமென்பதைவிளகக, மறறிரண்டும்வநதுகலநதன வவறறைமாறறிறுறபோம தனதுசன்மாாககம் விடாதிருந்தபோது தாமதமுமிராசதமுஞ சமிககுமெனவும், ஏனையவிரண்டு

குணமுந தனதுசுயவடிவனறெனககாட்ட வநதுகலாநதனவெனவும, பரி ணாமம, பரிணமித்தல். அது பாலதயிராதலபோலும. இது கிரியைத்தைக் காட்டுகின்றது. இநததகிரியம, மகத்துககுமகததாககாண்டலிற கன மெனவும, இககுணததையகலாத குணி கிரியமாதலால, பரிணாமமென வும, பரிணமிததல பரிணாமமாதலின, தொழிலாகுபெயா. சகநதோற்றுந தோறுஞ் சகலவிவகாரஙகட்குமிடமாதலின, சலனமெனவும், சகஞசின் மாததிரமாககமைநதுழிச சலனததுககிடமினமையின, பரிணாமஞசலனம போமெனவும், வேறுபிகழாமையின போனககாலெனவும, மறைகாலந தவிாநததெனககாட்டக் களஙகமறறுநினற வாகாயமபோலவெனவும், மனஞ சிதாகாயமாததிரமாவிளஙகலின், நினதுளமபபடியாமெனவும, அச சிதாகாயததுககு வேறுபடாமையின, அபபிரமததொனறுயெனவும, இங ஙனமிறகுநிலைக்குபபெயராதலின, நிருவிகறபசமாதியெனவும, கிததியதிரு ததிக கிதைவிடநிலைவேறினறுதலின், பிறகுமெனவுஙகூறினா.

(க - து) மனோவமைதிக்கு, நிாவிகறபசமாதியெனககாட்ட வதினிலை யினையதெனக்கூறியதெனபது. உபகிடதநெறித்தாசசெனறோககனறி யிந நிலைசறறுமியையாது, இயைநததுபோறகாணினு மிடையினழுவும். இதனை யுயததுணாநதுகொளக. இஃதுபகிடதநெறித்ததாதலின விடாதுமுயலுக. முயலாவிடில, உபகிடதமேற்பழி யுனஞலவரும, இதுசததியம். (கள)

கஅ - கவி. அ - கை.

[பிரமமபோ னினதுளளமுங களங்கரகிதமாகாவிடததுப பய னினமெறனபதை யிககவியிறகூறுகினறாா.]

களங்கமறற கண்ணுடி தனமுன் வேறோர் களங்கமறற கண ணுடி காட்டும போது, விளஙகியதன மயமாகி யபேத மாகி விக றபமின்றி நிருவிகற்ப மாறுற் போல, வளந்தறியப் படாவிபுவா யச் சத்தாயச் சித்தா யானந்த மாம்பிரமத துயிககிய மான, வுளந் தெளிநத படியிருநதா லுலக மெஙகே யுலைவெங்கே யென்றுச ஙகை யொழித்தி டாயே.

(இ - ள்.) களஙகமறறகணணுடி தனமுனவேறோா களஙகமறறகண் ணுடி காட்டும்போது, எ-து. களஙகரகிதமான கணணுடியானது தனக்கு முன வேறோகளஙகரகிதமான கணணுடியைககாட்டியவிடதது :—விளங்கி யதனமயமாகி யபேதமாகி விகறபமின்றி நிருவிகற்பமாறுறபோல, எ - து. களிமபின்றிவிளஙகிய தானெஙஙனமோ வஙஙனமாகி யாதோர்விகற்பமு மின்றிப பேதபபடாது நிாவிகறபமாகிநின்றுறபோல —அளந்தறியப் படா விபுவாயச சததாயசசிததா யானநதமாம்பிரமத தைககியமான, எ - து. இவவளவுளவினதென் றளவைகளாலளந்தறியபபடாததாயும், விபுவாயும், சததாயும், சிததாயும, ஆனநதமாயும்விளங்கும் பிரமத்தினிடத்தி லைக்கிய

மான—உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலேவெங்கேயென்று சங்கை யொழித்திடாயே, எ-து. மனந்தெளிந்தெங்ஙனமோ வங்ஙனமிருந்தால் உலகமென்பதெங்கே, அதுபற்றியுண்டாரு சகலபிரவிர்த்திநிவிர்த்திகளுமெங்கே, யில்லையே யாதலா லுலகையுமுலேவையு மொழித்தலெங்ஙனமென்க் கேட்குஞ்சங்கைகள் யாதுக் கதனையொழித்திடுதி, எ - று.

மனத்தைக் களங்கமற்றகண்ணாடியாக்கியது, ஐயந்திரிபகலவேண்டிவைதைப்பற்றி. இன்றேல், ஐக்கியம்போலவதன்றி யைக்கியமன்று. பிரமங்களங்கமற்றகண்ணாடிபோலவதால் மனமு மங்ஙனமிருக்கவேண்டுமென்பது பற்றி யிவ்வுவமைகூறியதெனக். மனந்தெளியின் தானப்போதளந்தறியப்படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச்சித்தா யானந்தமாகிறதுமெனக் குற்சவிவற்றைப் பிரமவிலக்கணமாகக்கூறியது. இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை மனஞ்சித்தின்முயலவாலசித்தாகுஞ் செடத்தின்முயலவாலசெடமாகு மென்பதொக்கும். ஆதலிற் சிற்சடமென்பப்பட்டது எங்கேயென்பது, உளதோவென்பபொருட்டாகின்றது. இல்லையேயாதலா லுலகையுமுலேவையுமொழித்த லெங்ஙனமெனவருவித்தது, இசையெச்சம். அதாவது, நாலவகைச்சொற்களுள் வேண்டுவனவெல்லாந் தா தகலங்கூறவேண்டிநிற்பது. உதாரணம். "இணரெரிதோய்வன்ன வின்னுசெயினும் புணரின்வெகுளாமைநன்று." என்றார் திருவள்ளுவர். கேட்குமென்பது, ஒழியிசை.

(க-து.) உள்ளந்தெளிந்தவண்ணநிற்கில் எல்லாச்சங்கையுந் தாமேயக லுமென்பது, வினவலெற்றிற்கு. (௪௮)

௧௪௯ - கவி. அ - கை.

[மனமிறக்கி லின்றியமையாச்செயலக ளெங்ஙனமாமென மாணக்கனவினவலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஏகமாய மனமிறந்தாற சீவன் முத்த ரிருக்குமட்டும் பிராரத்வ மெதினு லுண்பார், போகமா னதுபுசித்துத் தொலைப்ப தன்றோ புசித்தாலு மனந்தானும் போன தன்றே, சோகமா மனமிறந்தாற போக மில்லை தோன்றுமெனின் முத்தனென்று சொலக்கூடாதே, மோகமா மிதுதெளியக் குருவே நன்றாய மொழிந்தருள வேண்டுமென்றான் முழுது மானேன்.

(இ - ள.) ஏகமாயமனமிறந்தாற சீவன்முத்த ரிருக்குமட்டும பிராரத்வமெதினுலுண்பார்; எ-து. பிரமத்தோடொன்றாக மனேலயமாயின சீவன்முத்தர்கள் தாமுயிர்த்திருக்குமட்டுந் தமதுபிராரத்வத்தை யெங்ஙனம யாதினாலனுபவிப்பர்:—போகமானதுபுசித்துத் தொலைப்பதன்றோ, எ - து. பிராரத்வபோகத்தை யனுபவித்துத்தொலைத்தாலன்றிப் போகுமோபோகாது:—புசித்தாலு மனந்தானும்போனதன்றே, எ - து. புசித்துத் தான் தொலைக்கவேண்டும், அங்ஙனமபுசித்தாலு மனமுமிறந்ததோ விறக்கவில

லையே:—சோகமாமனமிறநதாற போகமெஙகே, எ - து. போகத்தையே சோகமாகவுடைய மனமிறககுமாயின், எஙஙனம் போகநுகாதல:—தோனறுமெனின முததனெனசசொலககூடாதே, எ - து. போகநுகரவேணடி மனமெழுமாயின, அவனைச சீவன்முததனெனச சொலவதெஙஙனம:—மோகமாமிது தெரிபச குருவேயென்றய மொழிநதருள வேணடுமெனறன முழுதுமானேன், எ-து. குருநாதனே மயககமாயுளள விசசநதேகநதெளிவுபெறச செவவிதாகதெரிததருள வேணடுமெனறிரநதுகேடடனன சமஸ்தமுந தானுவிளஙகியமாணககன, எ - று.

(க - து.) இவவைநதுவிதமாகத தோறறுமையந தொலைபபதெஙஙனமெனக குருவைமாணககன வினவினனெனபது. (கக)

உ௦ - கவி. அ - கை.

[இவறறிற குததரஙகூறுவானவேணடி மனோநாசமிருவகையாமென விககவியிறகூறுகினறா.]

மனநாசஞ் சொரூப மென்று மரூபமெனறும் வகுத்துரைப் பா ரிருவகையா வருமி வறறில, வினவாத சீவன்முத்த ரிடத்தி லொன்றும விதேகமுதத ரிடத்திலொன்று மேவு மைந்தா, தன தான சததுவமாய மனஞ்சே டிககத் தாமதமரா சதநசித்தல சொரூப நாச, மனநாசந் துவந்தானு மிலிஙக தேக மடங்கும் போ தடங்குவதே யரூப நாசம.

(இ-ள.) மனநாசஞ சொரூபமெனறு மரூபமெனறும வகுததுரைபபாரிருவகையா வருமிவறறில, எ-து. மனோநாசததைச சொரூபநாசமெனவும், அரூபநாசமெனவு மிருவகையாக வகுததுச சொலலுவாபெரியா, இஙஙன மிருவகையாக வழஙகிவருமிவறறினுள —வினவாத சீவனமுததரிடததி லொனறும விதேகமுததரிடததிலொனறு மேவுமைநதா, எ - து. ஞானபுத்திரா வினவுதலவேணடாத சீவன்முததரிடததிலொன்றும், விதேகமுததரிடததிலொனறுமிருககும் —தனதானசததுவமாய மனஞசேடிககத தாமதமராசதநசிததல சொரூபநாசம, எ - து. தனதுசுயரூபமான சாததுவிதகுணமாக மனமேமிடில தாமதகுணமும ராசதகுணமுந தாமேநாசமாம், அஙஙனநாசமாதலே சொரூபநாசமும —அனகா சத்துவநதானு மிலிஙக தேக மடஙகுமபோ தடஙகுவதேயரூபநாசம, எ - து. மலரகிதமானவனே யநதசசாததுவிதகுணமோ வதுவுஞ சூககுமசரீரநசிககுமபோ தொக்கநசிககும, அஙஙனமொககநசிததலே யரூபநாசமுமாம, எ - று.

சஙகைதவிாநதவராதலின, வினவாதசீவனமுததனெனவும், சேடித்தெனபபாடமோதில காலவழு. எனனை, "முதலினுனகுமென்னுஞ்" சூத்திரவிதியாலெனறா பவணநதி. சொபபிரகாசமேலீட்டில சமஸ்தவிகாரகுணங்க

ஞுமில்லாவாதலின், தன்தானசத்துவமாய மனஞ்சேஷ்டிக்கத் தாமதமராசத நசித்தலெனவும், சூக்குமதேகநாசத்தைப்பற்றிச் சொப்பிரகாசமேலீடா தலா லதனோடொக்கநசித்தல்கூடுமென்பார், சத்துவந்தானு மிலிங்கதேக மடங்கும்போ தடங்குமெனவுங்கூறினார். இதனால், மனமெனல்; ரூபாரூப மெனப்பெறும். ரூபமெனல், செகசீவபரம். அரூபமெனல், அதன்வாசனை. மனோநாசம்வேண்டின், ரூபாரூபநாசம்வேண்டும். இன்றேல், ஆகா. (சின்மாத்திரமாக்கணைத்தல்) ரூபநாசம். அதுவுமெல்லமெல்லவூர்த்தமுகமாக நழுவல், அரூபநாசம். எனவே, சைதன்யத்தின்ஸ்புரிப்பே மனமெனப்பெறும். பெறவே, சித்துசடமும், ரூபாரூபமும், ஸ்புரிப்பையன்றியின்றாதலின், மனோநிலையெனக்கண்டாம். காணவே, அரூபத்தைப்பாழெனல், குற்றம். அன்றேல், அந்தப்பாழையறியுந் தானென்னலின்றோ? உளதெனில், அது; பாழுமன்று, நாமரூபமுமன்று, ஞானமுமன்று, அஞ்ஞானமுமன்றெனப்தாயிற்று. இதனை யிவ்வாறென்றறியாதார் கண்டபடியுரையிடினுமோ? ஆமென்னின், யுத்திக்குமுரணும். முரணின், அனுபவமுமுரணும். முரணின், முன்போற்பெத்தநிலையாம். இப்பேதமைக்கு ஞானநூல் முற்றுமுணர்ந்து மோதியும் பயனென், என்னை, "புராணமிதிகாசமெவையுங்கலையனைத்தும் பிராணனறியாதுள விடத்திவை பிதற்றேயென்றார் தத்துவராயர். மேல்காரண தேகநாசங்கூறாது சூக்குமதேகநாசங்கூறியது, ஐயந்திரிபுகுவினைமுதன் சிக்கிலதானேயவித்தையழியுமெனக் கூறவேண்டுமோ, எனப்துபற்றியென்க. இதனை லட்சியார்த்தத்தாலன்றி வாச்சியார்த்தத்தா லெங்ஙனங்கணிப்பது. கூடாதிருக்கப் பதவுரையாற் கணிக்கப்புகுவார் மிக்கவிவேகியார் போலும், அவர்சாம்பரதாயமுமங்ஙனம்போலும், தற்கண்டாரக்கெனு முடியும். ஆதலின், புகழுக்குப், அபினி, கஞ்சா, முதலியபோதைக்கும், கள்ளமங்கையர்போகத்துக்கும் விழைந்தலைகின்றனர். கள்ளங்கடந்தஞானிய ரெங்கணுமரியர், இதுநிற்க. இங்ஙனமாய விவ்விரண்டுமுத்திமேற்பழுதுரைப்பாருளரேல், அவர், எத்தேகமாயினும், எப்போகமாயினும், ஆனமாவெனவும், முத்தியெனவுங்கொள்வார்போலும். தேகமும்போகமுந்தனக்கன்னியமெனத்தெளிந்தனரோ, தெளியாதாரோ? தெளிந்தனரொன்னின், லட்சியார்த்தமுகாந்தனரன்றே. இவர்கட்சியை யெங்கணுங் கடைப்பிடியற்க.

(க - து.) மனோநாசம்வேண்டின் ரூபாரூபநாசம்வேண்டுமென்பது. ()

உக - கவி. அ - கை.

[சீவன்முத்தருக்கு மனோநாசமன்றினாதலினும், அதனாலெவற்றையும்பற்றின்றி யனுபவிக்கக்கூடுமாதலானு மிங்கேகூடுமெனப்தை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மையாகுந் துகளிருள்போ ஞன்மனமென் சொலலும் போமபோம், வர்த்தமானத்தில்வந்த வுணவை யுண்பார் வருவதும்போ லதுநினைந்து மகிழார் வாடார், கர்த்

தாவா மகநதையைவிட் டகர்தத ராகிக கரணவிருத் திகளவத் தைக் காண்பா ராகி, முத்தரா யிருககலுமாம புசிப்புங் கூடு முட் டிலையென் றறிநதுசங்கை மோசிப பாயே.

(இ-ள.) சுததமாஞசததுவமேயுணமையாகுந துகளிருளபோனுல்மன மெனசொலலும்போமபோம, எ-து. சுததமாயுளளசாததுவிதகுணமே மெ யயுணாவாம, இமமெயயுணாவே பழுதினறி யெஙகணு மொருதகைததா விளஙகுஞ சொபபிரகாசமாம, இசசொபபிரகாசமேலீட்டில், ராசத, தாம தமெனனுங குணஙகளிருளாம, இவவிருளெஙஙனமகலாதுங்றகும, அகலு மாயின, மனமெனபதும எஙஙனநிறகும, நிலலாதாயின, மனமெனனுஞ் சொலலு மெஙஙனமகலாதுநிறகும, அகனறேவிடும·—(ஆதலின) வர்தத மானததில வநத வுணவையுணபாா வருவதுமபோவதுநினைநது மகிழாா வாடாா, எ-து. நிகழ்காலமாகியவிபபோதுகிடைததவுணவுயாதோ அதனை யுணபாாகள, இனிவருவதைபபறறியும வநதுபோவதைபபறறியும நினை ககமாட்டாாகள நினைததுசசுகததாலசநதோஷிததலும் இடுககத்தால துக கித்தலுஙகொளளாாகள் — காததாவாமகநதையைவிட்டகாததராகிக கர ணவிருததிகளவததைகாணபாராகி, எ - து. காததததுவமாகினறுள்ளயா னெனதெனனுமகமபாவததை யொருஙகேவிட்டு அவவகநதைசிறிதுமில ராகியும் அககரணபுறககரணவிருததிகளையும மூன்றவஸதாசசுழலினையுங் காணபவராகியும — முததராயிருககலுமாம்புசிபபுஙகூடு முட்டிலையென ற றிந்துசஙகைமோசிபபாயே, எ-து. சீவனமுத்தராகியுமிருககவுஙகூடும சக லபோகமுநுகரவுஙகூடும இவறறிறகெலலாமயாதோாதடையுமினறெனறு ணாநது இதுபறறியிளிவிஞவைபபுகுதலையொழிதி, எ-று.

சாததுவிததைச சுததமெனவு முணமையெனவுஙகூறியதாலேனைய குணமிரணடையு மசுததமெனவும மிதமையெனவுங கொணடாம. இருள் போல்பவைகளையிருளெனறது உவமையாகுபெயா. இவவிரணடையுமிரு ளென்றதனுல ஏனையவொன்றும்பிரகாசமெனபபெறரும். காத்தாாமகநதை யெனின திணைவழுவாதலின காததாவாமகநதையெனரும. எதுகைபறறி யெனின முதலடியிரணடாமடிக்கெனசெயதும. அகாததராகியென்றதனுல சைதனயததையானெனவும, பொதுபபடககரணமென்றதனுல அககர ணமபுறக்கரணமெனவும, அவததையெனறதனுல மூன்றவுததையெனவுங் கொணடாம். ரகரவொறறெதுகையாசெதுகை.

(க-து.) மனது விஸமரணையாகினறு சகலவி[illegible]காரஙகளையும் வழுவா துநடததுமபோது தஸமரணையாகினறு நடததுவதறகுததடையெனனை. மூடஞானககிரியையினும கல்விஞானக்கிரியை சிறநதது, அதனினுநதத்து வஞானககிரியைசிறநததனறோ! ஆதலால மனததாலனுபவித்தலகூடுமென பது. எனவே, எலலாமாயலலவுமாயிருபபதுதனதுநிலையாயினும் நடுநிலை யாகினறெவறறையுமளமியறறுமெனக. இதனினுமிக்கதெளிவோடுநினறிய

ற்றல் யாதுமின்றெனவுணர்க. பிரவிர்த்திநிவிர்த்திகளை விருத்தியென்று ஒன்றைக்கொண்டு காண்பாரொன்றுமைக்கினுமமையும். அனுபவிமுனனிலைபி லிதுதெரியும். (உக)

உஉ - கவி. அ - கை.

[விவகாரங்களமனவலைவுக்கிடமாதலின் கூடாதென்ற மாணுக்கற்குத் திருஷ்டாந்தபூர்வமாக ஆசிரி யரிக்கவியில் விடைகூறுகின்றார்]

விவகார வேளையெல்லாஞ் சமாதி யென்றால விகற்பமன் ரோ மனமலைந்து விடாதோ விட்டா, லவதான நழுவுமன்ரோ வென்று யாகி லதற்கொருதிட் டாந்தங்கே ளாசை கொண்டு, நவமாகப் பரபுருட னன்னைக் கூடி நயந்துசுக மனுபவித்த நா ரி நெஞ்சந், தவமான மனைத்தொழில்கள் செய்யும் போதுந் தழு வியனு பவித்தசுகந் தனைவி டாதே.

(இ-ள்) விவகாரவேளையெல்லாஞ்சமாதியென்றால், விகற்பமன்ரோம னமலைந்துவிடாதோவிட்டா, லவதானநழுவுமன்ரோவென்றாயாகில எ-து விவகரிக்குங்காலமெல்லாஞ் சமாதிசெய்தலெனத்தேவரீர்கூறின பலவாக சசிந்தையுமல்லவோ பலவாகச்சிந்தையின மனமலைந்துவிடாதோ அங்ஙனமலை ந்துவிடுமாயின உண்மைஞானநழுவுமல்லவா இதனுக்கென்செய்துமெனச சங்கிபபையாயின.—அதற்கொருதிட்டாந்தங்கேளாசைகொண்டு நவமாக ப்பரபுருடனறனனைக்கூடி, எ-து. நீவினவியதறகாக வோர்திருட்டாந்த முளததனையானகூறக்கேளுதி மிக்கவாசைகொண்டுபுதிதாகவோர்சோரநா யகனைக்கூடி —நயந்துசுகமனுபவித்தநாரிநெஞ்சம், எ-து. மிகவும்விருப்பமு ற்றுசசுகத்தையனுபவித்த வோர்ஸதிரியினமனமானது — தவமானமனைத தொழில்கள் செய்யுமபோதுந தழுவியனுபவித்தசுகந தனைவிடாதே, எ-து. நோன்புவழுவாதியற்றற்குரியவில்லறமாககந்தொழில்களைசசெய்கிறபோ தும் கள்ளநாயகனைத்தழுவியனுபவித்த மிக்கசுகபபெருக்கைவிடுமா விடா தே. அதுபோனறிருக்குமம, எ-று.

விகற்பம - விடயமபலவாகசசிந்தைதல. அவதானம - பேரின்பமெனி னுமமையும. பரபுருடனென்றதனுற சோரஸ்திரியென்பதுதானேயமைத லின, நாரியென்பதற்குவிசேடமெற்றிறகு. விதிவழுவாதியற்றுமனைத்தொ ழிலெனினுமமையும. எனவே, அவள் பலதொழில்புரியினு மபபோதெல்லா ஞ்சோரவின்பநழுவாததுபோலப பேரின்பநழுவாதெனக. இவளெய்திய யனசுகமாதலபோல நிட்டையாலெய்தியபயனுஞ்சுகமாம. இவளபலதொ ழிலாற்பிரியினுமிவளைசசுகமவிடாததுபோலச ஞானரோபலதொழிலாற்பி ரியினு மவரைசசுகமவிடாததுபற்றி யிவவுவமைகூறினார். இதுகூடாதெனி ன், அதுவுங்கூடாதென்பம. சோரவின்பமிவளைவிடாததுபிரத்தியட்சமெனி ன், அவரையதுவிடாததும்பிரத்தியட்சமென்பமே. பருவமில்லாதுழலுமங

கைக்கதுதெரியாததுபோல, பரிபாகமிலலாதுழலுவோாககிஃதெஙஙனந்தெரியும, தெரியாததாலதுபொயயோ; அனறேல, இதுவும்பொயயன்று. விவகாரநதாலிவளுக்குமனமபேதிககினுஞ சுகம்பேதித்ததோ? இனறெனின, அவருக்குமஙஙனமாமெனவறிக. இநதசசுக மிவளபோனறவளுககுததெரியுமாறுபோனறு, அநதசசுகமு மவாபோன்றவாக்குதெரியும். என்னை, "பெறறவடகேதெரியுமநதவருததமபிளளைப பெருபபேதையறிவாளோபேரானநத, முறறவாககேதெரியும" எனறுா தாயுமானுா. இதனைமறுப்பாாபோலிஞானியரு மடாஞானியருமெனவறிக. இது குறிஞானமனறு, எதாாததஞானம. எதாாததஞானம, குறியாலன்றிசசுயமாவிளஙகல.

(க - து.) பலவிவகாரநதினுஞசுகபோதநமூவாதெனபது. ஆதலினவிவகாரவேளையெலலாஞ்சமாதியெனபதுபொருநதும. (உஉ)

உங - கவி. அ - கை.

[சீவன்முததாகளகாததாவெனின போகநுகாதலெஙஙனமெனறசஙகைக குந்தரஙகூறுவானவேணடிச சததுககளமூன்றுவிதமாவதையும, அவாகிலைமகிமையையு மிககவியிறகூறுகினறுா.]

தேகத்த னலனுகி யகர்தத னுகிச சீவனன்றிப பிரமமாய்த்
தெளிந்த முததனை, போகத்தை யுணபனென்றுற் கர்த்தா வாமே
பூரணமா மகாததனுககுப போக முணடோ, சோகத்தை யறுத்
தருளுங் குருவே யிந்தத் துகளறுக்க வேணடுமெனச் சொல்வை
யாயினை, மாகர்த்தனை மாபோகி மாதியாகி வகைமூன்று யவரிரு
ககு மகிமை கேளாய.

(இ - ள) தேகததனலனுகியகாததனுகிச சீவனனறிபபிரமமாயத்தெளிநதமுததன, எ-து. பிரக்ஞானமனறித்தேகநதானலலாதவனுகியும், மறந்துநதேகநதானெனககோடலினமையினகாத்தனுகியும, சீவததுவமன்றிபபிரமமேதா னுகியும தெளிநதசீவன்முத்தனெனபோன்: — போகததையுணபனெனறுறகாததாவாமே பூரணமாமகாததனுககுபபோகமுணடோ, எ-து. விடயபோகமனுபவிபபனெனில, தேகநதானெனகிறகாத்தத்துவம்வாயபடாதாமே. பூரணனெனில, பூரணமாமகாததாவுக்கனுபவிததலிலலாவிடத்துப்போகமெஙஙனமுணடு இலலையே: — சோகததையறுத்தருளுஙகுருவேயிந்தத துகளறுககவேணடுமெனசசொலவையாயின, எ-து. அடியேன்துயரமனைததுநதொலைததருளியகுருநாதனே, இஙஙனமாகவெழுந்த விந்தசசந்தேகமாகிறகளஙகததை நீக்கியருளவேண்டுமெனககேடபையாயின: — மாகர்த்தனமாபோகிமாதியாகி வகைமூனறுயவரிருககுமகிமைகேளாய், எ - து. மாகாததனெனவும, மாபோகியெனவும, மாதியாகியெனவு மூன்றுவகையாயவரிருககுமகிமையைககூறுதும்நீகேளுதி, எ-து.

தேகமிருந்துமிது பூதவிகாரந் தானல்லவெனத்தெளிதலின், தேகத்தனல்லனெனவும், இவ்வுடலிருப்பும், அபிமானித்தலும், காத்தலும், உபசரித்தலும், இதுநானெனக்கோடலும், இதனது பூரிப்புவாட்டலுக்கின்பதுன்பமெய்தலும், இன்னுமிவைபோன்றபிறவுமாதலும், அறிவாதலாலறிவேதானெனக்கண்டாரிவ்வுடல்தானெனப்பரோ என்றார். ஆதலின் அகாத்தனாகியெனவும்; அறிவுதானென்றுயபோது கூடஸ்தனென்பதாயிற்று, ஆகவே சீவனாயிருந்துஞ்சீவனல்லன், உடலாகாரந்தவிர்ந்துவருதலின், சீவனன்றியெனவும், உடலுமுயிருமின்னும்வேறுபடுதலின்மையின், சீவனின்றியெனப்பாடமோதியுரைகோடல்கூடாது. கூடுமெனின், மகானெனப்படாது, படுதலின், அதுவழு. சீவத்துவநழுவியக்கண் ணீசத்துவமெங்கே. ஒருவனுச்சின்றியக்கண் பலருக்குமின்றே, பலருக்குமிவ்வனுபவமொருங்குவாய்க்கின் பலருக்குமெங்ஙகே? ஆயின் சீவத்துவங்காரணமாக வீசத்துவமென்றுரைத்தாபத்தியாறகோடலாகின்றதே யீதென்னைகொலோ விபரீதமென்னற்க. எங்கெங்கே சீவத்துவபாவமுண்டோ, அங்கங்கேயீசத்துவபாவமுண்டு. இன்றேலது வுமின்றும். இதிலென்னைவையமுள. இன்றுதலாலதுபொருந்தும். சீவத்துவநழுவியக்கண் கூடஸ்தனுமெனலவழுவன்றே. வழுவெனில் கூறியதுகூறலெனுங்குற்றமாம். வழுவன்றெனின், ஈசத்துவநழுவியக்கண் பிரமஸ்வரூபமாவனென்பதெங்ஙனமறுக்கப்படும். படாதாதலின், பிரமமாயெனவும், சுருதியுத்தியனுபவத்தாலன்றியையநதிரிபறுத்து. அறுமெனின் வறியசொல மூன்றுமொக்கத்தோந்தவிட்டதேவிபரீதமறும், அறுதலேதெளிவாம். அன்றேல, மருளாம். சீவன்முத்தனென்றபாலதுதெளிவாதலால், தெளிந்தமுத்தனெனவுங்கூறினார்.

(க - து.) சீவன்முத்தாபோகமனுபவிக்கக்கூடுமென்றதற்கு விடைகூறுவானவேண்டி விரதத்திரயந்தொகுத்துக்கூறினாரென்பது. இது தொகுத்துச்சுட்டலெனுமுத்தி. இனிவகுத்துக்காட்டலென்பதனாலவற்றைத்தனித்தனிக்கூறுதும். மாகாத்தன்முதலிய மூன்றுமாரியமாதலின் மிகாவாம்.(உங)

உச - கவி. அ - கை.

[முன்னர்கூறியமுறையே மாகாத்தனிலக்கணமிவையதென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்கும் காந்தச சிலைமலை
முன் னிரும்புகள்சேட் டிக்கு மாபோற, செய்கையுஞ்செய் விக்
கையுமற் றிருக்கு மென்முனே செடமான வுலகமெலாஞ் சேட்
டை செய்யு, மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப விவகார விருத்
திக்கும் விருத்தி தானு, மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சி யோனா
ன் வெயில்போலென் றுரைத்தவனே விபுமா கர்த்தன்.

(இ-ள்.) செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோல, எ-து. தன்வினையாகியசெய்கையும், பிறவினையாகியசெய்விக்கையுமின்றிச் சும்மாவிருக்குங்காந்தக்கற்களாலமைந்த பாவத்தத்துக்கெதிரில், இரும்புகளெங்ஙனமசையுமோவதுபோல.—செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குமென்முன் செடமானவுலகமெலாஞ் சேட்டைசெய்யும், எ-து. செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமின்றிச் சும்மாவிருக்கின்றவென்னெதிரில் சடரூபமாயுள்ளசெகங்களனைத்தும் பற்பலகிரத்தியங்களைச்செய்யாநிற்கும் — மெய்கலந்தவிந்திரியவிகாரரூபவிவகாரவிருத்திக்கும் விருத்திதானு மெய்கலந்தசமாதிக்கும், எ-து. தேகசம்பந்தமானஞானேந்திரியகன்மேந்திரிய காரணமாகநிகழும்பற்பலவிகற்பரூபமாயுள்ள விவகாரச்சேட்டைக்கும், சகலவிருத்திகளுந்தானுவிளங்கிய வாதம்சம்பந்தமாக நிகழுஞ் சொரூபசமாதிக்கும் —சாட்சியேநானவெயில்போலென்றுறைத்தவனே விபுமாகாத்தன், எ-து தன்முன்சகலவுயிர்களும் பற்பலகிரியைகளியற்றுஞ் சாட்சியாநின்றுள்ளசூரியனைப்போல நானேசாட்சியெனத்திரமாகக்கலங்காதுநின்றுளெவனோ வவனேவிபுவனைத்திற்கும் விபுவாயுள்ள மாகாத்தனெனப்படுவோன், எ-று.

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமாவது; அசைத்தலையு மசைப்பித்தலையுமெனக்கொள்க. காந்தமலையானது அசைக்கவுமில்லை யசைப்பிக்கவுமில்லை யிங்ஙனமிருக்க, இதினெதிரிலிரும்புகளசையுமாறுபோல; உபாதிரகிதமாகவிளங்கு நானசைக்கவுமில்லை யசைப்பிக்கவுமில்லை யிங்ஙனமிருக்க, என்கெதிரில் சமஸ்தவுலகமுமசையுமாதலால், என்முன்னுலகமெலாஞ்சேட்டைசெய்யுமெனவும், சகலவுயிர்களுந்தத்தங்கிரியைகளியற்றுஞ் சாட்சியாநின்றுளோன் சூரியனுதல்போல, அநாத்மவிவகாரம் ஆத்மவிவகாரமெனவிரண்டாம். அநாத்மவிவகாரம்; தேகாகாரமாகவகக்கரணபுறக்கரணங்களோடுகூடி யியற்றுங்கிரியை. ஆத்மவிவகாரம், மெய்யுணர்வுசம்பந்தமாக விவேகாகாரமாகக் கரணசம்பந்தமின்றிநின்றியற்றுங்கிரியை. அந்தக்கிரியை மூடமெனவும், இந்தக்கிரியைசமாதியெனவுமாம். இவ்விருவகைக்கிரியையுமென்னாலியற்றப்படினுநானன்று. அஞ்ஞானமாயின்றக்கிரியைபுரிந்ததுமநானே. ஞானமாநின்றிக்கிரியைபுரிந்ததுமநானே. ஆயினும், இவ்விரண்டுகாலத்துமநானெனலிருத்தலானும், இவ்விரண்டுமொன்றிலொன்றில்லாததானும் நானெனலேயுண்மை, நானேசாட்சி, என்பதுபற்றி மெய்கலந்தவிருத்திக்கும், மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ் சாட்சியேநானெனவுங்கூறினார். நானெனப்தேசந்நிதியாகவும், சாட்சியாகவுநின்றமைகாண்க. விருத்திதானுமென்றதனுல், அறிவையன்றிச்சகலவிருத்திகளுமின்றெனப்பெற்றும்.

(க - து.) சகலமுமெனக்குமுன்னிகழுமெனவும், சகலகிரியைகட்குஞ் சாட்சியானெனவுந் திடமாகத்தெளிவுற்றுநின்றோனேமாகாத்தனென்பது. இது துணிபு. (உசு)

உரு - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே யேனையமாபோகி மாதியாகிகளினிலக்கணங்களை யிக்கவியிறகூறுகின்றார்]

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த மபத்தியமபத்தியமெனவூ ணுய்ந்தி டாமற, பொறுமையுடன கிட்டினதைக் காட்டுத தீபம்போற போகங்கள புசிப்பவனமா போகி யாகும், சிறிதுவலி துகடனதன் னியங்க ணனமை தீமைகள்சே ரினுமபடிக்ச் செயல்போற சித்தம, வெறிதிருக்கு மவனேமா தியாகி யாவன் விரதமிமமூன றுள்ளவரோ வீடுள ளோரே.

(இ - ள.) அறுசுவையினகுணஙகுறறமசுத்தஞசுத்த மபததியமபத்தியமெனவூணுயநதிடாமல, எ-து. அறுவகைருசியினிதெனவும அனறெனவும அசுததமெனவும சுததமெனவும அபத்தியமெனவும் பததியமெனவும தானுண்ணுமுணவுகாரணமாக வதனைபபகுததுணராது — பொறுமையுடன கிட்டினதைககாட்டுந்தீபபோற போகஙகளபுசிப்பவனமா போகியாகும, எ-து. பொறுமையோடெதுகிடைததோ வதனைபபகுபபின்றிபபறறியெரியுஙகாட்டுததீயைபபோலப பிராரததமாகிற வினைபதுனபபோகஙகளெனப பகுபபினறியனுபவிபபவனெவனோ வவனமாபோகியெனபபடுவன:— சிறிதுவலி துகடனதன னியஙகணனமைதீமைகள சேரினுமபடிகசசெயல போறசித்தம், எ - து பிராரத்துவபோகமறபமகததாகவேனும தனதாகவேனு மனனியமாகவேனும நனமையாகவேனுந தீமையாகவேனுநேரிடினுமதனபால, தனதிடததிலியலபாகததோறறும பிரதிபிமபாதாரமாகாதுநிறகும படிகககணணுடியினசெயலைபபோலத தனதுசித்தம —வெறிதிருக்குமவனேமாதியாகியாவன் விரதமிமமூனறுளளவரோவீடுளளோரே, எ - து. பறறினறியிருபபவனெவனோ வவனேமாதியாகியெனபபடுவோன. ஆதலினிவவிரதமூன்றுமுளளவாகளே யைககியமுததியுடையவாகளாம, எ-று.

அறுசுவையாகினறபதாரததஙகளை யறுசுவையெனறது, குணவாகுபெயா. உணணறபாலதியாதோ வதனையூணெனறது, தொழிலாகுபெயா. ஆயந்திடாமலபுசிப்பவனெனவும், சேரினுமவெறிதிருககுமவனெனவுங கூட்டிமுடிததிடுக. அதன்பாலெனபதைவருவிததாம. இஙஙனமபோகநுகாதலும சிததமவறிதிருததலும சனனி பித்தம முதலியவியாதிமேலிட்டோாபாலுமுளவே, யிவாகளும மாகாததன மாபோகியெனப்படுவாாகளேபேதமெனனை, இவர்கள முடததாலும வியாதிமேலீட்டாலும ஆபததுமேலீட்டாலும கவலைமேலீட்டாலும, அவாகள ஐயநதிரிபகனற தெளிவுமேலீட்டாலும மரணமறவாமைமேலீட்டாலும சுகமுஞசுகியுமெங்கேயெனனு மாராய்சசிமேலீட்டாலும் இவைபோனறபிறவறறாலுமாதலின பேதமேயெனவுணாக. இதனைசசொல்லாலுணாவாா, மறுபபா.

(க-து.) இவவிரணடுகவியானுமவிரததிரயங்கூறியதென்பது. (உரு)

உசு - கவி. அ - கை.

[விதிவிலக்குவழுவின்றியசெயல்களலாதிருக்க விவனைக்கிருத கிருத்தியனெனப்பதெங்ஙனங்கூடுமென வினுதலை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

வேறு.

மெய்யுங் கொண்டு பிராரத் வந்தரு விதிவழி நின்றிட வு
முய்யுங் கன்மிக ளுக்கனு குணமா வுறுதொழில செயதிட வுஞ்
செயயுஞ் செய்கை முடிந்தவ னென்றுரை செப்புவ தெப்படியோ
வையுந் துன்ப மகற்றிய குருவே நலமா வருள்வீ ரே.

(இ-ள்) மெய்யுங்கொண்டுபிராரத்தவந்தரு விதிவழிநின்றிடவும், உய்யுங்கன்மிகளுக்கனுகுணமா வுறுதொழில்செய்திடவும், எ-து. அகக்கரணபுறக்கரணங்களையன்றியுந் தேகத்தையுந்துணைக்கருவியாகக்கொண்டு, பிராரத்தவந்தருகின்ற நெறிவழித்தாய வழுவின்றி நின்றரியதொழிலியற்றுகிறதாகவும், திரிசியமேபொருளென்நம்பி யுய்யுங்கன்மகாண்டிகளுக்கனுகூலமாகவதற்கியைந்த விதிமார்க்கக்கிரியைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கவும்—செய்யுஞ்செய்கைமுடிந்தவனென்றுரை செப்புவதெப்படியோ, எ-து. இங்ஙனமிருக்கச்செய்யவேண்டியசெய்கையெல்லாஞ் செய்துமுடிந்தவனென்றுசொல்லலாமாத்திரமா வெவ்வுங்கூறுவதெனனைகொலோ—வையுந்துன்பமகற்றியகுருவேநலனுவருள்வீரோ, எ-து. வருத்தத்தையேசெய்யுந்துன்பமாவுள்ளவனைத்தையு நீக்கியருளியவெனதுகுருநாதனே யிதனுக்குவிடைசெவ்விதாவுரைத்தருளுவீராக வெனறிரந்துகேட்டனன், எ-று.

மெய்யுமென்னுமும்மை; இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. உய்யுங்கன்மிகளென்றது, கன்மமேபயனுகவுயதலை. கன்மிகளுக்கனுகுணமாவுறுதொழில்செய்திடல, சரியைகிரியைகளைவிதிவழித்தாசசெய்துகாட்டலை. செயயுஞ்செயகைமுடிந்தவனென்றதனுல, கிருதகிருத்தியனென்றுயிற்று. துன்பஞ்செயபவைகளைத்துன்பமென்றது, குணவாகுபெயர்.

(க-து.) விதிவிலக்குவழுவாசசெயல்முயலாநிற்க இவனைக்கிருதகிருத்தியனென லெங்ஙனங்கூடுமென்பது. (உசு)

உஎ - கவி. அ - கை.

[பலவியாபதி விரத்திவியாபதி யெனபவற்றுள இவன்விரத்திவியாபதியனுதலி னிவனசெயதுஞ்செயதிலனென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆடவர் செய்தொழின் மூவகை யாகு மவித்தை வசத்துறு நா
ளீடணை மமதை யகந்தை யுளார்க்கே யிகபர விவகா ரம்
வீடணு குவமெனு மிச்சை யுளார்க்கே வித்தை படிப்ப வெலாம்
பாடன் மிகுந்தொழி லாற்பல னுண்டோ பரிபூ ரணமா னல்.

(இ-ள்.) ஆடவர்செய்தொழில்மூவகையாகும், எ-து. புருடர்செய்யுந் தொழில்கள் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் — அவித்தைவசத்துறுநாளீட்டிணைமம் தையகந்தையுள்ளாகக்கேயிகபரவிவகாரம், எ-து. அவித்தாமயமாய காலத்தில் ஈட்டுஞ்தத்திரியமும், அகம்மதையுடையாராயாரோ வவர்களுக்கே யுரியது, இகலோகசுகத்தையும், பரலோகசுகத்தையும்பற்றி முயலுமவ்விவகாரம் — வீட்டுணுகுவமெனுமிச்சையுள்ளாகக்கே வித்தைபடிப்பவெல்லாம், எ-து. முத்தியடைகுதுமென்றவாசையுடையோராயாரோ வவர்களுக்கே யறிவைப் படிக்கு முயற்சியனைத்தும் — பாடனமிகுந்தொழிலாற்பயனுண்டோபரிபூரணமானால், எ-து. அறிவேவடிவாகப்பரிபூரணமாயிடி னவர்கட்குஞான நூல்முதலியவைகளிலுள்ளபாடல்களை மிகவும்பயியாசிக்குமுயற்சியால் யாதானுங்கிஞ்சித்பயனுள்தோ இல்லையே, எ-று.

வித்தைபடித்தல்; கல்விபடித்தலெனின், அஃதஞ்ஞானதிசை, எல்லாக் கல்வியையும்பழுதறக்கற்ற வறிலவக்கற்றல். அன்றெனின், வீட்டுணுகுவமெனுமிச்சையுள்ளாகக்கேயென்பானேன? புகழுணுகுதுமெனுமிச்சையுள்ளாகக்கேயெனப்பாடமிருக்கின், கல்விபடித்தலெனக்கூறலாம். ஆதலின், அதுவமுூ. இகபரவிவகாரம், அஞ்ஞானதிசை. வித்தைபடிப்பது, ஞானதிசை பரிபூரணமாதல், இவ்விரண்டுநிலையுமகன்றதிசை. வித்தைபடித்தலாவது; பொன்னையன்றிப் பணிபேதங்களில்லாவாறுபோன்று, அறிவையன்றிச்சக சீவபரபேதங்கள் சற்றுமின்றெனவாசியாத்தத்தாலதீரவுணாந்து, அதனைச்சற்குருவினருளா விலக்கியாத்தத்தால்தெளிவுபெறவிளக்கிக்கொண்டதனைக்கண்டுகண்டிதுநானிதுநானெனப் பலகாலமுமவிடாதுபயிறல். இதனையப்பியாசமெனினுமமையும். அமையவே, பரிபூரணமாதல், ஆரூடமென்றுயிற்று. இதனைப்புறக்கணிப்போரக்ஙகாரிகள். சுயமாகப்பாட மிக்கவலியுள்தாதலின்பயனெனினுமமையும் பரிபூரணமாதல், தானேயனைத்துமாவிளங்கல். இத்திசையில் செய்தநு செய்திலனென்றுயிற்று.

(க-து.) பரிபூரணனுதலால பாசமுயற்சியெய்தாதெனபது. (உஎ)

உஅ - கவி. அ - கை.

[தேவரீர்கூறியதொகுமம், இனியோர்சங்கை. அதாவது, ஞானமேதானெனப்பழகுவோர்க்குச் சிரவணதிகளவேண்டுவதின்றோவென விஞவல்; அதனை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

குரவர் சிகாமணி யேநீர் கேளீர் கூறிய வழியொக கும,
பரமுட னிகமு மிகட்தவ ரனறே பழகுவா மெய்ஞ்ஞா னம,
விரவு முயறசியின் மீண்டவ ரதையினி வேண்டுவ ரோவேண
டார், சிரவண மனனு திகளவேண் டாவோ சித்த முறைத்திட
வே.

(இ-ள்) குரவர்சிகாமணியேநீர்கேளீர் கூறியவழியொககும், எ-து. எல்லாவாசிரியர்க்குஞ் சிகாமணிபோன்றுவிளங்குபவரே, அடியேனிரந்து

கேட்கும்வினைப்பமொன்றுள்ள ததனைநீகேட்டருளும். அதாவது; தேவரீர் இதுகாறுங்கூறிவந்த மார்க்கமனைத்துமங்கீகாரமே —பரமுடனிகழுமிகந்த வரன்றே யுறுகுவார்மெய்யருஞானம், எ-து. பரலோகவிச்சையையும், இகலோக விச்சையையுங் கடந்தவரன்றோ மெய்யுணர்வையாமெனப்படுகின்றபர —விரவு முயற்சியினீண்டவரதையின் வேண்டுவரோவேண்டார், எ-து. இச்சை யிலமெலிமொழிமிசிரிமயிற்றுகின்றுள்ள முயற்சியினின்றுவெறுத்துத்திரு மயினவாக னினியதைமறந்தும்விரும்பியுழலவோராவுழலார் —சிரவணமன னுதிகள்வேண்டாவோ சிந்தைமுறைநிட்டைவே, எ-து இங்ஙனமாயினுமிவர் கட்குச்சித்தங் கலங்காதுறுதிபெறுதற்குக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெ ளிதல்வேண்டுவனவின்றோ, எ-று.

பரமுடனெனவுடனமோடுத்துப்பிரிந்தது, சொற்கம், சத்தியமாதி யெனமந்தராகூறு, மேலிட்டப்பசவிந்தைமோகமெனக ஒன்றினுநிலையுறாத முயற்சியாதலினவிராவுமுயற்சியெனவும், ஓகாரஞ்சித்தங்கலக்கமுறறபால தின சித்தமுறைநிட்டைவெனவுங்கூறினார். முடிந்தவருக்குச்சிரவணாதிகள் வேண்டுமவேண்டுவது, மாயாமயமாதலைப்பற்றியெனக. களங்கமறறகண ணாடியிலவாடைகளாலமூடப்பட்டிருக்கிலுநபசபையுமாறுபோனறு, தெ ளிவுறறதேனும அறிவாகிறகணணாடிக கையமதிரி பெங்ஙனமேனுஞ சற்ற டையும.

(க-து.) மகானகளிருதகிாததியரனறெனக்குறிப்பிக்கச சிரவணாதிக ளவேண்டாவோவெனபது இச்சை - தொக்கது. (உஅ)

உசு - கவி. அ - கை

[அதற்குவிடைகூறுவாலவேண்டிக கேட்டல், சிந்தித்தல்,
தெளிதலசெயவாரினவினைதகையினராவரென
விரிக்கவியிறகூறுகின்றார]

கிளாமக லோகேள தத்துவ மறியார் கேட்டல செயக்கடனே
தளர்வறு சிந்தித் தலினமுயல வாரசிலர சந்தே கங்களுளார
தெளிதலி னிறபார விபரீ தப்பேய தீரா வாதனை யோர [டோர.
வெளியுரு வாயறி வாய்நிறை வாயினா வேண்டுவ தொன்றுண

(இ - ள.) கிளாமகனேகேளதத்துவமறிபார கேட்டலசெயககடனே, எ - து. சினமாததிரமாவிளங்குஞானபுததிரா யானகூறுவதைகசேளுதி, மெய்யுணாவினையதெனககேட்டுமறியாதார சிரவணமபணணிககொண்டிரு ப்பா —தளாவறுசிந்திததலின்முயலவாா சிலாசந்தேகங்களுளாா, எ - து. சந்தேகங்களகலாதசிலா ஓயாதமனனவயததராயமுயலாநிறபர்: — தெளி தலினிறபாாவிபரீதப்பேயதீராவாதனையோா, எ - து, விபரீதமெனனுமபே யினாலதீராதவாதனையுடையோாகள . சித்தநதெளிவுபெறுமுயறசியிலவிடா துநிறபா — வெளியுருவாயறிவாய நிறைவாயினா வேணடுவதொனறுண

டோ, எ - து. சுத்தமானவெளிமயமாகியும், ஞானப்பிரகாசமாகியும், அகண்டபரிபூரணமாகியும்விளங்கினா, யாதானுமிம்மூன்றனுள் வேண்டுவதொன்றுளதோ இல்லையே, எ-று.

தத்துவம், அறிவு. அது ; கற்பிதம், எதார்த்தமெனவிருபாற்று. கற்பிதம், அனாத்தம். எதார்த்தம், ஆத்தம். கற்பிதமெனினும், விபரீதமெனினுமொக்கும். விபரீதவுணர்வு, பண்டிதபாமரரிடத்தும். எதார்த்தவுணர்வு, தத்தெரிசனமுடையோரிடத்துமெனவுணர்க. உத்தமம், மத்திமம், அதமமெனமூன்றும். தெளிதலினிற்றல், உத்தமம். சிந்தித்தலினிற்றல், மத்திமம். கேட்டலினிற்றல், அதமம். இம்முத்திறமையுங்கடந்தவனென்பது தோன்ற, வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினனென்றார்.

(க - து.) கிருதகிருத்தியனெனக்குறிப்பிக்க விம்முத்திறமையுங்கடந்தவனென்றென்பது. செய்கடனென்பதை முதனிலைத்தீபமாக்கி, எனையிரண்டிடத்துமொட்டுக. விபரீதப்பேயெனல், உருவகம். ஒன்றைமொன்றாக்கோடலைச்சாவமத்தராதலினிதனையே பேயெனலறிக. அறியார், உளார், வாதனையோர், எழுவாய் வினையாலணையும்பெயராதலினெனக. (உகூ)

௩0 - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானியர்போலப் பலவேறு விகற்பசகிருத்தியம்புரிதருவேனே, கிருதகிருத்தியனிலைக்கடையாளம். இதனைத்தெரிந்தருளுமெனவினவியதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஐயா கேளீர் தத்துவ ஞானியு மஞ்ஞா னிகள்போ லச்
செய்யா நின்றேன் கண்டே னுண்டேன் சென்றே னென்னலா மோ
பொய்யாம் விபரீ தங்க ளவர்க்குப் போயின வென்றீ ரோ
மெய்யாம் பிரம விசார மிதன்றே வெளியா யுரையீ ரோ.

(இ-ள்.) ஐயாகேளீர்தத்துவஞானியு மஞ்ஞானியர்போலச் செய்யாநின்றேன்கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ, எ - து. ஐயனேயினனுமடியேன்கேட்குமவிண்ணப்பமொன்றுளததனைக்கேட்டருளும். உண்மைஞானியருமஞ்ஞானிகள்போலச் செய்யாநின்றேன், கண்டேன், உண்டேன், சென்றேனென்னச்சொல்லத்தகுமா — பொய்யாமவிபரீதங்களவர்க்குப்போயினவென்றீரோ, எ - து. பொய்மையாகியவிபரீதங்களவர்க்குநீங்கிப்போயினவென்றுகூறினீரோ:— மெய்யாம்பிரமவிசாரமிதன்றேவெளியாயுரையீரோ, எ-து. மெய்ம்மையாகியபிரமவிசாரணையிதல்லவே யிதனைவிளங்கத்தெளிவாயுரைத்தருளும், எ-று.

செய்யாநின்றேன், உண்டேன், சென்றேனென்பவை, மித்தைப்பிராத்தியாசம். கண்டேனென்பது, இதராத்தியாசம். இங்ஙனமிருக்க. 'இவை போயினவெனக்கூறுவதெங்ஙனமியையும். இதுமெய்ம்மையானபிர'மவிசா

ரமல்லவே, யிதனைததெரிததருளுமெனபார், மெய்யாம்பிரமவிசாரமிதன்
றே வெளியாயுரையீரோயென்றா.

(க-து.) இருதகிரததியரொன்பதற்கிதுதககவுததரமனறெனக் குறிபபி
ததததெனபது. (௬0)

௬க - கவி. அ - கை.

[இவ்விவகாரமவிதேகமுததிபரியநதந் தொடாநதேசிறகும.
தொடரினுநதெளிவிறறலி னேனையாபோலன
றெனவிககவியிறகூறுகினறார்.]

ஓய்ந்த கனவிற கண்ட பழங்கதை யோதுவன வாதனை யா
லாய்நதறி வுறறவ னபபடி செபபுவ னுபா சனுமா கான்
மாயந்த வுடலவே மளவும விண்ணவன மனித னெனபபடுவா
வீயநதசி தாபா சனபோ மளவும விவகா ரந்தொட ரும. [ன்

(இ-ள.) ஓயநதகனவிறகண்டபழஙகதை யோதுவனவாதனையால,
எ-து. கனக்கணடவன ஓயநதபோன தனதுமனவிறகணடபழஙகதையினை
மறவாதுவாதனையாறசொலலுவன.—ஆயநதறிவுறறவனபபடிசெபபுவ னு
பாசனுமாகான, எ-து தானியையெனனச சுருதி, யுததி, அனுபவததாலேயநதி
ரிபறவாராயநது தெளிவுறறவறிவுடையோனு மவனகூறுமாறுபோனறு
கூறுவன. கூறினும, இவனவனபோலநனைமெயயெனாமபிககூறுவனலலன்.
அதனால, இவனவனபோலாபாசனுமலலன. ஆவனெனில, தெளிநதசிந
தையனுதலி னஙஙனமொருசகாலுமாகான — மாயந்தவுடலவேமளவும
விணணவன்மனிதனெனபபடுவான, எ-து. முனனரே பிரகன்மோதயததால
மரித்ததனதுகாரணசரீரம ஞானததகினிமமலீடடால நீருமளவும, மனித
னயினும, தேவனே. இவனுககினனதேவனயினும, பாரபபவாககுமனிதன
ககாணபபடலின பிறராலமனிதனெனவழஙகபபடுவன —வீயநதசிதாபா
சனபோமளவும விவகாரநதொடரும, எ-து. ஆதலின, அறிவேதானெனக
கணடவககணமே மரிததசிதாபாசததுவ மவிததைபோறபோமளவு மிவ
னுககுலகவிவகாரந்தொடாநதேசிறகும. எ-று.

அவனுலகைமறநதது நித்திரைவநதுழி. இவனமறநதது விசாரத்தெளிவு
வந்துழி கனககாடசியவனுககுச சொறபனம, நனக்காடசி யிவனுககுச்சொ
றபனம. அதுகணசொற்பனம. இதுநீககசொற்பனம. அவனவிழிபபு, அஞ்
ஞானம. இவனவிழிபபு, ஞானம அஃதவனமறநதுழிநடநதது. இஃதிவன
மறவாது மறநதுழிநடநதது. அதனையவனுலகாக விழிததுழிச்சொல்லுமா
றுபோன்று, இதனையிவனறிவாக விழித்துழிசசொலலுவன், அதனையவன்
மூடவினோதமாகசசொலலுமாறுபோன்று, இதனையிவன ஞானவினோதமா
கசசொலலுவன். பனடிதனதனையாதோவென வுணமையாககொள்ள

வாறுபோன்று, ஞானியிதனைத் தற்பிரதிபலனமென வுண்மையாகக்கொள்ளான். அவனுக்கது சொல்லுநயமுமாத்திரமாயதுபோல இவனுக்கும், சொல்லுந்தோற்றமுமாத்திரமாயது. ஆதலினிவ்வுவமை பொருந்தும், பொருந்தாதென்பாரை யவாந்தரவாதிகளெனவறிக. அவாந்தரவாதம்; சோழிகோழி, என்னவிலையென்னவிலையென்றாற்போலவது. ஆய்ந்தறிவுற்றவனுமென்றவும்மைதொக்கது ஆபாசனுமென்றவும்மையிழிவுசிறப்பு. மாயந்தெனவினையெச்சமாக்கினு மொருசாரமையினுமமையும். இருமுக்கோக்கு முணர்ந்தவனுதலி னுபாசனுமாகானெனக்கொள்க. உலகிருப்புந்தன்னிருப்புமுணராவிடத்தவன்விவகாரம். உணர்ந்தவிடத்திவன்விவகாரம். இயக்கேயுடலென்பது, தூலமென்னின், அதுமாயந்தவிடத்து மதுவெந்தவிடத்துந் தேவருத லெவருந் தூலதேகத்தராதலின் பொருந்தாதே. இவனுக்குமாத்திரமென்னின், அப்போது தூலதேகமன்று. சூக்குமவுடலெனின். சொப்பனசுழுத்தியிலுஞ் சாவசங்காரகாலத்திலு மெவருமவிண்ணவராகவேண்டும். இன்றே. இங்கேயிண்ணவன், ஐக்கியமுத்திசகுரியோன். அன்றேனின், "ஐயத்தினீங்கித்தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்வானநணிய துடைத்து." என்றுங்கவியில வானம் பதவிமுத்தியோ, பதவிமுத்தியெனின், ஐயந்திரிபறத்தேர்தலும் யாகாதிகிருத்தியமியற்றலுமொன்றோ? ஒன்றெனின், தன்னைத்தானெய்தில, அயலெனவில்லை. இல்லையாகவே, சுகமுமயலெனலின்றித் தானே சுகவடிவாகத் தன்னைத்தானனுபவித்தல் கன்மகாண்டத்திலுண்டோ. இதனைப் பாடுதுறையில், ககக - அதிகாரத்திற்காணலாம். இன்றெனின், ஒன்றெனலகூடாது இதுகூடாதாசவே, அதுவுங்கூடாதென்முடியும். ஆதலின், காரணவுடலாகியவவித்தைதயை யுடலென்றார். வியந்தசிதாபாசன் போமளவும் விவகாரந்தொடருமென்றது, மாயந்தனுடல்வேமளவும் விண்ணவனாமனிதனெனப்படுவானென்பதுபற்றி, மாயினுங் காரணவுடனின்றமளவு மனிதனெனப்படுவான்போன்று, வீவிறுஞ்சிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும். உடலிறுயின், சிதாபாசன் மாயப்பிள்ளைத்தோழன்போற் சொல்லாதுநழுவுவன். அதுவீறுமளவு மனிதனென்னலுண்டு. இவன்போமளவும் விவகாரமுண்டு, மதிதனெனப்படினுந்தனக்கில்லை. அதுபோல, விவகாரந்தனபாணிகழினுந் தனக்கில்லை. சிற்பிரகாசநாட்டத்தில் தானெய்யசைத்தோற்றத்தானு மல்லனுதல்போலத், தற்பிரியமகலாநாட்டத்திற் கிரியைசெய்துஞ்செய்திலனென்றுயிற்று. இங்ஙனமின்றாகக்கே யிதும்தரியுமன்றிச் சொல்லாலும், நினைவாலுமென்னைபயனுள. இவற்றாலிதனைமறுக்கிற பயனின்மையினதள்ளுந்தும.

(க - து.) தத்தாகாரத்தில் செய்துஞ்செய்திலனென்பது. இச்சை, அநிச்சை, பரவிச்சையுளொன்றுகாரணமாக விளைசிகழினும், தன்னையகண்டமாகக்கொண்டலின், கிருதகிருத்தியனெனக்குறிப்பித்தது. இதனைத்தற்சோதனையிற்காணக. (நக)

௩௨ - கவி. அ - கை.

[நிட்டையகலானெனினு மதுவுஞ்செயலன்றே; கிருதகிருத்தியனென லெங்ஙனங்கூடுமென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆனலையா குருவே காணப தசத்திய மென்றா லு
நானா விவகா ரந்துய ரல்லவோ ஞானசு கந்தரு மோ
போனா லன்றோ நன்று நிட்டை புரிந்திடல் வேண்டா வோ
தானா நிட்டை புரிந்தாற் செய்கை தவிர்ந்தவ னெப்படி யோ.

(இ - ள்) ஆனலையாகுருவேகாணப தசத்தியமென்றாலும் நானாவிவகாரந்துயரல்லவோ ஞானசுகந்தருமோ, எ-து. ஐயனே, குருநாதனே, மகானென்போன கிருதகிருத்தியனானால காணப்படுவனவனைத்துந்திரிசியமன்றோ? அதுதிரிசியமாயிருந்தாலன்றோ, அநித்தமென்னினும், அதனைமெய்யெனக்கொள்வதென்னையோ, கொண்டு நானாவிவகாரம்புரிதலென்னையோ, புரிந்துமதனாலெய்துமின்பஞ்சுகமாயினும், அதுமெய்ப்பொருள்காரணமாக வந்ததன்றாமையின் துயராகமுடியுமன்றோ; அதனாலது துயரல்லவோ; அதுமேலிடுமன்றோ, மேலிடுந்தோறும் தனித்துநிற்கைவாய்க்குமோ; வாய்க்காவிட்டது, அது சிதானந்தவாழ்வைத்தருமோ —போனாலன்றோநன்று நிட்டைபுரிந்திடல்வேண்டாவோ, எ - து. இவ்விவகாரமொருங்கேநீங்கினாலன்றோ, தனித்திருக்கைக்குநன்கு. இங்ஙனநீங்குதல நிட்டைபுரியாதுழி வாய்க்குமோ, வாய்க்காவிட்டது நிட்டைபுரிந்திடல்வேண்டாவோ:—தானாநிட்டைபுரிந்தாற்செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ, எ - து. வேண்டுமெனின், தானேதானாய்த்தற்கிரியையற்று விட்ட நிட்டைபுரிதலுஞ் செய்கையன்றே, எந்தச்செய்கையுமகன்றவனாயினும், இந்தச்செய்கையகலானாதலின், கிருதகிருத்தியனென்பதிவனுக்குப் பொருந்தமியையுமோ வறிகிலனே, எ - று.

(க - து.) கிருதகிருத்தியனென்றல் சொல்லாலன்றி யாதற்கண்டில னென்பது. இதனானே ஓகாரமுமெதிர்மறைப்பொருள். விடாவழக்கென லிங்ஙனமாய்த்தனவுணர்க. அசத்துகாரணமாகவரும் விவகாரமாதலின், துயரல்லவோவெனப்பட்டது அறிகிலனிசையெச்சம். (௩௨)

௩௩ - கவி. அ - கை.

[இக்கிரியைகளகத்திலன்றிப் புறத்தினிகழின், கிருதகிருத்திய னெனக் கோடற்கவென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தெரிதரு மகனே யாரம் பத்தொடு தீரும் விவகார
முரிய சமாதியும் விவகா ரங்களு முள்ளத் தொழிலன் றே
துரிய பரம்பொரு ளானவா வேறொரு தொழில்செய் வதுமுண்
வரிய சமாதிகள் பழகுவ னேலவ னுரு டனுமன் றே. [போ

(இ - ள்.) தெரிந்ருமகனேயாரம்பத்தொடுதீருமவிவகாரம, எ-து. சகலவர்த்தங்களையு மெளிதிலதெரிந்துகொள்ளத்தக்க ஞானபுத்திரா; ஆரம்பத்திலசிரவணமன்றுதிகள செய்யுமபோதே சகலவிவகாரங்களும —உரியசமாதியுமவிவகாரங்களு முள்ளதொழிலன்றே, எ-து. தன்னைவிளக்கற குரியகிடடையும, கேட்டவாறுசிந்தித்துத் தெளிதலாகியசகலவிவகாரங்களு முள்ளத்தினகணிகழும்தொழிலகளன்றே —துரியபரமபொருளானவா வேறொரு தொழிலசெயவதுமுணடோ, எ - து துரியமாசவிளங்கும பிரமசொருபமானவாகள பிறிதோரதொழிலசெயவதுமுளதோ —அரியசமாதிகளபழகுவனேலவ னாருடனுமனறே, எ-து. செயதறகரியசமாதிகளைகூடும்படிபழகுவனுயி னவனாருடனுமலலனே, எ - று

•சகலவிவகாரங்களோடு சிரவணாதிகளசெயயினபயனபடா. படுமெனின், பெருமைபறறியெனவேணடும. அதுபறறியெனின, துககநிவிர்த்திக கெனசெய்தும. இன்றுதலின், சிரவணாதிகளசெயயுமாரமபத்திலதானே சகலவிவகாரங்களுநீங்கியேவிடும (எங்ஙனமெனின,) சிரவணமாறுவகைபபடும். அவை ; உபக்கிரமோபசங்காரம, அபபியாசம, அபூர்வதை, பலம், உறபததி, அர்த்தவாதமெனபன. உபக்கிரமமாவது, சிருட்டிககுமுன் சத்துசததெனல உபசங்காரம ; அந்தசசததது, சுசாதிக விசாதிக சுகதபேதமிறந்ததெனல. இதனை யொன்றாக்கி உபக்கிரமோபசங்காரமெனபா. இந்தவொனறைவிசாரித்துததெளிநறகே விவகாரசிந்தைசறறுமிலதாகவேணடும. ஆதலின, ஆரமபத்தொடுநீருமவிவகாரமெனவும், சவிகறபசமாதி, நிர்விகறபசமாதியைசசமாதியெனவும், இவறறிறகுரியவரியவுறைபபுகளபலவாதலின் விவகாரங்களெனவும், இவையனைத்துமகத்திலாதலின, உளளத்தொழிலெனவும துரியமேபரமாதலின, துரியபரமபொருளெனவுங்கூறினா. ஆருடனுயினசமாதிபழகுவனு, பழகுவனேலாருடனுமனறெனபதிலுமமை இழிவுசிறப்பு. ஆருடனுமனறெனவே, அபபியாசியெனறாயிறறு.

(க - து.) சமாதிகூடபபழகின, கிருதகிருத்தியனனறெனபது. ஏழாமவேறறுமையுமமூனறுமவேறறுமையாயதுருபுமயக்கம. (௩௩)

௩௪ - கவி. அ - கை.

[ஆருடாகளிறகிலா தியாஞதிகளசெயவதெறறிறகென விஞவியதறகுவிடை யிக்கவியிறகூறுகினறா.]

உத்தம குருவே யாரூ டருமா யொருதொழி லற்றவ ருள்
சித்த மடங்கு தியாஞ திகளசிலர் செய்குவ தென்னென் று
வித்தல மருவும் பிராரத் வப்பிறி வெப்படி யப்படி யே
முத்தரும் வெகுவித மாகுவ ரொன்பது முன்னே சொனனே னே.

(இ-ள்.) உத்தமகுருவேயாரூடருமா யொருதொழிலறறவருள் சித்தமடங்குதியாஞதிகள்சிலா செயகுவதெனனென்னில, எ-து. உத்தமமான

குருநாதனே, விவகாரங்களுளோர்தொழிலுமின்றி யெத்தொழிலுமிறந்து திறட்வாகளுககுள சிலராரூடராயிருந்துஞ் சித்தமொருபபடற்கிவைநதி யாஞுதிகளைச செயவதியாதிறகெனககேடடையாயின — இததலமருவும பிராரத்வபபிறி வெபபடியப்படியே, எ-து. பிறவிகாரணமாக விப்பூமியி னேரிடுமபிராரத்வபேதஙக ளெஙஙனமெஙஙனமோ வஙஙனமஙஙனமே:— முததருமவெகுவிதமாகுவனெனபது முனனேசொனனேனே, எ - து. சீவ னமுததரு மனேகவிதமாவாரெனபதைபபறறி முனனமேசாலலியிருக்கி னறேனே யடிககடிகேடபதெனனை, எ - று.

(க - து) ஆரூடராயிருநதுஞ் சிலாகிருதகிாததியராகிலலாது தியாஞு திகளசெயவதெனனையெனற விஞவிறகுததரம் பிராரதவகனமபேதததா லெனவறிகவெனபது. ஆரூடருமாயெனபதிலுமமை, இழிவுசிறபபு பிரா ரதவகனமபேதசசேடடைகளை யவாமேலேறறிககாணி னபபியாசியரென வும், அவாதுதீாநதநிலையினை யவாமேலேறறிககாணி னாரூடரெனவுநதோ னறுவா. (பிழை) காணபாாமிசைததாதலி னவராரூடரோயெனவறிகவென பாா, பிராரதவபபிறிவெபபடியபபடியே முததருமவெகுவிதமாகுவரென பது முனனேசொனனேனேயெனருா. சிநதமடஙகுதியாஞுதிகளசெய தல, அபபியாசம. இததலமருவுமபிராரதவபபிறிவு, அவரவாவினைககள வாக விமமையிலவரவாபாலெயதும பிராரதவபேதஙகள. இதுபசுககுழா த்துளதனதனகனறு தேடித்தாயைமருவுமாறுபோல்வது. எனனை, "தாந தாமுனசெயதவினைதாமேயனுபவிபபா" எனருளளவையாா. திரிசியநா டடததில விளையுணடெனவும, திருககுநாடடததிலவினையினறெனவுங்கா ஞும. அதோமுகமாதலி ஞனமாபலவாகவும, ஊாததமுகமாதலி ஞனமா வொனருகவுங்காணடலினதுபொருநதும. இருவகைமுகமும், இருவகைநா டடமுமிலையேல், ஆனமாபலவெனலும, ஒனறெனலும, விளையுணடென லும், இன்றெனலுமெஙகே. இவவுளவறியாதா ரொத்தனைபலவூழிகாலம வாதிககினுமெனபயன. உடலுஞ்சேடடையுஙகாரணமாக மாஞுககனகேட டலின விடையுநதககது. (நச)

நரு - கவி. அ - கை.

[ஞானிகள்விவகார மூலகோபகாரமாகவனறித தமக்கனறென வுபமானபூாவமாகவிககவியிறகூறுகின்ருா.]

நல்லவ னேகே ளுலகுப கார ஞானிகள் விவகா ர
மல்லது வேறொரு பெறுபே றும்மிலை யதனுற பிணியு மிலை
வலல சிருட்டி முதற்பல தொழிலாம் வருபுண் ணியபா வ
மெல்லவ ருக்கு மனுககிர கஞ்செயு மீச னடைந்தில னே.

(இ-ள.) நலலவனேகேளுலகுபகார ஞானிகளவிவகாரம் அல்லதுவே றொருபெறுபேறும்மிலை யதனுறபிணியுமிலை, எ-து. சறபுத்திராவீஞுச்சஙகி

யாது யானகூறுவதைக்கேளுதி. ஞானிகளசெய்யும்விவகாரங்களனைத்து முலகோபகாரமாகவன்றித்தமக்கன்று அதனாற்றாமடையுமவேறோர்சுகப பேறும்சுகபபேறுமுளவோ யாங்கணடிலம. இதுயாதுபோலவதெனின — வலலசிருட்டிமுதறபலதொழிலால வருபுணணியபாவம, எ - து. செயத றகுவலியுளள சிருட்டியாதிபலதொழிலியற்றுவதால வரககிடநதபுணணி யபாவங்களை — எலலவருககுமனுககிரகஞசெயு மீசனடைநதிலனே, எ-து. ஏறறபாலரொவரோவரவாகளுக்கெலலாந தரமறிநதுகொடுத்தருளுவன னறி யீசனதானடைநதனறே, இலனே, இதுபோலவதெனறறிதி, எ - று.

அவரவாசன்மாாககததாலுயயுமபொருட டவரவாகருததினவணணமே யஞ் சிருட்டியாதியீசனமசயவனனறிகமகெடுக்கறகனறு. அதுபோல, ஞான வானகளு முயிாகளுயயுமபொருட டவரவாசகிளைவதும கழவதுமனறித தமபயனுககாகவனறு இவாவிவகாருணியரனறே விவையெறறிறகு. ஈசன முதறிலுயிாகளைசகூட்டிவான்வேணடித தனுகரணுதிகளைககொடுப்பித்துப புசிபபித்துததொலைபபிபபானெனபது பொயயோ, மெயயோ? பொய் யெனின, புடைபெயாசசியிலலாதிருசகவேணடும. இருததலின, காணப படானேனும் வினைமுதலிருக்கவேணடும. இலலாதுயாதுமநிகழாது. ஆத லின, அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனறனாசானறோபலரும். இதனை மறுபபாா தாமயாதாலுமொன்றவததையினுமாறுதசைககபபடுதுமெனக கிஞ சிததுமறியாதார். பிறாகூறினுங்காதுகொடாா. இவரைவிவேகியெனபா ரிவாபோலபவா. இநததனுகரணபுவனபோகமவாயததது, அவரவாவி னையாலனறியவனாலனறு அவனாலெனின, விறிவிலகதெறறிறகு. எதுகாறு மெனின், அயலேததானெனமதனைறுதளவும. அபபாலோமவெனின, தானே தானுகிலவிதிமதியெபுறகிடமினறே, இனறுகமவ, அனைததுஞசினமாததி ரமாவிளங்கும. விளங்கவே, மேலகீழெனபினறியும சுசாதியாதிமூனறு மினறியும தானமாததிரமாகமிருசிகிறகுதும. அபபாலோாசெயலுமிலலை. இதுதனதுசுயகஷடததாலுணாவதனறிப பேசசாறபயனினறியமையும.

(க-து.) ஈசனைபபோல ஞானிகளவிவகாரமும, அதனபயனு முலகோ பகாரமாகமுடிவதனறித தமககனறெனபது. இதனுலிவாகிருததிொததிய மொனறுயிறறு. (அஉ)

அசு - கவி. அ - கை.

[அனநதவேதுககளிலெநதவேதுவினுல ஞானியீசனுக்கொபபாவ னெனவெனற வினுவிறகுத்தரமிககவியிறகூறுகினறாா.]

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகி யெழுந்தரு ளுங்குரு வே
யீசனு ஞானியு மொப்பென் றீரே யெப்படி யொப்பென் று
வீசனு ஞானியு மமதை யகந்தை யிகந்ததி னொலொப் பா
னீசனு மாம்பல சீவரு மாமுல கெல்லா மிவனு மே.

(இ - ள்.) ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே, எ - து. ஈசனுகியும, அருவமாகியும, உருவமாகியு மெளிதிலெம்பாலெழுநதருளுங குருமுகூர்த்தமே·— ஈசனுஞானியுமொபபெனறீரோ யெபபடியொபபென ருல, எ-து. ஈசனுமஞானியுஞசமானமாவனொறுமுனனாகூறினீரோ யெங ஙனமொபபாவனெனககேடபையாயின் —ஈசனுஞானியுமமதையசந்தை யிக கதிருவொபபார, எ-து ஈசனுமஞானியுமகமமதையறநிருபபதாலொபபா வா (இஃதனறியும) —ஈசனுமாம்பலசீவருமாமூலகெலலாமிவனுமே, எ-து. இநஞானி ஈசனுகியும, சமஸதசீவாகளாகியும, சகலலோகஙகளாகியுமிரு பபன, எ-டு

சலடசணவிலடசணமாயும, நிடகளமாயும, சகளமாயுங குருவிருநத வின, ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுநதருளுஙகுருவே. எ - ம, தன்னைய னறிசசெகசீவபரமினறுதலின ஈசனுமாமபலசீவருமா மூலகெல்லாமிவனு மேயெனவுஙகூறினா. சீவனமுத்தாபிரகஞாசொரூபமாகவிளஙகலி னிவை யெலலாம்பொருநதும. எஙஙனமெனில, பிரகருதியையனறியிவைமூனறு முளவோ, இலவோ? உளவெனில, சோதனை ஞாயஙகளாறகாடடலாம. கூடாதெனில, இலலையென்பமே. தோறறுமாவெனின, ஓரணுவேனுஞசுயம் பாசசோதனையிறகாடடலாமே. கூடாதெனின,இலலையென்றெதுகொள ளலாமே. இதனறியும், அறிவுநனனையறிநதிசசாஞானகிரியைபுரியுமாவெ னின, புரியும. எஙஙனம. * பொருளலலவறறைபபொருளெனறுணாதல; மருளோ, தெருளோ? தெருளெனின, அறிவுசலனமுறுமா? சுபாவமெ னின, சுபாவததுககுவிதிவிலககெறறிறகு. மருளெனின, பொருளலலவற றைபபொருளெனறுணாவதிலைனறே அறிவுமருளெனறுயிறறு. ஆகலாமா, ஆககூடாதே அதனையுனறுதலெனனை. தோறறதைமெயயெனபதூஉம, அறியாமையையறிவெனபதூஉம் நமதுபிழை. அதனைமறுககுதும. தோறற மாகினறதும மருளாகினறதும ஒருபதியே வேறனறெனவுணாக. மருளில பலவிவகாரமியையுமபோது தெருளிலியையாதோ? கூறவேணடுமோ.

(க - து) இவனஒருபதிமாத்திரமாவிளஙகலி னிவனுககீசனையுவமித ததி லெனனிழிவெனககுறிபபிததானெனபது. தனனைமறநதியறறுவதிலு மறவாதியறறல, மிகசசிரேடடமாதலி னீசனுககுவமிக்கபபடடதெனக. ()

௬எ - கவி. அ - கை.

[எலலாசசீவருமிவனுமெனவே, யதுகாரணமா வினுதலை யிககவியிறகூறுகினறா.]

எல்லாச சீவரு மிவனு மென்றீ ரிவன்றான் முதறிய டைந்
தெல்லாச் சீவரு முததி பெறுமே லிருப்பா ரெனையா
வெல்லாச சீவரும் வெவ்வே றுனு லிவனெல் லாமல னே [ரோ.
யெல்லாப் பொருளு முரைத்தருள் குருவே யிதைநீர் மொழியீர்

(இ - ள்.) எல்லாசசீவருமிவனுமெனறீ ரிவனருனமுத்தியடைநதெல லாசசீவருமுததிபெறுமலிருப்பானேனையா, எ-து. ஐயனே சமஸதசீவாக ளுமிவனேயெனறுரைததீா, இவனமுததியடைநததுபோலெலலாசசீவருமு ததியடையவேண்டுமே, அடையாததறகேதெனனைகொலோ —எலலாசசீவ ரும்வெவவேறுனுலிவனெலலாமலனே, எ - து. முத்தியடையாததால எல லாசசீவருமவெவவேறுமனறோ. வெவவேறுகுமானுல், இவனெலலாசசீவ ருமலலனுமே —எலலாபபொருளு முரைத்தருளகுருவேயிதைநீாமொழியீ ரோ, எ-து. அரியபொருளனைததையுமுரைததருளியகுருநாதனே யிதையும நீாவிளககியருளும், எ-று.

இவனேயெலலாசசீவருமெனின, இவனபோலவை முத்தியடையாத தென்னை. அடையாததா லுயிாவெவவேறுகவேண்டும. வெவவேறுகுமெ னின, இவனெலலாசசீவருமெனலபொருநதாதெனச. முததியடையவெ னறபாலது, முததியடைநதெனருயது, "சொறறிரியினுமபொருடிரியாவி னைககுறை" யெனபதனுறகாணக. எலலாசசீவருமுத்திபெறுமலிருபபானே னெனறவிடதது ஞானிமுததிபெறறவனெனக குறிபபாறசொளளவொட டாது இவனருன்முத்தியடைநதெனவெளளிடையாககூறினுா இனமுந தியடைவானையடைநதவனெனறதுதுணிவுபறறி. இமையளவிறபூாவவாச னையாலேனு மாடியிறபிரதிபிமபமபோல வறிவிறசடிதியிலெழுநதடஙகுந தேகாதிபிரபஞசபபாவைகளளவினறே யெஙஙனநதுணிவுபெறலாம. "களங கமறறகணணுடி தனமுனவேறுாகளஙகமறறகணணுடி காடடுமபோ தெனற" கவியிறகூறியவாறிருபபராதலி னஙஙனஙகூறவேணடுவதாயிறறு. ஆதலிறபழுதினறெனின, அஙஙனமிருபபினு மிபபோதேமுததியெனனலா மா, இனிமேயயதறபாலதாகியநிரதிசயானநதவாழ் விஙஙனேயெயதியதாலை யமெனனையெனின, இஙஙனமேறகோளுளவோ ? "ஏடடிலறிவினறியிறை தனனிலறிவினறிபிவவுடமபினுடனே வீடடிலுறைவானையினிவீடுபெறுமெ னபதுவிளம்புகிலமே" எனருா்தததுவராயா. "ஐயததினீஙகிதெளிநதாா ககு வையததின்வானநணியதுடைதது" எனருாதிருவளளுவா. இதுங்றக.

(க - து.) இவனபோலெலவவுயிரு முததியடையாததறகேதெனனையெ னபது. (நஎ)

நஅ - கவி. அ - கை.

[பொதுப்படசீவனெனினு மதுமலரகிததாலானமாவெனவும,
சகிதத்தாறசீவனெனவுஙகொளககிடததலின, ஆனமா, ஏக
மெனவும, சீவனபலவெனவுமிககவியிறகூறுகின்றுா.]

ஏகமெனு மான்மா பூரண மேக மநேக விதனுஞ்சீ வ
னகமெனு மந்தக் கரண வுபாதிக ளளவிலை யாதலி னுற் .
சகமுழு துங்குளிர் சந்திர னேகஞ் சலசந் திரர்பல வாஞ்
சகமதி லேரி குளஞ்சிறு குழிசால சட்டி குடம்பல வால்.

(இ-ள்.) அகமெனுமான்மாபூரணமேகம், எ-து. நானென்னுமான்மாவானது பரிபூரணமாய்விளங்கலின், ஏகமெனவும்:—அனேகவிதஞ்சீவன் அகமெனுமந்தக்கரணவுபாதிகளளவில்லையாதலினால், எ-து. நானென்னுமந்தக்கரணோபாதிகளளவின்றாதலின் சீவன்பலவிதமெனவுமாம்:—சகமுழுதுங் குளிர்சந்திரனேகஞ் சலசந்திராபலவாம், எ-து. உலகமுழுதுங் குளிர்ச்சி செய்கின்ற வானசந்திரனேகமும், சலப்பிரதிபிம்பசந்திரர்கள்பலவுமாம்:—சகமிதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால் சட்டிகுடம்பலவால், எ-து. இவ்வுலகத்தின்கண் ஏரியும், குளமும், சிறுகுழிகளும், சாலும், சட்டியும், குடமும், இவைபோல்வனபிறவும் பலவாயிருத்தலால், எ-று.

அகமென்பது, நான். தேகோகமுதல்சிவோகமீறாவுள்ள வகமென்னும் பேதங்களளவிறப்புகாதன. இதிலந்தக்கரணவுபாதிகளுமடங்கின. அந்தக்கரணப்பிரதிபலனன் சிதாபாசனென்றிருத்தலானும், இவ்வந்தக்கரணமேவுபாதியாகின்றலானும், இவ்வுபாதிபேதங்களளவைகடந்தனவாதலானும், இங்ஙன மளவுகடந்ததுபற்றி யனேகவிதஞ்சீவனெனப்பட்டது. அறிவு, உபாதி யென விரண்டாம். மெய்யறிவுநானாகவிளங்கல், ஆன்மா. யாதானுமோருபாதியை யானெனவழங்கல், சீவன். இதுவுமறிவேனுங் கற்பிதத்தை யானெனலால், அறியாமையே. ஆதலினிதனைச்சிதாபாசனென்பர். அகமெனுமான்மாவென்றதுபோல, அகமெனுமுபாதியெனக்கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அகமெனுமான்மாவென்றதுபோல, அகமெனுஞ்சீவனென்றுரையாதது, ஆன்மாபொருண்மாத்திரமாயும், சீவன் சொன்மாத்திரமாயுமிருத்தல்பற்றியென்க. என்னை, "சீவனென்கின்றசொல்லும் பொருளுமாச்செறிந்தவான்மா." என்றார்வசிட்டபகவான். அறிவையன்றி யானென்றற்குப்பொருளின்மையின், ஆன்மாவெனப்பட்டது. மூன்றவஸ்தாவயமாகாதவற்றைச் சாட்சியாகினின்றுணர்வதெவ்வறிவோ, அஃதான்மாவெனவும், அவ்வவஸ்தைதோறு மவ்வவ்வுபாதிவயத்தாகினின்றுணர்வதெவ்வறிவோ, அதுசீவனெனவுங்கொள்க. தன்னைச்சொப்பிரகாசமாகக்காண்டல், ஆன்மா. தன்னையுபாதியாகக்காண்டல், சீவன். எனவே, சொன்மாத்திரமாயும் பொருண்மாத்திரமாயுமெனக் கூறியதிலையமென்னை. வானசந்திரன்போல்வதான்மா. சலசந்திரன்போல்வதுசீவன். வானசந்திரன்; எதார்த்தமாயும், ஏகமாயும், பிம்பமாயுமிருக்கும். சலசந்திரன்; கற்பிதமாயும், பலவாயும், பிரதிபிம்பமாயுமிருக்கும். அதுபோல, ஆன்மா; எதார்த்தமாயும், ஏகமாயும், பிம்பமாயுமிருக்கும். சீவன்; கற்பிதமாகவும், பலவாகவும், பிரதிபிம்பமாகவுமிருக்கும். ஆதலினுவமைபொருந்தும். எழுவகைத்தோற்றமாகின்ற றுயிரெனப்பெயர்கொண்டு சுகத்தைநுகர்வதுடலோ, உணர்வோ? உடலெனின், தன்னைத்தானுணரவேண்டும். உணராதெனின், உடலன்று. உணர்வெனின், கன்மேந்திரியம், ஞானேந்திரியம், மனுதியந்தக்கரணங்கள், உயிர் இவைதன்னைத்தானறியாததாலிவையனைத்துமுணர்வன்று. தன்னைத்தானுணரற்பாலதெதுவோ வதுமெய்யுணர்வெனப்படும். இந்தமெய்யுணர்வையான்

மாவெனவும், அவையனைத்துங்கற்பித வுணர்வாதலின, சீவனெனவுங்கொள்க. தானுகிறவுணர்வையெட்டவறியாா கற்பிதவுணர்வைசசீவனெனவும, ஆன்மாவெனவும பாகுபாடுசெறறுமுணராது மிசிரிமபிததுககூறுவர். இவர் மொழி வாய்மையன்று. எநதவுயிாைச சோதிககினும், அறிவாகவேமுடியுமாதலா லது திணபாலிடஙகழனறது, அதனை யானமாவெனபதறகைய மெனனை. அவவறிவையுபாதியுளொனமுடிககி னதனைசசீவனெனபதறகையமெனனை. அறிவொன்றேபலவுயிராககாணடலி னிவவுவமைதளளறபாறறனறு. இதனைமறுபபார், தனனைவிடடுசசோதிப்போா.

(க - து.) இவனபோலவெவருமுததியெயதாததெனனையெனற விறைவிறகுததரஙகூறுவானவேணடி யிககவியிலுவமைகாரணமாக வுயிரொனறெனறகும பலவெனறகுமிலககணஙகூறியதெனபது. (௩அ)

௩௯ - கவி. அ - கை.

[ஞானியேபலசீவரொனறகும இவனபோலவாகளமுததியடையாததறகு முதாரணமுகத்தா லிககவியிலுததரஙகூறுகினறுா.]

சட்டி குடங்களி ளொன்று நசித்திட வதனுட சலசந் திரனொட்டு முதற்சந் திரனொடு கூடு மொழிந்தவை கூடா வேகட்டு முபாதி நசித்திடு சீவன காரண வான்மா விறகிட்டு மயிக்கிய முபாதி கெடாதவர் கேவல மாகா ரோ.

(இ-ள.) சடடிகுடங்களி லொனறுநசிததிட வதனுடசலசநதரன ஒடடுமுதறசநதிரனொடுகூடு மொழிநதவைகூடாவே, எ - து. முனனாசடடிகுடமுதலாககூறிய வுபாதிகளுளொருபாதிநசிகக வககணமே யதனுடகாணபபடடினறசலசநதிரன தனககுமுதலாகவானததினினறுளள பிமபசநதிரனொடொடடியேகமாகும. ஏனையபிரதிபிமபசநதிராக ளஙஙனமேகமாகக்கூடுமா கூடாவே. (அதுபோல) —கடடுமுபாதிநசிததிடுசீவன காரணவானமாவிறகிடடுமயிககியம, எ-து. பநதிததிருக்குஙகாரணோபாதியை நசிககசசெயதசீவன் எலலாவுயிாககுமுதறகாரணமாநினறுளள வதிஷடானவானமாவிற்கலந்தேகமாவன :—உடாதிகெடாதவாகேவலமாகாரோ, எ-து. காரணோபாதியைநசிககசசெயயாத வேனையசீவாகளயிககியமாகாா, எ - று.

உபாதிநசித்திடுசீவன, உபாதிகெடாதவரொனனுமிடத் திவ்விருவுபாதிகளுந் தூலதேகமெனறருததஙகோடறகனறே; சடடிகுடஙகளி லொனறுநசித்திடவென்றுவமானிததாா. இஙஙனமிருகக. அவித்தையாகியகாரணவுபாதியெனறருததங்கொணடதெறறிறகோ, சட்டிகுடசந்திரனென்றுதுசலசநதிரனெனறமையானும, சலாதாரத்துககாகவனறிச சடடிகுடஙகளாதிகூறறகவசரமினறுதலானும, பிரதிபிமபிததறகாய தாமஞ் சலததிலிருபபதானும், அந்தத்தாமஞ்சலமுமனறு சலததையனறிவேறுமன்று. சலமெனி

ன், சலம்பிரதிபிம்பமாகுமா, வேறெனின், சலத்தையன்றிவேறுகுமா; இங்ஙன முரணுமாதலானும, அந்தத்தாமமபேதாபேதமாகிற்குமாறுபோனறு, தூலானமாவென்று தம்தககாரணபிரதிபலன வானமாவெனறமையானும், சரணுதாரந்துககனறி யெவவகைதூலமுஙகூறறகவசரமினறுதலானும், பிரதிபிம்பந்திறகாயதாமங்கரணததிருபபதானும,அந்தத்தாமஙகரணமெனின், கரணம்பிரதிபிமபமாகுமா? கரணததையனறிவேறுகுமா; இஙஙனமுரணுமாதலானும, அந்தத்தாமமபேதாபேதமாகிறகுமாதலானும, இதனையே யவிததைமயெனககொணடுவமானிததததெனக. மகானிடததுமேனமேயோரிடததுங கரணமிருததுமையாதிரிபுகிறறறகும் அகறறகுமிடமினமையின நசிததிடமெனறதவிததாவுபாதிககே தகுமெனவறிக, இதுநிறக. தூலநாசம் முததியெனின, பிரளயமுததியாககணடில்மே சூககுமநாசமமுததியெனின, சாவசஙகாரமமுததியாககணடிலமே. ஆதலிருபாதியைக் காரணவுடலெனறனொமதாசிரியர். காரணவுடல, அறியாமை அதாவது; செசசீவபரனுசுயமபனறியிருகக விவறறைசசுயமபெனறும, அநாதிசித்தியததுவமெனறுமுணாதல. எனவே, அறியாமையெனலெஙஙெஙகுளதோ, அங்கஙகுளதுசீவன. இலதேலிலதெனறுயிறறு. ஆகவே, சீவன, அறியாமைவடிவனெனபபெறறும. பாலையனறிததயிரோாமுதலன்றுமைபோல, அறிவையனறியறியாமையோாமுதலனறு. அறியாமைநசித்தவிடததஃதெஙஙனமாம, தனதுமுதலாம. நசியாவறியாமை தனதுமுதலாகாது. ஓாசநதிரனேபலசநதிரனுககாணடலபோல, ஓரறிவேபலவறிவாகக்காணகின்றது. அவைபலவுஞசநதிாகளாயின், இவைபலவுமறிவுகளாகலாம். ஆகாவேலாகாவெனக. அவறறுளோாசநதிரனசிககில முதலசந்திரனேரெடாடடும். அதுபோல, அவறறுளோாறியாமைநசிககின் முதலறிவோடொடடும. ஏனையவையஙகேயொட்டாவாறுபோனறு, இஙகுமொடடாவாம, ஆதலினிவவுவமைபொருந்தும.

(க-து) சீவனமுததனேபலசீவரொனலும, பலசீவருமுததியெய்தாரொனலு மேறகவமைநததெனபது. (ருக)

சo - கவி. அ - கை.

[முனனா ஞானியீசனுமாமெனறதற கொருவாறறுலுததரஙகூறினீ, ரதனபூரணமாகவேற்றறகுத்தடைகளுள. அவறறிறகுவிடைதரவேணடுமெனலை யிககவியிறகூறுகினறுா.]

இவனயன் மால்சிவ ஞகிய வீசரோ டெப்படி யொப்பா வன்
சிவனமுதன் மூவரு மகில சிருட்டித் திதிநா சங்களசெய் வா
ரவர்பிறர் மதிகளு முககா லங்களு மறிவார் விபுவா வார்
தவமிகு குருவே யிவனுக் கவைபோற் சற்றுங காணே னே.

(இ-ள) இவனயன்மாலசிவனுகிய வீசரோடெப்படியொபபாவன், எ-து. இநதஞானவான, பிரமா, விடடுணு, ருததிரன, என்றீஸ்வரததுவம்

வாய்ந்தவரோ டெப்புடியொப்பாவன்:—(ஏனெனில்) சிவன்முதன்மூவரு மகிலசிருட்டி திதிசங்களசெய்வார், எ-து. உருத்திரன்முதலியமூவருஞ் சமஸ்தத்தையுஞ் சிருட்டி, திதி, சங்காரங்கள்செய்யாநிற்பா —அவர்பிறா மிகளுமுக்காலங்களுமறிவாரவிபுவாவார், எ - து. இன்னுமவர்கள் பிறா ரினைப்பவைகளையுந்திரிகாலங்களையுமறிவார்கள், அறிவதுமன்றி, விபுவுகளெல லாம்விபுவாவார்கள்:—தவமிகுகுருவேயிவனுக் கவைபோறசற்றுங்காணே னே, எ-து. தவத்திலமிகுந்தகுருநாதனே இந்தஞானவானுக்கந்தச் சாமா த்தியங்களிலொன்று மிருக்கக்கண்டிலனே யிதென்னசிறுமை, எ - று.

மூவருக்குமீசத்துவஞ் சிருட்டியாதிதொழில்களாலவாய்த்தலி னீசரெ னவும், குரு எல்லாத்தவங்களிலுமிக்கவராதலின் தவமிகுகுருவேயெனவுங் கூறினா.

(க-து.) மும்மூர்த்திகோலமீசனுதலி னிவனுக்குஞானியொப்பாவனெ னில, சிருட்டியாதிதொழில்களும, சர்வஞ்ஞத்துவமும, திரிகாலஞான மும், விபுத்துவமுமெங்கே, இல்லையேயெனபது. ஞானமானாலிந்தனகு மிருக்கவேணடும. இன்றேல, ஞானமல்லவெனபாரபலரும. இவவேதுகொ ணடுகேட்டனனெனக. இந்தானமும, ஞானத்தினதுசேட்டைகள். இது, புரி வானதுசேட்டைகளைப புரிவானெனபதுபோலும. ஆகுமா? ஆகுமெனின், வினைமுதலேவினையெனலவேணடும, அங்ஙனமெப்பாடையிலக்கணமுமின றே, இதுநூதனவிலக்கணமாகவேணடும. இங்ஙனமெங்குமின்றே, ஆதலிற பொருந்தாது. பொருந்துமெனில, குதர்க்கம். குதர்க்கம, முறைவழு. ஞானமெனல, எல்லாசசேட்டைகளுமற்றுத் தானமாத்திரமாவிளங்கலெ னபோராநுணணுணர்வோர். இவரோஞானியரெனபோர். இபபேதந்தெரி வரிது. (சo)

சக - கவி. அ - கை.

[ஞானியுமீசனுமாயையாறபேதமாவரன்றி, யறிவாறபேதமாகா ரெனபதை யிக்கவியிறகூறுகினறா.]

தடத்து நீரிலாத திரியெரி யுபயமுந் தழுவுமூர் தனைக்காக கும், குடத்து நீர்விளக் கினிலொளி யிரண்டுமோர் குடும்பமாத் திரங்காக் கு, மடுத்த மைந்தனே ஞானியு மீசனு மறிவினுற் பிறி வில் லை, கெடுத்த மாயையின் குணங்களான் மேலென்றுங் கீ ழென்றும் பிறிவா மால்.

(இ-ள்.) தடத்துநீரிலாத்திரியெரியுபயமுந் தழுவுமூர்தனைக்காக்கும, எ - து. தடாகசலமும், மத்தாப்புமாகியவிவ்விரண்டும, ஏகமாநின்றுள்ள வோருரைக்காக்கும:—குடத்துநீர்விளக்கினிலொளி யிரண்டுமோர்குடும்ப மாத்திரங்காக்கும், எ-து. கடசலமும் தீபவொளியுமாகியவிவ்விரண்டும; ஓர்குடும்பமாத்திரங்காக்கும்:—அடுத்தமைந்தனே ஞானியுமீசனு மறிவினுற

பிறிவில்லை, எ - து. என்னைவிடாதபெத்தஞானபுத்திரர் ஞானியும் ஈசனுமா கியவிவ்விருவரும், ஞானத்தின்றச்சற்றும்பேதமிலராவர்.— கெடுத்தமாயை யினகுணங்களால் மேலென்றுங்கீழென்றும்பிறிவாமால், எ-து. ஒன்றுபடா மறகெடுத்தமாயையினது குணபேதத்தால் மேலென்றுங் கீழென்றும்வேறு பாடடையடையும், எ-று.

தழுவுமுமொன்றது ; வெவ்வேறுகாதேகமாகநின்றவூர். குடும்பத்தைக் காப்பது, ஊனைககாக்காது. ஊனைக்காப்பது, குடும்பத்தையுங்காக்குமெ னபபொருளபடலின், ஞானிகாத்தல், தனமட்டும. ஈசனகாத்தல், ஞானி யுடனனைததையுமெனக்கொளக. இங்கேககாத்தல், தனுகரண புவனபோக ஙகளை இதுமாயாசமபநதமாதலின, கெடுத்தமாயையினகுணங்களால மே லென்றுங்கீழென்றுமபிறிவாமால, எ-ம, சமஷ்டிவியஷ்டியெனனும்பேத ஙகளை யிருவருஞசினமாத்திரமாககளைததலின, ஞானியுமீசனுமறிவின்ற பிறி விலலையெனவுங்கூறினர். அறிவின்றபிறிவிலலையெனபதைப பிரமன கூறியபிரமகீதையினும, கிருஷ்ணபகவானகூறியபகவதகீதையினும, சிவன் கூறியசிவஞானபோதத்திலுங்காணலாம இம்மூவருமஞானததையேபிரதி வாதித்தனர். ஆதலினிவாமூவருமஞானியரே. இவர் உபாதி குணங்தொ ழிலாறபேதித்தாறபோல, ஞானியுமபேதித்தலின, இதுமாயாசமபந்தமெ னறுயிற்று. தனுகரணபுவனபோகங்களைத் தடிைத்தனிசீவாகாகினும, பிரி த்தலுங்கூட்டலுமீசனுதலா லிவ்விரணடுகாத்தலுமிவனுககே பொருந்தும்.

(க-து.) ஞானியுமீசனுமாயையாறபேதமுறுவரனறி யறிவாறபேதமு றுமொனபது. மாயையென்பதறியாமை அதுசெகசீவபரங்களைமெய்யென றுணருமறிவு. இம்மூன்றுமறிவுககனாத்தம, அறியாமைககருத்தம. இது மூடாபாலது. அதுவிவேகியாபாலது ; அறிவுவொத்தலின ஞானியையீச னெனபதேறகும. (சக)

சஉ - கவி. அ - கை.

[மானிடாிறசிறநதோாசித்துபபுருடா, பிறவியிறசிறந்தோாதேவா. அதுபோலப பிரமபாவனையிறசிறநதோரொவா. எனப தையிககவியிறகூறுகினறுர்.]

நரரின் மனனனைச சித்தனைப் போலவே நாரணன் முதலா ன
சுரர்கண மாயைவல் லவரணி மாதிக டொக்கமா தவமிக் கோர்
தரணி மானிடர்க கவைகளில லாமையாற ருழ்வுள ராளு லும்
பிரம பாவனை யாலிவ ரவரொனும் பேதமொன் றிலைபா ராய்,

(இ - ள.) நரரின்மனனனைசசித்தனைப்போலவே, எ - து. மானிடர் களில அரசனும், அரசனில சித்துப்புருடனு மெங்ஙனமதிகாரத்தாலும், மகிமையானுமேலிட்டோாகளோ அவாபோலப் பிறவியில.— நாரணன்முத லானசுரர்களமாயைவலலவரணிமாதிக டொக்கமாதவமிககோர், எ - து.

விட்டுணுமுதலியதேவர்கள் மாயாவல்லபமுடையோர், அணிமாதிசித்திகணி றைந்துள்ளமகத்தானதவத்திலசிறப்புற்றோர். — தரணிமானிடாக்கவைகளி ல்லாமையால்தாழ்வுள்ளாரானாலும், எ-து. பூமியிலமனிதர்களுக்கவ்வல்லபங் களில்லாமையா லங்கிலைகுத்தாழ்ந்தநிலையினராயினும —பிரமபாவனையா லிவரவரொனுமபேதமொன்றிலைபாராய, எ - து. பிரமமேதானெனச்செய யும்பாவனையினால மானிட ரிவரொன்றும, தேவாசுரர்யாகளென்றுங் கொள ளும்பேதம் யாதானுமொன்றுளதோ? இல்லையே நீயேயிதனைச்சோதித்துக் காணுதி, எ-று.

பிரமபாவனைசெய்வோர மானிடராமாத்திரமன்று தேவருமாதலி னிவ விருபேதமுமதிலுண்டோ? உண்டெனில, அதுபிரமபாவமன்று. நரரிலென் பதுபோலத் தேவரிலெனக்கூறலாமெனின் நாரணன்முதலானசுரர்களென றிருக்கின்றதே, ஆதலிற்பிறவியிலெனவருவித்தாம். பிறவியிற்சிறந்தனவொ ன்றுணாத்த எழுவகைத்தோற்றத்தில தேவரைமுதலிலவைத்துவழங்குகின்ற தன்றோ? இதனாலுமுணாக. மனிதரில் மன்னனும, சித்துப்புருடனுமென சிறப்புறினும, மனிதரோ. அதுபோலப பிறவியிற்சிறந்ததேவரில், இந்திரனும, பிரமனும், ருத்திரனும, நாரணனும், அணியணியாகவெவ்சிறப்புறினுந்தே வரோ. இவர பிரமபாவனையிலெவா பேதமின்றாதலால, ஞானி தேவனுமல லன். மானிடனுமல்லனென்றாயிற்று. சித்திபெற்றதாலுயாவும், பெறாததா லிழிவும, பிரமபாவனையிலெங்கே யின்றாதலால, பிரமபாவனையாலிவரவரொ னும பேதமொன்றிலைபாராயென்றார.

(க - து.) பிரமபாவனையிலபேதமின்மையின ரசனுஞானியுமொப்பபொ ன்றதையமின்றியேறகப்படுமெனபது. இதனைச்சோதனையாறகாண்க.(சஉ)

சங - கவி. அ - கை.

[அஷ்டமாசித்திகளு மிவவுலகிலமுனிவாபாலதாங்கழ யாங கண்டிருக்க, இவையீசனதுசுதந்தரமென்ற தென்னையென்றவிரு விற்கு, இவர்களதததம்தவமுயற்சியாற் சிறசிலவடைந்தனரன்றிச சுதந்தரரல்லரொனபதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்]

முத்தி நலகிய சற்குரு வேபல முனிகளுக் கணிமா தி, சித் தி பூமியிற கண்டிருக் கவுமந்தச செலவமீ சனதென நீர், புத்தி யொத்திட வுரைத்தரு ளென்றிடிற் புகழுமீ சனைவேண் டிப், பத் தி செயதிடுந் தவத்தினால் யோகத்தாற பலித்ததென் றறிவா யே.

(இ - ள.) முத்திநலகியசற்குருவேபல முனிகளுக்கணிமாதி சித்திபூமி யிற்கண்டிருக்கவும், எ-து. முத்திசாம்ப்ராச்சியத்தை யடியேனுக்கனுக்கிர கித்தசற்குருநாதனே, பலமுனிகளுக்கணிமாமுதலிய சித்திகளுளவாகப பூமியிலகண்டிருக்கின்றனமே யங்ஙனங்கண்டிருக்கவும் :—அந்தசசெலவமீ சனதென்றீரோ புத்தியொத்திடவுரைத்தருளென்றிடில, எ - து. அந்தமகா

செலவமான தீஸவரசுநதரமாமெனறுரைததருளினீா, அஃதெஙஙனம அடியேனபுததிககொததிருககுமவணணந தெரிவிக்கவேண்டுமெனக்கேட் பையாயின் —புகழுமீசனேவேணடிப பததிசெயதிடுநதவததினல் யோகத தாறபலிததடுதெனறறிவாயே, எ - து. யாவரானும்புகழந்தருசசிககத்தக்க பரமசிவததைவேணடி மிகுநதபததியோடுசெயயுநதவத்தினும், கிரியா யோகததினுனும வாயத்ததெனறறிநதுகொளளுதி, எ - று.

முனகவியில நாரணனமுதலியதேவாகள , அணிமாதிகடொககமாதவ மிகபோறெனவும், இககவியில பலமுனிசளுககணிமாதிசிததிகள தவதகி லை யோகததாறபலிததெனவுங கூறினதால இருவருககுநதவஙகாரண மாக அணிமாதிகளவாயததவெனறுயிறறு. இவாகளுககுவாயததீசனுல், அவாகளுககுவாயததராலெனின, அவவீசனுலெனவறிக. ஈசனெனல், மாயாரகிதனே. ஏனையோாமாயைவலலவொனறதனுல மாயாசகிதொனத தானேயமைகினறது. அவாகள்மிகுகதவததா லணிமாதிகளமுழுதும்பெற றனா, இவாகளதவததளவாசசிறசிலபெறறனா அணிமாதிகளவாகடகே யுரிமை. இவாகடகிரவல. எனவே, ஈசனதமிசந்திரிமூாததிகளெனறுயிறறு. ஆயினீசனலலா இவாகளீசனுடையகோலமனறே, கோலமாவீசன? அல லவே, இதுநிறக.

(க-து.) ஞானிகள சிததிகளைநதவத்தினு லடைநதனவொன்பது. சுதந தரரனறு. (சங)

சச - கவி. அ - கை.

[இபபோதுஞானிகளுக் கவாகளபோறசிததிவாயககாததற கேதென்னையெனறுவினுவலை யிககவியிறகூறுகின்றுா.]

சிவசொ ரூபமாந தேசிக மூா்த்தியே சித்திமுத் திகளிரண் டுந், தவமு ளோரடை குவரொனி லவர்கள்போற் சகலரு மடை யா ரோ, வவர்கள் பூருவஞ் சித்தியு ஞானமு மடைந்ததுங கண டோ மே, யிவா்கண் ஞானிக ளென்றிடிற சித்திக ளிவர்க்கி லா வகையே தோ.

(இ - ள.) சிவசொரூபமாநதேசிகமூாததியே சிததிமுததிகளிரணடுந தவமுளோரடைகுவரொனிலவாகளபோற சகலருமடையாரோ, எ - து. சிவசொரூபமேகுருமூாததமாக வெழுநதருளியகாத்தனே சிததிமுததிக ளெனனுமிரணடினையுந தவமுடையவா்களடைவாாகளென்றுரைததாலஅவ ாகளைபபோலச சகலமுனிவருமதனையடையாததறகேதெனனைகொலோ:— அவாகள்பூருவஞசிததியுஞானமு மடைநததுஙகணடோமே, எ - து. அந்த ஞானிகள் பூர்வததிறசிததியையும, ஞானததையுமடைநததையுஞ் சுருதி யாறகணடிருககினறனமே:—இவாகள்ஞானிகளென்றிடிற சித்திகளிவர்க் கிலாவகையேதோ, எ - து. இபபோதிருககிறவாகளையும ஞானிகளென்று

சொன்னவர்களுக்குச்சித்திகளில்லாததற் கேதென்னசொல்லோ, அறிகி லம், எ-று.

அவர்கள்போற் சகலருமடையாரோ, அடைவார்களெனின், இவர்க்கி ல்லாவகையேதோ என்றுவினவவேண்டியது. இதைவிட்டு அடைவாரோ வென்பபாடமோதி அடைவார்களாமென்றுரைகூறின், அடையமாட்டார் களென்றாகின்றதே, இதுவினவா? அல்லவே. அடையாரோ இவர்க்கில்லா வகையேதோ என்பதிரண்டுஞ்சீடனவினு. அடைவாரோமென்றது விடை. இவ்விடைகுருவினதாகவேண்டும் இக்கவியிலவினுவையன்றி விடையொ ன்றுமின்றே யிதுதோன்றாமை. வழுவன்று பின்கவி ஆசானவிடை. இக் கவி மாணக்கனவினு இதையறிந்துரைகூறவேண்டும் இதுசிறக

(க-து.) பூர்வஞானிகள்சித்தியெய்தினரெனில், இப்போதுள்ளஞானி யரடையாரோ, அடையாததென்னையென்பது. இவை வினு (சச)

சரு - கவி ஆ - வை

[முன்னர்தவமென்றார் அஃதிருவகையெனவும், அவற்றாலெய்தும் பயனிவையெனவு மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்]

காமி யத்தவங் காமிய மொன்றையுங் கருதிடாத் தவமென் றும்
பூமி யிற்றவ மிருவகை சித்தியும் போகமுந் தருமைந் தா [வை
வாமி வற்றிலொன் றியற்றினு லொன்றையே யடைகுவ ரிதுதீர்
யாமு ரைத்தவவ் விரண்டையு மியற்றினு ரன்றுள பெரியோ ரோ

(இ-ள்.) காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருதிடாத்தவமென்றும் பூமியிற்றவமிருவகைசித்தியும் போகமுந்தருமைந்தா, எ-து காமியத்தவ மெனவும், நிட்காமியத்தவமெனவும் பூமியிலிருவகைத்தவமுண்டு. ஞான புத்திரா! இவைசித்தியையேனும் முத்தியையேனுந்தவறாதுதந்துவிடும் — ஆமிவற்றிலொன்றியற்றினு லொன்றையேயடைகுவரிதுதீர்வை, எ-து. இங் ஙனமாகின்றுள்ள விரண்டினுள் தவமொன்றையேபுரிந்தோ ரதற்குரிய பலனொன்றையே யடைவார்க ளிதுதீர்ப்பாம் — யாமுரைத்தவவ்விரண் டையு மியற்றினுரன்றுளபெரியோரோ, எ-து. யாமுன்னர்கூறியவவ்விருத வங்களையுஞ், செய்தவராகும் பூர்வத்திலுள்ளஞானிகள், எ-று.

ஒன்றிலிச்சைகருதிச்செய்யுந்தவம், காமியத்தவம். கருதாதுசெய்யுந் தவம், நிட்காமியத்தவம் காமியத்தவம் சித்தியையும், நிட்காமியத்தவம் முத்தியையுந்தருமெனக்கொள்க. ஒன்றியற்றில் மற்றேற்றபயனுறாதென்பார், ஆமிவற்றிலொன்றியற்றினு லொன்றையேயடைகுவரெனவும், முன்னர்சி த்திமுத்தியடைந்தோரிருதவமுமுயன்றவராகுமென்பார், யாமுரைத்தவவ் விரண்டையுமியற்றினு ரன்றுளபெரியோரோயெனவுங்கூறினார்.

(க-து.) இருவகைத்தவமுயற்சியாலன்றி யிவ்விருபயனுஞ்சித்தியாவெனபது. இவ்விருபயனுங்கடவுளிட்டதாலெனின், யாவரிட்டதுமோ ரப்படித்தாகநிகழவேண்டும். இன்றேல் பாரபட்சமுடையராம். இது கூடாது. சுபாவமெனின், முயற்சியும் விதிவிலக்குவழுவாதியற்றவேண்டுமென்பது மெற்றிற்கு. கண்டபடிநடக்கலாமெனின், மிருகங்களினுமெனச்சிறப்பு. மனுநீதிக்கொத்துநடக்குதுமெனின், மறுமைக்கேற்றபடிநடக்கவேண்டும். வேண்டுவதின்றேல், இதுவும்வேண்டுவதின்று. அரசனுக்கினைநேரிடுமேயெனின், அதுவுநீசராக்கினையா லிடுக்கணேரிடுமன்றோ, அதுபிரகிருதியட்சமன்றேயெனின், இந்தப்பிரகிருதியட்சத்தாம் கணிக்கவேண்டுமன்றோ? அன்றேல், மானிடத்தன்மைக்கென்னசிறப்பு. ஆதலினவரவர்வினைகாரணமாகவே யவரவரின்பதுன்பநுகர்வர் ஒருவரின்பதுன்பம் பிறருக்கெய்யாதென்னை? இதுபற்றிக் கன்மகாண்டத்தில்விபரமாகக்காணலாம். இதுஞானகாண்டமாதலின் விவைவழியேயந் தன்னவர்வரையென்றாசானன்றோ அவரி னுடன்றவிர்த்ததென்னை, ருந்தனையுமறுப்பார், மக்கட்டதா (௬௫)

சகூ — கவி அ — வகை

[அட்டசித்திமுத்தியாம்பயனையளித்தற்றிறனையொன விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அனேக மைந்தனே முத்திஞா னத்தையே யடைந்தன ரல்லா
மல், சனகன் மாபலி பகீர தன்முதலினோர் சித்திகள் படித்தா ரா
வினிய சித்தியை விரும்பினர் சிலர்சில ரிரண்டையு முயன்றா
கள், முனிவர் சித்திகள் விநோதமாத் திரந்தரு முத்தியைத்
தாரா வே.

(இ-ள்.) அனேகமைந்தர்முத்திஞானத்தையே யடைந்தனரல்லாமல் சனகன்மாபலிபகீரதன் முதலினோர்சித்திகள்படித்தாரா, எ - து. அகம்மதையிறந்தஞானபுத்திரர்? சனகமகாராசனும், மகாபலிச்சக்கிரவர்த்தியும், பகீரதராசனும் முதலியசான்றோர் முத்திவேண்டி ஞானத்தையேசாதனமாகவடைந்தனரன்றிச் சித்திகள்வேண்டிமுயன்றனரா இலரோ—இனிய சித்தியைவிரும்பினர்சிலர் சிலரிரண்டையுமுயன்றார்கள், எ-து. கண்டுமகிழ்தற்கினிதாயுள்ள வணிமாதிசித்திகளைமாத்திரஞ் சிலர்விரும்பிமுயன்றார்கள். சிலர்சித்திமுத்திகளிரண்டையும் வேண்டிமுயன்றார்கள்:—முனிவர்சித்திகள்விநோதமாத்திரந்தரு முத்தியைத்தாராவே, எ-து. இவ்விருதிறத்தினருமுனிவரேயன்றிவேறல்லர், அஷ்டமாசித்திகளுமவாயக்கில் விநோதமாக விளையாடல்புரிதல்மாத்திரந்தருமன்றி யைக்கியமுத்தியைச்சித்திக்கத் தாரா, எ-று.

எனவே, சித்தி அதிசயானந்தத்தையும், முத்தி நிரதிசயானந்தத்தையுந்தருமென்பதாயிற்று. சித்தி, காலம்போக்கல். முத்தி, காலாதீதமாதல்.

(க-து.) சிலர்முத்திக்கும், சிலர்சித்திக்கும், சிலரிருமைக்குமுயன்றன ரென்பது. இங்ஙனமனுபவமிருத்தலபற்றிக்கூறியதெனக. (சசு)

சஎ - கவி. அ - கை.

[ஞானிகளிற்சிலர்பயனின்றெனத்தெரிந்தும் சித்திபற்றி
வருந்திமுயன்றமைதற்றிறகென்ற வினாவிற்குத்தர
மிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

யோக ஞானமே முத்தியைத் தருமெனி னொழிந்தசித் திக ளவேண் டி, மோக மாயுடல வருந்தினர் சிலசில முத்தாக ளே னென் றுற, போக மாயவரும பிராரதவ கனமங்கள புசித்தன ரோ நசித்தே கு, மாகை யாலந்தச சித்திகள் பிராரதவ மாகு மென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) யோகஞானமேமுத்தியைத்தருமெனி னொழிந்தசித்திகளவேண்டி மோகமாயுடல்வருந்தினாசிலசில முத்தாகளேனென்றால, எ-து. ஞானயோகமேமுத்தியைத்தருமாயி னதுநீங்கலானசித்திகளையடையவேணடிச சிலசீவனமுத்தாகளமிகவுமதிலமோகமுற றுடலமவருந்தினாகளே யஃதி யாதுகெனின — போகமாயவருமபிராரதவகனமங்கள புசித்தனரோநசி த்தேகும, எ-து. போகநிமித்தநேரிடும்பிராரதவகனமங்களை யனுபவித்தா லனறோ வவையொழிந்துபோகும — ஆகையாலந்தசசித்திகள பிராரதவமா குமெனறறிவாயே, எ-து. ஆதலினந்தசசித்திகள பிராரதவ கனமபலனெ னறுணாதி, எ-று.

கிரியாயோகம ஞானயோகமெனறிருத்தலின யோகஞானத்தை ஞா னயோகமெனறும. மோகமாயுடலவருந்தல, அதிகமோகங்கொண்டுகன லிடையிலும ஒற்றைக்காலாறகமுத்தளவுநீரிலும ஊசிமுனையிலும காறறு படசணையிலும இன்னுமிவைபோனறவரியவிடுக்கணகளிலும புறறுயக்க லலாய்மரமாயப்பனனுளகினறரியகடுந்தவமுயறலை. சித்திகளவேணடியுட லவருந்தல இச்சைபற்றியாதலின, இச்சாபிராரத்துவமெனக. பிராரதவக னமங்கள்புசித்தல தனுகரணபுவனபோகங்களிலலானறுதலின, போகமெ னறார. யாவருமனுபவித்துததொலைப்பதெலலாம பிராரத்துவமெனறுண ர்த்தப பிராரத்வகனமங்களபுசித்தனறோ நசித்தேகுமெனப்பட்டது.

(க - து.) ஞானிகள்மிகமுயனறெய்தியசித்திக ளிச்சாபிராரத்துவமெ ன்பது. இது; இச்சை அனிச்சை பரவிச்சையெனனும்பிரா ரத்துவத்துளொ ன்று. (சஎ)

சஅ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமுரைத்தருளிய வாசிரியரைப்புகழ்ந்துதுதித்தலை
யிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

இலக்க மாயிரஞ் சுருதியா லுாகத்தா லென்மன மசையா மல் பிலக்க வேண்டுமென் றருள்குரு வேயகப் பிராந்தியோய்த் தெ

ளிவா னேன், துலக்க மானகண் ணடியை யடிக்கடி துலக்கிஹற்
பமுதன் றே, யலக்கண மாறறிய தேவரீ ரெனக்குனா யமுதங்க
டெவிட்டா வே.

(இ-ள்.) இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலுாகததா லெனமனமசையாமல் பில
க்கவேண்டுமெனறருள்குருவேயகப் பிராநதிபோயத்தெளிவானேன, எ-து.
பனணிறந்தசுருதிகளாலும, யுததிகளிஞலும, என்மனமானது சலஙகாது
றுதிபெறவேண்டி யனுக்கிரகஞ்செயதருளியகுருநாதனே! எனதுமனோமைய
க்கீஙகிநதெளிவுறறனன— துலக்கமானகணணடியை யடிக்கடிதுலக்கி
ஹறுபமுதனறே, எ-து களஙகரகிதமானகணணடியை யடிக்கடிதுலக்கிக
கொணடுவநதாறகுறறமுணடோ? இலலையோ— அலக்கணமாறறியதேவரீ
ரெனககுனாயமிர்தஙகடெவிட்டாவே, எ-து. துயரங்களனைதததையுமொரு
நகேயொழித்ததருளியதேவரீ ரடியேனுககுச்சொலலிககொண்டுவரு மமிர
தானுபவஙகள தெவிட்டவிலலையே, எ-று.

அகிலாணடகோடியெலலாமென்கிறவிடததில, அகிலாணடகோடியெ
னபது, கணக்கினமையெனபபொருளபடுதலபோல, இலக்கமாயிரஞ்சுரு
தியெனபது, கணக்கிறநதசுருதியெனபபட்டது. பலக்கவெனபது, பிலக்க
வெனமரீஇயது. அகப்பிராநதி, சித்தப்பிராநதியை. தெளிவாதல, சஙகறப
ததைததவிரச் சுகமினறெனததெளிதலை. அமிர்தஙகள, சுருதியாதிமூன்றை
யுமெனப்பனமைகொடுததா இது, உவமையாகுபெயா. அறிவேயானந
மாகமுடிதலின, தெவிட்டாவேயெனறாா.

(க-து.) தேவரீரருளியசுகபபேறுகள, தெவிட்டாவமிர்தமபோலபவெ
னபது. இதனுல, மூனறுமொததுத்தெளிநதனனெனக குறிப்பிக்கபபெற
ரும். (சஅ)

சகூ - கவி. அ - கை.

[அவரவருந தததமவினைகளை யனுபவிததே தீரவேண்டுமென
றும, அவைஞானுக்கினியானீருமெனறும வேதஙகூறில, யா
னதுணிவதெஙஙனமென மாணுக்கனவினுவலை யிக்கவியிற
கூறுகினறாா.]

கைத வங்களைச் சாததிரஞ் சொலலுமோ கருணையா லெனை
யா ளு, மைய னேகுரு வேயெவ ராகிலு மனுபவித தாலன் றிச்
செயத கன்மங்கள விடாதென்ற வசன்முஞ் சென்மசஞ் சிதம்
வே வத், துயய ஞானத்தீச் சுடுமென்ற வசனமுந் துணிவதெப்
படிநா னே.

(இ - ள்.) கைதவங்களைசசாததிரஞ்சொலலுமோ கருணையாலெனையா
ளுமையனேகுருவே, எ-து. கிருபையோடெனனையாள வெழுந்தவையனே

குருநாதனே! பிறழ்ந்துகூறுமொழிகளைவேதஞ்சொல்லுமா? அஃதியாதெ
ன்னில் :—எவராகிலுமனுபவித்தாலன்றிச் செய்தகன்மங்களவிடாதென்றவச
னமும், எ - து. யாவராயினுந்தான்றான்முன்செய்தவினைகளைத், தாமே
யனுபவிக்கவேண்டும், அனுபவித்தாலன்றிவிடாதென்றவசனமும்:—சென்
மசஞ்சிதம்வேவத் துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந் துணிவதெப்படி
நாதனே, எ-து. பிறவிக்குக்காரணமாகின்றுள்ள சஞ்சிதவினைவேகும்படி யத
னைப்பரிசுத்தஞானாக்கினி நீறாக்குமென்றவசனமுமாம். இவ்விருவசனங்களி
லிஃதுண்மையெனயான்றுணிவதெங்ஙனம் அதனைத்தெரித்திபருளும், எ-று.

கைதவம், உறுதியின்றியமொழியெனினுமமையும். எவராகிலுமென்ற
து, எவ்வளவுயர்ந்தநிலையினராயினுமென்பதை. இவர்திரிமூர்த்திகளெனி
னுமமையும், நாரணன்முதலானசுரர்க ளணிமாதிகட்டாக்கமாதவமிக்கோ
ரானபதத்திலெனக. நாரணன்முதலினரும் செய்தமாதவமிகுதியாலன்றோ,
தொக்கவணிமாதிகளென்றார். அணிமாதிசித்திமுழுது மிவர்களுக்குவாய்த்
தல, பிராரத்துவம். யாதுமுயற்சியால், தத்தந்தவமிகுதியாலென்றுமிது.
ஆகவே, இவர்களுமவினையனுபவித்துத் தீரவேண்டுமென்பதுபெறரும்.

(க-து.) எவரேனுமவினையனுபவித்துத் தீரவேண்டுமென்றும், அவ்வி
னை ஞானாக்கினியாலீறுமென்றும், வேதங்கூறுவதிலியாதுண்மையென்பது.
செய்யுங்கன்மமென்னாது செய்தகன்மமென விறந்தகாலத்தாற்கூறியதால்
சஞ்சிதவினையென்றேகொள்ளவேண்டும். (சக)

ரு0 - கவி. அ - கை.

[அவ்வினாவிற்குவிடைகூறுவானவேண்டி வேதங்களகூறும் பூர்வ
பட்சம் சித்தாந்தம் இனையவென விக்கவியிற்
கூறுகின்றார்.]

சீவ பேதங்க ளளவில்லை மைந்தனே செய்கையு மளவில் லை
யாவ வாமவ ரவரதி காரங்க ளறிந்துபக் குவநோக் கிப்
பூவ லர்ந்துபின் பலங்களைக் காட் டுவனபோற் பூருவஞ் சித்தாந் தங்
காவல்வேதங்களிரண்டையும்வசனிக்குங்காண்டமூவகையாலே.

(இ - ள்.) சீவபேதங்களளவில்லைமைந்தனே செய்கையுமளவில்லை,
எ - து. ஞானபுத்திரா! சீவபேதங்களளவுபடாததா லவர்களமுயற்சிபேதங்
களுமளவுபடாவாம்.— ஆவவாமவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கி,
எ - து. அவசியமாகவேண்டுவனவாகிய வவரவரதிகாரதாரதம்மியங்களை
யுற்றுணர்ந்து தக்கபக்குவங்களையுநோக்கி —பூவலர்ந்துபின்பலங்களைக்காட்
டுவனபோல், எ - து. விருட்சங்கள்முன்னர்புஷ்பித்து, பின்னர்பலன்தரு
மாறுபோன்று:—பூருவஞ்சித்தாந்தங் காவல்வேதங்களிரண்டையும்வசனி
க்குங்காண்டமூவகையாலே, எ-து நமக்குவிதிவிலக்காற்காவலாகின்றுள்ள
வேதங்கள்; பூர்வபட்சம், சித்தாந்தமெனுமிரண்டுநியமங்களையும், கன்ம
பத்திஞானமென்னுமூன்றுகாண்டங்கள் காரணமாகத்தெரிவிக்கும், எ - று.

சைதன்யம், உபாதிசகிதசதாறசிவனெனவும், உபாதிகளைக்கணிறந்த னவாதலின் சிவனுமெனணிறந்தனவாயிறறு. இங்ஙனமாதலபறறிச் சிவ பேதஙகளளவிலலையெனவும், அசசீவாகள சுகமவேணடிய பறபலகிருததியங களியறறுந்றறலின, செயகையுமளவிலலையெனவும, அதிகாரம, ஆஞ்ஞை அறிந்து, திறமறிந்து. எனவே, அவனவனுஞ்ஞைகததிறமறிந்து பூாவபடசத தைசசித்தாநதமாகவும, சிதத நநதைதை-பூாவபடசமாகவும, மூன்றுகாண டஙகளாலே வேதஙகளபிரதிவாதிககுமென்பாா, அவவாமவரவரதிகாரஙக ளறிநது பூருவஞசிததாநதங காவலவேதஙகளிரணடையுமவசனிககுஙகாண டமூவகையாலேயெனவுங்கூறினா் டலஙகளகாடடுவனவிருடசஙகளாதலி னிவவிருடசஙகளைததோன்றுவெழுவாயாககிவருவிததாம. அறிந்துவசனிக குமெனவும, நோக்கி அலாந்து காடடுமெனவுமுடிகக. மூன்றுகாணடஙகளை யு மாஙகாஙகுமுததியெனவேதஙகூறலினிதுபறறிய பூாவபடசஞ்சிததாநத மெனறேறகலாயிறறு. படடிமாடுபோறறிரிவானைக கனமகாணட விதிவிலக கு வயபபடுததவேணடி யிதுமுததியெனல, சிததாந்தம. முனபடடிமாடு போறறிரிநதது பூாவபடசம. சமஸததமையுமீஸவராறபணமபணணுதுதே கமேயானமா போகமேமுததியெனறிருததலி னிதனமேறபழுதுரைத்தல, பூாவபடசம. அதனைசசுத்தமாககல, சிததாநதம. அஙஙனமீஸவராறபணம பணணினும திரிபுடியறுதறபாலதனறுமையி னதனைசசோரவிடல, பூாவப டசம. அறுததறபாலதுணமைஞானமாதலி னதனைவிடாதுபறறல, சிததா நதம. இதுபறறியிவவிரணடும வேணடுவதாயிறறு.

(க - து.) முனகவியிறகூறியவிரணடுவசனமபறறித துணிவுகூறுவான வேண்டி யிககவியிலபூாவபடசசிநததாநதஙகளைக கூறியதெனபது. பூாவபட சம, அனறெனல. சிததாநதம, ஆமெனல. (௫௦)

௫௧ - கவி. அ - கை.

[அவசரமபறறியவவிரணடுவசனமு மேறறறபாலதென இககவியிறகூறுகின்றா.]

ஆன பாவிக ளடைவன நரகங்க ளவசிய மாறு லுந
தான மந்திர விரதவோ மங்களாற் றவிருமென் பதுபொய் யோ
வீன மாமபல சன்மசஞ் சிதவினை யெததனை யாறு லு
ஞான மாஙகனல சுடுமெனற மறைமொழி நம்பினுல் வீடுண் டே.

(இ - ள.) ஆனபாவிகளடைவனநரகஙக ளவசியமாறுலும, எ - து. கொடியபாதகஙகளையேவிரதமாகச செயதறகுரியபாவிக ளவசியமடைய வேணடியதுநரகங்களையே, அஙஙனமாயினும, (அவைகள்,) :—தானமந்திர விரதவோமஙகளாற றவிருமெனபதுபொய்யோ, எ-து. தீாத்தஙகளினம்பி மூழகும்ஸ்தானஙகளினுலும், மநதிரஙகளினுலும, விரதங்களினுலும், யாக ஙகளினுலும நீஙகிவிடுமெனறுவேதங்கூறுவதுபொயயாகுமோ :—எனமாம்

பல்லெனமசஞ்சிதவினையெத்தனையானாலும், எ-து. இழிவுக்கிடமாவுள்ளப லசெனமசஞ்சிதவினைக ளெத்தனைபறபலவிகறபமாயினும —ஞானமாஙக ணலசுடுமெனறமறைமொழிநமபினாலவீணைடே, எ-து அவற்றைஞானமா கிறவகினிநீறாககிவிடுமெனறு கூறுமவேதவசனத்தைத திரிகரணமொதது நம்பி யனுடடிககினமுததியுணடாகுமே, எ - று.

நரகங்கள்; மந்திரமுதலியவறறாறறவிருமெனபதும, சஞ்சிதவினைகள; ஞானககினியானீறாமெனபதும வேதமாதலாலிதனைநமபிபபுரியாவிடததுப பொயயாம. நமபிபபுரிநதவிடததுபபொயயாமா வீடாமேயெனபார, மறை மொழிநம்பினாலவீணைடேயெனறார. இரணடுவீடெனினும, அதுபதவிமுத தியும், இஃதயிக்கமுத்தியுமாம. ஞானமாஙகனலெனபது, விாததிஞானத தை. அதனாலநரகஙகளதவிரும, இதனாலினிபபிறபபதுதவிரும. இதனையனு பவததாறகாணபதனறி வறுமொழியாலனறு. ஞானமாஙகனலுருவகம்.

(க - து.) அவவிரணடுவசனமுமவசரமபறறி மெயயெனறேறசபபடு மெனபது. தானும, ஈகையெனினுமமையும். (ருக)

ருஉ - கவி. அ - கை.

[செனமசஞ்சிதத்தை நீறாககுவது ஞானமாயிருககக கனமத்தை விருமபிமுயலவ தெறறிறசெனவினாவலை யிககவியிறகூறுகினறார.]

என்ம னநதிருக கோயிலாத் தினங்குடி யிருந்தருள் குருமூர்த் தி
சென்ம சஞ்சித வினையைவே ரறுத்திடுந் தேவரீர் மெய்ஞ்ஞா னந்
தன்ம யந்தரு மகிமையை விபுதரா சகத்துளோ ரறியா மல
கன்ம மாங்குழி யினில்விழுந் தழிகின்ற கார ண முரையீ ரே.

(இ-ள்.) எனமனந்திருககோயிலாததினங்குடி யிருநதருளகுருமூாததி, எ-து. எனமனதையேசிறந்தவாலயமாகத தினமுஙகுடிகொணடெழுநதரு ளியகுருமூாததியே :—செனமசஞ்சிதவினையைவேரறுததிடுந தேவரீாமெய ஞ்ஞானம, எ-து. தேவரீரருளியமெயஞ்ஞானமானதுசெனமசஞ்சிதவினை யை வேரோடுகலலிவிடும·—தனமயநதருமகிமையை விபுதராசகததுளோ ரறியாமல, எ-து. சமஸ்தமுநதனமயமாகும்படியாகவுஞ்செய்யும, இஙஙன மாயநிலையைததரததககமகிமையைத் தேவருஞசகததிலுளளமானிடருமறி யாமல :—கனமமாஙகுழியினிலவிழுந்தழிகின்றகாரணமுரையீரே, எ-து கி ரியாமார்ககமென்னும்படுகுழியில வீழநதழிகினறகாரணமயாதுககோ, அத னைத்தெரித்தருளும, எ-று.

துரியாதீதநிலையேசிநதையனாதலின எனமனநதிருககோயிலாததினங குடியிருநதருள்குருமூாததியெனவும், சங்கறபமெழுநதோறு மதனைசசின மாத்திரமாக்குமகிமையதாதலின மெயஞ்ஞானநதனமயநதருமகிமையென

வும், சமஷ்டிவியஷ்டிகளை யாணடானடிமையெனக்கொண்டுபூசிக்கின உபாதியனறே சீவனீசனுமா ஆகாதே ஆகாதளவும பூசிப்பதிலெனபயன, பராககிலழிவரனறே? அழிவதுபறறிக்கனமமாங்குழியினிலவிழுநதெனவுங கூறினா. இதுபடுகுழியெனறறியா ததனைசசிறப்பெனறுன்னுவோர் தேவருமனிதருமாதலின, இவாகளை விபுதராசகத்துளோரெனபபட்டது. இங்கே கனமமெனறது, சரியைகிரியைகளை. இவறறுறபயன, சித்தசுததியனறிநிரதிசயானநதமனறு. இவறறையேமேலெனததிடமுறறே ரெங்ஙனஞானமொனறுளதாகக கருதியனுட்டிததுததெளிவா. இனறுதலினழிவரெனபபட்டது. சரியைகிரியைகளைப்புரிவதுதோடமனறு, சித்தசுததிக்கிடம. இடமாயினும, அவவளவோடுநிலலாது, மேறகிரியாயோகததுக்கிடமபெறவேணடும. இடமபெறின ; ஞானயோகததுககிடமபெறும. இடமபெறினதானேதானுதறகியையும. இமமுறையறியாா, யோகததையும், ஞானததையும்பழுதுகூறுபிறபா. இதுநிறக.

(க - து.) ஞானனுடனானஞ்செயவது சிததாநதமாயிருககக் கனமானுடனானமபுரிவதெறறிறகெனவினுவியதெனபது. கனமமேபுரிவாாபலருமாதலின இவவையநதவிாதற காசிரியரைவினுவினனெனக, கனமததைககுழியெனறது, மனுவலைவுககொழிவினமைபறறி. (ருஉ)

ருந - கவி. அ - கை.

[அதறகுவிடைகூறுவானவேணடி யந்தாமுகமபகிாமுகமெனப பிரிதது அவறறினபயனினையவெனவிககவியிறகூறுகினறாா.]

அழிவி லாததற பதநதனை மைந்தனே யகமுகத தவர்சேர் வார்
வழிந டபபவா பராமுக மாகினுன் மலர்நதகண் ணிருந்தா லுங்
குழியில வீழவர்கா ணபபடி வெளிமுகங் கொண்டுகா மிகளாஞே
பழித ருமபிற விககட லுழலுவார் பரகதி யடையா ரே. [ர்

(இ-ள.) அழிவிலாததறபதநதனைமைநதனே யகமுகததவாசோவாா, எ-து. ஞானபுததிரா அழிவினறிசசதோதயமாகவிளஙகுநதானுகியபதததை யந்தாமுகமாகினறவரெவரோ அவரேயடைவாா.—வழிநடபபவாபராமுகமாகினுல மலாநதகணணிருநதாலுங குழியிலவீழவாகாண, எ -து. வழிநடபபவாகள பராமுகமாகசசெலலி லவாகளகணகள்மூடாதுதிறநதிருக்கினுந தபபாதெதிரினினறபளளததிலவசியம்விழுவாாகள, அதுபொயயோ நீயேகாணுதி.—அபபடிவெளிமுகஙகொணடுகாமிகளாஞோ, எ-து. அவ்வாறுபகிாமுகமே தமககுபபயனாககொணடு விடயவிசசைமேலிட்டுழலுங்காமிகள் :—பழிதருமபிறவிககடலழுழகுவா பரகதியடையாரே, எ-து. பழியையேதரறபாலதாகிய பிறவிசாகரததிலழுழகுவரனறிப பரகதியாகியமுததியையடையவேமாட்டாாகள், எ - று.

அழிவிலாதபதந்தனையென்றது தறபதமென்றதனுல, தானுகியபதமென்றும. தொமபதந்தற்பதமென்பவற்றுள் ; தறபதம, பிரமமெனினும

மையும். ஆயினும், தத்துவக்குழாமனைத்தும் தானல்லதானல்லவெனவிலக் கியதிகளையமிஞ்சிநின்றது தானே, அயலோ? அயலெனின், உடலாதிதத்து வக்குழாங்களை யயலெனக்களைவதெற்றிற்கு பிரம மயலோ? தானாயின், சீவேஸ்வரராகியவாரோபங்கட்குக் கூடஸ்தபிரமமதிஷ்டானமெனக் கூற வரலாமா? கூறவந்தது தானெனும்பதமதிட்டானமென்றற்கு. எங்ஙனம், தானதிட்டானம், தனக்குக்கூடஸ்தபிரமமாரோபம். இவற்றிற்குச்சீவேஸ் வரா ஆரோபம். எனவே, கூடஸ்தபிரமம் சீவேஸ்வரர்களுக்கதிட்டானமெ னவும், தானெனுநிலைக்காரோபமெனவும்பெறாும். சீவேஸ்வரராகநின்ற தும் கூடஸ்தபிரமமாகநின்றதும் தானே. தானெனபதைத்தள்ளி யிருப்பான குசைதனபமுமெங்கே தானினனனகுமனறு. தனனைத்தவிரவுமில்லை. ஆத லினதானயலனறு. இதுபற்றித்தானாகியபதமெனவுரைகொண்டாம். அறி வேதானெனக் காணபாரகமுகத்தவர். அயலேதானெனக்காணபார வெளி முகத்தவர். அதறகுபபயன சிதாகாசமாதல. இதற்குப்பயனபிறவியாதல. இதுபற்றி யவர் தற்பதந்தனைச்சேரவரெனவும், இவர் பிறவிக்கடலுழலவ ரெனவுங்கூறினார். உயர்வுபற்றியழிவிலாதத்தற்பதமெனவும், இழிவுபற்றிப பழிதருமபிறவியெனவு மடைகொடுத்ததெனக. வெளிமுகமாதலுக்குவமை பராமுகம். அகமுகமாதலுக்குவமை யெங்கே. இனறேனுமிசையெச்சத் தாற பராமுகமாகாமையெனக்கொள்க. என்னை, "பிறவிப்பெருங்கடனீந்து வார்நீந்தா ரிறைவனடிசேராதார்." என்னுங்கவியில், நீந்துவரெனனுமவினை முற்றிற கெழுவாயினறேனு மிசையெச்சத்தாற சேர்ந்தாரெனவருவித்தாற போலும்.

(க-து.) அகமுகத்தவர்தானாவர், பகிர்முகத்தவரயலாவரெனபது. இவ விருமுகமுஞ சொலலாலறிவாரக கெனபயன. (ருங)

ருச - கவி. அ - கை.

[தற்பதமடைவதும பிறவியடைவது மீசசசெயலாலனறிச சீவச செயலாலன்றேயெனபானைநோக்கி யிது மூடாவசனமாகு மென றிககவியிறகூறுகினறார.]

சிறந்த நன்மையுந் தீமையு மீசனார் செயவிக்குஞ் செயல ன் றோ, பிறந்த சீவர்க ளென்செய்வா ரவர்கள்மேற் பிழைசொ லும் வகையே தோ, துறந்த தேசிக மூாததியே யென்றிடிற் சுரு தியூற பொருண்மார்க்கம், மறந்த மூடர்கள வசனிக்கும பிராந் திகாண் மைந்தனே யதுகே ளாய.

(இ-ள்.) சிறந்தநனமையுந்தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலனறோ, எ-து. சீவர்கள் சிறந்தசற்கிருத்தியஞ்செயவது மிழிந்தது்றகிருத்தியஞ் செய்வதும் ஈஸ்வ்ரன்செயவிக்குஞ்செயலினாலல்லவா:—பிறந்தசீவாகளெ ன்செய்வா ரவர்கள்மேறபிழைசொலும்வகையேதோ, எ-து. அவன்பிறப

பிக்க வதனாற்பிறந்தசீவர்கள் சுதந்தரவீனராயிற்றே யவர்களென்னசெய்வார்கள் அவர்கள்மேற்பிழைசொல்லுமவகையாதோ:—துறந்ததேசிகமூர்த்தியேயென்றிடில், எ-து. சகலபற்றினின்றுநீங்கிய வாசிரியமூர்த்தமே யெனக்கேட்பையாயின —சுருதிநூற்பொருண்மார்க்கமறந்த மூடர்கள் வசனிக்கும்பிராந்திகாண மைந்தனேயதுகேளாய், எ-து. வேதசாஸதிரங்களிற்கூறிய வாத்தமார்க்கங்களைமறந்த மூடர்களெவர்களோ வவர்கள் பிதற்றும்பக்கவசனமேயன்றி யறிஞர்கூறுமவசனமன்று ஞானபுத்திரா! இதனைப்பற்றி யாந்தெளிவாகக் கூறுது மதனைக்கேளுதி, எ-று. காண, அசைநிலை.

பிராந்தி, ஒன்றையொன்றாகக்கொண்டுபிதற்றுமவசனம். ஆட்டுவிப்பானையன்றி யாடுவார்க்கென்னசுதந்தரமுண்டென்பார்போலச் சீவர்களென்செய்வாரவர்கள்மேற் பிழைசொல்லுமவகையேதோவெனவும், உயிருமுடலுங்கூட்டலும்பிரித்தலுஞ் சீவத்தொழிலன்றே இரண்டுங்கூட்டியவிடத்தியங்குமியக்கமுஞ் சீவத்தொழிலாமா ஆகாதேயெனமறுத்ததென்னில், ஒருவன் தன்மண்பெண்பொன்னைப் பிறன்பகரிக்கி லிவன்சம்மதியான பிறர்பொருளையிவன்கவாதற்குச் சம்மதிப்பதென்னை இதுஞாயமாவெனவிவனைக் கேட்கில் நானென்செய்வன் சிவனிப்படிச்செய்யப்புத்திகொடுத்தானென்பன் அவனுமங்ஙனஞ்சொல்வானன்றே? அதற்குமறுமொழியென்னையுள, ஆதலினிவையெல்லாஞ்சிவன்செயலேயன்று சீவன்செயலேயென்பதை மறந்தவர் பேசுமொழியென்பார், சுருதிநூற்பொருண்மார்க்க மறந்தமூடர்கள்வசனிக்கும் பிராந்திகாணெனவுங்கூறினார்.

(க-து.) அனைத்துஞ்சிவன்செயலன்றென்பது. (ருச)

ருரு - கவி. அ - கை.

[முன்கவியிலனைத்துமீசச்செயலன்றெனவே சீவச்செயலென்ப
தாயிற்று அப்பேதங்களையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

திகழ்ந்த வீசனார் சிருட்டியுஞ் சீவனார் சிருட்டியும் வெவ்
வே றே, சகந்த னிற்பொது வீசனார் சிருட்டிகள் சராசரப் பொ
ருளெல் லா, மகந்தை யாமபி மானங்கள் கோபங்க ளாசைக ளி
வையெல் லா, நிகழ்ந்த சீவனார் சிருட்டிக ளாகுங்கா ணிமலனார்
செயலன் றே.

(இ-ள்.) திகழ்ந்தவீசனார்சிருஷ்டியுஞ்சீவனார்சிருஷ்டியும்வெவ்வேறே, எ-து. எங்குந்தானாய்விளங்குமீசசிருட்டியும் சீவசிருட்டியுமனுபவமாயிருக்க வீசனதென்பதுகூடாது, வெவ்வேறாம்:—சகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள் சராசரப்பொருளெல்லாம், எ-து. (எங்ஙனமெனில்) உலகத்திற்பொதுவாகிறப்பன ஈஸ்வரசிருஷ்டிகள். அவைசராசரமாகின்றுள்ளபொருள்களனைத்தும். இது சீவச்செயலன்று:—அகந்தையாமபிமானங்கள்கோபங்க

ளாசைகளிவையெல்லா நிகழுநதசீவனாசிருட்டிகளாகுஙகா ணிமலனாசெயலனறே, எ-து. உலகததில மிகவுந தமமைமறந்து தமதிட்டபபடிகிகழவன, சீவசிருஷ்டிகள். அவை ; அகநதையாகிய வபிமானஙகளும கோபஙகளும் ஆசைகளும இவைபோல்வனபிறவுமாம. இஃதுநினமலமான வீசசசெயலனறு. ஆதலின சிருஷ்டி யிருவகையாகும, எ-று.

சகத்தையிருவழியுமொட்டுக. பொதுவெனறதனுறசிறபபெனவும், நிமலனூர்செயலனறே யெனபதனுல, சீவனாசெயலனறேயெனவும வருவிததாம். சீவனீசனரிவை மரூஉமொழி. பொது; தனுகரணபுவனஙகள. சிறப்பு, போகம. போகமெனபது, இனபதுனபஙகளே. போகநுகாதலுககுத் தனுகரணபுவனமினறேறகூடாது. ஆதலினிமமூனறையுமபொதுவெனவும, தததமுயலவாலனறிபபோகமெயதாது, ஆதலிறபோகமொனறையுஞ்சிறபபெனவுஙகணடாம். சராசரமெனபன, இஙகேயுடலகளே. சீவனெனின, சிருஷ்டிபேதமபிரிபபானேன? சராசரநதனுவாகுழி, பொருளெலலாமென லேனைய கரணபுவனமெனறுயிறறு. புவனமெனறது, பூமிமாத்திரமன்று. சகலவணடாணடகோடிகளேயும், கயிலாயமுதலியபதவிகளேயு மெனககொள்க. இதுபற்றிச சராசரமும ஏனையபொருளிடஙகாலமுமென வுமமைததொகையாககாது, சராசரமாகியபொருளெலலாமெனப பணபுததொகையாககின் முரணும்.

(க - து.) செயலகபேதததாற சிருஷ்பேதநதெரிவிததனனெனபது. அச்செயலாலாயவை, சராசரப்பொருளெலலாம. இசசெயலாலாயவை, அகநதையபிமானமுதலியன. (ருரு)

ருசு - கவி. அ - கை.

[சராசரமுதலியனமுததிசாதனமெனவும், அபிமானமுதலியன பந்தசாதனமெனவும, சராசரமாதிநசிககிற பிறவிநசியாவெனவும, அபிமானமாதிநசிககிற பிறவிநசிககுமெனவு மிககவியிற கூறுகினறுா.]

மூவ ராம்பரன் சிருட்டிக ளுயிர்கெலா முத்திசா தனமாகுஞ், சீவனாது சிருட்டிக டஙகளேச செனிப்பிக்கும் பிணியாகுந, தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சநங்க ணசியாவாங், கோப மாதிக ணசித்திடிற் பநதமாங் கொடும்பிற விகள் போமே.

(இ - ள்.) மூவராம்பரன்சிருட்டிக ளுயிர்க்கெலாமுத்திசாதனமாகும், எ-து. மும்மூர்ததிகோலமாகினறுள்ள வீஸவரசிருஷ்டியாலாயவை யெலலாவுயிாகளுக்கு முததிசாதனமாயிருககும்:—சீவனாது சிருட்டிகடஙகளைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகும், எ-து. சீவசிருஷ்டியாலாயவை தஙகளைச்செனிபபிக்கத்தக்கவியாதியாமிற்றலி னிவைபந்தசாதனமாயிருககும்:—

தாவராதிகளசித்திட லொருவர்க்குஞ்சனனங்களியாவாம், எ-து. விரு ட்சமுதலியசராசரப்பொருள்களசித்திடில யாதோருயிர்க்குஞ்சென்னனங்க ளசிக்கமாட்டாவாம்.— கோபமாதிகளசித்திடிற் பந்தமாங்கொடும்பிறவி களபோமே, எ-து கோபமுதலியவை நாசமாகுமாயின் பந்தமாகின்று ள்ள கொடியபிறவிகளுநாசமாம், எ-று.

சிருட்டியாலாயவைகளைச் சிருட்டிகளென்றது, தொழிலாகுபெயர். ஈசகாரியம், தாவராதிகள். சீவகாரியம், கோபமாதிகள். முத்திசாதனம், இருக்கினுமழியினும், கோபமாதிகளசியாவிடத்தென்பயன். எனவே, ஈச னமேற்பழியின்றெனப்பதாயிற்று. தாவராதிகள்பெரும்பாலும் பந்தசாதன மாயிருக்க, முத்திசாதனமென்றது; தவம்புரிவோர்க்குணவுக்கிலைகாய்கனி கிழங்குகளும் தங்கற்குவனம் குகையாதி யியைந்தவிடமும் தாகந்தணித்தற் குச்சுனையாதிநீருமாயிருத்தலைப்பற்றி. கோபம் கௌதமரிடத்தும்,காமம் கிருஷ் ணபகவானிடத்தும், இருந்தும் கொடும்பிறவிபோய தென்றதென்னை? துஷ்டநிக்கிரகத்திற்கும் முன்னாக்கூறிவந்த வேறுபாட்டிற்கும் எழுந்ததே யன்றித் தம்பொருட்டாகவன்று. குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார் வெகு ளிகணமேயுங்காத்தலரிதெனவும், நித்தியபிரமசாரியெனவும் வழங்குவதெ ன்றறிற்கு.

(க-து) பிறவிக்கிடம், பந்தம். பந்தத்திற்கிடம், காமவெகுளிமய க்கம். இவற்றிற்கிடம் சீவசெயலென்பது. இவைகெடுக்குநமூவின், பிறவிநசி க்கும். காமாதிமூன்றுமீசசெயலாயின், தாவராதிகள்சீவசெயலெனப்படும். அன்றேல், சொன்னவாறுகேளுதி. (ருசு)

ருஎ - கவி. அ - கை.

[காமாதிகள்சீவசெயலன்றி யீஸ்வரசெயலன்றென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஈசர் காரியம் பிரளயத் தொழியவு மெவர்பவ மொழிந்தார் க
டேச காலதே காதிக ளிருக்கவுஞ் சீவகா ரியமோ க
நாச மாகியவ் விவேகத்தி னுயிரொடு ஞானமுத் தர்களா னோர்
பாச மோகங்கள் பசுக்களின் செயலன்றிப் பசுபதி செயலன் றே.

(இ-ள்.) ஈசகாரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தார்கள், எ-து. ஈஸ்வரசிருஷ்டியாலாய பூதபௌதிககாரியங்கள் பிரளயகாலத் தொழிந்தும் பவமொழிந்தவரெவர் கண்டிலமே:—தேசகாலதேகாதிகளிரு க்கவுஞ் சீவகாரியமோகநாசமாகி யவ்விவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்த ர்களானார், எ-து. தேசமும் காலமும் தேகாதிவஸ்துக்களும் சிறிதுமழி யாமலிருக்கவும் சீவசிருஷ்டியாலாய மோகாதிகாரியங்கள் மயமாகாது விவேகத்தானாசமுற்றுயிரிருக்கவும் அவ்விவேகங்காரணமாக வைக்கியமு த்தியடைந்தனர்:— பாசமோகங்கள்பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிசெய

லன்றே, எ-து. பாசத்துக்கியைந்தமோகாதிகாரியங்கள் சீவசிருஷ்டியா லாயதன்றி யீஸ்வரசிருஷ்டியாலாயதன்று, எ-று.

சீவன்காரியம் சீவகாரியமென்றாற்போல ஈசனகாரியம ஈசகாரிய மென்பதில்வழூவென்னை. ஈசகாரியமிருக்கவு மெவாபவமொழிந்தாரகளெ னப் பொருட்ட ஒழியவுமென்றா. ஒழியவுமெனபதிலுள்ளவுமமை, இறந் ததுதழீஇயது. இதுசாததனுமவநதானென்பதுபோலும. இருககவுஞான முத்தர்களானுரென்பதனால இருககவுமெனப திருமுகததகாகும. ஆதலின இஃதரிமாநோககெனபபடும. இதுபறறியிமமொழியையிரட்டிததுககூறு தொழிந்தனா. பாசமோகஙகள் இரணடாமவேறறுமையுருபுமபயனுந தொ க்கதெனினுமமையும். பாசததுககிடமாதலின பாசமோகஙகளெனவும, பசு வுக்குப்பதியாதலின, பசுபதியெனவுஙகூறினா. பசு-உயிா. ஞானமுதிாசசி கது, ஞானமுததரெனினுமமையும.

(க-து.) காமாதிகளவினை வீசசசெயலாலன றெனபது. பநதமுமுத்தி யும; காமாதிகளவினைவினுலும, ஒழிவினுலுமெயதுமெனறாயிறறு. இவ்விரு முயறசியு மீசனதனறெனக. காமாதிகள்வினைவே, பநதம. பநதவினைவே, பிறவி. காமாதிகளொழிவே, பநதநாசம. பந்தநாசமே, பிறவிநாசம். இஃ தெவர்முயறசி. (ருஎ)

ருஅ - கவி. அ - கை.

[சீவேசஙகிலைமையிததகையதெனறுணாதத உவமையாலிக கவியிறகூறுகினறா.]

அச்சு வத்தமென் றொருமர மதிலிரண் டருமபற வைகளவா ழூ
நச்சு மங்கொரு பறவையம மரககனி நன்றுநன் றெனத்தின் னு
மெச்சு மஙகொரு பறவைதின ஞதென வியங்கியப் பொருளா க
வைசசு மாமறை சீவனை யீசனை வகுத்தவா றறிவா யே.

(இ-ள்.) அசசுவததமெனவொருமரமதிலிரண் டருமபறவைகளவாழு ம், எ-து. அரசெனபபெயருள்ளவிருட்சமொனறுளது, அவவிருட்சததில, அரியபட்சிகளிரணடுவாழாநிறகும —நசசுமஙகொருபறவையமமரககனி ந ன்றுநனறெனத்தினனும, எ-து. யாவரானுமவிரும்பததகக வஙகுளளபற வைகளிலொன்று, அமமரககனிகளைககணடுகொத்திகொததி நனறாயிருக கின்றது நன்றாயிருககினறதெனததினறுநிற்கும் —மெசசுமஙகொருபறவை தினஞதென வியஙகியபபொருளாகவைசசு, எ-து. யாவரானுநதுதிககப பெற்றவங்குள்ளமறறொாபட்சி யககனிகளைததின்றதெனறுபெருமைதநது யந்தப்பட்சிகளைககுறிப்பொருளாகவைதது— மாமறைசீவனையீசனைவகுத் தவாறறிவாயே, எ-து. மகததானவேதஙகள சீவனையுமீசனையுமவகுததுக கூறியமுறையையீயறிந்துகொளளுதி, எ-று.

அசசுவததம், தலைகீழதாவுள்ளமாயாவிருடசம். எனவே, எமதறியாமை யெனருயிறறு. ஆகவே, சீவேஸவராகள கறபிதமெனககொண்டாம். கொளளவே, கனிகளவிடயமெனவு மவறறைநுகாவதுசீவனென்னவும், தின்ருத தீசனெனவுமபெறரும. இங்ஙனமவகுததுயாமனறெனபார், மாமறைவகுததவாறறிவாயே யெனருா. இஙகே யறியாமையி லறிவறியாமை. இவ்விருவருநதன்னைததானறியாராதலினிவரறிவு, அறியாமை யெனனப்படும். ஆதலினிதனைமாயாவிருடசமெனவும, தனனைததானறியாத கடுநதுறவிபோறலி னீசனையறிவெனவும, கடுந்துறவியலலாபோறலிற சீவனையறியாமையெனவும, இவவேதுபறறி யமமரக்கனியைத தின்னுமெனவுந தினனுதெனவும, இவவறிவறியாமை மூடததிலாதலி னிமமூடஞுசததனருமையானும, இவவசததில பரஞானமபரஞானமாகவும, அபரஞானமபரஞானமாகவும், மாறிககாணடலானும, அசசுவததமெனறது; தலைகீழதானவிருடசமெனவும, இதுமாயையெனவுங கூறியவாறுகாணக. அனிததசடதுககததைச சசசிதானந்தமெனககாணடல மாருயவுணாவாதலி னிதனைத தலைகீழதெனவும், சுயமபலலாததைச சுயம்பெனககோடல தேகாதிகளையாதலி னிதுவுநதலைகீழதெனவும, நிரவயவமானதனனைச சாவயவமாககாணடலும, அவஸதாரகிதமானதன்னை யவஸதாமயமாககாணடலும, காரணகாரியரகிதமானதனனைக காரணகாரியமாககாணடலும, தநதையாதியகறபனையிறநததனனைத தநதையாதியாககாணடலுமாகியவிவையனைத்துந் தலைகீழதெனவும, பிறபபிறபபறறதனனைப பிறபபிறப்புடையனுக்கோடல தலைகீழதெனவுங கொளளினுமமையும. இனனுமிவைபோலவன பிறவுஙகொள்க. இனனுமுளைகதிறபெருகும. எனனை, "சொறறவறறியலானமறறையபிறவுந, தெறறெனவுணாதல தெளளியோாகடனே" யெனருாசானரோா. ஆதலின்தலைகீழதான மாயாவிருடசமெனபது தடையினறியமையும்.

(க-து.) சமஸதமுமிததையெனககாடடியதில சீவேஸவரதாரதம்மியமினையவெனவுணாததியதெனபது. அறிவையனறிச சீவேசரினமையானும, அவவறிவுபொருளலலவறறைபபொருளாயறிவதானும, இவவறிவைநிதானமெனலகூடாமையானும தலைகீழதானமரமாகவுவமிததததிலெனபிழை. மறுபபாதனனறிவைசசறறுஞுசோதிததறியாபோலும. ததரிசனததாலன்றிக கலவிஞானம திரிகாலஞானமுதலியவறருணிமிராஞானமாதலி னிதனை யசசுவததமெனறதை மூடததால மறுககி லெனபயன். (ருஅ)

ருசு - கவி. அ - கை.

[காமாதிசேடடைகள் தமமாலவிளைநததெனககணடாா, அவறறையுநடனேகளையததுணிவா. எசனுலவிளைந்ததெனககொணடாா, களைதறகுசசறறுமெணணமுருரொனபதை யிககவியிற கூறுகினருா.]

இந்தச சீவனுல வருமாறு பகையெலா மிவன்செய லல்லா ம
லநதத் தேவனுல் வருமென்ற மூடாக ளதோகதி யடைவாாகள

ளிந்தச் சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லா ம
லந்தத் தேவனா லன்றெனும விவேகியே யமலவீ டடைவாரே.

(இ - ள.) இந்தச்சீவனாலவருமறுபகையெலா மிவன்செயலல்லாமல், எ-து. இந்தச்சீவனாலவிளையுங் காமக்குரோதாதிகளெனனும்பகையனைத்து மிவன்செயலா லுணடாயினவெனறுணரவேணடுவதன்றி.— அந்ததேவனாலவருமென்ற மூடாகளதோகதியடைவாாகள், எ-து. அந்ததேவனால விளையுமென்றமூடாகள நரகமேயடைவாாகள.— இந்தசீவனாலவருமறு பகையெலா மிவன்செயலல்லாமல, எ-து. இந்தசீவனால்விளையுங் காமக குரோதாதிபகைகளனைத்து மிவனசெயலாலுணடாயினவென றுணரவே ணடுவதனறி.—அந்ததேவனாலன்றெனுமவிவேகியே யமலவீடடைவாரே, எ-து. அந்ததேவனாலவிளைநததனறென ஆகிககததகும்விவேகியொவரோ வவரோகினமலமுத்தியையடைவாா, எ-று.

அணிமைபறறியிந்தசீவனாலெனவும, அணிமைசேயமை; காமாதிகள தனதுவிகறபபுததியேயெனக கொளதலகாறுநீஙகாமையல சேயமைபறறி யந்தத்தேவனாலெனவுங்கூறியதெனக. அறுபகை, காமக, குரோத, லோப, மோக, மத, மாசசரியமென்பன. இவறறைபபகையெனறதுவமையாகு பெயா. அதோகதி, எவறறினுங்கீழாயகதி. அதாவது, தேவகதி, மனுடகதி, விலங்கினகதி, நரககதியெனபவறறுளநரககதி. விவேகியேயெனபதிலேகா ரம் பிரிநிலை. "திரிவிதவுலகத்தரிதொருஞானி" யெனறலினருமைபறறி விவேகியேயென் ெறாருமையாககியதெனக. அறுபகையுநதமதுவிளைவென பாா, அவற்றைநசிககததுணிவா. அவன்விளைவெனபாா, அவறறைவினோத மாகக்கொளவா. இவனைமூடனெனபதும, அவனைவிவேகியெனபதும குற றமோ? குறறமெனின், அவாகடகுமஞேசலனமும இவாகடகினமையும்வ ரறகிடமெனனை, ஆதலிற்பொருந்தாது.

(க-து.) காமக்குரோதாதிவிளைவு தமதுசெயலாலெனக்கணடாா விடு வொனபது. இவன்செயலெனறுமலெனபபாடமுமிருககினறது. இவன செயலாலாயதெனறுமலெனபபொருளபடும், இதுவுங்கூடும. காமககுரோ தாதிவிளைவையும், அவறறாலாயவினபதுனபததாக்கையு மீசசசெயலெனறு தாரொஙகணுமரியா இதுபறறிவனையறுநததெனக இமமூடபாததிராமதத தர். அலலாதாரத்துவிதிகள. அவாகளயலைநானெனபோா. இவாகளறிவை நானெனபோா. ஆதலினவனைமூடனெனவும, இவனைவிவேகியெனவுங் கூறபபட்டது. அயலகோடறபாலதனறுமையின, நானெனலறிவெனறும. அல்லவெனபார் மூடனெனறகுரியா. இவாவாதமே மாயாவாதமெனபபடு வது. இதுதன்பாலதெனசசறறுந் தெரியாதயலாாமேலேறறினரோ. இவ னாமிருகமென்றது பிறபபால மனிதனெனபதிலெனசிறபபு. முனகவியிற் சீவனொன்போரிவனெனத்தெரிவிததறகிககவியிலிஙஙனங்கூறியதெனக. இவ னேனே நாஸதிகராஸதிக்னெனபவரும, யுததிகொவவாதுகூறும்வேதாந்தி யருமென்பதிற்சிறிதுமையங்கோடறக. (ருக)

கூ0 - கவி. அ - கை.

[ஈஸ்வரசிருஷ்டிபொதுவெனல் முரணுவதெனனையென்றதற்கு
விடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நலமெய் யையனே யெல்லவாக குந்தெய்வ நாயகன் பொ
துவா னாற், சிலரை வாழ்வித்தல் சிலரொடு கோபித்தல் செய்
வதெ னென்று யேற, குலவு மைந்தரைத் தந்தைபோற சிட்ட
ரைக் குளிர்ந்துதுட டரைக்காய் வன், கலைக ணல்வழி வரசசெ
யுந தண்டமுங் கருணையென றறிவா யே.

(இ-ள்.) நலமெய்யையனேயெல்லவாக்குந் தெய்வநாயகனபொதுவா
னால, எ-து. நன்மையேமெய்வடிவாயமைந்தசாத்தனே! யாவருக்குமீஸவர
னபொதுவாயிருப்பனாயின:— சிலரைவாழ்வித்தல் சிலரொடுகோபித்தல்
செய்வதெனனென்றுயேல, எ-து. சிலரைவாழ்வித்தலும் சிலரைக்கோபித்த
லுஞ் செய்வதெற்றிறகெனக்கேட்பையாயின.—குலவுமைந்தரைத்தந்தை
போற சிட்டரைக்குளிர்ந்து துட்டரைக்காய்வன, எ-து குலவிக்கொண
டிருக்கும புத்திரரைத் தகப்பனெப்படிநேசிப்பதுங் கோபிப்பதுமோ அது
போலச் சிவன் சிட்டபரிபாலனமுந் துட்டநிக்கிரகமுஞ்செய்வன:—கலை
கணலவழிவரசசெயுந் தண்டமுங்கருணையெனறறிவாயே, எ-து. துனப
முறத்தண்டித்தலும, வேதாகமசனமார்க்கநெறியில வருமபடிசெய்யுங்கிரு
பையெனறறிதி, எ-று.

சிட்டரைக்குளிர்ந்துதுட்டரைக்காய்வனென்பது; சிட்டரைநேசித்துத்
துட்டரைவெறுப்பனென வுரைகொள்றகியையும. தண்டித்தலுங்கருணையெ
னறதனால பகையாகவனறெனபதாயிற்று.

(க-து.) ஈசன, எவர்பாலுமிரக்கமுடையனென்பது. இதனால்பட்சபா
தனலலனெனப்பெறறும். நீதிவானதண்டித்தல ஒழுக்கநெறிசேர்றகு. இது
போலுமெனின, யாதோர்காரணமாகவேனு நடுநிலைமைசற்றுநழுவினுநழுவு
மெனத தந்தையையுபமானித்தார். (கூ0)

கூக - கவி. அ - கை.

[இன்னுமவர்பட்சபாதரலலரெனலை வறபுறுத்தவிக்கவியிலு
முபமானபூர்வமாகக்கூறுகின்றார்.]

மனைவி லங்கறு மைந்தனே கற்பக மரங்களல் புன்னூன்
றுங், தனைய டைந்தவர் வறுமையுஞ் சீதமுந் தாகமுந் தவிர்த்தா
ரு, மனைய வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செயவா னகன்றவர்க் கரு
ளசெய் யா, னினைய குற்றங்க ளெவர்குற்ற மாகுமென் றெண்
ணிநீ யறிவா யே.

(இ - ள்.) மனைவிலங்கறுமைநதனே கறபகமரஙகனலபுனல்மூன்றும், எ-து. குடும்பவிலஙகைத தறிததெறிநதஞானபுத்திரா! கற்பகவிருட்சமும் அககினியும் சலமுமாகியவிவைமூனறும —தனையடைநதவாவறுமையுஞசீத மும் தாகமுநதவிாததாளும, எ-து. தனனையடைநதவொவோவவரது, தா ரித்திரியதுதையும குளிரையும் தாகததையுநீககி யிரட்சிககும:—அனையவீச னுமடைந்தவாககருள்செய்வா னகனறவாககருளசெயயான, எ-து. அதத கையதாகவீசனுந தனனையடைநதவாகளுககனுககிரகிபபன அடையாதவாக ளுககனுககிரகிககான.—இனையகுறறங்களெவாகுறறமாகுமெனறெணணிநீ யறிவாயே, எ-து. இபபடிபபடடகுறறஙகளெவாகுறறஙகளாகுமெனறு நீ சிநதிததுததெரிந்துகொளளுதி, எ-று.

கறபகமாதிமூனறும் வறுமையாதிமூனறும நேர்நிரனிறை. இவவுவமை யேறபதற கையளுசிறிதுமினறெனக்கொளக. மூனறுமெனபது, தொகை யொருமையாதலின் தனையடைநதவொனறொருமைபிறகூறினா. பாரபடச னல்லனெனககுறிகக அனையவீசனெனறுா. இவவளவுதெரியாதாரவரிஷட மெனபா. இவாகளகுருததன மையமகலாமைககிடமாம். எஙஙனமெனில, சீவாகளெனசெயவ ரவாகளமேறபிழையேதோவென்பதையும, ாசனபாா படசமுடையனெனடதையும, அலலனென மூரணினறிககூறவகையின்மை யையும், அவனெவெறுததுககொளளுதற் கிடமாமென்பதையும வறபுறுத்து கினறது. இனியஙஙனமாகாமல விதிவிலககியறறினரெனில, இபபோதவரி ஷடமெனவநததற கேடதனனையோ இனியுமவரிஷடடபபடி நடததுவரென த தானேபொருளபடுகினறதே, ஆதலினவிதிவிலக்காலெனபயன. இனிவிதி விலக்காற்பயனுளதெனின், அபபோதெநதசெனமததிறசெயத விதிவிலக காற் சிலரின்பமும் சிலாதுனபமு மனுபவிததுககொணடிருககினறனா, இது வகையறுதபோ தஃதெஙஙனமவகையறும. இவையெலலாஞ சநதேகவிப ரீதமறுதவேற்பாடாம, இதுநிறக.

(க-து.) சறகருமஙகாரணமாகவினபததையும துற்கருமஙகாரணமா கத்துனபததையுந்தருபவனீசனென்பது. இஃதனுதிதொடடெனவறிக. அனு தியிற்சீவர்கள் கனமமபுரிவானேனெனின, இபபோதுபுரிவானேன. இனிவ ரும்பயனுககெனின், இபபோதுவநதபயனுக்கெபபோதுசெய்தது. அவரிஷ டமெனின, கூறியதுகூறலாற கூடாது. முனபினமுரணுறுதுகூறவகையறி யாதா ரததுவிதிமுன னெனசெயவா, இவனைநணணறக. (கூக)

கூஉ - கவி. அ - கை.

[ஐயனே விடாதுயிாகளியறறுமிருவினைககீடாக வின்பதுனபங் களையீசனதருவனெனி னிதறகுமுடிவுதானினறேவெனின, உணடெனவிககவியிறகூறுகினறுா.]

ஒன்று கேண்மக னேபுமான் முயற்சியா லுரைத்துமா னிட ர்க்கீச, னன்று செய்யவே காட்டிய நூல்வழி நடந்துநல லவர்பின்

னே, சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச் செனித்தமா
யையைத்தள்ளி, நின்று ஞானத்தை யடைந்தவர் பவங்கள்போ
நிச்சய மிதுதானே.

(இ - ள்) ஒன்றுகேண்மகனேபுமானமுயறசியா லுரைத்துமானிடர்க்கீசன, எ-து. அங்ஙனமாயின ஞானபுத்திரா! யானகூறவேண்டுவதுறுதி மொழியொன்றுள ததனைககேளுதி. அதாவது; புருடபபிரயத்தனததினாலனறி வேறொன்றுலாகாதெனமுன்னர்கூறிய பின்னர்ஈசனமனிதாகளுககு:— நன்றுசெயயவேகாட்டியநூலவழி நடந்துநலலவாபினனேசென்று, எ - து. மிககவுபகாரஞ்செயயுநிமித்தமாகவே யேறபடுத்திககாட்டியவேதாகமநூலகளகூறும் விதிவழியேதவறாதுநடந்து சறசன்ரைவிடாதவாபினசென்று:— துட்டவாதனைவிட்டுவிவேகராயச செனித்தமாயையைததள்ளிநின்று, எ-து. துட்டசேட்டைகளையும அதுகாரணமாகபபறறுந்துட்டவாதனைகளையு மொருஙகேயொழித்துவிட்டு விவேகபாத்திராய முன்னாபுத்திவிகற்பத்தாற்றமதிடத்திறசெனித்த பிராந்திரூபமானமாயையெனபதைத் தள்ளவேண்டியவாறுதள்ளி மனஞ்செலலுறிசசெல்லாதுநின்று —ஞானத்தை யடைந்தவாபவஙகளபோ நிசசயமிதுதானே, எ-து. ஞானமினையதென வுணரவேண்டியவாறுணாந ததனைததாஞ்கவனுடடிததடைநதவாகளெவர்களோ வவர்களபவததுககேதுவானசஞ்சிதவினைகளனைதது மொருஙகேயொழிந்துபோம இதிலையமென்னை இன்றுதலானிதுவேநிசசயமாம, எ - று.

விவேகியாயெனினுமமையும. ஆயினிதுபலாபாலைததராமைபறறி விவேகராயெனறும. நடககுதலும செலலுதலும விடுதலும விவேகராதலும தள்ளுதலும் அடைதலும புருடபபிரயததனமனறிககூடாமையின, புமானமுயறசியாலெனவும, ஏனையவுயிாகட்கனறெனபாா மானிடாக்கெனவும, ஏனைய வுயிரையொழிததது, பெரும்பாலுந தேவாபுணணியகன்மத்தராதலின சுகததுககேடாயபோகததுககேயுரியா. மிருகாதியையவகைததோறறவுயிா பாபகனமத்தராதலின துககததுககேடாயபோகததுககேயுரியராதலினெனக. மனிதா மிசிரகனமத்தராதலினிவவிரணடிறகேடாய போகததுககேயுரியராதலைப் பறறியும, சுகதுககங்கலையைககலநதனுபவிததலி னிவாகளநங்கலையைககணித்தொழிபபொனபதுபறறியும,இவரொழிததறகியைநதவராதலின ஞானமெயதுவவொன்பதுபறறியுந் தெரிநதவனீசஞுதலி னீசனுரைத்தெனவுஙகூறினா· முததியெய்தறபாலரிவராதலி னிவாகட்கே நனறுசெயயவேகாட்டியநூலெனததகும. பொதுபபடமானிடரெனினும, சாததுவிதகுணமிககாரையெனக் கொளக. ஏனையகுணமானிடரை மததிமவதமததிறகூடடுக. நூலவழிநடப்பதினால விதிவிலககுககுககட்டுபபடுதலும, நலலவாபின்னேசெலலுதலா லவரதுநல்லொழுககமபடிதலும், ஞானததையடைதலால் தானன்னியமாகாது ஞானமாயவிளஙகலுமாம. இது கிருதகிருத்தியமாதலா லினிப்புண்ணிய பாவவினைக கிடமினறெனவுணாக.

(க - து.) ஞானுகாரமேசஙகறபநாசமெனவும, சஙகறபநாசமேயிரு வினைநாசமெனவும, இருவினைநாசமேபுணணியபாவநாசமெனவும், புண ணியபாவநாசமேசுகதுககநாசமெனவுங குறிபபிற றெளிவிததாரெனபது. இதுசீவனவினைபுரிதறகும, ஈசனிதறகியைநதபலனதருதறகும, ஞானுகார முடிவாதலா லிதுமுடிவிடஙகூறலெனனுமுததி. பொதுவாகஞானததை யிஙகேசொலலி யினியிதனையேசொலலபபுகுதலால நுதலிபபுகுதலெனனு முததி. பவமகறறததககதுஞானமெனவே, பொருளைபபொருளாககொள ளுமெயயுணர்வெனபதாயிறறு இதுபரிசசினனதோடமறறது. (சுஉ)

சுங - கவி. அ - கை.

[இநதஞானமுதிககுமாறெஙஙனமென்றவினுவிறகு விடை
விசாரத்தாலெனவிககவியிறகூறுகினருா.]

இந்த ஞானநதான் வருவதெப் படியெனி லிடைவிடா விசா
ரத் தால, வந்த டைந்திடும விசாரந்தா னேதெனின் மனுதியாஞ்
சரீரத் தி, லிநத நானெவன் சித்தெது சடமெது விரண்டுமொன
ருக்கூடும், பந்த மேதுவீ டேதென வுசாவுதல பகாவிசா ரம
தா மே.

(இ - ள்.) இநதஞானந்தானவருவதெபபடியெனி லிடைவிடாவிசாரத தாலவநதடைநதிடும, எ-து. இந்தஞானமுதிககுமாறுதா னெஙஙனமெனவி னுவில, கணநேரமுமிடைவிடாது விசாரிக்குமவிசாரததினுலவந்துகிடைக கும்:—விசாரநதானேதெனின் மனுதியாஞசரீரததில, எ - து. ஆயினவிசார மெனபதுதானயாதோவெனின், மனமுதலாக நினறுளளதேகஙகளிலிருக கின்ற:—இநதநானெவனசிததெதுசடமெதுவிரணடுமொனருக்கூடும பநத மேதுவீடேதெனவுசாவுதலபகர்விசாரமதாகும, எ - து. இநதநானெனபவ னெவன சிததெனலுஞசடமெனலும்யாது இவவிரணடுமொனருகசசமபந திதத சமபநதம்யாது இனிசசமபநதமுருததறகுவிடுதியாது எனறேயாது விசாரணைபணணிக்கொணடிருததலே முனனாகூறியவிசாரமாவதெனறறி நதுகொள்ளுதி, எ - று.

மனுதியாஞசரீரமெனறது; சூடசுமதூலகாரணமெனருயிறறு. உசாவு தல; சானறேரிடத்திவறறைவிளஙகவிசாரிததலே.

(க - து.) ஞானம்; விசாரத்தாலனறியெயதாதெனபது. இஙஙனமாய. விசாரமின்றியெய்த லஃதபரஞானம். இஙஙனம்விசாரிததல விடுதிவிசாரம். ஏனையவிசாரம் பந்தவிசாரம். விசாரமெனறறிவாயேயெனனுது பகாவிசார மதாமேயெனப பாடமோதியதெறறிற்கெனின், மோனைபகரம்போல வியை புபகரம்வாராமையாலெனக. எனனே, “ எழுவாயெழுததொன்றினமோனை யிறுதியியை”பென்பதனுறகாண்க. விசாரமினையதெனவுணாததியது. விசார

மதாகுமென்னுது பகரென்றமிகையால், ஐயநதிரிபகறறத் தக்கோனிடத் தென்றுயிறறு. (சுங)

சுசு - கவி. அ - கை.

[ஞானததைபபுணணியபரிபாகநதராதாவென்ற வினுவிற்கு விடை யிக்கவியிறகூறுகினறுா.]

போன சன்மஙக டமிலனுட் டித்தநற் புண்ணிய பரிபா க
ஞான மாககுமே விசாரமே னென்றிடி னுமுரைத் திடக்கே ளா
யான புண்ணிய மீசுராரப் பணருசெயி னசுசிபோஞ் சுசியா கு
மான தம்பினை விசாரித்து ஞானத்தை மருவுமென் றறிவா யே.

(இ - ள்) போனசெனமங்கடமிலனுடடித்தநற புண்ணியபரிபாகம, எ-து. முனனனேகசெனமஙகளில யாமனுட்டிந்தநலலபுணணியபரிபாகமா னது —ஞானமாக்குமேவிசாரமேனெனறிடினுமுரைத்திடககேளாய, எ-து. ஞானததையுமவிளைவிக்குமே இஙஙனமிருக்க; விசாரணைபண்ணுவதெறறிற்கு விவாததநதானேயெனககேடடையாயின, மெயயே யதுபறறியாமுனைகக வேண்டுவதொனறுள ததனைககேளுதி —ஆனபுணணியமீசுராாபபணருசெ யினசுசிபோஞசுசியாகும, எ-து. அஙஙனமாயபுணணியஙகளை யீஸவரபபிரீ திசெய்தா லசுத்தநீஙகும் அசுததநீஙகவே சிததசுததியுணடாகும·—மான தமபினைவிசாரிதது ஞானததைமருவுமென்றறிவாயே, எ - து. சிததசுததியு ணடாயபின்ன ரஙஙனமாயமனமானது தனனையுளளவாறுவிசாரணைசெய துண்மைஞானததைததாருகவடையுமெனறுணாதி, எ - று.

இசசெனனமுளதாதலின போனசென்மஙகளுமுணடு. இசசெனனத்தி லனுடடிக்குமபுணணியாக ளாஙகாஙகுள ரதனைககாணகினறேம. இதுபோ ல, முனனருமுளனொனபதறகையமென்னை. புணணியபரிபாகம்; புணணிய மேலீடடாலாயபககுவததை. புணணியபரிபாகம, மேலாயபோகபாககியத் தைததருவதனறியு ஞானமுமாக்குமே எனககொளளவேண்டுவதாதலாலிதி லுமமைதொககது. விசாரததாலஞானமவருமென முனகவியிறகூறி யிககவி யிலபுணணியபரிபாக ஞானமாககுமேயெனககூறில, அதுகருவிபபொருளு மிதுகாத்தாவுமாகினறதேயெனில, மெயயே ஒருபிறிதிஞானமாககுமேயெ னவும் மறறேரபிறிதிஞானமாகுமேயெனவு மிருபபதறகெனசெயதும். பு ணணியபரிபாகஞானமாகுமேயெனபபாடமோதி புணணியபரிபாகத்தால் ஞானமெயதலாகுமேயென வெமதாசிரியருரையிடடன ரதுவேபொருந்து மெனினுமஙஙனமாககுக. புணணியமீஸவராாபபணருசெயினெனவே பாவ மன்றெனபதாயிற்று. பாவததையெனின, அசுசிபோய்ச்சுசியாகாது. ஆயின் பாவமனனிபபெனறதெறறிற்கு ? இடைவிடாதுபாவஞ்செய்தற்கு. அன்றே ல் மனனிபபெறறிற்கு. தானேவிடடுவிடலாமே, தன்னைப்புனிதனெனப்பி றர்மெச்சறகோ, பயனெனனை.

(க-து.) புண்ணியபரிபாகத்தாலமனஞ்சுத்தமாம், அந்தசசுத்தத்தால் விசாரணைக்கிடமாம், அந்தவிசாரணையாலஞானமவரும், அநதஞானததால முத்திகைகூடும், இங்ஙனமிருககபபுணணியபரிபாகமஞானமாகுமேயெனக் கூறலாமா? இதுமுறையனறெனபது. புணணியம-சறகருமம. அது, திரிகரணமுமொத்துபபுரிதல. இஙஙனமபுரிதலைவிடடுச்செயுதல், புணணியபபோலி. இதனையாவாமாடடுமகாணலாம. (சுச)

சுரு - கவி. அ - கை.

[கருமம் விசாரம எனபவறறுள, விசாரம் கருமததைபபோல வெலலாநதரவலியதா அலலவே கருமம் ஞானததையுந தராதாவெனறவினவை யிக்கவியிறகூறுகினறூா.]

பத்தி யும்வயி ராககிய முமபர லோகமு மணிமா தி
சித்தி யுந்தவ நிட்டையும் யோகமுந தியானமுஞ் சாரூ ப
முத்தி யுநதரும் விசித்திர கருமஙகண் மோகமாத திரந்தள ளும்
புத்தி யுந்தர லருமையோ விசாரமேன் புண்ணிய குருமூர்த் தி.

(இ-ள.) பத்தியும்வயிராக்கியமுமபரலோகமுமணிமாதி சிததியுநதவநிடடையும, எ-து. ஈசுரபததியையும விராகையையும சுவாககாதிலோகஙகளையும் அணிமாமுதலியவஷடமாசிததிகளையும் காமியததவததையும நிட்காமியததவமாகியநிட்டையினையும — யோகமுநதியானமுஞசாரூபமுததியுந்தருமவிசிததிரகருமஙகள, எ-து. இருவகையோகஙகளையும மூர்த்தியாதியதியானங்களையும சாரூபபதமுததியையும தரததகுநதவிநோதகருமஙகள·— மோகமாததிரந்தளளும புததியுநதரலருமையோ விசாரமேனபுணணியகுருமூாததி, எ-து. தருமசொரூபியாகியகுருமூர்த்தியே! அஞ்ஞானததைமாததிரந்தள்ளததககுநத ஞானததையுநதருதலவறறிறகருமையா? அலலவே, விசாரமெறறிறகு இதெனனவியபபு, எ-று

(க-து.) பததியாதிமுததியிறுவாககிடநத வொனபதுபேறறையுந் தரவலியுள்ளகருமத்துககா ஞானததைததருதறகு வலிமையிலலை, யிதெனன வியபபெனபது. விசிததிரகருமஙகளெனபபனமையாககியது; விநோதவிதைகளளவினமையினதுபறறியெனக. மோகநதளளுமபுததியெனறது மாத்திரமெனமிகைபடககூறியது, வலியறறதெனககாடடறகு. இவவொனபதையுநதரவலியுளளகருமம புததியுநதருமேயெனப்பொருள்படலின், புததியுமெனபதிலும்மை யிழிவுசிறப்பாயிறறு. ஏனையவொனபதுவகையுமமை யெண்ணும்மை. விசாரமினையதெனத்தெரிவிததுங் கனமவமுததமவிடவிலலையே ஏனையபொஙஙனமவிடுவர். செனமமபலவேண்டும். விசாரமிலலாவிடத்து முற்றத்துறநது மென்பயனென்பதை யிவனறியானபோலும். அறியினு மாசான்மொழியாலறிதுமெனவினவியதாகலாம். ஆதலினிஃததிவினா. இது பரிட்சிபபதன்றோவெனின், தெரியினு மின்னும்விடையாதுளதோவெனனு

மையத்தாற்கேடடதாகக கொள்ளலாகாதா? ஆதலின் பரிட்சிபபதறகன்றெனக. இஙஙனமாகவருமவினுவனைததும அறிநதுமறியாவினு. (கூ௫)

கூகூ - கவி. ஆ - கை.

[இதுவிசாரத்தாலன்றிக கருமததாலாகுமாவென யுத்தியா லுபமானபூர்வமாக விககவியிறகூறுகினறார்.]

வேட மாறிய போகனை யறியவே வேண்டினுன மகனே கேள்
கூட மாமவர் சுபாவஙகள சிலங்கள் குறிகளாய்ந் தறியா ம
லோடி யுங்குதித் துந்தலை கீழ்நின்று முயர்நதகம பததே றி
யாடி யுமபல கன்மங்கள் செய்யினு மவருண்மை தெரியா தே.

(இ-ள.) வேடமாறியபோகனையறியவே வேணடினுலமகனேகேள், எ-து. சற்றுமொழிவின்றி வேடததாலமாறியபோகனை யினையரெனறறியவேணடு தறகே யெணணஙகொணடு கணடுபிடிககவிருபபஙகொளளில யாமோர்தந திரஙகூறுதுமஞானபுததிரா [1] அதனைககேளுதி — கூடமாமவாசுபாவஙகள சீலஙகள குறிகளாயநதறியாமல, எ-து. இரகசியமாயுளளவவாகள் சுபா வஙகைகளையும ஒழுககஙகளையும குறிகளையும ஆராயநதுணாவதைவிடடு:— ஓடியுஙகுதிததும, எ-து. நாளொனறுககேழுரோடியும மருளகொணடாா போலாவேசமவந்துகுதிததும —தலைகீழ்நினறு மூயாந்தகமபததேறி யாடி யுமபலகனமஙகளசெயயினு மவருணமைதெரியாதே, எ-து. தலைகீழதாக நினறுதவஞசெயதும மிகவுமுயாநதகமபததினமேலேறிககூததாடியும இன் னுமிவைபோனற பலவிநோதகனமஙகளசெயதாலும அவவேடதாரிகளினெ தார்த்தவடிவ மெஙஙனநதெரியும் தெரியமாடடாதே, எ - று.

கூடம மறைவு. தேசவுளவுகாண வரசனுலேவப்படடோனதுமாறு வேடநதளளி யவனையினையனெனககாணபபுகுநதமறறொருவ னவனேடுகூடி யுறவாடிநினறுபழகி லவனுணமை வடிவஙகணடுபிடிககலாம. இஙஙனஞ செயதலைவிடடு, அவனுணமைவடிவங காணவேணடிப பலவிடததோடுத லும குதிததலும தலைகீழதாகிறறலுமாகிய விவைபோனற பலகோரணை நடிபபுகளசெயயினுஙகாணுமா சாணுதே யிதுபோலக கைலாயமுதலியதேச வுளவுகாண வஞஞெனனுமரசனுலேவபபடடோன் அவனெழுவகைததோ றறவேடததால மூடபபடடெநேரமுங்கரந்துளளான, அவனதுமாறுவே டநதள்ளி யவனையினையனெனககாணபபுகுநத விவேகபபோலியெனபோ னெருவன பகிரமுகமாகாதாஙகாஙகுசிநதைமறந்து சிதறுதுதனிததவனேடு பலகா னிரவிகறபத்தாறபழகி லவனுணமைவடிவஙகணடுபிடிககலாம. இங ஙனமாயவதிருககுமவாராய்தலைவிடடு இவனுணமைவடிவஙகாணவேண்டிச் சஙகியாசமபூணடுமீணடுஞசெலலாது நாளொனறுககேழுர சுற்றவினைவா கவோடியும் பரவசமாகிககுதிததும தலைகீழதாகினறரியதவமபுரிந்தும் ஊசி முனைபோன்ற உயர்நதகமபத்தேறியாடியும், இனனுமிவைபோனற அரிய பறபல சறகருமஙசெயதுமபயனெனனை, இனறுதலாலாராயதலேதகுதி.

ஆராய்தலாலேவெளிப்படுத்தும், சறகருமங்கள மனதைப புனிதமாககும். இஃததைசசெய்யாது, அஃதிதைசசெயயாது. கருமம்புரிவோாக்காராயதல தோடம். ஆராயதலசெயவோாககுககருமநதோடம. இதுமுறையாதலால வழுவனறு. ஆராயதலசெயவோாபிறாககுபகாரமாகக கனமமபுரியினும புரிவா. கன்மமபுரிவோர்புகழ்வேணடி யாராயதலசெயயினுஞசெயவா. உபகாரமும் புகழுந தன்னைவிளககறகனறு. ஓடியும குதிததும் தலைசீழநின றும கமபத்தேறியும ஆடியும பலகருமஙகளசெயது மவருணமைதெரியா தெனமுடிகக. செயதுமெனறதைசசெயயினுமெனறது காலமயககம. ஐந்து வினையுமிறநதகாலமாயிருகக வொருவினையெதிாகாலமாதலைபபறறியெனக.

(க - து.) ஞானஞேயததுககுவிசாரமேதககதென்பது. இதனினுந்தந திரம வேறிலலையெனபதருததாபததி. (சுசு)

சுஎ - கவி. அ - கை.

[விசாரமினறியக்கணஞானமெய்தலுந தனனைததானறித லுஙகூடாதெனபதை யிககவியிறகூறுகினறா.]

இன்ன வாறநதப் பிரமததைத் யறிவிககு மிலககணத் தால்வே தஞ், சொன்ன ஞானமும விசாரத்தால வருமனறிச் சுருதிநூல் படித்தா லு, மன்ன தானஙக டவஙகணமந் திரங்களா சாரங்கள் யாகங் க, ளென்ன செய்யினுந தன்னைத்தா னறிகின்ற திவைகளா ல் வாரா தே.

(இ-ள்.) இனனவாறநதப்பிரமத்தை யறிவிககுமிலககணததாலவேத ஞசொனனஞானமுமவிசாரததால்வருமனறி, எ-து. இவவணணமேயநதப பிரமசொரூபததை யறிவிககததககவிலக்கணத்தினால வேதஞசொல்லிய ஞானமும விசாரததாலவந்தெயதுவதனறி — சுருதிநூலபடித்தாலும் அன னதானஙகடவஙகள மநதிரஙகளாசாரஙகளயாகஙகளெனனசெயயினும, எ-து. அனனதானஙகளையும தவஙகளையும மந்திரஙகளையும ஆசாரஙகளையும யாகஙகளையும இஙஙனமாகவெனனகிரியைகளசெயயினும — தனனைத்தா னறிகினறதிவைகளாலவாராதே, எ - து. இககிரியைகளால தனனைததா னறியவருமா வராதே, எ-று.

விசாரததினாலனறிக கருமததினால ஞானத்தையடையககூடாது. கரு மத்தினாலஞானமெயதலாமெனி னிஙஙனமெயதினரெஙஙனுஙகண டிலமே, அனுபவமுண்டானோலேறகபபடும.

(க - து.) கருமமசித்தசுததிமாததிரநதரவலியுளளது, ஞானததையுந தரவலியுளளதாயின சிரவணாதிகளெறறிறகெனபது.இதனாலொன்றுமறறொ ன்றாலாயபயனைத தராதெனபதுபெறறும. பெறவே விசாரமேஞானததுக் குத்தககதெனபதாயிறறு. ஆகவே முயறசிதாரதம்மியமினையதெனககண டாம். (சுஎ)

௯௮ - கவி. ௮ - கை.

[கருமமேதக்கதென்பதற்கியைந்த வுபமானபூர்வமாக வுபமேயம் யானுக்கனகூறுவதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

துளங்கு தாப்பணா மழுக்கறக் கைக்கொண்டு துலக்கின்
றபோமன்றி, விளங்கு புத்தியா லுலகிலார் துலக்கினர் விமலதே
சிகமூர்த்தி, களங்க மாகுமஞ் ஞானமு மப்படி கருமத்தாற் கழு
வாம, லுளங்கு றித்தஞா னத்தினா லெப்படி யொழியுமீ தருள
வீரோ.

(இ-ள்.) துளங்குதாப்பணமழுக்கறக் கைக்கொண்டுதுலக்கின்றபோமன்றி, எ-து. பிரகாசிக்கின்றசெப்புக்கண்ணாடியைக் களிம்பறக்கையினாலே துலக்கின்ற போகுமேயல்லாமல் — விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலக்கினர் விமலதேசிகமூர்த்தி, எ-து. நின்மலமானகுருமூர்த்தியே! துலக்கமாயுள்ள புத்தியினாலே துலக்கினவர்களெவர்கள், (அதுபோல) — களங்கமாகுமஞ்ஞானமு மப்படிகருமத்தாற்கழுவாமல், எ-து. அசுத்தமாயுள்ளவஞ்ஞானத்தையு மவ்வண்ணம் புண்ணியகருமத்தினாற்சுத்தஞ்செய்யாமல். — உளங்குறித்தஞானத்தினாலெப்படியொழியுமீதருளவீரோ, எ-து. உள்ளத்தின்கண்ணினையதெனக்குறித்துக்கொண்ட ஞானத்தினாலெங்ஙனமொழியு மீதென்னை கொலோ விதனையறிந்திலனீதுவிளங்கத்தெரித்தருளும், எ-று.

கையாலதுலக்கினாலன்றிக் களிம்புநீங்கிச்செம்புக்கண்ணாடிவிளக்கமாகாது, (அதுபோல). திரிகரணமுமொத்துச்செய்யும் புண்ணியகருமமேலீட்டாலன்றி யஞ்ஞானநீங்கிஞானமவிளங்காது. இங்ஙனமிருக்க, மனதினிச்சயித்துக்கொண்ட நிச்சயஞானத்தினா லஞ்ஞானமெங்ஙனநீங்கும். ஞானமெங்ஙனங்கைகூடுமென்றானென்க.

(க-து.) அஞ்ஞானவொழிவுக்குப புண்ணியகருமமேதக்கதாகத் தோன்றுகின்றதேயென்றானென்பது. செம்புக்கண்ணாடி, பளிங்குக்கண்ணாடி யென்றிருபாலது. முன்னர்பெரும்பாலும் பளிங்குக்கண்ணாடிவழங்குதலின்மையு மிப்போதுசெம்புக்கண்ணாடிவழங்குதல்சிறிதுமின்மையுமாம். ஆயினுமிந்நூலாசிரியர்காலத் திவ்விருவகையாடியும், வழங்கியதாகக்காண்கின்றது. இவன்செம்புக்கண்ணாடிபூர்வமாகச் சித்தாந்தப்படுத்தலும், அவர் பளிங்குக்கண்ணாடி பூர்வமாகச் சித்தாந்தப்படுத்தலுமாயிருத்தலினென்க. ஆயினுமிவன்கருமமேமுக்கியமென்பன், அவர்விசாரமே முக்கியமென்பர். இதுபற்றியினிவருங்கவிகளாற்காணலாம். (௯௮)

௬௧ - கவி. ௮ - கை.

விசாரமேதக்கதெனக்குறிப்பிக்க வுற்றவுபமானபூர்வமாக
வாசிரியர்தன்மறுப்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தர்ப்ப ணத்தினிற் களிம்புவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தலினை
மைந் தா, கற்ப ளிங்கினிற் கருநிறஞ் சகசமாக கறுத்ததன் று
ரோ பம், தர்ப்ப ணத்தினி லழுக்கற வேண்டிஞற் சாதனத் தொ
ழில்வேண் டும், கற்ப ளிங்கிலா ரோபமே கற்பெனக் கண்டிட
மனம்போ தும்.

(இ-ள்.) தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகசமாதலினைமைந்தா, எ-து. ஞானபுத்திரா! செம்புக்கண்ணாடியிலுள்ளகளிம்பான தத்தற்குரியவுண்மையழுக்காம், அனாதியுஞ்சுபாவமாம், ஆதலால் — (இதுபோல) கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகசமாக கறுத்ததன்றாரோபம், எ-து. படிக்கல்லிற்றோற்றுகின்றகருநிறமானது சுபாவமாகக்கறுத்ததுமன்று, உண்மையுமன்று தோற்றமாத்திரப்பொருளாம் — தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டிஞற் சாதனத்தொழில்வேண்டும், எ-து. செம்புக்கண்ணாடியிலுள்ளகளிம்பகலவேண்டில் காமுதலியகருவிகளாற்றுடைக்குஞ் சாதனத்தொழில்வசியம்வேண்டும்.—கற்பளிங்கிலாரோபமேகற்பெனக் கண்டிடமனம்போதும், எ-து. படிக்கல்லிற்றோற்றுகின்ற கருநிறமானது தோற்றமாத்திரப்பொருளென்வறிதற்குச் சாதனத்தொழில்வேண்டுவதின்று மனமேபோதும், எ-று.

செம்புக்கண்ணாடியழுக்கு வாஸ்தவம் சுபாவம். படிக்கல்கருநிறவழுக்குண்மையுமன்று சுபாவமுமன்று. அதனைப்போக்கச்சாதனத்தொழில்வேண்டும், இதனைப்போக்கவறிதலேபோதும். அசுத்தமுமஞ்ஞானமுமொன்றெனகை யவன்கொள்கை. வேறெனகையிவர்கொள்கை. அவனிவ்விரண்டுநசித்தற்குக் கருமமேபோதுமென்கை. இவரசுத்தநசித்தற்குக் கருமமும், அஞ்ஞானநசித்தற்கு விசாரமும்போதுமெனகை புண்ணியகன்மங்களிலும் பாவகன்மங்களிலுமெய்ப்பெழலசுத்தநீக்கம் பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனக்கோடலில்லையப்பெழ லஞ்ஞானநீக்கம். களிம்பைப்போக்கப்போக்க, மீண்டுமீண்டெய்தல் செம்புக்கண்ணாடிக்கியல்பு. நீலநிறத்தையிதுதோற்றமாத்திரமெனக் காணக்காண விடாதுமெய்போலத்தோற்றுதல் படிக்கல்லுக்கியல்பு அதனைப்போக்கற்குக்கருமம்பலதரமும், இதனைப்போக்கற்குவிசாரமொரோதரமும்வேண்டுமெனக.இதுபோல,மனத்தைச்சுத்தமாக்கச்சுத்தமாகக மீண்டுமீண்டசுத்தமாதல்மனதுக்கியல்பு. அறிவைவிளக்கி யிற்றசகசீவபரத்தை யிவைதோற்றமாத்திரமெனக் காணக்காண விடாதுமெய்போலத்தோற்றுதலறிவுக்கியல்பு. அசுத்தம்போக்கற்குப் புண்ணியகருமம்பல்காலமும், பிராந்திபோக்கற்குத்தீர்ந்தவிசார மொரோகிமிட்டும்வேண்டுமென்க. அனுபவத்தாலனறியிவைவிளங்காவாம். (௬௧)

எ0 - கவி. அ - கை.

[உபமேயபூர்வமாகவதனை யிக்கவியிலாசிரியர்கூறுகின்றார்.]

இங்கு மப்படி சச்சிதா னந்தத்தி விடாசடம பொய்மூன்
றுந், தங்கு மாயையின் கற்பித மன்றியே சகசவாஸ் தவமன் றே,
பங்க மாகுமஞ் ஞானத்தைக் கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக
குந், துங்க ஞானமே கருமவஞ் ஞானத்தைச் சுடுகின்ற நெருப்
பா மே.

(இ-ள்.) இங்குமப்படி சச்சிதானந்தத்தி விடாசடம்பொய்மூன்றும், எ-து. உபமேயத்திலு முபமானத்திற்சொல்லியபடி சத்து, சித்து, ஆனந்த மெனனுமூன்றிலுள்ள பொய்யாகியவசத்தும், சடமாகியமூடமும், இன்பம் போற்காணுந் துன்பமுமாகியவிம்மூன்றும் —தங்குமாயையின்கற்பிதமன் றியே சகசவாஸ்தவமன்றே, எ-து. கானற்சலனம்போற் பிரமத்திற்றங்கிய மாயையினாலாய கற்பனுவடிவமேயல்லாமல் சுபாவமுமன்று, எதார்த்தமு மன்று —பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக் கருமங்கள்பகைசெயாதுறவாகும், எ-து. அசுத்தமாகின்றவ்வஞ்ஞானத்தைப் புண்ணியகருமங்கள்கெடுக்கா மலதனைவிர்த்தியாக்கும்· —துங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச் சுடுகின்ற நெருப்பாமே, எ-து. எல்லாவற்றினுமேலாயபரஞானமே, கருமமேதனக்கு வடிவாகின்றுள்ள வறியாமையைத்தகிக்கத்தக்கவக்கினியாம், எ - று.

சச்சிதானந்தத்தி லசித்சடதுக்கமெனவே, சத்தேயசத்தும், சித்தே சடமும்,ஆனந்தமேதுக்கமுமெனருயிற்று சச்சிதானந்தம்பிரமத்தின்சுயம் பெனவும், சகசமெனவும், வாஸ்தவமெனவுந்தோன்ற, இடாசடம்பொய் மூன்றுந் தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகசவாஸ்தவமன்றென்ரூர். சச் சிதானந்தத்திலிடாசடம்பொய்யெனல், எதிர்நிரனிறைப்பொருள்கோள். உதாரணம்; களிறுங்கந்தும்போல், நளிகடற்கூம்புங்கலனுந்தோன்றும், தோன்றன்மறைந்தோர்துறைகெழுநாடே. இதுபெயர்ச்சொற்களும் பெயர் ப்பயனிலைகளுமாகின்றவெதிர்நிரனிறை. அறிவு முதற்காரணங்கருதாதுசத் தெனவறியச் சகஞ் சத்தாகக்காணும். சுயம்புவாதெனவறியப்புகச் சகமசத் தாகக்காணும். காரணங்கருதாமைமூடம், கருதுதல்தெளிவு. இம்மூடத்தா லன்றோ சகஞ்சுகமெனக்காண்டல். மூடங்காரணமாகவெழல்சுகமாகுமா, ஆகாதே, துக்கமே சுகமாகக்காண்டலெனவுணர்க. சுகமெனின், மூடமன் றிக்காட்டவேண்டும். இன்றேல், துக்கமாம். சகத்தைச்சத்தாவறிதலுஞ் சுகமாச்சுகித்தலு மறிவையன்றியின்மையானும்; பிராதிபாலிகசத்தைய ன்றிச்சகத்தும், அறிவையன்றிப்பிராதிபாலிகச்சத்தும், இன்றாதலாலறிவேசத் தது, செகமசத்து. மூடமன்றிச் செகத்துண்மையும், அறிவையன்றிமூடமு மின்றாதலால், அறிவேசித்து, செகமூடம். செகத்தன்றுபிரிவிலனமெனக் காணாமையா லெழுஞ்சுகமாதலி னிச்சுகமறியாமையின்பாலது. அறிவே

றியாமையாதலின, அறிவே சுகம, செகம துககம. எனப்படுவேதிறனும; அறியாமையன்றிச் சகமாதிமூன்றுமினமையானும; இம்மூன்றுமமாயாகாரியமெனபபடலா லறியாமையே மாயையெனபபடுமாதலினும, அறிவே பிரமமெனவும, அறியாமையேமாயையெனவும, அறிவககுசசசசிதானந்தமெனவும, அறியாமைககசிாதசட துககமெனவும, அறிவையன்றியறியாமையினமையின சசசிதானந்தமேயசிாதசடதுககமெனவுங கொளளககிடந்ததெனவறிக. அறிவானேயறியாதது புணணியகனமம, ஆதலின் பஙகமாகுமஞ்ஞானத்தைக கருமஙகளபகைசெயாதுறவாககுமெனவும், சசசிதானந்தவிலககணமினையவெனககண டொருமையாககியதெளிவே தெளியாமையைககெடுககுமாதலின, துஙகஞானமேகருமவஞ்ஞானததைச சுடுகின்றனெருபபாமேயெனவுங கூறியதை மறுபபதற கெககாலததுமெனனவலியுளது. இனறுதலா லிவவுவமேயமபொருநதுமெனவறிக. விசாரஞானததாலெயதுவது விருததிஞானமாதலி னிதனைநெருபபெனறதெனககொளக.

(க - து.) ஞானததுககஞ்ஞானமபேதமாதலின விசாரஞானததாலனறிக கருமத்தாலஞ்ஞானநசியாதென்பது. இதுபெறுமெனமாட்டலால மாட்டெறிந்தொழுகலெனனுமுததி. அஞ்ஞானததைக்கெடுத்தறபாலது கருமமனறு விசாரஞானமெனறலின், இனனதலலதிதுவெனமொழிதலெனனுமுத்தி. சசசிதானநதமறியாா, சகசீவபரமஞ்ஞிநிததியமெனபா. அறிநதாாக்கயலேது. ஒன்றுமறறொன்றுததோனறலேயேழாமவேறறுமையாககல, வேறறுமைமயககம. இஙஙனமருவிவழஙகலால மரூஉ. (எ௦)

எக - கவி. அ - கை.

[அறிவறியாமை நீஙனபபுமறபபெனக்காட்டத தன்மறதியைக கெடுப்பதுதனனினைவினுலனறி யயலாலனமறன விககவியிறகூறுகின்றா.]

மனைககுள் வைததபண டஙகளை மறநதவன் வருட நூறழு தா லு, நினைத்து ணாநதபின கிட்டுமப படியிநத நிருமல வான மா வு, மநர்தத மானதன் மறதியைக கெடுககுந்தன் னறிவினுற் காணு மற, கனத்த கனமங்க ளூறுகஞ் செயயினுங காணுமோ காணு தே.

(இ - ள.) மனைககுளவைத்தபணடஙகளை மறந்தவனவருட நூறழுதாலு நினைத்துணாநதபினகிட்டும், எ-து. ஒருவனோர்வீட்டினுளவைதத பொருளகளைமறநதுவிட்டான; அஙஙனமறநதவன காணேமேயெனறு வருட நூறழுதாலுங்காணுமா, இவனுக்கேநினைபபுவந தினனவிடததிலவைததோமலலவாவென்றுணாநதபினனரனறேவவைகிட்டும், அலலாமறகிட்டுமா கிட்டாவே;—அப்படி யிந்த நிருமலவான்மாவு மநாததமானதன்மறதியைக்கெடுக்குந தன்னறிவினுற்காணுமல, எ-து. அஙஙனமிந்தநினமலரூபமான வானமபுருட

ணும அநாத்தரூபமான தன்மறதியைககெடுபபது தனனிலேயேயாதலால, அதனையுமறியாது அதனாலதனனையுஙகாணுமல.—கனததகனமஙகணூறுகளு செயயினுஙகாணுமோகாணுதே, எ-து. மேலானயாகாதிகிருத்தியஙகளை நூறுகளுசெயதாலுந தனனுணமைவடிவமவிளஙகுமா விளஙகாதே, எ-று.

செகசீவபரஞசுயமபெனல, விகாரத்தை. அலலவெனில, சோதனையிலொவவொன்றும விகாரமெனமுடியாது காரணகாரியரகிதமாககாட்டலாம. கூடாதெனின,இவைமூனறுமாததரூபமெனனலாமா, அநாததரூபமெனனலாமா? ஆததரூபமெனின,ஒவவொனறிறகுஞசுயமபிஃதெனககாட்டவேணடும. கூடாதேல, அநாததரூபமெனபதறகுச சற்றுமையமினறு. ஆதலின், சகமாதிமூன்று மநாததரூபமெனததகும. இவை தனனைமறநதவிடததில தோறறுபவாதலினுனும, மறதிநீககததினறுதலினுனும், மறதியேயிவைமூனறுமெனறால வழுவென்னை, இன்றுதலா லநாததமானமறதியெனவும், நினைபபுமறபபுரகிதமானவான்மா தனனைமறந்ததுபோலவுந தனனைநினைததுககொணடதுபோலவுநதோறறலின, தனமறதியெனவும, தனனறிவெனவும, அவஸதாவயபபடாம லவறறைச சாடசியாநினறுணாததல, ஆனமா. அவஸதைகடோறுமநதநதவுபாதிவயபபட டினபதுனபநுகாதலாககாணடல, சீவன. ஆதலினினமலவானமாவெனவும, தனனைததானெடுஙகாலததுத தானசேயமைததாயினு மயலேயுணாததத தானணிததாநிறறலி னகத்துசசுடடாலிநதவானமாவெனவும, தனனைமறநததுதனனாலனறியயலாலனறு, இஙஙனமிருககத தனனையறிவதுநதனனாலனறியயலாலாகுமா? ஆகுமெனின, தனனைமறநததுமயலாலென்பம திரோபவசததியால்மறபபும, அனுககிரகசததியாலவிடுதியுமெனின, இவவிருவகைசத்தியுமாராபாலது? மயேஸவரன, சதாசிவனபாலதெனின, ஆனமாவுககெனனசுதந்தரம. ஈனனெனின், இஙஙனமாடடுவிபபானேனை? வினைககீடாயெனின், திரிபதார்ததமுமநாதியாயிருகக வுயிர்ககுவினைவருவானேன? சுபாவமெனின, இடையிலிவாகளமுயறசியாலீஙகுமா, கூடுமா? இதுவுஞசுபாவமெனின, நாஸதிகனிலுமிஃதெனசிறபபு, இனறுதலாலிதுமறுககறபாறறு. தனனைததான் விசாரிததுழியனறித தன்னைததானகாணககூடாதெனபார, ஆனமாவுந் தனமறதியைககெடுததுத தனனறிவினுறகாணுமல கனததகனமஙகணூறுகளு செயயினுங காணுமோ காணுதேயெனவுஙகூறினூா ஆனமாகனமமபுரிதறபாலது பலனும்புரிதறபாலதோவெனின, இமமையிலொருவன்தீஙகேபுரியில துனபததையும, அவ்வேயததைவிடிலின்பததையு மனுபவிபபதுபிரத்தியடசமனறே, இவவினைகடகுபபயனறர மறறொருவன்வேணடுமோ, அவ்வவவினையே யவவவறறின பலனுகினறதியலபாயிருகக, இங்ஙனஙகேடபதுவினுவனறு, வினுவழு. இமமையிலேனுமறுமையிலேனு மவனவன்வினையேயததறகுரியபயனைததநதேவிடும. இதுபறறித் " தானமுமுன்செய்தவினை தாமேயனுபூவிபபனொனறுாசானறே" தீவினைவிடிலதனபயனும், நல்வினை

விடிலதன்பயனும், இவ்விரண்டுமொருங்கேவிடிலதன்பயனுந்தானேயகலும், இதற்கொருவனெற்றிற்கு. இங்கேயொருவன்வேண்டியதாகக்கூறியது, அவனைவேண்டிப் பூசித்தற்கெனக. ஏனெனில், பயப்பதிவரவேண்டுவது பற்றியாதலினானும், இன்பமுந்துன்பமுமவன்றருவதாக ஐதீகமிருத்தலினானும், அவனன்றியோரணுவுமசையாதெனும்பழைய வாப்தமொழியிருப்பதினானும், அவன்றரிலாதடுப்பவரென்றிருத்தலினானுமென்க. அங்ஙனம்மேவா வேண்டினு மவரவர்வினைகளளவாகவன்றித் தன்னிட்டப்படித்தரான், தரின், பாரபட்சன். இதுநிற்க. தன்னைத்தவிரவெங்கேயன்னிய மின்றோ வதுபரஞானம். ஈசனேனுமுளதே லஃதபரஞானம பரஞானத்திலேறபோனிடு வோனெங்கே. தன்னைமறந்ததுந்தன்னாலே, தன்னையறிவதுந்தன்னாலே, யாதலின் றன்மறதியைத்தவிர்கவென்பதாயிற்று.

(க - து.) பரகன்றைக்கயலாகத்தோற்றுஞ் சகமாதிமூன்றுமனாத்தரூபமாகலா லவைதன்மறதியெனத்துணிகவென்பது தன்மறதியேதனக்கயலெனல்திண்ணம். தனக்கயல்தோன்றுமளவுந்தான்விளங்காது. தன்னையன்னிடில் தான்விளங்குமெனக. (எக)

எஉ - கவி. அ - கை.

[சுகந்தருவதுஞானமெனவும், கன்மமெனவும் வேதங்கூறுகின்ற
தே யிதிலயாதுதுணிவு, கூறுவதெற்றிற்கென மாணாக்
கனவினாவலே யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நன்மை யாங்குரு வேசுகந் தருவது ஞானமே யெனும்வேதந், தன்ம பாவமிச் சிரங்களாற் றேவர்க டருவிலங் குகண்மாந்தர், சென்ம மாகுவ சாதியா சாரமே செய்தவருஞ் சுகமென் று, கன்ம காண்டத்தில் விதிப்பதென் விதித்துள காரண முரையீரோ.

(இ - ள்.) நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவது ஞானமேயெனும்வேதம், எ-து. நன்மையேவடிவாயுள்ளசற்குருவே! ஞானகாண்டத்தில், சுகத்தைத் தருவதுஞானமேயென்றுவிதித்தவேதமானது:—தன்மபாவமிச்சிரங்களாற் றேவர்கடருவிலங்குகண் மாந்தர்சென்மமாகுவ, எ - து. புண்ணியகன்மம், பாவகன்மம், மிசிரகன்மமென்மூன்றும். இம்மூன்றுகன்மங்களில்; புண்ணியகன்மத்தாலமேலாயதேவசென்மமும், பாவகன்மத்தாலகீழாயவிருட்சம்விலங்குபறவைமுதலியசென்மமும், மிசிரகன்மத்தாலநடுவாயமனிதசென்மமுமாம்— (இவற்றிற்கேதுவாய) சாதியாசாரமேசெய்தவருஞ்சுகமென்று கன்மகாண்டத்தில்விதிப்பதென் விதித்துளகாரணமுரையீரோ, எ - து. வருணாச்சிரமத்துக்குரிய விதிவிலக்கிகலாதொழுகுமொழுக்கமே செய்கின்றதவமாம். இங்ஙனமாயதவமே சுகத்தைத்தருமென்று கன்மகாண்டத்தில் விதித்ததெற்றிற்கு, அங்ஙனம்விதித்ததற்குக் காரணம்யாது தெரிகின்றில விதனைத்தேவரீர்தெரித்தருளவேண்டும், எ - று,

(க-து.) வேதமானது ஞானகாண்டத்தில் ஞானமேசுகந்தருமென்பதை யெடுத்துக்கூறிக், கன்மகாண்டத்தில் வருணாசிரமவொழுக்கமேசுகந்தருமெனக் கூறுவானேனென்ன மாணாக்கன்வினாவினனென்பது. ஞானமேயென்றதினால் செய்தவமேயென்றும். ஆசாரத்தையனறிந்த தவமவேறன்றென்றற்கு, ஆசாரமேசெய்தவமென்றும். சாதிகூறியதுபற்றி யாசிரமமவருவித்ததாம். புண்ணியகன்மமுதலியமூன்றினாலாய பிறவிபேதங்களைப்பற்றி விரிவாகமுன்னரேகூறியிருக்கின்றன மதனாற்காணலாம். (எஉ)

எங - கவி. அ - கை.

[கருமஞ்சுகந்தருமென்றதோரவசரமபற்றியன்றி ஞானம போலவதன்றெனக்கூறிப்பிக்க விக்கவிப் லறம்புரியுமாறுகூறுகின்றது.]

தினமுமணனுகர் பிள்ளைநோயக கிரங்கியே தீம்பண்ட மெதிர்காட்டிக், கனமருந்துக ளொளித்துவைத்தழைக்கின்ற கருணையாந் தாயபோல, மனைய றங்களசெய மகங்கள்செய் நன்றென்று மலர்ந்தவா சகஞ்சொல லு, நினைவு வேறுகாண் சுவர்க்ககா மிகளந்த நிாணயந் தெரியா ரோ.

(இ-ள்.) தினமுமன்னுகாபிள்ளைநோயககிரங்கியே தீம்பண்டமெதிர்காட்டி, எ-து. தினந்தோறுமணணைக்கரந்துணகின்ற குழந்தைக்குநோய் மிக வதனைக்கண்டிரக்கமுற்று மதுரமானவஸ்துவையோாகரததேந்தி யந்தக்குழந்தைக்கெதிாகாட்டி — கனமருந்துகளொளிததுவைததழைக்கின்ற கருணையாந்தாயபோல, எ-து. மேலானவவிஷத்தங்களை மறறொாகரத்தேநதித் தனபின்னேயொளித்துவைத்துக்கொண டக்குழந்தையையழைக்கின்ற விரக்கமுள்ளதாயைபபோல·— மனையறங்களசெயமகங்களசெய நன்றென்றுமலாநதவாசகஞ்சொலலும, எ-து. இல்லறங்களைச்செய், யாகாதிக்கிருத்தியங்களைச்செய், ஏனெனில், இனியடையும்பிறவிக்கிதுநன்றென்று வேதமானதினியமொழிகளாறறெரிவிக்கும·— நினைவுவேறுகாண சுவாககாமிகளந்தநிாணயந்தெரியாரோ, எ-து. தெரிவிக்கினும், கருததிஃதன்றுவேறுதான், அக்கருததைச சுவாக்காதிபோகததுக்கே யஙகாநதுதிரியுங்காமிகள சறறுமுணராா, எ-று.

மணதினனுதலகுழநதைப்பருவம, ஏனையபருவமன்று. விடயநுகாதலஞ்ஞானபபருவம, ஏனையபருவமனறு. மணதினனலாலாயநோய சாமாலை முதலியன, விடயநுகாதலாலாயநோய பிறவிமுதலியன. தீம்பண்டமெதிர்காட்டலபோல பதவிபபேறுகளையெதிர்காட்டல. காமாலைதீர்க்கத்தக்குமருநதுபோலவது பிறவிதீாககததக்குமருநது. தாயானவள்தீம்பண்டங்காட்டலசொல மருநதொளிததுவைத்தல, கருதது. அதுபோல. வேதமாதாவும், சுவாககாதிபயனகாட்டல சொல, அனைத்தையுமொருங்கேவிடவேண்டுமெனல கருதது.

(க - து.) எல்லாவெண்ணங்களையு மொருங்கேமறந்துவிடலே, பிறவி நோய்க்குத்தக்கமருந்து. அவளொளித்துவைத்ததந்தமருந்து, இவளொளித்துவைத்ததிந்தமருந்து. அந்தமருந்தைக்காட்டினாற்குழந்தைவராது, இந்தமருந்தைக்காட்டினால்மக்களுயிர்வராது.

ஆதலாலொளித்துவைத்ததெனவும், இளமைத்தல்போல் வேதமாதாவமைத்தலை யினிவருங்கவிகளாலுங்காணலாம். அவளுக்குக்கருணைதன்குழந்தைமேல், இவளுக்குக்கருணைமக்களுயிர்மேல். குழந்தைக்குத்தாயவள். மக்களுயிர்க்குத்தாயிவள். அவள்சொல்லையுங்கருத்தையுங் குழந்தையறியாவாறுபோல், இவள்சொல்லையுங் கருத்தையு மக்களுயிரறியாது. ஆதலால், நினைவுவேறுகாணச்சுவார்க்ககாமிக ளந்தநிணயந்தெரியாரோயெனவுங்கூறினார்.

(க-து) வேதம், கருமமேசுகந்தருவதெனக் கூறினதாதக்கொள்ளின், சொல்லுங்கருத்துமொத்தனன்றோ கூறவேண்டும், அங்ஙனங்கூறாமையென்பது. இதுபூர்வபட்சமாகத்தருவதாதலின் சித்தாந்தமன்று அந்தநிலையந்தெரியாரேயென்பதினால், கருமமேசுகமென்பபுரிவரென்பதாயிற்று. தேகபோகத்துக்கியைந்தகருமமேமுக்கியமன்றி விசாரஞானமங்ஙனமன்றென மறுத்தல்தானேகெடவுபமானங்கூறியதெனக். (௭௩)

௭௪ - கவி. அ - கை.

[போகநுகர்தற்கன்றோ மனையறங்களசெய மங்ஙகளசெய யென்றது, இஃதுயிர்கட்கியல்பாயிற்றே யிதனைவிதிப்பானேனென்ற சங்கைக்குத்தரமிக்கவியில் வேதம் மூடமன்றெனக்கூறுகின்றார்.]

போக மாருயிர் கண்டதை யுண்பதும் புணர்வது மியல்பே
கா, ணாக மங்களுஞ் சுபாவத்தை விதிக்குமோ வதனை தெரியா
தோ, காக மேகறுத் திடுமெனுப் பேசுடு கசந்திடு வேம்பேனீ, வே
க வாயுவே யசையென வொருவரும் விதித்திடல் வேண்டா வே.

(இ - ள.) போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும் புணர்வதுமியல்பேகாணாகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோ, எ - து. உயிர்கள்தமக்குப்போகமாகக் கண்டதையெல்லாமுண்பதும், போகிப்பதுமியல்பாயிருக்க, இந்தச்சுபாவத்தை வேதாகமங்களுமவிலக்கா திதனைவிதிக்குமா, இஃதென்னைகொலோவெனின:— அதனைத்தெரியாதோ காகமேகறுத்திடுமெனுப்பேசுடு கசந்திடு வேம்பேனீவேகவாயுவேயசையென வொருவரும்விதித்திடல்வேண்டாவே, எ - து. வேதாகமங்களுக் கவ்வளவுயூகித்துணர்தல்தெரியாதா, அதனைமூடமா, காகமேநீகறுத்திடுகவெனவும், வேம்பேநீகசந்திடுகவெனவும், வேகமாயுள்ளகாற்றேநீயசைகவெனவுமொருவர்கட்டளையிடவேண்டுமோவொருவரும்வேண்டுவதின்றே யதுசுபாவமாயிற்றே, எ - று.

உயிர்களிட்டத்தின்படி கண்டுசெல்லுந்தோறு மப்போதப்போதவ்வவற்றானேரிடு மிடுக்கண்களைக்காட்டல்வேண்டும், அங்ஙனங்காட்டாவிடில் தோடந்தானன்று, தோன்றாவிடில், இடுக்கணியல்பென வப்போகங்களிலேயே யுணர்தலும். அங்ஙனமுணர்தலியக்காணலன்று, ஆதலின், பையவவ்வுயிரினிட்டப்படிசென்று, ஆங்காங்குள்ளகுற்றங்களைக்காட்டி மீட்கவேண்டும். இங்ஙனமாயதந்திரத்தைவிட்டு, நீதிரும்பென்றால்திரும்புமா, அதுபலவத்காரமன்றே, அதுமுற்றுந்திருந்துமா, நில்லாதே, இதுவிவேகமா, அல்லவே. இதுவறியன்றோமேவநமும், மனையறங்கள்செய்மக்கள்செய்நன்றென்று மலராந்தவாசகருஞ்சொல்லும இதனையறியாதிங்ஙனம்விளுவல்முறையன்று. முறைவழுவென்பார், அதனைத்தெரியாதோவென்றார். காமமாதிகள்சுபாவத்தை யொருவருமவிதித்திடல்வேண்டாவேயென்றது, சுபாவத்தைவேதமவிதிக்குமாவெனக்காட்ட. அதனைத்தெரியாதோவென்றது, இதனைமறுக்க. விதித்தது, உயிர்களவழிச்சென்றவைகளைத் தம்வழிமீட்க. இவ்வுளவறியாதார் விடயமோகிகள். இவர்கள்தான்வேதத்தின்கருத்தறியாது வேதத்தின சொல்வழிச்சென்றறம்புரிவோர். வேதமானது சுபாவத்தைவிலக்குவான வேண்டியே விதித்ததெனக.

(க - து.) வேதத்தின்கருத்தறியாதுமறுத்தல் பிழையென்பது. (௭௪)

௭௫ - கவி. அ - கை.

[பட்டிமாடுபோற்கட்டுக்கடங்காரைக் கட்டுக்கடங்கக்கன்மம்
புரியவிதித்ததேயன்றி வேறுக்கன்றெனவிக்
கவியிற்கூறுகின்றார்]

கள்ளு மூனுநீ விரும்பினு மகங்கள்செய் காமத்தின் மன
த்தாறுற, கொள்ளும் பெண்டொடு கலவிசெய் யெனிலிவன் குறை
யெலாந் தொடானென்றே, தள்ளும் வேதத்தின் சம்மதஞ் சக
லமுந் தவிர்வதே கருத்தாகும், விள்ளு மிவ்விதி யென்னெனிற்
பூருவ நியமமாம் விதியன்றே.

(இ - ள்.) கள்ளுமூனுநீவிரும்பினுமகங்கள்செய் காமத்தின்மனத்தாறுறக்கொள்ளும்பெண்டொடுகலவிசெய்யெனில், எ-து. கள்ளருந்தவும், மாமிசந்தின்னவும் நீயாசைகொள்ளில், யாகாதிகிருத்தியங்களைச்செய்திடுக, புணர்ந்தனுபவித்தலாகியகாமத்தில் மனதெழுமானால் நீமணம்புரிந்துகொண்டமனைவியோடுகூடிப்புணர்ந்திடுகவென்றுசொன்னால்:—இவன்குறையெலாந்தொடானென்றே தள்ளும்வேதத்தின்சம்மதஞ் சகலமுந்தவிர்வதேகருத்தாகும், எ-து. இவன்மற்றவைகளையெல்லாந்தொடவேமாட்டானென்றெண்ணங்கொண்டதன்றே, இதுபற்றித்தொடானென்றேயவற்றைத்தள்ளிவிடும். ஆயினிதுதானோவேதத்தின்சம்மதமெனில், உயிர்கள்சமஸ்தபற்றுக்களையு மொருங்குவிட்டுவிடற்கேதனதெண்ணமாம் :—விள்ளுமிவ்விதியென்

னெனில பூருவபக்ஷமாம்விதியன்றே, எ-து. இங்ஙனஞ்செயயெனக்கூறிய விவ்விதியாதுகொனககேட்டையாயின, பூர்வபட்சமாகததகுாததேயன்றி நிச்சயமானவிதியன்று, எ - று.

நிச்சயமானவிதி, சித்தாந்தம. எனவே, பூர்வபட்சம், சித்தாநதபட்சமெனவிரண்டாம. பூர்வபட்சம, கீழ்த்தரப்பாலது. சித்தாநதபட்சம, மேலைத்தரப்பாலது. இவ்விதிமேலைத்தரப்பாலதன்றெனபார், பூருவமெனறார். விரும்பினுலமகங்களசெய, காமத்தினமனதாறுலகலவிசெயயெனவே, விரும்பாமற்போனுலசெயயவேண்டாம, மனதிலலாமறபோனுலசெயயவேண்டாமெனறுயிறறு. ஆகவே, இதுகனமிகளுககுவிதித்ததெனபதுபெறறும. பெறவே, பூர்வபட்சமெனககணடாம.

(க - து) விதிக்கடஙகாதாாககு விதிததநதிரமிஃதெனபது. இஙஙனமாயதந்திரஙகளைக கனமகாணடததிலறிக. குறையெலாநதொடுதலாவது; கடைகடோறுஞ்சென்று போதைமிகுதியாலவமானபபடலும, நலலோராலிகழபபடலும, பிறாமனையதததலும, அவமானமெயதலும, நடுககமகலாமையுமாம். சகலமுந்தவிாவதேகருததாவதெறறிற்கு, ஆனமாககளைபபற றுமகனறிருககிற பிறவியகன்றிருககுமென்பதுபறறியென்க. ஆன்மாவறிவாதலிலறிவாமாததிரநிறக ஞானகாணடததிறபிரதிவாதிககினறதே. இதனுற, கனமகாணடததில பறறுககளகறறகுததநதிரமும, ஞானகாணடததிலறிவாவிளஙகறகுத் தந்திரமுஙகூறுமெனககணடாம. இதுகாருணியததைவிளசகுகினறது. (எரு)

எசஈ - கவி. அ - கை.

[மெலலமெலலபபறறுககளகறறுத தநதிரஙகளைவேதங கூறுதலையறிநது கருமம்புரிதலையொழிநதிடுக வென விக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

மதுவி றைச்சிக ளுண்ணென்ற சுருதியின மணந்துபா ெரா
ளல்பா ராய, மிதுன விசசையும் புத்திரோற பத்தியால் விரும
பென்ற விதிபா ரா, யிதையும விட்டொழி யதிநயிட டிகவனனி
க் கிகழ்ச்சியற் றதும்பா ராய, யதைய றிந்துகன் மங்களா சைக
ளொழிந் தானந்த மடைவா யே.

(இ - ள்.) மதுவிறைசசிகளுணணெனறசுருதியின மணநதுபாரொலலபாராய், எ-து. மதுமாமிசஙகளைபபுசியெனறவேதமானது பினனாமோநதுபார்புசியாதேயெனபதைப்பாா :—மிதுனவிசசையும்புததிரோற்பததியால விரும்பென்றவிதிபாராய, எ - து. புணர்ச்சியாசையும புத்திரோற்பததிவேண்மோதலாலதுயறறிவிருப்பஙகொள்ளென்று கூறும்விதியினைபபாராய:—இதையும்விட்டொழியதிநயிட்டிகவன்னிக கிகழ்சசியற்றதும்பாராய், எ-து.

மதுவிறைச்சியோடு புணர்ச்சியையும் ஒருங்கேவிட்டொழிந்தசந்நியாசிக்கும், நயிஷ்டிகபிரமசாரிக்கும் யாதோர்பழிப்புமற்றதெனபதும்பாரராய்:— அதையறிந்துகன்மங்களாசைக ளொழிந்தானந்தமடைவாயே, எ - து. இங்ஙனங்கூறுமவ்வேதத்தின் கருத்தையறிந்து புண்ணியகன்மங்களில்வைத்த வாசைகளினின்றுநீங்கிப பிரமானந்தத்தைஞானத்தினாலடைதி, எ-று.

முதலி லுணக புணாக வென்றவேதம கடையில முகாக, புத்திரோற்பத்தியாலவிருமபுகவென்றது; பற்றறுத்தற்கென்க. முதலிற்கூறியதுயிரவயபபடற்கும், கடையில்கூறிய துயிர்கேவலமாதற்குமெனவறிக. புத்திரோற்பத்தியாலமிதுனவிசசையும விருமபுகவென்றது; புத்திரன்கும்பங்காககுமயோகஙியமவரில புணர்ச்சிவிருப்பமவிட்டுத் தவத்துக்குவனத்துக் கேகவேணடுமென்றபொருளபட்டினறது. இகழச்சியற்றதெனபதுமெனறு இகழச்சியற்றதுமெனக்கூறலின், எமபதெனலசொலலெச்சம். கனமங்களாசைகளொழிந் தானந்தமடைவாயேயெனபதினால, கனமஞ்சுகந்தருமெனல பூர்வபட்சமெனவும, ஞானஞ் சுகந்தருமெனல சித்தாந்தமெனவுங்கொள்க.

(க-நு.) இவ்விரணடில ஞானமேசுகமெனத்துணிந்தாமெனபது. இதுவொருதலைதுணிதலெனனுமதம. இதுகாறுங்கருமமேசுகமெனக்கொணடிங்கேமறுத்தலி னிதுபிறாதமமதமேறகொணடு களைதலெனனுமதம. கருமமேசுகமெனபாாிககருத்தறியாதார். அறியினககணமேவிடுவா. (௭௬)

௭௭ - கவி. ௮ - கை.

[சுக மிருவகையுள கருமசுக மோரவசரமபற்றிக கூறியதாகவேற்றனன, இதுசிறக. முனனா, ௭௦. கவியில பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைப்பகைசெயா துறவாககுமெனபதைப்பற்றி யையஞ்சிறிதுள ததனையகற்றலவேணடுமெனவினுவலை யிககவியிறகூறுகினறார்.]

உலக மானவஞ் ஞானமுங் கருமமு முறவென்ற வழிகூ டும்
பலவு மானவஞ் ஞானமு ஞானமும பகையெனப துளதா ல
னிலவி லேமறுப போலவஞ் ஞானமு நிமலஞா னத்தோ டே
குலவி நின்றிநதச் சிருட்டிகள செயயவுங் கூடுமோ குருமூர்த்தி.

(இ - ள்.) உலகமானவஞ்ஞானமுங கருமமுமுறவெனறவழி கூடும், எ-து. சகத்துருவமாகினறுள்ள வறியாமையும, யாகாதிகிருத்தியமு முறவாகுமெனறு தேவரீர்கூறியவழியேற்றறபாலதே:— பலவுமானவஞ்ஞானமும ஞானமும்பகையெனபதுளதாலால, எ-து. சகத்துருவமாகவன்றியுமின்னுமபறபல விநோதரூபமாகவுமிருந்துள்ள வறியாமையும், அறிவும் பகையெனபதுணமையானால:— நிலவிலேமறுபபோல வஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோடேகுலவிநின்றிநதச சிருட்டிகளசெய்யவுங் கூடுமோ குருமூர்த்தி,

எ-து. குருமூர்த்தியே! நிலவிற்களங்கமுறவாயிருப்பதுபோல, அறியாமையும் நின்மலமானவறிவோடுகூடியுறவாகின்று, இந்தச்சிருஷ்டியாதிகளைச் செய்யத்தான்கூடுமோ கூடாதே, எ-று.

உலகமானவஞ்ஞானம் பலவுமானவஞ்ஞானமென்பன, அஞ்ஞானத்தைமுதற்காரணமாக வுலகமுமின்னும்பிறவும்பெறுகிறறலின் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிக்கப்பெறுகின்றன. நிற்கவே, அபேதகாரணகாரியமென்பெறலும். பெறவே, அறியாமையே சகமாதிமூன்றுமென்றாயிற்று. இத்துணிபுபற்றியே காரியத்தைமுன்னருங் காரணத்தைப்பின்னருங்கூறியதெனக. அறியாமையேசகமாதிமூன்றெனலை ஞாயமாதியாலுணர்த்தும். இங்ஙனமுணர்த்தவலியிலலார், யாதுகூறினுந்துவிசமாகமுடியும். முடியின், பிறவிநாசமின்றாம். பயனென்னை, இதுநிற்க களங்கத்துக்கு நிலவிடமாதல்போல, அறியாமைக்கறிவிடமாயிற்று ஆகவே, அறிவு பூரணமும், அறியாமையேகதேசமுமெனக்குறிக்கின்றது. நிமலமின்றுதலினஞ்ஞானமென்றார். நிமலஞானமென்றது, பொருளைப்பொருளாகவுணருமவசரத்தை. சக்கரவாகத்திக்குறவாகின்றவனிலத்தையாளக்கூடும், பகையாகின்றாளக்கூடுமா? அதுபோல, ஞானத்துக்குறவாகின்றதினகணஞானஞ் சிருட்டியாதிகள்செய்யக்கூடும், பகையாகின்றுசெய்யக்கூடுமாவெனபான, அஞ்ஞானமுஞானமும்பகையென்றுளதாலல நிலவிலேமறுப்போல வஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோடேகுலவிநின்றிந்தச்சிருஷ்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோவென்றான.

(க-து) ஞானத்துக்குப்பகையாக வதினின்றஞ்ஞானஞ்சிருஷ்டியாதிகள் செய்வதெங்ஙனமென்பது பாவுமென்றதறை, செகமோடேனைய விரண்டுமவருவித்தாம். உள்ளதென்பது உளதெனலிடைக்குறை செய்யவுமென்பதிலும்மை யிழிவுசிறப்பு. கூடுமோவென்றதிலாகாரம், எதிர்மறை பலவெனல, உயிராயும்பரத்தையும். எனலோ, "ஒன்றலவெனபல தமிழ்நடைவடநூலிரண்டலலனபலவென்றிசினோர்" என்பதிற்றகாணக. பலவுமென்பதிறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. (எஎ)

எஅ - கவி. அ - கை.

[பொதுப்படஞானமென்றோது மதுசொரூபஞானம் விருத்தி ஞானமெனவிரண்டாம் அஞ்ஞானத்துக்குச் சொரூபஞானமுறவும், விருத்திஞானம்பகையுமென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சொரூப ஞானமும் விருத்திஞா னமுமென்று சோதிஞான மிரண் டாஞ், சொரூப ஞானமே விருத்தியின் ஞானமாத லோதா னுறுமவே றில்லைமைந் தா, சொரூப ஞானமஞ் ஞானசத் துருவன் று சுழுத்தியிற் கண்டா யே, சொரூப ஞானத்தின் மருவுமஞ் ஞானத்தைச் சுடும்விருத் தியின்ஞா னம்.

(இ-ள) சொரூபஞானமும் விருத்திஞானமுமென்று சோதிஞானமிரண்டாம், எ-து. சோதிஞானமானது, சொரூபஞானமெனவும் விருத்திஞா

ணமெனவுமிரண்டாகிற்கும் :—சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாத் தோன்றுமவேறில்லைமைந்தா, எ-து ஞானபுத்திரா! சொரூபஞானமேவிருத்திஞானமாகத் தோன்றுவதேயன்றி யஃதோர்பொருளாகத் தனித்தெங்கணுமில்லை —சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்துருவன்று சுழுத்தியிற் கண்டாயே, எ-து. சொரூபஞானமானதஞ்ஞானசத்துருவேயன்று, இதனைத்தினசுழுத்தியிற்காணகின்றனையே — சொரூபஞானத்தின்மருவுமஞ்ஞானத்தைச்சுடும் விருத்தியின்ஞானம், எ-து. சொரூபஞானத்திலுறவாமருவிநின்றுள்ள வஞ்ஞானத்தை விருத்திஞானமானதெரித்துவிடும், எ-று.

என்றனலையீரிடத்துமொட்டுக. சுழுத்தியிற்செகந்தோற்றமில்லையென்றங்கேயறிய விடாதெவ்வுயிர் கேவலத்திற்கண்ணு மறிவிருத்தலி னது சொரூபஞானமெனவும், தனித்துந் தன்னைத்தான்காணவொட்டாத தறியாமையாதலி னதனையஞ்ஞானமெனவும், அறிவுமறியாமையுமபேதமாயாங்குறவாநிற்றலின் சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்துருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயேயெனவும், சமாதியிலுதிக்குஞானம் விருத்திஞானமெனவும், ஞானவான்கள் சிந்தையாவிளங்குவது சோதிஞானமெனவுங் கொள்க. சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்துருவென்றெனப்பாடமோதில் மறுவடியும், மறுபாட்டுமாணுதலுக்கென்செய்தும். வலிந்துரைகோடலிற் பிறர்பழிப்புக்கிடமாம், இதனைவிடுநனன்கு. சுழுத்தியில் மூடவயமாகாது தானறிவாகவிருந்த தம்மூடத்தை யெதிரிட்டுப்பிதலைப்பற்றிச் சத்துருவென்றதெனின், சுழுத்தியிலஞ்ஞானக்கேட்டையதியதுண்டா? முத்திபெற்றாருண்டா, விசாரமேற்றிற்கெனவரும் இங்ஙனமாய வினவுக்கெல்லாமென்செய்தும். உரைக்குப்பாட்டன்று, பாட்டுக்குரையாதலிற் பாட்டுச்செலவுழிச்செல்லல்வேண்டும்.

(க-து.) விருத்திஞானமும், அஞ்ஞானமுமுறவன்றென்பது. எனவே, சொரூபஞானமுமஞ்ஞானமுஞ் சத்துருவன்றென்பதாயிற்று. விருத்திஞானத்தோடன்றிச் சொரூபஞானத்தோடுறவாமளவுஞ் சிருட்டியாதி நடக்குமெனக்குறிப்பித்ததாம் சோதிஞானத்தையன்றிச்சொரூபஞானமுஞ் சொரூபஞானத்தையன்றிவிருத்திஞானமு மின்றெனக்கூறவந்தது, அஞ்ஞானஞ் சிருட்டியாதிகள்செய்தற் குத்தரங்கூறவேண்டியெனக. விருத்திஞானமெழி லஞ்ஞானமிருந்தாலன்றோ சேட்டையுண்டாம், இன்றுதலா லிதுவேயஞ்ஞானநாசத்துக் கெல்லையெனக. அவனேயிவனென்றாற்போலச் சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமென்றிருத்தலின், ஏகாரந்தேற்றம். (எ௮)

எ௬ - கவி. ௮ - கை.

[அஞ்ஞானஞ்சொரூபஞானத்தாலெரிபடாது விருத்திஞானத்தாலெரிபடுவதை யுபமானபூர்வமாக விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

துருத்தி மாயையைச் சுழுத்தியிற் சுடாதது சொரூபஞான
நகா னே, விருத்தி ஞானமாச் சுட்டதெப் படியெனில்; வெய்யி

லா லுலகெங் கும், பரித்த சூரியன் சூரிய காநதத்திற பறறியக்கினியா கி, யெரிதத வாறுபோற சமாதியில் விருத்தியா லெரிக குமென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) துருத்திமாயையைசசுழுததியிறசுடாதது சொரூபஞானநதானேவிருததிஞானமாச சுடடதெட்படியெனில, எ-து. துருததிபோலவதாவுள்ளமாயையாகிய வஞ்ஞானததைச சுழுததியவஸதையி லெரிககாதது சொரூபஞானநதானே, அதுவிருததிஞானமாகின றெரித்ததெஙஙனமோ வதனைததெரிவிக்கவேண்டுமெனில —வெயயிலாலுலகெஙகும்பரிதத சூரியன் சூரியகாநததததிறபறறி யககினியாகியெரிததவாறுபோல, எ-து. ஊஷ்டணகிரணததினு லுலகமுழுவதுஞசுமநதசூரியனனவன சூரியகாநதககலலிற்பறறி யககினிவடிவமாகின றனைததையுமெரிததுவிடட தன்மையைபபோல:—சமாதியிலவிருததியா லெரிககுமெனறறிவாயே, எ-து. நிடடையினகண விருததிஞானககினியாயெழுந ததனுலஞ்ஞானததையெரிததுவிடுமென்றறிதி, எ-று

துருத்திபோலவது, உசுவாசநிசுவாசம. அதனையுடையதுடல, அவவுடனெனலறியாமை, அவவறியாமையேமாயை, இநதமாயையேயஞ்ஞானம, ஆதலின்துருத்திமாயையெனறூா. துருததியென்பதாதுநதுருததி. இநுபோனறதுமாயையெனபபொருளபடும், படுதலாலுவமைததொகை, பணபுததொகையனறு. இது; காரறுததானெனறூறபோலும. தனதாககினையினு லுலகைசசுமககினறவ னரசனெனறூறபோல, வெயயிலாலுலகெஙகும் பரிததசூரியனெனறிருததலமுறை. வெயயிலாலென்பது பரிததலெனனும வினைகொணடுமுடிய, எரிததலெனனுமவினைகொணடு முடித்தறகிடமின்று. எரிததலுக்காககின, பரிததலுககேதுவெஙகே, இதுநிறக. சூரியன் தானே பஞ்சையெரிககாமல சூரியகாநதததிறபடடெழுநத தனதமசாககினியா லெரிப்பன. அதுபோல, சொரூபஞானமானது தானேயஞ்ஞானததையெரிக்காமல சமாதியிலதணிபபடடவிடததுதித்த தனதமச விருததிஞானத்தா லெரிககுமெனமுடிகக. இதனுலஞ்ஞானத்திறகுறவுசொரூபஞானமும,பகை விருத்திஞானமுமேயென வறபுறுததியதாகபபெறறூம.

(க-து.) விருததிஞானமே யஞ்ஞானநாசமென்பது. சொரூபஞானம், சூரியன். பரிபாகவறிவு, சூரியகாநதம். விருததிஞானம, அககினி. மாயா காரியத்தைமாயையெனறது, காரணவாகுபெயா. வெயயிலாலுலகெஙகும பரித்தசூரியனென் றடைகொடுத்தது, வெயயிலா லெரிக்காமலென்னுநயம் தோன்றற்கெனக. (எக)

அ0 - கவி. அ - கை.

[விருத்திஞானமு மனததொழிலாலாயது, இதுவுங்கருமமன ்றே, இஃதஞஞானததைககெடுககுமனறே? இஙஙனமிருகக. கரு மம, அஞஞானததைககெடுக்காதெனற தெனனையெனவினுவலை யிககவியிறகூறுகினறா.]

அருளு மையனே திரிவித கரணத்தா லாகிய தொழிலெல் லாங், கரும மலலவோ விருததிஞா னமுமநதக கரணகா ரியமன் றே, வுரிய கனமமஞ ஞானத்தைக் கெடுககுமென றேதினு லா கா தோ, பெரிய ஞானமென றதறகொரு பெயரிட்ட பெருமை யை யுரையீ ரோ.

(இ-ள.) அருளுமையனேதிரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெலலாங கருமமல்லவோ, எ-து. சகலாததததையு முணாநதியருளியகாத்தனே! மனேவாககுககாயத்தாலாகிய கிரியையனைததுங கருமமலலவா :—விருததி ஞானமுமநதககரணகாரியமனறே வுரியகனமமஞஞானததைக கெடுக்கு மெனறேதினுலாகாதோ, எ-து. விருததிஞானமெனபதும மனதினகாரியம லலவா, இஙஙனங்காரியமாககறகுரிய விருததிஞானமென்னுஙகன்மமஞ்ஞா னததைக்கெடுததுவிடுமெனறு சொனனுலாகாதோ·—பெரியஞானமென ற தறகொருபெயரிடட பெருமையையுரையீரோ, எ-து. மேலானஞானமென்ற தறகொருபெரிய பெயரிடடமகிமையைந தேவரீா தெரிவிததருள வேண் டும, எ-று.

சமாதியாயினுங திரிவிதகரணமொதததுசசெயதலனறே, செயதலதொ ழிலனறே, இநதத்தொழிலாலாயது விருததிஞானமன்றே, இநதவிருத்தி ஞானமும், அநதக்கரணததாலாகியபயனனறே, இநதபபயன, அநதக்கரண காரியமனறே, இதனுல விருததிஞானம கருமமாயிறறு. இதைக்கருமமா ககி, இநதககருமததாறகெடு மஞஞானமெனறுலெனனவழு, இஙஙனமிரு கக, இதறகுபபெரியஞானமெனப பெயரிடுவதெனனை.

(க - து.) விருததிஞானமாகியகனம மஞ்ஞானததைக்கெடுககுமென் பது. இனனுஙகன்மமே முககியமெனறுனெனக. (அ0)

அக - கவி. அ - கை.

[விருத்திஞானமுங கனமமு மநதககரணகாரியமெனலமெய்யே, இதுவேசிததாநதமாயி னிருவகைதநதிரமெற்றிறகென விடைதரலை யிககவியிறகூறுகினறா.]

விருததி ஞானமந் தக்கர ணததொடு விருத்தியா கிலுமைந் தா வொருத்தி மக்களே தங்களிற் பகைக்கின்ற துலகெங்குங் கண் டோ மே, கருத்த னுகிய புருடதந திரங்களாங் கருமஙக ளவை போ ல, வருதத ஞானமோ புருடதந் திரமன்று வஸ்துதந் திர மா மே.

(இ - ள்.) விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியா கிலுமைந் தார், எ-து. ஞானபுத்திரா! விருத்திஞானமான தந்தக்கரணத்தோடுகூடிச் சம்பந்தித்த புடைபெயர்ச்சியாயினும் — ஒருத்திமக்களேதங்களிருப்பைக் கின்ற தலைகெங்குங்கண்டோமே, எ - து. ஒருஸதிரியினபிள்ளைகளே தங்க ளுக்குள்ளேயொருவரோடொருவர் பகைத்தடித்துக்கொண்டிறப்பதை யுல கமுழுதுங்கண்டிருக்கிறோமே.—கருத்தனாகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங் களைப்போல, எ-து. கருமங்கள், அகம்பாவமுடையோனாகியபுருடனது த ந்திரங்களெனப்படும் அவைபோல.—வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமன்று வஸதுதந்திரமாமே, எ-து. அகமுகநாட்டத்திகவருத்தத்தாலெய்திய விரு த்திஞானமோவெனில், புருடதந்திரமன்றுவஸதுதந்திரமெனப்படும், எ-று.

ஒருத்தி, காரணம். அவள்பிள்ளைகள், காரியம் அவர்களொருவரோடொ ருவ ரடித்துக்கொள்ளுதல, புடைபெயர்ச்சி இறத்தல, அப்புடைபெயர்ச் சியின்பயன். இதுபோல, அந்தக்கரணம், காரணம். விருத்திஞானமும், கரு மமும், காரியம். இவ்விரண்டுமொன்றோடொன்றுமாறுபடல், புடைபெயர் ச்சி. மாளல், இப்புடைபெயர்ச்சியாலாயபயன். விருத்தியாகிலுமெனபதி லும்மை, இழிவுசிறப்பு. புருடனாலாயதந்திரம், புருடதந்திரம். வஸதுவா லாயதந்திரம், வஸதுதந்திரம். கர்த்தனும்புருடதந்திரமெனவே, அகர்த்தா வாமவஸதுதந்திரமென்றாயிற்று. உபாதியானெனல், கர்த்தத்துவம், அறிவு யானெனல், அகர்த்தத்துவம். மனமுபாதிவடிவாகின்றியற்றல், கருமம். அறிவேவடிவாகின்றியற்றல், ஞானம். இவ்விரண்டுமமனத்தின்காரியமாயி னும், அஞ்ஞானத்தைநீறுபடுத்தும்வலி யேற்றற்பாலதியாது இதனைக்கணி ப்பார் தத்துவஞானியரோயன்றி யேனையரல்லர். ஏனையருமென்னின், சொல லாலன்றியாதத்தத்தாலல்லர். ஒருத்திமக்களெனபதனால், தானேதாயென்ற மையும். தாயென்றுரைகூறவேண்டுமோ, கூறல், மிகைபடக்கூறலென்னுங் குற்றமாயமையும், ஆதலின்வேண்டுவதின்று. புருடனதுதந்திரமென்றுவ தால், வேற்றுமைத்தொகை. புருடனதந்திரம், புருடதந்திரமென்றுயது, சிலவிகாரமாமுயாதிணையெனபதினுலெனக் புருடனென்னலபோதும், கரு த்தனாகியபுருடனென்றது; ஞாயிறு, திங்களென்னலபோதும். செஞ்ஞாயிறு, வேண்டிங்களென்றுறபோலும் அடைவேண்டாதவற்றிற்கடைகொடுத்தல மிகையாயினும், சான்றோரோற்றலினவழுவமைதியென்க.

(க-து.) தந்திரமிரண்டாகியதா லஞ்ஞானத்துக்குச்சத்துரு விருத்தி ஞானமெனத் தானேயமையுமெனபது. தமதுபுண்ணியகன்மங்களையெல்லா மீஸ்வரார்ப்பணஞ்செயல, புருடதந்திரமெனலமெய்யே. இதுபோல வஸது தந்திரமெங்ஙனமாயதோவெனில, அலைவிலலையாமுண்டென்றறிகியை யாது, நின்றுள்ளதுயாதோவதுவஸ்து. சித்தமுமந்நானகினவயமாகாதவ் வஸ்துவினோரே நிற்றலைச் சமாதியென்பர். பலகாலமுநேரோநிறகநிற்க எங் குமாநிறைந்துள்ளசிற்சோதியானது, அங்ஙனமசையாதுநின்றுள்ள சித்தத

தின்கண ணிருளிலமினமினிபோலவும், சுடாபோலவும, வளர்பிறைவரிசை போலவும், சூரியோதயம்போலவும, பகலொளிபோலவும், கணக்கினறிய சூரியாபோலவும, உபாதிரகிதபபிரகாசமபோலவும, தனதமிசம்பிரதிபலித் தல்தநதிரமெனவறிக. இமமுறையறியாபால் கேடடெனபயன. (அக)

அஉ - கவி. அ - கை.

[கருமததைததியானயோகமெனவும, ஞானததைஞானயோக மெனவுமிரணடாக்கி யிககவியிலவிடைகூறுகினறா.]

வகுதத கனமஙகள் செயயபவுந் தவிரவு மற்றொன்றாக் கவுங் கூடும், மிகுத்த ஞானமப படியனறு தியானமும விவேகஞா னமு மவே றே, செகத்தி லொனறையொன றுவிவன் பாவிககுந் தியா னங்கற பிதயோ க, முகஸ்த மாககணட ஞானமே வாஸ்தவ மோகமா மயஙகா தே.

(இ-ள.) வகுததகன்மஙகளசெயயவுந தவிரவுமறறொனறுககவுங்கூடும், எ - து. சான்றோராலவகுககபபடடுளள கருமஙகளானவை, செயயவுங கூடும,விடடுவிடவுஙகூடும்,வேறொனறுககவுங்கூடும —மிகுததஞானமபபடி யனறு தியானமுமவிவேகஞானமும்மவேறே, எ-து, மிகசசிறபபிததுள்ளஞா னமானது, அவைபோலப புருடராலவகுககபபடடதனறு (எஙஙனமெனில) தியானமெனப தூஉம, விவேகஞானமெனபதூஉம், வெவவேறுவகுக்கப்பட டுளளனவாம —செகததிலொனறையொனறுவிவன பாவிககுநதியானஙகற் பிதயோகம, எ - து. உலகததிலிவனொனறைமறறொனறுகப பாவிககுநதி யானமே கறபிதயோகமெனவும·—முகஸதமாககணடஞானமேவாஸதவ மோகமாமயஙகாதே, எ - து, பிரததியடசமாககககணடஞானமேயுண்மை யான ஞானயோகமெனவும்பெயராம. இஃததுபோலததெளிவின்மையா லொனறுமறறொன்றுகககலஙகாதே, எ-று

இரணடுமொனறெனவிபரீதபுததியா னீமயஙகாதேயெனினுமமையும். வகுததகனமஙகள, மிகுததஞானமெனறிருததலின, புருடதநதிரததால் வகுககபபடடுளள கனமஙகளெனவும, வஸதுதந்திரத்தாலசிறபபுமீககுற்ற ஞானமென்னவும்பொருளகொளளினுமமையும. வகுதத, மிகுததவெனறதிரு லபிறவினையாககினும கன்மானுஷடான மிடடஙகாரணமாகவாதலின்வருத் தமபறறிச செயயவுந்தவிரவும்மறறொனறுககவுங்கூடுமெனவும், ஞானனு ஷடானஞ் சுகபபெருககேமேலிடசசெய்தலின, இடடமவைப்பெறறிற்கு. வருததநதட்டலெஙஙனமெனபதுகொண டபபடியனறெனவும், சகளம்வே டமெனககொளளாது வேடதாரியாககோடலின, செகத்திலொன்றையொ னறுவிவன பாவிக்குநதியானமெனவும், வாஸதவஞானமெனினும், விவேக ஞானமெனினுமொககும. தேவதத்தனை யவனவேடங்காரணமாகக் கும்பி யென்றும், சநநியாசியெனறுங்காணு துள்ளவாறவன்சுயவடிவைக்காண்ட

லைமுகஸதம்மாககணடஞானமே வாஸதவமெனவுஙகூறினா. தியானமும, விவேகஞானமும்வேறேயெனபபகுத்துத தியானஙகறபிதயோகமெனவே, விவேகஞான மெதாாததயோகமெனபபெறறும. கனமம ; தியானமெனவும், கற்பிதயோகமெனவும் பெயாபெறறுறபோல, ஞானமும. விவேகஞானமெனவும், எதார்ததயோகமெனவும பெயாபெறறுகினறது.

(க - து.) இஙஙனமாயவேதுககளாற கனமமும, ஞானமும, வேறேயென்பது. இனபதுனபஙகளிடைவிடாதொழிவின்றி வினைவசததாலெயதினும், உள்ளக்களிபபணுவேனுந தாழா துயரா தொருபடிததாநிறகும. இஙஙனநிறறல விழிபபினுமுறககததினுமாயின தளளுவதெஙஙனங கொளளுவதெங்ஙனம. இதுயாதுகாரணமாக வெயதியது? ஞானஙகாரணமாக. அநதஞானம்; வாஸதவமாகவும, முகஸதமாகவுமிருககு மபரோடசஞானமன்றிப பரோடசஞானமனறு. இஃதெனனவலியது, மேலகிழொபபினறெனசசெயயுமவலியது. யாதாகசசெயயுமவலியது? சமஸததமுஞசினமாத்திரமாகசசெயயும்வலியது. இதுகாரணமாவெயதியசுக மெஙஙனமாயதோ? விதனையுடையாரோயறியவேணடும. அயலாயினுமொஙஙனமுறிவா. முகஸதமாககாணுஞான மததுவிதியிடததும, கறபிதயோக மேனையோரிடத்துமெனககொளக. அஃததிஷடானம, இஃதாரோபம. அது மாறுதது, இது மாறுவது. (அஉ)

அங - கவி. அ - கை.

[மேறகூறியவிருவகையோகததினிலககணஙகளை யிககவியில
விளககி யஞ்ஞானநாசததையுங கூறுகினறாா.]

கண்ட றிந்தது ஞானங்கேட டதுதனைக கருதுபா வனையோ
கங், கண்ட பேர்சொலக கேடடது மறந்துபோங் கணடது
மறவா தே, கண்ட வஸ்துமெய தியானவஸ் துக்களபொய கறு
வியஞ் ஞானத தைகக, கணட வககணங் கொலவது ஞானமே
கருமமன் றறிவா யே.

(இ-ள்.) கணடறிந்ததுஞானங கேட்டதுதனைககருதுபாவனையோகம, எ-து. பிரத்தியடசமாககணடறிந்தது ஞானயோகமெனவும, ஒருவாசொன்னவண்ணங்கேடடதனைப பாவிபபதுபாவயோகமெனவுமபெயராம — கண்டபேர்சொலககேட்டது மறநதுபோஙகணடதுமறவாதே, எ-து. கணடவர்கள்சொல்லககேடபதுமறநதுபோகும, அஙஙனமாகாதுதான்கணடது மறந்துபோகுமா, மறநதுபோகாதே :—கணடவஸதுமெயதியானவஸதுககள்பொய், எ - து. நேரேகணடவஸதுயாதோவதுமெய, பாவிககபபடடவைகளெவைகளோவவைகள்பொய :—கறுவி யஞ்ஞானததைககணடவககணங்கொல்வது ஞானமேகருமமனறறிவாயே, எ-து. அஞ்ஞானத்தைககணடவக்கணமேயதனைச்சிதிகோறற்பாலது மெயஞ்ஞானமேயனறிககருமமன்றெனவறிதி, எ - று.

வஸ்து மனோவாக்குக்கெட்டுமெட்டாதென்பதைப்பற்றி முன்னரேகூறியிருப்பதால், இங்கேகூறவருவது முறையன்று. ஆயினும், இங்கேசற்று விசாரிக்குதும். காலதேசவஸ்துவையன்றிச் செகமென்ல் தோற்றன்மாத்திரமுஞ் சொன்மாத்திரமுமாமுடிகின்றதே, இப்போதுலகமென்றற்குப்பொருளெங்கே? இதோதோற்றுகின்றதேயெனில், அம்மூன்றிறப்பட்டாதுகாட்டலாமே? பொருளிடங்காலமென்னுங்காரணங் கருதாவிடத்துத்தோற்றலும், கருதியவிடத்துத்தோற்ருமையுமாதலால், அப்போதுலகிருப்புக்குமின்மைக்குங்காரணங் கருதாமையுங்கருதலுமாகின்றதே, இவ்விருப்புடைப்பெயாதலுக்கும் வினைமுதல்மனமாகின்றது. இந்தமனத்தையன்றிப்புடைபெயர்ச்சியும், இந்தப்புடைபெயர்ச்சியையன்றிச் செகத்துண்மையுமின்மையுமெங்கே? ஆதலின், மனோகற்பிதமேயுலகமென்றாயிற்று. இதற்குதாரணம். வாசிட்டம், விரதரூயைக்கதையில், ௬ - கவியிற்காணலாம். மனமானதுதானேசகத்தாகப்பரிணமித்துத் தானேதன்னைப்பார்க்கின்றதென்றால், தன்னைவிகற்பித்துத் தன்னைத்தான்காணுகின்றவிது, தன்னைத்தான்விகற்பிக்காமல் சுயம்பாகக்காண்கின்றதரிதோ? அங்ஙனந்திரும்பாததுறையேயன்றிவேறன்று. இதற்குதாரணம்; வாசிட்டத்தில் "ஆன்றவம்மனம்பூரணத்தையடைந்து பூரணவெண்டிங்களபோன்றுறவிளங்க" மென்னுங்கவியாற்காணலாம்.

(௧ - து) இவ்விருவகையோகவிலக்கணங்களைவிளக்கியதால்ஞானத்துக்குஞானமே சத்துருவெனத்துணிந்தாமென்பது. உலகத்தில், பெரும்பாலுமனேகாவேதாந்திகளென்ன மடாதிபதிகளாயிருந்து கண்டறிந்ததுஞானமென்பதற்குனை; வேதாந்தநூல்களாலறிவே யுண்மையெனக்கூறியிருப்பதை மனதிலதிடபாவமாயுறுதிகொள்வதெனவும், மனனம், நிதித்தியாசனம, இதுவேயெனவும், இதற்குப்பய னீசனைவந்தித்தலேயெனவும், இதல்லவெனப்பரமஞானிகள்சொல்லினுங் கேளாதுதங்கள்மரபினைவழித்தா நடக்குதுமெனவுங்கூறுவா. இதென்னபுதுமை. கேட்டதுதனைக் கருதுபாவனையோகமென்றகெஞ்செய்வா. கண்டவஸ்துமெய் தியானவஸ்துக்கள்பொய யெனப்பானேன. நிச்சயஞானம்பரோட்சமாயிற்றே, இஃதபரோட்சஞானமாகுமா? ஆகுமெனில், ரவியாதியின்றியிருள்நாசமாகுமா, யுத்தியாவது, அனுபவமாவதுண்டா? இதோசூரியனெனநினைத்தாலும், சொன்னாலுமிருள் போகுமா? போகுமானால், கருமமும், விருத்திஞானமுமென விரண்டாகக்கூறுவானேன. அறிவேயுண்மையெனநினைவாலதிடபாவங்கொள்ளில், அறிவு, திரிசியங்களிலொன்றாயமுடியும, அல்லது பாழாகவேணும், நினைவாக வேணுமுடியும். பாழெனில், மாயை. திரிசியமெனிலுலகம. நினைவெனில் தனதுசூக்குமதேகம். அறிவிங்ஙனமாயதன்றோ? எனனை, "அறியாப்பொருள்காரணமாயைகுறித் தறியும்பொருள்காரியமாமுலகிக். கெறியாற்றிகழ் நான்மறையந்தமெலா நீயன்றெனவோதுநிரந்தரமே." எ - ம். "அறியும் பொருளன்றறியாப்பொருளன் றறிவாகியநீயெனும்பொருடான், பொறி

யின்வழியின்றறியும்பொருளோ போதக்கண்விழித்தறியும்பொருளே" எ-ம்.
கூறியவற்றாற்காண்க. தேகாதிதத்துவக்குழாங்கள், அறிவானாலுஞ்சிவமறிவா
கலாம். சிவதரிசனத்தில்தத்துவங்களும், தத்துவதரிசனத்திற் சிவமு மபா
வமாயிற்றே, இரண்டையுமதத்துவாயிருந் தறிந்ததறிவாயிற்றே, அஃதிருந்த
படியிருக்கின்றதே, அது சிவமாகுமா, தத்துவங்களாகுமா, ஆகாதே; இவ்வி
ரண்டவசரநிலையாயும், அன்றியுமிருக்கின்றதே. இவ்வறிவே, சகலநாளுமிரு
ந்து மாங்காங்கெட்டப்புகில் தூரதூரமாகவகன்றேகின்றதே, இதனைத்தரிசி
ப்பதற்கன்றோ, சிரவணமனனாதிகள்செய்வது. இவ்வறிவைத்தவிரமேலாய
தென்னையுள்ளது. இருக்கின்றதெனின், அதுதானு யிருந்தறிவதுமிவ்வறிவுதா
னே. அன்றெனின், கருமானுஷ்டானமும், ஞானானுஷ்டானமும்புரியுமறிவு
பயன்வேண்டியன்றோ? அப்பயனறிவுக்கன்றோ, இம்மைப்பயனுமறிவுக்கன்
றோ, அப்பயனிப்போதும், இப்பயனப்போதுமுண்டா? பயனொன்றிலொன்
றில்லாதாயினு மதனையனுபவிக்குமறிவப்போதின்று எப்போதுமிருக்கின்
றதெனின், இதனைவெட்சியாதததாற்காணாது பராக்கிற்செல்வதென்னோ.
இவ்வறிவையன்றிநானென்றொருபொருள்கண்டிலமே. உபாதிநானாகுமா?
ஆகாதவுபாதியைநானெனப்பார்ப்பதுபோல, நானென்னலைவிசாரித்து ண்மை
யாகப்பார்க்கவேண்டுமன்றோ? எங்கேபார்க்கின்றனம், தன்னைவிட்டுத்தனக்
கயலைநாடப்புறப்பட்டனமே, இதுதானோவேதாந்தியென்பதற் குபநிடதசம்
மதம். நன்றுநன்று, இப்போதேயிப்பெயரையொழிக்காவிடில். நமயியடுப
பாரகெடுவா, இதுதிண்ணம். இதுநிற்க. இவரிப்போதேயுலகைமித்தையாக
கற்கறியா ரெங்ஙனம்பிரமமாகுவர். மித்தையாகுவரெனின், இவ்வுலகை
ஞ்சுழுத்தியிலில்லையெனக் கூறுவதாமித்தையாக்கல், நன்குநன்கு. இப்போ
துமில்லாதகானனீரா யுவமைகூறவந்த துலகமிப்போதுமில்லையென்றகன்
றோ, இக்காலத்திற்கேட்கி லக்காலத்திற்கூறவருவது, கல்விததோசசியையு
மனுபவத்தெளிவையுங்காட்டுகின்றதே, இதுநல்லவேதாந்தம். இங்ஙனங்கூ
றியுடலைவளர்த்தலேயன்றி யுணர்வைவளர்த்தலாகுமா? இனியாவதிம்மட
மைமரபைவிட்டுத் தன்னையுள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோற் காட்டவல்லாரை
த்தேடியடுக்கிற பிழைக்குதும், அன்றேற்கெடுதும். இஃதகங்காரத்தாற்கூறி
யதன்று, துக்கநிவிர்த்திக்கென்க. நாமேகமெனலைச்சொல்லாற்காணாது,
கண்ணாற்காணத்துணியினதுபயன்படும். கண்டவஸ்துமெய் தியானவஸ்துக
கன்பொய் யென்பதிலையமென்னை? தன்னைத்தான்காணுமளவும், செகசீவ
பரஞ்சத்தியம், காணின்மித்தை. எனவே, காணாமையேசத்தியமெனவும்,
காட்சியேமித்தையெனவுமாயிற்று. ஆகவே, காணாமையுங்காட்சியுந்தனது
புடைபெயர்ச்சி, அப்புடைபெயர்ச்சிக்குவினைமுதல் தான். இங்ஙனந்தன்னை
யன்றிவினைநிகழ்தலும், நிகழ்தலையன்றிச்சத்தியமுமித்தையு மில்லையெனக்
கண்டாம். இதனினுமிக்கவித்தையெங்குமில்லை. இதுபிறவிதவிர்க்கும். ஈவ
[illegible]ஞ்செய்தலாகியபுண்ணியமோ, அதன்பலனையனுபவிக்கப்பிறவித
ரும். ஆதலின் "பிறப்பென்னும்பேதைமை" யென்றார். கேட்டவண்ணம்பா

விததலயோகம. பாவித்தவணணஙகாணடலஞானம. இங்ஙனஙகாணடலை
நதானஞானகதபபிரததியடசமெனபா. பாவனையையனறு.   (௮௫)

௮௬ - கவி. ௮ - கை.

[தியானமசததியமெனறு லதுகாரணமாவெழுமுத்தியு மசத
தியமனறோவெனறவினுவிறகுவிடை யிககவி
யிறகூறுகினறா.]

சருவ முத்தியைத் தருகினற தியானமுஞ சததிய மன்றெ
ன் ருல், சருவ முததியுஞ் சததிய மனறென்று சங்கியாதேநீ கே,
ளுருவங கேட்டவன றியானிககும் பொழுதிலவ் வுருவமவாஸ்
துவமன றே, யுருவ மாகுமப் பொழுதுகண ணுற்கண்ட வுருவம
வாஸ் துவமா மே.

(இ-ள) சருவமுததியைததருகின்றதியானமுஞ சததியமன்றெனறால, எ - து. சாவமுந்தானுகவிளஙகுமுததியை நேரோதருகினறதியானயோகமு மிதனையாமெனததேவரீாகூறினுல·—சருவமுததியுஞசததியமனறெனறுச ஙகியாதேநீகேள,எ-து. சாவமுநதானுவிளஙகுமுததியுநதியானஙகாரணமா கவந்தபடியா லதுவுமிதனையாகினறதேயெனச சஙகியாமலேயானசொல வதைநீகேளுதி —உருவஙகேடடவனதியானிககுமபொழுதி லவவுருவமவா ஸதவமனறே, எ-து பிரமஸவரூபமிங்ஙனமிருககின்றதெனக கேளவியுறற வனதனைசசிந்திககுமபொழுதி லதுவிளஙகாமையா லபபோதநதபபிரமஸவ ரூபமவனுககு வாஸதவமலலவே, ஆயின·—உருவமாகுமபபொழுதுகணணு றகணட வுருவமவாஸதவமாமே, எ-து. தானேயநதபபிரமஸவரூபமாகுங பொழுது பிரததியடசமாக ஞானககணணுறகணட அவவடிவமபபோதுண மையாகாதா, உணமையாகுமே, எ - று.

அதறகு உததரமிருபபதாறசஙகியாதேநீகேளெனவும், கேளவிபபட்டுதெ தியானிககில, அதுசாதனமனறோ, சாததியபபடடவிடததன்றோ வதுதானு கவிளஙகும அபபோதுவிளஙகாததனுறபொயயானதும், விளஙகினதால மெயயானதுமவனுககனறி வஸதுவுககனறே, ஆதலின, தியானிககுமபொ ழுதி லவவுருவமவாஸதவமனறேயெனவும, கணணுறகணடவுருவம வாஸ்த வமாமேயெனவுஙகூறினா. காரணம், தியானம. காரியம், முததி. காரணம் பொயயாகுமபோது காரியமெயயாகுமாவெனபதுசங்கை, இதனைத தானே யாசஙகிததா. தியானமேமுத்தியெனபதை மறுததறகுத தியானமித்தை யெனறதெனக. தியானமேமுத்தியாயின மேலேஞானமெறறிற்கு? தியா னததாறபரோடசமும, ஞானததாலபரோடசமுமெனபயெற்றும். பெறவே, தானசுயமபிரகாசமாகவிளஙகல வாஸ்தவம, அனறுகவிளங்கல் வாஸ்தவம் னமை யெனலைககணடாம்.

(க - து.) பிரத்தியட்சஞானமேயஞ்ஞானநாசமாமென்பது. பிரத்தியட்சஞானமாயினுந்திரிபுடியாமேயெனின், சமஸ்தமுஞ்சொப்பிரகாசமாகவிளங்கிலையென்லேது, இல்லையே. ஆதலின், திரிபுடிநாசமெனக்கொள்க. எங்ஙனமெனின், ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயமென்பவற்றுள் இடையிலுள்ளஞானத்தைவிளக்காவிடில், திரிபுடியுண்டு, விளக்கில், எங்கே. ஆதலின், அருஞானவிமோசனத்துக்குக் கண்ணுறக்கண்டவுருவம் வாஸ்தவமெனப்பட்டது. விரிக்கிற் பெருகும். (அச)

அ௫ - கவி. அ - கை.

[தியானிப்பானுக்குத்தியானமித்தையாயினும் அவன் தியானித்த வண்ணம் பெத்தமேனுமுத்தியேனுமெய்துமென்லை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சடம தாகிய தியானமெய் யாகிய சாவமுத் தினைநல் குந்,
திடம தானதெப் படியெனி லவரவர் தியானமே பிறப்பா கு,
முடல மாசையாற் றியானிக்கிற் றியானித்த வுடல்களா குவர்
மைந் தா, தொடர்ப வங்கெடச் சொருபமே தியானிக்கிற் சொ
ருபமா குவர்மெய் யே.

(இ-ள்.) சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சாவமுத்தினைநல்குந்திடமதானதெப்படியெனில், எ-து. சடமாகினதுள்ளதியானமானது, சாவமுதானுகவிளங்குமெய்யாகிய முத்தியைத்தருமென்றதிட்டத்தை யுறுதியாகக்கொள்வதெங்ஙனமெனக்கேட்பையாயின் — அவரவர்தியானமேபிறப்பாகு முடலமாசையாற்றியானிக்கிற்றியானித்தவுடல்களாகுவர்மைந்தா, எ - து. ஞானபுத்திரா! எவரெவரெங்ஙனமெங்ஙனந்தியானிக்கின்றார்களோ அவரவர் தியானத்தின்வண்ணம் அங்ஙனமங்ஙனமாய்ப்பிறப்பெய்துவர். எங்ஙனமெனில், தேகவாசைகொண்டுசிந்திக்கில் சிந்தித்தவண்ணம் மத்தற்குரியவுடல்களெடுப்பார்கள் — தொடர்பவங்கெடச்சொருபமேதியானிக்கிற் சொருபமாகுவர்மெய்யே, எ - து. விடாதுதொடர்ந்துவருகின்ற பிறவிகெடவேண்டிப் பிரமசொரூபத்தைத்தியானஞ்செய்யிற் பிரமசொரூபமாகவிளங்குவரிது சத்தியமேயிதனைச்சிந்தித்தறிதி, எ-று.

சடமதாகியதியானமென்றது; தியானத்தனையு மற்றொன்றையுமறியாதெனவும், மெய்யாகியசாவமுத்தியென்றது; தானன்னியமாகாது தானேதானுகவிளங்கலெனவும், பொருள்படுமாறுகாண்க. உயிரென்ல, உணர்வு. என்னை, "உணர்வியலாமுயிரொன்றுமொழிந்த, வுடன்முதலனைத்துமுயிரல்பொருளே" என்றார்பவணந்தி. இதில், உணர்வியலாமுயிரென்பது, அறிவுமயமாகியவுயிரெனக்கொள்க. இதுபற்றி யோரறிவுயிர், "புன்மரமுதலவுற்றறியுமோரறிவுயிரெனவும்", ஈரறிவுயிர், "முரணந்தாதிநாவறிவொடீரறிவுயிரெனவும்", மூவறிவுயிர், "சிதலெறும்பாதிமூக்கறிவினமூ

றிவுயிரெனவும்", நாலறிவுயிர், "தும்பிவண்டாதிகண்ணறிவினாலறிவுயிரெனவும்", ஐயறிவுயிர், "வானவர்மக்கணரகர்விலங்குபுள், ளாதிசெவியறிவோடையறிவுயிரே", எனவுங் கூறியவாறுகாண்க. இங்ஙனமாயது; "மெய்ந்நாமூக்குநாட்டஞ்செவிகளி, னொன்றுமுதலாக்கீழ்க் கொண்டுமேலுணர்தலின், ஓரறிவாதியாவுயிரைந்தாகு" மென்பதனாலெனக. சத்தபரிசாதிசங்யுணர்தலைப்பற்றி யுயிரைவகையெனவும், தோற்றபேதத்தாலுயிரெழுவகையெனவும், உபாதிபேதத்தாலும், குணபேதத்தாலும், சத்தபேதத்தாலும், உணர்வுபேதத்தாலு மோவ்வொருதோற்றவுயிர், பற்பலபேதமெனவுங்கொண்டதேயன்றி, வேறுகாரணம் பற்றியன்றே எந்தவுயிருக்கெந்தபிறவிசுதந்தரம், இன்றே உபாதிதோற்றத்தானும், வினைக்கீடாகப்பிறவிமாறுவதானும், மேல், கீழ்தாகவும், கீழ், மேலதாகவும், உயிராகின்றனவன்றே? உயிரிங்ஙனமாதற்குக்காரணம், கடவுளிஷ்டமெனில், பாரபட்சதோடமெய்தும் சுபாவமெனின், அந்தந்தவுயிரந்தந்ததோற்றமாகவே மாறாதொருபடித்தாயிருக்கவேண்டும், அங்ஙனமின்றாதலால்தோடமெய்தும். நிலையாதுமாறுதலே சுபாவமெனின், முடிவின்றாம். முடிவின்றாகவே, ஒவ்வோருயிரும்பிறவியால் மாறிமாறிநிலையாதலையுமன்றே? ஏற்றனம். ஒவ்வோருயிர்க்கும்பிறவியளவின்றென நின்மொழிகாட்டுகின்றனவன்றே? மாறிமாறிப்பிறவியெய்தற் குயிரெப்போதுமிருக்கவேண்டுமன்றே? இங்ஙனமிருக்க, உயிர்முன்பின்னில்லாததெனக்கூறலாமா, கூறுகின்றனரோ, இதுபோலவே யவரதுவாதமுமிருக்குமெனவறிக. மீண்டுஞ்சுபாவமெனில், முற்றுநிலையாவாததோடமெய்தும். வினையெனின், எதுகாறும், விருப்புவெறுப்புள்ளளவும். இதுவெதுகாறும், பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகக் கருதுமறியாமையுள்ளளவும் இதுவெதுகாறும், தானேதானாகவிளங்குமளவும். அப்பாலெனசெய்தும். வினையொழிக. மீறிவினையவெல்லாருஞ்சொல்வாதமாயமையும். உயிர்க ளிங்ஙனநிலைகளபேதமறியாததால், இவற்றுளொன்றையவாவி வினைபுரியுமன்றே? வினைபுரிதல், சங்கற்பித்தலே. அதாவது; சிந்தித்தல். சங்கற்பம், சிந்தித்தல், தியானம், இவையனைத்துமொருபொருட்கிளவி. வினைபுரிந்தாலன்றே வதன்பயன்றமக்கெய்தும், எய்தினாலன்றே, அனுபவித்துத்தீர்தல். அனுபவித்தற்குத்துணைக்கருவிபிறவிவேண்டுமன்றே, இது தியானங்காரணமாகவெய்தற்பாலதாதலின், பந்தத்துக்கேனுமுத்திக்கேனு மவரவர்தியானமேபிறப்பாகுமென்றா. தானேசமஸ்தபோகமுமாகப் பரிணமித்திருத்தலைத் தானென்றறியாது தனக்கயலெனக்கருதலளவு மதனைச்சுகிக்க வுயிர்கள்தாவுமன்றே? அங்ஙனந்தாவுதலேதியானம், அந்தத் தியானபேதமளவின்மையின், உடலமாசையாலதியானிக்கில் தியானித்த வுடல்களாகுவரென்பதூஉம், சமஸ்தபோகமுந்தனதுபரிணமிப்பேயெனத் தெளிந்தார் மீண்டுமயலெனநாடுவரோ, தன்னைத்தானடையததியானிப்பரன்றே, ஆதலின், தொடர்பவங்கெடச்சொரூபமேதியானிக்கிற் சொரூபமாகுவரென்பதூஉம்பொருந்தும்.

(க-து.) இருவகையுளதைத் தக்கவாறுதியானிக்கின்றனரோ, வது வந்தேதீருமெனபது. இதனைமறுக்காததற்கேதுகூறியதைக்காணக. பொருளைப்பொருளாகக்காணுவளவும், அவாநாசததுக கிடமின்று. இடமின்றுவளவும் பேர்க்தாகஙசியாது. நசியாவளவும, அதனையனுபவிக்க யாதானும வினைபுரியவரும், வருமளவுமபிறவியகலாது. அகலாதுபறறியிஙஙனஙகூறினைக. இப்போதே பறபலபிறவிபேதமுந தேகபேதமும கோறிக்கை பேதமும, அடஙகாவவாபேதமும், சஙகறபபேதமும, முயறசிபேதமுமாயுயிர்களிருகக, இன்னுமபிரத்தியடசம் யாதுககு. (அரு)

அசு - கவி. அ - கை.

[தானபிரமமாதறகுததியானமேபோதுமெனின விசாரமும
ஞானமுமெறறிறங்கனற வினுவுககுவிடை
யிககவியிறகூறுகினறா.]

பிரம ருபத்தைத தியானித்த பேர்களும் பிரமமா குவொ
ன் று, னரச ரீரமாங குரவனே விசாரமேன ஞானமே னென்று
தே, பரம பாவனை பரோக்ஷமாம பின்பந்த பரோக்ஷமே யப
ரோட் சந, திரவி சாரமா ஞானமே முத்தியாந தீரவையீ தறி
வா யே.

(இ-ள.) பிரமரூபதனதத்தியானித்தபோகளும பிரமமாகுவொனறுல நரசரீரமாஙகுரவனே விசாரமேனஞானமேனெனறுதே, எ-து. மானிடவடிவாயெழுநதருளியகுருநாதனே! பிரமஸவரூபததைத்தியானித்தவாகளும பிரமமாகவேவிளஙகுவொனததேவரீாகூறினுல, மேலேவிசாரமும, ஞானமுமெறறிறகோவெனச சஙகியாதுநிறறி, யானகூறுவனதனைககேளுதி — பரமபாவனைபரோடசமாமபினபந்தபபரோடசமேயபரோடசம,எ-து. பிரமத்தியானமேபரோடசஞானமாம, பினனரநதப் பரோடசஞானமேயபரோடசஞானமாம —திரவிசாரமாஞானமேமுததியாநதீரவையீதறிவாயே, எ-து. திடமாகவிசாரிககுமவிசாரததாலான வநதவபரோடசஞானமே நிரதிசயானநதமாம, இதுவேதீாபபெனவறிதி, எ-று.

அறிவினதுபிரதிபலனமாதலி னனைததுமீணடுமெறிவாம. இதுசுருதியுத்தியனுபவதததுணிபாதலானும், சோதனைஞாயமபொருததமுகததாலாயநத தெளிவாதலானும், அறிவேபிரமமெனபபெறறும். பெறவே, தினைபாலிடமாயுமனறுயுமிருததலி னெலலாமாயலலவுமாயிருநத திஃதெனசசுட்டாது கூறினர்சானறோா. ஆயினும, அஃதறிவேயெனக்கணடாம். கணடதாலிது மறுத்தற்பாலதனறு. மறுபபாா, கெடுவா. என்னை, "பூதாதியைநதுபொறிபுலன்களெல்லாஞசித் தேதாதியநதமிவையெலலாஞசித தோதரிய கறபனையுஞ்சித்தனைத்துங் காண்பானுஙகாடசியுஞசித தறபமும்வேறிலலாமையால்", என்றார்சொரூபானநதர். "ஞானமேபிரமமெனறமுதனமொழி

யினபயனகேள", இதனைமகாவாககியத்திலும, அறிவேபரமெனபதைபபற றிமுககியமாய, வாசிட்டததில, தேவபூசைசுதையிலுங் காணலாம். சகல மததரு மெதனைத தெயவமெனினுஞ் சொலலாலன்றிபபொருளாலன்று, சொலலாலெனின், அறிபடுபொருளும நினைவும பாழுமாம. பொருளா வது, மெயயுணாவு. அதாவது; படிபபானைபபடிபபதெந்தவுணர்வோ வநத வுணாவு. இஙஙனமாயவுணாவேதெயவமனறி வேறெனபவெலலாஞ் சோத னையினிலையுறாது தததளிததழியும. ஆதலினறிவேதெய்வமெனறும். எலலா வுயிருமறிவாதலின, ஒவவோருயிரும, தன்னைததானெனசசிநதிததல, தியா னம. அஃதறிவெனவிசாரததாறறோநதும் விளஙகாமை, பரோட்சம. அத னைததககவாசானாலவிளககிககொளளுதல, அபரோட்சம. அதோடுநிலலாது நானெனலாதியாக வனைத்தையுமேலகீழொரப்பின்றி யவவிளககமாகபபன் னுளதிகவருததஙகொண டகமுகமாகபபழகியாககல, ஸதிரவிசாரமாஞா னம. அபபோதனனியனுசிறிதுமினறித தானயததானனறுயவிளஙகலின், அதுவேதுககநிவிாததியுந தடைபறறவானநதமுமாம,இஙஙனமாயவானநத மேதானுதல. இஙஙனநதானுதலேமுத்தி. இதறியாது பலருஞசொலலபபட் டமுததிகளிநிலைக்குமாறுயவாதலானும், இதுபோறபழைமையனறுமையா னும, அநநியமாதலானும, அஃதாகாவெனக. இதுதீாவையென்பாா, பரம பாவனைபரோட்சமாம பினபந்தப. பரோட்சமேயபரோட்சந ஸ்திரவிசார மாஞானமேமுததியாநதீாவையெனறுா. இநநூலாசிரியா; பரோட்சமே யபரோட்சமெனத தேறறேகாரஙகொடுததமையின, பரமபாவனையேப ரோட்சம், பரோட்சமேயபரோட்சம், அபரோட்சமேஸ்திரவிசாரமாஞானம் ஸ்திரவிசாரஞானமேமுததியெனத தேறறேகாரஙகொடுததனம. இஙஙனங் கொடுதத தொனறுகொனறுதொடாபாதலபறறியெனக. இததொடர் புசெலலுமவழிச செலலவறியாதார், ஆஙகாஙகுபயனிதுவேயெனநிறபர். நிற்பதால, அவவவ்வசரததைமுததியெனபா. இவைமுததியாகுமா? ஆகா மைபறறி யிவறறைபபதவிமுததியெனறனரறிஞா. இவவுளவறிநதவராதலி னிவறறைததீாவையெனஞதொழிநதனா.

(க - து.) பிரமஸவரூபததைததியானிககுநதியான முளளவாறெய்தின தோடுநிலலா ததனவழிததாசசெலவி னிவவவசரநிலைகளை முறையேதநது விடுமெனபது. இனனுநதொடாபிருககப பிரமததியானம்பிரமமாகுமெ னல, துணிவுபறறி. (அகூ)

அஎ - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானத்தைககெடுத்தபினனா விருததிஞானமிருகக எஙஙன மனுபவஙகைகூடுமென்ற வினுவிறகுததர மிககவியில கூறுகினறுா.]

வீட தாம்பரி பூரண சொரூபத்தில் விருத்திஞா னமுங்கூ டிச், சேட மாகினு லகண்டமா மனுபவ சித்தியெப் படியென் று

ற், சாடி நீர்மண்ணைப பிறித்ததேற் றும்பொடி தானுமண் ணெ
டுமொயு, மூடி ஞானமு மறிவிலா மையைக்கெடுத் தொக்கவே
கெடுந்தா னே.

(இ - ள்.) வீடதாமபரிபூரணசொரூபததிலவிருத்திஞானமுஙகூடிச
சேடமாகிஞலகண்டமாமனுபவ சிததியெபபடியெனறுல, எ - து. முததிக
குமுதறகாரணமாகியபரிபூரணசொரூபததி லஞ்ஞானததைககெடுததுத தா
ன்மாத்திரமிஞசிநின்றுள்ளவிருததிஞானமானது, தானுமபபிரமத்தோடுகூ
டிவிசேடமாயிருககுமாஞல துவிதமாகினறதே, துவிதமாஞல, எஙஙனம
கண்டாகாரவனுபவசித்திவாயககும். வாயககாதே, இதறகெனசெயது
மெனககேட்பையாயின் :—சாடிநீர்மணணைபபிறிதததேறறும்பொடி தானு
மண்ணெடுமொயும, எ - து. சாடியிலுளளகலஙகனீரை, நீரவேறமூககுவேறு
கப்பிரிதத தேற்றுஙகொடடைபபொடியானது, அவவழுககோடுதானுமொ
க்கமடியும்:— ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைககெடுத தொககவேகெடுநதா
னே, எ - து. (அதுபோல) விருததிஞானமுமஞ்ஞானததோடெதிரத் தததனை
நாசஞசெய்து, அதனேடுதானுமொககவேமடியும், எ - று.

பரிபூரணசொருபமாதலேமுததியாதலால இதனைமுனபினஞககியது,
காரியததைக்காரணமாகவுபசரிததறகெனக. வீடு, முததி. பரிபூரணசொ
ரூபம், பிரமம். முததிககுபபிரமமபேதமெனககொணடு நிமிததகாரணகா
ரியமெனப ரநிலையறியாாபோலும. எநதவறிவிஞலதத்துவஙகளையெல
லாம் விசாரித்துத்தானலலதானலலவெனசசெலலுகினறதோ, அந்தவறி
வைவிடநியதிகளையபபெறற தததுவககுழாஙகளவேறுகுமாஞல பிரமமும
வேறுயிருககலாம. அஙஙனமினறே யிங்ஙனமிருகக. சுசாதிகவிசாதிககசுக
தபேதமயமாதல தததுவககுழாயகள். அனறுதல, பிரமம. அநதமயமா
நின்றதும, இநதமயமாநினறதும, அறிவாதலால, அறிவேபிரமமுதலிய
வனைததுமெனவும, ஒன்றிலொனறிலலாமையறிவிலாதலால, அறிவேயுண
மையெனவுஙகணடாம். இஙஙனமாயநிலை யிவனினனுமாகாமையா லிங
ஙனம்விஞவினனெனபபெற்றும. பொருளலலவறறைபபொருளெனறுண
ர்ந்ததும், பொருளைபபொருளென்றுணாந்ததுநதாஞதலா லறிவேயஞ்ஞா
னமூம் ஞானமுமெனறுயிறறு. ஆகவே, தனஞலவிளைந்தவஞ்ஞானந் தன்
ஞல்விளைநதஞானத்தாலழியுமபோது, தனனைவிட ஞானமவேறன்றுதலா
லஞ்ஞானத்தையழித்துத் தானுமதனேடொககமாயுமென வுபமானபூாவ
மாகவிடைதந்ததெனத்தெரிநதாம.

(கஅ.) ஞானமுஞ்சேடமாகாதழியுமென்பது. சேடம், மிச்சம். இந்த
மிச்சம், பரிபூரணமென்றகுத்தடை. (அஎ)

அஅ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமிருக்கச் சீவன்முத்தரனுபவமெங்ஙனமோவென
வினவலுக்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இந்த நிச்சய முத்தரு ளனுபவ மிருப்பதெப் படியென்
றூற, சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமா
வர், பந்த முத்திகண் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்சொலி
னகையா வ, ரந்த ரத்தையுண் டுமிழ்ந்ததோர் கொதுகென மவ
ர்களை நகையா ரோ.

(இ-ள்.) இந்தநிச்சயமுத்தருளனுபவமிருப்பதெப்படியென்றூற, எ-து. இ
ங்ஙனமாயதீர்த்தநிலை சீவன்முத்தருக்குளனுபவமாக விருப்பதெங்ஙனமோ
வெனக்கேட்பையாயின:—சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போ
ற்சுகமாவர், எ-து. பயசிந்தையற்ற திரிலோகமண்டலாதிபதியாகிய சக்கர
வர்த்தியும், இதுநன்குதீதென்றறியாத சிசுவும்போலச்சுகரூபமாவர்:—பந்
தமுத்திகள்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகையாவர், எ-து. பந்த
முமுத்தியுமறந்துபோகும், பலருமுண்டென்றுசொல்லுவராயின்சிரிப்பர்:—
அந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர்கொதுகென மவர்களைநகையாரோ, எ-து.
ஒருகொசுகானதாகாயத்தையெடுத்துவாயிற்போட்டுத்துப்பிவிட்டதென்று
சொன்னால்வர்களைப்பார்த்தார்தானசிரிக்கமாட்டார்கள், எ-று.

சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போலெனவுவமைகூறியது;
அரசனுக்கெதிரின்மைபோல மகான்களுக்குச்சுசாதிவிசாதிசுகதபேதங்களி
ன்மையினானும், சிசுவுக்குப்பகுப்பின்மைபோல மகான்களுக்குத்தம்மைத்
தவிரச்சிற்றறிவுபேரறிவென்பதூஉம், சிற்றின்பம் பேரின்பமென்பதூஉம்,
ஆகியபகுப்புச்சிறிதுமின்மையினானும், பந்தமுத்திகள்மறந்துபோமென்ற
து, அஞ்ஞானத்தாற்பந்தமும், ஞானத்தாலமுத்தியுமெய்தன்மரபு. இங்ஙன
மிருக்க, இவர்களுக்குஞானபேதமேது, தம்மைத்தவிரவிவ்விரண்டுபேதமு
மின்மைபற்றி மறதிக்கேவருதலானும், உண்டென்றுபலர்சொலினகையா
வரென்றது ; சொல்லுவாரமடமைபற்றியாதலானுமென்க. இங்கே அந்தர
மென்பது, ஞானகாயத்தை. கொசுவென்றது, தானல்லதைத்தானென்போ
ரை. ஆகாயமாகியவிபுதத்துவத்தில் கொசுகென்லோர்பரமாணுவினும் பர
மாணுவெனத்தகுமா? இஃதாகாயத்தைவிழுங்கி யுமிழ்ந்ததென்றாலென்ன
வியப்போ, அதுபோல, சொல்லாலனறிப்பொருளாற் பார்த்தாயினுங்கே
ட்டாயினுமறியார், இவர்களந்தப்பரமாகாயத்தையனறி யிவர்களுளரோ,
இலரே. இவர்களதைவிழுங்கியுமிழ்ந்தாரெனல் வியப்பன்றோ, என்றவொ
னக. ஞானகாயத்தையெடுத்துவிழுங்கல், முத்தி. உமிழ்தல் பந்தம். இதனை
யாரதானேறபர், பாமரருமேலாரென்லைக்குறிக்கின்றது. இவர்களவமதி
படுக்கிடம்பெறுரோ பெறுவார்களென்னுமெதிர்மறைபொருட்டாகின்றதோ

காரமெனககொள்க. நகையாரோயெனப்பாடமோதின, ஏகாரம், எதிா மறை.

(க - து.) மகான்கள்பந்தமுத்திமறநதனரொனபது. சிதாகாயததை யன்றித் திணைபாலிடமிலலாமையி னேறறப்பாலதேயெனறறிக. இருநதா லன்றேமறவாதிருத்தறகு. இதுதனனைததானசோதிததுழிததெரியும.(அஅ)

அகூ - கவி. அ - கை.

[செகமபொயயெனறகுப பொயககதையொனறை யிககவியிறகூறுகினறா.]

மலடி மைந்தனுந் தாணுவிற் புருடனும் வான்மலா முடிகூ டி
யிலகு கந்தர்ப்ப நகரிலே சுததிகை யிரசிததததை விலைபே சிக
கலக மாயினு ரிடையினிற் கயிறறராக் கடிததிரு வருமாண் டா
ரலகை யாயினு ரொனுமவிவ காரத்தை யறிந்தவன் மயங்கா னே.

(இ - ள்.) மலடிமைநதனுநதாணுவிறபுருடனும வானமலாமுடிகூடி, எ-து. மலடிபுத்திரனும,தறிபுமானும, இருவருஙகூடிககககனுரவிநததைகரு டுமியிற்சூடிககொணடு.—இலகுகநதாபபநகரிலேசுததிகையிரசிததததைவிலை பேசிக்கலகமாகியே, எ-து. விளஙகாநின்றகநதாவமெனனுநகரினகண கிளி ஞ்சலவெள்ளியை விலைமதிதது, இவறறைசசுதநதரமாககிககொளளுங கார ணததிலெனதெனதெனறு வழககிடடுத்தமககுளளே கலகமாய் —இடை யினிறகயிறறராககடித திருவருமாணடாா, எ-து. இஙஙனஙகலகமிடடுக கொண்டிருககையில, பழுதைபாமபுகடிகக, அதனுலிருவருமிறந்தாாகள — அலகையாயினுரொனுமவிவகாரததை யறிந்தவனமயஙகானே, எ-து. அவவா றிறநதவாகளபேய்களாஞாகள, எனனுஙகதையினுெழுஙகை யறிநதவனெ வனோ அவனிவவுலகாதியைமெயயெனமயஙகுவனு மயஙகானே, எ-று.

மலடியும், தாணுவுமெய். மைந்தனும, புருடனுமபொய. இதுபோல, பிரக்ஞைமெய். ஏனையவைபொய. சூடி, பேசி, கலகமாகி, மாணடு, அல கையாயினுரொனபனவெல்லாஞ சேட்டைகள. இதுபோல, வந்தான, போ யினன். பாாததான, கேடடான. நினைததான், மறந்தான். அறிநதான், அறியான். எனபனவுஞசேடடைகள் அநதவினைமுதலமெயயாயி னைநதச சேட்டைகள்மெய்யாகலாம. இநதவினைமுதலமெய்யாயி னிநதசசேடடை கள்மெய்யாகலாம. ஒருபோதுமாகாவாறுபறறி இஙஙனமாயவுவமையால் மித்தையெனத்தெரிவித்தனர். உபமேயததைமித்தையெனககாடட முழுது மித்தையானகதையை யிக்கவியுபமானிததததால, பிறிதுமொழிதலணி. உதா ரணம். "நெடும்புனலுள்வெலலுமுதலை யடுமபுனலி னீஙகினதனைப்பிற" என்பதனுனும்; "கொககொக்ககூமபுமபருவத்து மறறதன குததொக்க சீர்த்தவிடத்து" என்பதனுனுங்காணக. முனபின்பறறி யிஙகேயுவமேயமு வகாரியென்றும். ஏனையவையென்பது, தேகமுதலிய தததுவககூழாததை.

இவைபிரகஜைறுயினதுசாயையெனவறிக. உபாதானவுபாதேயமயமாகாத தததுவககுழாஙகளெங்கணுமிலலே, இஙஙனமாயசோதனேயகலாதாரிகக தையைமறவார். அகனருர்மறபபா. அசைகுறைதலேப்பறறி யிரசிதத்தை யென்ருர். சிலபிரதி, கலகமாயமுயறகொமபினுறகுததியே களேததிருவரு மாணடாரொன்றிருககின்றது, இதனேயேறகினுமேறகலாம.

(க - து) சித்தப்பிராநதி, செகதபிராநதிதெளிந்தவனமயஙகானென் பது. கடிககவெனறபாலது கடிதடதெனருயது காலவமூவமைதி. காலதேச வஸதுபரிசசேதபுடைபெயாசசி சறறுமின்றிஞெபதிமாததிரமாக வொருத னமைத்தாவிளங்குந்தனபா லவாந்தரமாகத் தினேததுணேபுடைபெயாசசி போறருேனறிய ஞெபதிஸபுரிபபே, மலடிமைநதன். பரிபூரணநாடடவி ழபபே, தாணுவிறபுருடன. இழபபெனறறியாமையே, வானமலா. அது தினேபாலிடமாமீககுறலே, முடிகூடல. இதிலெயபபுறறவிடத்தனேததுமித தையாககசாணடலே, கநதாபபநகா. தனனேத்தா ஞொனவிசாரிததலே, சுததிகாரசிததததைவிலேயேசல. உபாதிசமபநதபாவநாசமெயதலே, கலக மாதல. ஆஙகெழுந்தவிாததிஞானமே, கயிறறரா. அஃதெரிததலே, கடித தல. ஸபுரிபபும, நாடடவிழபபும நசிததலே, இருவருமாளல. பநதமுததி கறபிதமாகமுடிதலே, அலகையாதலெனககொளக. பநதமுததிபருபபின மையைககாடட, அலகையெனருா. (அகூ)

கூ0 - கவி. அ - கை.

[பொயயேகதையானவாறுபோலப பொயயேசெகமெனககு றிபபிததமையின,இநதபபொயயெனலேயே மாயையெனறனரறி ஞா, இநதபபொயயேசெகமாதியாக விகாரிததுதோற்றலி ன னேததுமாயாகாரியமெனபபடும், இதனிறசிததமவையாதுபூரண மானசததாகிறறியென்பதை யிககவியிறகூறுகினருா.]

மாயை யென்பது பொயயெனி லதுபெறற வகையெலாம
பொய்யா மே, தாயை யனறிமக் களுக்கொரு பிறவியுஞ் சாதியும
வேறுண டோ, சேய சொர்க்கமு நரகமு நனமையுந் தீமையும்
பாரா மற், றூய சத்துசித் தானந்த பூரண சொருபமா யிருப
பா யே.

(இ-ள.) மாயையெனபதுபொய்யெனி லதுபெறறவகையெலாம்பொ யயாமே, எ - து. மாயையெனபபடுவதுபொயயாளுல, அதுகாரணமாக வநதவனேததும பொயயாகவேணடுமே, எஙஙனமெனில:—தாயையன்றி மககளுககொரு பிறவியுஞசாதியும்வேறுண்டோ, எ-து. மாதாவின்றுப்பிறவி யையுஞசாதியையுமனறி யவள்பிள்ளேகளுககு வேறேபிறவியும்வேறேசாதி யுமுளவோ:— சேயசொாக்கமுநரகமுநனமையுந்தீமையுமபாராமல், எ-து. செடுந்தூரததஞவாகிய சொாககாதிபதவிகளும, ரவரவாதிநரகங்களும்,

நன்கெனப்பட்டவையும், தீங்கெனப்பட்டவையு மிவையெனப்பகுத்துணா தல் செய்யாது:— தூயசத்துசித்தானந்தபூரண சொரூபமாயிருப்பாயே, எ-து. பரிசுத்தமாகினறுள்ள சத்து சித்து ஆனந்த நித்திய பரிபூரணவிலக்கணமுடையதெதுவோ, அந்தசசொரூபமே நீயாதற்குமுயலுதி, எ-று.

யாமாசாமாயா, என்னுஞ்சுலோகப்பொருளை யுணாத்தநிறறலின, மாயையெனபதுபொயயெனிலெனவும, சகசீவபரஞ்சத்தியமபோற்றோறறுவவேனுந் தமக்கெனச்சுயம்பொன்றினறிச சோதனையிலயாவுமறிவாமுடிவதெனனே? முடிதலினனைத்துமறிவின கறபிதமெனற்கையமெனனே? கற்பிதமாதலின மாயாகாரியமெனபபடுமெ. இத்திணணநோக்கி, அதுபெற்றவகையெலாம் பொயயாமேயெனவும், அனைத்துமாயாகாரியமெனறகுதாரணமாகத், தாயையன்றிமககளுககொருபிறவியுஞ் சாதியுமவேறுணடோவெனவும், அறிவைத்தவிரவயலொனறுளதாகச சோதனையிறசாணமையின, சேயசொாககமுநரகமு நனமையுநதீமையுமபாராமலெனவும, அநிாதசடதுககவனித்தியகணடவிலககணஙகட கறிவெதிாமறையாதலின், தூயசத்துசித்தானந்தபூரண சொரூபமெனவும, நாமெதுவாதலோவென்னுமையந்தவிாதியெனபாா, சொரூபமாயிருப்பாயேயெனவுஙகூறினா. அது பெறறவகையெலாமெனபது ; அமமாயை காரணமாகவுதிககபபெறற சகமாதி மூன்றுவகையாயுளளனவனைத்துமெனப பொருளகொள்ளினுமேறகபபெறும். தாயையனறிமககளுககொருபிறவியுஞ் சாதியும்வேறுணடோவென்றவுதாரணம்; மாயையும, மாயாகாரியமுமபேதமெனறகன்றோ, இஙகேகூறக்கிடந்தது. திரிபதாாததமுமறிவுககயலெனனுமளவும், மாயாகாரியமெனப்படும். அறிவாயின, மாயையெனலெஙகே, அதனகாரியமெனலெஙகே, இன்றுதலின, மறுககறபாறறே.

(க-து.) யாவுமபொய்யாகமுடிதலபறறி யனைத்துமாயாகாரியமெனபது. இவறறைமெயயெனின் அஃதாரோறபா. (கூ0)

கூக - கவி. அ - கை.

[அனைத்துமாயாகாரியமாவதால மித்தையாமேயெனின், எவரோறபா, இதுகுறறமாகமுடியாதா, எனற விஞைவை யிககவியிறகூறுகினறாா.]

பங்க யாசனன் முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோ ருங்
கங்கை யாதியாந் தீர்த்தமுந் தேசமுங காலமு மறைநா லு
மங்க மாறுமந் திரங்களுந் தவங்களு மசத்திய மெனச்சொன் ன
லெங்க ளையக னேயத னற்குற்ற மில்லையோ மொழியீ ரோ.

(இ-ள்.) பங்கையாசனன்முதற்பலமுனிவரும் பாருளபெரியோரும், எ-து. தாமரைமலரையிடமாகவுடைய பிரமனமுதலியபற்பலமுனிவரும், பூமியிலுள்ளசான்றோர்களும்;—கங்கையாதியாந்தீர்த்தமுந்தேசமுங் கால

முமறைநாலும், எ - து. கங்கைமுதலியபுண்ணியதீர்த்தங்களும், காஞ்சி முதலிய புண்ணியஸ்தலங்களும், சிவராத்திரி, ஏகாதசி, நவராத்திரி, சோமவாரம், கார்த்திகை, முதலியபுண்ணியகாலங்களும, நான்குவேதங்களும்:— அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்னால், எ-து. சந்தசு, கற்ப, வியாகரண, முதலியவாறங்கங்களும, ஏழுகோடியாகவிரிந்துள்ள மூலமந்திரங்களும, காமியம, நிட்காமியமென்னுந் தவங்களிலொவ்வொன்றனேக பேதங்களாக விற்றலிற் றவங்களும், ஆகியவிவையனைத்தும் பொய்யென்றுசொன்னால்:—எங்களையீன்றெடுத்தநாயகனே! ... குற்றங்க ளில்லையோ மொழியீரே, எ - து. எமக்குக்குருவாகவெழுந்தருளியநாயகனே! பொய்யென்றுசொல்வதனாற்குற்றங்கள சம்பவித்தற்கிடமில்லையோ? இதனைவிளங்கத்தெரிவித்தருளும, எ-று.

பங்கயாசனன்முதலென்றதனாற பிரமாவிஷ்ணுமுதலிய பஞ்சகர்த்தாக்களுமெனப்பெறும். இக்கவியில வந்திருக்கத்தக்கவைகளையே மித்தையாகுமென்றெடுத்துக்காட்டலின், எடுத்துக்காட்டணி. பங்கயாசனன்முதற பலதேவருமெனவும், குற்றமில்லையோவெனவும்பாடமுமுண்டு. ஏனைய காலங்களையும், தேசங்களையுமருத்தங்கூறின, வழுத்தற்குரியதன்றும், வழுத்தற்குரியதாகின், இந்த அருத்தங்களெல்லாந்தாமேயமையும். ஏனையவு மிங்ஙனமே.

(க-து.) அனைத்துஞ்சத்தியமெனபவா பலர். மித்தையென்பவரரியர். இதுயாவருக்கும் குற்றமாமுடியுமே யிதற்கென்செய்துமெனவினவினனெனபது. அனைத்துமித்தையெனல தனக்குடன்பாடன்றெனக்காட்டினனென்க. (௬௧)

௬௨ - கவி. அ - கை.

[அனைத்தும்பொய்யெனல குற்றமன்றென
விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சொர்ப்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்வது
பிழையா ஞ, லற்ப மாயையிற் றோன்றிய சகங்களை யசத்தெனல்
பிழையா மே, சொர்ப்ப னந்தனிற கண்டதைப் பொய்யென்று
சொலலலா மெனின்மைந் தா, வறப மாயையிற் றோன்றிய சக
மெலா மசத்திய மெனலா மே.

(இ-ள்.) சொற்பனந்தனிறகண்டதைப் பொய்யென்றுசொல்வதுபிழையானால், எ-து. ஒருவன தன்கனவிற்கண்டதைப்பிறனுக்குச்சொல்ல அவனதுபொய்யெனச்சொல்ல, கனவுகண்டவனதற்குடன்படாமல், நீ சொன்னது தப்பெனச்சொல்லலாகுமெனின்:—அற்பமாயையிற்றோன்றியசகங்களை யசத்தெனல்பிழையாமே, எ - து, இயல்பாகவேயனுவாயுள்ளமாயையு காரணமாகவுதித்த வுலகங்களை வேதங்களும்மகான்களும் பொய்யென்

கூறுவதுதப்பாகலாமே:— சொற்பனத்திற்கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலாமெனின், எ-து. தப்பென்றுசொல்வதுதகர்து, கனவிற்கண்டதைப்பொய்யென்றே சொல்லலாமென்பையாயின்:—மைந்தாவற்பமாயையிற்றோன்றிய சகமெல்லாமசத்தியமெனலாமே, எ-து ஞானபுத்திரா! இன்னதெனக்கணித்தற்கற்பமாயுள்ள மாயைகாரணமாகவுதித்த வெல்லாவுலகங்களையு மையமின்றிப்பொய்யெனக்கூறலாமே, எ-று.

நிலையன்றியப்போதப்போது வெவ்வேறாகத்தோற்றுஞ் சொற்பனக்காட்சிபோலவதா, என்றுமொருபடித்தாநிலையாயுள்ளவுலகம் என்சசங்கைவரின், மெய்யே, அந்தக்காட்சிக்கு மிந்தக்காட்சிக்குஞ்சுயம்புயாது? அதுவுமிதுவுமஞ்ஞகற்பிதமன்றிவேறுயாது. கனவினனவும், நனவிற்கனவுமென்கே? காட்சியுமிங்ஙனமன்றோ. இவ்வுலகம், சாக்கிராவஸ்தையுள்ளளவும். அவ்வுலகம், சொற்பனாவஸ்தையுள்ளளவும். இவ்விரண்டவஸ்தையுமறிவானையன்றியில்லை. இவ்விருவிதவுலகமும், இவ்விரண்டவஸ்தையன்றியில்லை. இவ்விருவகையவஸ்தையும், இவ்விருவகையுலகமுஞ்சுழுத்தியிற்கண்டிலம். இம்மூன்றவஸ்தையுமறிவானையன்றி யொன்றிலொன்றின்றிச் சகடக்கால்போல மாறுவதைத் தினந்தோறுங்காண்கின்றனம். இங்ஙனமாயநிலைகளையுன்னவுந்தெரியாது, பிறர்சொல்லினுஞ்செவிசாய்க்கவுந்தெரியாது, இவ்வளவுதிறமையற்றவர்கள் கேட்குஞ்சங்கைக்குத்தரம்பஞ்சமோ, கூறுதும். "எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருள்மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு" இந்நெறிச்செல்பவரோ? எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருளைப்படிகாண்பதறிவு. இந்நெறிச்செல்பவரோ, சங்கைசெய்யப்புகுந்தோர். அந்நெறிச்செல்பவராயினிங்ஙனங்கேளார். இந்நெறிச்செல்பவராயின்கேட்பர். எங்ஙனமெனில், அவர்கள்பொருளைப்பொருளாகவறிபவர்கள். இவர்கள்பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகவறிபவர்கள். இவர்களுக்குவிடையென்சொல்லினு மவிசாரிக்குப்புத்திசொல்வதுபோலும். பேதவாதம், அபேதவாதமித்தகையதெனவறியார். கண்டதேகாட்சிகொண்டதேகோலமென்போர். புறமுகநாட்டமன்றி யகமுகநாட்டங்கேட்டுமறியாஞானிகள். இவரிடுஞ்சங்கை யிவர்போல்பவர்மதிப்பதன்றி யறிஞரெங்ஙனமதிப்பர். இது நிற்க,

(க-து.) உலகம்; சொப்பனம்போறலிற்குற்றமன்றென்பது. இவ்வுவமைதக்கதென்க. சொப்பனத்திற்சுகித்தாற்போலு மிவ்வுலகிற்சுகித்தல், துக்கமெனக்காணவும். (கஉ)

கூஙு - கவி. அ - கை.

[இன்னுமதனையேவைப்புறுத்தப் பொய்யிஃதெனவும் மெய்யிஃதெனவு மிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பொய்யை மெய்யென்ற மூடர்புண் ணியமொன்று புராணங்
கூய்ப்பிமொ ஞன், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக் குற்றங்கள

விதித்தசாத் திரமுண டோ, பொய்ய தேதெனி னுமரு பங்க ளாம பூதமா கியமா யை, மெய்ய தேதெனிற சசிதா னந்தமா வியாபிக்கு மானமா வே.

(இ-ள்.) பொய்யைமெய்யென்றமூடர் புண்ணியமொன்றுபுராணங்கூடப் பிடிமாறல, எ-து சகசீவபரமெனனுமபொய்யைப பொய்யென்றறியாது மெய்யெனறறிந்தார மூடரன்றே, இவர்கள்செய்த அன்னதானமுதலிய முப்பத்திரண்டறங்களாலும், சிவகயிலங்கிரியமுதலியதலசிரேஷடத்தாலும், பதினெணபுராணங்களு மிவர்களைப்புண்ணியவான்களென்று விடாதுகேஷடிக்குமாறல —மெய்யைமெய்யென்றஞானிகளுக்குக்குற்றங்கள விதித்த சாத்திரமுண்டோ, எ-து. காரணகாரியரகிதமாயதியாதோ, அஃதன்றே மெய்யெனததகுவது, அதனைசசொலலாலேலாது விசாரதெளிவாலேற்பதன்றேஞானம், அங்ஙனமாயஞானத்தையுடையாரன்றே ஞானிகளெனப்படுவோர், இவர்களன்றேமெய்யைமெய்யென்றஞானிகள், இவர்கள்மெய்யைமெய்யென்றதனாலிவர்கள்மேற குற்றமவிதித்ததற்கிடமுண்டோ, இவர்கள்மேறகுற்றங்கள விதித்தசாஸதிரமேனுமுண்டோ, இலலையே. இதுநிறக. பொய்யாவதியாதெனவும, மெய்யாவதியாதெனவும், இனிக்கூறுதும் அதனைககேளுதி —பொய்யதேதெனி னுமருபங்களாம பூதமாகியமாயை, எ-து. பொய்யெனபபடுவதியாதெனில, நாமரூபங்களாகவெங்கணும்விரிந்துள்ள பஞ்சபூதமெனபபடுவதாகியமாயையாம —மெய்யதேதெனிற்சசிதானந்தமா வியாபிக்குமானமாவே, எ-து. மெய்யெனபபடுவதியாதெனில சத்து, சித்து, ஆனந்தமென்னுமிலக்கணமே வடிவாயெங்கணுநிறைந்துள்ள வானமாவாம, எ-று. ஏ - ஈற்றசை.

பிரத்தியட்சமாயுள்ளசகங்காரணமாகவனறே, அபபிரத்தியட்சமான சீவேசுரானுண்டெனககோடல். விகாரத்தைச சுயமபெனககாட்டாதுலகைககாட்டில, ஏனையவிரண்டையுங்காட்டலாம. அங்ஙனமொருவருமின்றே. சொலமாத்திரத்தானும், தோற்றமாத்திரத்தானும, இமமூன்றுஞசத்தெனறேறபதைவிட மிதத்தையென்றேறபது மனமலையாமைககும், சஞசலமணுகாமைக்கும, உள்ளககளிபபகலாமைககும, தானேதானுதற்கும், இடமபெறுமனறோ? இங்ஙனமாயபலனுககனறே, சறகிருத்தியமாதிதொழில் புரிவது. இவற்றைப புரிவதைவிட வுலகைமித்தையென்று மறப்பதுமாத்திரஞசெயயி னிபபயனனைத்தையுமிம்மையிற்றானேயனுபவிக்குதுமே, இது வுள்ளங்கைநெலலிக்கனிபோலாமே, இந்நகையறியாமைபற்றிப் பொய்யைமெய்யென்றமூடரெனவும், சகமாகத்தோற்றுவதும், அன்றாகத்தோற்றுவதும், அறிவனறோ, இதுவன்றேமெய், இதனையன்றேமெய்யெனக்கோடல, கொண்டபடிகண்டவரனறேமெய்ஞ்ஞானிகள், காணுதாரன்றேபோலிஞானியர். இவரைப்போலிஞானியெனக்குறிக்கவனறே முன்னர்க்கண்டிந்துஞானமென்றது. இவற்றையெலலாங்கருதி மெய்யை மெய்யென்று

ஞானியெனவும், இவர்களைமூடாகளெனறகெனனேயேதுளது, இனருதலின், ஞானிகளுக்குற்றஙகள்விதிதத சாஸதிரமுணடோவெனவுங் கூறினா. பொயயாகியசகசீவபரஙகளைபபொய்யென்றது, குணவாகுபெயா மெய்யாகிய ஞானத்தை மெயயெனறதூஉமிஙஙனமே. ஞானமனறியிலலையாதலின, மெயயதானமாவெனருனொனகொளக. சசசிதானந்தமானமாவெனவே, அனிா தசடதுககம்பிறவெனககணடாம். சசசிதானநதமேயஙிாதசட துககமாகத் தோறறலனறி யயலனறெனசசோதனேயாறகாணுதி எஙஙனமெனில; ஒன றுசொலலுதும். ஓாபாறையாகியகருங்கல, உளதோ, இலதோ? உளதெ னில, சுயம்பாகவேணடும. சுயமபெனில, உளிமுதலியகருவிகளாறசேதிப பதற் கியையாதிருககவேணடும். இயையுமெனில, சுயமபெனுதிருகக வேண்டும். இயைநதபோதன்றேதூளாககககாணும. இபபோதுசுயம்பென் னலாகாதாவெனின, அநததூாகளினசையோகமே பாறையாகததோறற லனறி யிபபோதுமவேருககக்கூறறகிடமுளதோ, இனறே, தூளையனறிபபா றையெஙகே, நமதுநாடடந தூளாகியககண, பாறையினமையும, ஆகாவிடத துணமையுமாகக்காணபதெனனே. நாமசததாககக்காணிலசததாகவும், அசத தாககக்காணி லசத்தாகவுநதோறறலின், நமதுசத்தைககொடுததுபபாாபபத னுற் சத்தாகததோறறுவதேயனறிவேறெனனேயுள. இதுவேதீாபபெனறகு மெய்யதேதெனில சசசிதானநதமாவியாபிகருமானமாவேயெனரா.

(க-து.) பொய்மெய்யிலககண மித்தையதென வுணாததியதெனபது. பொயயைமெயயெனுமளவுஞ் செனமமே. அதாவது, உருவமாகவேனுமரு வமாகவேனும பாவிததல. வஸது, இஙஙனமனருதலானும, தன்னையகலா ததைவிடடுத தனககயலாகக்கருதியெடடததவமபுரியினும, அணிததாதற கியைவதனருமையானும, தனனேததான தேடிககாணுதலவும, தானதனக கயலாகமுடியும, பரமுமயலாகமுடியுமெனக கூறவேணடுமோ? இதனுல ன்றே? அருள், பரை, ஆனநதம, ஆனந்தாதீதம, இவைதனதனுபூதிவிலாச மெனக்காணுது, சிவானுபூதிவிலாசமெனபபராக்காயினா. அஙகுந்தானின் றே? இன்றெனில, அஙஙனமனுபவித்தலதானன்றே. அஙகுநதனனையாயா மல்விட்டுவிடடாாகளே, இவாகளுககெஙகேதானமுடிவுணடு, இலலையே. பநதத்திலயலநாட்டமபோல முத்தியிலுமயனுடடமெனனி னிதுஞானமா குமா? தன்னைவிடடுவிடடாாகளே, மானிடசென்மததிலதானேகணடுபிடிக்கவேண்டுமே. "இபபிறவிதபபினுலெபபிறவிவாயககுமோ," இதற்கென செய்தும் யாமறிகிலம். ஆனமாவேயுண்மையெனறனரோ யிந்நூலாசிரி யர், இதையாவதுவிசாரித்துத்தெளியாதது; செல்வககலவிமதர்பபு. பொ ய்யென்பதுமாயை. இதனைசசத்தியென்றைவகையாக்கி மெய்யெனறனா மூடமொனினமமையும். (கூ௩)

கூச - கவி. அ - கை.

[அனைத்துமாயாகாரியமெனக்கூறி மித்தையென்றீர், அம்மாயா விலக்கணத்தையும், அதனதுபேதாபேதங்களையுந் தெரிவிக்கவேண்டுமென, அறுவகையாக வினாவலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மாயை யென்பதே துடையரா ரெப்படி வந்தது வருவா னேன், மாயை யென்பது பிரமத்தின் வேறெனின் வஸ்துவு மிரண்டா மே, மாயை யென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின் வஸ்து வும் பொய்யா மே, மாயை யென்றமே கங்களுக் கொருசண்ட மாருத குருமூர்த் தி.

(இ-ள்.) மாயையென்பதேதுடையரா ரெப்படிவந்தது வருவானேன், எ-து. மாயையென்பதியாது, அதனைச்சுதந்தரமாகவுடையாராயாவர், அது வந்தவகையெங்ஙனம், வருந்றகேதென்னை — மாயையென்பது பிரமத்தின் வேறெனின் வஸ்துவுமிரண்டாமே, எ-து மாயையென்பது பிரமவஸ்துவி னின்றும்வேறாயதெனின், அப்போதுவஸ்து, இரண்டெனக்கொள்ளப்படுவ தாமே — மாயையென்பதும் பிரமமுமொன்றெனின் வஸ்துவும்பொய்யா மே, எ - து. ஆயின்மாயையென்பதும், பிரமவஸ்துவுமொன்றெனக் கூற லாமேயெனின், மாயையைப்போலப்பிரமவஸ்துவும் பொய்யெனக்கொள் ளப்படுவதாமே — மாயையென்றமேகங்களுக் கொருசண்டமாருதகுருமூர் த்தி, எ - து மாயையென்றமேகங்களுக்கெல்லா மோர்பிரசண்டமாருதம் போன்று விளங்குபவராகியகுருமூர்த்தியே, எ-று

(க-து.) இங்ஙனமாயையைப்பற்றி யறுவகையாகவினாவினனென்பது. அறிவேபிரமம், அறியாமையேமாயை. அறிவையன்றியறியாமைவேறாயின், பிரமத்தையன்றிமாயைவேறாகலாம். யாதுகாரணகாரியங்கட்கு முடன்ப டாமை யினையதென்றுணர்தல், அறிவு. உணராமை, அறியாமை. யாதுண மையையுணர்கின்றதோ, அதுவேயுணராததால், அறிவேயறியாமையாயிற் று. அறிவையன்றிதெளிவும், மூடமும்வேறின்மையின், இவ்விருவினைக்கும் வினைமுதல், அறிவாயிற்று. அறிவாகவே, இரண்டெனப்படாது. ஒன்றெ னின், அறிவையன்றியறியாமையிருக்கவேண்டும். இன்றுதலின் பிரமத்துக் கென்னுது, பிரமத்தினென்றார். மாயையென்பதும் பிரமமுமொன்றெனில் வஸ்துவும்பொய்யாமேயென்றது; இன்மைப்பொருளுக்கேயியைதற்பாலது மாயையாதலி னதனோடுபிரமத்தையுஞ்சேர்த்தேகமெனின், அதற்குரியவி ன்மைத்தன்மை யித்றகுமெய்துமென்றகெனக. சண்டமாருதம், பெருங் காற்று. மாயையென்றமேகங்களென்பது, உருவகம். சண்டமாருதகுரு மூர்த்தியென்பது, உவமைத்தொகை.

(க - து.) மாயையைப்பற்றி யறுவகையாகவினாவினனென்பது. இத் தொகுத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தி. (கூச)

கூ௫ - கவி. அ - கை.

மேலறுவகைவினாவினுள், இக்கவியினானாகுவகைவினாவுக்
குத்தரங்கூறுகின்றார்.]

அதனை யின்னதென றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சிய வடிவா கு, மிதுத னக்குள துடலியா னுலகுமெய யெனுமவரு டையோர் கள், கதையி லாதபொய் வந்ததிப படியெனறு கண் டபே ரிலைமைந்தா, விதன மாயையேன் வநதென் றுறபுத்தி விசாரமற் றதனா லே

(இ-ள்.) அதனையினனதென றுரைததிடபபடாமையா லவாசசியவடிவாகும, எ - து. அமமாயைபிததகையதென றியாவராலு மளவைகளாலெடடிச சொலலபபடாததனா லஃதவாசசியவடிவமெனபபடுவதாம்.—இதுதனக்குளதுடலியானுலகுமெய யெனுமவருடையோாகள, எ-து. இதுதனககுசசொநதம், இவவுடலேயான, இவவுலகஞசததியம, எனனுந்திடஞானமுடையாரெவரோ, அவாகளேயமமாயையுடையோர்கள —கதையிலாதபொயவநததிபபடியென்று கணடபேரிலைமைநதா, எ-து. ஞானபுத்திரா! கதைகடடிசசொலவதறகுவழியொன்றுமிலலாத பொயயாகியமாயை யினனவிதமாக வநததெனறு கணடவாகளொருவருமிலலையே.—விதனமாயையேன்வநததெனறுற புத்திவிசாரமறறதனாலே, எ-து. விசனததுககேயிடமாயுள்ள மாயையானது, ஏனவந்ததென்றால, ஞானவிசாரணைசெயயுமவிடாமுயறசி சிறிதுமிலலாததினால, எ-று.

அவாசசியவடிவம, தனககெனசசொரூபமொன றிலலாமை. இதுதனக்குளது, மமகாரம. உடலியான, அகஙகாரம். பொயயை மாயையென்றது, காரணவாகுபெயர். தாயதநதைவந்தவரிசைவகை யாதிதொடஙகிச சொல்லுதறகெடடாமையால, கதையிலாதபொயயெனவும, உலகைமெய யெனநமபிஞே ருயிாவிடுஙகால, உலகைவிடுதறகிடடஞசறறுமின்றிவதைவராதலால், விதனமாயையெனவுஙகூறினா. புததிவிசாரமறுதல, தனனைததானுள்ளவாறுராயதலின்மை. மாயையைககதைகடடிசசொலபவருமு, அதனைமெய்யெனககேடபவரும, அவிவேகியர். எஙஙனமெனில, தனனைததானுள்ளவா றெடடவகையறியாராதலினெனக.

(க-து.) நால்வகைவினாவுககும் நாலவகைவிடைநேரேகூறினாரென்பது. இதுதனக்குளவுடலினா னுலகுமெய்யெனபபாடமுமுணடு. அறுவகைவினாவிருக்க, ஐவகைவினாவெனவும, அறுவகைவிடையிருகக, ஐவகைவிடையெனவுங்கொண் டோரகூறுவதெனசிறபபோயாமறிகிலம். இதுசிறக. இவவினாவிடைகள், கிரணிறைப்பொருள்கோள். ஏது, ஆர், எபபடிவநததது, வருவானேன், இரண்டாமே, பொயயாமே? இவைவினாவோ, அனறே? வினாவெனின், அதற்குத்தடையென்னை. அவாச்சியவடிவாகும், உடையோா

கள், கண்டபேரிலே, புத்திவிசாரமற்றதனால் வந்தது இவை விடையோ, வினாவோ? விடையெனின், நான்காதற்கூத்தடையெனலே. வினாவிடையெனலறியார்போலும். (௬௫)

௬௬ - கவி. அ - கை.

[வஸ்துவுமிரண்டாமேயென்னு மைந்தாம்வினாவிற்குவிடை யிரண்டுகவியினுங்கூறப்புகுந்தார், இக்கவியில், பிரமத்திறகும், கிரியங்கட்கும், இடையிலோர்சத்தி யுண்டெனக்கூறுகின்றார்.]

அருவ மாகுமா யாவிவித் தைகளவிளை யாடுமுன் றெரியா வே
யுருவ மாம்பல கந்தர்ப்ப சேனையா யுதித்தபின் வெளியா கும்
பிரம சத்திக ளனந்தமா மதைக்கண்டு பிடித்திடல் கூடா தே
பரவு பூதங்கள் கண்டனு மானத்தாற் பலருக்கும் வெளியா மே.

(இ - ள்.) அருவமாகுமாயாவிவித்தைகள் விளையாடுமுன்றெரியாவே, எ - து. இந்திரசாலஞ்செய்வோன், தனதுவிஞ்ஞைதங்காட்ட விளையாடுதற்கு முன்னரே, ஒருவர்கண்ணுக்கும்புலப்படா தருவமாகின்றுள்ள தனதுவித்தைகள், எங்ஙனங்காணப்படும், காணப்படாவே:—உருவமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையா யுதித்தபின்வெளியாகும், எ-து. அவைபிரத்தியட்சத்திற் குருவமாகக் காணற்குரிய பற்பலவிசித்திரகந்தர்ப்ப சேனைகளாய்த் தோன்றியபின் யாவருக்குங்காணப்படும்(அதுபோல)·-பிரமசத்திகளனந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடல்கூடாதே, எ-து. பிரமத்திற்குரியசத்திபேதங்களனந்தவிதமாம், அதனைக்கண்டுபிடித்தல்யாவராலுங்கூடாது (மற்றெங்ஙனமெனின்):—பரவுபூதங்கள்கண்டனுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளியாமே, எ-து. எங்குமாவியாபித்துள்ளபஞ்சபூதங்களைக்கண்டு, அதுகாரணமாகவனுமானிக்கு மனுமானத்தினாலெல்லருக்கு மிருப்பதாகவிளங்கும், எ-று.

கண்டனுமித்தலாலெனப்பாடமுமுண்டு. அருவமாகும்வித்தைகளென்முடிக்க. மாயாவி, பிரமம். வித்தைகள், சத்திகள். கந்தர்ப்பசேனை, பூதங்கள் இவையுபமான வுபமேயங்கள். அனுமானம், பலருக்குமென்னு மிவ்விருமொழிகளையு மீரிடத்துமொட்டுக. மாயாவிவித்தைகள் கந்தர்ப்ப சேனைகளா லனுமானித்தல்போன்று, பிரமசத்திகள் பரவுபூதங்களா லனுமானிக்கப்படுமெனவுணர்க. பிரமசத்திகளனந்தமென்றது; இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி, ஆதிசத்தி, பராசத்தியெனவைந்தாம். இவற்று ளொவ்வொன்று மெண்ணிறந்தபேதங்களாதலபற்றியெனக· இவைசோதனையாற்றெரியலாம். அநந்தமென்பது தொகையொருமைபற்றி, அதையென்றார்.

(க-து.) இவ்வுபமானவுபமேயத்தால் சத்திகளிருப்பை யவற்றின்காரியங்களாலறிய லாமென்பது. அதிசூக்குமமான வித்தைகளெல்லாம், அறிவு

நுட்ப மேலிடமேலிடக் கண்டுகொண்டேவருவதை யிப்போதுபிரத்தியட்சத்திற்காணலாம். (௬௬)

௬௭ - கவி. அ - கை.

[விதைகளைபோலச் சத்திகள்காரியகாரணமாயிருந்தும், ஆதாரவாதேயங்காணப்படுமாறுபோலத் தாங் காணப்படா வென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்]

காரி யங்களுஞ் சத்தியா தாரமுங் காணுமற் றதுமா யம்
பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும் பார்ப்பவர் கண்கா ணும்
வீரி யந்திகழ் விதையா யினசத்தி வெளிப்படா ததுபோலப்
பேரி யற்பிர மத்துக்கு முலகுக்கும் பிறிதுசத் திகளுண் டே.

(இ-ள.) காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங் காணுமற்றதுமாயம், எ-து. சத்திக்குக்காரியங்களும், காரணமும், எவர்க்குங்காணப்படும். ஏனையசத்தியோ, சற்றுங்காணப்படாது —(எங்ஙனமெனில்), பாரினின்றமாயாவியுஞ்சேனையும் பார்ப்பவர்கண்காணும், எ-து. பூமியிலிவ்விதைகளை விளையாடிக்கொண்டிருந்த, இந்திரசாலஞ்செய்வோனும், அவ்விளையாட்டாற் காணப்படுஞ்சேனைகளும் வேடிக்கைப்பார்க்கப்புறப்பட்டவர்க்கு நேரேகாணப்படும்:—வீரியந்திகழ்விதையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோல, எ-து. இளையாதவீரத்துவத்தால் விளங்குகின்றவிந்தையாகிய சத்தியானது காணப்படாது, எங்ஙனமோவதுபோல —பெரியற்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும் பிறிதுசத்திகளுண்டே, எ-து. மிக்கவிலக்கணங்களையே யியல்பாகவுடைய பிரமத்துக்கும், உலகத்துக்குமிடையே சிலசத்திகளபிறிதாகவிருக்கின்றனவே, அவைகாணப்படுமோ, காணப்படாவே, எ-று.

சத்திக்காதாரம், பிரமம். ஆதேயம், உலகம். மாயாசத்தியைத்தவிர வுலகிருக்குமாயின, பிரமத்தைத்தவிர மாயாசத்தியிருக்கலாம். எங்ஙனம், அறியாமையனறியுலகிருக்குமாயின, அறிவையனறியறியாமையிருக்கலாம். இல்லையெனின, வஸ்துவுமிரண்டாமேயெனலகூடாது. மாயாவியும், சாலக்காட்சியும் பிரத்தியட்சம் விதை யப்பிரத்தியட்சம. அதுபோல, பிரமமும், உலகமும்பிரத்தியட்சம. மாயாசத்தியப்பிரத்தியட்சம. சத்தியாசாரமுமெனப்பாட்டமுமுண்டு. இங்கேயாசாரமுமெனபதுபொருந்தாது.

(க-து.) மாயாசத்தி பிரமத்தைத்தவிரவேறின்மையா லிரண்டுவஸ்துவாகாவெனபது. பிரமப்பிரதிபலனமே சத்தியெனவறிக. (௬௭)

௬௮ - கவி. அ - கை.

ஆரும்விஞுவிற்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண் சத்தனு மாயா வி
வித்தை காட்டிய விந்திர சாலம்போய் வித்துவா னும்போலப்
புத்தி மைந்தனே சத்திமா னுகிய பூரண வானமா வாம [வாயே.
வத்து நிர்ணயஞ் சொன்னதிட டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளி

(இ-ள்) சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகாண், எ-து. சத்தியானதுச த்தனைத்தவிர வேறொருமுதலன்றெனக்காணுதி —சத்தனுமாயாவித்தை காட்டிய விந்திரசாலமும்போயவித்துவானும்போல, எ-து. சத்தனுகியமா யாவித்தைசெய்வோன் றன்றுவித்தையினலகாட்டிய இந்திரசாலவினுேத சகாட்சிக ணீங்கியவிடத்தும் நீங்காதுநின்றுென வித்துவான்மாத்திரமாகு மாறுபோல—புத்திமைந்தனேசத்திமானுகிய பூரணவான்மாவாம வத்துநி ணயஞ்சொன்ன திட்டாந்தத்தினவழிகண்டுதெளிவாயே, எ-து. அறிவு ள்ளபுத்திரா! சத்திமானெனப்படும பரிபூரணமாகிநிறைந்துள்ள ஆத்மவ ஸதுநிசசயத்தை முன்சொன்னதிஷ்டாந்தமுறையைக்கண்டு தெளிந்துகொ ள்ளுதி, எ-று.

இந்திரசாலம், வித்தையைத்தவிர விலலாவாறுபோல, வித்தையும்; வித்துவானைத்தவிரவேறின்றும், எங்ஙனமோவதுபோல, உலகமும், மாயா சத்தியைத்தவிரவிலலாவாறுபோல, மாயாசத்தியும்; சத்தனுகியவான்மா வைத்தவிரவேறின்றும். வேறின்றுகவே, இருபபது, ஆன்மாமாத்திரமென் றுயிறறு. ஆகவே, வித்தையிருந்தபோதுமிலலாதபோதும வித்துவானிருக குமாறுபோன்று, மாயாசத்தியிருந்தபோதுமிலலாதபோது மாத்மாவிருக குமெனப்பெறறும். பெறவே, வித்தை, யாபாசதாமம்பெறறுற்போல, வித் துவா னுபாசதாமம்பெறறுனலலன். அதுபோல, மாயாசத்தி யாபாசதாமம் பெறறுறபோலச, சத்தனுகியவான்மா, வாபாசதாமம்பெறுவாறுகண்டாம. காணவே, மாயையைப்போல, ஆன்மாபொய்யன்றெனத்தெளிந்தாம.

(க-து) வஸது, மாயையைப்போலப்பொய்யன்றெனபது. போகவெ னறது, போயெனறுயது காலமயககம. ஆன்மாவினவஸதுவெனின், கிழ மைப்பொருளாதறகிடமின்று. ஆதலின், ஆன்மாவாமவஸதுவென்றும. சில பிறிதிகள், இந்திரசாலம்பொயவித்துவானமெய்போல, எனறிருககின்றன, அங்ஙனம்பொருள்கொள்ளினுமமையும. (௬அ)

௬௯ - கவி. அ - கை.

[முன்னாமாயையென்பதுபொய்யெனககூறிப பின்னர்பிறிது சத்திகளுணடேயெனக கூறுவதெனனேகொலோவென்றவினுவிற் குத்தர மிரண்டுகவியானுங்கூறப்புகுந்தா ரிககவியிலுணடென் றேறகாவிடில சராசரங்கட்குச்சுபாவங்கள் வேறுமேயெனக் கூறுகின்றுர்.]

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்படி யெனக்கேட கிற, புல்லை யாதியா மசேதனப் பொருளெலாம் பூத்துக்கா யப பனபா ராய், நல்லை யாமக னேயதிற் சிற்சத்தி நடந்திடா திருந்தக் கால், தொலலை யாய்வருஞ் சராசர வுயிர்க்கெலாஞ் சுபாவங்கள் வேறு மே.

(இ-ள்.) இலையாகியசத்தியையுண்டென்பதெப்படியெனக்கேட்கில், எ-து. மித்தையாகியமாயாசத்தியை மீண்டுமுண்டென்பதெங்ஙனங்கூடு மெனக் கேட்பையாயின்:—புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப்பனபாராய், எ-து. புல்லையாதியாகவுடைய சடப்பொருள்களனைத்தும் புட்பித்துக்காய்க்கின்றவைகளைக்காணுதி:—நல்லையாமசேனையசித்திறசத்தி நடந்திடாதிருந்தக்கால், எ-து. சற்புத்திரா! ஒவ்வொன்றிலுஞ் சிற்சத்தியானது வியாபியாதிருக்குமாயின்.—தொல்லையாயவருஞ் சராசரவுயிர்க்கெலாஞ்சுபாவங்கள்வேறாமே, எ-து. தொன்றுதொட்டுவிடாதுவருகின்ற சராசரமாகின்றுள்ளவுயிர்களுக்கெல்லாஞ் சுபாவங்களவ்வெவ்வேறாமுடியுமே, எ-று.

சேதனம், அறிவு. அசேதனம், அறியாமை. இங்கேநடக்குதல், வியாபித்தல். சரம், அசைவு. அசரம், அசையாமை சராசரவுயிர்களிலெல்லாத்தறகேதேதியல்போ, அங்ஙனமங்ஙனமாவதுசிற்சத்தியின்தன்மையெனக்காண்க. சீராமிகுமாதலினிதிலெனவடுக்காதுநின்றனர்.

(க-து.) சமஸ்தமுஞ் சிற்சத்தியை யாதாரமாகக் கோடலின் தத்தஞ் சுபாவத்தினின்றுமாறுதெனபது. அனைத்துஞ்சிற்சத்திவிலாசமாதலின் சிற்சத்தியுண்டென்பபெறுறும். சத்தியுண்டெனல் பகிர்முகத்தாலெனக. (கூகூ)

க00 - கவி. அ - கை.

[அனைத்துஞ்சிற்சத்திநியமத்தினால தத்தமியல்பைவிட்டு மாறாததை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

கருப்பை முட்டையுட் பறவைகள் பலநிறங் கலந்தசித் திரம்பா ரா, யருப்ப மாஞ்சத்தி நியமமில் லாவிடி லரசிலா நகர்போ லாம, நெருப்பு நீர்களாங் கசப்புமே மதுரமா நீசனு மறையோ தும், பொருப்பு மேகமாங் கடலெலா மணகளாம புவனமிப் படி போ மே.

(இ-ள.) கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பாராய், எ-து. கருப்பையிலிருக்குமுட்டைக்குள் பட்சிகள்பலநிறங்கலந்திருக்கின்றவிஞ்ஞதசித்திரங்களாயிருப்பதைக்காணுதி:—அருப்பமாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடி லரசிலாநகர்போலாம், எ-து. உணாதற்கரிதாகியசிறசத்தியினியமமில்லாவிட்டால, அரசனில்லாதபட்டணம்போல வொழுங்கற்றநிலையினதாகமுடியும்:—நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமா நீசனுமறையோதும், எ-து. (எங்ஙனமெனில), நெருப்புசலமாகவும், கசப்புதித்திப்பாகவும், சண்டாளன் வேதாத்தியயனஞ்செய்வதாகவுமுடியும்:—பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமணகளாம் புவனமிப்படிபோமே, எ-து. மலைகள்மேகங்களாகவும், சமுத்திரமுழுவதும்மணகளாகவும், இதுபோலப் பூமிமுழுவதுமிங்ஙனமாகவுமுடியுமே, எ-று.

அருபயூம், துக்கமெனினுமமையும. நியமம, ஒழுங்கு. பறவைக்கிடம், முட்டை முட்டைக்கிடம, கருப்பை. எனவே, கருப்பையிலிருந்துமுட்டையும, முட்டையிலிருந்துபறவையுமுண்டாதலால, கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகளென்றூா.

(க-து.) அனைத்துமாசிலாநகாபோலநிலைமாறுமெனபது. சத்தி; அகமுகத்திற்சிற்சத்தியாகவும், புறமுகத்திலமாயாசத்தியாகவுமிருக்கும. ()

கOக - கவி. அ - கை.

[எல்லாவிபரீதங்கட்குமாதாரமாதலின் விருத்தசத்தியைநீக்குமாமறெங்ஙனம. சத்தனுக்குப்பேதமெனின, ஏகமாகக்காணப்படுதெங்ஙனம அரிதெனின், நிரதிசயானந்தமாவதெங்ஙனம. என மூன்றுவினுவையு மிக்கவியிற்கூறுகின்றூா]

ஆர்க்கும் காணவு மறியவும படாதென்று மவாச்சிய வடிவென்றும், சேர்க்கு நாமரூ பப்பயிர் வித்தென்றுஞ் செப்பிய சிற்சத்தி, போக்கு மாறெங்ஙன் பிறிந்திடப் படாதெனிற பிரமபா வனையோன் றுப, பாக்கு மாறெங்ஙன முத்தியா குவதெங்ஙன் பரமசற குருமூர்த்தி.

(இ-ள) ஆர்க்குங்காணவுமறியவுமபடாதென்று மவாச்சியவடிவென்றும, எ-து. அரியாதி கட்கும்மேனேயாவொவாக்கும் கண்ணுற்றுக்காணவும, மனத்தாலறியவுமபடாததென்றும, நிாவசனரூபமென்றும —சோக்குநாமரூபப்பயிாவித்தென்றுஞ் செப்பியசிற்சத்தி, எ-து. விபரீதத்துக்காளாகசசோக்கின்ற நாமரூபமென்றுமபயிாக்குக்குவித்தையென்றுஞ் சொன்னசிற்சத்தியை —போக்குமாறெங்ஙன பிறிந்திடப்படாதெனிற பிரமபாவனையொன்றுப்பாக்குமாறெங்ஙன, எ - து. நீக்குமாறெங்ஙனம, வேறுபடுத்தக்கூடாதாயின, பிரமபாவனையேகமாகப் பாாக்குமாறெங்ஙனம —முத்தியாகுவதெங்ஙன பரமசற்குருமூாத்தி, எ-து. முத்தியடைவதெங்ஙனம, மேலானசற்குருமூாத்தியே, எ-று.

அறிவையன்றியறியாமையோர்மூதலன்று. அறியாமையே சிற்சத்தியென்னுமிடத்து, காணவுமபடாதென்றும, அறியவுமபடாதென்றும், அவாச்சியவடிவென்றும, நாமரூபப்பயிர்வித்தென்றும், கூறச சிற்சத்தியேற்கலாமே, தடையென்னையுள, இதுபற்றியிங்ஙனங்கூறினூா.

(க-து) மாணுக்கனுக்குதித்தவினு வினையவெனபது. சித்திலலாவிடிற் சித்தினுக்கற்பிதமெங்கே. உணடெனில, தெரிவிக்கலாம. கல், மரம, முதலியவைகளெனில, சத்தினதுபிராதிபாலிகமன்றி வேருக்கக்கண்டிலமே. எங்ஙனமெனின, சோதனையினியதிகளையப்பட்டவையனைத்து மன்னியமாகாதறிவாகமுடிவதென்னே? முடிவதனூறசத்தாகுமாவெனின, சத்தையன்றியசத்தெனலெங்கே. இன்ருதலாலனைத்துஞ் சிற்சத்திநியமமேயென்றறியா

ளுதலின் விளுவினனெனக. அறிவினு, அறியாவினு, எனபவற்றுளிஃ்தறி யாவினு. (௧0௧)

௧0உ - கவி. அ - கை.

[முதலிலிரண்டுவினுவுக்கு மிகசவியிலுததரங்கூறுகின்றூா.]

வாயுஸ் தம்பனஞ் சலஸ் தம்பன மணிமந்திர மருந்தா லே
தேயுஸ் தம்பனஞ் செயதிடி லதிலதிற சிறநதசத் திகளெங் கே
நீயச் சசசிதா னநதமாய் வேறொன்று நினைநதிடா திருப்பா யேல்
மாயைச் சததிபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற காணே மே.

(இ-ள.) வாயுஸ்தம்பனஞசலஸதமபன மணிமநதிரமருந்தாலே தேயுஸ தம்பனஞ்செயதிடி லதிலதிறசிறநதசததிகளெஙகே, எ-து. மணி, மநதிரம், மருந்து, எனனுமிமமூனறுனும, வாயுஸதம்பனம, சலஸதமபனம, தேயுஸ தம்பனஞ்செயவமாயின, அவவவறறிறகுரியமுக்கியமாயுளள, சலனம, நெகிழ்சசி, உட்டணமென்னுமிமமூன்றுசததிகளும, எஙஙனே, இபபோதுகண டிலமே. (அதுபோல) —நீயசசசசிதானநதமாயவேறொன்று நினைநதிடா திருபபாயேல, எ-து. நீயாநதசசசிதானநதசொரூபமாகி யிவறறிற்குமா றுக வேறொனறும நினையாதிருபபையாயின —மாயைசசததிபோமீதனறி மநதிரமறைகளிறகாணேமே, எ-து. மாயாசததியான துனனையனறியில லாமற்போம, இலலாமறபோவதறகுபாய மிஙஙனமபுரிவதனறி வேறேமந திரமுளதாக வேதஙகளிறகணடிலமே, எ-று.

ஸதமபனம, ஸதமபிததல அதாவது, சறறடஙகிநிறறல. சிறநதசத திகளென்றதிஞல, சலனம, நெகிழ்சசி, உட்டணமெனககொணடாம் எங கேயென்பதனுல, இப்போதெனவருவிததாம. எஙகேயென்பது, எவவிடம, இலலையெனனும்பொருளதரறபாலதாதலின, பலபொருளொருசொல. இங கேயில்லையெனனுமபொருடரநினறது. நீயிரு மாயைசசததிபோம, என விரணடெழுவா யிரணடேயனிலைகளாதலால, இரணடுவிடையெனககொ ள்க. மாயசசததிபோமெனபாருமுளா. நீயசசசசிதானநதமாயிருததலே, பிரமபாவனையொனறுப பாரததலுக்கு விடையும , வேறொனறும நினைந திடாதிருத்தலே, சிறசததிபோததலுககு விடையுமெனககொளக. சதது, சித்து, ஆனநதம். இவறறுள; சதது, தான். சிதது, சுயஞ்சோதி. தானே சுயஞ்சோதியாகவிளஙகல, சததேசிததாகும. சுயஞ்சோதியேதானுகவிள ஙகல், சித்தேசத்தாகும். இஙஙனமாயவொருமையே துககநிவிாத்தியாத லால், ஆனந்தமாகும். இதுதான்சசசிதானநதமாயிருததல. இஙஙனமிடை விடாதுநிற்கில், அநிர்த, சட, துககங, தானேயகலும். இஙஙனமகலல, வேறொன்றும்நினைந்திடாதிருததலினபயன். அவ்விரணடுவினுககளுககும, இவ்விரண்டும்விடை.

(க-து.) மேற்கூறியவினுககளிரண்டிற்கும விடையிரணடுரைததனனொ டையது. அனுபவமில்லா ரிவ்விடைகாணடலரிது. (௧0உ)

௧௦௩ - கவி. அ - கை.

[மூன்றுமவினுவுக்குவிடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மேவு மண்ணிலவ் வியத்தமே வியத்தமாம் விவகாரித் திடவேண்டி, நாவினுன்மண்ணைக் கடமென்ப ரக்கட நசிப்பதும் நாவாலே, பாவு நாமரூ பங்களை மறந்துமண் பார்ப்பதே பரமார்த்தம், சீவ பேதகற் பிதங்களை மறந்துநீ சின்மய மாவாயே.

(இ - ள்.) மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமே வியத்தமாம்விவகரித்திடவேண்டி நாவினுன்மண்ணைக்கடமென்பார், எ-து. கடசத்திதங்கியமண்ணினிடத்தில அக்கடத்தோற்றமெழுந்தற்குரிய வினைநிகழ்தற்குமுன்னர் அத்தோற்றமொழாதுமறைபட்டுநிற்குமு, அங்ஙனமறைபட்டுநிற்றலே வினைநிகழ்ந்தபின்பு வெளிப்பட்டுக்காணும், அங்ஙனமவெளிப்பட்டுக்காண்டலையே யன்னபானதிபாகவிவகாரசித்திக்குரிய, சொல்லாலேமண்மயவடிவைக் கடமெனவுலகர்வழங்காநிற்பர் — அக்கடநசிப்பதுமநாவாலே பாவுநாமரூபங்களைமறந்து மண்பார்ப்பதேபரமார்த்தம், எ - து. அந்தக்கடமுடைந்ததெனபதுஞ் சொல்லாலேயே, முன்னுமண்ணேபின்னுமண்ணே, இப்போதும்பானைசட்டி குடுவைசால முதலியவாயெங்களும வழங்கப்பட்டுள்ள நாமரூபங்களைச் சற்றுநினையாதுமறந்து மண்ணுக்கப்பார்ப்பதேபரமார்த்தமாம், (அதுபோல) —சீவபேதகற்பிதங்களைமறந்து நீசின்மயமாவாயே, எ-து. சீவபேதமாநின்றுள்ள கற்பிதவடிவங்களனைத்தையு மறந்து, நீசின்மயமாக விளங்குதி, எ-று.

அவ்வியத்தம், வெளிப்படாமை. வியத்தம், வெளிப்படல். பித்தனை முதலியவற்றாலாய பாண்டங்களைக்கூறுதது, செல்வமவந்துழியன்றி நிரந்தரமன்றாமையினென்க. விவகரிப்பான்வேண்டிக் கடமெனல், விவகாரிகசத்து. ஞானகுகாலத்தும மண்ணையன்றிக் கடமென்றகுப பொருள் தோற்றனமாத்திரமாதலால, அதனை மண்ணுகக்காண்டல், பாரமார்த்திகசத்து. மண்ணையன்றிககடமென லோராமுதலன்றென வுணராமல சுயமபெனக்கருதிககடமெனககூறல, மூடம். கடமெனககாணுது மண்ணெனககாணகை, விவேகம சொல்லாலெனுது நாவினுலெனறது; நாவினுலாயதுசொல்லாதலா லிதுதுணைககருவியெனபபெறும, ஆதலினகருவியாகுபெயர். இவ்வுவமைபோல, அறிவைச, சீவனீசனசெகத்தெனக கற்பனையாகக்கொள்ளும் விபரீதங்களை மெய்யெனககோடல, விவகாரிகசத்து. இப்பேதங்களையெல்லாமவிசாரத்தாலமறந்து, அறிவாகக காண்டல, பாரமார்த்திகசத்து. சீவபேதமென்பது; சீவனுதியாகபபேதிக்குமபேதம். அதாவது; சீவேஸ்வரசகம. இம்மூன்றுமறிவினகற்பிதமன்றிச சுயம்பல்லாமையின், சீவபேதகற்பிதங்களென்றார். தெளிந்தவிடத் தனைத்து மறிவாக முடிதலின், நீசின்மயமாவாயேயெனப்பட்டதென்க. கடமெனினுங் குடமெனினுமொக்கும். பரமார்த்தம், உண்மை. எனவே, விவகாரிகம், கற்பிதம். என்னு

யிற்று. அவவியத்தம், வியத்தம, எனக்கூறவந்தது; மணணையன்றிககட மின்றெனற்கு அதுபோல, அனைத்து மறிவையனறி யினறெனறகெனக. கடாதிகளைமணணுபபாாபபதுபோல, சகமாதிதிரிபதாாத்தஙகளையுஞ் சின மாத்திரமாபபாாககி லனனியமினறித தாணுயவிளஙகும, இஙஙனமவிளங குதலேமுததியாதலால, இதுமூனறுமவினுவிறகு விடையெனககொளக.

(க-து.) அனனியமயமாகாமற சினமயமாகுதியெனபது. கடமாதற் குரியதேமண, ஏனையவைமணணன்றெனறு, மேவுமணணெனவடைகொ டுததெனக. இதுமுடிவிட்ஙகூறலெனனுமுத்தி. (க0ரு)

க0ச - கவி. அ - கை.

[கிரிசியமெனககிலலையாயினுநதோறறுவானேன, எனறவினு விற்குவிடை யிககவியிறகூறுகினறாா.]

பூரிக குங்கன சச்சிதா னந்தநதிற் பொயசடங் துயாமூனை றுங், தூரத் தாயினுந் தோனறுபாழ் விபரீதங் துடைபபதெப் படியென் று, னீரிற தோன்றுந்தன் னிழறலை கீழ்தாய நின்றலை யினுநே ராப், பாரிற றோனறிய தனனைநோக கிடலநதப பாழ் நிழல் பொயயா மே.

. (இ-ள.) பூரிக்குஙகனசசசிதானநததிற பொயசடஙதுயாமூனறுந தூரததாயினுநதோனறுபாழவிபரீதந துடைபபதெபபடியெனறால, எ-து. பரிபூரணமாகிநிறைநதுளள மேலாய சசசிதானநதசொரூபததில அநிாத சடதுககமென்னுமூனறு மென துதிருஷடிககதிாரததாயினும, மெயபோ லத்தோனறுகினறபாழும, நாமரூபவிபரீதஙகளுமாகியவழுககைத துடை க்குமாறெஙஙனமோவஙஙனமாயநெறி யினையதெனதெரிநதருளவேணடு மெனககேடபையாயின்.— நீரிறறோனறுந் தனனிழறலைகீழதாகினறலையினு ம், எ-து. நீரிற்காணபபடுநதனனிழல தலைகீழதாகநினறலைநதாலும் — நே ராப்பாரிறறோனறியதனனைநோககிட லநதபபாழநிழலபொயயாமே, எ-து. தலைகீழதாகவின்றி நேராகததரையிலதோறறியதனனைககாண அநதபபா ழானசாயையானதுணமையனறுயமுடியும், எ-று.

தூரத்ததாயினுமெனறதிடைககுறை. சததையன்றியசததும, சிததை யன்றிச்சடமும, ஆனந்தததையனறிததுககமும், இலலையெனததிடவிசார த்தாற்றெளிதலின, தூரத்தாயினுமெனவும், தெளியினுமபாழானசெகசீவ பரந தோன்றுகின்றனவேயிதறகெனசெய்தும, இநதததோறறததையுமக ற்றுமா றெங்ஙனமெனவினுவினனெனபாா, தோனறுபாழ்விபரீதந துடை ப்பதெப்படியென்றாலெனவும, கிணறு, தடாகம, முதலியவறறினகரையி னின்றுறொருவன், எட்டிபபாாக்குமிடத்-தத தன்னிழலததலைகீழதாகததோ ன்றுமன்றோ? அதனைக்கண்டுவியபபுறறுத் தன்னைககரையிற்காண வம்மய க்கமுணமேதீரும். அதுபோல, வியட்டியாகவேனுஞ் சமட்டியாகவேனு

நின்றொருவன், தன்னையஞ்ஞனமாகக்கருதியின் றண்டபிண்டங்களையெட்டிப்பார்க்குமிடத்துத், தான்சோபாதிகமாகவுந் தலைகீழதாகவு மிடைவிடாதலைவதாகத்தோற்றக்காணப்பன்னன்றே? பரிபாககாலமவந்துழி, அதனைக்கண்டருவருப்புற்றுத் தன்னைநிருபாதிகமாகச்சிதாகாயத்திற்காண வம்மயக்கமக்கணமேதொலையுமென்பார், நீர்நிற்றன்றுந்தன்னிழற்றலை கீழதாகினறலையினுநேராய பாரிற்றோன்றியதனைநோக்கிடி லந்தப்பாழ்நிழல்பொய்யாமேயெனவுங்கூறினார். உபமானத்தா லுபமேயம் வருவித்தாம் நீர், அவித்தை. நிழல், தத்துவக்கூழாம். தலைகீழதாகின்றலைதல், எழுவகைத்தோற்றத்தெதிலுநிலையுறாது புண்ணியகன்மத்தால்மேலும் பாபகன்மத்தாற்கீழுமுபாதியளவாகநின்றலைதலை. பார், சிதாகாயம். தோன்றுதல், நிருபாதிகமாகவிளங்கல். தன்னைநோக்கிடல், தான்சொப்பிரகாசமாய்விளங்கக்காணடல். அந்தப்பாழ்நிழல், அந்தவிவாதத்தத்துவக்கூழாமாகியதனதுசாயை. பொய், தோன்றியுந்தனக்கின்மை. என்ற திஷ்டாந்தத்தாஷ்டாந்தங்களைக்காணக. நீர்நிற்றன்றுந் தன்னிழ றலைகீழதாகினறலையினுமென்பது, பகிர்முகம். நேராயபாரிற்றோன்றியதனைநோக்கிடி லந்தப்பாழ்நிழல்பொய்யாமேயென்பது, அந்தர்முகம். இவ்விருமுகமும் ஞானநூல்களிலெனவறிக.

தனதெதார்த்தவடிவைநேராகக்காணத் தனதுகற்பிதவடிவந்தனக்கின்றுமென்பது. பொய்சடந்துயராமூன்று மபிவாகியகண்ணாடிக் கழுக்கெனக்கருதித்தொடைந்தலை வினையாக்கினார். தனதுஸமரணையிருவகைப்படும். அதாவது, விஸமரணை, தஸமரணையென. விஸமரணை, அநிர்தசடதுக்கம். தஸமரணை, சச்சிதானந்தம். தனதுவிஸமரணையைத், தனதுதஸமரணையாற்றொடைக்கவேண்டுமென்பபெறறும். பெறவே, தன்னைவிடவிவ்விரண்டுஸமரணையு மின்றெனக் கண்டாம். காணவே, இருப்பதுதானேயெனத்தெளிந்தாம். சச்சிதானந்த சிவத்தைச் சச்சிதானந்த மென்றதூஉம், அநிர்தசடதுக்கமாயையை யநிர்தசடதுக்கமென்றதூஉம், குணவாகுபெயர். திரிசியந்தனக்குக்காணுவகைக்குத்திகூறியது. (கoச)

கoரு - கவி. அ - கை.

[அறிவையனறிக்காரணகாரியமின்றென விக்கவியிற்
கூறுகின்றார்.]

ஞானங் காரண மறிவுகாண் காரிய நாமரூ பப்பேர் க
ளான தெப்படி யழிந்ததெப் படியென வாய்குதல் பலனன் றே
மான மைந்தனே நீக்கசொற் பனசகம் வந்ததும் பாரா மற்
பொன துங்கினே யாமலுன் போதமாய்ப் பூர்ணமா யிருப்பா யே.

(இ-ள்.) ஞானங்காரணமறிவுகாண்காரிய நாமரூபப்பேர்கள், எ-து. அறிவேகாரணமாகவும், அவ்வறிவேகாரியமாகவுமிருக்கின்றது. அந்தக்காரியமோ நாமரூபப்பேர்களாயுள்ளவைகளாம் :—ஆனதெப்படியழிந்ததெப்

டியென வாய்க்குதல்பலனன்றே, எ-து. இந்தவறிவேதிரிசியமானதெப்படி, யாகாதழிந்தவாறெப்படியென றாராயந்துதெளிந்தவாறல்லாது மீண்டு மீண்டு மிதுவேதொழிலாக வாராயதலபுரியாநிற்றல, ஆதமலாபமன்றே, ஆயினியாதுசெய்வதெனின — மானமைந்தனே தீர்க்கசொற்பனசகம வந்ததும்பாராமலபோனதுநினையாம லுன்போதமாயப் பூரணமாயிருப்பாயே, எ-து. தனக்கிழிவுவராதுகாக்கு மானமுள்ளஞானபுத்திரா! என்றும் விடாது தோற்றுந் தீர்க்கசொற்பனசகம போலவதாகிய விசசகமானது மூட்டதாலுதித்ததைப்பாராமலும, தெளிவாலழிந்ததைநினையாமலு முனதுஞானப்பிரகாசநின்றவாறெங்ஙனமோ வங்ஙனமாகவேநிற்றி, எ-று.

அறிவேகாரணகாரியமெனகை, அறிவையன்றிக்கட்டமெனனுங்காரியமும, மண்ணாலெனனுங்காரணமுமின்றாம. இவவிரண்டுமறிபடும்பொருளன்றோவெனின, காரணநாட்டத்திறகாரியமும, காரியநாட்டத்திறகாரணமுங்காணு தன்னியோன்னியாபாவ மெயதுவதெனனை. இவவிரண்டவசரத்து மதுவாதோறறலறிவன்றோ, ஆனதுகொண்டெனக. இவவபிப்பிராயததைக கண்டுபிடித்தல மிகவுமரிது எங்ஙனமெனில, அறிபடும்பொருளனனு மயக்கமகலாமைபற்றி யெனக. காரணத்தைத்தவிரக காரியமோர முதலெனவுஞசுயமபெனவுமுணாத லறிவேனுமறியாமையெனப்படும. கட்டத்தைககாரியமெனககோடலபற்றியன்றோ மண்ணாலையன்றிககாரியமுளதாயின மண்ணாலகாரணமாகலாம. மண்ணாலகாரியமல்லாதபோதுகாரணமுமல்ல. மண்ணாலுககுககாரணகாரியமெனவந்தது, கற்பிதமென்றுணர்கைநிசமாதலா லறிவெனப்படும். அறிவறியாமையெனனுநாம மிவவிரண்டவசரம்பற்றிவந்ததன்றி யெதாரத்தமாத்தனக்கின்மையின, ஆயகுதல பலனன்றே யுன்போதமாய்ப்பூரணமாயிருப்பாயேயென்றா. அறிவேயறியாமையாதலா லறிவுகாண்காரியமெனப்பட்டது. தொன்றுதொட்டுப்பிறவிதோறும் விடாதுவழங்கிவருதலினானும, சுயமபென்றகுப பொருளின்றிசசொப்பனககாட்சிபோலவதினானும, சொப்பனம்விழித்துழியிலலாவாறு போல, இசசகமுந்தன்னைத்தானகாணவிழித்துழி யிலலாமறபோதலானும, சொப்பனபோகத்தினித்தியதிருத்தியில்லாவாறுபோல, இவவுலகபோகத்திலுநித்தியதிருத்திசற்றுமிலலாமையானுந தீர்க்கசொற்பனசகமெனப்பட்டதென்க. வந்ததும்பாராமலபோனதுநினையாமலென்றது; இவவுலகமயனற்றதெனககுறிக்க. அறிதலகாணகாரியமெனப பாடமுமுண்டு. அறியாமையையறிவென்றது, காரணவாகுபெயா. அறியாமையன்றிநாமரூப பெயர்களுண்டாயின் காரியமுமுளதாம். இன்றேலிலதாம். அறியாமையாமூடிவதெனனை யாராயதலினகண நாமரூபமாயுள்ளவனைத்தும. இஃதறியாமறுத்தலாற்பயனென்னை? பிறாமதிககறகென்க.

(க-து.) இருப்பதறிவொன்றுமேயன்றிவேறின்றெனபது. இதுபற்றியுன்போதமாயிருப்பாயென்றதென்க. ஞானம், அறிவு, ஒருபொருட்கிளவி. ()

௧௦௬ - கவி. அ - கை.

[பகிர்முகத்திலெவ்வளவுகாலம்பழகியதோ, அவ்வளவுகால மந்தர்முகத்திலும்பழகவேண்டுமெனவிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அசத்தி லெம்மட் டெண்ணிட மட்டும் பராமுக மாகினை யம்மட்டு
நிசத்தி லுள்விழிப் பார்வையா யிப்படி நிரந்தரப் பழக்கத் தால்
வசத்தி லுன்மன நின்றுசின் மாத்திர வடிவமா கிடினமைந் தா
கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மானந்தக் கடல்வடி வாவா யே.

(இ-ள்) அசத்திலெம்மட்டெண்ணிடம்மட்டும்பராமுகமாகினை, எ-து. மெய்போலத்தோற்றுஞ் செகசீவபரமென்னும்பொய்யி லெவ்வளவுகாலஞ் சம்பந்தமுண்டாயிருந்ததோ அவ்வளவுகாலமளவும் பராக்காகியபகிர்முகப் பட்டனை — அம்மட்டுநிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாயிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத் தால், எ-து. பகிர்முகமானவவ்வளவுகாலவளவுமறிவென்னு முண்மையில் அந்தர்முகநாட்டமாக்கி னிங்ஙனமிடைவிடாதுபழகுவையாயி னந்தப்பழக்க த்தால் — வசத்திலுன்மனநின்றுசின்மாத்திர வடிவமாகிடினமைந்தா, எ-து. மனதினவசத்திற்செல்லா துனவசத்திலுன்மனநின்று சைதன்யவடிவமாத் திரமாகவிளங்குமாயின ஞானபுத்திரா — கசத்ததேகத்திலிருக்கினு மானந் தக்கடல்வடிவாவாயே, எ-து. மலமூத்திரபாண்டமாதலினருவருக்கத்தக் கதேகத்தினிருக்கினும் பிரமானந்தசமுத்திரஸ்வரூபமாவை, எ-று.

சத்தென்றற்குப்பொருளறிவையன்றிச் செகசீவபரமின்மையி னிவற்றை யசத்தெனவும். பராமுகம், பகிர்முகம். நிசம், சைதன்யம். உள்விழிப்பார் வை, தன்னெதார்த்தவடிவைவிடாதுகாண்டல். சின்மாத்திரவடிவமாதல், மனஞ்சொப்பிரகாசமாகவிளங்கல். மட்டு, அளவு. தஸ்மரணை, விஸ்மரணை யென ஸ்மரணையிருவகைப்படும். தஸ்மரணை, தன்னைத்தானுள்ளவாறுகாண் டல். விஸ்மரணை, தன்னைத்தானயலாகக்காண்டல். பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கொண்டதெவ்வளவுகாலமோ, அவ்வளவுகாலமும் பொருளைப் பொருளாகப்பழகவேண்டும். அன்றேல், பழகியகாலவளவுபயன்றரும். சை தன்யத்தையன்றியாதுமில்லை, ஆயின் யாதுமல்ல. எங்ஙனமெனில், மண் ணையன்றிக் கடமில்லை, ஆயினமண்ணாலகடமல்ல; என்றற்போ லும். இங்ஙனமாயவிசாரமுகத்தாற்பழகல், நிசத்திற்பழகல், இங்ஙனமாய விசாரமின்றிப்பழகல், அசத்திற்பழகல், என்பதுபசிட்டசம்மதவசனம். கச த்ததேகம், உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பெயரொச்சத்தொடர். கசத்தல், தேகத்தியல்பு. உணர்ந்தார்க்குமாத்திரமெனக்கோடல் வழு. ஏனையோ ர்க்குப்பிரியவடிவாயினும், மலமூத்திரபாண்டமன்றாயிற்றே? ஆதலினேற் போபிழை. அறிவு, சத்து. அறியாமை, அசத்து. அறியாமையன்றிச் சக மாதித்திரிபதார்த்தமுமின்றுதலா லிவற்றையோர்முதலாகவுஞ்சுயம்பாகவுங்

கொண்டு சத்தாகவேனும் அசத்தாகவேனும் பிரதிவாதிப்பமல்லம். தன்னைச் சொப்பிரகாசமாகக்கண்டல், அறிவு. அன்றாகக்கண்டலறியாமை.

(க-து) அசத்திறப்பழகியதுபோல, சத்திலும்பழகவேண்டுமென்பது. நிசத்திலுள்விழிப்பாவையாமிப்படியென்பபாட்டமுமுண்டு அவ்வளவுகாலமபழகாவிடின் தத்தாகாரமாவதின்றி விவர்த்தமாகமுன்போலழியும். ()

௧௦௭ - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாசச்சிதானந்தமென்றீர், சத்து, சித்தைப்போல ஆனந்தஸ்வரூபமாயின், அயலையவாவுவதென்னே? என்றவினாவை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தானன்றி வேறொன்று மில்லாது பூரணச் சச்சிதா னந்த குணமா, யூனின்ற வுயிர்தோறு மொன்றாகு மென்றா லதொக்கின்ற படிகண்டி லேன், நானென்ற சீவர்கள் சந்தான வகையொக்கு ஞானங்கள் வெளிகண்ட தா, லானந்த மிவைபோல வெளியாக வுதியாத வடைவேது குருநாத னே.

(இ-ள்.) தானன்றிவேறொன்றுமில்லாது பூரணச்சச்சிதானந்தகுணமாய, எ-து. ஆன்மா, தான்மாத்திரமிருப்பதன்றித் தன்னைத் தவிரவயலாக வேறேயாதொன்றுமிருக்க விடாதிருத்தலின்றி யங்கிங்கெனாதபடிக்குப் பரிபூரணமாயும், சத்து, சித்து, ஆனந்தகுணமாயும் — ஊனின்றவுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்றாலதொக்கின்றபடிகண்டிலேன், எ-து. மாமிசவடிவாய ஐந்த தேகங்களிலுள்ள வுயிர்களெல்லாம், அக்குணம் வெவ்வேறாகாம லேகமாகிறகவிளங்குமாயின், அக்குணம் தமக்குள் பேதியாதேகமாகிறதும் வண்ண மடியேன் சற்றுமையமின்றிக் கண்டிலனே — நானென்றசீவன்கள் சந்தானவகையொக்கு ஞானங்கள்வெளிகண்டதால், எ-து. நானென்றுகூறு கிறகுஞ்சீவர்க ளறிவதுபற்றிக்கரணேந்திரியமென்னு ஞானங்களுள்வாகநே ரோகாணப்படுவதால் சத்தாகவன்றிச்சித்திராது, சித்தாயிருப்பதுபற்றியுயி ர்களசத்தாயிருக்கிறவிதம் யுத்திகொத்திருக்கின்றது.—ஆனந்தமிவைபோ லவெளியாக வுதியாதவடைவேது குருநாதனே, எ-து. சத்துஞ்சித்துமொத் துத்தோன்றுமாறுபோல,ஆனந்தமும்மொத்திருக்கத்தோன்றாதவகை யாதுகொலோ யானறிகிலன்குருமூர்த்தியே! யிவ்வையந்தவிர்த்தருள்வேண் டுமென்றிரந்தனன், எ-று.

தானெனப்பொதுப்படக் கூறியதால், ஆன்மா வருவித்ததாம். என்னை, "முதற்பெயர்நான்குஞ்சினைப்பெயர்நான்கும், சினைமுதற்பெயரொருநான் குமுறையிரண்டுந், தன்மைநான்குமுன்னிலையைந்தும், எல்லாந்தாநதானின னைப்பொதுப்பெயர்", என்றார்பவணந்தி. தானன்றிவேறொன்றுமில்லாததா ன்மாவாதலின், இல்லாதெனவினையெச்சமாகினும். பெயரொச்சமாகின்,

குணத்துக் காகின்றது. அங்ஙனமாகின், தானன்றியென்றிருக்கவேண்டும், ஆதலிற் பொருந்தாது பூரணசச்சிதானந்த குணமாயென்றதனால், ஆன்மாவென்பபெற்றாம். ஆன்மாதானாதலின் தானன்றியெனவும், ஆன்மா தன்னைத்தான் விசாரியாதுழி யயலுளவாம். விசாரித்துழிச் சற்றுமின்றாம். ஆதலின்வேறொன்றுமில்லாமையெனவும், சொல்லால்வேறுபினுமர்த்தத்தாலொன்றாதலின், பூரணசச்சிதானந்தகுணமாயெனவும், தேகத்தை யூனென்றது, காரணவாகுபெயர். ஆன்மா சச்சிதானந்தமாயின் சத்துசித்தைப்போல ஆனந்தமாயிருக்கவேண்டும். இருக்கின்றதெனில், அயலையவாவியலைவதென்னை? ஆதலிற் பொருந்தாதென்பாரா, ஆனந்தமிவைபோலவெளியாகவுதியாத வடைமேதெனவுங்கூறினார் உபாதிபற்பலவாகக்காண்டலின், சீவனேகமெனப்பட்டது. நாமென்ற சீவனென்றது, நாமென்னுஞ்சீவனைக்காட்ட. அந்தச்சீவனை, மகானே. ஆனந்தமாயிருத்தலெப்படியறிவியென்க.

(ச-து.) ஆன்மாசச்சிதானந்தமாயின், ஆனந்தமெங்கேயென்பது உடன்படாமைக்கேதிஃதெனவுணர்க. சீவன்கள் சத்தானவகையொகுமென்பதற்கேதுகாட்ட, ஞானங்களெவெளிகண்டதாலென்பபாடங்கொண்டாம். வெளிகண்டதாமென்ப பாடங்கொள்ளலின், சத்தானவகையொகுமென்றகுப் பொருத்தமின்றிவேறாம். இவ்வியைபுணராவிடத்துமையென்பயனுறும். அஃதொகின்படியெனினுமையும் (௧௦௭)

௱அ - கவி ஆ - கை

[அதற்குவிடை கூறப்புகுந்தா ரிக்கவியிலுபமானபூர்வமாக விருத்திபேதத்தினாற்குணங்களபேதித்ததாகக் காண்பதைக்கூறுகின்றார்.]

உருவங்க ளிரதங்கள் பரிசங்க ளொருபூவி லொன்றாகு மென்றாலுமே,
கரணங்க ளோரொன்றி னோரொன்று தெரியுங் கணக்கன்றி வாராது கா,
ணருமந்த சச்சிதா னந்தச் சுபாவங்க ளான்
மாயினை வடிவாயி னும், பிரபஞ்ச மயமாம விருத்திபே தத்தினாற்
பேதங்க ளாமைந்த னே.

(இ-ள்.) உருவங்களிரதங்களபரிசங்களொருபூவி லொன்றாகுமென்றாலுமே, எ-து. உருவங்களும், சுவைகளும், பரிசங்களும், ஓர்மலரின்கண்பேதமாகாதபேதமா யேகமாயிருக்கின்றனவெனினும்.—கரணங்களோரொன்றினோரொன்றுதெரியுங் கணக்கன்றிவாராதுகாண், எ-து. புறக்கரணமாகிய பஞ்சேந்திரியங்களி லொவ்வொருபொறிகளால், அதற்குரியவொவ்வொருவிடயமுமுணரப்படும், இங்ஙனமுணரப்படும்வகையாலன்றி வேறொன்றாலுணரப்படும்வகையெங்ஙனமவரும், வராதே:—அருமந்தசச்சிதானந்தச்சுபாவங்களானமாவின வடிவாயினும், எ-து. அடைதற்குமிகவுமரிதாயுள்ள சச்சிதானந்தமாவிளங்குஞ்சுபாவங்கள், ஆன்மாவின் [illegible]

வாயினும்: — பிரபஞ்சமயமாமவிருத்திபேதத்தினற பேதங்களாமைந்தனே, எ-து. சததபரிசாதிவிடயமயமாகினறுள்ள சாதது விதமாதிய முககுணத தாலவரும் விருததிபேததகினல பேதஙகளெயதறகுரிததாம, ஞானபுத திரா, எ-று,

உருவஙகள், அழகுகள. இதகணணுலுணாபவைகள. இரதம, இனிமை. நாவினுககனறிமூககினுககெனினுமமையும், அமைதலாலசுகநதமெனபபடும. பரிசஙகள், தொககாலுணாபவைகள. எனபனவைதிகம கண, நா, தொககு. இவற்றிற்குவிடயம, உருவம, இரதம, பரிசம, எனவிககவியிறகூறுமுறைமை. உருவமுதலிய மூனறும மலரிலபேதமாயினு மவறறைத தனிததனியு ருரும் பொறிகளாற பேதமுறுமாறுபோனறு, சததுமுதலியமூனறும ஆனமாவில பேதமாயினு மவறறைத தனிததனியுணருரு சாத்துவிதமுதலியவறறால் வரும் விருததிபேதத்தினற பேதமுறுமெனவுணாக. அககரணம, மனம. புறககரணம, பொறிகள. இவவிரணடுஙகரணமெனினு மிஙகேபொறிகளே யெனககொள்க. கணககு, விதம. அருமருநதனனசசசிதானநதமெனற் பாலது, அருமநதசசசிதானநதமெனறுயது, மருஉ. ஆனமாவுககுசசசிதா னந்தங்கள சுபாவமெனவும், வடிவமெனவுஙகூறியதால, மூனறுமொனறுக கொனறபேதமெனவும, இஙஙனமிருததலசுபாவமெனவுமபெறறும, விருத திபேதததினலெனறது பிரபஞசமயமாமெனவடைகொடுததது, விடயா காரமனறிவேறுகாரசு சறறுமாகாமையினெனக.

(க-து.) சசசிதானநதஙகள; தததமிலககணஙகளைத்தனிததனியறிவ தாற் பேதமுறுவதுபோறகாண்டலனறித தமககினனமயினபேதமேயென பது. விருததிபேதம மறுபாட்டிலிருபபதா லாஙகே விளககுதும. உருவமு தலியமூனறும மலருக்குவேறுயின, சததுமுதலியமூனறு மானமாவுககுவே ருகலாம. உருவமுதலியமூனறுமறிவதாலனறித தனிததனிவெவவேறுயின, சத்துமுதலியமூன்றுந தததமிலககணஙகளையுணாவதாலனறித தனிததனி வெவவேறுகலாம. ஆகாதெனின, ஆனமாவானநதவடிவமெனலேத தடையி னறி யேறகவேணடுமெனறுயிறறு. காண, அசைநிலை. (௧௦அ)

௧௦௪ — கவி. அ — கை.

[விருத்திபேதமினையவெனவும, அவைவநதவகையும இக்கவியிறகூறுகினறனா.]

தாமதமி ராசதஞ் சாத்துவித முக்குணத் தால்வரும விரு த்தி மூன்று, மாமலைகண மூடமுங் கோரமுஞ் சாந்தமு மபி னான மாகு மகனே, யேமுற விருககின்ற சசசிதா னந்தங்க ளொ ன்றென்று மொன்றுகி லு, நாமுணாக் கும்விருத திப்பிரிவி னுற் சொருப ஞானதி பிரிவாகு மே.

(இ-ள்.) தாமதமிராசதஞ்சாத்துவித முக்குணத்தால்வரும்விருத்திமூன்றும், எ-து தாமதம, இராசதம, சாத்துவிதமெனக்குணமூன்றும், இம்மூன்றுமவருமவிருததிபேதமூன்றும —ஆமவைகளமூடமுங் கோரமுஞசாந்தமு மபிதானமாகுமகனே, எ-து. ஞானபுததிரா! அஙஙனமூனறுனவைகளமூடமுஙகோரமுஞசாநதமுமெனப் பெயாபெறுவனவாம —ஏமுறவிருககினறசசசிதானநதஙக ளெனறெனறுமொனறுகிலும,எ-து. கெமபீரமாயிருககினற சதது, சிதது ஆனநதமெனபன, என்றென்றைககுமொருபடித்தாயேசமாயிருபபனவாயினும —நாமுறைக்குமவிருததிபபிரிவினற சொருபஞானுதிபிரிவாகுமே, எ-து. யாமுறகூறிய விருததிபேததகினு லானமசொருபமாகிய சிததுமுதலியமூனறுமபேதிககும, எ-று.

தாமதம, மூடம. இராசதம், கோரம. சாததுவிதம, சாநதம. என்பனநோக்கினிறை. தாமதமுதலியமூன்றுகுணததினதாமம, மூடமுதலியமூனறும். சத்தாதியெனனுதுஞானுதியெனறது, அடியியைபுததொடைபறறியென்க. ஒவவொருயிாககணுமேனும, மககளிடத்துமொவவொருவர்பாலுமேனும, மூனறுகுணமிருககினறன, இருககினுமூனறுளோாகுணமேலிடுகிறகும,நிறபதாலததறகியைநதவிருததியொனறுமேலிடடேநிறகும. விருத்தியுளொனறுசாநதம. இநதசசாநதமிருவகைபபடும. அவை, காருணியசாநதம, உபசாந்தமெனபன. உயிாககிடுககணுறுதுபொறுததல, காருணியசாந்தம. அன்னியமினறிசசமஸதமுஞ சினமாததிரமாவிளஙகுஞசாநதம், உபசாநதம். இககவியிலசாநதமெனறது, உபசாநததததை. இநநெறித்தாயவுபசாந்தமெஙகே யுணடோ, அஙகேவிடயானநதமினறி யாதமானநதம விளங்கும. விளஙகுதலனுபவமாயெனறுநிகழ்தலா லின்றெனமறுத்தல, தாஞகாப்பிழை, எனக்குறிபபிததறகிககவிகூறியதெனக.

(க-து.) ஆத்மா வானநதவடிவமனறெனல; விருததிபேதமறியாககுறையென்பது. தாமிகுநதமசிரசுசதவமெனு முககுணததாலவரும் விருததிமூனறுமெனபபாடமுமுணடு. "இஃதெஞசியசொலலினெயததகூறலென்னுமுததி" "பிறிதொடுபடாஅனறனமதஙகொளலெனனுமதம. ஆன்மாவைக்காணுதா ரானநதமவேறெனுஞானியா. (க0க)

ககO - கவி. அ - கை.

[மூடத்திறசததும, கோரததிறசத்துஞசிததுமசாந்தததிற்சத்து சிததுஆனந்தமுமிருககக காணலாமெனவிககவியிற் கூறுகினறுா.]

சடமான மூடத் தருக்கல்லு மண்களிற் சத்தொன்று மே தோன்று மால், விடமான காமாதி கோரத்தி லானந்தம் வினை யாது மற்றவைக ளாம், திடமான வொழிவாதி சாந்தத்தி லேசச்

சி தானந்த மூன்றும்வெளி யா, மடமான மூடங்கள கோரங்கள் விடுசாந்த மனமாகி லானந்த மே.

(இ-ள்.) சடமானமூடததருககலலுமணகளிற சததொனறுமேதோன றுமால, எ-து. மரம், கல, மண, இவைபோலபவைசடமானறுள்ள மூடவிரு ததிகளாம. இமமூடவிருததிகளில சததொனறுமாததிரமிருக்ககககாணும — விடமானகாமாதிகோரததி லானநதம்விளையாதுமறறவைகளாம, எ - து. விஷம்போலவனவாகியகாமம, குரோதம, லோபம, இவைபோலவனகோர விருததிகளாம், இந்தககோரவிருததிகளிலானநதமாததிரமிருககககாணாது, ஏனையசததுஞசிததுமிருககககாணும —விடமானவொழிவாதிசாநத ததிலே சசசி தானநதமூனறும்வெளியாம, எ - து. முததியெனறகுததிடமமைன்று ளள, ஒழிவு, சுததம, சூனியமுதலாயுளளவைசாநதவிருததிகளாம, இநதச சாநதவிருததிகளில,சதது,சிதது, ஆனநதமெனனுமூனறுமயாவருநகாணவி ளஙகும்.—மடமானமூடஙகளகோரஙகள விடுசாநதமனமாகிலானந்தமே, எ-து. மடமையேவடிவாயுள்ளமூடவிருததிகளும, கோரவிருததிகளுமலலா தகனற சாநதவிருததிமயமாகமனமாயிடி னபபோதானமாவியலபாகவே யானநதவடிவமெனககாணும, எ-று,

சசசிதானநதமலலாத சகசிவபரமிலலை. இலலையாயினும, உணாதலா லிபபேதஙகாணும். எஙஙனமெனின, உணாதல, தாமதமுதலியகுணததிரிய த்தி லொன்றினவயட்படுகிறகும. இககுணததிரியததிலொனறு தததமக் கியைந்த விருத்திபேதமூனறனுள தனசுயதர்மமவிருததியதாகு மிதமுலெ னவுணாக. மூடவிருததியிறசததும, கோரவிருததியிறசததுஞசிததும, சாந தவிருததியிறசததுஞசிததுமானநதமுமிருபபதெஙஙனமெனின, மூடவிருத் தியாகிய மரம, கல, மணமுதலியவைக ளணுககளசையோகமேயு மவவணு க்களபரமாணுவையன்றியிலலை, அநதபபரமாணுதனமாததிரையைததவிரவி ல்லை, தனமாததிரை யகஙகாரததைததவிரவிலலை, அகஙகாரம மகததததுவத தைததவிரவிலலை, மகததததுவம மூலபபிரகிருதியைததவிரவிலலை, மூலபபிர கிருதி யான்மாவாகிய தனனைததவிரவிலலை, தானுகிறசததேயிஙஙனமபிரதி பலிததலாற சததொனறுமேதோனறுமெனவும, கோரவிருததியாகியகாமக குரோதாதிகள தனதுவிஸ்மரணை காரணமாகவெழு மனாததருபமாதலா லவைகளை மெயயெனககோடலால யானெனதெனவகமமதைதோனறும. தோன்றவே, யுததாயுததநதெரியாது மனஞ்சென்றவழியே பிறாமனைநயத தல், பிறாபொருளைவஞசிததலாதி தீவினைகளபுரியவேணடிவரும. வரவே, யப்போதுசுகம்போலககாணினுந துனபமாகமுடியும், முடிதலாலகோரத திலானந்தம்விளையாது மற்றவைகளாமெனவும, சாநதவிருததியாகியவொ ழிவு சுத்தஞ் சூனியஞ சுபாவ மதீதமாதிகள் தனதுதலமரணைகாரணமாக வெழு மார்த்தருபமாதலால், அவறறைததனதுசொருபமாகவிடா தனுசநதா னஞ்செய்யவேண்டும். செய்யவே, யானெனதெனனுமகம்மதைதாமேகழ

னும், கழலவே, யுத்தாயுத்தமென்பதிறந்து மனனுசின்மாத்திரமாகவிளங்கும் விளங்கவே, யன்னியமின்றித்தானமாத்திரமாகநிற்கும். நிற்கவே, சத்தேசித்தாகவும், சித்தேசத்தாகவுமைக்கியம்மெய்தும். எய்தவே, யானந்தந்தானும்முடியும் முடியவே, சச்சிதானந்தவொருமையதாம், ஆதலபற்றிமொழிவாதிசாந்தத்திலேசச்சிதானந்தமூன்றுமவெளியாமெனவுங்கூறினார்.

(க-து.) விருத்தித்திரியமின்மையெனவும், அவற்றாற்சச்சிதானந்தபேதமின்மையெனவும், ஒருமையின்மையெனவும் விளக்கியதென்பது. மூடங்களகோரங்களவிழ்சாந்த மனமாகிலானந்தமேயென்றது; மனதுமூடவிருத்தியாகில சத்தும், கோரவிருத்தியாகிலசத்துஞ்சித்தும், சாந்தவிருத்தியாகிலசத்துஞ்சித்துமானந்தமும்மெனபபொருட்டாறமெனக. எனவே, மனங்காரணமாகவிப்பேதாபேதந்தோன்றிறறேயன்றி யானமாவுக்கின்றெனபபெற்றும். பெறவே, யானமாசச்சிதானந்தமென்றாயிற்று. யிஃதறியார சச்சிதானந்தசொருபந்தன்னைவிடவேறெனபார். இவர்தங்களிலக்கணங்கலலா தன்னியவிலக்கணங்கற்றாரபோலும். ஆல, அசைநிலை. தருக்கலமணணெனனுது கலனுவெனவுசாரசாரியைபெற்றது, "ஞணநமலவளனவொற்றிறுதொழிறபெயரோவலவிணைநளிப்பவவனமெய்வரி னுவவுறுமேவலுறாசிலசிலவழி" யெனனுமவிதியாலெனக. ஆனமா சச்சிதானந்தவிலக்கண மகன்றதுங்கூடியதும்போலவதனைவேறன்றெனக. (௧௧௦)

௧௧௧ - கவி. அ - கை.

[சச்சிதானந்தவிலக்கணமின்னதெனததெரியாது எங்ஙனமான்மாவுக்கென றேறபனெனறவினாவுக்கு விடையிக்கவியிறகூறுகினறார.]

இகமான குருநாத னேசச்சி தானந்த மெனுமிலக் கணமறிகிலேல, னகலாத சத்தாவ தேதுசித் தாவதே தானந்த மேதெனறிடின, மிருகால மூனறுங் கெடாதிருப பதுசத்து வேறுபா டறிதல சித்தா, மகிழ்காம நுகர்போது சுகமாகு மனுபூதி வாழ்வென்ப தானந்த மே.

(இ-ள். இகமான குருநாதனேசச்சிதானந்தமெனுமிலக்கணமறிகிலேன, எ-து. இம்மையிலடியேனுக்கியைவதானகுருசாமியே! சத்து, சித்து, ஆனந்தமெனனுமிலக்கண மின்னவெனக்கேட்டறிகிலன. ஆயினும்:—அகலாதசத்தாவதேது சித்தாவதேதானந்தமேதெனறிடின, எ-து. விடாதுநின்றுள்ளசத்தெனபதியாது, சித்தெனபதியாது, ஆனந்தமென்பதியாதெனக்கேட்டபையாயின.—மிருகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசத்து வேறுபாடறிதலசித்தாம, எ-து. அளவுக்கடங்காதுமிகுகின்ற இறப்பெதிர்நிகழ்வெனக்கூறுங்காலமூன்றினு மிடையினீங்காதிருப்பதுயாதோவதுசத்தெனவும், இங்ஙனமாகின்றங்கலிங்கவேறுபாடகல வவற்றைவிசாரித்திடுதல்யாதோ வதுசித்

தெனவும்வழங்கப்படுவதாம்:—மகிழகாமநுகாபோது சுகமாகுமனுபூதி வாழ்வென்பதானந்தமே, எ-து. எவருமகிழததகக காமவின்பததை யனுபவிக்கும்போதெங்ஙனஞ்சுகமெழுமோ வங்ஙனமபோலவதாகியசுவானுபூதி சுகவாழவெனப்படுவதியாதோ வஃதானநதமெனபபடுவதாம, எ-று.

சச்சிதானநதவிலககணமபிரமததுககலலது வேறொனறுக்கில்லாமையின் பிரமமிலககியமெனபபெறறும. இலககியததினமைதி யிலககணமாதலானும, இலககியஙகணடததறகிலககணமியமபலினெனறிருப்பதானும, மாணாகக னிலககியமாகியபிரமததையுணாநததுபறறி யதினிலககணததையுணரவேண்டி வினவினனெனக. மிகுவென்னு மிகையா லிஙஙனங காலநதிரிவிதமாதல் கணக்கினமையெனக்கூறிககககணடாம. மிகுகாலமூனறுஙகெடாதிருப்பதுசததெனறதனுல, காலாதீதமெனவும; வேறுபாடறிதலசித்தாமெனறதனுல, அஙஙனஙகாலாதீதமாக்ன றறிவறியாமைபாருபாடே டேயகமாக்கறகு விசாரியாநிறறலெனவும, மகிழகாமநுகாபோதுசுகமாகுமனுபூதி வாழவென்பதானந்தமேயெனறதனுல, ஆலிஙகனகாலததிருவருமனமமாத்துப புணருஙகா லிருவாமனதையுமடககி மேலெழுஞ்சுக மெஙஙனமோவதுபோல, அறிவு மானநதமுந தமககுள பேதமின்றி விசாரித்துததெளியுஙகாலத தறிவேயானநதமாகவும, ஆனநதமே யறிவாகவுமாகும. ஆகுங்கால மனமென்பதிறநது சினமாததிரமாகவிளஙகும. விளஙகவே, சஙகற்பமிறககும. இறககவே, துககநிவிாததியாம. ஆகவே, தடையறறவானநதமாததிரமேவிடடுநிற்கும. நிறகவே, சமஸதமுமானநதமயமாகவே நிகழுமெனவுமருததநதரககணடாம.

(க-து.) இஙஙனமாயநிலையேசசசிதானநதவிலககணமெனபது. இநநிலைவழுவுவாாககுபபயனென. (ககக)

ககஉ - கவி. அ - கை.

[ஆனமா தானசசசிதானநதமேயென விசாரிததுததெளிநத
விடதது நிகழுமனுபவமயாதெனவினுவலை
யிசககவியிறகூறுகினறா.]

நாசச் சரீரத் திருக்குஞ் சரீரிதனை நால்வேத மாவாக்கி ய,
நீசச்சி தானந்த மெனறிடினு மாசிரியர் நீபிரம மாகுமெனி னு,
மாசற்ற சச்சிதா னந்தநா னென்னவிவன் மனனுமனு பவமெங்ஙனே, கோசப் புரங்களை யிடிததுத் தகர்ததமத குஞ்சரக குருநாதனே.

(இ-ள்) நாசசசரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனை நாலவேதமாவாககியம், எ-து. நாசமுறுதலையேயியலபாகவுடைய சரீரததிலிருககுஞ்சரீரியாகிய வான்மாவைநோக்கி நான்குவேதக்கட்கும் முடிவாயுள்ளமகாவாககியங்கள்:—நீசச்சிதானநதமென்றிடினு மாசிரியர்நீபிரமமாகுமெனினும, எ-து.

நீசசசிதானநதசொரூபமே வேறனறெனசசொல்லினும், அலலது சறகுருநா தனெழுநதருளிவந்து நீபிரமசொரூபமேவேறனறென வுறுதியாகசசொல லினும.—மாசற்றசசசிதானநதநானென்னனவிவனமனனுமனுபவமெஙஙனே, எ - து இயலபாகவேமலரகிதமாயுளள சசசிதானநதசொரூபமேதனதுசு யவடிவமெனறொருவன விசாரிததுததெளிநதுழியதனுலிவனடைநத சுவா னுபவமெஙஙனமாயதோ — கோசபபாஙகளையிடிநதுததகாததமத குஞசர கருருநாதனே, எ - து. தடையாயுளளவனனமயமுதலியபஞசகோசமென னும பட்டணஙகளை யிடிததுததளளாகிய மதயானைபோன்ற குருசாமியே, எ-று.

நீசசசிதானநதமெனறதும, நீபிரமமெனறதுமுபதேசமொழி. அங்ங னமனுஷடிததுததெளிநதவனெயதியபலனை விசாரிததது, தானுதறகெனக. அவனனுபவமெஙஙனமாயதோ வதனையானறிய வுணாததியருளுமெனப பொருடருதலால, ஓகாரமொழியிசை. நானேசசசிதானநதசொரூபமென வொருவனவிசாரிததுததெளிநதுசொலலாநிறகவெனப பொருளகொண்டு சசசிதானந்த நானெனனவெனபதைச செயவெனனும்வாய்பாடடுவினையெ சசமாககுக எஙஙனேயெனபபாடமுமுணடு. கோசபபுரஙகள, உருவகம். புரஙகளையிடிததலுநதகாததலும மதஙகொணடபோது யானைககியலபாமா றுபோனறு, கோசஙகளையுருவழிததலும, அவையிருநதவிடமுநதெரியாதழி ததலும ஞானசசெருககுமேலிடடபோது ஞானவானுக்கியலபாதலபறறி யிஙஙனஙகூறியதெனக.

சசசிதானநதமாயவிடத் தெயதுமனுபூதியாதெனவினவினனெனபது. ஆனமாவேசசசிதானநதமாயவிடததுப பிரமமாதறகையமெனனே? இவவிர ணடுபதேசமுமொனறே. (௧௧௨)

௧௧௩ - கவி. அ - கை.

[ஆனமாசத்தெனவிககவியிறகூறுகினறூா.]

சென்மாந் தருஞ்செய்த வினைகளுட றருமெனிற் செல்கால மிவனுணட லோ, கனமானு பவநரக சொாக்கமெனில வருகின் ற காலத்து மிவனுண்ட லோ, வுன்மாத யாதனு வுடலகடவு ளு டன்மனுட வுடன்மாறி மாறியழி யுங, தன்மாய வுடல்கெடினு மி வனிருப் பதுகொண்டு சத்தென்ப தொாகுமக னே.

(இ-ள்) செனமாந்தருஞசெயதவினைகளுடறருமெனிற செல்காலமிவ னுணடலோ, எ-து. ஆனமாதானபூாவசென்மங்களிறசெய்துவந்த நலவினை தீவினைகளதேகததைததருமெனச சத்தபபிரமாணமிருககுமெனில், ஆனமா வாகியவிவன் முனசெனறகாலங்களிலெலலா மிருந்திருபபானலலவா:— கனமானுபவநரகசொாககமெனிலவருகினறகாலததுமிவனுண்டலோ,எ-து. இபபோதுசெயதுவருநறகனமம தாககனமததுககீடாக விளிவருமனுபவ

மாவது; நரகமாவது சொாக்கமாவதெனக்கூறின், இனிவருங்காலத்துமான்மாவிருக்கவேண்டுமல்லவா:— உன்மாதயாதனுவுடல்கடவளுடன மனுடவுடனமாறிமாறியழியும, எ-து. உன்மதத்மாகியயாதனுசரீரமும, தேவசரீரமும, மனிததேகமும நிலையாதுமாறிமாறியழிந்துபோகும — தன்மாயவுடலகெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சததெனபதொகரும்கனே, எ-து தனதுபிராரதிகாரணமாசவந்த தேகமழியினுந தானலைாததா லான்மாவிருககினறானன்றே, இவனிருப்பதுபறறிச சததெனபதிவனுககுப்பொருந்துமசறபுத்திரா, எ-று.

சென்மங்காரணமாகவானமாவுண்டென லெவாக்குமரபாதலினுனும, அநநெறியேயனு மானமாமுக்காலத்துமுண்டெனலை நிலையுறுத்தப்புகுநதாரிநூலாசிரியராதலினுனும, இதனைமறுக்கநபாறறனறு. மறுபட ரானமாகாரணமாகப்புகவேண்டும, புகினும, ஆனமாதிரிகரணங்கடகுமெட்டுவதன்று, ஆதலினனுமானத்தாலுணடெனலேபொருநதுமெனக. அனுமானம, புகைககாரணமானெருப்புணடெனல். இங்ஙனமாகவேனு மானமாசத்தெனறுநத்தைடையெனனையுள. கனமததுக்கிடாகததேகஙகளவேநதகலவனவெனவே, ஆன்மாவிருநதனன்றே கனமமபுரிய வேணடுமெனபருஞ்சிததியமாயிற்று. தேகஙக ளான்மாவாயி னவைபோலவான்மாவும வநதுவாததலலாமபோகமான்மாவுககோ, தேகததுககோ? தேகஞ் சடம, அகாததா, விகாரவடிவம, துணைக்கருவியாதலின் தேகததுக்கனறு, ஆனமாவுககெனபபடும. ஆனமாவிருநதுதானேதேகபோகஙகளை யனுபவிககவேணடும, இனறேலயாதுககனுபவம, ஆதலினனமாவேசத்தெனபபடும. ஆதியநதமேறறலினதேகநதேகியன்று. ஆராவியறகையவாகக்காடலும, அகறறலும, பநதமுததியாதலி னிதனையுடையதுதேகமன்று தேகியெனறகையமெனனை? இதனுனுமானமாசததெனபபடும. ஆன்மா தானெதேகமுமனறு, தனனைததவிரவுமிலலை. எனவே, யெலலாமாயுமலலவுமாயுமிருபப தானமாவெனபபெறறும. பெறவே, பிராதிபாலிகசதது, வியகாரிகசதது, பாரமாாததிகசததெனனுமபோலிசததனறு, எதாாததசததானமாவென்றுயிறறு. ஆகவே, யிதனையகறறற்கிடமின்றெனககணடாம். இஃதெமது துணிபு.

(க-து) ஆன்மாவே சததெனபபடுவதனறி வேறினறெனவுணாகவென்பது. தெளிநதாாகஙிஃதுடனபாடு, ஏனையோாககனறுவேறென்பா. வேறென்னல சொலவாதம், ஆததவாதமன்று. அலலவோமவனறபாலது, அலோவென்றுயதிடைக்குறை. (௧௪௩)

௧௧௪ - கவி. அ - கை..

[ஆன்மாவேசத்தென்றுறபோலசசித்தெனலையுமானநதமெனலையுமேறகுமென் றிககவியிற்கூறுகின்றா.]

இருளாக மூடுஞ் சுழுத்தியி லிராததிரியி லிரவிசுட ரற்ற பொழுதும், மருளாம லிருளையும் பொருளையுந தெரிகின்ற வ

கைகொண்டு சித்தாகு மே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன் னிட த்தினிற பேராத பிரியமத ஞ, லருகாத பிரியஞ் சுகத்தில்வரு மாதலா லானந்த மாமைந்த னே.

(இ-ள.) இருளாகமூடுஞ்சுழுத்தியிலிராததிரியி லிரவிசுடரற்றபொழு தும, எ-து. இருளமயமாக வெங்கணு மூடிககொளளததககசுழுத்தியவத தையிலும், கருககலிரவிலும, சூரியனுமவிளககுமிலலாதபொழுதும் :—மரு ளாமலிருளையுமபொருளையுந்தெரிகின்ற வகைகொணடுசிததாகுமே, எ-து. ஐயத்தாலமயங்காம லஙஙனமூடியவிருளையும வைததபொருள்களையுந் தெரி நதுகொளளுமவிததததிஞ லான்மாசிதகதெனபபடுவதாம :—பெருவாழ்வுமிக கதானேதன்னிடததினிற பேராத பிரியமதஞல, எ-து. தடையற்றவானந் தநதாஞதலால பெரிதானவாழவிலமிருநதது தானே; யிஙஙனமாய தானே தன்னிடத்தினீககமறற பிரியவடிவாயிருபபதிஞல :—அருகாதபிரியஞ்சுகத திலவருமாதலா லானநதமாமைந்தனே, எ-து. என்றுஞ்சுருஙகாததறபிரிய மானது தாஞனநதவடிவமாதலால தனதானநததிலெழுகின்றது. இதுபற் றி யானமாவானநதசொரூபியெனபபடுவதாம். ஞானபுததிரா, எ-று.

இரவிசுடரொன்றதஞல, இரவிமுதலசுடரிறுவாயுளள வொளிபேதமேற் கினுமமையும். ஏனையபொருளுணாதறபாலதன்ருமையானும், மருளாமலென் றமையானும வைததபொருளென்ரும. எஙஙனமாயவாழவு மான்மாவுகக யலாதலபறறிப பெருவாழ்வுமிககதானேயெனவும, தனனிடததிலதானே பேராதபிரியவடிவாயிருப்ப தானமானவயன்றி யினமுதலின், தானேதன்னி டத்தினிறபேராதபிரியமெனவும, அருகாதபிரியம, நிததியதிருதத. இததன னிடததன்றிப பிறிதிடத்தெஙகணுமினமையின், அருகாதபிரியஞ்சுகததிலவ ருமெனவும, தானினபவடிவமாதலா லான்மாவானநதமாமெனவுங்கூறிஞா. இஙஙனமாஞாகிதுதெரியுமனறி யயலாரைவெறுபபதென்னே? யாவரும்நன் குறஙகுநினசுழுததியி லானந்தம வருவானேன, சாககிரசொபபனவலல லைச சாநதபபடுததுவ தியாது, நானின்றுதா னனகயாநதுறஙகினேனென் றெவருஞ்சொலவதறகுநயமெனனே, சுகவடிவமானமாவன்றேல, அஙகேயா தோவிகறபமுமின்றித தனிததுநினறதுயாமன்ருே, அஙகேதன்தேகமுதலி யசகமனைததுங கணடிலமென் றுணாநது விழித்துககூறவநததுமயாமன்ருே, யாமெனறகான்மாவையன்றிபபொருளுணடோ? இனறே, இஙஙனமிருக்க, ஆன்மாவை யானநதவடிவமெனற கையுறுவதெனனே. சகலததிலானமாவி ருநது மஙஙனஙகாணப்படாதது நமதுகுறறம், அதனகுற்றமன்று. எங்ஙன மெனில, தேகமாதிநாதமிறுவாககிடந்த தத்துவககுழாமயமாககாண்கின்ற து, அஙஙனமாககாணகின்றேம. விசாரணையி லலலவலலவெனபபோவா னேன், போவதா லான்மா ததுவக்குழாததுளொன்றுமன்றே, அப்போ தான்மாமாததிரந தனித்துவிளஙகுவதெனனே, விளஙகுவதாலுலகமெங்கே, யுலைவெஙகேகாணுதிருபபதென்னே, காணுததாறறுககசிவிர்ததியுந தடையற்

றவானந்தமுமெய்துவதென்னை, எயதுவதாலதனகுற்றமன்று, விசாரித்துத தெளியாதநமதுகுற்றமே. நமதுகுற்றத்தாலல்லாது, கேவலத்திலானந்தவடிவாகக்காணகின்ற தன்சுயவடிவாதலபறறியென்க. ஆன்மாவின்சுயவடிவமானந்தமெனற்கிழுகென்னை? தினசுழுத்தியிலியல்பாகவே யான்மா தனிககுமாறுபோன்று சகலத்திலுமியல்பாகவே தனித்திருத்தலை யாங்கணடிலம், இதுதத்துவக்குழாததைவிசாரத்தா லகத்திறகாணும. உதாரணம. "என்று மிருந்தபடியிருப்பதியல்பேயென்னுமொருவேத"மென்பதனுறகாணக. என்றுநதனித்திருத்தலான்மாவாதலா லானந்தமெனறூா. தடடபா ரயலைசசுகிப போா.

(க-து.) ஆன்மாதன்னைத்தானுணரறபாலதாதலின் தானேயானந்தவடிவாமெனற கையமின்றென்பது (ககச)

ககரு - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாசுகசாதனம்போலவதன்றென விககவியிற
கூறுகினறூா.]

அன்னபா னுதிசுக சாதனம தாகையா லார்ககுமவெகு பிரிய மாகு, மின்னவா றுனமாவு மானநத சாதன மெனககருதல பொருளல்ல வே, சொன்னவான் மாவையொரு சுகசா தனங்களொடு சொலலுவா யாகின்மக னே, யுன்னதா னநதமவே றுவனு பவிப்பதா முபயவான மாவுமுள வோ.

(இ-ள) அன்னபானுதிசுகசாதனமதாகையா லாாககுமவெகுபிரியமாகும், எ - து. அன்னமாகியவுணவும், பானமாகியநீரு மிவைபோலவனபிறவும், சுகத்துக்குசசாதனககருவியாயிருபபதா லெவாககும வெகுபிரியவடிவாயிருககும்·—இன்னவாறுன்மாவுமானநதசாதன மெனககருதலபொருளலலவே, எ - து. இதேபிரகாரமாக வானமசொரூபமுஞ சுகத்துக்குசசாதனககருவியென நினைததலபொருளாகுமா? ஆகாதே·— சொனனவானமாவையொரு சுகசாதனத்தினெடு சொலலுவாயாகினமகனே, எ - து. ஞான புததிரா! மேறகூறிய வாதமசொரூபததைச சுகசாதனஙகளி லொனறுடுவமையாககூறுவையாயின:—உனனதானநதமவேறுவனுபவிபபதா முபயவானமாவுமுளதோ, எ - து. உனனைவிடவுனதானந்தமென்பதுவேறுதானு, வேறுயினதனையனுபவிபபதற கிரணடாவதாகநின்றுளள வானமாவென்பதுமுண்டோ, எ-று.

பசிதணிந்தறகுரியவைகளையன்னமெனவும, தாகந்தணிததறகுரியவைகளைபபானமெனவுங கூறுவதுபொது ஆகியெனறமையாற சத்தபரிசாதிவிடயமெனபபெறறும். அனனபானுதிகளைச சுகமெனனுது சுகசாதனமென்றது; பசியுநதாகமுநதணிநதவுடன், எதிரிலிவையிருந்தும்வெறுபபாகசசகாண்டலினென்க. ஓபயினமையின வெகுபிரியமாகுமெனவும, பொருளலல

வற்றைப்பொருளெனக்கோடலால் சுகமல்லவற்றைச்சுகமெனக்கோடல்வரும், இங்ஙனமாகாரரியா ஆவாரொவரும். இதுபற்றியாக்குமெனவும், நிரதிசயானந்தமொன்று, அதையநுபவிக்குமான்மாவொன்று, ஆகவிரண்டாகவேண்டும். இரண்டாயின், விடையானந்தம்போலவதாகும். அன்றேல், ஆன்மானந்தமெனச்சிறப்பெய்தற்கடையாளமென்னே? விடயானந்தம்போலான்மானந்தமுஞ் சுகசாதனமெனின், விடயானந்தத்தைவேறாகின்றனுபவிப்ப தான்மாவைப்போ லாத்மானந்தத்தை வேறாகின்றனுபவிப்பதாத்மாவாகவேண்டும். அங்ஙனங் கொள்ளில், இரண்டான்மா விருக்கவேண்டும். ஆதலினுபயவான்மாவு முளவோ வெனவுங்கூறினார். உபயவான்மாவு மென்பதிலும்மை, எதிர்மறை. உளவோவென்பதி லோகாரம், வினா. விடயானந்தத்தையனுபவிப்பதாந்மா, ஆந்மாநந்தத்தையனுபவிப்ப தாத்மாவென்புழி, அஃதயலே, இஃதுநப்பினே தாதானேயெனத்துணிபுதரலால், இன்னவாறான்மாவுமானந்தசாதன மெனக்கருதல்பொருளல்லவே யெனத்துணிந்து கூறினாரெனக். இத்துணிபறியா ரான்மாவை யான்மாவனுபவிக்குமாவென்றிகழ்ந்துகூறுவ தென்னவிவேகமோ யாமறிகிலம்

(க-து) விடயத்தைப்போலவான்மாவையுஞ் சுகசாதனமெனல்கூடாதென்பது. ஆரகதும், முற்றும்மை. ஆன்மாவுமென்பதி லும்மை, உயர்வுசிறப்பு. நீயாகிறசுகத்தையநுபவிப்பதற்குநீயெனல்வேறுளதோவென்பார், உன்னதானந்தமெனந்தற்கிழமையாகின்றார். (ககரு)

ககசு - கவி அ - கை.

[ஆன்மானந்தத்தையான்மாவே யநுபவிக்குமென்ற துறுதிபெறுமாறு நால்வகையேதுக்களை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

விடயசுக மதில்வருந்தல் பிரியமாத் திரமாகும் வெகுபிரிய
மான்மாவி லாம், விடயசுகம் வருபிரிய மாறிவரு மான்மாவில்
வெகு பிரிய மாறாது காண், விடயசுகம் விடலுமாங் கொளலுமா
மான்மாவை விடுவதெவர் கொள்வதெவர் பார், விடயசுக போக
ங்களை விடுமவனை யவனும் விடப்படா தொருநாளு மே.

(இ-ள்.) விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரியமான்மாவிலாம், எ-து. விடயத்தைச்சுகமெனக்கருதி யனுபவிக்குங்காலச்சுகத்தில்வரும்பயனாகியபிரியம், அப்போதுபிரியம்போறகாணுமளவினதாம், ஆன்மாவைச்சுகமெனக்கருதிச் சுருதியுத்தியனுபவங்காரணமாக வனுபவிக்குங்கால், அவ்வான்மாவிலட்போதெழும்பிரியங் கணப்போதளவினதன்று, என்றும்விடாதிருத்தலின் வெகுபிரியமாயிருக்கும்:— விடயசுகம்வருபிரியமாறிவருமான்மாவில் வெகுபிரியமாறாதுகாண், எ-து. விடயசுகங்காரணமாக மேலிட்டுவரும் பிரியமானது நிலையாது மாறிமாறி வரும், ஆன்மாட்டத்தைவிடாதிருக்குங்கா லப்போதவ்வான்மாவில் மேலிட்டெழும்பிரிய

மான் றின்னவளவினதென வுவமைகொண்டு கணித்தற்கரியதாகும். அன் றியு மென்று மாறுதொருதகையதாகவுநிற்கு நிலையினதாம்:— விடயசுக ம்விடலுமாங் கொளலுமாமானமாவை விடுவதெவாகொளவதெவாபாா, எ-து. விடயசுகமானது வெறுத்துவிடுதறகும விரும்பியேறறுககொள்ளு தற்குந் தகுதியதாம. இதுபோல, வானமாவைவெறுத்து விடுவாாயாவா, வெறுத்துவிடாதுவிரும்பியேறபவர்யாவ ரிதனைநீயேயாராய்நதுகாணுதி.— விடயசுகபோகஙகள்விடுமவனே யவனுலவிடபபடாதொருநாளுமே, எ-து. இஃதன்றியும், விடயசுகமயமாயுளளபோகஙகளையொருவனவெறுத்துவிடக கூடும், அஙஙனமதைவெறுத்துவிடடவன தனனுலதனனைவெறுததுத தன னைத்தான்புறம்பிலகறறககூடுமோ? ஒருநாளுங்கூடாதே, எ-று.

விடயசுகமென்னுதுபிரியமெனமிகைபடககூறியது, விடயஞ்சுகமாயி ருப்பதியல்பேனும் பிரியமியலபாயிருபபதுமுறையோ? நமமிடததினின்று ம் பிரியத்தைவிடலுங கொளலுங்கூடும, சுகத்தைவிடயததினினறும பிரிக கவுங் கூட்டவுங்கூடுமா? சுகம, விடயததுககியறகைபோலவது. பிரியம, நமககுசசெயறகைபோலவதுபறறியெனக. விடயசுகமெனறுறபோ லான் மசுகமென்ன வேண்டும. ஆதலினிஙகே சுகமெனுசிசினறது. விடயசுகபபிரி யமென்றுது விடயசுகமதிலவருதலபிரியமெனறமையின், சுகமவேறு பிரி யம்வேறெனபபெற்றும். ஆனமாவிலவெகுபிரியமெனறதனுல, விடயபபிரி யமற்பமெனத் தோனற, விடயசுகமதிலவருதல பிரியமாததிர மாகுமென வும், மாததிரம், அளவு. இஙகேயறபததைககுறிககின்றது. விடயமான மாவுககனனியமாகுமபோது, அதனசுகமும, அதுபறறிவருமபிரியமும, அ ன்னியமாகவேணடுமனறே? அபபோது பிரியமறபததனமையையும், மாறு ம்புடைபெயர்சசியையு மேறபதற கிடையூறெனனையுள. அதுபோல, ஆன் மாவுககான்மாவனனியமாகாதபோது, அதனசுகமும, அதுபறறிவருமபிரிய மு மனனியமனறுகவேணடும. அபபோது பிரியம அதிகததன்மையையும, மாறுப்புடைபெயாசசியையுமேறபதற கிடையூறெனனையுளவெனபாா, இங ஙனங்கூறினுரென்க. "இஃதெஞ்சியசொலலினெயதககூறலென்னுமுததி".

(க-து.) விடயப்பிரியஞ்சிறுபான்மை, ஆதமபபிரியம்பெருமபானமை. விடயபபிரியம் மாறிவரும், ஆதமபபிரியம்மாறுதுநிற்கும். விடயபபிரியம விடலுங்கொளவுமியையும, ஆதமபபிரியம்விடவுஙகொளவுமியையாது. விட யப்பிரியத்தைநீக்கினவன் தனனைததாநீககிவிடககூடுமோ கூடாது. இஙஙன மாயவேதுக்களா லான்மாவுஞ்சுகசாதனமெனலை மறுத்தாரெனபது. எப போதுமென்றுணர்த்த, ஒருநாளெனறுதொருநாளு மெனபபட்டதெனக, இஃதாத்மானுபவிக்குடன்பாடனறி விடயானுபவிககெஙஙனமுடனபாடா ம். உடன்பாடாமை விசாரியாக்குற்றமன்றி யான்மகுற்றமன்று. தன்னைத் தான்விசாரித்துத் தெளியாதார், ஆனமா சச்சிதானநதமெனலேலாது வே றென்பார். இதுநிற்க. இதுகன்மம்பத்திபோனம்பிக்கையன்று, பிரத்திய

ட்சமாதலினபாசொனருர். நிரதிசயானந்த மான்மப்பிரியம், ஞேயவிடயா னநதம பிரமானநத மனனிமோனனியாபாவமெயதலால, அதிசயானாத மெனடபெற றயலபிரியமெனருயிறறு. (கககூ)

ககள - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாவிடயம்போல விருப்புவெறுபபுருவனறெனின சிலர் தனனைத்தானவெறுததுக் கொலைசெய்துகொள வானேனென்றவிஞவிறகு விடையிக்கவி யிறகூறுகின்ருா.]

வேகினற கோபங்க ளாலென்னை நான்கொன்று விடுகிறே னென்றுசில பேர், சாகின்ற படியிஞற் றனனையே தான்கொன்று சாவனெனல சங்கையல வே, தேகந் தனைக்கொலலு மவனுல் விடபபடட தேகமவ னல்லன்மக னே, யாகந் தனிற்கோப மல துதனை யொருநாளு மான்மா வெறுபபதிலை யே.

(இ-ள.) வேகினறகோபஙகளாலெனனை நானகொனறுவிடுகிறேனென றுசிலபோ, எ - து. சிலபோயாதேனுமோாகாரணமபறறி மிக்ககோபங் கொணடெனனைநான கொலைசெயதுகொளளுகிறேனெனறு:—சாகின்றப டியிஞறறனனையேதானகொனறு சாவனெனலசஙகையலவே, எ-து. அதற கியைநதமுயறசிசெயது சாகின்றபடியிஞ லிதறகெனசெயதுமெனககேட் பையாயின, மெயயே, இஙஙனநதன்னையேதானகொலைபுரிநதுகொண டொ ருவனசாகினறனனே யிஃதெனனைகொலோவெனசசஙகிததல சரியானசங் கையலலவே.— (எங்ஙனமெனின்.) தேகநதனைககொல்லுமவனுலவிடபப டட தேகமவனலலன்மகனே, எ-து. ஞானபுததிரா! தனதேகததைததானே கொலைசெய்துகொளபவனெவனே வவனுலவிடப்பபடட அவன்தேகமவனு குமா, அவன்தேகமலலனே ஆயின்சமமதிவசனம்யாதெனின்:— ஆகந் தனிற்கோபமலதுதனையொருநாளு மானமாவெறுபபதிலையே, எ - து. அவ னுக்கெழுநதகோப மவனதேகத்தினமேலன்றி யவனுடையவானமாவினமே லனறே, ஆனமாதனனைததான வெறுததுககொளவதுமுணடா, ஒருநாளு மிலலையே, இதனையோசியாதுகூறுவ தெனனைகொலோயாமறிகிலம், எ-று.

வேகின்றகோபமெனறமையின் மிக்ககோபமெனறும். பலருககுமுண் டாஙகோபமனைத்து மொருஙகுதிரணடிருககொணடாற்போலவதின, கோ பஙகளெனடபனமையிறகூறியதெனக. அவனசங்கிததமாக விவராசிஙகித் துககொண்டது, விடயமபோ லானமாவும் விருப்புவெறுபபுருவாமெனலைக குறிப்பிததறகு. தேகஞ் சடமகாததாவாதலின தனனைத்தான்கொலைசெய் துகொள்ளுமோ கொளளாதே, ஆதலின, தேகியாகிய வான்மா தன்னைத் தான்காணவகையறியாதே தன்னைத்தானெஙஙனங் கொலைசெய்துகொள் ளும், அஙஙனமனறு. ஆன்மா தன்னைத்தேகமெனக்கருதிய பாவமேலீட்டா

லதனைத்தானெனத் தொனறுதொட்டு வழஙகாநிற்றலின, அதுயுறநிமீக கொண்டகோபததா லெனனைநானகொலைசெயது கொளளுகிறேனெனறு சொலலித தனனைததானகொனறுசெத்தானெனலுலகவழகக மதனைசசங கையெனக்கொளவதுதவிாகவெனபாா, தன்னையேதானகொனறுசாவனெ னல சங்கையலவேயெனவும, ஆன்மா தேகமானால தேகத்தை மாயததுக கொளவதுகூடும், அஙஙனமனறே. இதுபறறித தேகமவனலலனெனவும, மூடததனததாற றனகோபததைத தனதேகததினமேற காட்டினதனறித தனமேலனறெனபார், ஆகநதனிறகோப மலதுதனனையொருநாளு மாணமா வெறுபபதிலலையேயெனவுஙகூறினா. விடயமலலாதது பிரமம, அதறகுரிய வானநதவிலசகணததை யானமாவுக்குமுரியதெனமாட்டிநடததலின, இது மாடடெறிநதொழுகலெனனுமுததி

(க-து) ஒனறையொனருசக்கொணடுசெஙகிடபதுதவிாகவெனபது. சங கையெனருலெனறுரோபிறிதியிருககினறது. தனனையே தானகொனறுசாவ னெனல மயககவணி. (௧௧௭)

௧௧௮ - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாவேபிரியவடிவமெனககாடடப பிரியபேதஙகளை யிககவியிறகூறுகினறாா.]

தாகப படுமபொருளி லுமமகன் பிரியமாந் தநயனிலு முட ல்பிரிய மா, மாகத்தி லுமபிரிய மிந்திரிய மாங்கரண மதனிலும பிரியமுயி ரா, மேகப பிராணனிலும் வெகுபிரிய மான்மாவி லிந் தவான் மாமுகதி ய, மூகத்தி னூற்கெளண மித்தைகர்த தாமூன றுமொனறினென றதிகமக னே.

(இ-ள்.) தாகபபடும்பொருளிலும்மகன்பிரியமாந தனயனிலுமுடலபி ரியமாம, எ-து. எவருமபிரியபபடறகியைந்தது தனம, அநததனததிலு மிககது சுயபுத்திரபபிரியம, அநதசசுயபுததிரபபிரியததிலுமிககது தனதே கபபிரியம் :—ஆகததிலும் பிரிய மிந்திரியமாஙகரண மதனிலும் பிரியமுயி ராம, எ-து. அநதத்தேகபபிரியததிலுமிககது பஞசேநதிரியபபிரியம அந தப்பஞசேநதிரியப பிரியததிலும கரணமாகியமனம்பிரியமாககாணகை, அந்தமனமபிரியமாககாணபதிலுமிககது, உயிாபிரியமாககாணகை,—ஏக ப்பிராணனிலும் வெகுபிரிய மானமாவி லிநத வானமாமுககியம, எ-து. அநதத தனதொனறான வுயிாபிரியமாகக காணகையிலுந தனதானமப பிரியம் மிகப்பெருககாககாணகை, ஆதலினிநதவானமாவேயெவறறிலுமுக் கியமாகும :—ஊகத்தினூற்கொளணமிததைகாததாமூனறு மொனறினென றதிகமகனே, எ-து. ஞானபுததிரா! இவறறையெலலாமனததினூலூகிககுங் கால, கௌணம, மிததை, காத்தா, எனவாதமா மூனறுவகையினதாகப

பெயாபெறககாணும், இம்மூனறுவகையு மொனறுகனெகான றதிகமாககஙகா ணுமா, எ-று.

தனம, மகன, உடல, புறககரணம், அககரணம், உயிா, ஆனமா, எனபபடுவனவாகியவிவவேழும, பிரியததிலொன்றுக்கொனறதிசமேனும, ஆனமாமகாமுககியமெனறதனு லேனையவாறும, அமுக்கியமெனபபெறறும். இனியிவறறைபெயலலாஞ்சுருக்கி நானகாதமாவாககபபுகுநதா ரிககவியில தொகையாகமூனறைககூறி யொன்றுககொனறதிகமென்றுரொன்க. ஒருவனதனவீடுபறறிவேவறையயாசதியிறகாணமுனனா தனபணபபெட்டியையெடுககநதுணிவன. கூடாவிடததில, தொட்டிலிலுறஙகுந்தனமகனைபெடுக்கததுணிவன கூடாவிடததில, தனனுடலைபபாதுகாககத்துணிவன. கூடாவிடததில, கணமுதலிய தனபொறிகட்கிடையூறுவராதுகாககததுணிவன. கூடாவிடததில, மனமுதலியவககரணஙகட கிடையூறுவராதுகாககததுணிவன. கூடாவிடததில, தனனுயிாையேனுஙகாசகததுணிவன். கூடாவிடததில, முடிவிலதாஞகியவானமா விடையூறெய்தாதுகாககததுணியாநிறபன. ஆதலி னிமமுறைவநதவாறிவவேதுபறறியெனக.

(க - து.) உயிாககியறகையெனபபிரியபேதஙகளை நிரையேயெடுததுககாட்டிருறொன்பது. இஙஙனஙகாட்டியது, தனமாதிபிரியஙகளி லொவவொனறிறகுநட்டமெய்தத தனககுவநததாக மரணமெயதலுமுளவென்றுணாநததறகெனக இஙஙனமாயபிரியபேதமனைதது மாதமபபிரியலேசமாதலின், தறபிரியத்துககிடையூறினறெனக. தனமாதிகளிலுளளவுமமைகளிழிவுசிறபபு. கரணததிலுமெனபதும், இவறறிலெனபதிறபெயருஞசாரியையுநதொககன. ஆககவிலேககுறிபபுமுறறு மூனறு விரியுமமூனறு தொகையுமாயிருததலினனைததையுந்தொகையாககி முடிவிலமுறறுககியுளாயிட்டாம. இதுசிறபபுபபறறியெனக. (கசஅ)

ககக - கவி. அ - கை.

[நானகாதமாவெனறகும, ஒனறுக்கொனறுமுக்கியமெனற்கும், அவசரமிககவியிறகூறுகினறுரா.]

கெடலான பொழுதிவன காணிக்கு மகனுன கெளணவான் மாமுக்கி யம, விடலாத வுடலம பரிகருநா ளுடலான மித்தை யான மாமுககி யந, திடமான நன்மைகதி வேணடினுற் காத்தனு ஞ் சிவவான மாமுக்கி யஞ், சடமாயு முத்தியினில் ஞானவான் மாவான தானே மகாமுககி யம.

(இ - ள.) கெடலானபொழுதிவனகாணிககுமகனுன கெளணவான்மாமுககியம, எ-து. தன்னுயிாககுககெடுதிவநதபோது தனதாஸதிக்குரியோனமகனுதலா லவனகெளணவானமாவெனபபடுவன, அந்தவவசரத்திற்கெளணவான்மாவே முககியமாகும —விடலாதவுடலம்பரிகருநாளுடலான மித்

தையான்மாமுக்கியம், எ-து. தன்னைவிட்டுநீங்காததனதுடலைத தானெனச சுமககும்போது தானெனறகுரியதிவனுககுடலாதலா லவ்வுடலமிதனதையா னமாவெனபபடும, அந்தவவசரததில மிததையானமாவேமகாமுககியமா கும்:—திடமானநனமைகதிவேணடினுற காததனுஞசீவவானமாமுககியம, எ-து இடையிலழியாதுறுதியாயுள்ள நறகதியடையவிருமபினுல, அபபோ துதானெருமுதலாகின்றததறகுரிய வரியமுயற்சிசெய தபபலனை யனுபவித் தறகுக காததததுவமாயிருபபவனசீவனுதலால, அநதவவசரததிலசசீவன் சீவவான்மாவெனபபடுமவன, அதனுலநதசசீவவானமாவே மகாமுககியமா கும்:—சடமாயுமுததியினில ஞானவானமாவானதானேமகாமுககியம்,எ-து. சடததுவமாயுள்ளவனைத்து மொருஙகேநசிததறகிடமாயதுமுததியாதலா லநதமுத்தியிலஞானுகாரமாயிருநததனனை யதுவாயனுபவிபபவனஞானுத மாவாதலால, அநதவவசரததில ஞானனமாவெனப்படுமவன், அதனு லந்த ஞானனமாவானதானேமகாமுக்கியமாகும், எ-று.

சாணி, உரிமை. உரிமையாவது, ஆஸதி. இதுபறறியாஸதியெனறும். தனதுரிமைகருமகனபாததியனுதல, தனதநததிலாதலால, கெடலான பொழுதெனபதற்கு, தன்னுயிர்கருககெடுதிவநதபொழுதெனறுரைகொண டாம. விடலலலாதவெனறது, விடலாதவெனறுயதிடைக்குறை. மகனமுக கியமாயவிடததுக கௌணவானமாவெனவும, உடலமுககியமாயவிடத்து மிததையானமாவெனவம், சீவானமாமுககியமாயவிடததுக கர்த்தானமா வெனவும், ஐககியமுததிககானமா முககியமாயவிடதது ஞானனமாவென வுமபெயாவநததெனக. இநதவவசரமெலலாமான்மாவாயிருததலி னிநநான கையுமானமாவென்றதெனக. சடமாயுமுததியினிலெனறதனுல திரிபுடியற றதெனறுயிறறு, இஙஙனமாயதுபறறியயிககியமுத்தியென்றும. அமமூன றையு மானமாவென்றதவசரமபறறியும், தானுகியவான்மாவைஞானவான மாவெனற தெதாாத்தமபறறியுமென்க. ஆதலினமமூன்றும், பூாவபடசம. இது சித்தாந்தம்.

(க - து.) ஞானவானமாவேமுககியமாமெனற கிஙஙனஙகூறினுரென் பது. பிரியபேதஙகாட்டநானகானமாவெனறது; ஞானவானமாவைககாட டினும் பிரியவடிவமவேறினறெனநாட்டியதை வைபபுறுததறகெனக. ஐககி யமுததியென்றது; நிரதிசயானநததததை. வேறெனல பிதறறல. இதிலமுக கியநானகில, ஆக்கவினையெஞசினறன. (ககசு)

கஉ௦ - கவி. அ - கை.

[விருப்புமுதலியமூனறுமயமாகாதவானநதமே ஆனம சொரூபமெனபதை யிககவியிறகூறுகினறூா.]

புவியுமனு கூலமெனி விட்டமாம பகைசெயிற் புதல்வனெ னினும்வெறுப் பா, முலகிலிரு வகையுமல் லாதபுல் லாதியி லு

தாசீன மாமாக லான, மலினமறு சின்மயன் பல்வகையு மிப்படி
மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிக ழான், னலகிலா னந்தவடி வாகுமுன
சொருபத்தை யாராய்ந்து பார்மைந்த னே.

(இ - ள்.) புலியுமனுகூலமெனிலிட்டமாம்பகைசெயிற புதல்வனெனி னும்வெறுப்பாம், எ-து. புலியேனுநமக்குநயமுண்டாதற் கனுகூலமாயிருக்குமாயின் விருப்புருவாகும், தந்தைக்குவிரோதமாநடக்கில புத்திரனேனும் வெறுப்புருவாகும் —உலகிலிருவகையுமல்லாதபுல்லாதியி லுதாசீனமாமாத லால, எ-து. உலகினகணணிவவிரணடுவகையுமல்லாத புல்முதலியவைகளி லிருப்பதுதாசீனமாகும், ஆதலின்—மலினமறுசின்மயனபலவகையுமிப்படி மகிழ்ச்சியிலவிருப்பமிகழான, எ-து. களங்கரகிதமானஞானமே வடிவாகி ளங்குமான்மாவென்போன, இங்ஙனமவைபோலப்பலவிதத்தானுமானந்த மென்பது சற்றுமில்லாத விருப்பமுதலியமூன்றனுமவமதிப்பெய்தான:— அலகிலானந்தவடி வாகுமுன் சொரூபத்தை யாராய்ந்து பார்மைந்தனே, எ-து. அநந்தவான்மா நீயாதலா னீயேதடையற்ற வானந்தவடிவமென்பதாகும், ஞானபுத்திரா இதிலையமுள்தே லுனதேதாதத்வடிவத்தைச் சுருதி யுத்தியனுபவங்காரணமாக நீயேயாராய்ந்துதெளிந்துகாணுதி, எ-று.

அனுகூலத்தாற்புலியுமவிருப்புருவாகவும், பகைத்தலாற்புத்திரனுமவெறுப்புருவாகவும், புல்முதலியவையிவவிருவகையுமல்லாததா லுதாசீனவடிவாகவுங்காணும். உதாசீனம்; விருப்புவெறுப்பாயிருக்கை. புலியுமெனபதி லும்மை, இழிவுசிறப்பு. புதல்வனெனினு மெனபதிலுமமை, உயர்வுசிறப்பு. ஆனமாதனனனுணருந திரிசியத்தில் விருப்பாதி மூன்றுமனறித் தனனிடத் தின்று. எனவே, தானிமமூவுருவாகக்காணப்படாதெனபதாயிற்று. தற்றெரிசனத்திலிவைமூன்றுந் தனபாலினமையின மலினமறு சினமயனபலவகையு மிப்படி மகிழ்ச்சியில விருப்பமிகழானெனவும், இமமூன்றுருவுமாசததானிவைதறபாலதனறுணமையி னான்மா வலகிலானந்தவடிவாகுமெனவும், நீயுமானமாவாதலா லலகிலா னந்தவடிவநீயே யிதனைக்கண்டு தெளிதியென்பார், உனசொரூபத்தையாராய்ந்துபாரெனவுங்கூறினார். இதுகனமகாணடம்பத்திகாணடமபோலவதனறு, ஞானகாணடமாதலி னிப்போதேயுள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல விவவருத்தங்களை யனுட்டித்துக் காணலாம். தானாகிய வான்மா சத்துஞ்சித்துமனறி யானந்தமவேறெனபார், தன்னைத்தானகாணுதார். இவர் தனனிழப்பு, அருட்டெரிசனம், பராதெரிசனம், ஆனந்தோதயம், ஆனந்தாதீதமென்த் தனக்கயலாகக்கண்டு வாளாபோயினர். இவர்களெல்லாங் கிரியாயோகக்குறியினரன்றிஞானியரன்று. இதுசிறக்க.

(க-து.) ஆன்மா, விருப்பு, வெறுப்பு, உதாசீனத்துளொன்றன்றுதலி னானந்தவடிவமேயென்பது. இனிக்கூறப்புகுமஷ்டவிதானந்தத்து ளிஃதாத்மானந்தமாதலி னதற்கிதுவேவிதியெனக்கொள்ள வேறுகூறுதொழிந்தனர். இஃதுரைத்தாமென்றலெனனுமுதகி. தன்னிலக்கணமினையுணெவிதனனு

னர்க. தன்னைத்தரிசியாவளவுந் தற்பிரிய மிம்மூவகையாகச் சாறுமென்பது ருதாபத்தி அனைத்து மாத்மப்பிரதிபலனமாதலி னெல்லாச்சுகமு மான்மா வேயெனப் பொருள்கொள்ளினுமமையும். (௧௨0)

௧௨௧ - கவி. ஆ - கை.

[தனவானந்தமுதலியவானந்தபேதங்கள்பலவென்றீரதன்றொகை
யின்விபரத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்னவினவ அதற்கு
விடையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மானஞ்சிறந்தகுரு நாதனே யானந்த வகைகளெத் தனையெ
ன்னிலோ, ஞானந் திகழ்ந்தபிர மானந்தம வாசனா னந்தமவிட
யானந்த மென், றனந்த மூன்றுவித மெட்டுவகை யெனபாசில
ரவ்வைந்து மிதிலடக்கம, யானந்த வகைசொல்லக் கேண்மைந்த
னே யெட்டு மஃதின்ன தின்னதென வே.

(இ-ள்.) மானஞ்சிறந்தகுருநாதனேயானந்த வகைகளெத்தனையென்னிலோ, எ-து. பெருமையிற்சிறந்தசற்குருநாதனே, ஆனந்தவகைகள்பலவெனக்கூறினீரேயவையாவையெனில் — ஞானந்திகழ்ந்தபிரமானந்தம் வாசனானந்தமவிடயானந்தமென்றனந்தமூன்றுவிதம், எ-து. ஞானமேவடிவாவிளங்குகின்றபிரமானந்தம், வாசனானந்தம், விடயானந்தம், எனவானந்தமூன்றுவகையாம் — எட்டுவகையெனபாசிலரவ்வைந்துமிதிலடக்கம், எ-து. சிலரெட்டுவகையென்றுசொல்லுவர், அந்தவைந்துவகையுமிம்மூன்றிலடக்கமாம் — ஆனந்தவகைசொல்லக்கேண்மைந்தனேயெட்டு மஃதின்ன தின்னதெனவே, எ-து. ஞானபுத்திரா! அந்தவெட்டுவிதானந்தங்களுமின்னதின்னதென்று தனித்தனியேசொல்லப்புகுதுமதனைக்கேளுதி, எ-று.

சமஷ்டி யுபாதி குணந் தொழில்காரணமாகப் பகவதநீலைக்கூறுகிறபர், மதத்தர். மகாவாக்கியமும், சத்துக்களும், இந்நூலாசிரியரும், ஞானமே பிரமமெனக்கூறுகிறபர். அஞ்ஞானமேவஸ்துவெனிலெல்லாக்குமுடன்பாடன்று, ஞானமேவஸ்துவெனலைமறுப்பதெனனை. இதுநிற்க. அவ்வைந்துமென்றது; ஆத்மானந்தம், முக்கியானந்தம், நிசானந்தம், அத்துவிதானந்தம், ஞானானந்தமென்பவற்றை. இதிலடக்கமென்றது, பிரமானந்தத்திலாதலாலொருமையிற்கூறலாயினார். ஏனையவைந்துமென்றகூப்பதிலாக அவ்வைந்துமென்றார். இதில்லெனப்பொதுப்படக்கூறியிருக்கப் பிரமானந்தத்தி லெனக்கொண்டது; ஏனையவிரண்டினம்சங்க ளன்றுதலபற்றியெனக. எட்டுமிக்கவியிற்கூறுது மறுகவியிற கூறப்புகுவதால, அஃதெனப்புறச்சுட்டாகினும். எட்டுமென்பது தொகையொருமைபற்றி யஃதென வொருமையிற்கூறினார். எட்டுவகையெனபாசிலரொன்றதனால், மூன்றுவிதமென்றதுபலரொன்பபெறலும். எட்டுமென்பதிலும்மை, முற்றும்மை. இனி வருதத்துக்காட்டப்புகுதலால் இதுதொகுத்துச்சுட்டலெனனுமுதத்தி.

(க-து.) ஆனந்தபேதங்களையெல்லாஞ் சுருக்கித்தொகையாகவேட்டெனபது. (கஉக)

கஉஉ - கவி. அ - கை.

[மேலிட்டவிதானந்தமென்றூ ரந்தவகையை யிக்கவியிற கூறுகின்றூர்.]

போகத்தில வருசுகம விடயசுக நித்திரைப போதுளது பிரமசுக மாம, மோகந் தனந்தலிற சுகமவா சனைசுக முழுப்பிரிய மானமசுக மாம, போகத்தி லுளதுமுக கியசுகமு தாசீன முறறசுக நிசசுகமதாம, மேகத்தை நோககலத துவிதசுகம வாககிய மெழுந்தசுக ஞானசுகமே.

(இ-ள.) போகத்திலவருசுகமவிடயசுகநித்திரைப போதுளதுபிரமசுகமாம, எ-து போகங்காரணமாவயதுஞசுகம விடயசுகமெனவும, நித்திரையென்றருரியதியாதோ வதனிலெழுஞ்சுகமபிரமசுகமெனவும — மோகத்தனந்தலிறசுகமவாசனைசசுக முழுப்பிரியமானமசுகமாம, எ-து. மயக்கமாயுளளவுறக்கத்தெழுஞ்சுகம வாசனைசுகமெனவும, எங்ஙூரதனதுபிரியவடிவாககாணுஞசுக மானமசுகமெனவும — யோகத்திலுளதுமுக்கியசுக முதாசீனமுறறசுகநிசசுகமதாம, எ-து. சமாதிகாரணமாவெழுஞசுகமுக்கியசுகமெனவும, உதாசீனங்காரணமாவெழுஞசுகமநிசசுகமெனவும — ஏகத்தை நோககலதுவிதசுகம வாககியமெழுந்தசுகஞானசுகமே, எ-து. தானமாததிரமாமிருசிபிறறலை நோககுவதாலெழுஞசுகமதத்துவிதசுகமெனவும், மகாவாககியங்காரணமாகவெழுந்தசுகமஞானசுகமெனவுமபெயாபெறும,எ-று.

இனிஇவ்வெறறைத தனித்தனிகூறபபுகுதலா லொவவொன்றினிலக்கணங்களையாங்காங்குகூறுதும. போகம், இரண்டொன்றுகவிணைதல, அவவவற்றையுமவவவவிலககணங்களாறகாணலாம. (கஉஉ)

கஉங - கவி. அ - கை.

[அவ்விட்டவிதானந்தங்களையுந தனித்தனிசொலலப்புகுவார, இக்கவியிலவிடயானந்தவிலககண மினையதெனக கூறுகின்றூர.]

வேறு

இவவா றுரைசெய்த சுகபே தங்களி னியல்பா மவைசொல மகனே கே, ளொவவா நனவினி லுழல்வா னிடர்கெட வுறங்கு ஞ சயந்தி லுறுநே ரத்து, செவ்வா மனமக முகமா மதிலொளிர் சித்தின் சுகநிழல சேருங் கா, ணவவா றிவனுள மகிழ்வா மனுபவ மதுதான் விடயசு காநந் தம.

(இ - ள.) இவவாறுரைசெயதசுகபேதங்களி னியலபாமவைசொலமகனேகேள, எ-து. இங்ஙனந்தொகைவகையாககூறிய வானந்தபேதங்களுக்

இயல்பாயுள்ள விலக்கணங்களைத் தனித்தனியே விரிவாகப் பாங்குற ஞானபுத்திரா! கேளுதி :—ஒவ்வானவினினுழலவா னிடாகெட வுறங்குஞ்சயனத்திலுறுநேரம், எ-து. இயைத்தற்கொண்ணுதபந்தசாக்கிரத்தில் விவகாரம்பிச்சு முழல்வோன தனதல்லல் கெடவுறங்கற்கமைத்த பஞ்சணைமெத்தையிலவ்வழி துயிலுங்கால .— செவ்வானமனமகமுகமாமதியொளிர் சித்தினசுகநிழல்சேருங்காண், எ-து. தடையின்றிமனமானது சகாகாரமாதலைவிட் டகமுகமாக நழுவும், அப்போது மனதிலறிவானந்தத்தின சாயைபட்டும் —அவ்வாறவனுளமகிழவாமனுபவ மத்தான விடயசுகானந்தம், எ-து. அங்ஙனம்பட்டுறியா லவனுள்ளமானது சுகாகாரமாகக்காணும், அங்ஙனங்காணபதே திருனுபவமாம், அந்நெறித்தாயசுகமே விடயானந்தமெனப்படும், எ-று.

சுகமெனக்கருதற்கொவ்வாததுபற்றி யொவ்வானவென்றார். இந்நனவல்லலைத்தரற்குரித்தாதலிற் பந்தசாக்கிரமென்றும். உறங்குஞ்சயனமத்துறுநேரமென்டபாடமுமுண்டு. உறக்கம்வரும்போது மனமானதியல்பாகவே தினந்தோறுஞ் சகாகாரத்தினின்று நழுவலும், சுகாகாரமாதலு மெவ்வுயிர்க்குமனுபவமாயிருக்க, இத்தனைவேறவழியிலவருந்தியுரைக்கோடலம்பாருந்தாது. பொருந்துமேனின், விடயானந்தமெனவும், உறங்குஞ்சயனத்திலுறுநேரமெனவுங்கூறுவதெற்றிற்கு, ஆதலிற்கூடாதெனக. முன்செய்வினைப்போகத்திலவருசுகமென்றார். போகமாவது, இணைதல இதங்கடனமுருசிதானந்தசாயையமிணைதலை. விசாரத்தெளிவால மனஞ்சகாகாரத்தினின்று நழுவிச்சுகாகாரமாதலொன்று, மூடத்தாலாதலொன்று. இங்கே விசாரத்தாலெனின், ஒவ்வானவினினுழலவானிடாகெட விசாரத்தாலுறங்குறுநேரமெனறிருக்கவேண்டும். தொக்கிருக்கின்றதெனின், உறங்குஞ்சயனத்திலுறுநேரமெனபானேன். இங்கேசயனமென்றதாசனங்கட்டலேயெனின், அபபோதட்யோகமென்னலவேண்டும். அதுதானெனில், உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியா லங்ஙனங்கொள்ளினு மொருவாறு பொருந்தும். பொருந்துமேனும், இதுவிடயங்காரணமாகவந்தசுகமன்றே. குண்டலிசத்தியிலமனமலயித்தலா லிந்தக்குண்டலிசத்தியுமோர்விடயமன்றோ? மனலயமாதற்கிடமாமேயெனின், தினசுழுத்திபோலவதாமதனாலவிடயசுகமென்றார். மனந்ததாகாரமாக வதனாலெய்துஞ்சுகமெனக்கூறாமையின் விடயசுகமேயெனக.

(க-து.) விடயானந்தவிலக்கண மினையதெனக்கூறிற்றென்பது. ()

கஉச - கவி. அ - கை.

[பிரமானந்தவிலக்கணமினையதெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஊனந் தருசுக விடயந் திரிபுடி யிடரா மெனமன மசையா
மற், சேனந் தனது குலாயந் தனில்விழு செயல்போ னித்திரை
செறிசி வன், ஞானந் தமில்பர னுடனொன் றுவனொரு தனையல
லதுபிற நினையா ம, லானந் தம்மய மாவன் சுகமிகு மதுதா னுய
ர்பிரமானந் தம,

(இ-ள்.) ஏனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையாமல், எ-து. பிறப்புவீடென்னுமிரண்டினு ளிழிவாயுள்ளபிறவியையேதரற்பாலதாகிய சுகமயம்போறறோற்றுமவிடய திரிபுடியாயிருப்பதா லவைதுன்பமே யெனவிசாரத்தாறறுணிந்து மனஞ்சஞ்சலியாதுநிற்க — சேணதனது குலாயநதனில்விழு செயலபோ னித்திரை செறிசீவன், எ-து ஆகாயத்திற பறக்கும்பருந்து தனதுகூட்டிலவந்துவிழுஞ்செயல்போல வுறக்கத்தப்பேதமாகவமைந்தசீவனைப்போல — தானந்தமிலபரனுடனொன்றுவனொருதனை யலலதுபிறிதினையாமல, எ-து. தானிங்ஙனமாயநிலையதென வளவைகளாற கணித்தற்கரிய பிரமத்தோடிரண்டறக்கலக்காநிற்பன, தெளிந்தவிடத்துத் தனித்துநின்றது தானமாத்திரமாதலா லங்ஙனந்தனித்துநின்றதனைமாத்திரமன்றி யயலெனபதுளதாகவுந்தனைப்பாராபொருளெனக்கருதாது — ஆனநதமயமாவனசுகமிகுமநதானுயாபிரமானநதம, எ-து. ஆனநதமயமாக விளங்குவன. அங்ஙனமாகநீசகுளவயவானந்தமே மேலாயபிரமானநத மெனப்படுவதாம, எ-று.

ஏனம், குணவாகுபெயா விடய திரிபுடியிடராமெனமன மசையாம னித்திரைசெறிசீவனெனபதிறைல, இங்கே நித்திரையெனபது நனவிறசுழுத்தி. சுத்தகேவல நிலையெனபாருமுளா. தனககயலெனப தொன்றுமின்றி யனைத்துஞ் சின்மாத்திரமாவிளங்கப்புரிந்த தந்நெறித்தாச சலியாதுநிற்க வேண்டிவரும். யாதினாலெனில், விடயதிரிபுடி யிடராமெனக் கண்டுபறறி. ஆங்ஙனஞ்சலியாதுநிற்றலே சுத்தசகலம். இந்நெறித்தாயசுத்தசகலமயமாகவே, மனமெனமேலது, அதுசலித்தலெனலேது? இன்றாமையின, மனமசையாதசுத்தசகலமயமாநிறபுழி யுறக்கமவருமனறே, அவவுறக்கந்தான சுத்தகேவலமெனப்படுவது. இந்நெறித்தாயவனசீவனாதலால, நித்திரைசெறிசீவனெனவும, அந்நித்திரை, சுகமேலீடு அச்சுகமேலீடு, மலரகிதமாதலாற பரனெனவும, அப்போது சிவானந்தசுகாகாரமாயவிடுவனாதலால், பரனுடனொன்றுவனெனவும, அங்ஙனஞ்சுகாகாரமாநின்றவன சீவனாதலானும், தனையனறிவேறுகண்டிலனாதலானும, ஒருதனையலலது பிறிதினையாமலெனவும, ஆனந்தமயமன்றித் தானவேறாகாரமாதற கிடமினமையின, ஆனநதமயமாவனெனவும், இந்நிலைத்தாய அவசரத்தையே ஞானநூலனைத்தும பிரமானந்தமெனலானும, இப்பெயரையேறறற்பாலதாதலானும, சுகமிகுமதுதானுயாபிரமானந்தமெனவுங்கூறினா.

(க-து.) பிரமானநதவிலக்கண மினையதெனக்கூறியதெனபது. ஆனநதமயனுமாவனெனப பாடமுமுண்டு. திரிபுடி, ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயமென்பன. ஒருதனையென்றதனால, தானமாத்திரமெனப பொருள்கொண்டாம. திரிபுடியிடராமென்றதனால, உபமானத்தி லலுந்துவிழுசெயல்போலென்றும. அளவைகள, அஷ்டவிதபிரமாணங்கள. முனகவியில, ஆவிங்

கனைசுகத்தை விடயானநத மெனறுநது, நினைசுழுத்தி சுகம்போ லாறுதல செய்யாமைபற்றி யெனக. இககவியிலும, நிததிரையெனல, நனவிறசுழுத இயை. (௪உ௪)

கஉ௫ - கவி அ - கை.

[ஐயமுறறதறகினனுமபிரமானநத மினையதென விககவியிற்கூறுகினறா.]

தூங்குஞ் சுகமது பிரமச் சுகமெனல சுருதிப் பொருள்விழி துயில்வோர் க, டாங்குமலரணை நனறு கசசிலர் சமபா தியப து தானசுகந, தீங்குந நன்மையு மாண்பெண முறைமையுந் தெ ரியா தமளிசெய் பொழுதே போ, லாங்குள வெளிகளு மறியா வனுபவ மதனு லதுபிர மானந் தம.

(இ-ள.) தூஙகுஞசுகமதுபிரமசசுகமெனல சுருதிபபொருளவிழிதுயி லவோாகள — நனவிறசுழுததிசுகததைபபிரமானநதமெனபது மகாவாககி யாாததமேயனறி வேறனறுமெனககொளவோா தூஙகாமலதூஙகுபவா — தாஙகுமமலரணைநனறுகசசிலா சமபாதிபபதுதானசுகம, தீஙகுநநனமையு மாணபெணமுறைமையுந தெரியாதமளிசெயபொழுதேபோல, எ-து. சிஙக மபோனறமைததகருவிகளாறறுஙகபபெறற புஷபசயனததைச சிலாநனறு கசசம்பாதிபபதுவதானசுகமவேணடியாதலால், அமமலரணையி லிதுதீமை யெனவும, நனமையெனவும, ஆணபெணமுறைமையெனவு முணருமபாகு பாடுசறறுநதெரியாதுறஙகுமாறுபோல — ஆஙகுளவெளிகளு மறியாவனுப வ மதனுலதுபிரமானநதம், எ-து. அநதநனவிறசுழுததியினகண ணகமபுற மினையவெனபதுந் தெரியாதுறஙகுமனுபவமாம, அவவனுபவததாறகணிக குஞசுகமெதுவோ, அதுவேபிரமானநதமெனபபடுவதாம, எ-று

விழிதுயிலவோாகளதூஙகுஞசுகமது பிரமசசுகமெனலசுருதிபபொரு ள், எனககொணடுகூடடித தூஙகாமறறூஙகுவோா தாமஙஙனநதூஙகுங காலெழுஞ்சுகம பிரமசுகமாமெனககூறுவது சுருதிபபொருளாம, வேறன் றெனபபொருளகொள்ளினுமமையும. எனவே, வேதாாததமும, மகான கள்பிரமமெனலு மொககுமெனபதாயிறறு. பிரமசசுகமெனல, எழுவாய. சுருதிபபொருள், பயனிலை. இதுகாறு மிவவெலலைகடவாமைக கெழுவா ய்பயனிலை கூறியதெனக. தாங்குமெனனும வினைககெழுவாய தொககியிரு பபதால சிஙகமபோனறமைதத கருவியெனறும். தாஙகுமமலரணைநனறு கச்சிலர் சம்பாதிபபது தானசுகமபறறியாதலால, அதிலுறஙகில, நனமைதீ மையாண்பெணமுறைமையாதிக ளெஙஙனநதெரியும, தெரியாதாதலபறறி யிவ்வுவமைவேணடிககூறினா. மலரணை மிகததுயிலவிளைததற்குததானமா தலி, னச்சுகம்வேணடி நனறுகசசமபாதிபபதென்றொனக. பலனொனறு இலனொனறது, நிரநதர மிஙஙனஞசெயவோா மிககசெலவத்தா சிலராதல

பறறியென்க. தானசுகமென்றது, இவவிடததிறகியைநத காரணப்பெயராம. பூகசுகமெனின, பூகமெனறதுபபொருள்களை, ஓாபுல, கருஙகுரஙகு, காநதி, தருக்கம, படை, படைவகுபபு, பெணகுரங்கு, மூசு, எனபன. இது பலபொருளொருசொல. இவறறுள யாதிஙகே பொருநதும். பொருநதாமையின, ஐயிருகுற்றததுள மாறுகொளககூறலெனலை யேறகும. இதறகெனசெயதும. சானறோ ராடசியெனின், பொருததமினறி யிராது. சமபாதிபபதுதா னூகமெனப பாடஙக ளிருககினறன வெனிலோ; ஊகமெனபது, உத்தி, குரஙகு, நினைவு, புலியெனபன. இதுபலபொருளொருசொல இவறறுளெவவருததம்பறறியமமொழிவந்தது. யுததிபறறியெனின், உபமானவுபமேயசாதாரணதாம மிணையதெனறறியாபோலும. உபமானததையுபமேயமாசகலாமா ? அதைச சுருதியுததியனுபவததுள, யுததியனுபவமாககலாமா? தாஙகுமமலரணைநனறுகசசிலாசமபாதிபபதுதானூகம, தீஙகுநன்மையுமாணபெணமுறைமையந தெரியாதமனிசெயபொழுதே போலெனலகாறுமுவமையனறோ ? இதறகுவமேயம, ஆஙகுளவெளிகளுமென்பதுமுதலறியாவனுபவமெனபதுகாறும். தானசுகமெனபபிறிதிகளிருபபதெனனை? அநஙனமாகவு மிஙஙனமாகவும பிறிதிகளிருககி னொருதலையாகத துணிதலை நோககுதும. தானசுகமெனினும, தானூகமெனினு முபமேயததொடாபனறு, உபமானததொடாபு. இயவாமபுகடந துரைகூறுவது, கல்விவாமபறியாபோலுமே யிதறகெனசெயதும. கவிககுறற மனறு, கவியிலக்கணஙகலலாதுரைகூறு நமதுகுறறம. ஆதலின தானசுகமெனலேயையமினறிபபொருநதும. இலககணமிலலாககலவி யுபபிலலா வுணவுபோலும. அதையாதரவாககக்கொண டுரைகூறலெனனுரை பசையறறதாம. வெறுவாய்மெலவதுபோலும. சுருதியுததியனுபவஙகாணட லுபமேயததிலன்றி யுபமானத்திலனறு. உபமேயமவிளஙககூறுவ துபமானமாதலினகூடாதெனக. தூஙகுஞசுகமதுபிரமசசுகமெனல சுருதிபபொருளவிழி துயிலவோாகளெனபது சுருதிபபிரமாணமாம். தாஙகுமமலரணை நனறுகசசிலா சமபாதிபபது தானூகமெனககூறி யிதுயுததிபபிரமாணமெனபதுபொருநதாது. ஆஙகுள வெளிகளுமறியாவனுபவமெனற தனுபவபபிரமாணமாம. கலவிததிறமின்மையா லிககவியிலிலலாத யுத்திபபிரமாணததை யுணடெனி லெஙஙனமேறகபபடும. அவாபோலவாரோறபா.

(க-து.) பிரமானநதமெனபது சுருதிககுமனுபவததுககுமியைநதிருக்கக காடடினுரொன்பது. உரையை யாவர்கூறினு மிலககணவழுவின்றிக் கூறவேணடும. கவிககிலககணமுரண வுரைகூறின், எவவாசிரியராயினு மெந்தசாமபரதாயமாயினு மெனசிறபபு. கவிககுரையனறு, உரைக்குக்கவிபோலும, இதனையெவரோறபா. இந்நூலாசிரிய ரொணவிதானந்தமென்றார், இவறறுள் தானூகமெனலகிடையாது. இததிறததா, பிறருரைமேறகுற்றங்காடடலி லெனசிறபபு. தனகோணலைத தானிமிாததவறியார்போலும. தெரி

யார்தவளிசைபொழுதேடோமெனச் சிலபிரதிகளிருக்கின்றன. பொருந்து மாறுரையிடுக. போலிவேதாந்திமயமூலகமாதலின். தாயகுமமலமனை நீங்குந்தன்மையும், விரித்தல்விகாரம். (௧௨௫)

௧௨௬ - கவி. அ - கை.

[பிரமானந்தவிலக்கண மிளையதென்னங்குறத்தெளிந்தேன், இப்போதோரனுபவமென்னுளளுதிக்கக்கண்டேனதனைக் கேட்டருளுமென மாணாக்கன் வியந்து கூறுவதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

உதவும் புவியினி லொருவனனுபவ மொருவன் மனதி
னி லுதியாதே, மதியுங் கெடுகிற துயில்கொண் டானந்த மய
னன் றேசுக முறுகின் றான், னிதுவிஞ் ஞான மயனுஞ் சிந்தையி
னினைவாய் வந்திடு மெனலுங் கண் டேன், சுதைவின் னோர் புகழ்
குருவே நீரிது சொல்லீர் சகலமும் வல்லீ ரோ.

(இ-ள.) உதவும்புவியினிலொருவனனுபவ மொருவன்மனதினிலுதியாதே, எ-து. வேண்டுவதைத்தடையின்றி யுதவத்தக்கஞானபூமியேழனுள், ஒருவன்கண்டசுவானுபவ மற்றொருவன்மனதிற்காணுமா, காணாதே, இத்தனைவியப்பு, அதனைச்சொல்லுகிறேன், அதாவது.—மதியுங்கெடுகிறதுயில் கொண்டானந்த மயனன்றேசுகமுறுகின்றான், எ-து மனதும்நசிக்கத்தக்க யோகநித்திரை காரணமாக வானந்தமயனாகிறவானமாவன்றே பிரமானந்தவடிவமாகின்றான், இங்ஙனமிருக்க —இது விஞ்ஞானமயனுஞ்சிந்தையி னினைவாயவந்திடுமெனலுங்கண்டேன், எ-து இவவானந்தமானது விஞ்ஞானமயனாகியமானதனிடத்தில் நினைவுவடிவாகவந்துவிடுமெனச் சத்துக்கள் கூறுவதைப்பிரத்தியட்சமாக வடியேனிடத்திற் கண்டனன் —சுதைவின் னோர்புகழ்குருவேநீரிது சொல்லீர் சகலமுமவல்லீரோ, எ-து. அமிர்தத்தை யுட்கொண்டதேவர்களாலுந் துதிக்கப்பெற்றகுருநாதனே! சகலாத்தமுமையமின்றிவிளங்கப் போதிப்பதிலவல்லமையுடையவரோ! யிஃதெங்ஙனங் கூடும் தேவரீரோயிவ்வையமகலத்தெரிந்தருளவேண்டும், எ-று.

உதவுமெனப்பொதுப்படக்கூறியதனால் வேண்டுவதையெனவும், புவியெனப்பொதுப்படக்கூறியதால் ஞானபூமியெனவும், துயிலெனப்பொதுப்படக்கூறியதால் யோகநித்திரையெனவும், ஆனந்தமயனெனப்பொதுப்படக்கூறியதா லாத்மாவெனவுங்கொண்டாம். இரட்டுறமொழிதலெனனுமுத்தியால், முத்திக்குச்சாதனமானதனுகரணங்களை யுதவத்தக்கவிப்பூமியி லொருவன்கண்டவனுபவ மொருவனமனதினில், எங்ஙனங்காணும், காணாதேயெனவுதாரணமாகியதாக வுரைகொள்ளினுமமையும்.

(க-து.) நினைவிறந்தவானந்தம நினைவாயதெங்ஙனமெனவினவினனென்பது. ஏனெனில், இவன்தன்சமாதியில்மன்நாசத்திறகண்ட தடையற்ற

வானந்தம், சமாதிவிட்டகாலத்திலும், தன்னினைவெல்லாமிடைவிடாது துற்றுக்கொண்டிருத்தலென்க. இடைவிடாதுதுற்றுக்கொண்டிருத்தலாவது; யாதுபுரியினும், யாது நினைக்கினும், யாது சுகிக்கினும், கலையாது நெஞ்சினிறைவாயிருத்தல். மலடியறியாள்பிள்ளைவருத்தம், அதுபோல, ஏனையரறியாரிவ்வானந்தநிலைமை. இவனையதிய விவ்வனுபவமொழி சத்தியமாதல்பற்றியிங்ஙனம் வினவினனென்க. என்னென்பது, என்றுசொல்லுதல் இதனால சத்துக்கமென்ன வருவித்தாம். யாதினாலுங் கெடாததென்பதுதோன்ற மதியுங்கெடுகிற வென்றார். மதியுமென்பதிலும்மை யுயர்வுசிறப்பு ஆனந்தநிலைவாயவர்திண்மைமன்றதனால், ஆனந்தமேநினைவு நினைவே யானந்தமென்பெறரும

(க - து.) நினைவிறந்தசுகம், நினைவாகிறபதற கேதென்னையென்பது மனமிறந்தவிட்டதுதிகடும் பிரமானந்தத்தை யானமாவனுபவிக்க, மனதுக கெட்டுவானேனென்னல் விறு. (க௨௬)

க௨எ - கவி. அ - கை.

[சுத்தமனதும், பரமாத்மாவும், ஒன்றேயெனவுபமானமுகத்தா லிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

நெய்யும் வெண்ணெயு மிருபேர் களுமறி நினைவிற பிறிவறி
வினிலில்லை, செய்யுந னவினி லிறுகும மனதொடு சேருஞ் சின்
மய விஞ்ஞா னன, நையுந் துயாமன நழுவும பொழுதுணர் ஞா
னச் சுகமுறு மானந் தன, பெய்யுந் துளிகளு நீருங் குளமொடு
பாரும போலிவர் பிறிவன் றே.

(இ - ள.) நெய்யும்வெண்ணெயுமிருபேர்களுமறி நினைவிறபிறிவறிவினிலில்லை, எ-து. நெய்யென்றபெயரும், வெண்ணெயென்றபெயருமாகியவிவ்விரண்டும, பகுத்துணரத்தக்கமனத்தாலாய பேதமேயன்றியவ்விரண்டையும் ருசிகக்த்தக்கநாவுணாவுககுசசற்றுமில்லை.—செய்யுநனவினிலிறுகும மனதொடு சேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன, எ-து இச்சாஞானக்கிரியைகளைச் செய்தற்கியைந்த சாக்கிராவத்தைடியில் விசாரத்தாற றனதுசெயலிறசுருங்கிய மனதோடுகூடிய சின்மாத்திரமாயிருக்கும விஞ்ஞானமயனென்போனும் —நையுநதுயாமன நழுவும்பொழுதுணா ஞானச்சுகமுறுமானந்தன, எ-து. வதையத்தக்கதுயாமயமானமனது மெல்லநழுவறகிசைந்தசமாதிகாலத்தில தன்னையேயுணரத்தக்கஞானானந்தத்தை யனுபவிக்கின்றவானந்தமயனுனவானமாவும—பெய்யுந்துளிகளுநீருங்குளமொடு பாரும்போலிவா பிறிவன்றே, எ-து. துளிகளுந்துளிகளும், சலமும, குளமுங்களையும். எங்ஙனம்பேதமின்றோவதுபோல விஞ்ஞானனும், ஆன்மாவுமாகியவிவ்விருவருந் தம்முள்பேதமிலராம, எ-று.

அறிநினைவெனவே, சடசுகாரணமாக வறியுநினைவென்றாயிற்று. கண்ணுக் கிரண்டாகத் தோற்றினு நாவுணாவுக் கொன்றே. அன்றியும, நெய்

வெண்ணெயெனச்சொற்பேதமேயன்றிப் பொருட்பேதஞ் சற்றுங்கண்டிலம். அதுபோல; விஞ்ஞானமயன், ஆனந்தமயனெனச் சொற்பேதமுந் தோற்றபேதமுமேயன்றிப் பொருட்பேதமு மனுபவபேதமுஞ் சற்றுங்கண்டிலம். வெண்ணெயன்றி நெய்யெனலும், சலமன்றித் துளியெனலும், கரையன்றிக் குளமெனலும், எங்கே. அதுபோல, விஞ்ஞானமயனையன்றி யானந்தமயனென்பவ னெங்கே. எனவே, அறிவையன்றியானந்தமெனலெங்கேயென்றாயிற்று. ஆகவே, அறிவேயானந்தமெனப்பெற்றாம். பெறவே, ஒருபதியேபிரியமபிரியமே ஒருபதியெனக்கண்டாம். காணவே, அனுபவத்திற் பேதமின்றென்றதுணிந்தாம், இத்துணிபு; இதனைமறுக்கற்கவெனக்குறிப்பிக்கின்றது.

(க-து) விஞ்ஞானமயனெனலும், ஆனந்தமயனெனலும், ஓரவசரம் பற்றிச் சொல்லாற்பேதங்கூறவந்ததேயன்றிப் பொருளாற்சற்றுமின்றென்பது. இவ்வனுபவஞ் சகசானுபவத்திற் குருமுகத்தாற்காணப்படுவது. ()

கஉஅ - கவி. அ - கை.

[வாசனானந்தவிலக்கணமினையதென விகக்கியிற்கூறுகின்றார்.]

ஒன்றா கியபிர மானந் தனைச்சுக மொழிவா னெனவெளி வருவா னே, னென்றுன முன்செய்த கருமம் வெளியினி லிழுக்குஞ் சுழுத்தியில் விட் டெழுந்தோ னு, நன்றா யினசுக மகலான் வெளியி லு நடவான மறதியும் பெறமாட் டா, னன்று மெனயிருந் துறங்குஞ் சிலகண மதுவே வாதனை யானந் தம.

(இ-ள்) ஒன்றாகியபிரமானந்தனைச்சுகமொழிவானெனவெளிவருவானேனென்றால், எ-து. ஏகமாகவிளங்குமபிரமானந்தமென்னும்பேரானந்தசுகானந்தத்தினின்று நீங்குவானேனவெளிப்படுவானேனெனக்கேட்பாயாயின் — முன்செய்தகருமம்வெளியினிலிழுக்குஞ்சுழுத்தியில்விட்டெழுந்தோனும், எ-து. பூர்வத்திற்செய்தகன்மமானது புறம்பிலம்பலவிழுக்கும், அதனாற்சுழுத்தியைவிட்டுநீங்கினவனும். — நன்றாயினசுகமகலான்வெளியிலு நடவானமறதியும்பெறமாட்டான், எ-து. வெகுபிரியமானவந்தச்சுகத்தினின்றுமநீங்கான், புறம்பிலுஞ்செல்லான், அச்சுகத்தைமறக்கவுமாட்டான் — அன்றுமெனவிருந்துறங்குஞ்சிலகணம மதுவேவாதனையானந்தம், எ-து. இப்போதவசியமல்ல, இப்போதவசியமாமெனநினைத்துறங்குவதான சிலபிரயத்தனம்போதுநிகழ்வனவாம், அங்ஙனநிகழ்தலேவாசனானந்தமெனப்படுவதாம், எ-று.

பிரமானந்தமென்றது பிரமானந்தனென்றதனால், அம்மயமானவனான்மாவாகியபுருடனெனப்பெற்றாம். முன்செய்தகன்மமென்றது, தினமும வழக்கமாகச் செய்துகொண்டுவந்த தினவிர்த்தியை. தினசுழுத்தி கலைவில்லை ங்ஙனமோ, அங்ஙனம பிரமானந்தமேலீடாகிய சுழுத்திகலையுங்கா லிகழு மனுபவானந்தமாதலினிதனைவாசனானந்தமென்றார். சுழுத்திகலைவில், விவகாரவிர்த்தி வெளியிலிழுக்கும்போது, அவ்வானந்தபிரியந்தடுக்கும். அவ

வானந்தவசத்தாகுதுமெனின், விவகாரசங்கற்பந் தடுக்கும். சுகத்தைவிட்ட கலக்கூடாமையி னிதுதருணமல்லவெனவும், இப்போதேசெய்யாவிடிலிவ் வளவுகட்டமவரும், ஆதலினிதுதருணமாமெனவு மங்கேயிங்ஙனநிகழ்தலின், அன்றுமென் னவிருந்துறங்குஞ்சிலகணமெனப்பட்டது. வெளிச்சுவரவொட் டாமலதற்ப தவவானந்தாம்சமாதலால வாசனானந்தமென்றதெனச.

(ச-து) இச்சூறிப்பெயரன்றெனக்காட்ட வியர்வெதுக்கனைத்தெரிவித்து வாசனானந்த விலக்கணங் கூறியதென்பது. வெளிக்கிழுந்த விருவகையேயுது பற்றியெனினு மமையும். அதாவது, பிராரத்தகன்மம், சகசநிட்டைபென் பன. வெளிக்குவருதல், விபுஞானமயத்துக்கு வருதலே. இருவகையேதுக்க ளினையவென்று துணிவது, நயமப்பறறியெனக. அதாவது, சன்மமாயின்பிரா ரத்துவமெனவும், நிலையாயின் இட்டைடெயனவுமாம் சகசநிட்டைகளிழுந் தலெனக்காண்டல் கூடாமையின் முன்செய்தகன்மமவெளிப்படுத்திழுக்குமெ னறதெனக. சுழுத்திவிட்டெழாதவனுமெனபதுதோன்றச் சுழுத்திவிட்டெ ழுந்தோனுமெனபதினசுனைனுளளவுமமை, இறந்துதறியெசவுமமை.

கஉசு - கவி. அ - கை.

[நிசானந்தவிலக்கணமினையதென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அந்தக் கணமுடலகமென் றிடாகளி லிலந்தே சுகந்தனை
மறந்தே போம், முந்தைச் செயும்வினை சுகதுக்கந்தரு மோனந்
தருநல்வழிவே காண், எந்தப் புருடனு மொருசிந்தையுமற வி
ருந்தே னெனலனுபவமாகு, மிந்தப்படிதனு தாசீனச்சுக மீது
வேநிசமெனு மானந்தம்.

(இ-ள) அந்தக்கணமுடலகமென்றிடாகளி லிலந்தேசுகந்தனைமறந் தேபோம், எ-து. தேகமே நானென்றுன்ன வக்கணமே யானமாதுனபப் பெருக்கிலகப்பட்டினனதிசையெனக்கானு தலைந்து தறபிரியத்தைச் சற்று மெண்ணமின்றிமறந்தேவிடுவன.—முந்தைச்செயும்வினைசுகதுக்கந்தருமோ னநதருநல்வழிவேகாண், எ-து. முன்செய்த கன்மமானது சுகத்தையேனுந் துக்கத்தையேனுந்தரும். மோனநிலையோ வங்ஙனந்தராது, மத்தியத்தநிலை யையேதரும.—எந்தப்புருடனு மொருசிந்தையுமற விருந்தேனெனலனுபவ மாகும், எ-து எந்தப்புருடனாயினும் யாதோர்சிந்தையுமின்றி யானிருந்தே னெனக் கூறுவது, எவாக்கு மனுபவமாம.— இந்தப்படிதனுதாசீனச்சுக மீதுவேநிசமெனுமானந்தம், எ-து. இவ்வாறுதன்னாலனுபவிக்கப்பட்டது தாசீனசுகமாதலா லிதுவேநிசானந்தமெனப்படுவதாம, எ-று.

அந்தக்கணமென்றற்கு, தன்தேதார்த்தவடிவைமறந்தவந்தக்கணமென் றும், மறந்ததனாலதனதேதார்த்தசுகந்தனை மறந்தேபோமென்றுங் கூறியது ணுபவமிருத்தலிற்பொருந்தும். பூர்வவினை; சுகதுக்கத்துளொன்றுதருமாயின்,

மகாமௌனம்; மத்தியகதநிலையைத்தருமென்றார். காண், அசைநிலை. தன்னுதாசீனசுகம்; தனதுவிருப்புவெறுப்பற்றசுகம்.

(க-து.) விழிப்பிலொருசிந்தையுமற நிற்றலாலாயசுகமே, நிசானந்தமென்பது. இது யாதோர்நினைவுமறநின்றவிடத்துதித்த சுகமாதலாற் காரணப்பெயராயிற்று. சுழுத்திசுக மென்னலாமேயெனின், உணர்வற்றவிடத்ததன்றாமையின் பொருந்தாது. இதனைச்சமரசசுக மெனினுமமையும். ஒருசிந்தையுமறவிருத்தல், கற்பனையற்றல். எனவே, நிசமென்றாயிற்று. நிசத்திலுதித்தலா னிசானந்தமெனப்படுமென்க. ஞாதுருஞானஞேயத்துக்கிடையாதல்பற்றி நடுவடிவெனப்படும். இதனை முக்கியானந்தமெனக் கூறுவார், முன்பின்னறியார்போலும். (௪௨௯)

௧௩0 - கவி. அ - கை.

[முக்கியானந்தவிலக்கணமினையதென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நிசமா னதுமுக் கியமோ குடத்துள நீரன் றோவெளி யீரந் தான்
வசமா மகங்கா ரமறைந்தா னிசமது படிந்தான் முக்கிய வகையா
கும், திசையார் திரிசய மறியா தேதுயில் செறியா தேயுட றறி
போ லே, யசையா தேமதி சமமா கியநிலை யதுதான் முக்கிய
வானந் தம்.

(இ-ள்.) நிசமானதுமுக்கியமோகுடத்துள நீரன்றோவெளியீரந்தான், எ-து. நிசானந்தமானதுமுக்கியானந்தமெனப்படுமோவெனின், குடத்திலுள்ளநீரினலன்றோ புறம்பிலீரமாகக்காணப்படுவது, ஆதலின் முக்கியானந்தமெனப்படாது.—ஆயினெங்ஙனமெனின், வசமாமகங்காரமறைந்தா னிசமதுபடிந்தால்முக்கியவகையாகும், எ-து. பிறவிதாறறுவசமாயுள்ளவகங்காரமானது திசைகாணுதசன்றுநிசவடிவங்கைகூடுமாறு லப்போதுமுக்கியமெனகிறவகையையேற்பதாகும் — திசையாதிரிசயமறியாதேதுயில்செறியாதேயுடற்றறிபோலேயசையாதே மதிசமமாகியநிலையதுதான்முக்கியவானந்தம், எ-து. எங்கணுநிறைந்துள்ளதிரிசயத்தைநாடாமலும், உறக்கத்ததனவயப்படாமலும், மனமானதுநடுநிலையதாகினதுவேமுக்கியானந்தமெனப்படுவதாம், எ-று.

முக்கியமோவென்பதிலோகாரம், வினா. அகமுகமாகச் சொரூபசமாதியிற்கண்டசுகமன்றோ புறம்பில் தானே விருப்புவெறுப்பின்றிய சுகமாகக்காணகின்றதென்பதுகுறிப்பிற்றோன்ற வுவமையாற்கூறியதென்க. அகம்புறமொத்தலி னிசானந்தமெனவும், அகங்காரமறைதலும், உண்மைசோதலும், திரிசயமென்பது சற்றுங்காணவறியாமலும், முழுதுமானந்தநித்திரையில் முழுகாமலும், தேகந்தறிபோலசையாமலும், மனமானதுஞாதுருஞானநெறித்தாச்செல்லாமலுநிற்றலகத்திலாதலால், முக்கியானந்தமெனவுங் கருதிக்கூறியதாகக்காணகின்றது. இதனையறியாதொன்றையொன்றாகக்கூறு

வார செய்யுட்பிரயோக மறியாரபோலும். இங்ஙனநிற்கவேண்டியது மன மாதலால, மதியைமனமென்றும. அதுதானெனபது சுட்டுப்பெயராதலின், மதிசமமாகிய நிலையெனபதை யினையெச்ச மாககிறும். செறிதல், நெருங கல ஆதலின துயிலசெறியாதேயெனபதறகு, உறககததததனவயபபடா்ம லென்றும.

(க-து) இனையவாயவேதுககளா லிதுநிசானநதமனறு முக்கியானந்த மென்றானபது. இககவிககுரையிங்ஙெறிததாயது, கவிநோககாலெனக. ()

கஙக - கவி. ஆ - கை.

[இவவெணவிதானநதஙகளு ளடஙகாதவானநதபேதஙக ளூள, அவையுமபிரமானநதலேசமென விககவியிற கூறுகினறா]

மனுடன் மனுட கந்தருவ னறே வகந்தரு வன்பிதிர் பிறவித் தே வன, றனுடன் கரும சுரனசுர னிந்திர னுசான் பிரசா பதி யா னேன், கனவி ராட்ட னிரணிய கருப்பன் கருதும மிப்பதி னொருபே ரின, பினவா னந்தஙக ளுனையாம பிரளய வெள்ளக கடலபிர மானந் தம.

(இ-ள்) மனுடனமனுடகந்தருவன றேவகந்தருவனபிதிாபிறவித்தே வனறனுடன, எ-து மனுடன, மனுடகந்தாவன, தேவகந்தாவன, பிதிரா, பிறவிததேவனறனுடன —கருமசுரனசுரனிந்திரனுசான பிரசாபதியானே ன, எ-து. கருமசுரன, சுரன, இந்திரன, ஆசான, பிரசாபதியானேன — கனவிராட்டனிரணியகருப்பன, கருதுமிப்பதினொருபேரின, எ-து. கனவி ராட்டன, இரணியகருப்பன, எனக்கருதததகக விந்தப்பதினொருபோகளி ன —பினவானந்தஙக ளுனையாம பிரளய வெள்ளககடல பிரமானந்தம, எ-து. ஒன்றுகொன்றுபேதமாயுள்ளவிவவானந்தவகைகள், கறபனுநதத் திறபிரளயமபோனறெழும் பிரமானந்தமெனனுமபிரவாகசாகரத்தி னுனை போலவனவாம, எ-று

ஆனந்தபேதஙகளிற றனித்தனி சிறந்தோர, மனிதரிற; சாாவபூமனும், மனுடகந்தாவரில, மனிதனுயிருந்துபுணணியபரிபாகததாற கறபாநதத்திற் கந்தாவனுனமனுடகந்தாவனும, தேவகந்தாவரில; பூாவபுணணியகாமத் தாலமனுடகந்தாவபதவியினின்று தேவகந்தாவபதவியடைந்ததேவகந்தாவ னும, பிதிரரில, சிருஷ்டிகாலததேயுணடான வககினிஸவாநதாமுதலிய பிதிரரும, பிறவித்தேவாகளில, கறபததுககாதியிலதானே தேவப்பிறவி யையுடையவாசானசதேவனும, கருமசுரரில, மனுடனுயிருந்துசெய்தவசுவ மேதாயுகன்மபலததாற றேவனுகசசெனித்த சனமதேவனும், சுரரில்; கா லனமுதலியோருமாம. ஆசான, பிரகஸபதி. பிரசாபதியானேன், பிரமன்.

என்பன. கனவிராட்டு; வியாபகமான விராட்புருடன். பின்னென்றபாலது, பின்னென்றுயதிடைக்குறை. இப்பதினோரானந்தங்களுநானேயென்வே அஷ்டவிதானந்தங்களும் அலையெனப்பெற்றும். பிரளயமென்றது, இங்கே கற்பனானந்தத்தை. மண்ணாதியயாவுந்தனதுருவாகக்கொள்ளும் சரத்தை, விராட்புருடனெனவும், எங்குமாய் பிரகாசிக்கின்றவற்றையெல்லாந் தனது தாத்ததாகநிற்குமவசரத்தை, இரணியகருப்பனெனவுங்கொள்க. மண்ணாதியென்றது, அஷ்டமூர்த்தத்தை.

(க-து.) அஷ்டவிதானந்தமாகிய தளவிலானந்தங் கூறங்களையாதலால், அவற்றுட்சிலவற்றைக்கூறினாரென்பது. சிலசுருதிகள். பிதிர்கருமதேவனெனவும், தனுட்டனைசுரனெனவும், இந்திரனுசானுமெனவும், கனகனவிராட்டிரணியகருப்பனெனவும், பதிமனுருபோகனெனவும், இதற்சொன்றன. இதனுள்ளியதறபாலதேறகப்படும். தைத்திரியவட்டித்தியப்பம் விராட்டிரணியகாபபமொன்றாகக்கிப பதினொன்றாகக்கூச. (௧௩௪)

கஙஉ - சவி. அ - தை

[இங்ஙனமாயவனுபுதியுடபோனமரினானவ யிசுவிபோகூறுகின்றார்]

எவனு கிலுமிந்தத் துரியா தீதத்தி லேழாம பூமியி லிருந்தா னேல், வனு ரதன்சுகன் சிவனோ மாலயன்முத லறிவோ ரனுபவ சுகபோ தம, விவகா ரதிசிய மிதுவே யனுபவ மென்முன்சொல்லிய விவகாரி, யுவமா னமுமறி மகனே யவனடி யுதிரும் பொடிசெனன முடிமே லே.

(இ-ள்.) எவனுகிலுமிந்தத்துரியாதீதத்திலேழாமபூமியிலிருந்தானேல எ-து. யாவனுயினுமிந்தத்துரியாதீதமாகிற வேழாமபூமியிலிருப்பனுயின் — அவனுரதனசுகனசிவனமாலயன்முத லறிவோரனுபவசுகபோதம், எ-து. அவன், நாரதன, சுகன, சிவன, விஷ்ணு, பிரமனமுதலியவறிஞர்துசுகபோத வடிவமெனப்படுவன — விவகாரதிசயமிதுவேயனுபவமென்முனசொல்லிய விவகாரியுவமானமுமறிமகனே, எ-து. விவகாரிகதிரிசயவிழப்பும், இதுவேயனுபவநிலையாமென முன்னாக்கூறியவிவகாரியுபமானமு மினையவென ஞானபுத்திரா நீயறிதி — அவனடியுதிரும்பொடிகளெனமுடிமேலே, எ-து. அந்தமகானதுதிருவடியிலுதிருந்தூசுக ளெனதுசிரசினமேல மகுடமபோலவனவாம், எ-று.

சண்டாளனையுங்குறிக்க எவனுகிலுமெனவும், துரியமேதுரியாதீதமாவதுபற்றித் துரியாதீதத்திலெனவும், துரியம ஞானபூமியிலேழாவதாதலினேழாம்பூமியிலெனவும், இருப்பானேலென்பது, இருந்தானேலென்றுயது காலமயக்கம். அவன, எழுவாய். சுகபோதம, பயனிலை. விவகார, அதிசயம், விவகாரதிரிசியமென்றுயது; குணசந்தியினுலெனக. விவகாரியுவமா

னமுமென்றதனால், விவகாரதிசயமுமெனவும்மைவருவித்தாம். இஃதெண்ணும்மை. எவனாகினுமென்பதிலும்மை, ஐயம்.

(க-து.) மகானது பெருமையைக்குறிக்கத் துரியமேதுரியாதீதமாயினு மொன்றொன்பது. விவகார, கிரிசியம, எனப்பிரித்து விவகாரத்திற்கிரியைந்த கிரிசியமென்றுரைகூறி லிங்கேபொருந்தாது. ஆதலின்குணசந்தியாகினும். துரியாதீதத்தைமுன்னாக் கூறிருக்க, இந்தவெனச்சுட்டியது, எப்போது துரியநிலைவாய்த்ததோ, அப்போதேயதுதுரியாதீதமாகுமென்னுந் துணிபு பற்றியெனக. (கஙஉ)

கஙங - கவி. அ - னை.

[வித்தையானந்தநீங்கலாக ஏனையசுகவகைகளைக்கூறினும். இதிலினனுமையமுளதேற்கேட்குதியென மாணுக்கனைக் கேட்டலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வேறு

இந்தவா றைந்துசுகஞ் சொல்லினேம் வித்தைச்சுக மினிமே
ற சொல்வா, முந்தைமா யையுஞ்சச்சி தானந்தப் பொருளுமே
மொழியும் போதி, லந்தமா மத்துவித சுகமான்ம சுகமிரண்டு
மங்கே சொன்னோம், தொந்தமாற றியமகனே யின்னமுனக் கை
யமுண்டேற் சொல்லு வாயே.

(இ-ள்.) இந்தவாறைந்துசுகஞ்சொல்லினேம் வித்தைச்சுகமினிமேற் சொல்வாம், எ-து. இவ்வாறாக விடயானந்தம், பிரமானந்தம், வாசனானந்தம், நிசானந்தம், முக்கியானந்தமெனப்படு மைந்துசுகத்தையுஞ்சொல்லினேம். வித்தையானந்தத்தை யினிமேற்கூறுதும் — முந்தைமாயையுஞ்சச்சிதானந்த பொருளுமேமொழியும்போதில், எ-து. முன்னேமாயையைப்பற்றியும், சச்சிதானந்தப்பொருளைப்பற்றியுஞ், சொல்லிக்கொண்டுவரும்போது — அந்தமாமத்துவிதசுகமான்மசுக மிரண்டுமங்கேசொன்னோம், எ-து. வேதமுடிவிலுள்ளவத்துவிதானந்தமும், ஆத்மானந்தமுமாகிய விவ்விரண்டிலக்கணங்களையு மவ்விடத்திலேதானேசொல்லிவிட்டோம் — தொந்தமாற்றியமகனேயின்னமுனக்கையமுண்டேற்சொல்லுவாயே, எ-து. பந்தங்களை நீக்கிக்கொண்டசற்புத்திரா! இன்னுமுனக்கையமுண்டாயிற்சொல்லுதி, எ-று.

வித்தைச்சுக மினிமேற் சொல்வாமென்றதை, இப்படலத்திலேதானே, கசுச, கவிமுதல், களச, கவிவரையிலும்; அத்துவிதசுக மாத்மசுக மங்கே சொன்னோமென்பதில், அத்துவிதசுகத்தை, க0உ, முதல், க0சு, கவிவரையிலும்; ஆத்மசுகத்தை, க0எ, முதல், கஉ0, கவிவரையிலும்; ஐந்துசுகஞ் சொல்லினேமென்றதில், விடயசுகத்தை, கஉங, கவியிலும்; பிரமானந்தத்தை, கஉச, முதல், கஉஎ, கவிவரையிலும்; வாசனானந்தத்தை, கஉஅ, கவியிலும்; நிசானந்தத்தை, கஉகூ, கவியிலும்; முக்கியானந்தத்தை, கங0, கவியிலுங்காணலாம்.

(க-து.) சத்து, சித்து, ஆனந்தங்களைத் தனித்தனியே சொல்லிவிட்டோம். இன்னுமையமுளதேற்கேளுதியென்பது. (கஙங)

கஙச - கவி. அ - கை.

[சச்சிதானந்தவிலக்கணங்களைத் தனித்தனிசொன்னவாறுபோல,
ஏகமாகுமாறுமுணர்த்தவேண்டுமென மாணாக்கன்
கேட்டலையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

குகன்றனையு மெனையுமுல கினையுமீன் றளித்தருளுங் குருவே கேளீர், புகன்றசச்சி தானந்தப் பதங்கடனித் தனியாயே பொருளவே றானா, லுகண்டமன முறைப்பதெங்ஙன பரியாய பதங்களைப்போ லுறவுங் காணே, னகண்டமா யொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட் டியமதுவா வறிவிப்பீரோ.

(இ-ள்.) குகன்றனையுமெனையுமுலகினையு மீன்றளித்தருளுங்குருவே கேளீர், எ-து. முருகக்கடவுளையு மடியேனையும் பெற்றளித்தருளிய சற்குருநாதனே! யோவிண்ணப்பமுண்டதனைக்கேட்டருளும், அஃதியாதெனில் — புகன்றசச்சிதானந்தப்பதங்க டனித்தனியாயே பொருளவேறானால், எ-து. தேவரீர்கூறியசச்சிதானந்தப்பதங்கள் தனித்தனியானவாறுபோலப்பொருளுந்தனித்தனிவெவ்வேறானால் — உகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன பரியாயபதங்களைப்போலுறவுங்காணேன், எ-து அனைகடந்துபாயத்தக்கமனமான தலையாதுறுதிபெறுவதெங்ஙனம், ஒன்றிற்குப் பலவாகக்கூறும் பரியாயநாமங்களைப்போலுறவுங்கண்டிலன் — அகண்டமாயொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட்டியமதுவாவறிவிப்பீரோ, எ-து. ஏகமாகவும், ஓருருசியாகவும், தேனீக்கள் பலமலரிலெடுத்தொன்றாக்கிய தேனைப்போல வடியேனுக்குணர்த்தியருளவேண்டும், எ-று.

வேதமுடிவையெடுத்துவிளக்கல் பரமசிவத்துக்கேயன்றி யேனையாக்கின்றாமையின், பரமசிவமேகுருவெனக்கருதிக் குகன்றனையுமெனையுமுலகினையுமீன்றளித்தருளுங் குருவேயெனக்கூறினதாகக்கொள்க. அன்றேல், முரணும். உகண்டமன முறைப்பதெங்ஙனென்பதற்கு, பலவாறாகச் சிதைவுற்றலின்ற மனமொருமைப்பாடெய்துவதெங்ஙனமென்ப பொருள்கொள்ளினுமமையும். எங்ஙனமென்பது, எங்ஙனென்றாயது, கடைக்குறை. பரியாய பதங்கள், ஒருபொருள்குறித்தபலசொல். ஓர்பொருளாகியபரமபொருளை விளக்குவிப்பதற்குச் சச்சிதானந்தங்கள் தக்கவாகலின் பரியாயபதங்களைப் போலுறவுங்காணேனெனவும், பலமலரிலுள்ளதேனைக்கூட்டாக்கியதுபோல, சச்சிதானந்தங்களை யொருமையாக்கி யருளவேண்டுமெனக்கருதிக்கொண்டதால், அகண்டமாயொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட்டியமதுவாவறிவிப்பீரோ யெனவுங் கூறினானெனக. மதுவைப்போல வென்றதை மதுவாவென்றதுவ

மைத்தொகை. தனித்தனியாகவே யென்றபாலதை, தனித்தனியாயேயென்றது, மருஉ. அகண்டமா யொருசுவையாந் தேனீயென்ச் சிலபிறிதிகளிருபதுபறமிமேலவொற்றுகின, அகண்டம, ஒருசுவை யென்பன மதுவுக்குவிசேடணமாகவும், அகண்டமாயொருசுவையாயத தேனீயென்வலலொற்றுகின, அறிவிபபீனொன்றும் வினைமுற்றிறகு வினையெச்சஙகளாகவு முடியுமெனக.

(க - து.) சச்சிதானநதஙகளைத தனிததனியாகத தெரிவிததவாறுபோல, அவற்றின்ஞொருமையையுந் தெரிவிககவேணடுமென்பது. இஙஙனந் தெரிவிததலருமைபறறியெனக (௧௬௪)

௧௬௫ - கவி. அ - கை.

[சுருதிப்பிரமாணத்தாலவற்றின்ஞொருமையை யுபமானஙகாரணமாகவிககவியில் கூறுகின்றார்.]

குளிரிளகல வெண்மையென்ற பதங்களின் னீர்மூன்று
கூறு யிறறேறு, வொளிதவனுந செம்மையென்ற பங்களா லக்கி
னியு மொருமூன் றுமோ, வெளிமுதலாறு சகமசத்து மூட்டிட
னெனப்பிரிந்து விலக்கி வேத, மெளிதறிய முரண்மொழிந்த சத்
தாதி யெனும்பிரம மேகந் தானே.

(இ - ள்.) குளிரிளகலவெண்மையென்றபதஙகளின் னீர்மூன்றுகூறுயிற்றேறு, எ - து. குளிர்ச்சி, நெகிழ்ச்சி, வெண்மை யென்கிறபேதமொழிகளால் சலமும் மூன்றுபிரிவாயிற்றேறு —ஒளிதவனுஞ்செம்மையென்றபதஙகளா லக்கினியு மொருமூன்றுமோ, எ-து. பிரகாசம், சுடுகை, சிவப்பென்கிற பேதமொழிகளா லக்கினியு மூன்றுபிரிவாயிற்றேறு —வெளிமுதலாஞ்சகமசத்துமூட்டிடனெனப்பிரித்துவிலக்கி, எ-து. ஆகாயமுதலியபஞ்சபூதவடிவாயுள்ளசகமானது, அனித்தசடதுக்கமாமென வதனை வேறுபிரித்துத் தள்ளலவென்றகற்றி —வேதமெளிதறியமுரணமொழிந்த சத்தாதியெனும்பிரம மேகந்தானே, எ - து. வேதமானதெளிதிலுணாந்துகொள்ளுமாறங்காதாதிகருமாறுககூறிய சச்சிதானந்தசொரூபமெனத்தகக பிரமமானது குணபேதமின்றியேகமேயாம், எ-று

குளிர்முதலிய மூன்றும், ஒளிமுதலிய மூன்றும, சலமினையதெனவும், அக்கினியினையதெனவும விளககுவானவேண்டிக் கூறவந்தசொறபிரிவேயன்றிப பொருட்பிரிவன்று. அதுபோல; அசத்துமுதலியமூன்றும, சத்துமுதலியமூன்றும, சத்தினையதெனவும, சிவமினையதெனவும விளககுவான்வேண்டிக கூறவந்தசொறபிரிவேயன்றிப பொருட்பிரிவன்று. உலகமானதெவாககுமெப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாகக காணடலின, இஃதன்று வேறு. அதாவது, பரமெனல. ஆயி னுலகமோ? அவற்றிறகு மாறுய வநித்தசட்துக்கமாயது, எனககாட்டற்கு வேதமிஙஙனங்கூறியதெனக. சோதனையிற் பஞ்சபூ

தங்களுள்ளொவ்வொன்றும் தனக்கென்ச் சொரூபமொன்றின்றிக்காணுதுபோ தற்கேதென்னில். இது சுறங்கொாக்கும்மறங்கொாக்குமாதலால சத்தென்லெங்ஙனங்கூடும். கூடாதாகவே சித்தெனலும், ஆனந்தமெனலுமெங்ஙனம்பொருந்தும். பொருந்தாதாதலாற் சத்தாதியெனும்பிரமமென்றா. சத்தாதிமூன்றினொருமையேபிரமமென்லிச் சம்மதிக்கச்செய்யவானவேண்டிப பிரத்தியட்ச வுலகை யசத்தாதிமூன்றினொருமையெனக்காட்டவந்ததென்க.

(க-து.) அசிாதசடதுக்கவொருமையேசகமென்றுறபோல, சச்சிதான ந்தவொருமையே பிரமமெனச்கூறியதென்பது. வேதமெனித்தியமென்றதனால், அவ்வேதமே பலசாகைகளாலும், பலவேதுக்களாலும், பலதிஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தங்களாலும், பலவாய வளவைகளாலும், அறிதற்கரியவுண்மைத்து மென்றுயிற்று ஏகந்தானேயென்னுமபயனிலைக்குப பிரமமெழுவாயாயின், சத்தாதியெனும்பிரமமென்றது, குணமேகுணியாகவேணடும ஆதலி போக மெனல பொருந்தும். சத்தாதிகுணமன்றிடபிரமம்வேறெனல, அசத்தாதிக்குச் சகம் வேறாகாமைபோற பொருந்தாது. (௬௫)

௧௩௬ - கவி. அ - தை.

[இவைபோலவின்னுமளவிறந்த பரியாயநாமகுணங்களுள, அவற்றுட்சிலவற்றைச் சொல்லுதுமென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நித்தியம்பூ ரணமேகம் பரமார்த்தம் பரப்பிரம நிதானஞ்
சாந்தஞ், சத்தியங்கே வலந்துரியஞ் சமந்திருக்குக் கூடஸ்தன்
சாட்சி போதஞ், சுத்தமிலக் கியஞ்சநா தனஞ்சீவ னற்றத்துவம்வி
ண் சோதி யான்மா, முத்தம்விபு சூக்குமமென் றிவ்வண்ணம் வி
திகுணங்கண் மொழியும் வேதம்.

(இ-ள்.) நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம் பரப்பிரமநிதானஞ்சாந்தம், எ-து. நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், பரப்பிரமம், நிதானம், சாந்தமெனவும்:—சத்தியங்கேவலந்துரியஞ் சமந்திருக்குக்கூடஸ்தன்சாட்சி போதம், எ-து. சத்தியம், கேவலம், துரியம், சமம், திருக்கு, கூடஸ்தன், சாட்சி, போதமெனவும்:—சுத்தமிலக்கியஞ்சநாதனஞ்சீவனற்றத்துவம்விண் சோதியான்மா, எ-து சுத்தம், இலக்கியம், சநாதனம், சீவன், தத்துவம், விண், சோதி, ஆன்மாவெனவும்:—முத்தம்விபுசூக்குமமென்றிவ்வண்ணம் விதிகுணங்கள்மொழியும்வேதம், எ-து. முத்தம், விபு, சூக்குமமெனவு மிவ்வாறேவேதமானது விதியாகப்பரியாயநாமகுணங்களைச்சொல்லும், எ-று.

நிதானம், ஆதிகாரணம். சநாதனம், அநாதி. இவ்வண்ணம், இவை போல்வனவாக. இவை விதிகுணங்களாகுமெனவே, விலக்குகுணங்கள வேறுண்டென்பதுபெறரும்.

(க-து.) பரியாயநாமகுணங்களை யிக்கவியிற்கூறினொன்பது. (௧௩௬)

கசுஎ - கவி. அ - கை.

[அதுபோல விலக்குப்பரியாயநாமகுணங்களுள, அவற்றுட் சிலவற்றையுணர்த்துதுமென்றதை யிக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

அசலநிரஞ்சனமமிர்த மப்பிரமே யமவிமலம் வசனா தீத
மசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந் தரமசனு நிரூபா கண்ட
மசமனந்த மவிநாசி நிட்குணநிட் களநிரவ யவம நாதி
யசரீர மவிகார மத்துவித மெனவிலக்கு மனேக முண்டே.

(இ-ள.) அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயமவிமலமவசனாதீதம, எ-து. அசலம, நிரஞ்சனம, அமிர்தம, அப்பிரமேயம, விமலம், வசனாதீதமென வும —அசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந் தரமசனுநிரூபாகண்டம, எ - து. அசடம, அநாமயம, அசங்கம, அதுலம, நிரந்தரம, அசனு, நிரூபம, அகண்ட மெனவும —அசமனந்தமவிநாசிநிட்குண நிட்களநிரவயவமநாதி, எ - து. அசம, அனந்தம, அவிநாசி, நிட்குணம, நிட்களம, நிரவயவம, அநாதியென வும —அசரீரமவிகார மத்துவித மெனவிலக்குமனேகமுண்டே, எ-து. அச ரீரம, அவிகாரம, அத்துவித மெனவும விலக்குப்பரியாயநாமகுணங்களு மினனுமனேகமுளவாம, எ-று.

அசலம, சலனமின்மை நிரஞ்சனம, களங்கமின்மை. அமிர்தம, அழி வின்மை. அப்பிரமேயம, அறியப்படாதது. விமலம, அழுக்கின்மை. வசனா தீதம, வாக்குக்கெட்டாமை அசடம, மூடமின்மை. அநாமயம, நோயின்மை. அசங்கம, சங்கமின்மை அதுலம, சமமின்மை. நிரந்தரம, இடை யின்மை. அசனு, அனுவன்மை. நிரூபம், ரூபமன்மை. அகண்டம, கண்ட மன்மை. அசம, பிறவிக்குட்படடாமை. அனந்தம, இறப்புக்குட்படா மை. அவிநாசி, யாதிறுனுநசியாமை. நிட்குணம, குணமின்மை. நிட்களம, சகளமின்மை. நிரவயவம, அவயவமின்மை. அநாதி, ஆதியின்மை. அசரீ ரம், சரீரமின்மை. அவிகாரம, விகாரமின்மை. அத்துவிதம துவிதமின்மை. எனக்கொள்க

(க-து.) விலக்குகுணப்பரியாயநாமங்களினையவெனபது. சிலபிரதிக ளில, விமலமசனாதீதமெனவும, நிருமலமகோசரமெனவும, நிசமனந்தமெ னவும, நிரஞ்சனமநாதியெனவும், விதிவிலக்கமனேகமெனவுமிருக்கின்ற ன, அவற்றையு மாய்த்துணர்க. சமஸ்தமதஸ்தரும வஸ்துவிதிகுணத்தனென் கின்றனர, அஃதோரபக்கத்ததாமெனக்காட்ட விலக்குகுணமுமவகுத்ததெ னக. இதனையினிவருங்கவியாறகாணக. (௧௬எ)

கசுஅ - கவி. அ - கை.

[இவ்விதிவிலக்குகுணங்க ளொருபொருட்கேயன்றி வேறுக கனறென விக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

இன்னவகை விதிவிலக்குக் குணங்கணன்றுச் சேர்த்தொரு
மித் தெய்வமாய கூட்டிச, சொன்னபொரு ளொன்றன்றி யிரண்டி

ல்லை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பின்னபத மாமது றற் சத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரம மேக, மனனுபொரு ளொருமையறிந் தகண்டபரி பூரணமா யானாய் நீயே.

(இ-ள்) இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கணன்றுசசோததொருமித் தெலலாஙகூட்டி, எ - து. இன்னவாறாக விதித்த விதிவிலக்குக்குணங்களைச் சேர்ததொருஙகே யிணைததையுங்கூட்டி —சொன்ன பொருளொன்றலா, மிரணடிலலை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ்சொறகள் பின்னபதமாம, எ-து. வேதஞ்சொல்லியிருக்கிறபொரு ளொன்றேயன்றி யிரணடாகவில்லை, அதனி னொருபொருளைப்பற்றிச்சொல்லுஞ்சொறக ளொருபொருள்குறித்தபலவே றுவகைப்பட்டசொல்லுகளாம் —அதறசசத்தாதிகுணப்பொருளாம்பிரம மேகம, எ-து. இஙஙனங்கூறியிருப்பதாற சத்துமுதலாகக்கூறப்பட்ட முக்கு ணப்பொருளாவது பிரமம், அஃதேகமாம — அனனபொருளொருமைய றிந தகணடபரி பூரணமாயானாய்நீயே, எ-து அததகையதான பொருளி னொருமையையறிந்து, அஃதிருநதவணண நீயுமகணடபரிபூரணமா யாயினை. வேறு சங்கறபிக்கறக, எ-று.

சோநதுகூடி யென்றுகின் குணஙகளெழுவாயாகவேண்டும், எழுவா யாக்கின பயனிலையெயசே. சொன்னவென்பதெனின், குணஙகள், சொல லுமா? கூடாதுபறறிக் குணஙகளைச்செயப்படுபொருளாக்கிச் சோநதுகூடி யென்னுந தன்வினைகளைப் பிறவினையாக்கிச் சொன்னவென்னும பயனிலைக் கெழுவாய வேண்டுமாதலால வேதத்தை வருவிததாம. ஒருபொருளைச் சொலலுஞ்சொறகள் பின்னபதமாமென்றதனால், ஒருபொருள்குறித்தபல சொலலென்றாம. இஙஙனம விதிவிலக்கு குணஙகள் கூறவாததுசசசிதா னநதமேகமென்றகன்றோ? அதனாறசததாதிகுணப்பொருளாம பிரமமேக மென்றார். அறிநதாவாயநீயே யென்றது, அகணடபரிபூரணமாயென்றத னால, அஃதிருநதவணணமெனவருவிததாம. சச்சிதானநதமொருமையெனக் கணடவககணமே யவவொருமையே பிரமமெனததானேவிளஙகும். அங்ங னமவிளஙகல, நிருபாதிகமாதலின வியாபகவிளக்கமாம், அவவியாபகவி ளக்க மபரிச்சின்னமாதலினேகமாம, அதுபற்றிப பிரமமேகமென்றதென்க இந்நெறிசற்றுமறியாா கடவுளேகமெனலவாறபோலவரேறபர். வலதுவிளங க் விதிகுணமும, அதுவுமிறகக விலககுகுணமும வகுததததெனக. எனவே, தானேதானாததறகெனபபெறறும. (௧௩அ)

௧௩௯ - கவி. அ - கை.

[நிர்க்குணவஸ்துவிற்குக்கூறுஞ்சகுண மெங்ஙனமமையுமென்ற வினாவிற்குவிடை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

நிர்க்குணவஸ் துவின்குணங்க ளுரைப்பதுதாய் மலடியென னிகரொன் றுதே, சற்குணனே வஸ்துநிலை யுரையாம லறியவலல

சதுரா றுண்டோ, நற்குணமே தங்களிந்தச் சீவன்முத்தி பெறப் பிரம ஞானந் தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்க ளல்ல பிரமமாஞ் சொரூபந் தானே.

(இ-ள்) நிர்க்குணவஸ்துவின்குணங்களுரைப்பதுதாய மலடியெனவிகொன்றுதே, எ-து. நிர்க்குணவஸ்துவிற்குக்குணங்களுரைத்தல் மலடியைத் தாயென்றற்கு சமானமாமேயெனச் சங்கியாநின்றதி—சற்குணனே வஸ்துநிலையுரையாம லறியவல்ல சதுரருண்டோ, எ-து. சற்குணமுடையோனே! வஸ்துநிலையினையறிய தற்றுரியகுணங்களைப் பிறருணர்த்தாமல் தாமேயுணர்ந்துகொள்ளத்தக்க வல்லமையுள்ளமாணுக்கருமுளரோ? இன்றே யதனால்—நற்குணமே தங்களிந்தச் சீவன்முத்திபெறப் பிரமஞானந்தோன்றச் சொற்குணங்கள், எ-து. சச்சிதானந்தங்கள் நல்லசகுணமென வேதங்கள், இங்ஙனமாய சீவன்முத்தியைப் பெறவும், பிரமஞானம் விளங்கவுஞ் சொல்லவந்தகுணங்களாம்—பிரமத்தின்குணங்களல்லபிரமமாஞ்சொரூபந்தானே, எ-து. அவை பிரமத்தினதுகுணங்களல்லபிரமசொரூபமாம், எ-று.

நிர்க்குணவஸ்துவின்குணங்களுரைப்பதென்பதற்கு, சகுணங்களை நிர்க்குணவஸ்துவின் குணங்களாக வுரைத்தலென்ப பொருள்கொள்ளினும் மமையும். "சுரையாழ வம்மிதப்ப வரையனைய யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப கானக நாடன் சுனை." என்னுங்கவியில், சுரையாழாது, அம்மிதவாது, யானைக்குநீத்தாகாது, முயற்குநிலையாகாது, இவைமுரணுகையில், சுரைமிதப்ப, அம்மியாழ, யானைக்குநிலை, முயற்குநீத்தெனமொழிமாற்றிப்பொருள்கொள்ளவேண்டும். அதுபோல விங்கும், தாயமலடியெனவிகொன்றுதேயெனக்கவியிருப்பினும், குணரகிதமான வஸ்துவுக்குக் குணங்கற்பித்தல், மலடியைத் தாயென்றுரைப்பபோலும் எனப்பொருள்படுதலால், தாயமலடியென்பதை, மலடிதாயென மொழிமாற்றிப் பொருள்கொள்ளவேண்டும். கொள்ளாவிடில், முரணும். எங்ஙனமெனில், சகுணவஸ்துவின் சகுணங்களுரைப்பது தாயமலடியெனவிகொன்றுதேயெனக் கவியிருக்கின்முரணாது, இங்ஙனங்கவியின்றேயாதலின்முரணும். சகுணமாகவஸ்துவைக்கூறாது நிர்க்குணமாகக் கூறின வஸ்து எங்ஙனம் விளங்கும். விளங்காதுபற்றி யிங்ஙனங் கூறியதென்க. சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களல்லவெனின், யாதினாலெனவருஞ் சங்கைக்குத்தரமின்றாம். ஆதலினிங்ஙனமுரைகொண்டாம் சச்சிதானந்த நற்குணங்கள் வேதங்கள்சொல்லிய சகுணங்களாம். இதுவும் வஸ்துநிலைதெரிவிப்பதற்காகவென்க. இக்குணங்களேபிரமசொரூபமாதலின், பிரமத்தின் குணங்களெனின் ஆறிழமைப்பொருள்தாம், பின்னுபின்னமதாம், பொருந்தாது. இக்குணங்களாலறியப்படுவதுவஸ்துவாயிருக்கக்க குணங்களே வஸ்துவென்ல கூடாதெனின், சூரியனுக்குப் பிரகாசங்குணம், நமக்குக்குணமின்றிச்சூரியன்காணப்படான். எனவே, நமக்குச்சூரியன்வேறாயினும்பிரகாசத்திற்குவேறோ? அல்லவே. பிரகாசரூபமேசூரியனெ

ஷற்குததடையெனனே? அதுபோலவேயிதனையுங்கோடறகுததடையெனனே? இதனைவிடாதவிலக்கணையாறகாணலாம.

(க-து.) சுருதிடபிரமாணததால சசசிதானநதவொருமைடேபிரமமெனசிநதிததுததெளியவஃதேகுறைநீதமாகருமெனபது இதனைககணிபபது; அனுபவத்தாலனறிககூடாது. ஏனெனின், அவம. (சரு௧)

கசாO - கவி அ - கை.

[சுருதிடபிரமாணததாலுணாநதியதுபோ லிதனையநிடபிர
மாணததாலு முணாநதவேணடுமெனவிருவகை
யிககவியிற கூறுகினறார.]

மோகவிருள கெடககோடி யருணனெனன வருகுருவே மொ
ழியக் கேளீ, ரேகபரி பூரணமா மெனசொருப மென்றுளள நி
லிறுகும வண்ண, மாகமங்கள சொனனபடி யெனனையகணடா
ர்த்தமா வறிநதே னையா, லூகமுமொத் திடவுணா ந்தாற் பசுமாத்
தி லாணிபோ லுறையு நெஞ்சே.

(இ-ள.) மோகவிருள்கெடககோடியருணனெனன வருகுருவேமொழியக கேளீர, எ-து. மோகாநதகாரமொருங்கேநசகக வுதிகது கோடிசூரியாகளைபபோ லடியேனுககாகவெழுநதருளிவநதகுருநாதனே! இனறுமோனாயமுளளததனையானகூறக்கேடடருளுக —ஏகபரிபூரணமாமெனசொருபமமனனுளததிலிறுகுமவணணம, எ-து. ஏகபரிபூரணமாக விளஙகுமெனதுமசசொருபமானதெனதுளளததினகணதிரமபெறுமாறு —ஆகமஙகளசொனனபடி யெனனையகணடாாததமாவறிநதேன, எ-நு. சுருதிகளாநதியமுறையே யெனனையகணடபரிபூரணசொருபமாகத்தரிசிததேன —ஊயாலூகமுமொததிடவுணாததாறபசுமரததிலாணிபோலுறையுநெஞசே, எ-து. ஐயனே! யுததிகருமொததிருககுமபடிதெரிவிததாற பசுமரததிலறைநதவாணியைபபோ லஃதெனனுளததிலுறைநதுபோகும, எ-று.

மோகவிருள, உருவகம. மோகவிருளகெட வருகுருவேயெனககொள்க. கோடியருணனெனனவெனபதுவமை. சிலபிரதிகளிலென்னுளததிலிருககும்வணணமெனவும, உறைககுநெஞசேயெனவுமிருக்கின்றன. ஆகமஙகள சொனனபடி யென்னையகணடாாததமாவறிநதேனென்பதினால, சசசிதானநதவொருமையைககணடேனெனறாயிறறு. ஊகமுமொததிடவுணாததாற பசுமரத்திலாணிபோ லுறைககுநெஞசேயெனககொளளின, உறைககுமென்பதுபிறவினையாதலின், அவவொருமையினெஞசமுறையுமபடி செய்யுமெனறுரைகொள்ளவேணடும. அப்போது; உணாததல, எழுவாய. நெஞசததை, செயப்படுபொருள். உறைககும், பயனிலை. தனவினையாகில, அனுபூதி, எழுவாய். உறையும, பயனிலை. நெஞசம், ஏழாமவேறறுமைத்தொகை.

(க-து.) அவ்வனுபவமயுற்றிக்கொக்கத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பது. சுருதியுத்தியனுபவத்தது னினியுத்திவேண்டல. இங்கேயாகமங்கள், ஞானத்தை மாத்திரமபிரதிவாதித்தலா லபசுருதியையன்று பிரபலசுருதியை. அதாவது, ஞானகாண்டமெனவுமிக. (கசo)

கசுக - கவி. அ - கை.

[அவ்விருவிருருவினைக்கூறுவான்வேண்டிச் சத்துஞ்சித்தும மாறுதிணங்கிற சச்சிதானந்தமாம, மாறபெறினசித்சடத்துக்கமாம, எனவிக கவியிற் கூறுகின்றார.]

சத்தேசித்தாகுமய லெனிலசத்தா மசத்தாற சாட்சியெங்கே, சித்தேசத்தாகுமய லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, யொத்தேதோன்றியசத்துஞ் சித்துநல்ல சுகமாகுமூகத்து துக்கோர், விததேயன் னியமாகிற சடமசத்தாஞ் சுகானுபவம் விளைந்திடாதே

(இ - ள்.) சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தா மசத்தாற்சாட்சியெங்கே, எ - து. சச்சிதானந்தமென்றமொழி, சத்து, சித்து, ஆனந்தமென முப்பதமாயிருக்கும். அம்முப்பதங்களுள், சத்தேசித்தாகவேண்டும். ஆகாது சத்துக்குச் சித்துவேறெனின், அப்போது சத்தெனலசத்தெனப்படும். அசத்தெனப்படின், அவஸ்தாத்திரியம, காட்சித்திரியம, அபிமானத்திரியம் போலமாறுதலின் றவற்றையாங்காங்குசாட்சியாயறிவதெங்கே? இன்றெனின், இதுதினவனுபவமாயிறறே யதுகூடாது, இருந்தன்றோவறியவேண்டும, இங்ஙனமிருத்தலின், சத்தேசித்தாகுமெனபதொக்கும.—(இதனால.) சித்தேசத்தாகுமயலெனிறசடமாஞ சடங்களுக்குத்திதியுமில்லை, எ-து. சித்தேசத்தாகவேண்டும. ஆகாதுசித்துக்குச்சத்துவேறெனின், அப்போதுசித்தெனலசடமெனப்படும. சடமெனப்படின், புலலையாதியாஞ் சராசரப்பொருள்களாகிய சடங்களுநித்திலுக்கும, உதித்துப்பூதத்துக்காயத்தலாகிய திதிக்குமிடமெங்கே, இருப்பதனாலன்றோ விவ்வளவு முண்டாகின்றன, இவற்றிற்கெல்லாமாதாரஞ்சிற்சத்தியாதலின், இச்சிறசத்தியிருப்பதுகொண்டு, இத்தனையு நிகழகின்றன. ஆதலின சித்தேசத்தாகும, இஃதுமுரணின்மையினொக்கும —ஒத்தே தோன்றியசத்துஞ்சித்து நல்லசுகமாகுமூகத்துக்கோர்வித்தே, எ - து. இங்ஙனமொத்துத்தோன்றுவதாற சத்துஞ்சித்தும நல்லசுகமெனப்படுவதற கையமின்று. ஐயமின்றுமையி னிதுயுத்திக் கோவிதைபோலவதேயாம —அன்னியமாகிறசடமசத்தாஞ் சுகானுபவம் விளைந்திடாதே, எ-து. நமதுமூடத்தாற சத்துஞ்சித்து மன்னியமாகக்காணப்படுமாயின; சித்து, சடமாகவும; சத்து, அசத்தாகவுமுடியும்; முடியவே, துக்கானுபவமன்றிச் சுகானுபவ மெங்ஙனம விளையும? விளையாது, எ-று.

இது; பாசஞ், சத்தெனவும; பசு, சத்துசித்தெனவும; பதி, சத்து; சித்து, ஆனந்தமெனவுங் கூறுமடமையைமறுத்தது. இவர்வாதம, தோற்ற

வாதமுஞ்சொலவாதமுமேயன்றி யர்த்தவாதமன்று. ஆத்தவாதமெனின், இத்திரிபதார்த்தத்திறகுமோாசுயம்பேனு மோாமுதலேனுமுளவாகச சோ தனையாதிமுகத்தால முரணின்றிககாட்டவேண்டும, அங்ஙனமெவாக்குங் காமையின் பொருந்தாது.

(க-து.) சச்சிதானந்தவொருமையிங்ஙனமன்றி வேறுவகையாற்கூடா தெனபது. இதனுக்குமுரணாக வொருமைகூறுவது, அவாபோலவா ரொற்ற கன்றி யறிஞருக்கன்று. முரணும்வொருமை யருமை. தானலலாத வுபாதிகு ணங்களைத தொடாது தன்னைத்தான தக்கோரா ரேகளெனலலாற சச்சிதா னந்தவொருமை யெங்ஙனம் வாய்க்கும வாயககாமைககடையாளம, அய லைச சச்சிதானந்த மெனல். முரணுமைக் கிடமின்று, இஃதேறறறபாற றது. (கருத்)

கசஉ - கலி. அ - கை.

[இன்னுமவவொருமையை வலியுறுத்துவானவேண்டி சில சங்கைகளைத்தானேயாசங்கித்து, அதற்குரியதக்க விடைகளால தானேசமாதானங்கணா யிக கலியிற கூறுகின்றுா]

வியாத சத்துமுன்னம விளங்குவது தனறுலோ வேறொன றுலோ, வாயால்வே றெனிலதுவு மசத்தோசத் தோவசத்தேல மலடி மைந்தன, பேயாகா ரியஞ்செயுமோ வசத்தெனவிப படி யதையும் பிரித்துச சொன்னு, லோயாத வவத்தையாங குதர்கக விகற பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே.

(இ - ள.) வியாதசத்துமுன்னமவிளஙகுவது தனறுலோ வேறொனறு லோ, எ-து. எனறுமழியா தொருதகைத்தா ன்னறுள்ள சத்தெனபபடுவது, பிரத்தியட்சமாகத் தானவிளஙகுவது தனறுலேதானோ? அலலது,வேறொ னறுலோ—வாயால் வேறெனிலதுவு மசத்தோசத்தோ வசத்தேல மலடி மைந்தனபேயா காரியஞசெயுமோ, எ-து. வெறுஞ்சொனமாத்திரத்தால வேறொன்றுலெனின், அந்தவேறொனறு லெனப்படுவதும அசத்தெனபபடு வதோ சத்தெனபபடுவதோ ? அசத்தெனபபடுவதெனின, மூடா! மலடிபுத திரனோகாரியஞ்செயவானோ? செயவானுயினதுவுமவிளக்குதும :—அசத தென விப்படி யதையுமபிரித்துசசொன்னல், ஓயாதவவத்தையாங்குதாகக விகறபங்களைவிட டொழிந்திடாயே, எ - து. அதையுமிப்படி யசத்தெனப பிரித்துசசொலலுவையாயின முடிவுபெறுதனுவலதாதோட பலமாகமுடி யுமே யிதெனனவிபரீதம், ஆதலி னிங்ஙனமாய குதாக்க விகறபங்களினின றுநீலகுதி, எ-று.

ஞானமேபிரமமாதலா லிங்கேசத்தென்பது, ஞானம். ஞானமெனினு மறிவெனினு மொக்கும். அறிவுக்கறிவென்ப தோாபட்சம, அறிவொனறே

யென்பதோராபட்சம். அறிவுக்கறிவென்பதில; முன்னறிவு, சீவனென வும், பின்னறிவு சிவமெனவுஞ்சொல்வர், முன்னறிவு தன்னையறிவதும், தான்விளங்குவதும், தன்னாலன்று. பின்னறிவாலெனின், அந்தப்பின்ன றிவும், தன்னையறிவதும், தான்விளங்குவதும் வேறொன்றாலெனல்வேண் டுமோ? இங்ஙனங்கூறுதல்கூடாதெனின், அங்ஙனங்கூறுதல்கூடுமோ? முடி வுபெறாதேயெனின், அறிவுக் கறிவெனக்கூறுதொழியின் முடிவுபெறும். ஆயின், முன்னறிவு தன்னைத்தானறிவதும், தன்னால் தான்விளங்குவதுங் கூடுமோ? கூடுமெனின், நாமும் அவ்வறிவாதலா லவ்வனுபவமப்போதெங்கே? விசாரணைசெய்யிலப்போதுங்காணும். எங்ஙனமெனின், அவஸ்தாத்திரியம், சாட்சித்திரியம், அபிமானத்திரியமென்னுமிவைதிரிசியமோ, திருக்கோ? திரிசியமெனின், எந்தத்திருக்குக்கு? அறிவுக்கெனின், அவ்வறிவொன் றோ, இரண்டோ? இரண்டெனின், ஒவ்வொன்றிற்கு மெல்லைவரையறையி ருக்கவேண்டுமே? இருக்கின்றதெனின், எங்கே? வியஷ்டியுபாதியளவின தொன்று, சமஷ்டியுபாதியளவினதொன்று. இல்லை; சிற்றறிவு வியஷ்டியு பாதியளவினதெனின், அதுநனவிலன்றோ? ஏனையவிரண்டவத்தையிலுமெங்கே? இம்மூன்றவத்தையுந் தினமுமில்லையாதுமாறும், இதையறியுமறிவுமாறுகின் றதோ? மாறுகின்றதெனின், அவ்வவ்வவத்தைகளையாங்காங்குநின்று சாட் சியாயறிவதெது? வேறின்மையி னொன்றேயெனவுணர்க. நனவாகிறசாக் கிரவத்தைதோன்றும்போது, அண்டபிண்டங்கடோன்றும், அதுதோற் றச் சீவேசராகிற சிற்றறிவுபேரறிவுபேதந்தோன்றும், இங்ஙனந்தோன்றுவ தைத் திண்ணமெனக்கொள்ளின், இதுமாறுதேயவ்வவத்தைகளறிவுக்குக் காணுதிருக்கவேண்டும். அங்ஙன மனுபவ மெவர்க்குமின்றே, ஆதலினறி வொன்றேயென்க. அறிவொன்றுதலாற் சத்தொன்றேயெனவும், அதுவே சித்தெனவும், தன்னாலதானறிவதெனவும், தன்னாலதான்விளங்குவதென வுங்கூறியதெனக.

(கீ-து) சத்துக்குஞ்சித்துவேறின்றென்பது. உண்டெனலமுடம். தன் னைவிட்டாயவாருக்கயலின்பமேயன்றிச் சுயானந்தமின்றெனக. காரியஞ் செய்யுமோசத்தென, இங்ஙனஞ்சிலபிறிதிகளிருக்கின்றன. வேறொன்றாலன் றித்தன்னாலதானிருப்பதுயாதோ? அதுசத்தெனவும், தன்னால் தன்னையுணா வதும், தன்னாலதான்விளங்குவதுமயாதோ அதுசித்தெனவுமாம், இதனால், இருப்பதேவிளங்கலின் சத்தேசித்தெனவும், விளங்குவதேயிருத்தலின், சித்தேசத்தெனவுங்கொள்ளப்பெறும். பெறவே, சத்துஞ்சித்துஞ்சொற் பேதமேயன்றிச் சிறிதும்பொருட்பேதமின்றென விளங்கக்கண்டாம். கா ணவே, இவ்வொருமையே நிரதிசயானந்தமெனத்துணிதலுக்கிடமாயிற்று. ஆகவே, சுவானுபவப்பேற்றிற் கிஃதே தக்கயுத்தியென்றேற்கின்றது. இவ் விரண்டுகேவியானும் சச்சிதானந்த வொருமைக்குத்திகூறியவாறுகாணக. யுத்தியெனல்; தாக்கம், அனுமானம், யுத்தியென்னுமூன்றுமடங்கிய மன்ன தத்தொன்று. இவற்றையொக்க வாயவிட்டது நமதுதத்திக்கியைவதென்

னம், ஐயந்திரிபினறித்தெளிவதெங்ஙனம? இனறுநலாலமைதியினறென் பதாயிற்று. ஆகவே, ஞானநூல கறறலெறறிறகு, நூலிலுள்ள யுததிககுச சமாதானம் வேணடுவதினறெனின, பொயயைமெயயென்ற மூடனொன்னுங கவியில ஞானமெய யேனைய பொயயெனனலாமா? மூாததியாதிகளைககூறும புராணமுஞசானறோரும அதையேறபோருமூடரா? இதெனனவியபபு. பயனின்றெனககணடாம. (கசஉ)

கசங - கவி. அ - கை.

[சசசிதானந்தவொருமையைச சுருதியுததியாலவிளககிய வாறுபோல, அனுபவததாலுமவிளககுதுமெனலை யிககவியிறகூறுகினறா.]

சுருதியுத்தி யொத்ததுபோ லனுபவமுங் கேள்சுழுத்தி சு கவா னந்த, மிருதிவடி வா தலினவ்வானந்த மேயறிவாம வேறங கில்லை, கருதுபிர ளயஞ்சுழுததி யிரணடிலுநீ யிருந்திருளைக கா ண்கின் றாயே, யிருதயத்திப படிநோககி யேகபரி பூரணமா யிரு நதி டாயே.

(இ - ள.) சுருதியுததியொத்ததுபோலனுபவமுங்கேள சுழுததிசுகவா னநத மிருதிவடிவாதலினவவானந்தமே யறிவாமவேறங்கிலலை, எ-து. முன் னாகூறியது சுருதியுததிககொதது நினறநபோல, இனி யனுபவததுககு மொத்துநிறகககூறுதும, அதனையுங்கேளுதி. அதாவது, சுழுததியிறகாணு ஞசுகமானதுஸபுரணரூபமாதலின, அவவானநதமேயறிவாம, இங்ஙனமன றியறிவாதறகு வேறோரிடமிருப்பதாயாங்கணடிலம —கருதுபிரளயஞ சுழுததியிரணடிலு நீயிருந்திருளைககாணகினறாயே, எ-து. எவருமறிந்து குரியயுகாநதபபிரளயம, சுழுததியவஸதையெனனுமிரணடுகாலததிலு நீயி ருந்துகொணடாங்குமூடிய விவவிருவிதவிருளையுங்காணகினறனையனறே — இருதயத்திபபடிநோககி யேகபரிபூரணமாயிருநதிடாயே, எ-து இவவாறு னதுளளததிலெககாலததிலும, எவவிடததிலுநீயிருககநோககி யேகபரிபூர ணமாகநீயிருநதிடுதி, எ-று.

நினசுழுததி, நனவிறசுழுததியெனககாடடாதுபொதுபபடககூறியது; சுகரூபமேஸபுரணரூபமாகததழிததலும், மீணடுமநதஸபுரணரூபமேயநதச சுகரூபமாகபபெருகலு மிவவிருசுழுததியிலுமாதலினெனக. ஆயிறசுழுததி பேதமென்னை? ஒனறுநனவிறசுழுத்தி, ஒன்றுமூடசுழுததி. இதனால, ஞெப் தியேபிரியம, பிரியமேஞெபதியெனக்கணடாம. இவவனுபவம மூடசுழுத தியிலெங்ஙனமெனின், நிததிரைதத்தெளிவிலெழுநினைவு சுகமாயிருததலினா னும், விவகாரமுடிவிலமீண்டுமுறங்குங்கால், அந்நினைவுசகததாகாரநழுவித தனிபபடும், அங்ஙனநதனிபபடுதலேசுகபபெருககாம், அச்சுகபபெருககுக ககாணிசேரிடும்போது சிறியெழுதல்நினைவனறே, அபபோநதசசுகம நினை

வாயிருத்தலினுமெனக. சத்தெனபதுவேறன்றுநீயேயெனக்காட்டப பிரளயஞசுழுத்தியிரணடிலு நீயிருநதிருளைககாணகினறாயேயெனவும், உனனைவிடபபரிபூரணமவேறனறெனக்காடட, இருதயததிபபடிநோக்கியேகபரிபூரணமாயிருநதிடாயேயெனவுஙகூறியவாறுசாணக.தனனையிஙஙனம்விசாரிததுததெளிநதவரோ? அருள, பரிபூரணம, ஆனநதம், ஆனநதாதீதநதனனைவிடவேறெனபோா.நீயேதெரிந்தியெனத்தனனனுபூதிநிலையைககுறிபபித்தாரெனக. முநதியனுபூதிகூறுதது, நிலைதடுமாறறமெனனுநதநதிரயுததி.

(க-நு.) அறிவேயானநதம, ஆனநதமேயறிவெனல விசாரணைததெளிவிலெனபது. ஆயினறூடததிலின்றோவெனின, உணடு விசாரியாசகுறறமேயெனக. அறிவனறியவானநதமும, ஆனநதமனறியவறிவுமிலலை. அறிவுநானெனலாயின, ஆனநதமயாது? பரமெனின, நானெனலினறோ? அதுததாகாரமாயதெனின, அபபோதயலெனல சறறுமினமையிறனநதமுமயலனறும். இதுகறபிதபேதமனறி யறிவானநதபேத மெனறுமினறாம். (கசஙு)

கசச - கவி. அ - கை.

[இவவனுபூதிகேடடவககணமே சமாதிகூடிததெளிநதானெனலையிககவியிறகூறுகினறா.]

பலகலையு முணாநதகுரு மொழிநதபடி யிவனுமனு பவமவிடாமற, பலமலரின மதுபபோலச சசிதா னநதமொனறும பரமார்த் ததததைப, பலபொழுதுங கணமூடிச் சமாதியிருந் தான் விழித்துப பாாதத போது, பலவடிவாஞ சராசரசித் திரங்களெலாந் தோயாறுமொரு படமா ஞனே

(இ-ள.) பலகலையுமுணாநதகுருமொழிநதபடி யிவனுமனு பவமவிடாமல, எ-து. சகலசாஸதிரநதோசசியுமுளள சறகுருநாதனகூறியவணணமமாணுககனுந தனதனுபூதி நிலையினைவிடாமல — பலமலரினமதுபபோலசசசிதானநதமொனறுமபரமாாததததைப பலபொழுதுஙகணமூடிசசமாதியிருநதான, எ-து. பலமலரினினறுசோககபபடடதேன்கூடுபோனறு, சசசிதானநதவொருமையெனபபடுவதே பரமாாததமாதலால, அதனைககாணுனககணமூடிவெகுநேரஞசமாதியினினறகலாதிருநதனன.—விழிததுப்பாாத்தபோது பலவடிவாஞசராசரசிததிரஙகளெலாநதோனறுமொருபடமாஞனே, எ - து, பினனாவிழித்துபபாாததபோது, பலவேறுவகைவடிவாயுள்ள சராசரசிததிரஙகளனைத்துந தோனறவரையபபடடிருககினற வொருபடததைபபோலததானாயினன், எ-று.

பரமாாததததையெனனுஞ்செயப்படுபொருளுக்குப பயனிலையின்றாதலால, காணவெனபதைவருவித்தாம். தனககனனியமாககாணாது தானேவியாபகவிளககததிற சராசரமாயுள்ளவனைததையுங்காணடலிற படத்தையுவமைகூறினா. படத்தைப்போ லென்றது தான்படமாஞனென்றத

னுல, உருவகமெனினுமமையும். பரமார்த்தத்துக்குச்சச்சிதானந்த குண மெனபாரை மறுக்கச சச்சிதானந்த மௌனருமபரமார்த்தத்தையென்றூர். சமாதிவிட்டு பிரியககூடாமையிற பலபொழுதுமெனபதறகுப பலதாமு மெனபாருமுளா. சமாதியிலென்ஞுது விழித்துப்பார்த்தபோது தாமெருரு படமாஞனென்றதனுல, சகசசமாதியெனப்பெறறும்.

(க-து.) தானேசமஸதமுமாகவிளங்கினனெனபது இஙகேயிவன்பட மாஞனெனறதனுல, விருத்திருட்டாந்தமெனபபெறறும. பெறவே, ஏனை யமூன்றுந் தானேயமையுமென லருத்தாபத்தியெனககணடாம. மதுவென பது, ஆகுபெயா. பலமலரின மதுககூட்டரவனறித தேனகூடின்மைபோ லச சச்சிதானந்தவொருமையனறிப பரமார்த்தமின்மையின, ஒருமையே வடிவாயிறறு. ஆகவே, வழிவுமபணபாதலாறபணபுவமை. என்னே, "பண புநதொழிலுமபயனுமென்றிவறறினெனனுமவிதியாறகாணக. (கசச)

கசரு - கவி. அ - கை.

[துரியாதீதமுமேழாமபூமியுமுக்கியமாமெனக் கூறியநிலையினையும் அதன்வகையையுநதெரிவிககவேணடுமென்று மாணுககன விஞுவலையிககவியிறகூறுகிறுா.]

இதயமொத்த சறகுருவே நமக்கிதுவே விநோதமன்றி யினி வே றுண்டோ, வதையுரைத்து மதைநினைத்து மிருப்பதன்றோ ஞானிகளுக் கான நீதி, முதலுரைத்த துரியாதீ தமுமேழாம பூமியுமுக கியமா மென்ற, பதமுமதின் வகையுமெனக் கெளிதா கத் தெளியும்வண்ணம பணித்தி டீரோ.

(இ-ள்.) இதயமொத்தசறகுருவேநமககிதுவே விநோதமனறியினிவே றுணடோ, எ-து. அடியேனமனதுக்கிசைநதெழுந்தருளியசறகுருநாதனே! நமககுவிநோதமாயதிந்நிலையேயனறி யிதுபோலவதினியாவதுவேறுளதாச ககாணுமோ? இனறுதலின — அதையுரைததுமதைநினைத்துமிருபபதனறே ஞானிகளுககானநீதி,எ-து. அங்ஙனமாயவனுபூதியையுரைத்துககொணடும், அதையேசிந்தித்துக்கொணடுமிருப்பதலலவோ ஞானிகளுக்கிசைந்தவொ ழுக்கமாவது — முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழாமபூமிபு முக்கியமாமென றபதமுமதனவகையு மெனக்கெளிதாகத தெளியுமவணணமபணித்திடீரோ, எ-து. முனகூறியதுரியாதீதநிலையும, ஞானபூமியிலேழாமபூமியும, முக்கி யமாமெனறுகூறியபதமும், அதனவிபரமுமினையவென வெளிதிறறெளி துகொள்ளும்வணண மடியேனுககுவிளககியருளும், எ-று.

இதுகாறுமிலலையெனககாட்ட, இனிவேறுணடோவெனவும், ஏனையரு க்கன்றெனக்காடட, ஞானிகளுககானநீதியெனவும், இந்தநிலையைபபொ துவாக, கஙஉ - கவியிறகூறியிருப்பதால், முதலுரைத்தவெனவுங்கூறிஞா.

இவ்வினாக்களுக்குவிடை, கருச-முதல, கருங-கவிவரையிற்காணலாம். மூக்கியமாமெனனும்வினைக் கெழுவாய், துரியாதீதமும, ஏழாமபூமியுமாதலா லவற்றைச்சங்கையிற்சேர்க்கப்படாது. என்றவெனனுமவினைக்கெழுசியது; பதமும, அதனவகையுமாதலா லிவ்விரணடைபபற்றிவினாவியதாகவிக்கவி காட்டுகினறது. மானகெளவகோடறகுக கவியிலையிறகொளளலாம.

(க - ரை.) மாணுவகனிவ்விரணடையுந் தெளிந்துகொளளுமாறுவினாவினனெனபது இவ்விரணடிறகுநமவிடைகூறுஙகால தானேதுரியாதீதமும, ஏழாமபூமியுமமையும். உரைகருக்கவியனறு, கவிகருளையதலா லிக்கவிக கியைநதவுரைகொள்ளுமிதுவும எனமெனபதும். (கசரு)

கசசு - கவி. அ - கை.

[இவ்வினாவுக்கு விடை ஞானபூமியிறசொலநினறதலின, ஞானஞானபூமிகளின்விராகக்காவிடில தெரியாதெனககருதி யிக்கவியி லஞ்ஞானபூமிகளைத்தெரிவிக்க அவறறின்பெயர் களைககூறுகின்றா.]

வினவுமிட்டத் தஞ்ஞான பூமிகளேழு ஞானபூமிகளே ழென்பா, ரினியவற்று ளஞ்ஞான பூமிகளே ழையுமுந்தி யியமபக்கே ளாய, தனிவித்து சாக்கிரஞ்சாக் கிரமகா சாக்கிரஞ்சாக் கிரத் தைச் சார்ந்த, கனவுக்குக் கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழு போ கணித்தார் மேமேலோர்.

(இ-ள.) வினவுமிட்டதது ஞானபூமிகளேழஞானபூமிகளே ழெனபா ரினியவற்றுளஞ்ஞானபூமிகளேழையுமுந்தியியமபக்கேளாய, எ-து. அதை க்குறித்துச்சொல்லுமிடத்தில, அஞ்ஞானபூமிகளேழென்றும, ஞானபூமிக ளேழென்றுஞ் சத்துக்கள்சொல்லுவார்கள். இனியவவிரணடிபிரிவினுள; அஞ்ஞானபூமிகளேழையு முன்னாசொல்லுதுமதனைககேளுதி — தனிவித்து சாக்கிரஞ்சாக்கிரமகாசாக்கிரஞ்சாக்கிரத்தைச்சார்ந்தகனவுக்கு, எ-து. தனி மையாயுளளவித்துச்சாக்கிரம, சாக்கிரம, மகாசாக்கிரம, சாக்கிரசொப்பன ம, சொப்பனம — கனவுசாக்கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழுபோகணித்தாமே லோா, எ-து. சொப்பனசாக்கிரம், சுழுத்தியென்றிவ்வண்ணமேழுபோகளையுஞ் சத்துக்கள்சொல்லினா, எ-று.

தவிந்துநிறறலின, தனியென்றா. எனபாவொன்றதனுறசத்துக்களவரு வித்தாம, இருதிதோனறுமெழுவாய.

(சு-ளு.) வெளிப்படை. (கசசு)

கசஎ - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானபூமியேழனுள் நானகுபூமிகளினியல்பை யிக்கவியிற்கூறுகின்றா.]

முந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான் முதல் வித் தாகு, மிந்தவறி விற்பண்டில் லாவகந்தை மூளைபோலா

மிதுநனவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகம்மதை வளருமது மாகாநனவா, நந்துமகங் கொடுநனவின் மனோராச் சியஞ்செயலே நனக்கனவே.

(இ-ள்) மூன்றவகண்டத்தெழுமோரறிவுமாத்திர மதுதானமுதலவிந்தாகும், எ-து. அகண்டபரிபூரணமாகவிளங்குஞ் சுத்தசையஞ்சைதன்னியத்திலமுதலில் தானமாத்திரமாக வெழுந்தஞடுத்த புரிட்டெதுவோவதுவே விந்துசாக்கிரமெனப்படும் — இந்தவறிவிற்பண்டிலதொவகாதை மூன்ப்பாலாமிதுநனவாம், எ-து. இந்தஞ்டுபதிற்புரிபபிலமூனனென்றுமிராச வானவமங்குரம்போலெழும், இதுவேசாக்கிரமெனபடும் — வந்துவந்துபிறவிதொறு மகமமதைவளருமிதுமகாநனவாம, எ-து. அந்தவகந்தையாலயானென்தென்னுமகமமதை பிறவிதோறும வந்துவந்து வளாந்துகொண்டிருக்கும், இதுவேமகாசாக்கிரமெனப்படும் — நந்துமகங்கொடுநனவின்மனோராச்சியஞ்செயலேநனக்கனவே, எ-து. அங்ஙனம வளாந்துகொண்டிருக்குமகமமதைகொண்டு சாக்கிரத்திலமனோராச்சியஞ்செயயுமே சாக்கிரசொப்பனமெனப்படும், எ-று

மகாசமுத்திரத்திறபரமாணுபோலெழுந்திவலைபோலென, சுத்தவெண்ணுதுமிகைட்டமாத்திரமெனவும், அங்ஙனமவெளிந்துகொண்டிருப்பதைப்பற்றி நந்துமகங்கொடெனவுங்கூறினா முன்னென்றுமில்லாதறிவுப்புரித்தலபோறலின், விந்துசாக்கிரமெனவும், அங்ஙனமப்புரித்தலான அறிவான தகந்தையென்றவங்குரமபோலாகத்தாலுமதுபவமாகாக்கட்டலின், சாக்கிரமெனவும், இவ்வகந்தைமேலிட்டாறபிறவிதோறுமகமமதை வளரும், அவ்வகமமதைருபமாகவளர்தலபோனறறிவுகாணடலின், மகாசாக்கிரமெனவும், அவ்வகமமதைமேலிட்டால தனையினிமனோராச்சியம்புரிதல்போன்றவவறிவுகாணடலின், சாக்கிரசொற்பனமெனவும் படுமதென்க. (௧௬௭)

௧௬அ - சவி. ஆ - கை.

[ஏனையமூன்றுபூமிபின்னியலபை யிக்கவியிறகூறுகின்றா]

உண்டுறங்கி மனோராசி யஞ்செயல்சொ ற்பனமெனும் பேருடையதாகும், பண்டுநோக்க கண்டமற்ற தைமீண்டு நினைப்பதுசொற் பனக்கனவா, மண்டிமிருண் டுடுவது சுழுத்தியா மஞ்ஞான வகைகள் சொன்னோம், விண்டுநிறை முத்திதரு ஞான பூமிகளேழும் விளம்பக் கேளாய்.

(இ-ள்.) உண்டுறங்கிமனோராசியஞ்செயல சொற்பனமெனும்பேருடையதாகும், எ-து. உண்டுறங்கிமனோராசியஞ்செய்தலே, சொற்பனமென்னும்பெயாபெறுவதாம் —பண்டுநோக்ககண்டமற்ற தைமீண்டுநினைப்பது சொற்பனக்கனவாம், எ - து. முன்சாக்கிரத்திறகண்டமற்றதை மறுபடியு

நினைப்பதுசொற்பனசாக்கிரமாம்:— மண்டியிருண்மூடுவதுசுழுத்தியா மஞ்ஞானவகைகள்சொன்னோம், எ-து. மிகுந்தவிருண்மூடிக்கொள்ளத்தக்கது சுழுத்தியெனப்படுவதாம், இதுவரையிலுமஞ்ஞானபூமிபேதங்களைச் சொல்லினோம் — விண்டுநிறைமுத்திதருஞான பூமிகளேழும்விளம்பக்கேளாய், எ-து. பரிச்சேதபேதமகன்றுபரிபூரணமாய்விளங்குமுத்தியைத் தரத்தக்க ஞானபூமிகளேழையு மினியாஞ்சொல்லக்கேளுதி, எ-று.

அங்ஙனமனோராச்சியஞ்செய்தலோ டுண்டுறங்குவதுபோலறிவுகாண்டலை, சொற்பனமெனவும், முன்கண்டுமறந்ததை நீண்டுநினைப்பதுபோலறிவுகாண்டலை, சொற்பனசாக்கிரமெனவும், நன்குறங்குங்கால் மிக்கவிருண்மூடிக்கொள்வதுபோலறிவுகாண்டலை, சுழுத்தியெனவுங்கூறியதுகாண்க.

(சு-று.) இந்தவஞ்ஞானபூமியேழு மத்தியாரோபமெனக்காட்டக்கூறியதென்பது. ஆகாயமானது, காற்று, அக்கினி, நீர், மண்ணாகப்பரிணமித்ததுபோற்காணினும், அவற்றால் தனக்கொருவிகாரந்தினைத்துணையுமில்லை. அதுபோல, சுராதியாதிவிகற்பமிலாதவறிவானது, அஞ்ஞானபூமிகளாகிய மூலப்பகுதிமுதல் தத்துவவிகிருதிரூகமிட்ட சொற்பனங்களாகப் பரிணமித்தது போற்காணினு மவ்வவற்றி னுள்விகாரத் தினைத்துணையுந்தனக்கில்லை. உள்ளதுபோற்காண்டலி னிங்ஙனங்கூறினோமெனக் இல்லாததனை யுள்ளதுபோற் கூறவந்தது, உள்ளதாகக்கருதியதைவிலக்கற்கெனக. இல்லாததையில்லை யெனக்கூறினவருமேலார். அதாவது, அறிவையன்றிச்சகமென்ப தில்லை யெனக்கூறுதல்போலவது. இருவகைக்கிரமங்களாற்சகமுள்ளதாகமுடிகின்றவாகருப்புடன்பார். இங்ஙனமுடன்பாடாக யாழுங்கலந்து மெல்லமெல்லத் தெளியாததுபவேண்டும். எங்ஙனமெனில், உலகமுமாயாமுங்கடவுளாசங்கற்பத்தாலன்றித் தோன்றச்சற்றுஞ்சுருதியுந்திகண்டிலம். ஆசவே, அந்தச்சங்கற்பம், நமக்குமூலருக்குங்காரணமோ வன்றோ? காரணமெனின், மூன்று காரணத்துள்யாது? துணைக்காரணமெனின், அப்போதுகடவுணிமித்தகாரணமாகின்றது. முதற்காரணமெங்கே? மாயையெனின், யாமாசாமாயா, என்பதற்குக்கருத்தமென்னை? இதுமலடிமைந்தனென்றுறபோலும், எனக்காட்டி வயப்படுத்துவதெனவறிக. (கசஅ)

கசகூ - கவி. அ - கை.

[இனிஞானபூமிகளேழையுங்கூறுவானவேண்டி யவற்றின் நாமங்களையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

புலவர்புகழ் முதற்பூமி சுபேச்சைவிசா ரணையிரண்டாம்
பூமி யாகு, நலந்தனுமா னசிமூன்றாம் பூமிசத்து வாபத்தி நாலாம்
பூமி, சொலுஞ்சமுசத் திப்பேரும் பதார்த்தாபா வனைப்பேருந்
துரியப் பேரு, மலிமற்று மகனேயைந் தாறேழு பூமிகளா வகுத்தார் மேலோர்.

(இ-ள்.) புலவர்புகழ்முதற்பூமிசுபேசசை விசாரணையிரணடாமபூமியாகும், எ-து. மகானகளால மதிககபபெறறஞானபூமிகளில, சுபேசசை முதறபூமியெனவும, விசாரணையிரணடாமபூமியெனவும —நலதனுமானசிமூனரும்பூமி சததுவாபததிநாலாம்பூமி, எ-து. நலதனுமானசிமூனரும பூமியெனவும, சததுவாபததிநானகாமபூமியெனவும —சொலுஞசமுசததிப்பேரும பதாாததாபாவனைபபேருநதுரியபபேரும, எ-து. சொலலாநினறசமுசத்தியென்னுமபெயரும, பதாாததாபாவனையெனனுமபெயரும. துரியமென்னும்பெயரும —மலினமறுமகனேயைநதாறேழு பூமிகளாமெருந்தாாமேலோா, எ-து. களஙகரகிதமானஞானபூமிகளா ஐநதாமபூமியெனவும, ஆறும்பூமியெனவும, ஏழாமபூமியெனவும பெரியோாகள வகுத்துச்சொனனாாகள, எ-று.

சமுசததி, பதாாததாபாவனை, துரியம, இவைமூனறும, ஐநதாமபூமி, ஆறும்பூமி, ஏழாம்பூமியெனககூறியது, திாணிறை. சுபேசசை சுபமவிருமபல. விசாரணை, அஙகவிஙகவிசாரணையிறறலைபபுகல. நனுமானசி மனஞசிறுகல. சததுவாபததி, உணமையிலிலயுறல சமுசததி, சஙகறபமறல. புரியம. அறிவுவிளககம, எனபன. சுபமவிருமபல. மஙகளகரமாதலைவிருமபல. அதாவது; பூாவபடசமாதறகிலையாதது. நல, சொலும, இடைச்சொறறு.

(க-து.) ஞானபூமிகளினுமஙகளை யுணாாறறியதெசாபபது. இவவகையாதறகிலதொகையெனபபடும. (ஏசுக)

க௫0 - கவி அ - தை

[ஞானபூமிகளினிலை யிலையவெனத தனிததனிவிளஙக நானகு பூமிகளைபிகசவிரிததுகூறுகினறூா.]

துறசங்க நிவிர்த்திவநது சிவஞானம விருமபுவது சுபேசசை யாகு, நறசங்க மொழியினவழி ஞானநூல் பழகலவிசாரணையா நமபி, முறசங்க வீடணைகள விடறனுமானசியிநத முனறிலுஞ், சறசங்க மனதிலுண்மை யறிவுதிததும சததுவாபததி தானே.

(இ-ள.) துறசஙகநிவிாததிவந்து சிவஞானமவிருமபுவதுசுபேசசையாகும், எ-து. பொருளலலவறறைபபொருளாககக்கொளளும் துாசசஙகசாாபகன்று மேலாயஞானமாதறகுவிருமபுவது சுபேசசையெனபபடுவதாம —நற்சஙகமொழிவினவழி ஞானநூலபழகலவிசாரணையாம, எ-து. பொருளைபபொருளாகக கொளளுஞ சறசஙகததைததழுவி யவருரைககு மொழிகளையயமறககேட்டு, இஃதொககஞானசாஸ்திரஙகளிற பலகாறபழகலவிசாரணையெனப்படுவதாம:—நம்பிமுறசஙகவீடணைகளவிடறனுமானசி, எ-து. உண்மையைசசொலலுதலா லவற்றினம்பிக்கையுறறு முன்னாதனககுசசஙகமாகினறுள்ள வீடணைததிரியஙகளை விடடகறல தனுமானசி யெனபபடுவ

தாம்—இந்தமூன்றினாலுஞ் சற்சங்கமனதினுண்மை யறிவுதித்தல் சத்துவா பத்திதானே, எ-து. இந்தமூன்றேதுக்களாலுஞ் சற்சங்கமயமானமனதின் கண் மெய்யுணர்வெழல் சத்துவாபத்தியெனப்படுவதாம், எ-று.

(க-து.) ஞானருபூமி, சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவா பத்தியென்பன (௧௫௦)

௧௫௧ - கவி. ௮ - கை.

[ஏனையமூன்றுபூமிகளினிலை யினையவென விக்கவியிற் கூறுகின்றார.]

தத்துவத்தின் மனமுறைந்து மித்தையெலா மறத்தல்சமு சத்தி யாகு, மத்துவிதா னந்தமவருந் திரிபுடிபோம பதார்த்தா பா வனைய தாகும, வத்துவிலே யிருந்தபடி யிருந்தமவு னசுபா வந் துரிய மாகு, மித்துரிய பூமியைமுன் றுரியாதீ தபபதமென் றது வுங் கேளாய

(இ-ள்.) தத்துவத்திலமனமுறைந்து மித்தையெலாமறத்தலசமுசத்தி யாகும், எ-து. உண்மையாதோவதிலமனமானதமுந்தி மித்தையெனப்படு வனவெவையோ வவற்றையொருங்கேமறந்துவிடுதல சமுசத்தியெனப்படு வதாம—அத்துவிதானந்தமவருந்திரிபுடிபோம பதார்த்தாபாவனையதாகு ம, எ-து. அத்துவிதானந்தோதயமாயதனாலதிரிபுடிபோகத்தகுவது பதார்த தாபாவனையெனபபடுவதாம—வத்துவிலேயிருந்தபடியிருந்த மவுனசுபாவ நதுரியமாகும, எ-து. பிரமவஸ்துவினிலையெங்ஙனமிருந்ததோ வஃதிருந்தவ ணணந்தானுமிருக்க வதனாலெய்துமவுனசுபாவந் துரியமெனப்படுவதாம — இத்துரியபூமியை முன் துரியாதீதபபதமென்றதுவுங்கேளாய, எ-து. இந் தத்துரியபூமியையே முன்னே துரியாதீதபதமென்றுசொன்னமே யதனையு மிப்போதுயாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

உறைந்தென்பது, உறைதலென்றுயது ; தன்வினைபிறவினைமயக்கம். இங்கேயுண்மையாவது, ஆன்மா. உதாரணம. மெய்யதேதெனிற சச்சிதா னந்தமா வியாபிகமானமாவே. இன்னுமுண்மையாவது; ஞானம. சிவ மென்றகும, ஆன்மாவென்றகும்பொருள் , ஞானத்தையன்றிச்சோதனையில வேறுகண்டாருளரோ? உள்ளொனில், உபாதிகுணந்தொழிலன்றே? இம்மூன் றையுந்தள்ளிக்காட்டவேண்டும். கூடாதெனில, ஒத்துக்கொள்வதற்குத்த டையென்னை? இதுநிறக சுசாதியாதிபேதமிறந்ததாதலின்ஞானத்திலமனமு றைதற்குத்தடையென்னை? உறையவே, மித்தையெல்லாமறக்கவரும். மறக் கவரவே, அத்துவிதானந்தமவரற்கும, திரிபுடியொழிவுக்கு மிடமுண்டாம். உண்டாகவே, பரமெங்ஙனமிருக்கின்றதோ வங்ஙனமிருக்கத்தானேயமைய யும. அங்ஙனமாயவமைதியே, சுபாவமென்றதக்கது. அச்சுபாவமே மகா மௌனமாம.

(க-து.) இவ்விரண்டுகவியானு ஞானபூமியேழினிலை யினையவெனவிளக்கினானென்பது. இங்ஙனம் விளக்கியது, இனித் துரியத்திற்கு மதீதத்திற்கு மபேதங்காட்டவேண்டியெனக். இங்ஙனம்விளக்காவிடிலெழுத்தறியாக்கவி போலும். (கருக)

கருஉ - கவி. அ - கை.

[துரியமேதுரியாதீதமென்றற்கு ஞானபூமியேழையுஞ் சுத்தபஞ்சாவஸ்தையாக விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

முற்புவிமூன் றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமாம்
மூன்றற் கப்பாற், சொற்பனமா மதுவுமெல்ல நழுவுமஞ்சாம் பூமி
யே சுழுத்தி யாகு, மற்புதமாஞ் சுவானுபவ மிகுமாறும் புவித்து
ரிய மதற்கப் பாலோர், கற்பனையில் லாதவிட மதீதமென்று மவு
னமாக் காட்டும் வேதம்.

(இ-ள்.) முற்புவிமூன்றினுமுலகந் தோன்றுதலாற்சாக்கிரமாம், எ-து. ஞானபூமிகளில் முதலிலுள்ள சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி யென்னு மிம்மூன்றுபூமிநிலைகளையுதினு முலகந்தோற்றிக்கொண்டிருப்பதாற் சாக்கிராவஸ்தையெனப்படும் —மூன்றற்கப்பாற்சொற்பனமாமதுவும்மெல்ல நழுவுமஞ்சாம்பூமியேசுழுத்தியாகும், எ-து. அந்தமூன்றுபூமிக்கப்பாலெய்திய நான்காம்பூமிநிலையே சொற்பனாவஸ்தையெனப்படும், அந்தநான்காம்பூமி நிலையு மெல்லமெல்ல நழுவத்தக்க வவசரத்துதிக்கு மைந்தாம்பூமிநிலையே சுழுத்தியவத்தையெனப்படும் —அற்புதமாஞ்சுவானுபவமிகுமாறும்புவித்துரியபதம், எ - து. அவ்வைந்தாம்பூமி நிலைக்கப்பால் மிகவுமற்புதமாயுள்ள தனதுசுவானுபவநிலைதோன்றும், அந்நிலைமீக்கூறலேயாறாம்பூமியாகும், அவ்வாறாம்பூமி நிலையே துரியபதமெனப்படும்:— அதற்கப்பாலோர்கற்பனையில்லாதவிட மதீதமென்றுமவுனமாகக்காட்டும்வேதம், எ-து அந்தவாறாம் பூமிநிலைக்கப்பா லெழுநிலையாகிய வேழாம்பூமி யாதோர்கற்பிதமு மிறந்த விடமாம், அவ்விடமேதுரியாதீதமென்று வேதமானதுசொல்லாமல்மவுன மாகக்காட்டிவிடும், எ-று.

சிவஞானம்விரும்பல், ஞானநூல்பழகல், எட்டுணைகளவிடல், இம்மூன்று மூலகத்தைமறைக்கற்பாலதன்றாமையின், புவிமூன்றினுமுலகந்தோன்றுமெனவும், தொக்கியிருப்பதால், நான்காம்பூமியை வருவித்தாம். ஞானோதய விளக்க உலகஞ்சாயாவடிவம்போற் காணச்செய்தலின், மூன்றற்கப்பால் சொற்பனமாமெனவும், தத்துவத்திலமன்முறைந்தபோது மித்தையெனப் படுவனவற்றையெல்லாம் மறந்துபோகச் செய்தற்பாலதாதலின், அதுவு மெல்லநழுவுமைந்தாம்பூமியே சுழுத்தியாகுமெனவும், அப்போதங்கேயெழுமானந்தந் துவிதமிறந்ததாதலினும், திரிபுடியெனப்படுத்தற் கிடமின்றாமையினும், அவ்வானந்தந்தெரிவுமயமாதலினும், அதனை, அற்புதமா

ரூசுவானுபவமிகுமாரும்புவிதுரியமெனவும், சுத்தசைதன்யமெங்ஙனமிருந்ததோவங்ஙனந்தானுதலே, அதற்கப்பாலோர்கற்பனையில்லாதவிடமதீதமென்றுமவுனமாகக்காட்டும் வேதமெனவுங்கூறியதெனக.

(க-து.) முன்னர்கூறிய துரியநிலையே துரியாதீதமன்றிவேறன்றெனற்கின்னங்கூறியதென்பது. இதுவுமவேதாந்திரம். மெல்லவென்பது செய்யுணடை, மெள்ளவென்ப துலகவழக்கம். சுகானுபவமெனினும், சுவானுபவமெனினுமொக்கும். இது மரூஉ. பூமியுமிடமாதலா லிங்கே கற்பனையில்லாதவிடமென்றதை யேழாம்பூமியாக்கினும் (௧௫௨)

௧௫௩ - கவி. ௮ - கை.

[துரியமேதுரியாதீதமென்றதையுருவணை மின்னும வேறுவகையாற் சமாதானமிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

துரியநிலந் தனிற்றுரியா தீதமெனின் மயக்கமென்று சுருதி மேலோ, ராரியதொரு விதேகமுத்தி யதீதமென்பா ரதுகண்ணக்கி லாறும் பூமி, மருவுசுழுத் தியிற்காட்சி சுழுத்தியென்பா ரென்பது நீ மனத்திற் கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூ மியின்விகற்ப மின்னமுண்டு பேசக் கேளாய்.

(இ - ள.) துரியநிலைதனிற் றுரியாதீதமெனின் மயக்கமென்று சுருதி மேலோராரியதொருவிதேகமுத்தியதீதமென்ப ரதுகண்ணக்கிலாறும்பூமி, எ-து. வேறென்றுதுரியபூமியிலதானே துரியாதீதமெனக்கூறின ஐயமெய்துறுமென்று பிரபலசுருதியிலவல்லசான்றோர், அந்தற்கரியவொப்பற்றவிதேகமுத்தியெனப்படுவது துரியாதீதமெனக்கூறுவர், அங்ஙனங்கூறப்படுவதும ஞானபூமியேழனுள் கணக்கிலாறும்பூமியெனப்படுவதாம்.—மருவுசுழுத்தியிற்காட்சிசுழுத்தியென்பாரென்பது நீமனத்திற்கொள்வாய், எ-து. ஆயினேழாம்பூமியோ, அங்குள்ள சுழுத்திசம்பந்தமில்லாதவறிதுயிலென்பர், என்றவர்கள்கூறுவதையு முன்மனத்திற்கொள்ளுதி:—பெருமைதருஞானபூமியின்விகற்ப மின்னமுண்டுபேசக்கேளாய், எ-து. யாவற்றினுமிக்கவுயர்வுதரத்தக்க ஞானபூமிகளின் விகற்பங்களின்னுமுண்டு, அதனை யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

அதுவுமென்பதிலும்மை தொக்கது. அதுகணக்கி லாறும்பூமியென்றதனுல, முன்கவிப்படிதுரியமென்ருயிற்று. ஆகவே, துரியமேதுரியாதீதமெனக் குறிப்பித்ததாகக்கண்டாம். ஆறும்பூமி துரியாதீதமாகவே, யேழாம்பூமியோ வென்றும். அவ்வேழாம்பூமி துரியாதீதத்துக்கு மேலிட்டதெனத் தோன்ற, மருவுசுழுத்தியிற் காட்சிசுழுத்தியென்றகுச சுழுத்தியாயினுமுடமல்லாததால் சுழுத்திசம்பந்தமில்லாத வறிதுயிலென வுரைகொண்டாம். இல்லென்பது வினைத்தொகையாதலி னியல்பாயிற்று. என்பதுமென்றதிலும்மை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. அதீதமெனிற்போதுமே மேலிதும்

லென்றது; மிகைபடக்கூறலென்னுங் குற்றமாமேயெனின், அறிதுயிலாவது; எல்லாமறிந்துமெல்லாமறியாதது. துரியாதீதமாவது; எல்லாமறியாதது. ஆயின் மூடசுழுத்தியினுமதீதஞ் சிறந்ததென்றதென்பற்றியெனின், தத்துவ விசாரத்தெளிவு காரணமாகவந்ததாதலினெனக. எல்லாமறிந்துமறியாததி லென்சிறப்பெனின், மூடமுமன்று, தெளிவுமன்றென்பதைப்பற்றியெனக. சத் துக்களேழாம்பூமியைக் காட்சிசுழுத்தியென்பரெனமுடிக்க. ஏழாம்பூமியி சையெச்சம். துரியம், சீவன்முத்தி. துரியாதீதம், விதேகமுத்தி. எனவே, துரியமேலீடே துரியாதீதமென்றற்கு, கனகிலாறாம்பூமியென்றார். துரியமே துரியாதீதமென்னமயக்கமுறுமேயெனின், சுருதிமேலோர் விதேகமுத்தியே துரியாதீதமெனக்கூறலாமா? அதுவு மேற்கவியிற்கூறியகனகில்லாறா ம்பூமியென்னலாமா? அங்ஙனம்பிரபலசுருதிகளிருப்பதாற் கூறலாமெனின், இதுவுங்கூறலாம். ஆதலினையமென்னை. எனவே, சுருதிசம்மதமிங்ஙனமிருப் பதுபற்றிக்கூறலாமெனக. இதுகூடாதெனின், அதுவுங்கூடாது. அதுசான் றோராட்சியாதலா லிங்ஙனங்கூறினாரெனக. இன்னும், மருவுசுழுத்தியிற் காட்சிசுழுத்தியென்பதற்கு, பிரபலசுருதிகளின்மருவிய சீவசுழுத்தி, சிவசு ழுத்தி, பரசுழுத்தியென்பபன்மு சுழுத்திபேதங்களி லேழாம்பூமிகாட்சிசு ழுத்தியென்ப பொருள்கூறினு மையமின்றியமையும். இங்ஙனமூன்றுமொவ்வொன் றின்மேலேழாம்வேற்றுமையாதலா லகரம் றகரமாகத்திரியலாம்.

(க - து.) சுருதிசம்மதம்போல மகான்கள்சம்மதமு மிங்ஙனமிருத்த லின் துரியநிலந்தனிற்றுரியாதீதமெனல் பொருந்துமென்பது இங்ஙனங் கவிதோறும் வினாவிடையாக விரித்துரைக்கப்படுதல் யாவர்க்கும் விளங்காவிடினும் ... விசேடமாக்கியதா றணைவேறென்பா இதற்குக்கவிவேறுகுமா, கவிக்கிலக்கணம் வேறுகுமா? இல்லதலாந்தோன்றுமை. (௧௭௩)

கஎச - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானபூமிகளையடைந்தோர் அவசரநாமங்களை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

முன்னிலங்க ளேறியமூ வரும்அப்பி யாசிகளா முத்த ரல்லர்,
பின்னிலங்கள் வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ் சீவன்முத்தர் பேத மாகுஞ், சொன்னநடுப் பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவித்தாந் தூய முத்த, ரின்னமும்அப் பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறிய யான் சொல் வேனே.

(இ - ள்.) முன்னிலங்களேறியமூவரு மப்பியாசிகளாமுத்தரல்லர், எ-து. முதலிலுள்ள சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசியென்னுமூன்றுபூமி களிலேறிவந்தமூன்றுபேரு மப்பியாசிகளன்றிச்சீவன்முத்தரல்லர்.—பின் னிலங்களவரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ்சீவன்முத்தர்பேதமாகும், எ-து. கடையிலுள்ள வைந்தாநிலத்தேறியோன்வரன், ஆறாநிலத்தேறியோன்வரி யான், ஏழாநிலத்தேறியோன் வரிட்டனெனக்கூறப்படுவர். இதுதான்சீவன்

முத்தராபேதங்களாம்—சொன்னநடுப்பூமிவந்த ஞானியேபிரமவித்தாந்தூய முத்தன், எ-து. இப்போதுசொல்லிவந்தபூமிகளில் நடுவாயுள்ள நாலாநிலத்தேறிவந்தஞானியே, பிரமவித்தெனனும்பரிசுத்தசீவன்முத்தனெனப்படுவோனும் —இன்னமும்மப்பூமிகளின்பெருமைதனை நீயறியயானசொல்வேனே, எ-து இஃதன்றியும்இன்னுமந்தஞானபூமிகளின் மகிமையைநீசெவ்விதாகவுணர்ந்துகொள்ளுமாறு யான்சொல்லுவன்கேளுதி, எ-று.

முன்னிலம், பின்னிலம், நடுப்பூமி, என்றதனால், முன்னிலம்; விசாரணை, தநுமானசியெனவும், பின்னிலம், சமசத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியமெனவும், நடுநிலம், சத்துவாபத்தியெனவும்பெறும். முன்னிலங்களொன்பதினொனும், மூவருமென்பதினும், பன்மைபற்றி மூன்றுநிலமெனக்கண்டாம். மூவருமென்பதிலும், பின்னிலங்களிலுமில்லாமையால், ஒருமைபற்றி நடுப்பூமிவந்தஞானியே பிரமவித்தாந் தூயமுத்தனென்றும். வரன், வரியான், வரிட்டனென்று மூவரைப்பற்றிச் சீவன்முத்தரெனப்பலபாலாக்கிஞரன்றி, வரா, வரியார், வரிட்டரெனவொவ்வொன்றையும் பலபாலாக்கவில்லை. ஆதலின், பிரமவித்தாஞானியே தூயமுத்தனெனவொருமையாக்கினும். முன்னிலங்களேறியவென்றதனால், பின்னிலங்களேறிய நடுப்பூமியேறிவந்தவனென்றும். மூவருமுத்தரல்லரென்றதனால், ஏனையார்முத்தரமென்றாயிற்று. முதன்மூன்றுபூமியு மப்பியாசமெனவே, ஏனையபூமிகளாரூடமென்றாயிற்று. இதனுலஞானபூமிகள்போல பூமியின்றெனக்கண்டாம். (௧௫௪)

௧௫௫ - கவி. அ - கை.

[முத்தர்களனைவரும் மூன்றுபூமிசெய்யுமகிமையும், முதலபூமியின் அருமையு மிகக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

நாலாம்பூ மியின்வருமுன் மூன்றுபூ மியுமடைந்து நடந்து
மாண்டோர், மேலான பதமடைந்து பிறந்துமெல்ல மெல்லவ
ந்து வீடு சேர்வார், மாலான பவத்திலவிழார் முதற்பூமி கிடைப்
பதுவே வருத்த மைந்தா, காலான முதற்பூமி கைவந்தான் முத்
தியுங்கை வந்த தாமே.

(இ-ள்.) நாலாம்பூமியில்வருமுன்மூன்றுபூமியு மடைந்துநடந்துமாண்டோர், எ-து. நாலாவதானஞானபூமிக்குவருமுன்னரே மூன்றுபூமியுமடைந்து, அவற்றிலவழுவின்றி நடந்துவருகையிற் பிராரத்துவக்கத்தாலிறந்தோர்.—மேலானபதமடைந்து பிறந்துமெல்ல மெல்லவந்து வீடுசேர்வார், எ-து. பதவிகளிலமேலாயதைப்பலனுகவடைந்து, பந்தசென்மமல்லாதவிடுதிசென்மமெடுத்துக் குழந்தைபோலமெல்லமெல்ல வொவ்வொரு பூமியாசத்தவழந்துகடந்துவந்து, ஐக்கியமுத்தியடைவார்கள்:—மாலானபவத்திலவிழார் முதற்பூமிகிடைப்பதுவேவருத்தமைந்தா, எ-து. ஞானபுத்திரா! இவர்

கன்பிராந்திருபமானபந்தசெனமத்தி லொருக்காலுஞ்செனியார், இங்ஙன மிருக்க, இதில்முதறபூமிகிடைக்கிறதேவெகுவருத்தமாகுமே.— காலானமுதற்பூமிகைவந்தால முத்தியுங்கைவந்ததாமே, எ-து. அஸதிபாரம்போலவதாகிய முதற்பூமி யொருவேளைகைகூடுமானு லப்போதே முத்தியுங் கைகூடினதாம், எ-று.

நடவாநிறகவென்பது; நடந்தென்றது, காலமயக்கம.* அங்ஙனமாய ஞானானுஷ்டானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது தேகநழுவினு மின்னுமவனுஷ்டானஞ்செய்துமுடித்தற கியைந்ததேகம்வரும. வரவே, அதனை முடித்து, அப்பாலசெய்துமுடித்தறகுரிய ஞானானுஷ்டானஞ்செய்யவேண்டிவரும. இம்முறையேமுடிபுவரையிலுஞ்செய்துவரும்போது, இடையிடையேதேகநழுவும. நழுவினுமனுஷ்டானமவிடாமறசெய்துமுடித்தல, மரபும, அனுபவமுமாதலி னிங்ஙனங்கூறினாரெனக. இதனையிவவுலகிலதானே காணலாம. இங்ஙனமாயசிநதையிலாக கெங்ஙனங்காணப்படும அந்தநதமுயறசியுடையோருக்கு, அதது தெரியுமன்றி மறறெங்ஙனந்தெரியும. நழுவியசெனமமீண்டுமவருமாவெனின, அதுவராவேனுந்தானியற்றிவந்த கனமபேதவவசரநிலைகளபற்பலபேதமாதலின, அவவவற்றிறகியைந்த பலனும, பறபலபேதவவசரபேதங்களாயிருக்குமன்றே? அப்பலனையனுபவித்தாலன்றித்தீருமோ, தீராதுபறறிச செனமமவரவேண்டியதன்றே? வராவிடின, உயிாகளவாவடங்கறகேதென்னை, அங்ஙனமவாவி விதிவிலக்குக்கடக்கலாது கனமமபுரிவதறகேதென்னை? வேண்டுவதினறேல, உயிாகளொரேபிரகாரமாகவல்லாது பறபலபேத வவசரபோகங்களை யவவவற்றிறகுரிய தனுகரண புவனங்களைச சாதனக்கருவியாகககொண டெதிரிலனுபவித்தறகேதென்னை? அனுபவிப்பதால, மறுத்தறகேதென்னை? அவாவற்ற வுயிாகளிலலை. அநதவவா; பநதம், விடுதியென்பவற்றுளொனறனபாலதாயிருக்கும. பந்தவவா; காமியத்தவத்தாலும, விடுதியவா, நிட்காமியத்தவத்தாலுங்காணப்படும. பநதவவா; தனக்கயலைசசுகித்தறபாலது. விடுதியவா, தன்னைத்தானசுகித்தறபாலது. இவவிருவகையுமுலகிறகாணகினறேம. யாதுதடுக்கினும, அனுபவத்தைத்தடுக்கலாமா? உயிாகட்கனுபவமொருதலைக்கயதாலினறே, இன்றுதலாலொத்துக்கொள்ளவேண்டும. இதனையுமறுக்கில, குதாக்கத்திறசோககப்படும். மனதின்றேல, வினுவுதறகிடமினறிவிடைதரவேண்டும. கூடாதேல, வாய்பொத்திக்கிடக்கைநன்குமதிப்பு. இதனைச சுருக்கியுரைத்தாம. விரிக்கிறபெருகும். இதுநிறக.

(க-து.) ஞானபூமிகளின்பெருமையு மருமையுங்கூறியதென்பது. முதறபூமிகைவந்தால முத்தியுங்கைவந்ததாமேயென்றது, காலமயக்கம. இது; உரையளவையானும், காட்சியளவையானு மிவற்றிறகிவைகாரணமாகததெளிந்தமையின் தெளிவாயிற்று. மாலானபவம, பந்தகனமத்துக்கியைநதசெனமம். பிறந்தென்றது; இங்கேவிடுதிகனமத்துக்கியைந்தது. (கருரு)

கருகூ - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானபூமிகளிலொன்றையேனு மிரணடையேனுமெய்தி னோன் மிககவிழிருனேனும, சீவன்முததனே யெனபதை யிககவியிறகூறுகினறா.]

இப்புவியி லிருஞான பூமியொனறி லிரண்டிலடைந் திருந் தா ராலு, மபபுருடர் மிலேசசரா கிலுமுததர் குருபாதத் தாணை மெயயே, தபபுரையெனறவர்கெடுவார் நடுவான மறைகளைநீ சங்கியாதே, செபபுமொழி வழிதிடமா யகம்பிரம மென்றிருந் து தெளிந்தி டாயே.

(இ-ள.) இபபுவியிலிருஞானபூமியொனறி லிரணடிலடைநதிருநதாரா னால, எ - து. இவவுலகிலகனை இநத ஞானபூமிகளேமுணகளு ளொனறி லேனு மிரணடிலேனுருசோநதிருபபாராயின. — அபபுருடாமிலேசசராகிலு முததா குருபாதத்தாணைமெயயே, எ-து. அநதபபுருடர்களமிககவிழிஞரா யினுஞ சீவனமுததாகளே யிதிலையஞசறறுங்கொளளறக, இது குருபாதத தாணைப்படிசததியமே —தபபுரையெனறவாகெடுவாா நடுவானமறைகளைநீ சங்கியாதே, எ-து. இவவளவாணையிடடு மிதுதபபாாததமெனறிதனைசசற றுமேலா ரினியெனறுமீளாதுககெடுவா ஞாறுஞானஙகளுககு நடுநிலையா யுளள வேதவாகரியஙகளைபபறறி நீவிபரீதமாகசசஙகைசெயயாதே: — செபபுமொழிவழிதிடமா யகமபிரமமெனறிருநதுதெளிநதிடாயே, எ - து. இதுவரையுங்கூறிவநத வுபதேசமொழிவழியேயுறுதியாகஙன றகமபிரமமெ னசசிநதிததிருநதுதெளிநதி, எ-று.

பொதுபபடவொனறிலிரணடிலெனககூறினும், முதலபூமியுமிரணடா மபூமியுமெனககொளக. மிலேசசா, விதிமார்ககததுடசறறுமடஙகாா. நடு வான மறைகள, மததியகத நிலவடிவாயுளள வேதஙகள. அகமபிரமம், யானெனலயாதோவதுபிரமம. யானெனல பூாவபடசமாதற கிடமினறிக கணடுதெளிநதுழியனறிப் பிரமமெனல பொருநதாதெனபாா, இருநதுதெ ளிநதிடாயே யெனறாா. எனவே, சொலலாலும, நினைவாலும், யானபிரம மெனககோடறகவெனறுயிறறு. ஆகவே, எதுயானெனலோ அதனையுளள வாறுகணடாறபோதும. அதுவேபிரமநிலையதாகும. நீகொளவதிலவிபரீதத் ததாகும், அபபோதுநீகெடுவையென்க்கணடாம.

(க-து.) இநதஞானபூமிவேதசமமதமாதலி னிதின வழிததாகவே சிந் திததுநிறறியெனபது. மிலேசசராகிலுமெனபதிலும்மை, இழிவுசிறபபு. ()

கருஎ - கவி. அ - கை.

[இழிஞனுககும முததியெனில துறவறஙகொளவானே னெனபதை யிககவியிறகூறுகினறா.]

பொல்லாத மிலேச்சருககும் விதேகமுத்தி தருஞான பூமி யென்று, நெல்லாகி முளைக்குமெனாத தணடுலமாக கியகுருவே

நீர்சொன் னீரோ, இல்லாளுங் குடும்பமவிட்டுச் சந்நியா சம்புகு ந்தே காங்கி யானோ, ரல்லாமன் முத்திபெறு மென்றுசிலர் சொ லுமயக்க மகற்று வீரோ.

(இ - ள்.) பொல்லாதமிலேச்சருக்கும் விதேகமுத்திதருஞானபூமியெ ன்று, நெல்லாகிமுளைக்குமென்ற தண்டுலமாகியகுருவே! நீர்சொன்னீரோ, எ-து, நெல்போன்றுமுளைக்கின்ற வடியேனை யரிசிபோன்றுபதமாக்கியசற் குருவே! கொடியபாதகருக்கும ஞானபூமியானது, விதேகமுத்தியைத்தரு மென்று தேவரீர்சொன்னீரே யதுவேசரியென்றுகொள்ளின் —இல்லாளுங் குடும்பமவிட்டுச் சன்னியாசம்புகுந்தேகாங்கியானோரல்லாமல், எ-து. மனை வியோடுகூடியாளுகின்ற குடும்பத்தைப்பற்றறவிட்டுச் சன்னியாசவாச்சிரமத் திற்புக்கு, ஏகாங்கியானவொருவ ரவரேயல்லாமல் —முத்திபெறுமென்று சிலர் சொலுமயக்கமகற்றுவீரோ, எ - து. ஏனையோரெவ்வண்ணத்தராயினு முத்தியடையாரகளென்று சிலர்சொல்லிக்கொள்ளுகின்ற பெரியமயக்கத் தைநீக்கியருளவேண்டும், எ-று

இங்கேநெல்லென்ப● பதரோடபேதமாயவரிசியை. எனவே, முளைத் தற்கிடம்பெறுமாறுபோன்று பிறவிக்கிடம்பெறுமாறென்றாயிற்று. இல்லா ளோடுகூடியாளுங்குடும்பமெனவே, தாய்தந்தை மக்கள் சகோதரர் பங்காளி டன் பேரன்முதலியோரைப்பெற்றும். மயக்கம், தெளிவின்மை. அதாவது, எங்கே குடும்பக்கலக்க மின்றோ, அங்கே ஞானம பலிக்குமன்றி யேனையிடத் தெங்ஙனம்பலிக்குமென்பார்சிலர். எவ்வருணத்தராகத்திறத்தராயினும பூர் வசமஸ்காரத்தாற பரிபாகிகளாயில் பலிக்குமெனபாரசிலர் இவற்றுளயா திலுந்துணிவின்மை. மிலேச்சரொன்றது பொல்லாதவென்றடைகொடுத்ததி னால், கொலைபாதகரென்றாயிற்று. சீவன்முத்திதருமென்னாது விதேகமுத்தி தருமென்றது, ஞானபூமியின்மகிமைதோன்றவென்க.

(க-து.) துணிபுதோன்றவினவியதென்பது. (கருஎ)

கருஅ - கவி. அ - கை.

[அதற்குவிடைகூறுவானவேண்டித் துறவுநால்வகையென வவற்றின்மங்களை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்]

சிட்டர்புகழ் மகனேநீ சங்கித்த சங்கைநன்று தெரியக் கே ளாய், கட்டழியுந் துறவுநால் வகையாகு மவைகளுக்கங் காகும் பேர்கள், பட்டதுயர் கெடுங்குடீ சகம்பகூ தகம்ஹம்சம் பரம ஹம்சம், விட்டகலுந் துறவுக்கு விராகங்கா ரணமன்றி வேட மன்றே.

(இ-ள்.) சிட்டர்புகழ்மகனேநீ சங்கித்தசங்கைநன்றுதெரியக்கேளாய், எ-து: சற்சனராலமதிக்கப்பெற்றஞானபுத்திரா! நீகேட்டகேள்விமிகச்சிறப் புடையது, அதுதெரியக்கூறுது மதனைக்கேளுதி:—கட்டழியுந்துறவுநால்வ

னையாகு மனைவிசளுக்ககாகுமபோகள், எ-து. பர்த்தக்கட்டழியத்தக்கசந் நியாசத்துவ ஞான த்துவகையாயிருக்கும், ஆனைகளுக்காககாங்குவருமபெயர் களோ — பட்டதுயாகெடுங்கருச்சகம பட்தசமஹமசம்பரமஹமசம, எ-து. பிருவிதோறு பட்ட துயரகசிக்கத்தக்க குடீசகம, பகூதகம், ஹமசம், பரம ஹமசம, என்கான்குவகையாம — விட்டத்துறவுக்கு விராகங்காரணம எறிவேடமனைவிற, எ-து. பக்கத்தைவிட்டுப்பெற்றுக சன்னியாசத்துக்கு [illegible] காரணமேயல்லாமல வேஷங்காரணமலலவே, எ-று.

னைசீயக்தாகளு சன்னியாசிவேடமுடையாளம. அதுநீங்காவிட்டது வேடத்தாற்பயனென்னை [illegible], உனவு [illegible]. மிக்க [illegible] சன்னியாசத்தை [illegible] தோன்றத் துறவுக்குவிராகங்காரணம [illegible]

([illegible]) சன்னியாச [illegible] வெனபது. இங்ஙன [illegible] விராகத்தை [illegible] பயையறறதெ [illegible]. (கருஅ)

கருகூ - கவி. அ - வ[illegible]

[அந்தவிராகமூன்றுவகையாமென விசுவாமித்திரர் கூறுகின்றார்.]

மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமுமெனமூன்று வகைவிரா கம், வெந்துயரம வருமபொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவரும விராக மந்த, மிந்தவுடலையுமினிவேண்டா மெனவிடறீ விரமெனபாரக, வந்தணாகுலமிக்க [illegible] விடலதுதீவிரத [illegible] மறிந்திடாயே.

(இ-ள்.) மந்தமும் தீவிரமும் தீவிரதரமுமென மூன்றுவகைவிராகம், எ-து மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம், என விராகம்மூன்றுவகைப்படும — வெந் துயரமவருமபொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவருமவிராகமந்தம, எ-து. மிக்ககொடியதுயரநேரிட்டபோது குடும்பத்தைவெறுத்துவிடுதலெழும வி ராகமமந்தமெனவும — இந்தவுடலையுமினிவேண்டாமென விடறீவிர மெனபாாகள், எ-து. இந்தேகமுள்ளளவுமனைவிதனமாதிகளவேண்டாமெ ன றைற்றைவிட்டகலலதீவிரமெனவும — அந்தணாகுலமிக்கதையென விட லதுதீவிரதரமா மறிந்திடாயே, எ-து. பிராமணாகளுடையதத்தக்க நூலா இயகனமகாண்டத்தை மிதையென்கைகயறவிடுவிடுகிலேயாதோ வது தீவிரதரமெனவுமாம, இதனைத்தெரிந்துகொள்ளுதி, எ-று.

குடும்பத்திலதோட்டிஷ்டியெழலாகியவிராகம, மந்தம. இதுகாரண மாகமனைவியாதிகளையொருங்கேவிட்டகலலாகியவிராகம், தீவிரம. ஒருங் கேவிட்டலகாரணமாக ஞானகாண்டத்தையனுட்டிக்கவேண்டிக் கனமகாண் டத்திலெழுந்தோடதிஷ்டியாகியவிராகம், தீவிரதரம. என்க. வெறுத்து

வருமவிராகமென்பது, வெறுத்துக்கொண்டுவருமவிராகத்தை. வெந்துயரம்வரும்பொழுதெனவே, வாராதபோது விராகந்தோன்றற்கிடமின்றாயிற்று. இடமின்றாகவே, மந்தம், தீவிரம் தீவிரதரமென்றபெயர்வருதற்கிடமென்னை. இன்றாகவே, அறத்துளொன்றாகியதுறவறமென்றதேயில்லை இல்லையாகவே, ஞானநூலென்பதேற்றிறக்கெண்டபெறாம்.

(க-து.) நிராசையேதுறவென்பது. வேட்டுமஃதுண்டாயிற்சிறக்கும்()

௧௯௰ - கவி. அ - வை.

[அம்மூன்றுவகையில் மந்தமுந்தீவிரமுமிவையென
விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பாவிமந்த விராகத்திற் சந்நியா சங்களொன்றும் பலித்தி
டாதே, தீவிரத்திற் குடீசகமும் பகூதகமு மென்றிரண்டு திறங்
க ளுண்டாந், தாவிநடந் திடத்திடமி லாதவர்க்குக் குடீசகமுஞ்
சகங்க ளெங்கு, மேவிநடந் திடத்திடமுள் ளவர்க்குப்பகூ தகமு
மென விதித்தார் மேலோர்

(இ-ள்) பாவிமந்தவிராகத்திற்சன்னியாசங்களொன்றும்பலித்திடாதே, எ-து. கொடியமந்தவிராகத்தைச்சார்ந்த சன்னியாசநிலைகளிலொன்றேனும்பலிக்கமாட்டாது — தீவிரத்திற்குடீசகமும்பகூதகமுமென்றிரண்டு திறங்களுண்டாம், எ-து. தீவிரவிராகத்தில்குடீசகம், பகூதகமெனவிரண்டு பாகுபாடுகளுள:— தாவிநடந்திடத்திடமிலாதவர்க்குக்குடீசகமும், எ-து. அவற்றுள், சொஞ்சதூரந்தாவிநடக்க வலியில்லாதவர்க்குக் குடீசகமெனவும்:— சகங்களெங்குமேவிநடந்திடத் திடமுள்ளவர்க்குப் பகூதகமுமென விதித்தார்மேலோர், எ-து. உலகிலெத்தேசத்தினுங்கண்ணுற்றுச்சென்று, அப்பாலப்பாலதாவிநடக்கவலியுள்ளவர்க்குப் பகூதகமெனவும்பெயர்விதித்தன ரறிவிற்சிறந்தசத்துக்கள், எ-று.

மந்தம்; விராகம்போற் சொல்லாலும், அபிநயிப்பாலுங்காண்டலேயன்றிவேறின்மையி னதனைக்காண்பாரவரைமெய்யெனநம்பிவிடுவர், அதனாலவர்க்கிரவிற்போகநுகர்தற்கிடமுண்டாம், இதுபற்றிப்பாவிமந்தவிராகத்திற் சன்னியாசங்களொன்றும்பலித்திடாதென்றார். மீண்டுமவ்வூர்களிற்செல்லாவண்ணந் தினமொன்றிற்கேழூர் சுற்றலென்னுமவிதியிருப்பதாற் சகங்களெங்குமேவிநடந்திடத் திடமுள்ளவர்க்குப்பகூதகமெனவும், அங்ஙனநடக்கத் திடமற்றவர்க்குக் குடீசகமெனவும்பெயர்வந்தமைகாண்க. இங்ஙனஞ்சுற்றல்பற்றணுகாமைக்கு.

(க-து.) மந்தவிராகசன்னியாசங்கள்பயனின்றெனவும், தீவிரவிராகப்பாகுபாடாகியவிரண்டுவிதசன்னியாசங்களினையவெனவுங்கூறியதென்பது.

கசுக - கவி. அ - கை.

[தீவிரதரவிராகப்பாகுபாடாகிய விரண்டுவிதசன்னியாசர்லேக ளிவையென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

இருவகைத் தீவிரதரத்து மம்ச னென்றும பரமாம்ச னென் றுஞ் சொல்வார், வருமம்ச னுக்குமுத்தி சத்தியலோ கத்தன்றி வாராதென்பார், பரமாம்ச னுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின் ஞானத் தாற பலிக்கு மென்பார், திரமருவும் பரமாம்சன் றானுமிரு வகையாகுஞ் செப்பக் கேளாய்.

(இ-ள்.) இருவகைத்தீவிரதரத்தும்மசனென்றும் பரமாம்சனென்றுஞ் சொல்வார், எ-து தீவிரதரமிருவகைப்படும். அங்ஙனமாயதீவிரதரத்தும வவிருவகையையும், அம்சனென்றும் பரமாம்சனென்றுஞ் சத்துக்கள்சொ லவார்கள் —வருமம்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்தன்றி வாராதென்பார், எ-து. சன்னியாசவிதி வழுவாதுநடந்துவருமம்சசன்னியாசிக்கு மோட்ச மானது பிரமலோகமெனப்படுஞ்சத்தியலோகத்தையடைந்தலன்றி யிம்மையிலவரா தென்றுசொல்வார்கள் — பரமாம்சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகிலஞானத்தாற்ப லிக்குமென்பார், எ-து. பரமாம்சனுக்குமோட்சமானது, இம்மையிற்றானே ஞானத்தாற்கிடைக்குமென்றுசொல்வார்கள் —திரமருவும்பரமாம்சன்றானு மிருவகையாகுஞ்செப்பக்கேளாய், எ-து. நிலைபெற்றபரமாம்சசன்னியாச னுமிருவகைப்படுவன், அவற்றையானுஞ்சொல்லக்கேளுதி, எ-று.

வருமென்பதிற்றல, சன்னியாசநூல்களின் விதிவழுவாதுநடந்துவரு மென்றாம்.

(க-து) தீவிரதரத்தினிருவகை சன்னியாசர்லேகளிவையென்பது. ()

கசுஉ - கவி. அ - கை.

[பரமாம்சமிருவகையாமெனலை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

சிஞ்ஞாசு ஞானவா னென்றிரண்டு பேர்களவ ரிற்சிஞ் ஞாசு, மெய்ஞ்ஞான பூமியின்முன் மூன்றுபூமி யுண்டாக்கும் விவேகி யானோன், சுஞ்ஞான வானென்னபோன சீவன்முத்தி யடைந்திருக் குந் தூய மேலோர், ஞஞ்ஞான மகலுமந்தச் சிஞ்ஞாசு மிருவகை யா மதுவுங் கேளாய்.

(இ-ள்) சிஞ்ஞாசுஞானவானென்றிரண்டுபோகளவரில, எ-து. மேற்ப ரமாம்சசன்னியாசனிருவகையாவனென்றாா் அவை, சிஞ்ஞாசெனவும், சுஞ் ஞானவானெனவும்பெயரன. அப்பெயரையுடைய சன்னியாசிகளிருவரி ல—சிஞ்ஞாசுமெய்ஞ்ஞானபூமியின் முன்மூன்றுபூமியுண்டாக்குமவிவேகி யானோன், எ-து. சிஞ்ஞாசெனபோன மெய்ஞ்ஞானபூமியேழனுள், முதலி லுள்ள மூன்றுபூமியுண்டாக்கின்ற விவேகவடிவானவன் :— சுஞ்ஞானவா

னென்போன் சீவன்முத்தியடைந்திருக்குமியல்பினோன், எ - து. சுஞானா னவானென்பவன் சீவன்முத்தி நிலையையடைந்த பரிசுத்த தெய்வீகசித்த வன :— அஞ்ஞானமகலு மந்தச்சிஞ்ஞான மிருவகையா மதுவுஞ் சொன்னேன், எ-து. அஞ்ஞானநீங்கத்தக்க அந்தச்சிஞ்ஞானமென்பதும் இருவகையாமென அதனையும்யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

சுஞ்ஞானவானென்பது, ஞானவானென்றிருந்த முதற்குறை. சிஞ் ஞானமென்பதிலுமஃதே, எதிரதுதழீஇயவெச்சவும்மை.

(க-து.) பரமான்மசன்னிதியிருவகைச் சாரியாசிலையிலுமடையலாமாது (...)

ககூஅ - கவி. அ - ஙக

[சிஞ்ஞானவிருவகைச் செயுமில்லையென விசேஷிக்கின்றது.]

பந்தமனைத் துறந்தசில ரந்தணரா யிருந்தடைவார் பரமஞானம், மன்னவராம் வணிகர் சூத்திரரா யிருந்துசில ரடைவார் ஞானம், இந்தவகை சாத்திரத்து முலகத்து நடப்பதுங்கண் டிருந்து மைந்தா, சிந்தனையின் மையகலச் சுருதியுத்தி யனுபவத் தாற் றெளிந்திடாயே.

(இ-ள்.) பந்தமனைத்துறந்தசிலரந்தணராயிருந்தடைவார்பரமஞானம், எ-து. சிலர்பந்தத்துக்கிடமாயுள்ள மனைவியாதிகளை விட்டுத்துறவிகளாய்ச் சந்நியாசிகளாயிருந்து பிரமஞானத்தையடைவார்கள் — மன்னவராம்வணிகர்சூத்திரராயிருந்துசிலரடைவார்ஞானம், எ-து. பிராமணராயும், அரசராயும், வைசியராயும், சூத்திரராயுமிருந்து ஞானத்தையடைவார்கள் — இந்தவகைசாத்திரத்துமுலகத்து நடப்பதுங்கண்டிருந்துமைந்தா, எ-து. சற்புத்திரா! இவ்விரண்டு சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருப்பதையும், உலகத்திற்சாதாரணமாய் நடந்துவருவதையும் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருந்தும் — சிந்தனையின்மையகலவென்ன சுருதியுத்தியனுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே, எ-து. மனதிலின்னுமையமென்பதையுளது. உளதேல், அதனையு மிவ்வண்ணஞ் சுருதி, யுத்தி, அனுபவத்தால்விசாரித்துத்தெளிதி, எ-று.

சாத்திரம், சுருதிப்பிரமாணம். உலகத்துநடப்பது, பிரத்தியட்சப்பிரமாணம். சிஞ்ஞானமென்பவனிருவகைநிலையாவது, இல்லறம், துறவறமென்பன. அவை; முதலடியாற்றுறவறமும், இரண்டாமடியாலில்லறமுங் காணப்படும்.

(க-து.) சிஞ்ஞானிநிலையில்லறந்துறவறமாமென்பது. இதனால், இல்லறத்திலேனுந் துறவறத்திலேனும் ஞானமடையலாமெனக்கூறியவாறு. இவ்விரண்டறத்தும்பலவொன்றாதுசிலவொன்றாது, விராகத்தைக்காட்டுமெனக். ()

சகூச - கவி. அ - கை.

[ஞானாவஸ்தையானந்தத்தைப்பற்றி நூற்றறுபத்துநாலாங் கவிமுதல நூற்றெழுபத்தேழாங் கவியளவாயானுஞ் சொல்லுது மென்றனமை அதனையிக்கவிமுதலபதினொருகவியளவாயானும் விளக் குவானவேண்டி, அதட்பிரமமென்பதில், அகமென்பது, நான். பிரமமென்பது, சிவம். இவ்விருவகையும் ஞானத்தையன்றியின் மையின, மாணவன் பரமனையே யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

பிறந்ததுண் டானா லன்றே பிறகுசா வதுதா னுண்டாம்
பிறந்ததே யில்லை யென்னும் பிரமமா வதுவு நானே
பிறந்தது நானன் றேயப் பிரமமென் றதுவு நானே
பிறந்தது மிறந்த தும்பப் பிரமமாய் நானே நானே

(இ-ள்) பிறந்ததுண்டானாலன்றே பிறகுசாவதுநானுண்டாம், எ-து. நானென்னும்பொருள் யாதோ அது பிறந்ததுண்டானாலல்லவா பின்பு சாவதென்பதுமுண்டாயிருக்கும். நானென்பதற்கு இதுகாரணங்கூறி வந்ததில்லாமையின் —பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே, எ-து. என்னைப்போல பிறந்ததேயில்லையென்றதற்குப் பிரமமென்பதும் நானேயாம் —பிறந்ததுநானன்றேப் பிரமமென்றதுநானே, எ-து. பிறந்த தென்பதுநானல்லவாயின், நான்பிரமமென்றதும் அந்நானேதான் —பிறந்த துமிறந்ததும்பப்பிரமமாகநானே, எ-து. ஆயின், பிறந்ததுபோலும் பிற ந்ததும்போலும் காணப்படுவதும் அந்தப்பிரமமாகிய நானே நானலது வேறு யாரோ, இல்லையே, எ-று.

நானேயெனபதில் காரியிற்றனை. நானென்னும்பொருள்பிறந்தாலன் றோசாவலாம் இல்லையே இதுபோலப் பிரமமென்னும்பொருளும் பிறந்தா லன்றோ சாகலாம், இல்லையே. பொருளொன்று சொல்லிரண்டு. அப்போ தொருபொருள் குறித்தபலசொல். ஆகவே, எவ்வாறிரண்டெனலாம்? அந்த வொருபொருளாவது ஞானம். ஆயின், சிற்றறிவு பேரறிவென்னறகையவா றென்னை? உபாதிகுணங்களையே பற்றியாகக்கொண்டதினாலும், அவ்வுபாதிகுணங் கள் சமஷ்டிவியஷ்டியாகக்காணலாலும், இவற்றைப்பற்றியவிசாரஞ்சற் றுமில்லாததினாலும், பிறர்சொல்லினுங் கலவிச்செருக்காலெனக்குத் தெரி யாதாவென்னு மகங்காரமையானும், இஃதென்றுமாதலினானுமெனக. சம ஷ்டிவியஷ்டியாகக் காணப்பட்டுள்ள வுபாதிகுணங்கள் ஞானத்தின்பிரதிப லனமேயன்றி ஞானமல்ல. ஆதலின், ஞானத்தைத்தவிர வுயிர்பரமிரண்டில்லை. இதற்குதாரணம். "விண்ணுருவமீசனென்பார் வேறுருவஞ்சீவனென்பார் கண்ணுமிரவியும்போற்காணென்பார், திண்ணமதாய், அத்துவிதமாகாத வையிரண்டுமாகாத, சித்துருவந்தானேசிவ" மென்பதினாற்காண்க. சித்தெ னலும், ஞானமெனலுமொருபொருட்கிளவி நானெனக்கொள்ளாத பரமு முயிருமில்லை, அங்ஙனங்கொள்வதுபாதிகுணமன்று, இவ்விரண்டுமோர்முத

லன்று, அந்தமுதல்; அறிவையன்றியில்லை. ஆதலி, ஞானேபிரமமென்பபடும். இவ்விருவகைஞானென்ல; அறிவாதலால், நானேபிரமம், பிரமமேநானென்ற இழுக்கென்னை? இன்னும் பிறப்பிறப்பு, உபாதிகடகன்றி யறிவுக்கெனச்சரு தியுத்தியனுபவம் யாதானுமுளதோ? இல்லையேயிதனுணுமுணர்க. "உடலு தித்தல்யோனியுயிருதித்தலெங்கே, உடலுயிர்சித்துசடமொனறே." அன்றே யென்பதினுனுங்காணக. இவற்றையுமுணராதுமறுத்தலெனனுணர்வு அந்த ர்முகநோக்கிறகுடனபடாதாக்கென்சொல்லினுமென்பயன. பிரமமாவது நானேயென்றது, பிரமமாவதுவுமெனவுமமைகொடுத்ததினுலன்றே, நா னென்னும்பொருள் பிறந்தாலன்றோ விறக்கலாம், என வுணாகொண்டாம். இங்ஙனமாதலைப்பற்றிப் பிறந்ததே யில்லையென்னும் பிரமமாவதுவு நானே யெனவும், அதுபோலப் பிறந்ததுமநானென்னுமபொருளன்றுமையின் நா னேபிரமமெனக்கொண்டது மந்தநானேயென்பதுதோன்றப், பிறந்ததுநா னன்றுகிறபிரமமெனறந்தநானேயெனவும், இறந்ததுமெனறவுமமைதொக் கது. பிறந்ததுபோலவுமிறந்ததுபோலவுங் காணப்படுதலநானுகையால், பிறந்ததுமிறந்ததுந்தப் பிரமமா நானேநானெனவுங் கூறினா. பிரமநானே நானேயென்றது, பிரமமாநானேநானேயென்றது, நானேபிரமம், பிரமமே நானென்னு மைக்கியங்காட்டற்கென்க. அறிவேபரமுமுயிருமென்றதற்குதார ணம். வேதாந்தசூடாமணி, இகலிலாவறிவுமாத்திரமாகின்ற விலக்கிய மாமபிரமகூடஸ்தவுயிர்கொள்ளில், புகரிலாவதுவிதுவேயிதுவதுவேயென் னப் பொருந்துதாதானமியமவரந்துறுமெனவேயறிக." என்பதினுறகாணக. உற்றுக்காணுதுழி மதி மேகங்களினுழைந்துநுழைந்து செல்வதுபோலவும், கண்டுழி யங்ஙனஞ்செல்லாது நிலைபுறுவதுபோலவுங் காணப்படுமாறுபோ ன்று, தெளியாதுழி, ஆன்மாவாகியநானென்னுடலதோறுநுழைந்துநுழைந் து பிறப்பதுபோலவும், இறப்பதுபோலவும், தெளிந்துழி யங்ஙனஞ்செல்லா து நிலையுறுவதுபோலவுங்காணபதென்னை? ஆதலினிங்ஙனங்கூறிருெனக.

(க - து.) இதுவிதத்தையானந்தமாதலினுனும், இந்தவிதத்தையைத்தவிர வுயிாபரமின்றாதலினுனு மேகமென்றானபது. விதகியானந்தமென்றுயது மருஉ. அனைத்துநானுவதுமன்றி யென்பபொருடரலின் பிரமமாவதுவுமென றவும்மை யிறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. பிரமமாநானேயென்பதுருவகம். பிரமமாகியநானேயன்றி நானென்பதுவேறின்றெனத்தோன்ற, ஈற்றில் நா னேயென்றார். ஆதலினிதுபொருந்தும். (௧௬௪)

௧௬௫ - கவி. அ - கை.

[ஞானத்தைத்தவிரப்பிரமமில்லாவாறுபோல ஞானத்தையன்றி யானமாவின்றென விகல்பிறகூறுகின்றார்.]

நானென்ற பிரம மான நானேநா னறியே னென்று
ஞானென்ப தேது பின்னை நம்முடை புந்தி யென்னிற
ஞானது மயக்கத் தன்னிற் சாகுமே சாவா தாகி
ஞானன நிறைந்தி ருந்த ஞானமா நானே நானே.

(இ - ள) நானென்றபிரமமான நானேநானறியேனென்றால், எ - து. நானென்றதக்கபிரமமாகியயானே யென்னையானறிகிலனென்று வருமாயின் —நானென்பதேதுபின்னை நமமுடைபுத்தியெனனில், எ-து. அப்போது நானென்பதியாது, அதற்குத்தரமாகப்பின்னை நமதுபுத்தியெனக்கூறின:— தானதுமயக்கந்தன்னிற சாகுமேசாவாதாகில, எ-து. தானேயந்தப்பிராந்தியாதலால தன்னிடத்திலேயேநசிக்குமே, நசியாவிடில.—நானென்னநிறைந்திருந்த ஞானமாநானேநானே, எ-து. அப்போதுநானுக்கெங்கணுமொருபடித்தா வியாபித்துநின்றஞானமாகியநானென்னலோனுக்குமுடியும, எ-று.

நானேயெனபதிலேகாரமீற்றசை. நானுகிய பிரமம, அந்தப்பிரமமாகியநானென்ன வபேதங்காட்டவந்தவராதலின், நானென்றபிரமமானநானேயெனவும், அங்ஙனமபேதமானநானே யென்னையானறிகிலனெனபார, நானேநானறியேனெனவும, என்னையானறிகிலனென்பதுமூடம. அதுதன்னை விடவேறன்றாதலின தன்னினசிக்குமேயெனபார, மயக்கந்தன்னிறசாகுமேயெனவும, மயக்கமயிகறபமாதலால தானுகாது, எங்ஙனந்தன்னிலசாகுமெனபார், சாகாதாகிலெனவும, நசியாதிருந்ததறகுவேறிடமின்மையி னசிக்குமெனபதுதோன்ற நானென்னநிறைந்திருந்தஞானமெனவும, அந்தஞானத்தைத்தவிரநானென்னலின்மையின, ஞானமாநானேநானெனவும்கூறினூர.

(க-து.) ஞானமேபிரமமும்நானுமாதலின, ஏகமாயிற்றெனபது. அறிவையனறிபபிரமமெனனும், கடவுதன்னென்னுரு சொன்மாத்திரமும், தோற்றனமாத்திரமுமாதலாற கற்பிதமெனசக்திக்க வியங்னங்கூறினூனெனக. அறிவையனறியுயிர்பரமென விலலையெனவெடுக்கேவிளங்கிறது, அங்கேயதுவேயானந்தமாதலனறி வேறினமையின் விந்தையானந்தமெனத்தானேயமையபபெறறும இஃதனுபவமொழி. நமமுடையவெனபது. கடைக்குறை. நானென்றபிரமம, பிரமமானநான, என்றுமிரணடும, இருபெயரொட்டுபபணபுத்தொகையெனில, உருபுவிரிந்திருபபதாறகூடாது. உருவகமெனினமையும. உபமானவுபமேயபேதஞ்சறறுமின்மையின். என்னை, "உவமையும் பொருளுமவேறறுமைமயொழிவித தொன்றெனமாட்டினஃதுருவகமாகும்" எனபதற்றுறகாகலக. (கசுரு)

கசுசு - கவி. அ - கை.

[அறிவேயானமாவாதலி னவவானமாவேபரிபூரணமும, ஆனந்தமுமாமெனலை யிக்கவியிறகூறுகின்றூர.]

நிறைந்தவா றெந்த வாறு நிலைதெரிந் திலனென் றாயே
லறிந்ததாஞ் சுழுத்தி தன்னி லாநந்த மதுவே யாகுங்
குறைந்தது கானந் தந்தான் குவலயந் தனனி லில்லை
நிறைந்ததே யிந்த வாத்மா நிதானமிவ் வறிவு தானே.

(இ-ள.) நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரிந்திலனென்றாயேல, எ-து. யானபரிபூரணமாயவாறெவவாறு, அந்நிலையை யெனபாறகண்டிலனெனக்

கூறுவையாயின்:—அறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னிலானந்தமதுவேயாகும், எ-து. அறிந்துகொண்டிருப்பதாகிய நனவிற்சுழுத்தியிலிருப்ப தானந்தமாதலின், அவ்வானந்தமேபரிபூரணமாம்.—குறைந்ததுக்கானந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை, எ-து. ஆயி னேகதேசமாகிய சுகதுக்கமோ, நீபூமியிலிருந்து மஃதுனக்கில்லை.—நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நீதானமிவ்வறிவுதானே, எ-து. ஆதலினிவ்வான்மாவேபரிபூரணம், அப்பரிபூரணமே, இந்தவறிவு, எ-று

நிதானம், சாயவின்மை. எனவே, குறைவின்மையாயிற்று ஆகவே, பரிபூரணமெனக்கொண்டாம். சுழுத்தியென்றது அறிந்ததாஞ்சுழுத்தியென்ற மையின், அறிந்துகொண்டிருப்பதாகியசுழுத்தியென்றாயிற்று. ஆகவே, முட சுழுத்தியென்றனை விலக்கி நனவிற்சுழுத்தியெனப்பெற்றாம். அந்தநனவிற் சுழுத்தி பரிபூரணானந்தமாதலின், ஆனந்தமதுவேயாகுமெனவும், இந்நிலை யையுடையையாதலி னிவ்வுலகிலிருந்து முன்னசிப்பதுன்பமில்லை மற்றவாக ளுக்கென்பார், குறைந்ததுக்கானந்தந்தான் குவலயந்தன்னி லில்லையென வும், விசாரித்துத்தெளியினுந்தெளியாயினு மானமாகியல்பாகவே பரிபூர ணானந்தமேயென்பார், நிறைந்ததேயிந்தவான்மாவெனவும், அஞ்ஞானமாய வான்மாவும், குறைவின்றிநிறைந்துள்ள விந்தச் சைதன்யமேயென்பார், நீதானமிவ்வறிவுதானே யெனவுங்கூறியவாறுகாண்க. சிலபிரதிகளில், குறை ந்ததற்கானந்தந்தானென்றிருக்கின்றன

(க-து.) ஆன்மாவித்தையானந்தமேயென்றொப்பது வித்தையானந் தத்தினிலைமையினையதேயெனக். முன்கவியில்பிரமமாநாமென்றது, பிரம மேகூடஸ்தனெனவும், பின்கவியில்நானென்றபிரமமென்றது, கூடஸ்தனே பிரமமெனவும் பொருள்படற்கென்க. நாமமெனல், அறிவு. பிரமமெனல், சுகம். எனவே, சுகமேயறிவு அறிவேசுகம். என்றாயிற்று ஆகவே, சுகம் வேண்டியலைவ துயிர்களறிவாதலால், அவ்வறிவையாதிருத்தற நினைவுங்கூடிய தெனப்பெற்றாம். ஆதிகாரணமெனப்பொருளிருப்பிறு மிங்கேநீதானமென ப்து, குறைவின்மை. அறிந்ததாஞ்சுழுத்தியென்றதனால், அறியாத சுழுத்தி குறிக்கின்றது. இதிலுமுள்ளசுகப்பெருக்கு, ஆன்மாவேயெனக்காட்ட நன விற்சுழுத்திகூறினாரென்க. நினசுழுத்தி யான்மாவையனறியுமதேனனவிற் சுழுத்தியுமிருக்கலாம். (கசுசு)

கசுஎ - கவி. அ-கை.

[தீனியேயென்னையான்விசாரிக்குமிடத்தில் வித்தையானந்தமாகக் கண்டனென்ன மாணுக்கன்கூறியதாக விக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

மனத்தினு லெண்ணித் தானே வந்ததிவ் வுலக மாகு
நினைத்திடி லனேக லோக நிறபதிவ் வறிவி லன்றோ
வனைத்தையுங் கடந்தப் பாலு மந்தமற் றறிவி தாமென்
றெனைத்தனி விசாரித் திட்டா லேகமாய் நிறைந்தோ னானே.

(இ-ள்.) மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்தவிவ்வுலகமாகும், எ-து. இவ்வுலகமானதும் மனோசங்கற்பத்தினாலேதானே வந்ததாகக்காணுகின்றது:—(எங்ஙனமெனில்) நினைத்திடிலனேகலோக மிறப்பிவ்வறிவிலன்றோ, எ-து. எண்ணளைகளாலும், ஊகத்தாலும், அனுபவத்தாலு மொருங்கேநின்று சோதிக்குமிடத்தில், இவ்வுலகமாத்திரமன்று, இன்னுமிவைபோலவனவாகக் கூறப்படுமனேகலோகங்களும் பதவிகளுமிருப்பது நாமாகியவிவ்வறிவிலல்லவா —அனைத்தையுங்கடந்தபோது மநமற்றறிவிதாமென றெனைத்தனி விசாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனே, எ-து, இஃதன்றியும், இவ்வறிவிலுள்ளமுன்கூறியவனைத்தையு மொவ்வொன்றாகவியதிகளை தவறநின்று நீங்கி யவற்றிற்கப்பாலும்பாதுள்ளதென றெனனைத்தனியாகவிசாரிக்குமிடத்தில், முமலின்றி விளங்காநின்றவிவ்வறிவாகவே யெங்குங்காணுகின்றது, ஆதலின் பரிபூரணமாக வெங்குநிறைந்து விளங்குவோனவேறல்லனயானே, எ-று.

மனனுதிக்குஞ்சங்கற்பவடிவம் யாதெனத் தனித்தனிபேதவாதமாற்றும், அபேதவாதமைந்தாறு மையந்திரிபறச்சோதிக்குங்கால் யாது மங்ஙனேங்காணுந்தோற்றமாத்திரமாகக்காணப்படுவதென்னை? காணப்பதாலதனைச்சங்கற்பமாகப் பாவிப்பதென்னை? இவ்விருவகையாயநிலையுமவ்வவது மனத்தாலோ, வேறாலோ? மனத்தாலெனின், அப்போது மனத்தையன்றி யுலகம் மெய்போலத்தோற்றுவதூஉம், பொய்போலத்தோற்றுவதுமவேறன்றே. வேறெனின், யாதோவிவ்விருவகையாக்காணப்படுவது? உலகமெனின், விசாரணைமுடிவிலுலகமென்றொன்றுமுருபமெங்கே? யாதுபொய்யாகக்காணப்படுகின்றது. நினைவுதானெனில், உலகம்போல மெய்யாகக்காணப்படுவதும், பொய்யாகக்காணப்படுவதும், அதனையவ்வாறுணர்வதுமவேறன்றே. நினைவாகியமனோசங்கற்பமாதலின், மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்தவிவ்வுலகமாகுமெனவும், அங்ஙனநியதிக்குள்நதவிடத்திலல்லாமற்போன விவ்வுலகமாதியனேகலோகங்களு மெங்கேயெனச் சுவானுபவத்தாலாராயும்போது, அனைத்துஞ்சங்கற்பவடிவமாக யாருகியவறிவிற்கண்டனவென்றென்னபார், நினைத்திடிலுலகமெல்லா மிறப்பிவ்வறிவிலன்றோவெனவும், அங்ஙனஞ் சங்கற்பவடிவமாக அவையெங்ஙனமிருக்கின்றனவென்று தனித்தனியொவ்வொன்றாக ஆராயுமிடத்தும், அப்பாற்கடந்தாராயுமிடத்து மிவ்வறிவாகவே யனைத்துமுடிகின்றனவாதலின், அனைத்தையுங்கடந்தபோது மநமற்றறிவிதாமெனவும், சமஸ்தமுமறிவாகமுடியும்போது யானொன்றத்தனித்தநின றெனனை விசாரிப்புழி யகண்டபரிபூரணமாகிய விவ்வறிவைத்தவிரவில்லையாகமுடிதலின், எனைத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனே யெனவுங் கூறக்கிடந்ததென்க.

(க-து) அறிவேயானெனத்தெரிவிக்க விங்ஙனங்கூறியதென்பது. இதுவும்வித்தையானந்தமெனக. (கஅஎ)

கசுஅ - கவி. அ - கை.

[என்னைத்தவிரக்கற்பிதங்களில்லாவிட்ட தெங்ஙனம்பரிபூரண மாக விளங்குவதெனின், மூன்றவஸ்தாவயத்தாகா தறிவாகவி ளங்கி னங்ஙனமாவையென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

அந்தவா றிருந்து கொண்டே யானந்த மனுப விக்க
வெந்தவா றிருந்து கொண்டா லெனக்கிது தெரியு மென்னி
லிந்தமூன் றவத்தை தம்மு ளெழுந்திடும் விருத்தி நீக்கி
லந்தவா றிருந்து நீயு மானந்த மடைய லாமே.

(இ-ள்.) அந்தவாறிருந்துகொண்டே யானந்தமனுபவிக்க, எ-து. என்னைத்தவிரச் சங்கற்பங்களில்லாவிட்டது, அங்ஙனஞ்சங்கற்பமயமாகின்ற கொண்டு யானெங்ஙன ஞானமானந்தத்தைப் பரிபூரணமாகவனுபவிப்பது, கூடாமையால் — எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்கிதுதெரியுமென்னில், எ-து. யானெவ்வண்ணமாய நிலையினின்றுகொண்டா லெனக்கிந்தப்பரிபூரணமாயநிலை விளங்குமெனக்கேட்பையாயின் — இந்தமூன்றவத்தைதம்முளெழுந்திடும்விருத்திநீக்கில், எ-து. இந்தமூன்றவத்தையிலுமுதிக்கு மனோவிருத்தியைத் தன்சொரூபமாகக்கண்டுநீக்கினா லப்போதஃதுனக்குவிளங்கும்.—(ஆதலின்.) அந்தவாறிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே, எ-து. நீயு மவ்வண்ணமாகவிருந்து, அந்தப்பரிபூரணானந்தத்தையனுபவிக்கலாமே யிதிலையமென்னை, எ-று.

அவஸ்தாத்திரயமும், விருத்தித்திரயமும், தனது ஞப்திஸ்புரிப்பை யன்றி யில்லையெனக்காணத் தாமே தனது ஞப்தியாகக்கரையும், கரைந்த வாறிருக்கவேண்டும், இருக்கின், பரிபூரணானந்தோதயமாம். அவ்வுதயமேநீ யாதலினாலும், உன்னையன்றியில்லாதிருத்தலு மது துரீயாவையென்பார், இந்த மூன்றவத்தைதம்மு ளெழுந்திடும்விருத்திநீக்கி லந்தவாறிருந்துநீயு மானந்த மடையலாமே யென்றார் அவ்வாறிருந்தோரெல்லா மானந்த மடைந்தாற் போல, நீயுமானந்தமடையலாமென்றமையின், நீயுமென்பதிலும்மை, இறந்த துதழீஇயவெச்சவும்மை. விருத்திநீக்கல், சித்பிரகாசமாகக்காண்டல். என வே, வித்தையானந்தமெனக்குறிக்கப்பெற்றது.

(க - து.) சித்பிரகாசமாகக்காணி லங்ஙனே விருத்தியதுவாகக்கரைய நீயதுவாவையென்பது வேறுபாயமெங்ஙனுமின்றெனக. விருத்திகளுன்னை யன்றியில்லையாயினு முன்னதுசிற்பிரகாசமாகக்காணி னீயேபரிபூரணானந்த மாவையென்க. (கசுஅ)

கசுகூ - கவி. அ - கை.

[வாசனாவிருத்திகளைக் களைவதெவ்வாறென்றவினாவுக்கு விடை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வாதனா வயத்தி னாலே வருகிற விருத்தி யெல்லா
மேதினா லடக்க லாகு மென்றுதான் விசாரஞ் செய்யின்
போதமா மிராசன் றன்னைப் புந்தியைப் புலன்க ளெல்லாந்
தாதரா யிருக்கப் பெற்றாற் சகலமு மடங்குந் தானே.

(இ-ள்.) வாதனையற்றதினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லாமேதினாலடக்கலாகுமென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில், எ-து. பூர்வவாசனைகாரணமாகவருகிற மற்றைவிருத்தியனைத்தையும் யாதுகாரணமாக அடக்கக்கூடுமென்றென்னைவிசாரிப்பையாயின் — போதமாமிராசனென்னுடைய புத்தியைப்புலன்களெல்லாந்தாதராயிருக்கப்பெற்ற சகலமுமடங்குந்தானே, எ-து. அறிவையரசனாக்கி யவ்வரசனே தானாகிய புத்திமுதலிய வகக்கரணம் புறக்கரணங்களனைத்தையும் படைகளாக்கின், இவ்விருகரணங்களுந் தம்மையேக்காத்தடங்கும், எ-று.

முன்னனுபவித்த பிரியகாரணமாகவெழுமற்றைவிருத்தியை, வாதனையற்றதினாலே வருகிற விருத்தியையும், தானென்றிருப்பவனைப்பிரகாசத்தைத்தலையாகக்கொள்ளா, இவ்வியவிருவகைக்கரணங்களுமென்னசெய்யும்? அடங்குமாதலின், போதமாமிராசனென்னுடைய புத்தியைப் புலன்களெல்லாந் தாதராயிருக்கப்பெற்ற சகலமுமடங்குந்தானே யென்று கூறியவாறுகாண்க. அரசனுக்கமைச்சனும் வாயிலுமா, அரசனமைச்சனிற்பிறந்துபடைகளுமடங்கும், இதுபற்றியிங்ஙனங்கூறியதென்க.

(க-து). வாசனைவிருத்திகளையடக்கு முபாயமில்லையென்பது. போதமாமிராசனுக்கிசைபெட்டிவிடுமுண்டு. (௧௬௯)

௧௭௦-கவி. அ-னை.

[விருத்திகளையடக்க மிங்ஙனமவ்வியினியவிட்டத்தில் மற்றிரண்டுபோயந்தாலேனு மற்றையடக்குதியென விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

விருத்திக ளடக்க வின்னம் விநோதமாம் யோகந் தாலே
துருத்திபோ லூது மூச்சைச் சுகமுட னடக்கி னிற்கும்
கருத்ததற் கில்லை யென்றாற் காரண சரீர மாகிப்
பெருத்ததோ ரவித்தை தன்னைப் பிடுங்கிடி லடங்குந் தானே.

(இ-ள்.) விருத்திகளடக்கவின்னம் விநோதமாமயோகத்தாலே துருத்திபோலூதுமூச்சைச் சுகமுடனடக்கினிற்கும், எ-து. விருத்திகளையடக்குவதற்கின்னுமுபாயங்களுள. அவற்றுளொன்று, உலகத்திற்குவிநோதமாகக் காணப்பட்ட கிரியாயோகங்காரணமாக வுலகத்தின்கண் துருத்திபோலூதத்தக்க வுச்சுவாசநிச்சுவாசமென்னுமூச்சைத் தக்கமுறைப்படிபிரியங்கொண்டடக்கில் விருத்திகள்தாமேநின்றுவிடும்: — கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகும் பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடிலடங்குந்தானே, எ-து. அதுசெய்தற்குச்சற்றுங்கருத்தில்லையாயின் மற்றொன்றுகேளுதி, காரணசரீரமாகிறமிகவும்பாரித்துள்ள வொப்பற்றவவித்தையைமாத்திரம் வேரறப்பிடுங்கிவிடிலந்தவிருத்திகள் தாமேயடங்கிவிடும், எ-று.

உபாயஞ்சொன்னா, அவற்றுளொன்றென்பது; இசையெச்சம். பாம்படவர்க்குத்தறிபோற்காண்டலின், விஞ்ஞானமாமயோகத்தாலெனவும், மூச்சையடக்கத்தக்கவாறடக்க வுடலந் தறிப்பாலாம். ஆகவே, கன்மேந்திரியங்கணிற்கும். அதுநிற்க, ஞானேந்திரியங்க ணிற்கும். அதுநிற்க, மனமாதிய வக்ககரணங்களொன்றன்பின்னொன்றாகநிற்கும். அதுநிற்க, இச்சாஞானக்கிரியைகளாகிற விருத்திகடாமேநின்றுவிடும். இதுபற்றித்துருத்திப்போலாது மூச்சைச் சுகமுட னடக்கினிற்குமெனவும், வித்தை, அறிவு. அவித்தை அறியாமை. இதனைப்பிடுங்கிடல், பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகக்கோடலதவிதலே. இங்ஙனஞ்செய்யில் விருத்திகடாமேநிற்குமாதலின், காரணசரீரமாகும்பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடலடங்குந்தானேயெனவுங்கூறியவாறுகாண்க. வித்தையென்றது பெருத்ததோரவித்தையென்றடைதொடுத்தது, பிறவிதரற்கு மிக்கவலியுள்ளதெனக்காட்டற்கு எனவே, தொன்றுதொட்டதாகியாவந்ததன்றி யிடையில்வந்ததன்றாயிற்று. இடையில்வந்ததாயின், பிடுங்கிடலென்னாது பிசைந்திடலடங்குந்தானேயென்னலவேண்டும். அங்ஙனங்கூறாமையால் தொன்றுதொட்டுவந்ததெனப்படுபொருந்தும். வேரோடெனப் பொருள்படகிற்றலின், இங்ஙனங்கூறியதெனக. பிடுங்கிடல், மேலாய ஞானானுஷ்டானத்தாலன்றி யேனைய வனுஷ்டானத்தாலன்றாதலின், இங்கே யிம்மொழிதந்ததெனக.

(க-து.) விருத்திகளையடக்கற்குபாயமிவையென்பது. அவித்தைச்சொவதிலு முபாயமவேறுண்டெனலெல்லா மறிவீனவசனமென்றுணர்க. சருத்தற்கில்லையாகுமெனச் சிலப்பிரதிகளிருக்கின்றன. (௧௭௦)

௧௭௧ - கவி. அ - கை.

[காரணசரீரத்தைக்களையுமாறிங்ஙனமென விசக்வியிற் கூறுகின்றார்.]

காரண சரீரந் தன்னைக் களைவதெவ் வாறென் றேனி
லாரணம் பொய்சொல் லாதே யதன்பொரு ளகத்தி லுன்னிப்
பூரண மாகு மென்மேற் புவனங்க டோற்று மென்னுந்
தாரணை வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யங்கே.

(இ-ள்) காரணசரீரந்தன்னைக்களைவதெவ்வாறென்றேனில், எ-து. தன்னைமறந்தமறதியாகியவறியாமையை வேரோடுங்களையுமாறெங்ஙனமெனக்கேட்பையாயின்:—ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுன்னில், எ-து: வேதம்பொய்சொல்லாதாதலின், அதனதுமகாவாக்கியார்த்தத்தை விடாதகத்திற்கண்டுமனனிக்கவேண்டும், அங்ஙனமவிடாதுமனனிக்கில்:—பூரணமாகுமென்மேற்புவனங்கடோற்றுமென்னுந் தாரணைவந்ததாகில் தரித்திடுமவித்தையங்கே, எ-து. பரிபூரணமாகவிளங்குதும், அங்ங

ம அங்ஙனம விளங்கில, புறமபிலலலாமலசகலசராசரங்களும், அண்டாண்டகோடிகளும, பரிபூரணமானவெனதகவியாபகததில, தானேதோற்றுமெனறு சொலலததககதிடசிநதைதானேவரும். அஙஙனமவருமாகில, அஞ்ஞியாகவறிபாதுவநதகததில தரிததிருககிறவவிததையாகிய காரணசரீரமெப்படிதஙகியிருககும, எ-று.

எமமததநதருததஙகளதஙகளவேதம பொயசொலலாதெனனுமாறுபோலறிவருருசொனனவிதிலென்சிறபபெனின, இனைபாலிடமாயுமனறியுநிற்பதெவவறிவோ, அவவறி வேமெயபபொருளென எமமததததிலுணடு, இதுவேதககவிடையெனறகிடையூறுளதேதசோதனையாதிகளிறசெலலிலதானே விடைதருமெனக. இஙகேமெலெனபது, இடம. தோறறுமெனறு, எனபபாடமுமுணடு. பூரணமாகுமெனமேறபுவனஙகடோறறுமென்னுந தாரணைவாததாலில தரிததிடவிததையெஙகேயெனககூறியதில யாதுநயமெனின, யாதுருவயமபன்றெனத தெரிநதவாறுகலஙகாதிறகின, அபபிலுபபென வயைததுஙகலாநதுசினமாததிரமாகும, ஆதலே நயமெனவுணாக.

(க-து.) அவித்தாகாசததநதிரமியைமயதெனக கூறியதெனபது. (௪௭௧)

௪௭௨ - கவி ஆ - ணை

[சாவமுரததானுமனறியுஙகாணகினறதெநதவறிவோ, அதுவே யானெனதெனவிககவியிறகூறுகினறா]

அப்படி யிருக்கச் சித்த மேல்நலால் விவகா ரத்தி
லெப்படிக் கூடு மென்னி லென்னைவிட் டொன்று மில்லை
யிப்படிக் கண்ட வெல்லா மென்மய மென்க னப்போற்
கற்பித மென்றுந் தானே காண்கின்ற சித்து நானே.

(இ-ள.) அபபடியிருககசசிததமலேநலாலவிவகாரத்தி லெப்படிகூடுமென்னின, எ-து இவவாறுயவனுபவமஙஙனமிருகக, விவகாரவேளைகளிலெலலாமனாலேபுமே, அலேயுமபோது, இவவனுபவமெங்ஙனம்வாயககுமெனக கேடபையாயின —என்னை விடடொனறுமிலலை யிபபடிகணடவெல்லாமென்மயம, எ-து. விவகாரவேளையிலிஙஙன நானுவிகாரரூபமாகக்காணப்பட்ட தேகாதிபபிரபஞசமனைததும யானாகியசிறபிரகாசததையன்றி யாதொன்றுமிலலையெனவும, அவையெனதுசொரூபமாமெனவும் —என்கனப்போறகறபிதமென்றுந தானேகாணகினறசிததுநானே, எ-து. எனதுசொற்பனககாடசியைபபோற கற்பனுவடிவமெனவுங காணகின்றதுயாதோவதுவேயறிவு, அவவறிவேயானெனபபடுவது, எ-று.

(க-து.) எலலாமாயுமலலவாயும விளஙகுவதறிவாதலால அவ்வறிவேயானெனததெளிநதுழிக கலககமென்செயயுமெனபது. (௪௭௨)

கஎ௩ - கவி. அ - கை.

[சிற்பிரகாசமேயானெனவிடாதுகண்டு பலவிருத்திகள்செயயினு மவை தன்னையணுகாவென விககவியிறகூறுகினறார்.]

சித்துநா னிறைந்தோ னென்ற திடமற வாதி ருந்தா
லெத்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மென்னா
நித்திரை தெளிந்த பின்னர் நிற்கின்ற கனவைப் போல
வத்தனை யுமபொய் தானே யானந்த வடிவா நானே

(இ-ள்.) சித்துநானிறைந்தோனென்ற திடமறவாதிருந்தா லெத்தனை யெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன, எ-து. யானெனப்படுவதுசைதன்யமாதலின் பரிபூரணமாகநிறைந்துள்ளேனயானே, என்றசுவானுபவ திடத்தை மறவாதிருக்கப்பெற்றால், எவ்வெவவிகற்பமாக வெவ்வெவ்வண் ணநினைக்கினும், பலவேறுவிகற்பமாயுள்ளதொழில்செய்யினுமயாதிடையூறு சம்பவிக்கும் —நித்திரைதெளிந்தபின்னா நிற்கின்றகனவைபபோல, எ-நு. உறக்கந்தெளிந்தவுடன் கணடசொறபனமெங்ஙனநகாணாது நின்றுவிடுமா வதுபோல —அத்தனையுமபொயதானே யானந்தவடிவாநானே, எ-நு. தன் னையுள்ளவாறு தரிசிக்கவே யவ்வெளவெண்ணங்களுங் கிரியைகளும் பொய யாகவேமுடியும முடியவே, சமஸ்தமுமானந்தவடிவாகவிளங்கும். அவவா றுயவிளக்கமேயானெனப்படுவதாம், எ-று.

சிறபிரகாசமன்னியமெனககாணுமயககந்தானே தவிாநதுயானேயென னுந திடஞானமுணடாகும. உணடாகவே, பூரிபூரணநிலைதானேதனக்க மையும. அஙஙனந்தானுயதைமறவாதிருககவேணடும. மறவாதிருநதால், யா துநினைககினுமயாதுபுரியினு மவறறுறசுவானுபவததடையெய்யதற கிடமெங் ஙனமுண்டாமெனபாா, சிதநுநானிறைநதோனென்ற திடமறவாதிருநதா லெததனை யெணணினாலு மேதுசெயதாலு மெனனவெனவும, கனவுகாண புழி யஙகேகாணும பிரபஞ்ச மெயபோலததோறறி விழித்தவுடன பொய யாகுமாறுபோனறு, நனவிறகாணும்பிரபஞசம மெயபோலததோறறிந தன் தெதாாததததிலவிழிததவுடன பொயயாகததோறறலின, நிதநிரைதெளிந் தபின்னா நிறகினறகனவைபபோல வததனையும பொயதானேயெனவும, தினசுழுத்தியிறசெகந்தோறறுமையால துககநிவிாததியும மககனனநதப பெருககுமுணடாகுமாறுபோனறு, நனவிறசுழுததியில தேகாதிபிரபஞசந தோறறுமையால் துககநிவிாததியும, அறிவானநதபபெருக்குமுணடாமா கையால, ஆனநதவடிவெனவும, அநதமககனனநதமே தினசுழுததியினுகை நிற்குமாறுபோனறு, அவவறிவானநதமே நனவிறசுழுததியினுகநிறறலின ஆனநதவடிவுநானேயெனவுங்கூறியவாறு-காணக.

(க-து.) சுததசைதனயமேநானெனுமவிளக்கை மறவாதுவிவகரிககில விா த்திகளிருந்துஞசிதானநதமாகக்கரையுமெனபது. நித்திரையுணாநதபினன ரெனப்பாடமுமுண்டு. (கஎ௩)

௧௭௪ - கவி. அ - கை.

[என்னையானுள்ளவாறுகண்டபடியா லிப்போதுதான்கிருதார்த்த ஞானென்ன விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

நானெனு முடலைத் தானே நம்பினே னனேக சென்மம்
மீனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்ததை யெலாமிப் போது
கானலில் வெள்ளம் போலக் கண்டுசற் குருவி னாலே
நானென்ன வென்னைத் தானே நம்பியீ டேறி னேனே.

(இ-ள்.) நானெனுமுடலைத்தானே நம்பினே னனேகசென்மம், எ - து. அனேகசென்மமாகத் தேகத்தையே நானென்றிடமாகநம்பிநாசமானேன் — ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்ததையெலாம், எ-து. இஃதனறியும், பல சென்மங்களிலுமறிவீனராயும், அறிவிற் சிறந்தவராயுமென்னையானகொண் டிருந்தமயக்கங்களையெல்லாம் — இப்போது கானலில்வெள்ளம்போலக்க ண்டு, எ-து. கானலிற்றோற்றும்பிரவாகத்தைப்போ லிப்போதையந்திரிபறக் கண்டு — சற்குருவினாலேநானென்னவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே, எ-து. சற்குருநாதனருளால் யாதுண்மைவடிவமெனத்தெளிந்ததோ வது வேநானெனக்கோடலிலையமின்றுதலி லுயர்ந்தமாயவென்னையே யானென நம்பிப்பிழைத்தனன், எ-று.

கானலில்வெள்ளம், நடுப்பகலில் சூரியகாந்தி யாற்றுவெள்ளம்போற் காண்பது நானெனவுடலைக்கோடலும் பெருமை சிறுமைக்காளாகலும், கானல்வெள்ளம்போற்காண்டலி னிவ்வுவமை வேண்டியவாறுயிற்று. ஐம் பெரும்பூதாமசவையோகத்தைநறியுடலெனத்தோற்றற்கிடமின்று. இங் ஙனமாயதை யானெனக்கோடலாதியிவ்வுவமையை யேற்றற்கிடையூறென் னை? கானலையன்றிமெய்யாவெள்ளமுண்டாயின், தனதுவிகற்பத்தையனறி மெய்யாததேகாதியுண்டாயிருக்கட்டும். அதுவில்லையெனின், இதுவுமங்ஙன மாகாதோ? முன்னருடலை நானெனநம்பிநம்பி மோசம்போனேனென்றத னால் இப்போதுண்மையை நானெனக் கண்டுகண்டு கிருதார்த்தஞானென்ன் பது நயமாகக்காணப்பட்டது. இவ்விருவகையியலு மூடந்தெளிவைக்காட் டுகின்றது. எனவே, மூடத்திற்றெளிவும், தெளிவின்மூடமு மொன்றிலொ ன்றில்லாவாறுபோலத் தானில்லையோ, இருப்பதுபற்றி யப்போதப்போதங் தந்தவாகார மாஞேமென்றுயிற்று. எங்ஙனமெனில், அப்போதுமூடமாயி ருந்ததுநாமே, இப்போது தெளிவானதுமநாமே, ஆதலினையமின்றென்க.

(க-து.) இப்போதவித்தையானந்தமேயாணையவிடத்துக் கிர்தார்த்த ஞானென்பது. (௧௭௪)

களரு - கவி. அ - கை.

[இவ்வனுபவங் குருவைவியந்துபுகழ்தலுக்கிடமாயதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

என்னபுண் ணியமோ செய்தே னேதுபாக் கியமோ காணே
னன்னிலந் தனிலெ ழுந்த நாரணன் கிருபை யாலே
தன்னிய னானே னுத் தரீயத்தை வீசு கின்றேன்
றன்னியன் னின்னு நானே தாண்டவ மாடு கின்றேன்.

(இ-ள்.) என்னபுண்ணியமோசெய்தேனேதுபாக்கியமோகாணேன், எ-து. பூர்வத்திலென்னபுண்ணியஞ்செய்தேனோ, அதனாலிப்போதுகிடைத்தபாக்கியமெத்திறத்ததாயதோ,யானிதனையுணரவலியிலனாயினேன் — நன்னிலந்தனிலெழுந்த நாரணன் கிருபையாலே, எ-து. நன்னிலமென்னும்பதியிலடியேனுக்காகக்குருவாகவவதரித்த நாராயணனென்னும்பெயரையுடையவெனதாசிரியனதருளினாலே — தன்னியனானேனுத்தரீயத்தைவீசுகின்றேன், எ-து. கிருதார்த்தனானேன், அதனாலடியேனங்கவஸ்திரத்தைவெற்றிக்கொடியாகவீசுகின்றனன் — தன்னியனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன், எ-து. அங்ஙனங்கிருதார்த்தனாகியநான், இன்னும், ஆனந்தக்கூத்தாடுகின்றேன், எ-று.

செயமடைந்தோன் தனதுவெற்றிக்கொடியைவீசுமாறுபோன்று, இவனுந் தத்துவக்குழாப்படையைக்கோறலால், தன்னியனானேனுத் தரீயத்தைவீசுகின்றேனெனவும், அதனாலானந்தமீக்கூறலாற் பரவசமாக, அப்பரவசத்தாற் றானேகூத்தாடவரும், அதனைத்தாண்டவமாடுகின்றேனெனவுங் கூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) அனுபவமேலீட்டாற் பரவசப்பட்டானந்தக்கூத்தாடினனென்பது. இதுவியந்துபுகழ்தல். (களரு)

களசு - கவி. அ - கை.

[யானிங்ஙனமாவனெனத்தான் தாயதந்தையர் தாண்டவா வெனப்பெயரிட்டார்போலுமென வவரைவியந்ததை விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

தத்துவ ஞானம் வந்த சந்தோட வதிச யத்தா
னித்தமா டுவன்கா ணென்ற நிலைமுன்ன மேய றிந்த
சத்திய மதனா லன்றோ தாண்டவா வென்ற ழைத்தா
ரத்தனை மகிமை யுள்ளோ ரன்னையும் பிதாவுந் தாமே.

(இ-ள்.) தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால், எ-து. இவனுக்குண்மைஞானமுதயமாகும், அங்ஙனமுதயமான சந்தோஷத்தினாலும், அதுகாரணமாகவெழுமதிசயத்தினாலும் — நித்தமாடுவன்காணென்ற நிலை

முன்னமேயறிந்த, எ - து. சதாகாலமு மானந்தடனக் செய்துகொண்டி ருப்பனென்னு நிலைமையை முன்னமே தெரிந்துகொண்டார்கள்போலும். அங்ஙனந்தெரிந்துகொண்ட — சத்தியமதனாலன்றோதாண்டவாவென்றழை ந்தார், எ-து உண்மையினாலன்றோ, என்னைத்தாண்டவாவென்ப பெயரிட் டழைத்தனர் — அத்தன்மைமகிமையுள்ளோ ரனையுமபிதாவுந்தாமே, எ-து. அங்ஙனே மழைத்தற வவ்வளவு மகிமை வாய்த்தவர்கள் தாயதந்தையாக ளோ, எ-று.

(க-து.) தன்னைத்தாண்டவாவெனறழைத்தந்தாயதந்தையரை மாணுக கன வியப்புற்றெனன்டது கனத்லுபவத்துக்கும், தாயதந்தையரிடம்ப யாகருஞ் சம்பந்தங்காணவாநதென்க. இஃதுவியப்புவமையணி. (௬எசு)

சஎஎ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமாயசுவானுபவத்தை யருளிய சற்குருவைவியந்து வணங்கியதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்]

வந்ததோ ரிவவா னந்த மகிழ்ச்சியா ருடனசொல வேனயான்
சிந்தையி லெழுந்து பொங்கிச் செகமெலா நிறைந்து தேக்கி
யந்தமில லாத தாயிற் றப்படி குருவே தாந்த
மந்திர மருளு மீசன் மலரடி வணங்கி னேனே.

(இ - ள.) வந்ததோரிவவானந்த மகிழச்சியாருடனசொலவேனயான, எ-து. இங்ஙனமடியேனுக்குதயமான வொப்பற்ற நிரதிசயானந்தமகிழச்சி யைக குருவைத்தவிரயாவருளரோ வொப்பாறசொலலிக்கொளவன் :— சிந் தையிலெழுந்துபொங்கிச செகமெலா நிறைந்துதேக்கி யந்தமிலலாததா யிறறு, எ-து. அந்தமகிழச்சி யெனதுசிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச செகமு முழுவதுநிறைந்துதேக்கிட்டு, முடிவின்றிவிளங்குகின்றது —அப்படிக்குருவே தாந்த மந்திரமருளுமீசன மலரடிவணங்கினேனே, எ - து. அங்ஙனமாகக் குருநாதனுச வெழுந்தருளிவந்து வேதாந்தரகசியத்தையனுக்கிரகித்த வேக நாயகனுகியவீசனது தாமரைமலாபோன்றதிருவடிகளை வணங்கவேண்டிய வாறுவணங்கினன, எ-று.

சொலலிக்கொளவதற்கு வேறிலலாமையாற குருவைவருவித்தாம். வேதாந்தமந்திரம, வேதமுடிவான மகாவாக்கியார்த்தம பிரதிவாதிக்கு மைக்கியமுத்தியை எனவே, பதவிமுத்தியனறெனறாயிறறு. ஆகவே, பத விமுத்தியைப்பிரதிவாதிப்பது, கனமகாண்டமாகியவறபசுருதியெனக்கண் டாம. இங்கே யடியென்பது, கூடஸ்தபிரமமாகியவுபயபாதங்களை. வணங் கவேணடியவாறுவணங்கல், அதனையேகமாகக்வேணடியவாறுகக்ல்.

(க-து.) நவநவமாகச சுவானுபவ மெய்தியகாரணத்தால் குருவைவ ணங்காமலவணங்கினனெனபது. ஈசனைகுருவெனலமரபு. (௬எஎ)

௧௭௮ - கவி. அ - கை.

[இந்நூல்விளைவிக்கும்பயனிஃதெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வித்தியா னந்த மிந்த விதமென விளம்பி னோமே
பத்தியா யிந்த நூலைப் பார்த்தநு பவித்த பேர்க
ணித்திய தரும நிட்டை நிலைதனை யறிந்து சீவன்
முத்தியை யடைந் திருந்து முனிவர ராகு வாரே.

(இ-ள்.) வித்தியானந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினோமே, எ-து. வித்தியானந்தமென்பது, இன்னவகையதெனச் சொல்லினம் — பத்தியாயிந்த நூலைப் பார்த்தநுபவித்தபேர்கள், எ-து இந்நூலையிக்கவனபோடு சிரவண மனனாதிகளைக்கொண்டு யந்திரிபறப்பார்க்கவேண்டியவாறு பார்த்துநிட்டைகூடியநுபவித்தபோகள — நித்தியதருமநிட்டை நிலைதனையறிந்துசீவன் முத்தியை யடைந்திருந்து முனிவரராகுவாரோ, எ-து. நித்தமும் விடாது செய்யுந்தர்மமாகிய ஞானநிட்டையினிலையினைப்பொருந்தச் சுவாநுபவத்தாலறிந்து, இருவகைமுத்தியுள் சீவன்முத்தியையடைந்து, அந்நிலையில்மாறுதிருந்து சிறந்தரிஷிகளாவார்கள், எ-று.

நித்தியதருமத்துள் மேலாயது ஞானநிட்டையாதலின், நித்தியதரும நிட்டையென்றார்.

(க-து.) இந்நூலையுணரவேண்டியவாறுணர்ந்தோரடையும்பயனினைய தெனபது. தருமமென்னினும், அறமென்னினுமொக்கும், இஃதொருபொருட்கிளவி. அறமென்பது, தன்னிலையிற்றிரிதலாதுந்திறமை அதாவது, விவர்த்தம், பரிணாமம், ஆரம்பம், உற்பத்தி, விருத்தி தானென்னக்காண்டல். விவர்த்தம்; கந்தருவநகரம், வந்தியாபுத்திரன், சசவிஷாணம்போலவது. பரிணாமம்; பாலதயிர்போலவது. ஆரம்பம், பிதாமகன்போலவது. உற்பத்தி, மட்கடம்போலவது. விருத்தி, சித்திரபடம்போலவது. இதுபிறநூல்காண்டத்திறகாண்க.

(க-து.) இந்நூற்பயனினையதெனபது. (௧௭௮)

௧௭௯ - கவி. அ - கை.

[எனதாசிரியரிந்நூலையெனக்கனவிலெழுந்தருளிவந்து சம்பூரண மாக்கினென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆரணப் பொருளாம் வித்தை யானந்தம் விளங்க வேதுங்
காரணக் குறைவி லாமற் கைவல்லிய நவநீ தத்தைப்
பூரண மாக்க வேண்டிப் பூர்வமா நன்னி லத்தி
னாரண குருநா மக்கு நவின்றனர் கனவில் வந்தே.

(இ-ள்.) ஆரணப்பொருளாமவித்தை யானந்தமவிளங்கவேதுங் காரணக்குறைவிலாமல், எ - து. வேதாந்தமாகிய வித்தையானந்தமினையதென

விளங்க, யாதோர்காரணமுங்குறைவில்லாமல் :— கைவல்யநவநீதத்தைப் பூரணமாகக்வேண்டி, எ-து கைவல்யநவநீதமென்னுமிந்நூலை நிறைவேற்ற வேண்டி —பூர்வமானன்னிலத்தினாரணகுருநமக்கு நவின்றனர்கனவில்வந் தே, எ-து. தொன்றுதொட்டுள்ள நன்னிலம்மென்னும் பதியிலெழுந்தருளிய நாராயணதேசிகனென்போர் கனவிலகசோலமாகவே வந்து நமக்குத்தெரி வித்தனர், எ-று

பிரக்ஞானம், விருத்தை பிரமம், ஆனந்தம் எனவே, பிரக்ஞானமபிரமு மொன்றது, விருத்தையானந்தமாயிற்று. ஆகவே, இருக்குவேதமகாவாக்கிய மெனப்பெறும் பிரக்ஞானம் கவேண்டிய சங்கை யாதொன்றுங்குறைவில் லாமலிந்நூலைப் பூரணமாகச்செய்யவெண்பார், ஏதுங்காரணங்குறைவிலாமற் கை வல்யநவநீதத்தைப் பூரணமாகக்வேண்டியெனவும், தானேசங்கைசமாதா னமாகவிருந்து நாயகர்சாதனைப்பொருத்தங்கட்டைப்பூறின்றி நிறைவேறவு ணர்த்தியருள் கனவிலநவிலன், நவின்றனர் கனவில்வந்தே யெனவுங் கூறிய வாறு காண்க.

(க - து) நானதுசந்தேகமெல்லா மெரியமுகுந்தமாகின திந்நூலைநிறைவேற்றி னேனென்பது. எனவே, யாப்பொட்டாடவிலலை யெப்பைதைக் குறிக்கப்பெறறும். பெறவே, ஆனவயிருப்பைசகளடாம். யோகிலவநீதமெனபதிதிகளுரு மெம் அங்கவாகங்கனபெருந்தும். யோகிலவருமதனபது, ஞான போசாநிலவருதகவுயகாணக. (௧௦௬)

௧௦௭ - கவி. அ - கை.

[இந்நூலாசிரியராகிய தாண்டவராயசுவாமிகள் இந்நூலை
யெதிரிவித்தவப்பிரய மினையதெனவிக்கவியிற
கூறுகின்றார்.]

அண்ணறன் னருளி னாலே யகம்புற மின்றி யொன்று
மெண்ணமி லிலக்கி யார்த்தத் தின்பொரு ளானே னென்னே
நண்ணின சரீர மாதி நாத்தத் தினுபாதி யென்றே
கண்ணதா யனைத்துங் காணக் காட்டினன் ரண்ட வேசன்.

(இ-ள்.) அண்ணறன்னருளினாலே யகம்புறமின்றியொன்றும், எ-து. தன்னுடைய சற்குருவாகியவாசிரியரதனுக்கிரகத்தினா லகமென்பதும்புறமென்பதுமின்றி யேகமாய்நிறைந்துள்ள —எண்ணமிலிலக்கியார்த்தத் தின்பொருளானோ னென்ன, எ-து. சங்கற்பரகிதமான விலக்கியார்த்தத்தினையும், அதுவென னும்பிரமமும், நானென்னுங்கூடஸ்தனும்மெனவும்.—நண்ணினசரீரமாதிநாத் தத்தினுபாதியென்றே, எ-து. இப்போதுகிடைத்துள்ளதேகாதிப்பிரபஞ்ச மனைத்தும மாயாகாரியவுபாதியெனவும — கண்ணதாயனைத்துங் காணக் காட்டினன்ரண்டவேசன், எ-து. இவ்விருவகைத்தாகின்றுள்ளவனைத்தும்

ஞானக்கண்ணாக விளங்கும்படி விந்நூலிலையமறத் தெரிவித்தனன். அவனாரெனில், தாண்டவேசனென்னும்பெயருடையோன், எ-று.

தனதாசிரியரதருளா லிலக்கியார்த்தமே கூடஸ்தபிரமமெனவும், தேகாதிபிரகிருதியிறுவாகக்கிடந்த தத்துவக்குழாங்களைத்தும் மாயாகாரியமெனவும், இவ்விருவகையாகக்கூறக்கிடந்துள்ள வனைத்தும் ஞானக்கண்ணாக விளங்கும்படி யதற்கியைந்த அர்த்தங்களைத் தானியற்றிய விந்நூலிற்குறைவின்றிக்காட்டினன் தாண்டவேசனென்னு மியற்பெயருடையோனென முடிக்க. இலக்கியார்த்தத்தின்பொரு ளதுநானென்றதனால், அதுவென்பது, ஈசனெனவும், நானென்பது, ஜீவனெனவுங்கூறாதொழிந்தனம். வாச்சியார்த்தமெனி னிங்ஙனங்கூறற்கியையும். கூடஸ்தபிரமமகம்புறமற்றதென்றற்கும், சங்கற்பநாசரூபமென்றற்கும் பொருள்பட, அகப்புறமின்றியொன்றாமெனவும், எண்ணமிலிலக்கியார்த்தத்தின்பொருளெனவுங்கூறியவாறுகாண்க. நானென்னவென்பதும், உபாதியென்றேயென்பது மும்மைத்தொகை. சரீரமாதிரத்தினுபாதியென்னல், மாயாசகிதம் இலக்கியார்த்தத்தின்பொருளதுநானென்னல், மாயாரகிதம். இங்ஙனமாயசகிதமும், ரகிதமுமிறத்தற்குக் கண்ணதாயனைத்துங்காணவென்னல், துவிதநாசமெனக்கொள்க. எனவே, இதனினுமுடிவில்லையென்பதாயிற்று. ஆகவே, இஃதத்துவிதத்தையே பிரதிவாதிக்குநூலெனப்பெற்றாம்.

(க-து) அகம், நான். பிரமம், அது அனைத்துங்கண்ணதாகக்காணல், அலமி. எனவிளக்கினானென்பது. (௪௮)

௧௮௧ - கவி ௮ - வை

[சுவானுபூதிவாய்த்த வினையருக்கேயென
விசயவிற்கூறுகின்றார்]

(வேறு.)

ஆன்ற பதமா மூன்றிற்கு மதுநீ யானா மெனும்பொருளிற்,
சான்ற துரியா தீதமெனத் தடையற் றிலகொண் மைதன்னிய,
மூன்றி யுணர்ந்தோர் விகற்பமயக் கொழித்தெத் தடையு மூட்டறு
த்துத், தோன்றித் தானே தானாவா துலங்கு மவர்க்கே சுவானு
பவம்.

(இ-ள்.) ஆன்றபதமாமூன்றிற்கு மதுநீயானாமெனும்பொருளில், எ-து. யாவற்றினுமிகச்சிறந்த தத்வமசியென்னு மூன்றுபதத்திற்குமர்த்தமாவது, அதுநீயானாமெனும்பொருளாம். அப்பொருளில் — சான்றதுரியாதீதமெனத் தடையற்றிலகொண்மைதன்னியம், எ-து. பரிபூரணமாநிறைந்திருக்கின்ற துரியாதீதமெனப்பெயர்பெற்றுத் தடையின்றிவிளங்குஞ் சொப்பிரகாசவடிவாயுள்ளதைத்தன்யத்தை. — ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக்கொழித்தெத்தடையுமூட்டறுத்து, எ-து. யாதோர்விகற்பசிந்தையுமின்றி யூன்றி

புணர்ந்தோர் பலவாறாக வேறுபட்டுள்ள பிராந்திகளினின்று நீங்கி, வலியுள்ள வெவ்வகைத் தடைகளையுங் கடந்து — தோன்றியதானே தானாவார் துலங்குபவர்க்கே சுவானுபவம், எ-து. *மாயாரகிதமாகத் தோன்றியதானே தானாவார். அங்ஙனந்தானே தானாகவிளங்குபவர்க்கே சுவானுபவமெனப்படுவது, எ-று.

தத்துவமசியென்பதை முப்பதார்த்தமாக்கி யதன்முடிவில் விளங்குந் துரியாதீதத்தைச் சைதன்யத்தை நன்கு தெளிந்தோர் நிகரின்றித் தோன்றியதானே தானாவார். அன்னோருக்கேயன்றிச் சுவானுபவமேனையருக்கன்றென முடிக்க. சான்றென்பது, சால், என்னுமுரியடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம். சாலென்பது, போதுமென்னும் பொருள்படுகிறதலின், பரிபூரணமென்றும்.

(க-து.) சுவானுபவம்வாய்சதல், தானே தானானவருக்கேயென்பது. ()

௧௮௨ - கவி. அ - கை.

[நாராயணதேசிகரடிதொழுபவரும், அவர்கூறியதீர்த்தநிலை
யகலாதோரும், எய்தும்பயனினையதென விக்
கவியிற்கூறுகின்றார்.]

என்னு மாவாக் கியநான்கு மிசைக்கும் வித்தி யானந்தரு
சொன்னநாரா யணன்பாதந் தொழுது துதித்தோர் துகளற்றோ
ரின்ன மாறுங் குருவாற சந்தே கவிபரீத திப்பத்தே
துன்னி நிறைந்து நின்றோர்க மெய் முத்த ராகுவரே.

(இ-ள்) என்னுமாவாக்கியநான்கு மிசைக்கும்வித்தியானந்தரு சொன்னநாராயணன்பாதந் தொழுதுதுதித்தோர்துகளற்றோர், எ-து. இங்ஙனமானார்க்கே சுவானுபவம்விளங்குமென்று மகாவாக்கியநான்கு முணர்த்தும் வித்தியானந்தநிலையினையதெனவெடுத்துத் தெரிவித்த நாராயணதேசிகரது பாதபூசனை மாறாதுதொழுதுவழுத்துவோர்களங்கரகிதராவர் —இன்னமாறுகண் குருவாறசந்தேகத்திரிபத்தே, எ-து. இத்தகையானின் போன்றமாறுக்கள் தனதுகுருவாறசந்தேகவிபரீதந் தவிர்த்தமேலாயநிலையில் —துன்னிநிறைந்துநின்றோக மெய்முத்தராகுவர், எ-து. விடாதமூந்திபூரணமாகவிளங்குகிறபோர்கள் பரிசுத்தமானசீவன்முத்தராவர், எ-று.

இன்னநிலையினோர்க்கே சுவானுபூதி வாய்க்குமென்னு மகாவாக்கியப்படி வித்தையானந்த மினையதெனத் தெரித்தருளிய நாராயணதேசிகரடி தொழுவோர் களங்கரகிதராவரெனவும், இஃதன்றியும், யாவனொருவன் தக்கமாணாக்கனன்று சற்குருவாறசந்தேகவிபரீதந்தவிர்த்துக்கொண்டு மேலாயநிலையிலமர்ந்து பூரணமாகின்றானோ அவனேசீவன்முத்தனெனவும் முடிக்க.

(க-து.) குருபாதந்துதித்தோரும், துரியாதீதபதத்தேநின்றோரு மெய்துமப்பயனினையவென்பது. (௧௮௨)

௧௮௩ - கவி. அ - கை.

[இன்னின்னபயன்தோன்ற விந்நூலியற்றியதெனவிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

வேறு

தத்துவ விளக்கத் தானுஞ் சந்தேகந் தெளித லானு
மொத்திருள் விடாத மாயா வுள்ளிரு ளிரிய வோங்குஞ்
சித்ததா மொளிவி ளங்கச் செய்துபின் விருத்தி பேதப்
புத்தியால் வருமை யத்தைப் புரையறத் தெளிவித் தாண்டான்.

(இ - ள்.) தத்துவவிளக்கத்தானுஞ் சந்தேகந்தெளிதலானுமொத்து, எ-து. தத்துவவிளக்கம், சந்தேகந்தெளிதல், என்றுமிவ்விருபடலமும்பேசி யாநின்றநூலை — இருள்விடாதமாயாவுள்ளிருளிரியவோங்குஞ்சித்ததா மொளிவிளங்கச்செய்து, எ-து. இருண்மயமாகின்றுள்ள மாயையென்னுமகவிருளோடவும், யாதினுக்குமேம்பட்டோங்கிநின்றுள்ள சித்பிரகாசமென்கின்ற மொருபடித்தாவிளங்கவும் பாடலாகச்செய்து — பின்விருத்திபேதப்புத்தியால் வருமையத்தைப் புரையறத்தெளிவித்தாண்டான், எ-து. பின்னரிது காரணமாகப் பேதபுத்திவிருத்தியால்வருமென்னையுற்றுக்கு சந்தேகவிட்டிதங்களை யாதுமயக்கமுந்தோன்றாதுநீக்கித் தெளிவுண்டாக்கி யென்னையடிமைகொண்டனன், எ-று.

தத்துவவிளக்கம், சந்தேகந்தெளிதலென்னுமிவ்விருபடலத்தாலும் பொருளொத்திருக்குமாறு மாயாவிருளோடவும், சிற்பிரகாசம்விளங்கவுமிந் நூலைப்பாடலாகச்செய்து, பின்னர்ப்பேதபுத்திவிருத்தியால்வருமையத்தை யாதோர்சந்தேகமுந்தோன்றாதுந்தெளிவித்து வென்னையடிமைகொண்டானென்முடிக்க. ஒத்து, செய்து, தெளிவித்து, என்னுமவினையெச்சங்களை ஆண்டானென்னுமவினைமுற்றொடு முடிந்தது பொருளொத்தல் காண்க. இக்கவியில் வந்தவிருளிரண்டில், முன்னையது, மாயாசொரூபம், பின்னையது, யாவருள்ளத்திலுமகலாதுநிற்பது. அங்ஙனநிற்பதும் மாயையாதலின், மாயாவுள்ளிருளெனவுருவகப்படுத்தினார். இரிய, விளங்க வென்னுஞ் செயவெனெச்சவாய்பாட்டுவினைகள், செய்தென்னுமவினைப்பகுதியில் முடியுமாறுகாண்க. இந்நூலினன்குணர்ந்தோர்க்குப்பயன் இருளிரிதலும், ஒளிவிளங்கலுமெனக்.

(க-து) இன்னின்னபயன்விளைய விந்நூலைச்செய்தளித்தனர். எந்தந்தவாதிகளு மிந்நூலனுவபடிச்சித்தாந்தங்களை மாற்றநுபவமின்றியக்கனை ணைச்செய்வர், கூடாதெனக். அநுபவமவர்கண்மாற்றலாமோ? புலியடிக்கப் புக்கானதனைக் கண்டுழிபோலாமெனக். இந்நூலருமை தெரியாபோலு மிதனைவைவார். (௪௮௩)

௧௮௪ - கவி. அ - கை.

[இந்நூலாசிரியரா யிவரதுமாணாக்கன்றுதித்ததாக விக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆண்டதே சிகனை யைய னாரண னனந்தன் பாதம்
பூண்டுமே வாரோ பத்தர் பொய்ம்மையக் காய்வந் தத்தை
மாண்டநல் லபவா தத்தான் மாயத்தரு ணைக்கத் தென்றுங்
காண்டிட வைத்த வித்த காரணா போற்றி போற்றி.

(இ-ள்.) ஆண்டதேசிகனுமாய நாரணனெனத்தன்பாதம்பூண்டு, எ-து. வலிந்தாட்கொண்டகுருவாகியும், காத்தனாகியுமிருக்கின்ற நாராயணதேசிகரது தீர்த்தமற்றபாதங்களைத் தனது சிரமேற்கொண்டு — மூவாரோபத்தாற்பொய்ம்மையக்காவகத்தை மாண்டகலப்பார்த்தாலமாயத்து, எ-து. மூன்றுவிதவாரோபத்தினாற் பொய்ப்பிராந்திரூபமாகவந்தெய்திய மாயையென்பதை மாட்சிமைப்பட்டகலலப்பார்த்ததியானிப்பித்து — அருணைக்கத்தென்றுங்காணிட வைத்தளித்த காரணற்போற்றிபோற்றி, எ-து. இருபாரோக்கினுலைப்போதுங் கண்டுசித்தித்துய்ய நூலாசப்பாடிவைத்தெமபோகட்டுக்கொடுத்த காரணகுருவானவரே நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், எ-று.

நாராயணதேசிகருடைய சிரமேற்கொண்டு, ஆரோபத்தாலவந்தமாயையைப் பார்த்தாற்கெடுத்து நூலாகப்பாடிக்கொடுத்த தாண்டவமூர்த்தியே! சரணஞ்சரணமென்கூட்டுக. ஒரு பிரமமே திரிபுடியாகத்தோற்றவிருநூம், அதுதோற்றம் பொய்ம்மையாம் முடிவிருவாம், அங்ஙனமுடிவதுமாயைமெனவும் பெயர்த்தாகவிருநூம், இத்தன்மைத்தியாரோபமெனப்பர், மூவாரோபத்தாற் பொய்ம்மையக்காவகத்தைப் பெனவும், அதனைக்கெடுத்தலப்பார்த்தாலாதலின், மாண்டகலப்பார்த்தால் மாயத்தெனவுங்கூறியவாறு காண்க. வைத்தென்பது செய்யப்பட்டபொருளின்மையின், நூலைப்பாடிவைத்தெனக்கொண்டாம் அருணைக்கத்தெனற்றது, அருணைக்கமென்றிருவின, அருணைக்கமவைத்தெனப்பொருள்கொள்ளலாம், அங்ஙனமில்லாமையாற்கூடாது. இங்கே நூலாசிரியர்க்கவந்தமாணுக்கருதலின், பாடிவைத்தென்றும். வைத்தெனப்பதற்கு திருவடிசூட்டியென்பொருசாரமையினுமமையும்

(க-து) இந்நூலைச்செய்தளித்தவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்ததெனபது. இங்ஙனஞ்செய்தது, இந்நூலருமைபற்றியெனக. (கஅச)

கஅ௫ - கவி. அ - கை.

[சற்குருவின்பாதாபிடேகநீரைத் தலைக்கொண்டோரும், இந்நூலையுணர்வேண்டியவாறுணர்ந்தோரும், எய்துமபயனினைய வென விதக்கியிற்கூறுகின்றார்.]

குலவுசற் குருவின் பாதக் குளிர்புனற் றலைமேற் கொண்டா
ருலகினிற் றீர்த்த மெல்லா முற்றபே றடைவார் போல்வா
நலமெய்யா கியவை வல்ய நவநீத நூலைக் கற்றோர்
பலகலை ஞான நூல்கள் படித்தஞா னிகளா வாழ்வார்.

(இ-ள்.) குலவுசற்குருவின்பாதக் குளிர்புனற்றலைமேற்கொண்டார், எ-து. யாவுந்தானாகவிளங்கிய சற்குருவின்பாதத்தைப்பூசித்தகுளிர்ச்சிபொருந்தியசலத்தை ஸ்நானமாகக்கொண்டோர். — உலகினிற்றீர்த்தமெல்லாமுற்றபேறடைவார்போல்வா, எ-து. உலகத்தினகணசகலபுண்ணியதீர்த்தங்களிலும் விதிமுறையே மூழ்கியடைந்தபேறுடையார்போல்வா. — நலமெய்ய

யாகிய கைவல்ய நவநீதநூலைகற்றோர், எ-து. மேலாயநன்மையும், எதார்த்த மும் நின்றுள்ள, இந்தக்கைவல்யநவநீதநூலைக் கறகவேணடியவாறுகறறோ ர்—பலகலைஞானநூலகள் படிததஞானிகளாவாழ்வார, எ-து. எணணிறநத பலவேறுவகைப்பட்டநூலகளையும, ஞானத்தைமாததிரம பிரதிவாதிககத தக்க கடல்போல்விரிநதுளளஞானநூலகளையுந தககசிரவணஞ்செய்தறறு த்தெளிந்த ஞானிகளபோலவே யையநதிரிபினறிவாழவாாகள, எ-று.

எழுவாய்பயனிலையெனககாட்டக் கொணடார போலவொன்றும். இங ஙனமனறெமதுசுவாமிக ளுரைகூறியதெனின, கவிககுரையாதலினுனும, அக்கவி யிலககணவழுவுக கிடமபெறுதிருககவேணடுமாதலினுனும, கூடா தென்க. இதுசாம்பிரதாயவுரையெனின, ஞாயஞுசோதனைபொருததஙகட கு மூாணுதிருக்கவேணடும. இஙஙனமெலலாமவேதாநததததுககு வேணடுவ தின்றெனின், அபபோதுநூலகளாயிருக்கவேணடுவதினறு. வேணடுவதின றெனின், சுருதியுததியனுபவமெனபானேன்? சுருதிவேணடுவதின்றெனின், ஞானநூல்களெறறிறகு? யுததியாகிய ஞாயஞுசோதனைபொருததமெற்றிற கு? சுவானுபவமாத்திரமபோதுமெனின், யுததிககுமுரணுயசுவானுபவமாக வேண்டும். ஆதலின சுவானுபவஞ, சுருதியுததியொததெதெனறுா சானறோ பலரும. இவையெலலாநதககசாமபிரதாயததை யடுததுககேளாதகுறறமெ னவறிக. சுருதியுத்திமுரணுதுகூறறகுவலியினறேல சுவானுபவமுமஙஙன மாகும். ஏடடைமேறகோளாககக்கூறுதிருககவேணடும. கூறவரின, குறறம் வரும். எஙகள்சுவாமிகளகூறியதெனின, அவருக்குமவரவா, அவரையிழுப பதுபோதும் வாயடங்கிநிறகைநனகுமதிபபுககுமேனமை.

(க - து.) எல்லாஙகறறுததெளிதலபோலு மிந்நூலைமாததிரஙகறக வேண்டியவாறு கற்றுததெளிதலெனபது. நலமெயயாகியகைவலயமெனவே, கைவல்யம்; நலமுமெயயுமாயதெனபதுபெறறும். தானயலாகாதுதானே தானுத லெலலாநலததினுமேலாயதாதலின நலமெனவும, தானென்பதே மெய், ஏனையவையெததிறத்தவாயினுமபொய். எனததுணிதலின் மெயயெனவும், இந்நூலுககடையாகியதெனக. சம்பூரணம, முற்றிறறு.

சந்தேகநதெளிதல்படலம். கவி - கஅ௫.
தததுவவிளக்கபபடலம். கவி - க0அ.
ஆ - கவிகள் - உகூ௩.
முற்றிற்று.

நேரிசைவெண்பா.

தந்துவமல்லாதசராசரங்களெங்கணுள
தத்துவத்தைச்சோதித்துத்தானுதற் - கித்துறையே
யன்றிப்பிறிதிலையாலாய்ந்துய்ம்மினிந்நூலை
யன்றிச்சுருக்கமெங்கோதிம்.

கைவல்லியநவநீதப்

பாடலகராதி.

கைவல்லியநவநீதப்பாடலகராதி.

கைவல்லியநவநீதப்பாடலகராதி.

கைவல்லியநவநீதப்பாடலகராதி.

பாடல்.	பக்கம்	பாடல்.	பக்கம்.
மு		வணங்கிநின	௧௬
முதத்னை	௧௧	வநததோரி	௩௦௫
முததிநலகி	௧௬௦	வா	
முநதவகண்ட	௨௭௭	வாசகியநத	௧௨௨
முநதியசஙகை	௧௨௪	வாதஞவசத்	௨௯௮
முறபுவிழு	௨௮௨	வாயுஸதமப	௨௨௬
முனபுகலதச	௭௫	வாராமயன்	௨௧
முனனிலங	௨௮௪	வி	
மூ		விடயசுக	௨௪௩
மூவராம	௧௭௨	விணணேறை	௬௯
மெ		விதியாநந	௩௦௬
மெயயுங	௧௪௩	விருததிகளடகக	௨௯௯
மே		விருததிஞா	௧௯௯
மேவுமண	௨௨௭	விருததியும	௧௨௯
மோ		விவகாரவே	௧௩௮
மோகவிருள	௨௭௦	விணவுமிடத	௨௭௭
யோ		வீ	
யோகஞா	௧௬௪	வீடதாமபரி	௨௦௯
வ		வீயாநசத	௨௭௨
வகுததகன	௨௦௧	வே	
வருசகமில	௧௩௦	வேகினற	௨௪௫
வடநூலவல	௮௩	வேடமாறி	௧௮௩

கைவல்லியநவநீதப்பாடலகராதி

முற்றும்.

[illegible] சுத்தம்.

க்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க0	உ	நின்றது	நின்றன
கஅ	எ	கேட்பை	கேடபா
உக	௩உ	னென்றறியுமெனரு	னெனறறியு மவ்வளவுமெனவுயகூறினா
௩0	உ௫	பொளா	பொருளா
௩உ	க௫	அதாமம	அதமம
,,	உகூ	யோககியதை தா்மம	யோககியதை நிறம தா்மம
௩௩	க	சொலவா	சொலவாா
௩க	௩க	இராச	இராசத
சு௩	உக	தேகத்தை	தேகததைத
௫0	உகூ	ஞளனி	ஞளனி
௫௩	கச	சகிகதத்	சகிதத
௫எ	கூ	மாகி	மாக
,,	௩எ	மூத்தி	மூததி
கூ௫	கூ	கத்த	காதத
கூஅ	உச	தச	தெச
அச	கஅ	மூத	மூத
கூச	க0	தவளை	தளை
ககக	உக	பிதி	பிர
கஉஉ	கஉ	கோளா	கேளா
க௩[illegible]	உ	முட்லை	முடடிலை
கசஅ	உஉ	உடனெ	உடலெ
,,	உஅ	மதி	மபரி
க௫0	௩	சகல	சகல
,,	க௫	பலம	பலம
உ0௫	உக	குய	கும
உகச	௩ச	முனிவரும	தேவரும்
,,	௩௫	ஷை	ஷை
உ௩க	உ0	தென்	தென
உ[illegible]	கஅ	தன்	தனறி
உ[illegible]	கக	உளவோ	உளதோ
உ[illegible]	கஎ	ஆரக்	ஆரக